ဝတ္ထုဓာတ်ညွှန်းသရုပ်ဖော်

ဆွေမင်း(မနုဖြူ)

မြိုင်ရာဇာ [illegible]

ကျွန်ုပ်နှင့်

မေတ္တာနှောင်ကြိုး

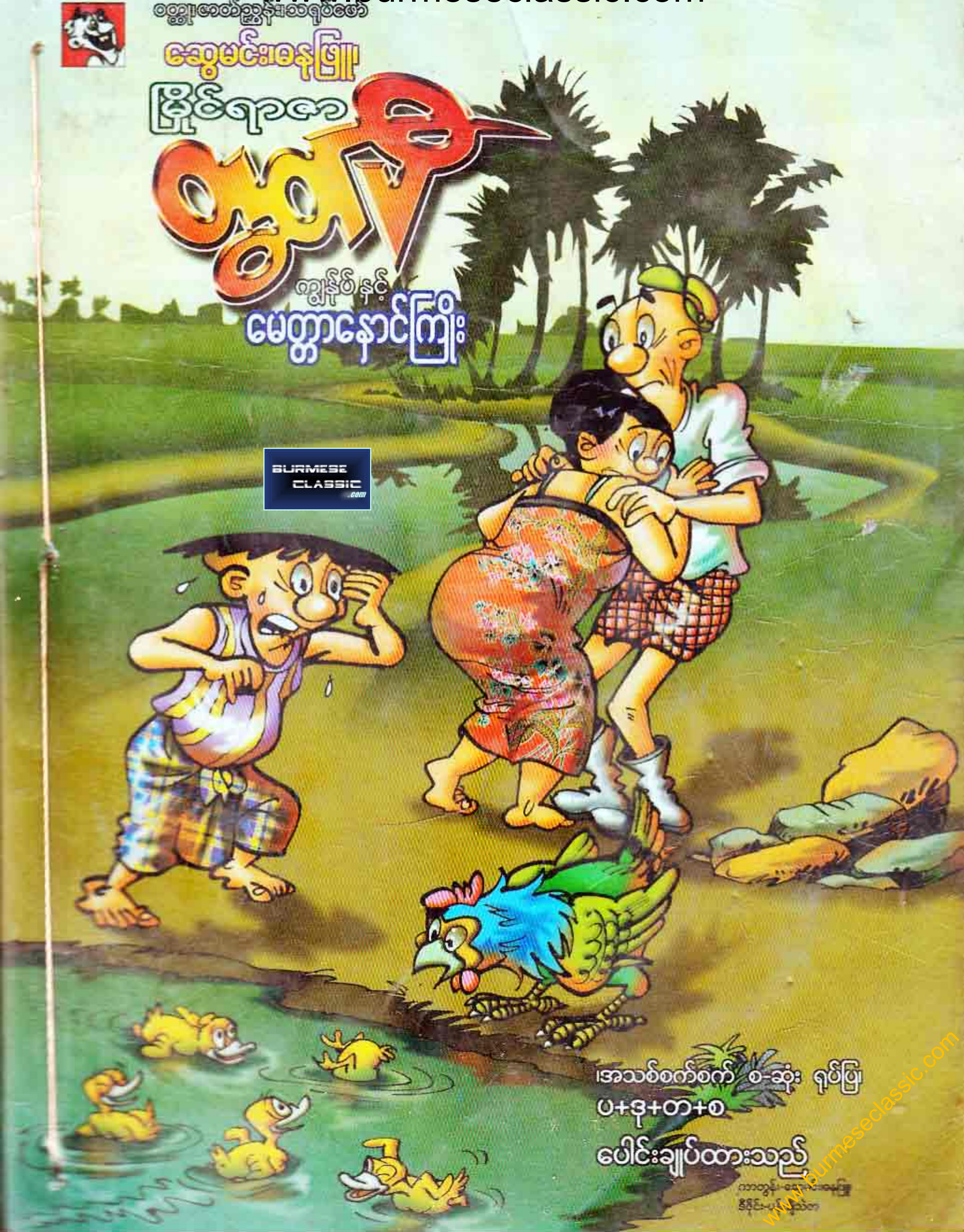

အသစ်စက်စက် စ-ဆုံး ရုပ်ပြ

ပ+ဒု+တ+စ

ပေါင်းချုပ်ထားသည်

[illegible]

[illegible]

☐

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - (၃၀၀၆၅၄၀၈၀၇)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - (၃၀၀၇၉၆၁၀၀၇)

☐

မျက်နှာဖုံးသရုပ်ဖော်

ကာတွန်းမေသွေမင်း(မနုဖြူ)
ဒီဇိုင်း - ပန်းရိုးသဲဇာ

☐

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

(ပထမအကြိမ် - ၂၀၀၇ခုနှစ်၊ဒီဇင်ဘာလ၊တွတ်ပီစာပေ)

☐

ထုတ်ဝေသည့်လ

၂၀၀၇ခုနှစ်၊ဒီဇင်ဘာလ

BURMESE
CLASSIC
.com

☐

အုပ်ရေ

၅၀၀ အုပ်

☐

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

စိန်နဂါး

☐

အတွင်းပန်းချီ

ဦးအောင်တင်အေးနှင့် သမီးများ

☐

ပုံနှိပ် / ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်မြို့မြို့ဆန်း၊
တွတ်ပီရောင်စုံအော့ဖ်ဆက်(၀၈၄၄၈)
မြိုင်ရာဇာတွတ်ပီ ရုပ်ပြလစဉ်(ယာယီ - ၁၂၄၃)
အမှတ်(၄/က)၊အဝေရာလမ်း
ဘောက်ထော်၊ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့

☐

စာအုပ်ချုပ်

ရော်နီနှင့်အဖွဲ့

☐

တန်ဖိုး

(၁၀၀) ကျပ်

ဇာတ်လမ်း၊ဇာတ်ညွှန်း၊သရုပ်ဖော်

မြိုင်ရာဇာ [illegible] ကျွန်ုပ် နှင့် မေတ္တာနှောင်ကြိုး

BURMESE CLASSIC .com

တွတ်ပီစာအုပ်တိုက်
အမှတ်(၄/က) အဝေရာလမ်း၊ဘောက်ထော်
ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။
☎ 701958

မာတိကာ

အခန်း ၁။ မိဘမေတ္တာ
အခန်း ၂။ သာသမီးကံ
အခန်း ၃။ ပြောမယုံကြုံဖူးမှသိသည့်ဝေဒနာ
အခန်း ၄။ ကလေးတစ်ယောက်နှင့်လူနာသည်
အခန်း ၅။ မငြိမ်းသော မောင်ငြိမ်း
အခန်း ၆။ ငြိမ်းချမ်းရေး
အခန်း ၇။ ဂိဘ္ဘိမသား
အခန်း ၈။ သီရိဂေဟာ
အခန်း ၉။ အကြံတူရန်သူ
အခန်း ၁၀။ မျှော်လင့်မထားသည့်ဧည့်သည်
အခန်း ၁၁။ ထမင်းဆုပ် ဟင်းဆုပ်
အခန်း ၁၂။ သားသမီးဖော
အခန်း ၁၃။ ပျက်အစဉ်မြင်ခဏ
အခန်း ၁၄။ ပုံပြောဆရာ
အခန်း ၁၅။ တွေ့ဆုံကြုံကွဲ

အခန်း (၁) မိဘမေတ္တာ

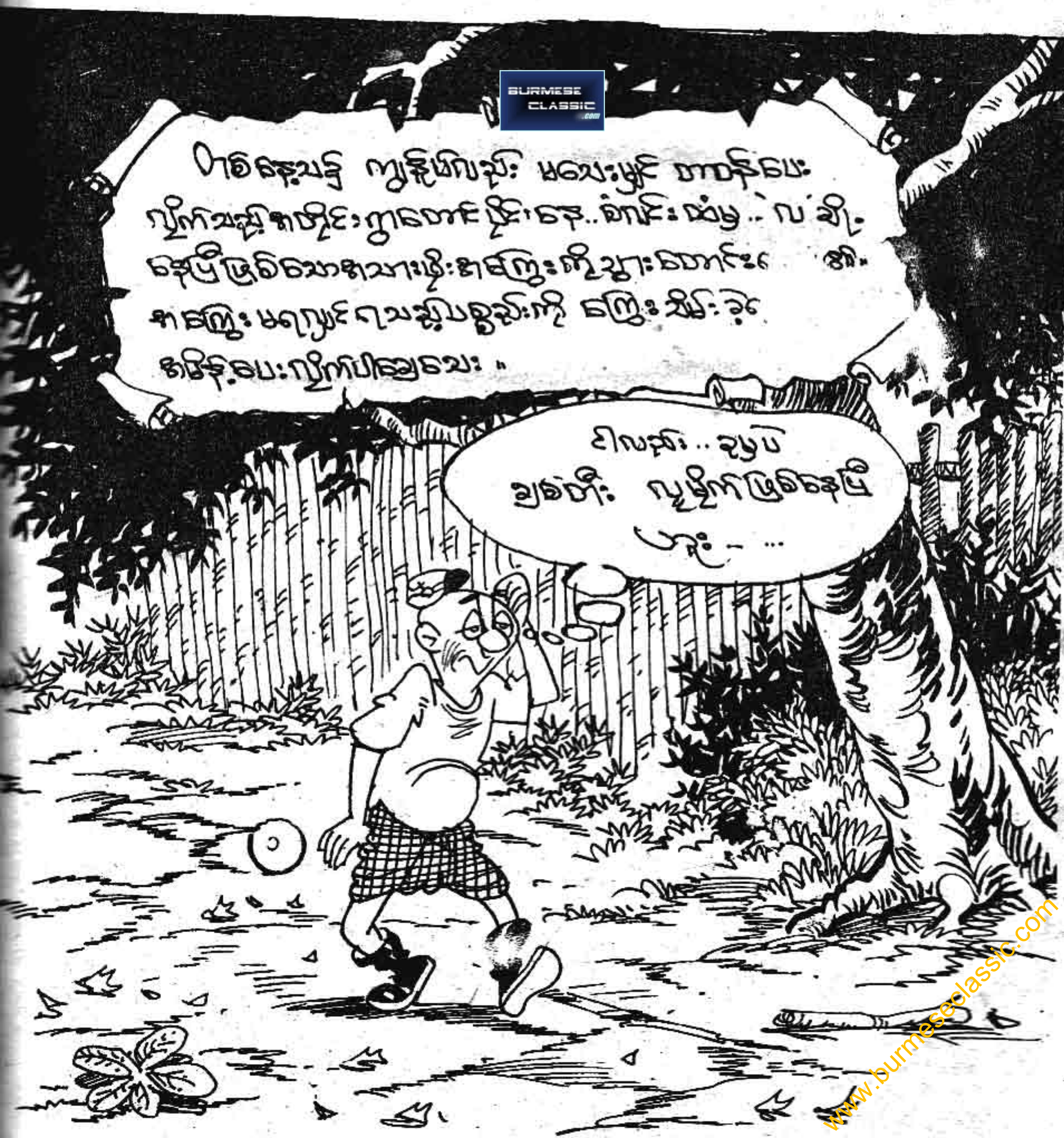
ဝါစိန်နေ့သ၍ ကျွန်ုပ်ဖိုးလဆိုး မသေးမှင် တာဝန်ပေး
လိုက်သည့်ကတိုင်း ကျောင်းတော်ပြင်းနေ..ခါက်အင်းထဲမှ..လ သို့
နေပြီဖြစ်သောသားမှိုးဓာတ်ကြီးကိုသွားတော့ ဒါ..
ဓာတ်ကြီး မရှုပ်ရသည့်ပစ္စည်းကို ကြီး သိမ်းခဲ့
ပြန်နှုပေးလိုက်ပါအေသေး။
ဝါလဆိုး..ညံ့ပါ
ချစ်တီး လူမိုက်ဖြစ်နေပြီ
ဟူး – ...
၁

[illegible]မြို့နယ် - [illegible]ကား
ယိုင်ယိုင်ရွဲ့ရွဲ့ ကျားကန့် ဆင့်ခြီကြံခြား
သည်များသာရှိပါက.. ဖိုးဖုန်းလဲ
ကျမှာသေချာလှပေတော့၏။

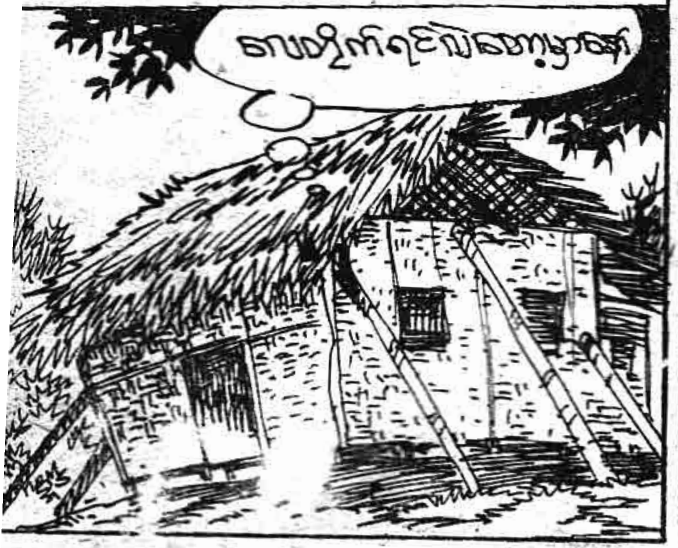
ဘယ်လိုက်ရှင်းလဲဆော့မှာနော်

ကျွန်ုပ်ပါလည်း ဝံလင်းစီမံချက်၏
ပမှဆိုင်းငုံ့ ကြည့်ခဲ့ပြီ၊

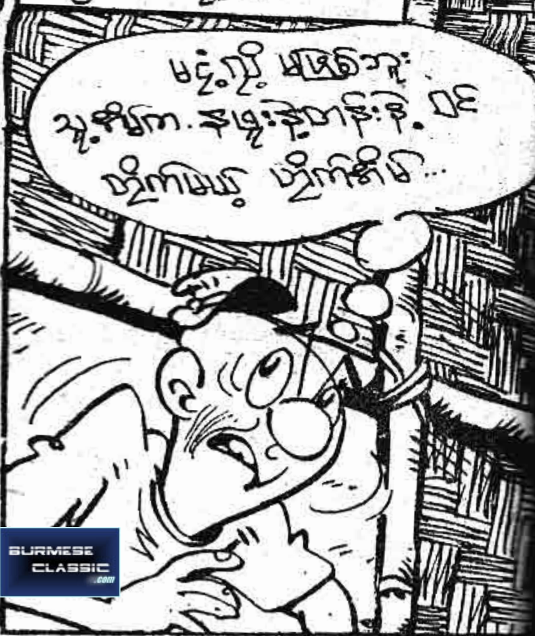
မင့်ကို မတွေ့ဘူး
သူ့ကိုမြင်ရ..နေဖြူးနိုင်ခါနီး၌ ပင်
ဗိုက်ကမမြည့် ဗိုက်ကိုတီးမ...

သူ့ကိုမြင်ခေါင်းမိုးကား သက်ကယ်ဓာသစ် မမိုးသည်မှာ..ဘယ်နှမိုး ရှိပြီမသိ။
ကြည့်လေရာ ဟာဟာ ဟင်းလင်း ကြယ်ရောင် လမြင် ချည်းသာတည်း။

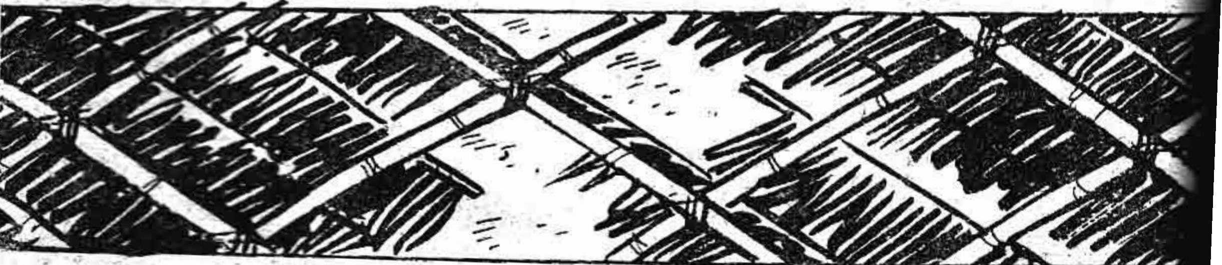

ထိုဆောင်းတစ်ညနေ
တွင်ကား.. ဝံလင်းပေါ်
ရှင်နှစ်သည်းချာ သား
ရတနာများကား တကျိကျိ
တကျူကျူ ဖြင့်နေကြ ဦး
နေကြ၏။ အတွဲ မပျက်
ကြသာ တီးဝိုင်းတော်ကြီးများ
ပေပကား။

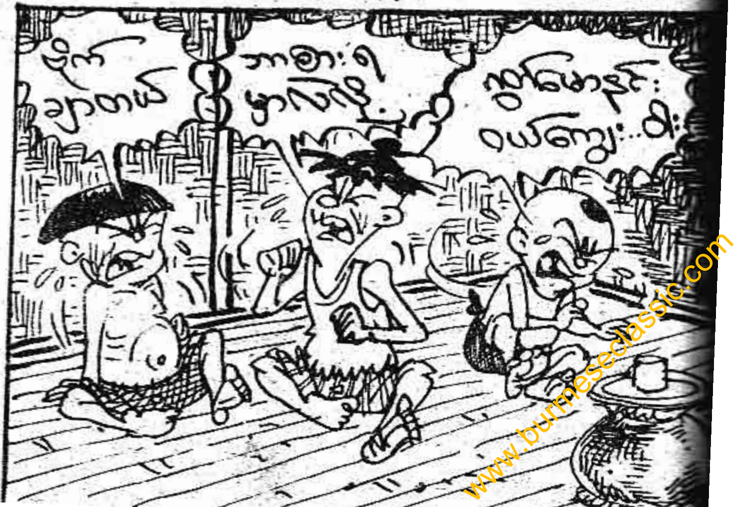
ဗိုက်
ဆာတယ်
ဘာစားရ
မှာလဲကွ
ကွမ်းသောဗျိုး
ဝယ်ကျွေး..ဦး

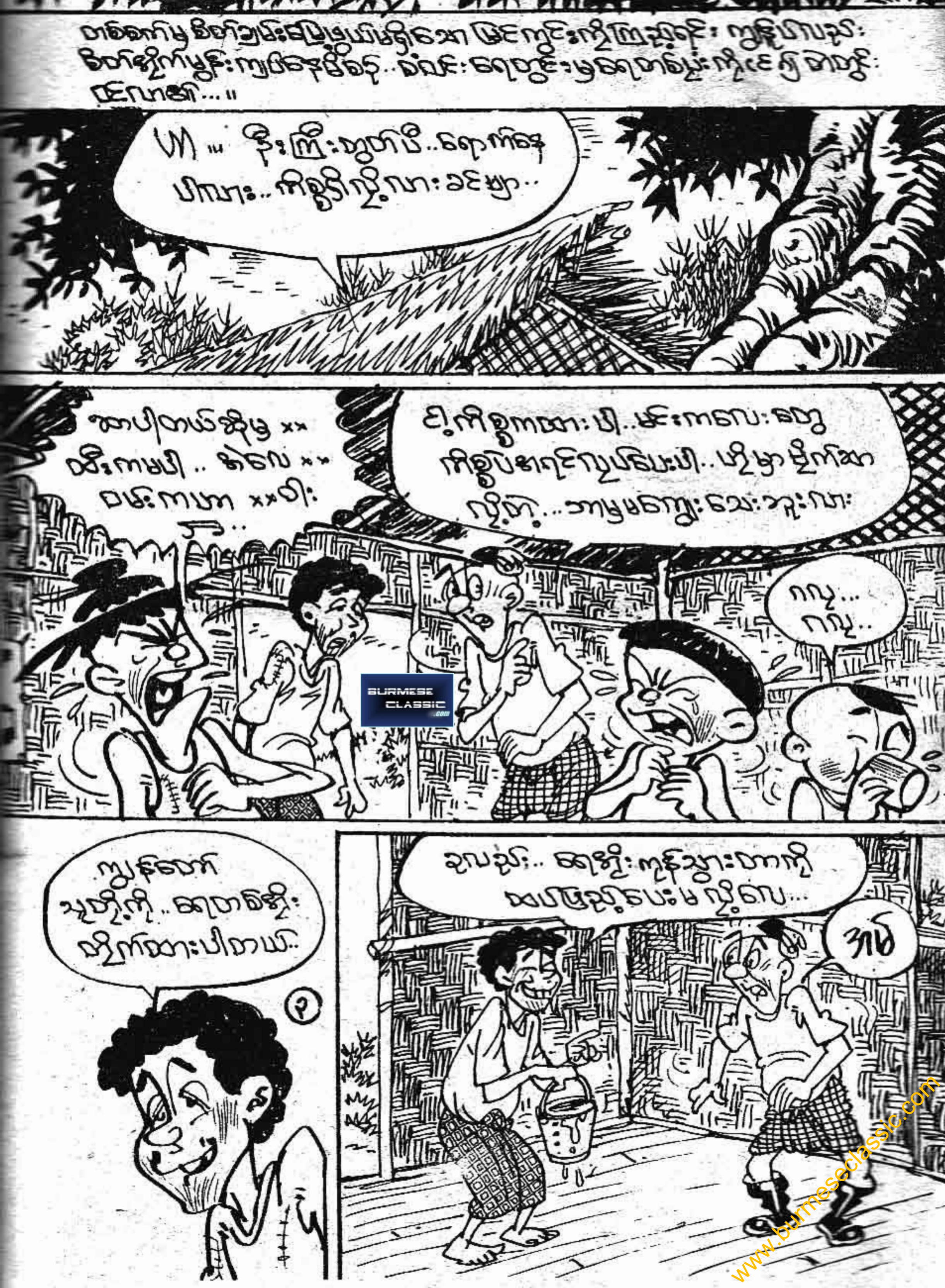
တစ်ခေါက်မှ စိတ်ချမ်းမြေ့မှုမရှိသော မြင်ကွင်းကိုကြည့်ရင်း ကျွန်ုပ်ပါသည်း စိတ်ဆိုက်မှုန်းကျပြီးနေမိစဉ်.. ခံဏ်း ရေတွင်းမှရေတစ်ပုံးကိုငင်၍ ခါးတွင်း ထင်လာရာ...။
ဟာ... ဦးကြီးဘွတ်ပြီ..ရောက်နေပါကလား.. ကိုစွံဒီလိုလာခင်ဗျာ..
သာပါတယ်ဆိုမှ ×× ထိုးကာမပါ.. စံလေ ×× ဝမ်းကာပါ ××ဝါး ဘူး..
ငါ့ကိုစွံကထားပါ..မင်းကလေးတွေ ကိုစွပ်ဆာရင်လှူပေးပါ..ဟိုမှာ ဗိုက်ဆာ လို့တဲ့...ဘာမှမကျွေးသေးဘူးလား
ဂလု... ဂလု..
ကျွန်တော် သူတို့ကို.. ဆာတာစီးကိုး ဆိုက်ထားပါတယ်..
၇
ဦးဦး.. ရေအိုးကုန်သွားတာကို ထပ်ဖြည့်ပေးမလို့လေ...
အမ်

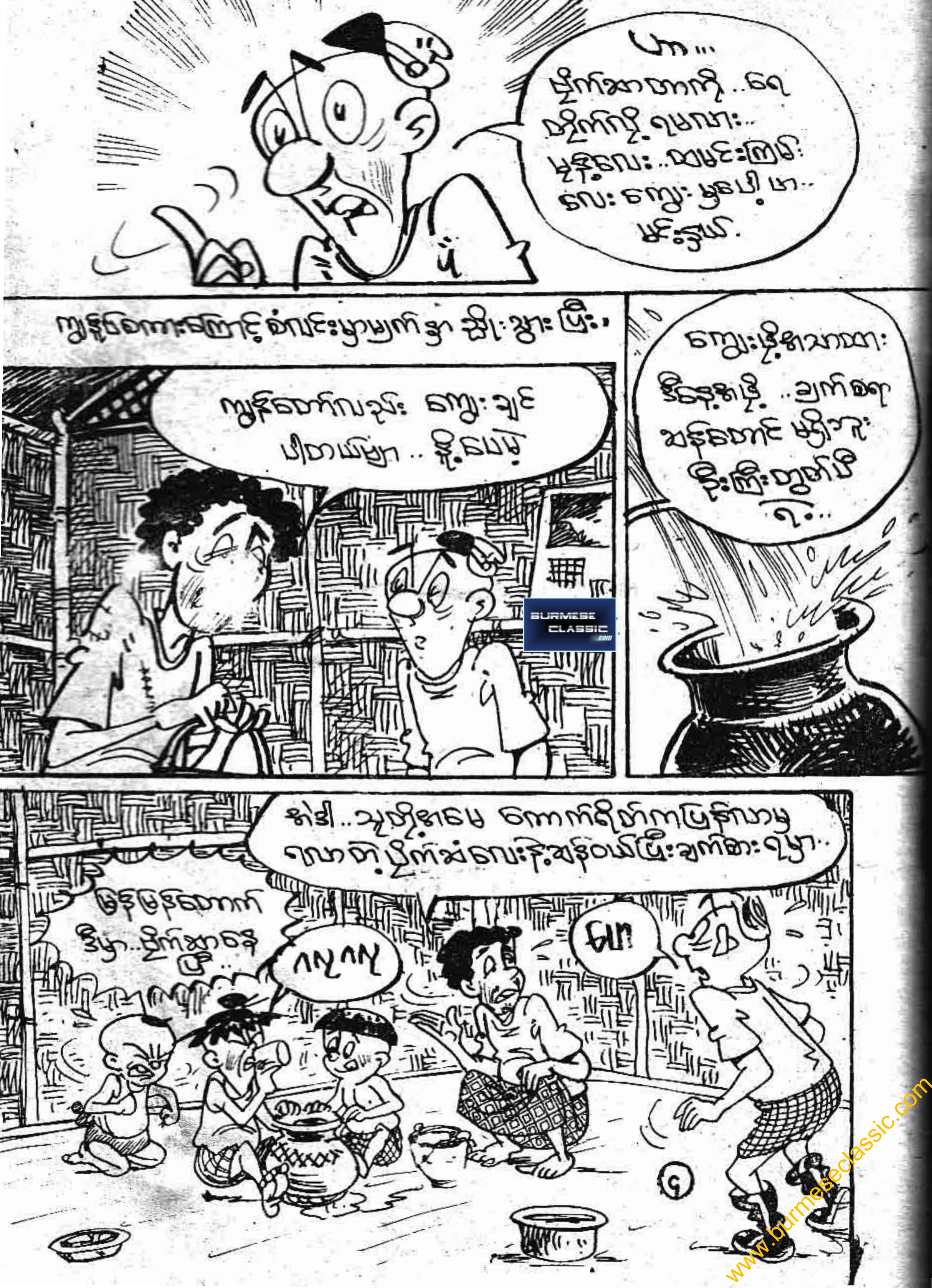
ဗျာ...
ဗိုက်ဆာတာကို..ရေ
ဆိုက်ကို့ ရမလား..
မုန့်လေး..သေမင်းကြမ်း
လေး ကျွေး မှာပေါ့ ဗျာ..
မင်းနှယ်.
ကျွန်ုပ်စကားကြောင့် ခံလင်းမှာမျက်နှာ ညှိုးသွားပြီး၊
ကျွန်တော်လည်း ကျွေးချင် ပါတယ်ဗျာ.. နို့ပေမဲ့
ကျွေးဖို့စားသာထား ဒီနေ့စာဖို့..ချက်စရာ ဆန်တောင် မရှိဘူး အိုးကြီးဘွက်ပဲ ရှိ...
အဲဒါ..သူတို့စာလေ ကောက်ရိုးကာပြန်ကာလမှ ရလာတဲ့ပိုက်ဆံလေးနဲ့ဆန်ဝယ်ပြီးချက်စားရမှာ..
မုန့်မုန့်တောက် ဒီမှာ..ဗိုက်ဆာတာနေပြီ...
ဂလုဂလု
ဗျာ

စံလင်းကား ပန်းနာရင်ကျပ်သမား "ဆာလှပါလှပါပြီ ဓနဓ ဘာသာ.. အုထဝဒနာနှင့် ချုဆောင် အနိုင်နိုင် ဖြေစေ၏.. ။"

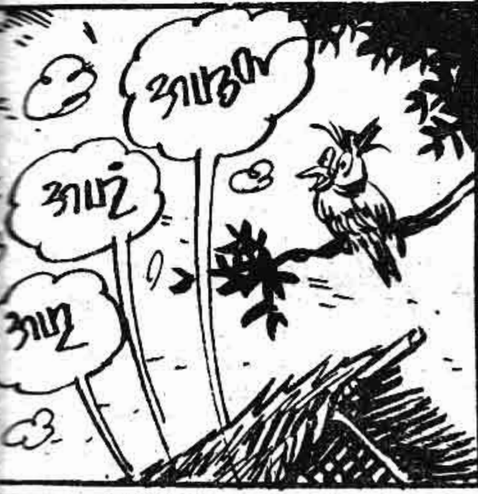

စားစရာမရှိ၍ ရေသောက်ဗိုက်ဖြောက်နေရသည့် သူ့အိမ်မှ အကြွေးမည်သို့တောင်းခံရချေမည်နည်း။

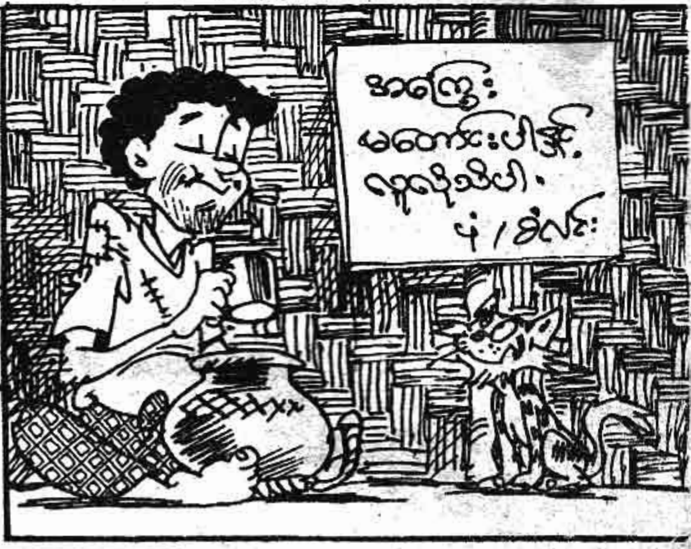
အကြွေး
မတောင်းပါနှင့်
ရှုမိုးသိပါ
မံ / စံလင်း

ရွာတောင်းကျင်းလည်း အကြွေးတော့ရမှု့ မမြင်။ လိုချင်ကျွန်းစာသား လှီးယူဖို့သာ ရှိခဲ့၏။ ကြံသည်ကလည်း စကားဆူဖြစ်သာဆိုရသည်.. အရိုးပေါ်အရေတင်သာရှိသော စံလင်း ခံတွင် လှီးယူစရာ အသားကလည်း.. ငါးကျပ်သားပင်ပြည့်မည်မထင်။

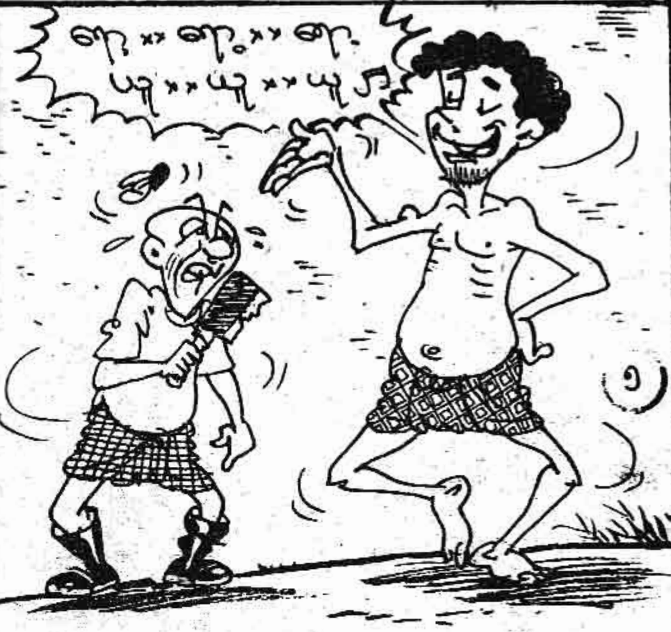

သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း မသေးမှုန် မသိစေတင် ဓါးကြီး ထိပ်ထားသော ပုံကိုဆွဲ နှစ်ရာကို စံလင်းတို့သားအမိ မြင်ကာ.. မျက်စိနှစ်ကြဲ နှုတ်ဆက်ပြန်ခဲ့ရုံမှတပါး ဘာများ တတ်နိုင်ပါဦးမည်နည်း။

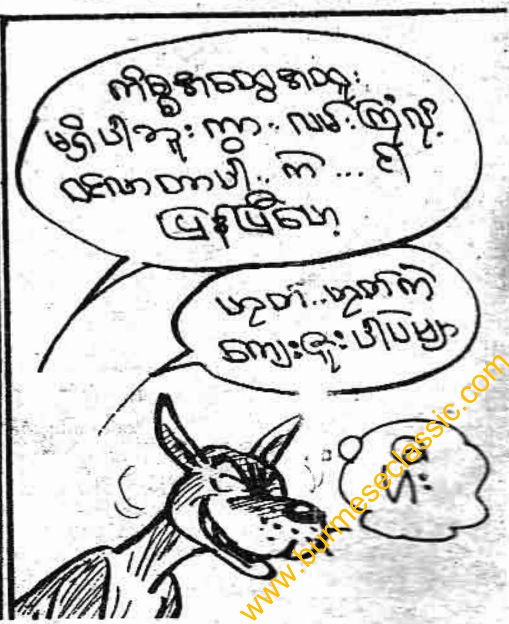
ကိစ္စအသေ့အဝှ: မရှိပါဘူး ကွာ.. လမ်းကြုံလို့ ဝင်လာတာပါ.. ကဲ... ဦး ပြန်ပြီဟေ့
ဟုတ်ကဲ့..ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပါပဲဗျာ
ဟီး

ကြွေးပေးသူ နှင့် ကြွေးယူသူ ။ ကြွေးယူသည်ဆိုကတည်းက မရှိလို့ ယူခြင်း ဖြစ်၏ ။

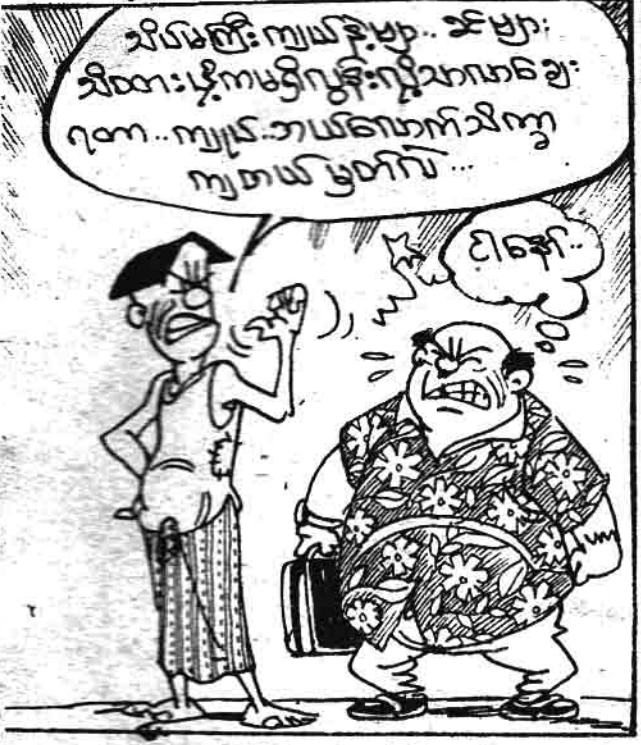
သိပ်မကြီးကျယ်နဲ့ဗျ.. ခင်ဗျား သိထားဖို့က မရှိလွန်းလို့သာ ဆက်ချေး ရတာ.. ကျုပ်ဘယ်လောက် သိက္ခာ ကျတယ် မှတ်လဲ...
ငါနော်..

သည်တော့ ကြွေး ပြန်မဆပ်သည်ဆိုလျှင် ဒါလည်း ဒါ့အတူ၊ ဆပ်နိုင်စရာ မရှိ၍ မည်။

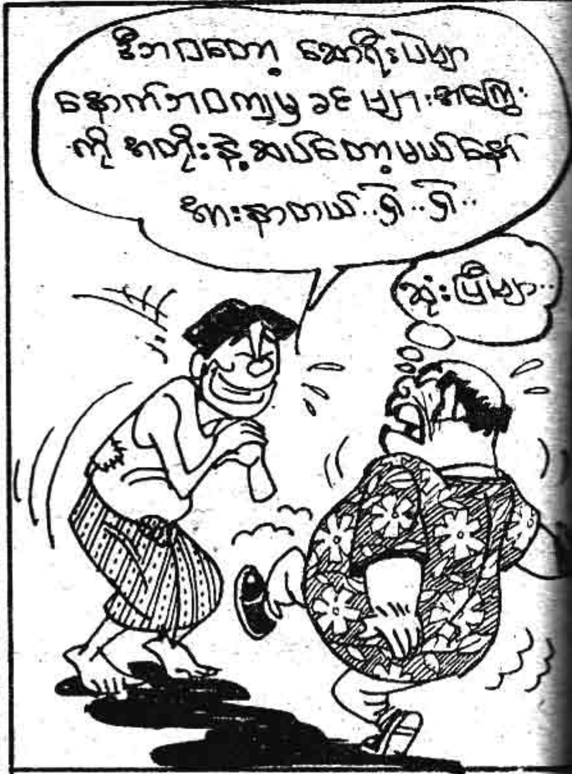
ဒီဘဝတော့ ဆောရီးပဲဗျာ နောက်ဘဝကျမှ ခင်ဗျားအကြွေးကို အတိုးနဲ့ ဆပ်ပေတော့မယ်နော် အားနာတယ်.. ဂိ.. ဂိ..
ဆုံးပြီဗျာ..

ဤသည်ကို လက်မခံနိုင်ဘဲ .. အတင်းအကျပ် ကြွေးတောင်းမည်ဆိုလျှင် ရန်ပွဲဖြစ်လည်းကောင်း၊ ရုံးရောက် ဂါတ်ရောက်ကြလည်းကောင်း ဖြစ်ဖို့သာရှိပေမည်။ ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့လျှင် နိုင်သူဟူ၍မရှိဘဲ.. နှစ်ဖက်စလုံး သာနာကြရမည် ဖြစ်ပေလိမ့်။ ဤကား ကြွေးပေး၊ ကြွေးယူခြင်းမှ ရမည့် နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးရလာဒ်သာတည်း။

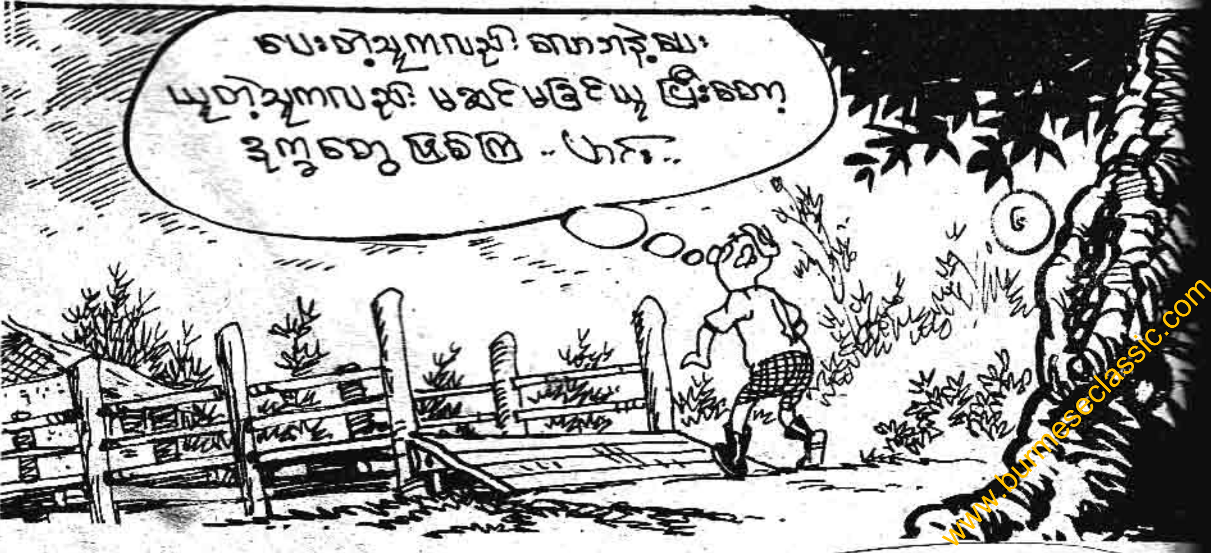
ပေးတဲ့သူကလည်း စေတနာနဲ့ပေး၊ ယူတဲ့သူကလည်း မဆင်မခြင်ယူ ပြီးတော့ ဒုက္ခတွေ ဖြစ်ကြ .. ဟင်း..

ယခု မသေးမှုန်နှင့် စံလင်းကိစ္စတွင် ညဆုံး ကျွန်ုပ်သာ တရားသူကြီးဖြစ်ပါက.. ကွေးမသိသူ စံလင်းကို အပြစ်မပေး မဆင်မခြင် ကျွေးပေးခဲ့သူ မသေးမှုန်ကိုသာ ကြိမ်ဒဏ်များများ ချလိုက်မှာပေါ့ဗျ ။

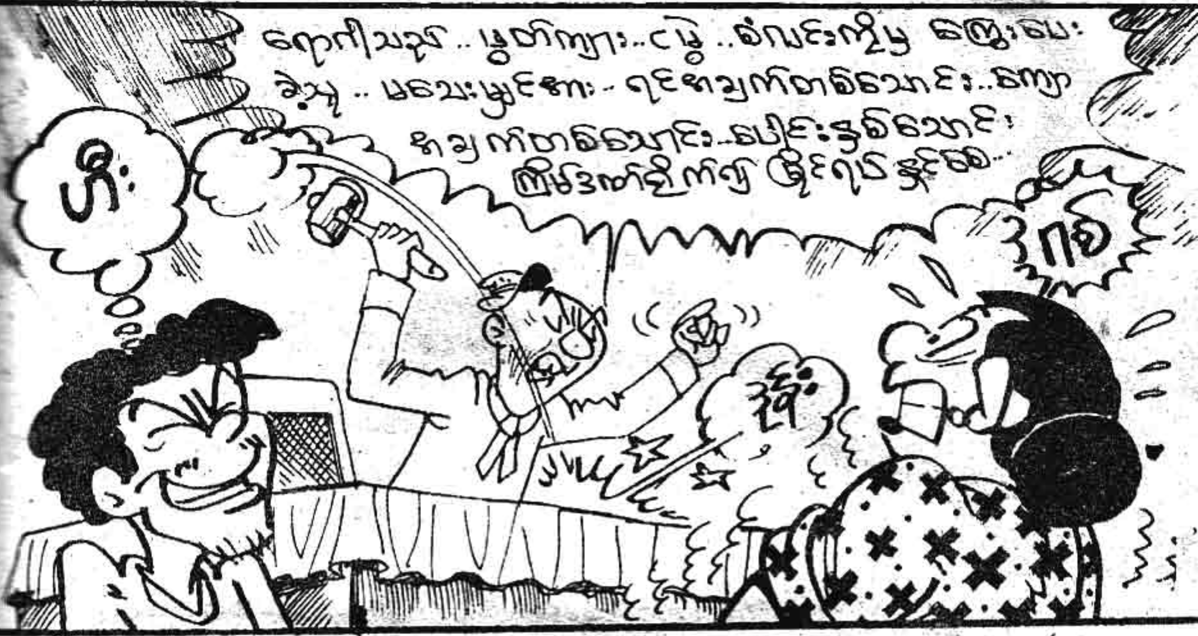
ရောဂါသည် .. မှတ်ကျား.. ငမွဲ .. စံလင်းကိုမှ ကျွေးပေးခဲ့သူ .. မသေးမှုန်အား .. ရင်ဘတ်ချက်တစ်ထောင်း.. ကျောဘချက်တစ်ထောင်း.. ပေါင်းနှစ်ထောင် ကြိမ်ဒဏ်ဆိုကြ ဖြင့်ရုပ်နှင့်ဆဲ..
ဟိုး
ဒိုင်း
ဂစ်

စံလင်းထံမှ အကြွေး မရခဲ့သည့်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်အား ပူရမည့် အရေးကိုတွေးမိသည်မို့ ။

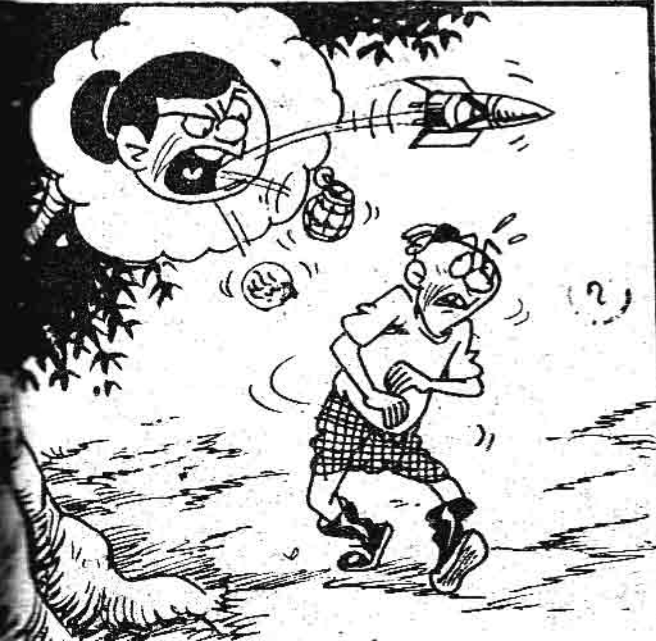

ကျွန်ုပ်သည် အိမ်မပြန်သေးဘဲ ဘူဆိပ်ပရေကန်ကြီးသို့ ထွက်ခဲ့လေတော့၏ ။

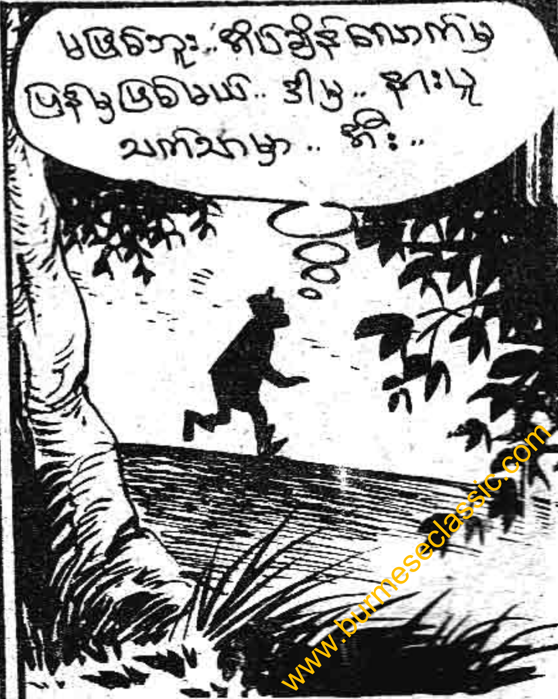
မဖြစ်ဘူး.. အိပ်ချိန်ရောက်မှ ပြန်မှဖြစ်မယ်.. ဒါမှ.. နားပူ သက်သာမှာ.. ဟီး..

သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း သစ်ပင်ကြီး၏ သစ်မြစ်ပေါ်တွင် ထိုင်ပြီး... ကန်ဘောင်မြင့်ကို တိုက်ခတ်လာသော လေနုအေးတို့၏ ထိတွေ့မှုအရသာကို ခံစားရင်း မှိန်းမှိန်း နေမိတော့သည်။

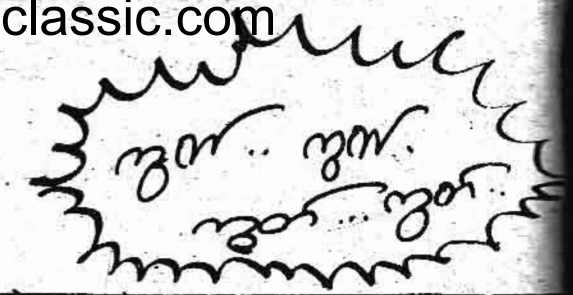

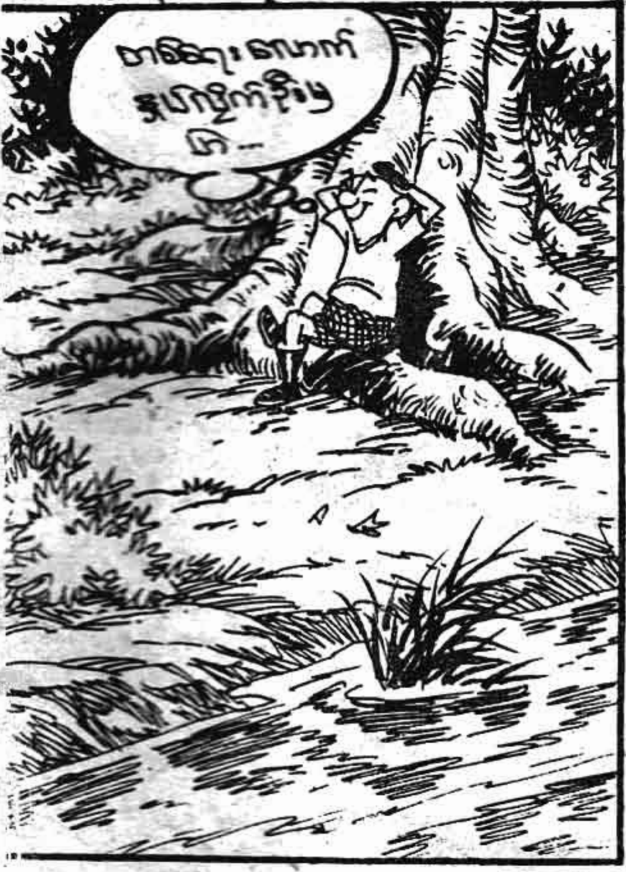
တစ်ရေးလောက် နှပ်လိုက်ဦးမှ ပဲ...

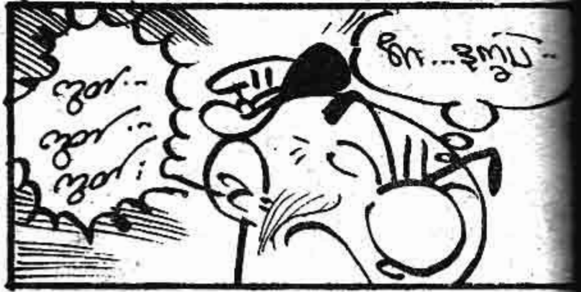
ကွတ်.. ကွတ်.. ကွတ်..
ဟိုက်... နိုးပြီ

တစ်ရေးလောက်မှေး မှိန်ကြကာမှ တကွတ်ကွတ်ဖြင့် ဆူညံနေသော အသံများကြောင့် လှည့်ကြည့်မိတော့ ကြက်မတစ်ကောင်နှင့် ဘဲလေး တစ်စု

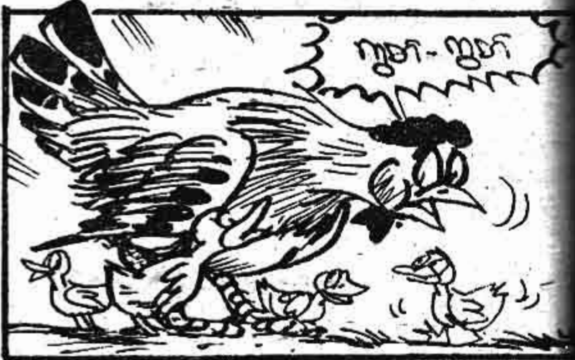

ထိုကြက်မဖြင့် ဖောက်ထားသော ဘဲလေးများ ဖြစ်ပေလိမ့်။ ကြက်မကြီးကား.. မြေကြီးကို တစ်ယက်တည်း ယက်ကာ ပါးစပ်မှ ကွတ်ကွတ် အော်သံပြုရင်း စားကောင်းသောက်ဖွယ်များကို သူ့သားများအား ခေါ်ကျွေး နေချေ၏။

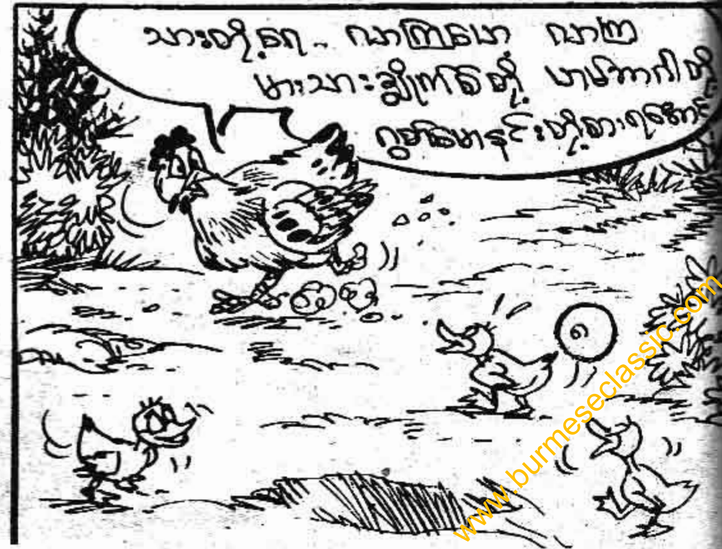
သားတို့ရေ.. လာကြလေ လာကြ စားသားဆုံကြစို့ ဟာမြက်ကါဖို ကွတ်ဆတ်နှင်း ဟိုဘာရှာဆော
၁

ကြက်မကြီး ခေါ်ရာ..ဘဲကလေးများကလိုက်..ဘဲလေးများ သွားရာ ကြက်မကြီး ကလိုက်ဖြင့် သင်းတို့သားအမိ တစ်တွေ ပျော်ပြုံးနေကြပုံကို ကြည့်ကောင်းကောင်း ငေး၍ကြည့်နေ၏

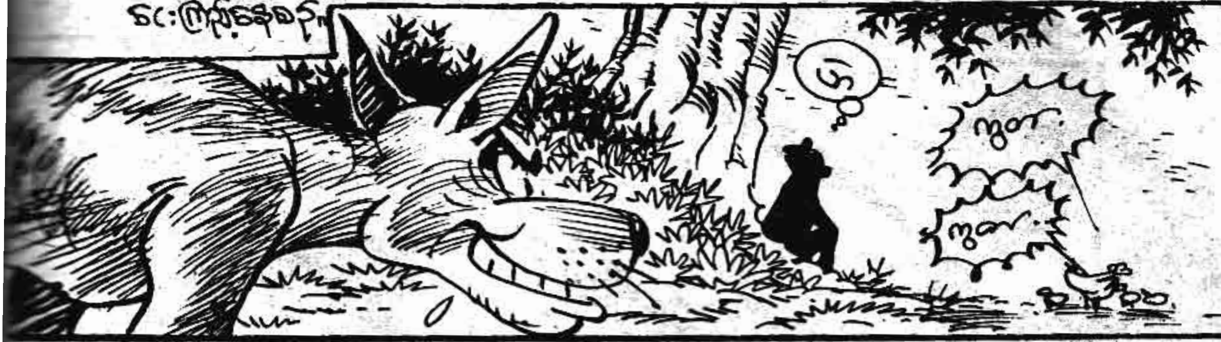

ခွေးကြီးတစ်ကောင် ရုတ်တရက်ပြေးလာပြီး ဘဲကလေးများအား လိုက်ကိုက်ရာ..ဘဲကလေးများကား ဟိုပြေးဒီလွှား ဖြစ်ကုန်တော့၏

အငယ်ဆုံး ဘဲလေးမှာ သိပ်မပြေးနိုင်သဖြင့် ခွေးကြီးပါးစပ်တွင် ရောက်တော့မည့်ဆဲဆဲမှ [illegible]ပါလည်း ခွေးကိုမောင်း ထုတ်မာန်ပြင်လိုက်စဉ်တွင်"

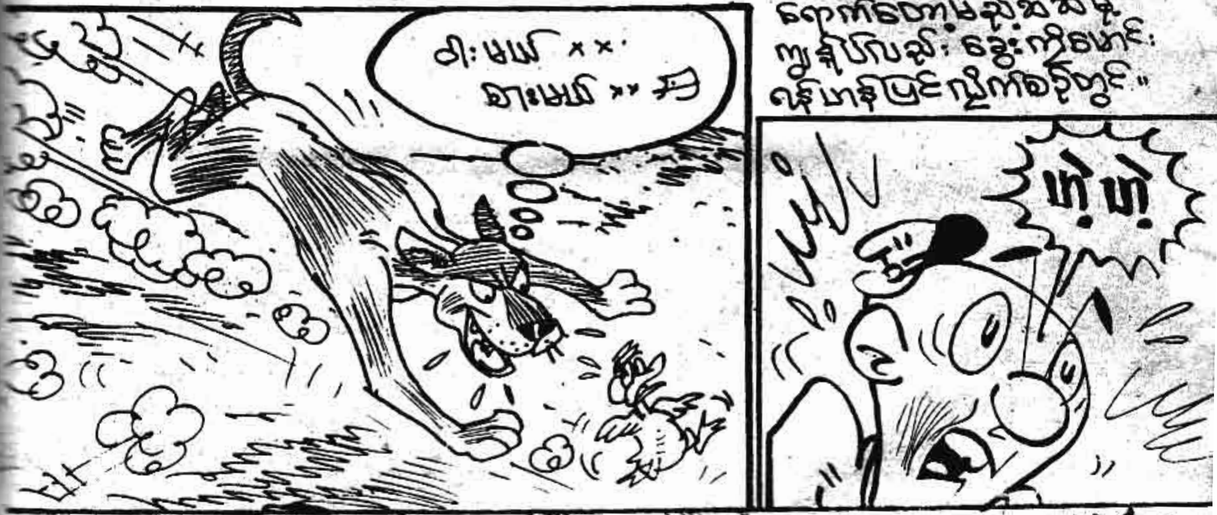

ကြက်မကြီးသည် ရုတ်ချည်းပြေးဝင်လာပြီး..ခွေးကြီးအား တစ်ဖြောင်းဖြောင်းနှင့်ထိုး တော့၏..."

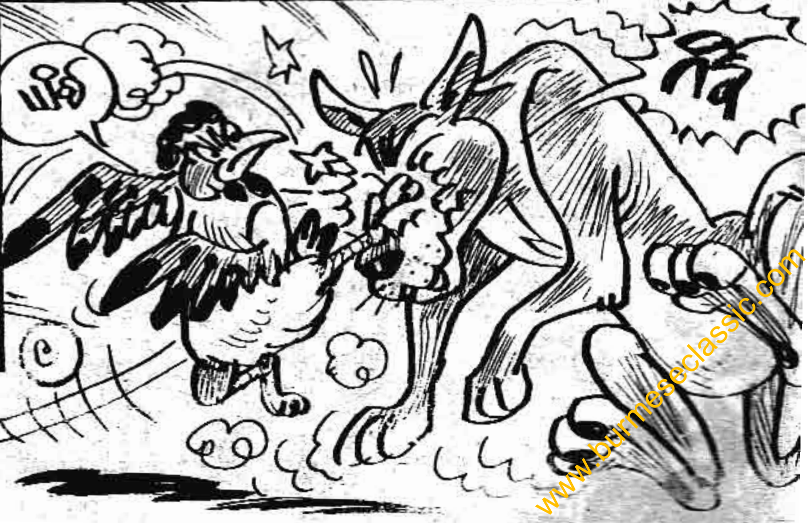

မျက်စိကိုထိုးဆိတ်ခံလိုက်ရပြီး နှာခေါင်းကို ဆွဲဖြဲပြင်းပြင်း ထပ်ခံ
လိုက်ရသဖြင့် ချက်ကောင်းထိသွားသော ခွေးကြီးမှာ တကိန်ကိန်
အော်ပြီး ပြန်လှည့်ပြေးချေတော့သည်။ ဒါက ကြက်မကြီးပါတကား။

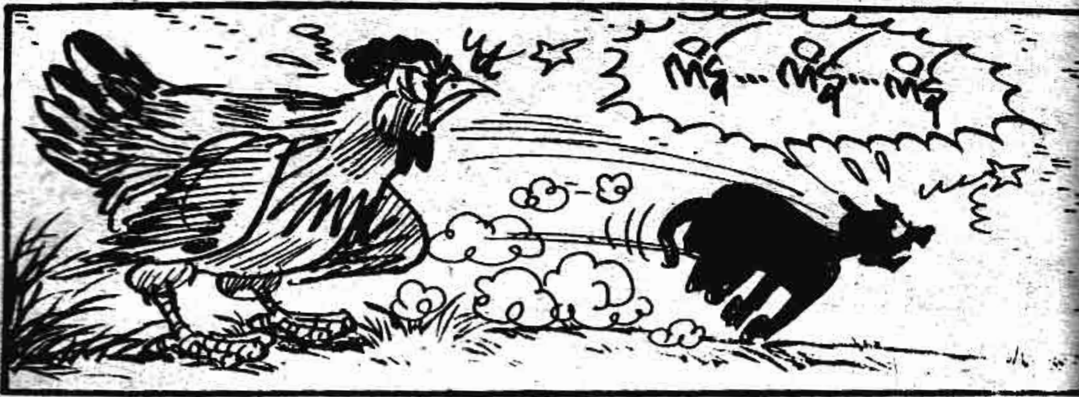

သာမန်ဆိုလျှင် သူ့ထက်အင်အား
ကြီးသော ခွေးကြီးကို ကြက်မကြီး
ရင်ဆိုင်ရဲမည်မဟုတ်။ ယခု..သား
တွေကြောင့် သူ့အသက်ကို ပုံမင့်
ကျက်နိုင်တော့ ခွေးကြီးနှင့်
ရင်ဆိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေ၏။

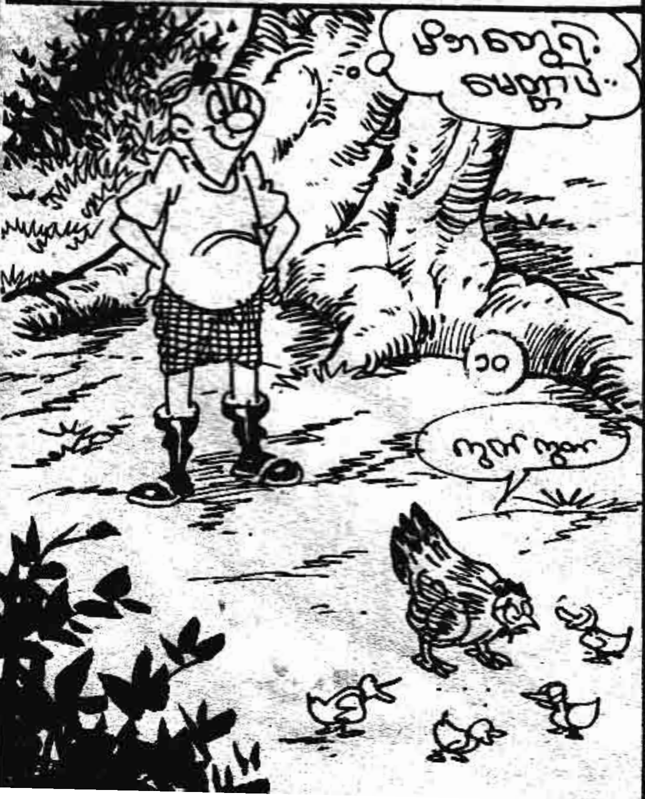
မိဘတွေရော
မတွေ့ပါ..
ကွတ် ကွတ်

သို့ဖြင့်..ကြက်မနှင့်သားစုလည်း
ဟိုသွား ဒီလာဖြင့် ရေကန်စပ်နား
ရောက်သွားကြလေ၏။

ရေမှာပျော်သည့်ဘဲ့ ရေမြင်မှသော့
ကာယဖြစ်တော့မည်နည်း။ ဘဲကလေး
များမှာ ရေကန်ထဲ အလုအယက်
ပြေးဆင်းသွားကြတော့၏။

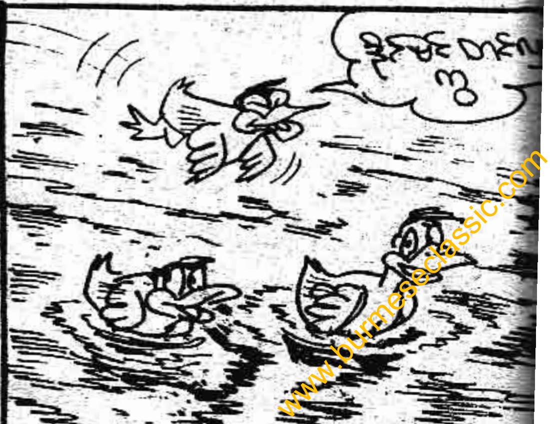

ရေသည်.. သူမကျက်စားရာ အရပ်မဟုတ်။ ရေသည်.. သူတို့ ကြက်မျိုးများအတွက် သေမင်းသာ။ ယခု သူ့သားတွေက သေမင်းရှိရာသို့ သွားကြပြီမို့ ကြက်မကြီးမှာ ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်ရချေပြီ။

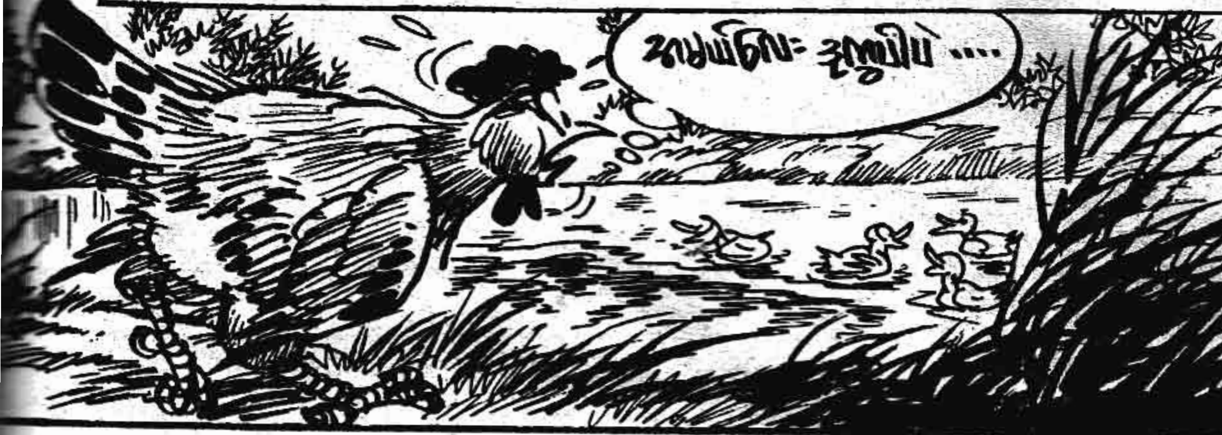

ရေထဲသို့လည်း မဆင်းဝံ့သည်မို့ ကန်စပ်တစ်လျှောက်သာ.. ဟိုမှသည် ပျာယာ လူးပြေးလွှားကာ.. ပါးစပ်မှ တကျော်ကျော် အော်ရင်း ယောက်ယက်ခတ်နေရှာတော့၏။

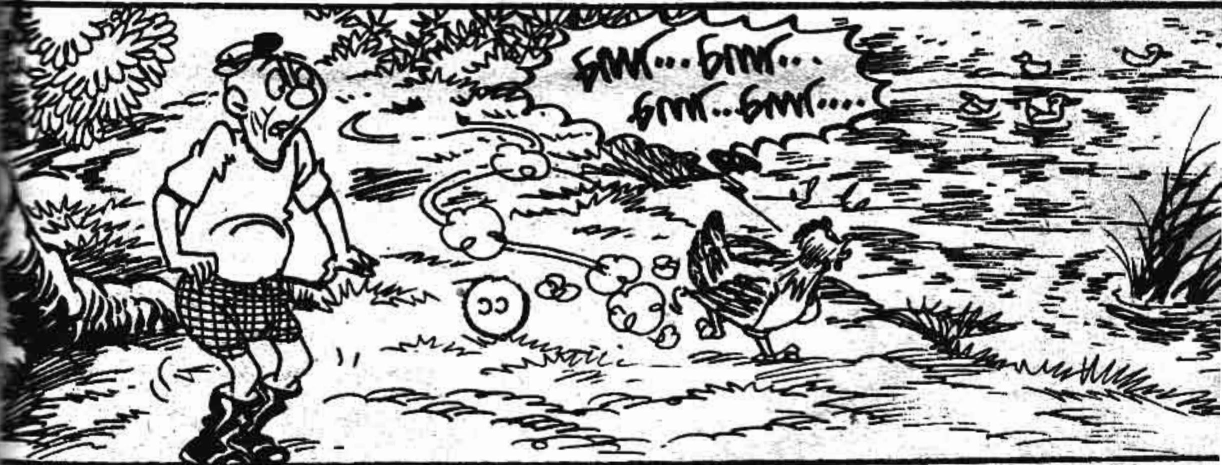

ကြက်မကြီး မှားမှား [illegible] ဘဲကလေးများကား မြူးတူးနေကြတော့၏။ မပျော်ပါက်သစ် ဖြစ်နေရှာသော မိခင်ကြက်မကြီး ၏ဖြစ်ကိုလည်း မသိတော့။ ရင်ကွဲမတတ်အော်ခေါ်နေသော မိခင်ကြီး၏ အသံကိုလည်း မကြားကြတော့။

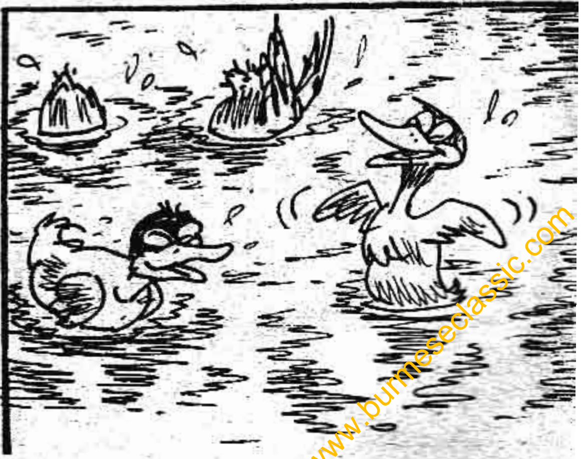

တကယ်တော့ ..ကိုယ့်သန္တာပါလေးများသည် သူ့ရင်သွေး စစ်စစ် ..ကြက်ကလေး များ မဟုတ်ဘဲ ...ဘဲလေးများသာဖြစ်သည်ကို တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော ကြက်မကြီး ခမျာ မသိတတ်ရှိရှာ။

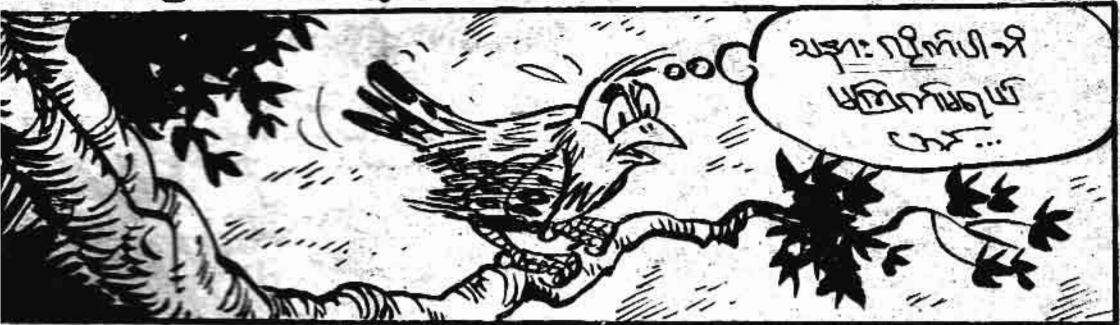

သနားလိုက်ပါဘိ
မကြက်မရယ်
ဟယ်...

သူမသည်ကား အစာစားချိန် ရေသောက်ချိန်မှတစ်ပါး ဘယ်မှမသွားဘဲ ..တစ်လ နီးပါးတစ်ဝပ်တည်းဝပ်ကာ သူ့ရင်ငွေ့ဖြင့်မွေးခဲ့ ပေါက်ခဲ့ရသော ..သူ့သား များ မှာ ဖြစ်သာ ..

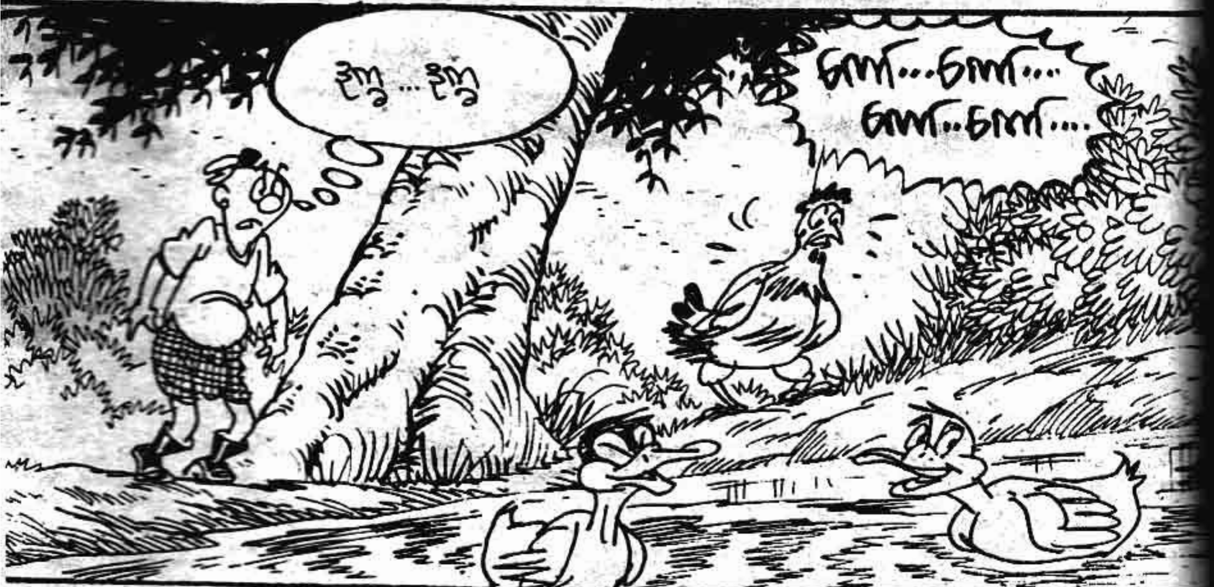

ဒုက္ခ ... ဒုက္ခ
ဂေါက်...ဂေါက်...
ဂေါက်..ဂေါက်....

လူသားတို့၏ပယောဂကြောင့်
သူ့သားကို ..ကိုယ့်သားထင်ပြီး
မပဒ္ဒါလက်သစ်ဖြစ်နေရှာ
သော ကြက်မကြီးကို ကြည့်
ရင်း ကျွန်ုပ်ပြာညီ စိတ်မကောင်း
ကြီးစွာ ဖြစ်မိတော့သည်။

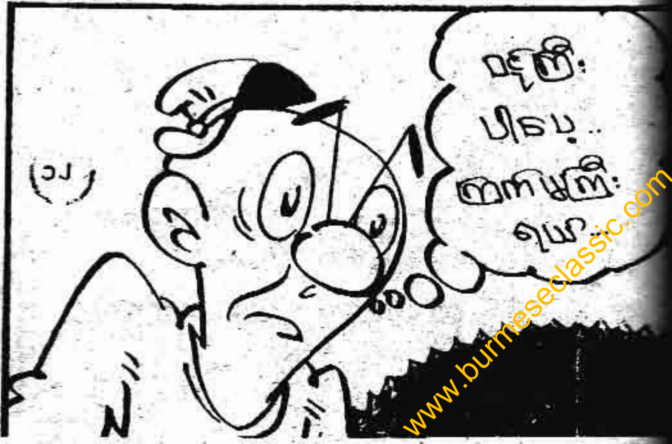

(၁၂)
ဒုကြီး
ပါပေ့..
ကြက်မကြီး
ရယ်

ကြက်မကြီးကို ကြည့်ရင်း ..တခါတုန်းက ကျွန်ုပ်တို့မိသားစုတွင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော အဖြစ်အပျက်တခုက .. ကျွန်ုပ်ခေါင်း ထဲသို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက်လာခဲ့ပေ တော့၏ ။

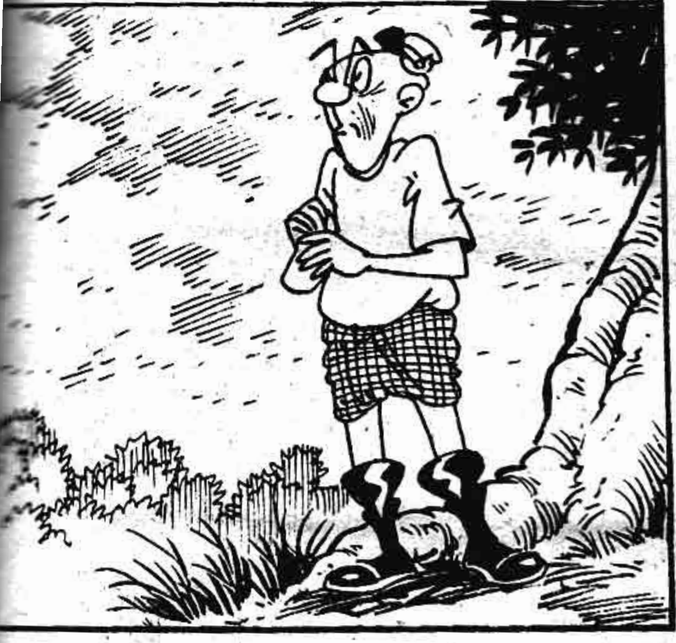

သူ့ချွေးသူ့သားမဟုတ်ငြားကလား သူ့ရင်ငွေ့ဖြင့်ပေါက်ခဲ့သော..ဘဲ ကလေးတွေ အပေါ်..မိခင်စိတ်ဖြစ် သောကြက်မကြီးပင်လျှင် ကိုယ်မှ ချစ်ခင်ကျွမ်းမှုခံစားရသည်ဆိုပါလျှင်

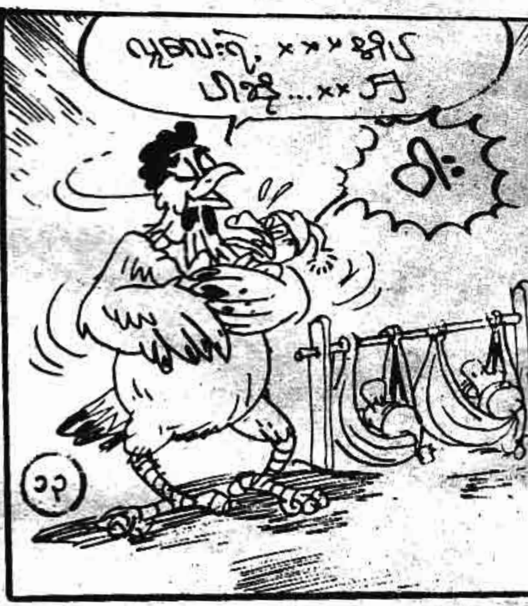

အသိဥာဏ်ရှိသောလူသားများဖြစ်ကြသည့် ..ကျွန်ုပ်.. မလေးမှုင်နှင့်မိုက်ကလေး တို့၏ တခါတုန်းကခံစားရမှုများသည် မည်မျှနာကျင်ကြေကွဲဖွယ် ဖြစ်ခဲ့သည်ကို စဉ်းစား သာကြည့်ကြပါကုန်လော့ ။ ကျိုးကြောင်းကိုမမေ့ပျောက် ထားခဲ့သည်မှာ မှန်သော်လည်း ယခုလို ကျိုးကြောင်းတို့ကဆိုင်ဂလာမြန်တော့ စိတ် အချိန်ရထားက တဖက်တွဲတာတာပေါ်ဟောင်းဆီသို့ ခုတ်မောင်းသွားခဲ့ချေတော့သည် တကား ..။ တခါတုန်းက ဖြစ်ပါသည် ။ တခါတုန်းက.....တခါတုန်းက ။

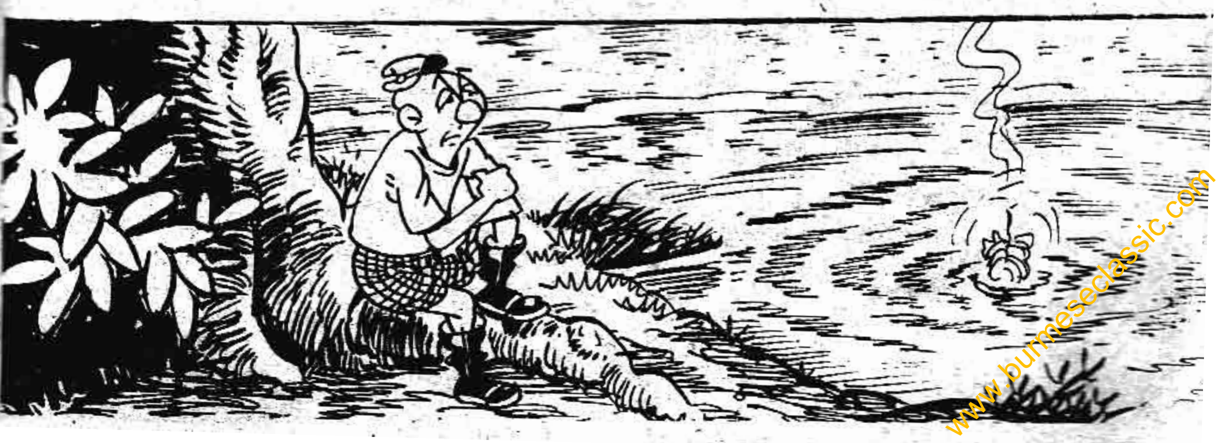

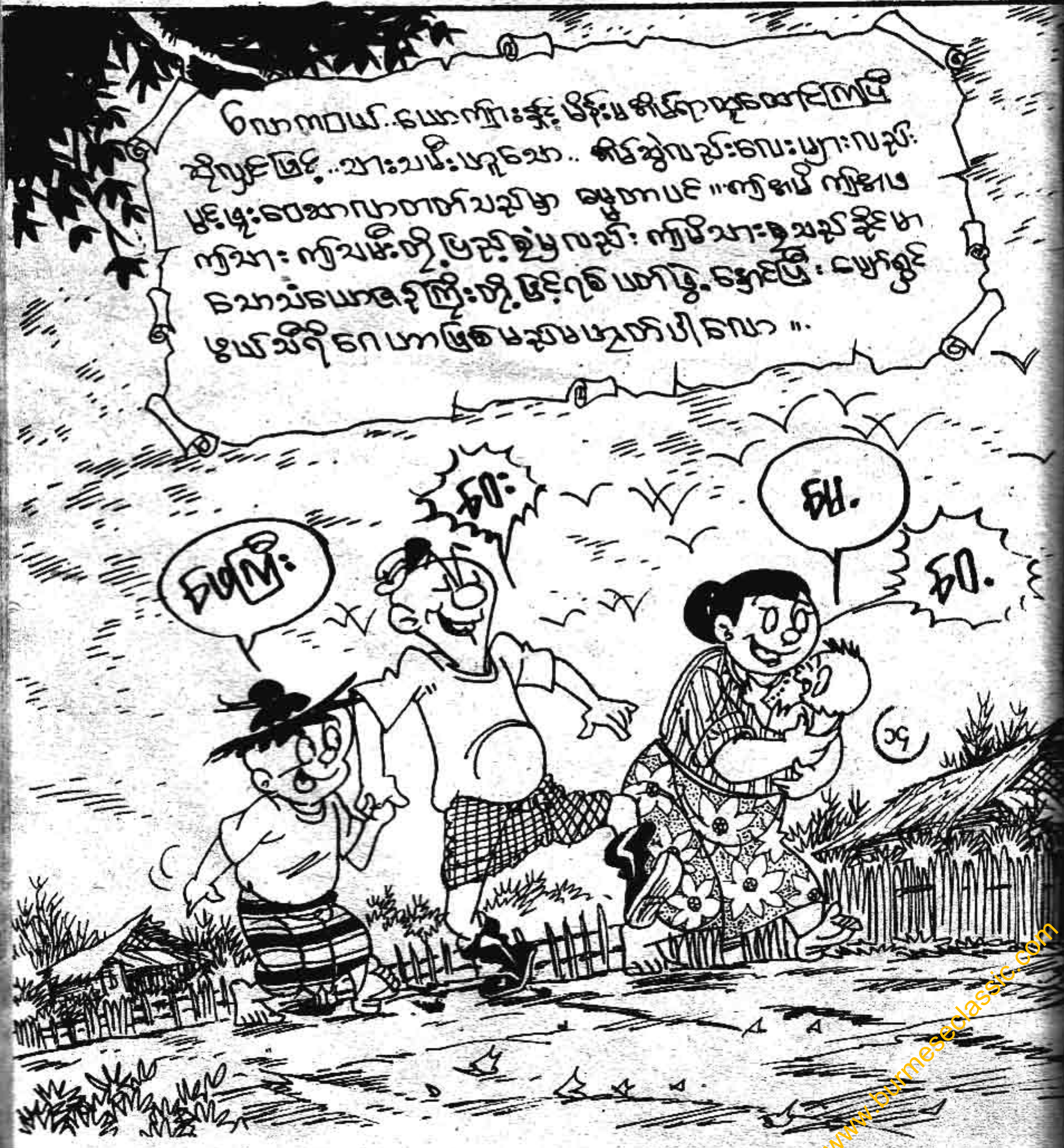
ဤလောကဝယ်..ယောကျ်ားနှင့် မိန်းမ အိမ်ထောင်ထူထောင်ကြပြီ
ဆိုလျှင်ဖြင့်..သားသမီးဟူသော.. ကိုယ်ပွားလေးများလည်း
မွေးဖွားပေးလာတတ်သည်မှာ ဓမ္မတာပင်။ ကျွဲဖို ကျွဲမ
ကျွဲသား ကျွဲသမီးတို့ ပြည့်စုံမှုလည်း ကျွဲမိသားစုသည်နိုင်မှာ
ဒေသခံယောကျ်ားကြီးတို့ဖြင့်ဂုဏ်ယူဘွယ်ကောင်းပြီး ပျော်ရွှင်
ဖွယ်သိရိ ကောင်းပါဖြစ်စေမည်မဟုတ်ပါလော။
ဖေကြီး
ဖေး
မေ့
ဖေ့
၁၄

လူငယ်ချင်း ချစ်ကြိုက်ကြ မဟုတ်ဘဲ မိဘများပေးစား၍ အိုးအိမ်ထူထောင်ခဲ့သူများပင် သားရယ်.. သမီးရယ်ဝေ သာယာသောအခါ.. သာယာသော မိသားစုဘဝကို .. ခံစား .. စံစားကြလေရာ ။

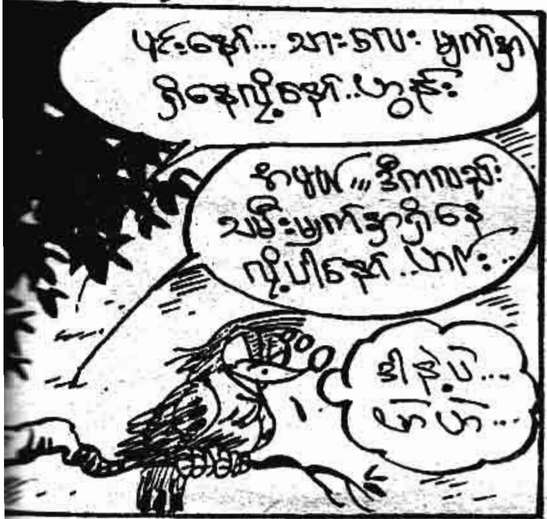
ပုံးနော်... သားလေး မျက်နှာ ရှိနေလို့နော်.. ဟွန်း
နှမ... ဒီကလည်း သမီးမျက်နှာရှိနေလို့ပါနော်.. ဟွန်း..
ဒါနဲ့ပဲ... ဟဲဟဲ...

ချစ်ကြိုက်ကြယူခဲ့ကြသော ကျွန်ုပ်နှင့် မသေးမျှင်တို့ သား သမီး ရကူးရာမှု ကိုချင်းမိသည်မှာ မဆန်း ။

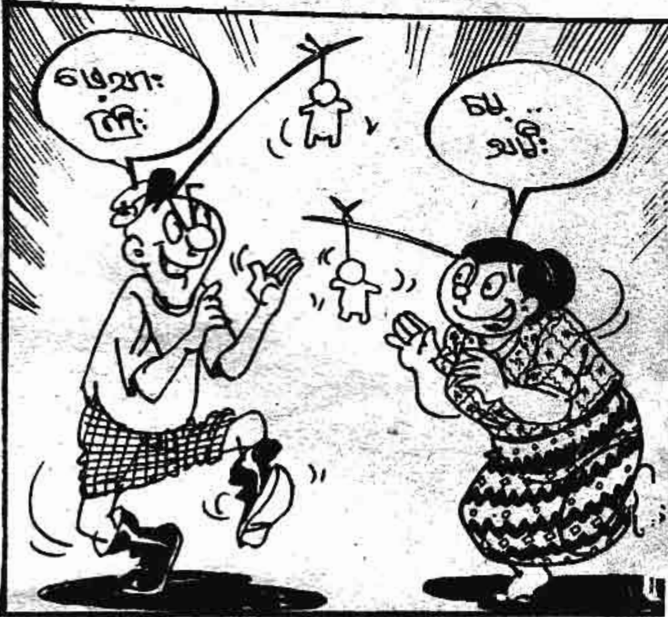

သို့သော်.. ခက်နေသည်က.. ကျွန်ုပ်တို့မှာ သား သမီးကံ မပါ ရှိကော မပြောတတ်။ အိမ်ထောင်သက် (၄) .. (၅) နှစ်တိုင်ခဲ့သည့်တိုင်.. သား သမီး မထွန်းကား ရကား ။

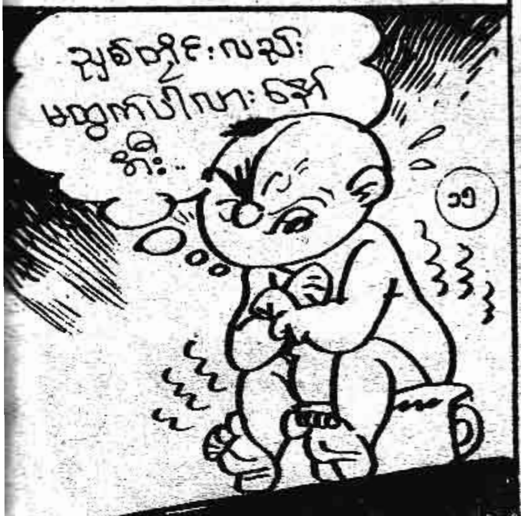
ညှစ်တိုင်းလည်း မထွက်ပါလားနော် အိုး..

ကလေးအကြောင်း စကားစပ်မိတိုင်း သူ့ကြောင့် ကိုယ့်ကြောင့် အငြင်းပွားရင်း ဘုကျက်ကျက် ဖြစ်ရသည့် အကြိမ်ပေါင်းကား သိပ်မနည်း တော့ ။

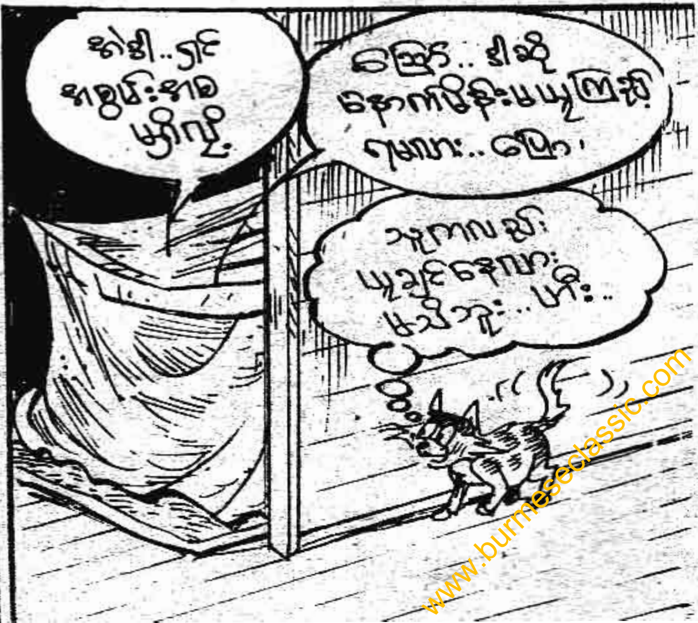
ဆဲ့ပါ.. ရှင် အစွမ်းအစ မရှိလို့
ပြော.. ဒါဆို နောက်မိန်းမယူကြည့်ရမလား.. ပြော၊
သူကလည်း ယူချင်နေလား မသိဘူး.. ဟိုး..

ကိုယ့်နောက်မှာ ဇိမ်ဆောင်ပြုသူများပင် သားတွေလဲ.. သမီးတွေပါ ဖြိုး. လုံးရလား:တွေကြီး ဖြစ်နေကြလေ ။

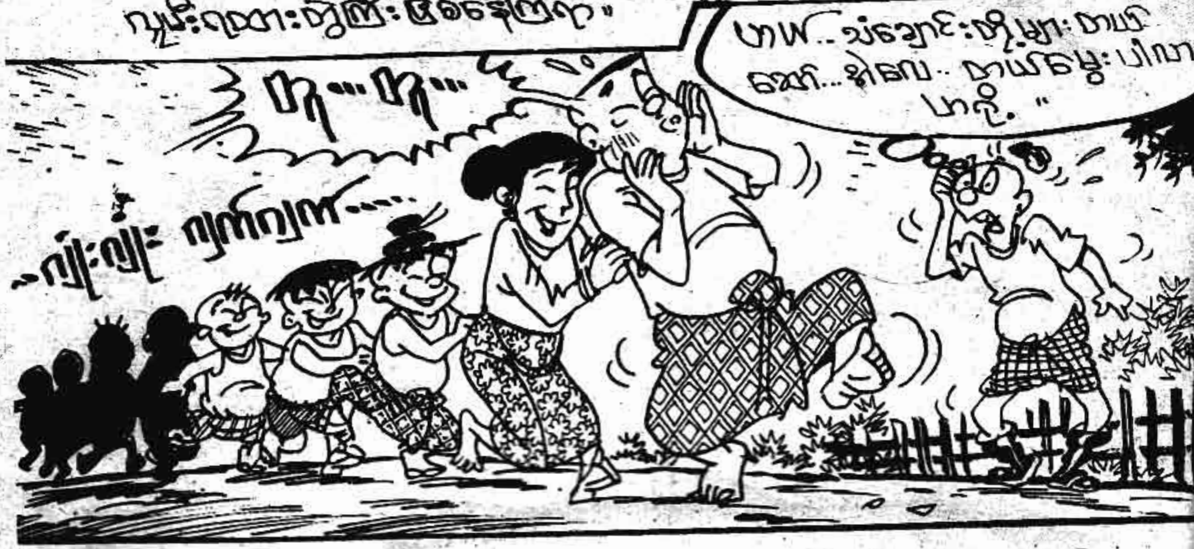
ဟာဗျ.. သံချောင်းတို့များ တာယာ ဆော်... ခုထဲ.. တာယာမွေး ပါလား ဟကို့ ။
ဂျ... ဂျ...
ကျူး ကျူး ကျက်ကျက်......

ကျွန်ုပ်မှာ ထိုလူတို့နှင့် ဆုံကာလတိုင်း ရယ်သွမ်းသွေး ခံနေရသော သူပါသာ ။

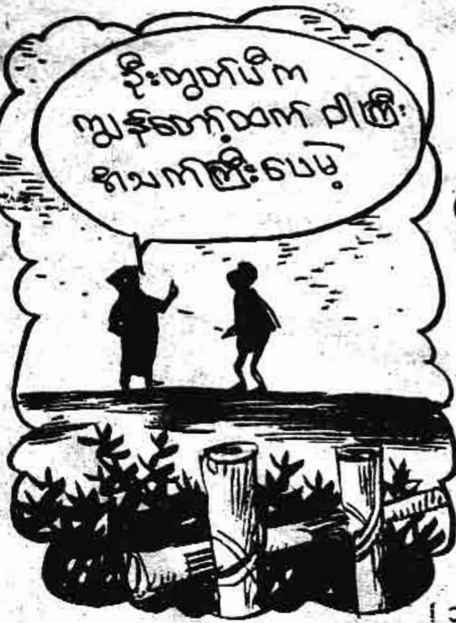
ဦးတွတ်ပီက ကျွန်တော့်ထက် ဝါကြီး အသက်ကြီးပေမဲ့

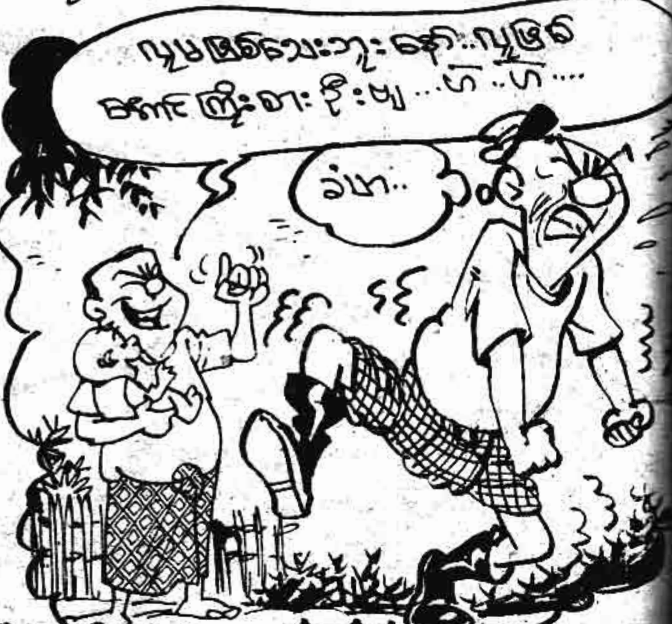
လူမဖြစ်သေးဘူး နော်.. လူဖြစ် အကောင်ကြီးစား ဦးဗျ ... ဟ .. ဟ ....
ခံဟာ..

စဉ်းစား ကြည့်ရှုလျှင် ကိုယ်ချင်းသူ တွေ့ဖူးမရ ။ မကိုယ်ချင်းသူ တွေတွေသောကြောင့် ပျော်မွေ့နေသည်မှာ မခံချင် ပွယ်ကောင်းလှချေသော သည်တကား ။

လူမိုက်ကြီး ဗိုက်ကာလေး ကပင် .. ကျွန်ုပ်တို့ ကလေးမရသည့် ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ တသည်းသည်း တသဲ့သဲ့ ရှိတတ်ချေ၏။

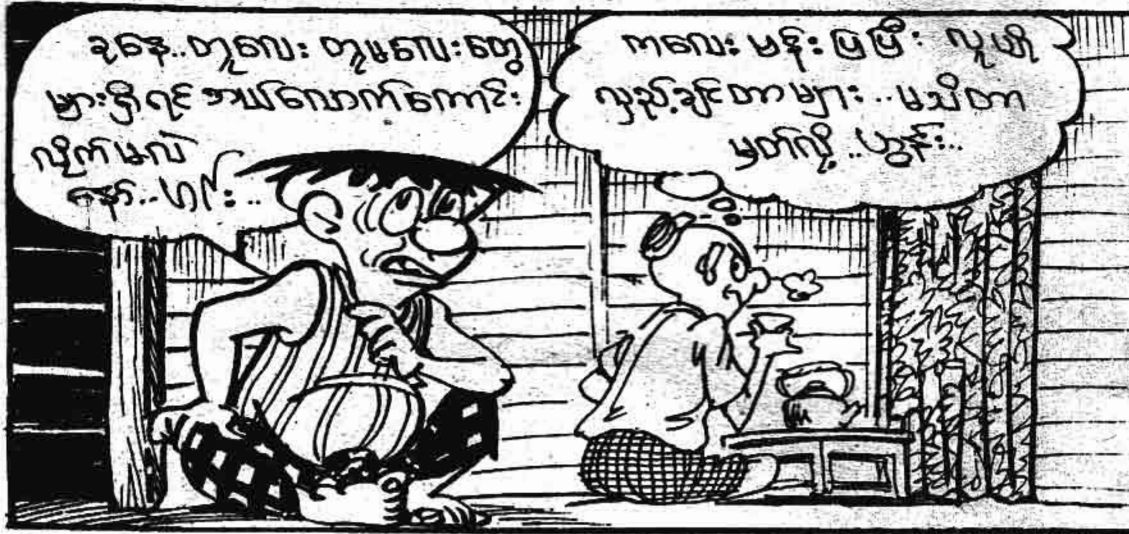
ခုနေ .. တူလေး တူမလေးတွေ များရှိရင် ဘယ်လောက်ကောင်း လိုက်မလဲ နော် .. ဟင်း ..
ကလေး မွေးပြီး လူမိုက် လှည့်ချင်တာများ .. မသိတာ မှတ်လို့ .. ဟွန်း ..

မရသည့်ကိုမှ တကူးတမူး လိုချင်သည်မှာ လူ့သဘာဝ မို့လားမသိ။ ကလေးပုံတွေ များများ ကြည့်လျှင် ကလေးရတတ်သည် ဆို၍ မှုသေးမျှင် တစ်ယောက် ကလေးပုံများ ဝယ်ကာ ပြထားသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ နံရံ၌ ပြည့်နေပင်တည်း ။

ကလေးရစေကောင်း လှူပါပေးနိုင်သည် ဆိုသော သတင်း မကြားလိုက်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ လင်မယား ရောက်ပြီး ဖြစ်တော့၏ ။

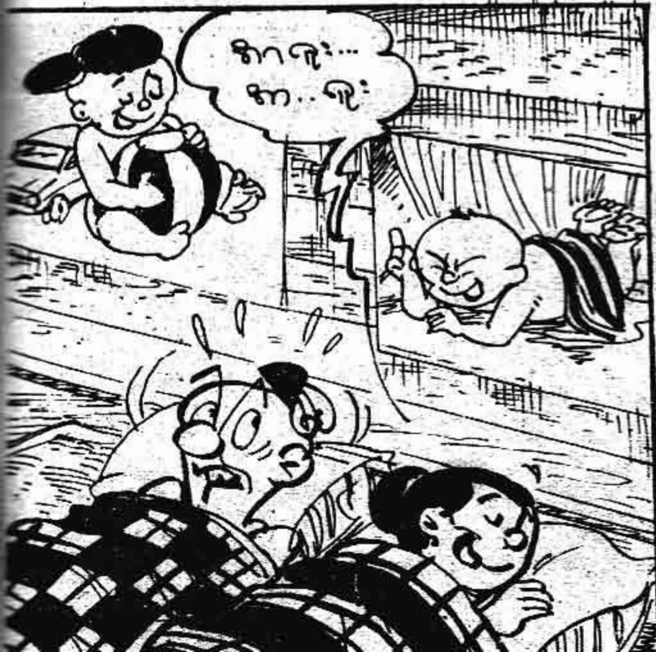

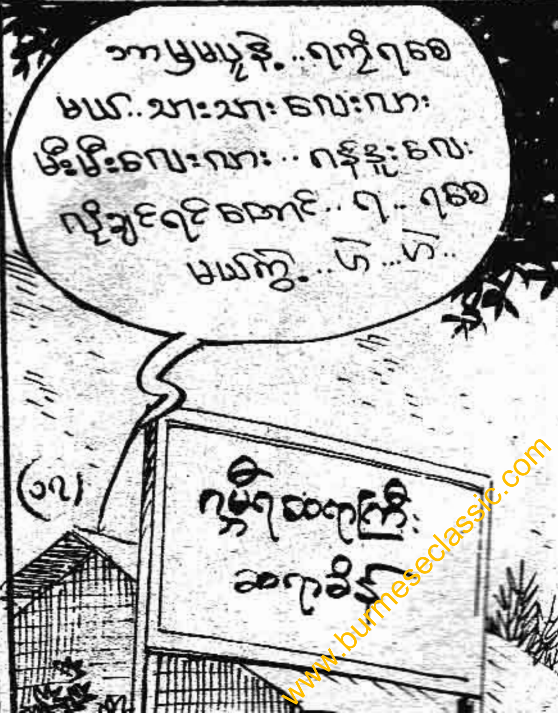
ဘာမှမပူနဲ့ .. ရကိုရစေ မယ် .. သားသား လေးလား မီးမီးလေးလား .. ဂန္ဓနှုံးလေး လိုချင်ရင် ဆောင် .. ရ .. ရစေ မယ်ကွဲ့ .. ဟဲ .. ဟဲ ..
(၁၂)
ဂမ္ဘီရ ဆရာကြီး ဆရာခိန်

သူလောင်းလျှင်ကလေးရသည်ဆိုသော ဂဏန်း ကရုဏာပင်ကြီးမှ နတ်သမျှသို့လည်း ကျွန်ုပ်တို့လင်မယားရောက်ခဲ့သည်ဖြစ်သည် ။

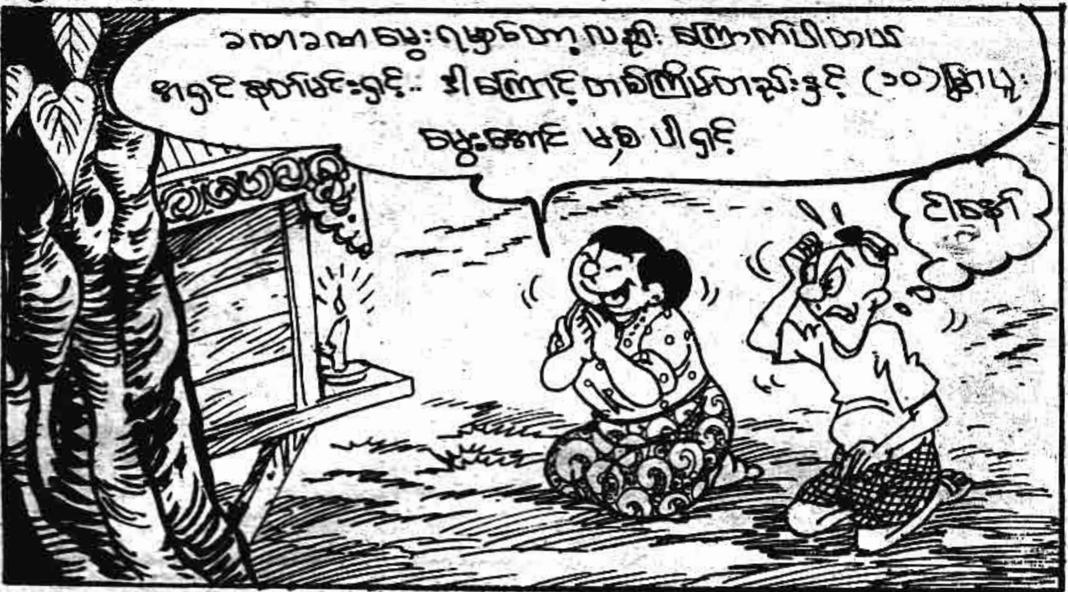
ခဏခဏ မေးရမှာတော့ လည်း အားနာပါတယ်
နတ်ရှင် နတ်မင်းရှင့်.. ဒီကြောင့် တကြိမ်တည်းနှင့် (၁၀)ကြိမ်မြောက်
မေးတောင်း မိ ပါရှင့်
ငါနော်

ကလေးရအောင် ဓာတ်ဆိုက် ဓာတ်ဆင် ယတြာချေ ကောင်းသည်ဆိုသော ဗေဒင်လက္ခဏာဆရာများလည်း မကျန် ။

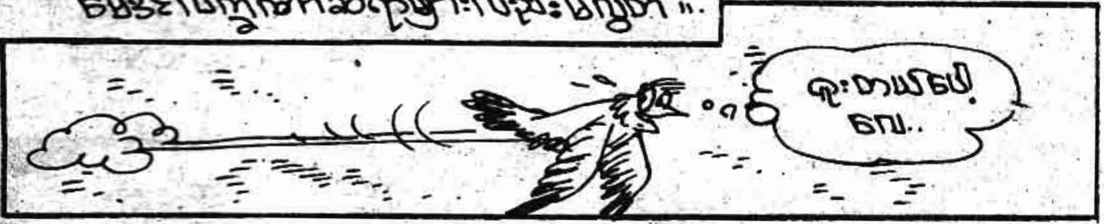

တခါတော့ ဗေဒင်
ဆရာတစ်ဦးက
ယတြာချေပေးသည်မှာ
မြစ်ကမ်းဘေးမှ
ကျောက်စရစ်ခဲ..
(၇) လုံးကို.. ည
သန်းခေါင်ယံ အချိန်
တွင် လူမသိစေဘဲ
ကောက်ရ မည်
ဆို၏ ။

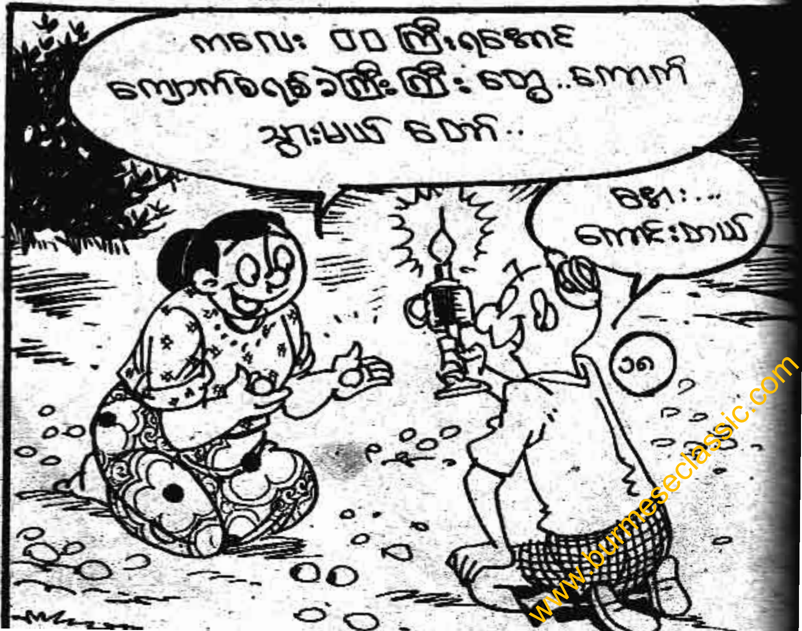
ကလေး ဝဝ ကြီး ရအောင်
ကျောက်စရစ်ခဲကြီးကြီး တွေ.. ကောက်
သွားမယ် တော်..
ဝါး...
ကောင်းတယ်

ပြီးလျှင်..ထိုကျောက်စရစ်ခဲများကို.. မသေးမျှင်၏ မှိုက်ကြာပွင့်ဇာဝတ်နှင့် ပတ်၍ သမီးပါရှုမည့်သို့ဖော၏။

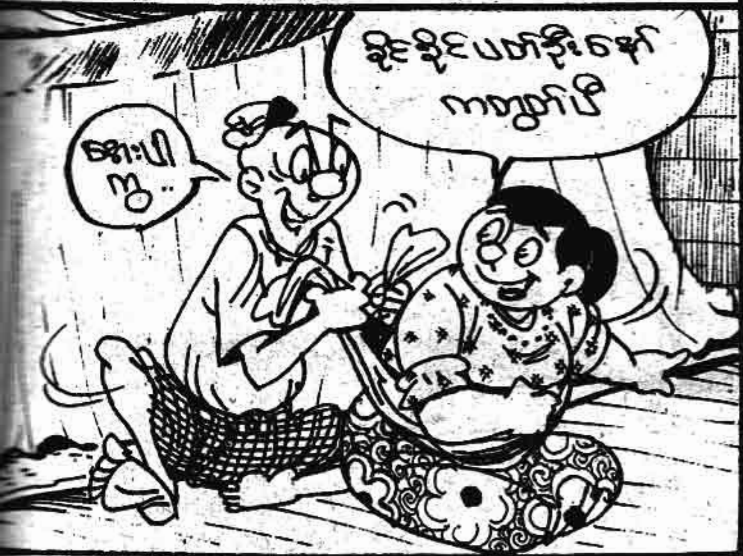
ရှိုးနှိုင်ပတ်ဦးနော် ကတော့ပါပြီ
အေးပါ ကွ..

မနက်လင်းသော် မသေးမျှင် တစ်ယောက် မော်မော်မဟင် မလှုပ်နိုင်တော့ပဲ..ဝါးတောင်းသွား သဖြင့်ဆရာကြီး ဦးစောချမ်းနှင့် စစ်ဆေးကြည့်လိုက်ရသေး။

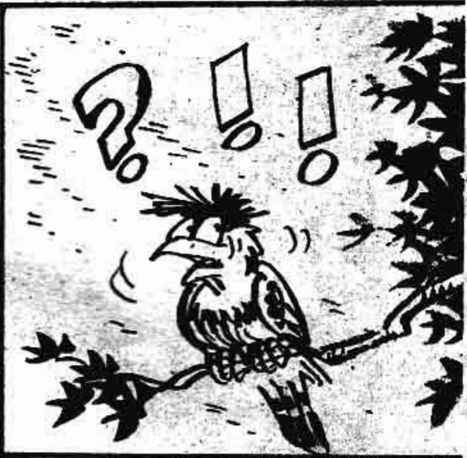

ကျောက်စရစ်ခဲ သေးသေးဆိုလျှင် ကျဖို့ ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်ပေမည်။ ယခုမူ..ဂလေးဝဝ လုံးမျှသဖြင့် ကျောက်စရစ်ခဲ ကြီးကြီးတွေ ပတ်ထားပြီသဖြင့်..လှုပ်ကလည်း ထိပြေမှသွားချိန်..ကျောက်စရစ်ခဲများကလည်း ပျို့လုံး..ဒီပါမှ ကြောင့် ဝါးတောက်ရောက်သွားပြီး

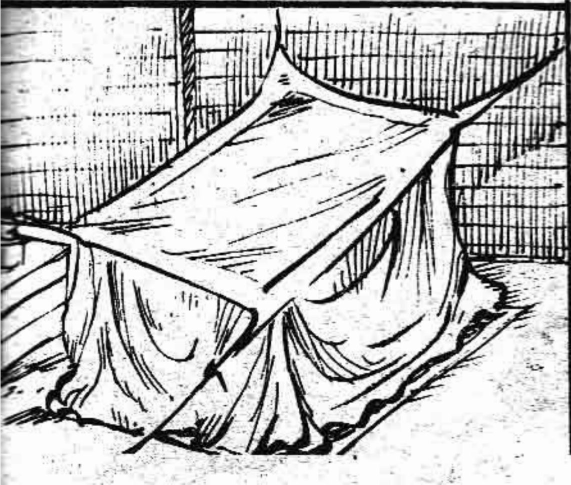

တစ်သက်လုံး ဝါးကြောများ ကိုစားတတ် နေပါသောသကို ဖြစ်သွားသဖြင့်ဝါးတောင်း သွားရခြင်းဖြစ်တော့၏။ ယခုတစ်ခါ ကောင်းဂျိ ဝါးတောင်းခဲ့ရသည့်ဖြစ် ပါပေတော့သည်။

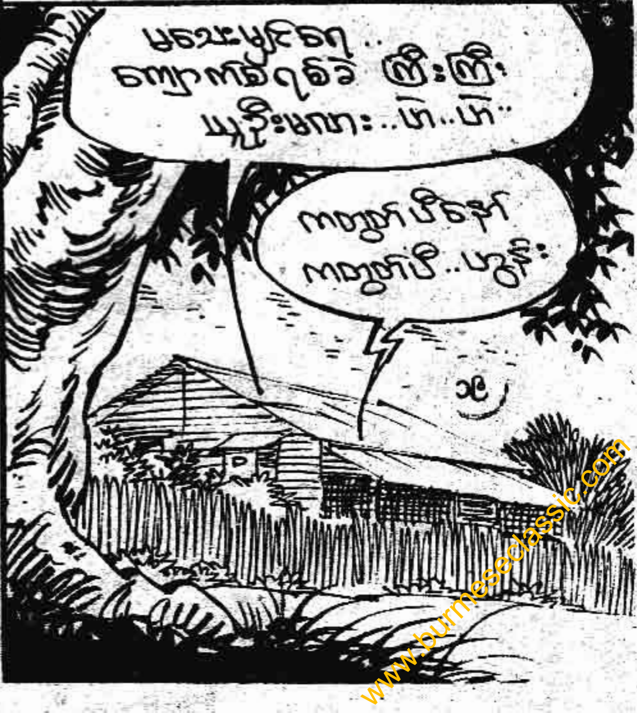
မသေးမျှင်ရေ.. ကျောက်စရစ်ခဲ ကြီးကြီး ယူဦးမလား..ဟဲ..ဟဲ..
ကတော့ပါပြီနော် ကတော့ပါပြီ..ဟွန်း

အိမ်ထောင်သက်ကြာလာသည်နှင့် ဓမ္မကလေးရူးခြင်းကိစ္စကို ကျွန်ုပ် စိတ်မဝင်စားတော့သော်လည်း။

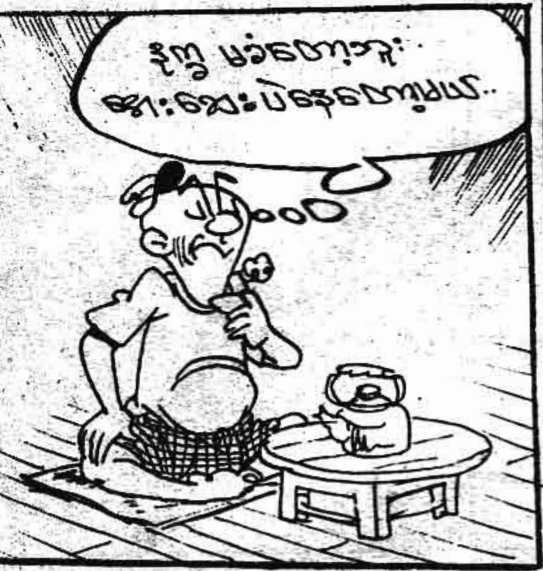
ဒို့ကွ မခံတော့ဘူး
အားဆေးပဲ နေတော့မယ်..

ဇနီးမယားဖြစ်သူ မသေးမျှင်မှာမူ ဓလျှော့မပေးချေ။

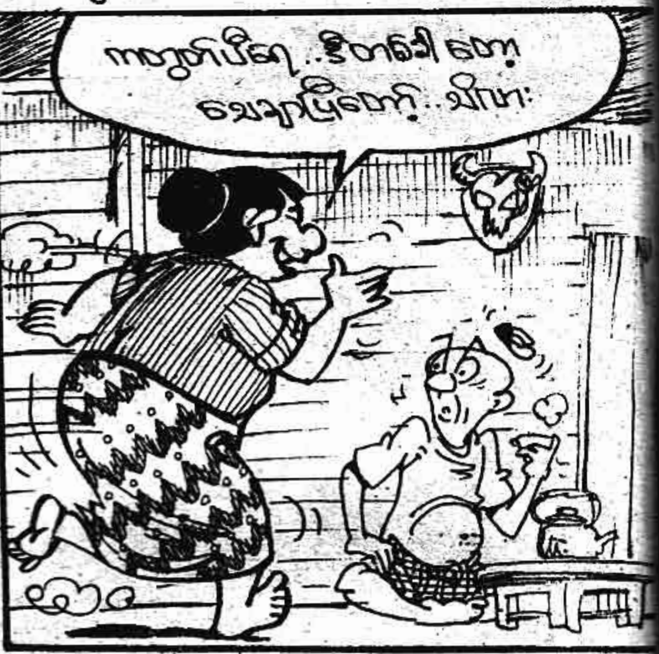
ကလွတ်ပြီရော..ဒီတခေါ်တော့ သေချာပြီတော့..သိလား

ထိုသေချာပြီဆိုသော ကိစ္စကပင်.. မသေးမျှင်၏ ကလေးရူးရောဂါကို အမြစ်ပြတ်သွားစေမည်မှန်း... ထိုစဉ်ကမူ.. သူမရော ကျွန်ုပ်တို့မသိ တတ်နိုင်သေး။

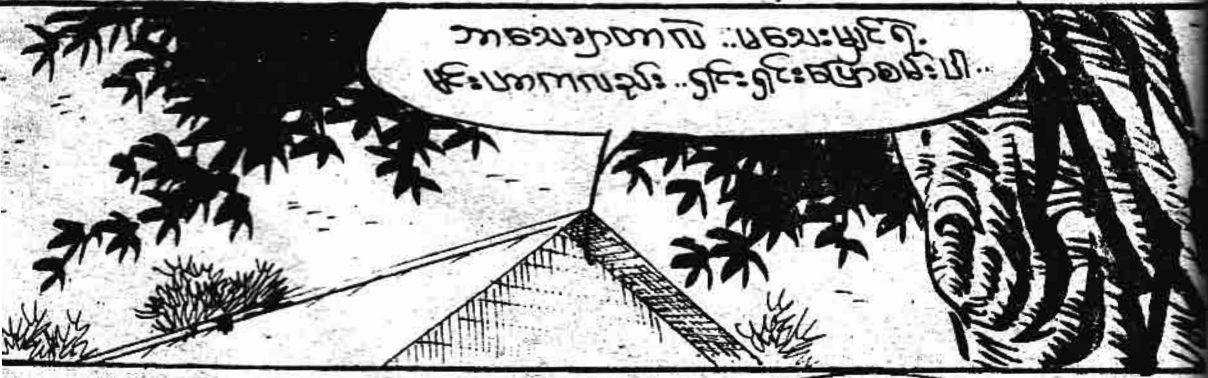
ဘာသေချာတာလဲ ..မသေးမျှင်ရဲ့ မင်းပဲဟာကလည်း..ရှင်းရှင်းပြောစမ်းပါ..

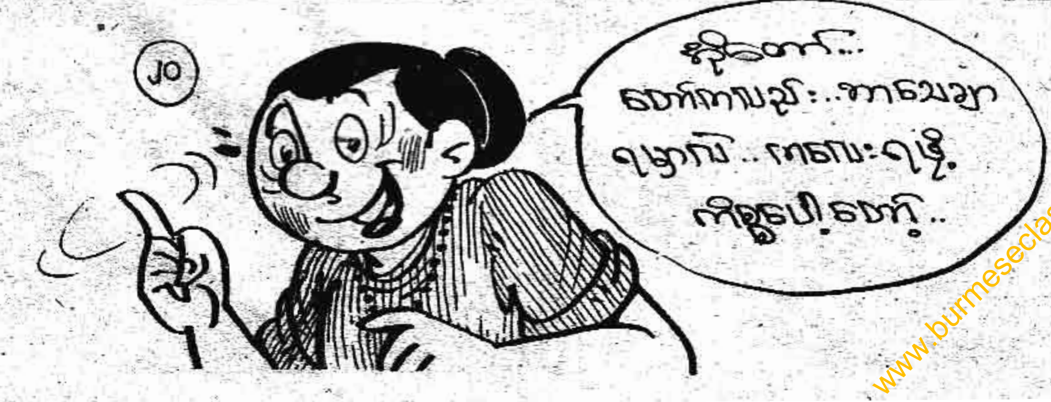
၂၀
ဒို့တော်... တော်ကလည်း..ဘာသေချာရမှာလဲ..ကလေးရဖို့ ကိစ္စပေါ့တော့..

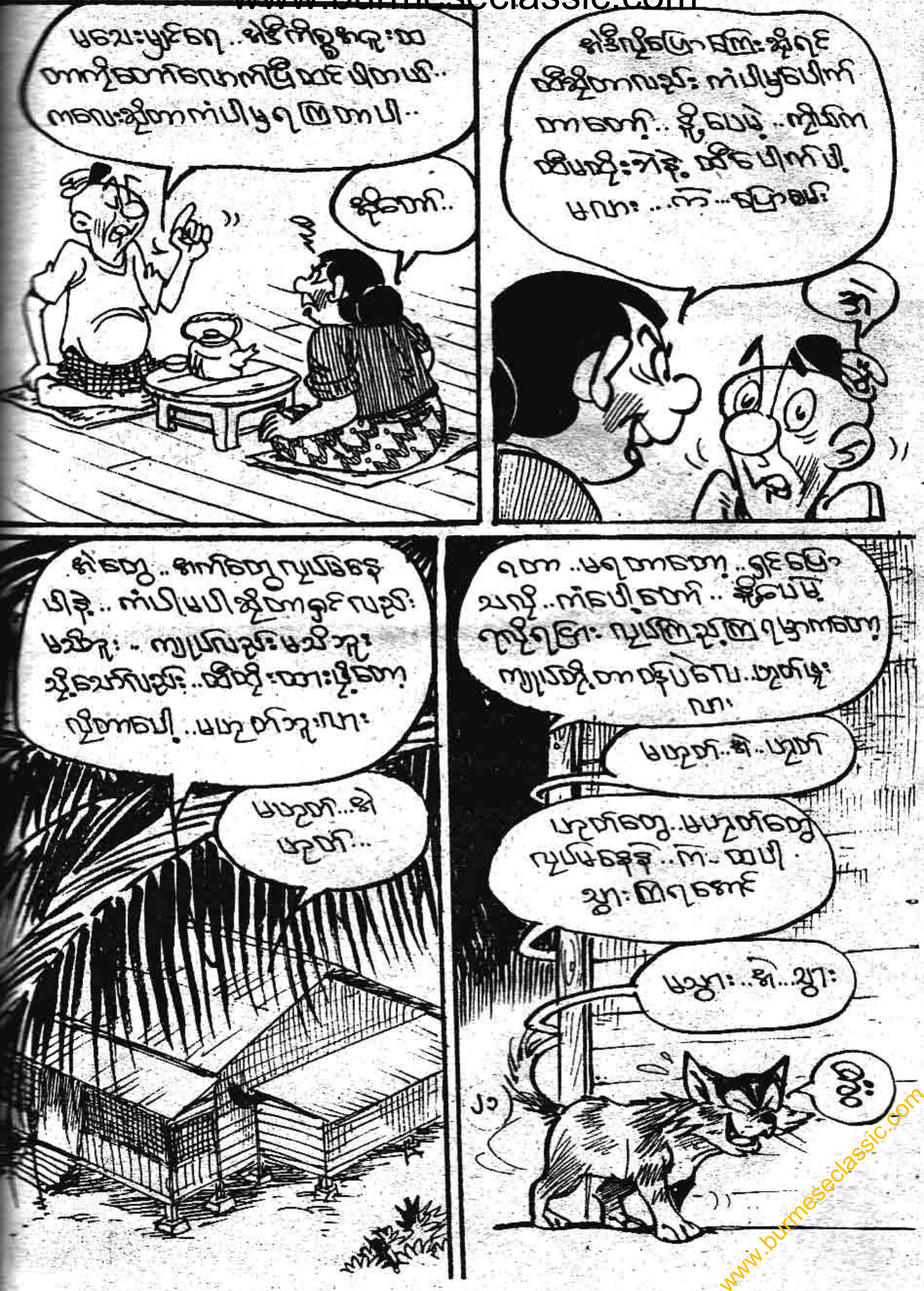
မယေးမှုံရေ..ဖိုးဒိုက်ရွှေဒုံးသ
တာကိုဆောက်လောက်ကြီးထင်ပါတယ်..
ကလေးဆိုတာကံပါမှရကြတာပါ..
ဆိုတော့..
ဖါဒီကျိုးပြောတြေးဆိုရင် ဒီဆိုတာလည်း ကံပါမှပေါက်တာတော့.. နို့ပေမဲ့..ကျုပ်က ဒီမဆိုးဘဲနဲ့ ဒီပေါက်ပါ့မလား...ဟဲ...ဗြဲ
ဘာ
ဟဲတွေ..ဖာကိုတွေလုပ်မနေပါနဲ့..ကံပါမပါဆိုတာရှင်လည်း မသိဘူး..ကျုပ်လည်းမသိဘူး သို့သော်လည်း..ထိုသို့ထားပုံတော့ လိုတာပေါ့..မဟုတ်ဘူးလား
မဟုတ်...ဖဲ ဟုတ်...
ရတာ..မရတာတော့..ရှင်မပြောသလို..ကံပေါ့တော်..နို့ပေမဲ့ ကျိုးရှိအောင်လုပ်ကြည့်ကြရမှာတော့ ကျုပ်တို့တာဝန်ပါ..ဟုတ်ရဲ့လား
မဟုတ်..ဖဲ..ဟုတ်
ဟုတ်တွေ..မဟုတ်တွေ လုပ်မနေနဲ့..ကဲ..ထပါ သွားကြရအောင်
မသွား..ဖဲ..သွား
ဩး
၂၁

သို့ပြင် .. နောက်ဆုံးတွင် .. စကားစာရာတွင် .. ကျွန်ုပ်ယှဉ် မပြောနိုင်သော .. မသေးမျှင်ပေါ် အလိုကျ အတိုင်းပင် .. ဆရာမ ဒို့သည်ဆိုသော "ကျွန်းကျွန်း" ရွာသို့ကျွန်ုပ်ပါသွားလိုက်ပါခဲ့ရ တော့သည် ။

ကျွန်းကျွန်းရွာကား .. ကျွန်ုပ်တို့ရွာမှ ခတ်တနိုင် လှမ်းသည်မို့ .. ကျွန်ုပ်ပါသည်း ဖိုးဖိုးစိန်နှင့် ... လှည်းခါတ် ဒါးရတော် ။

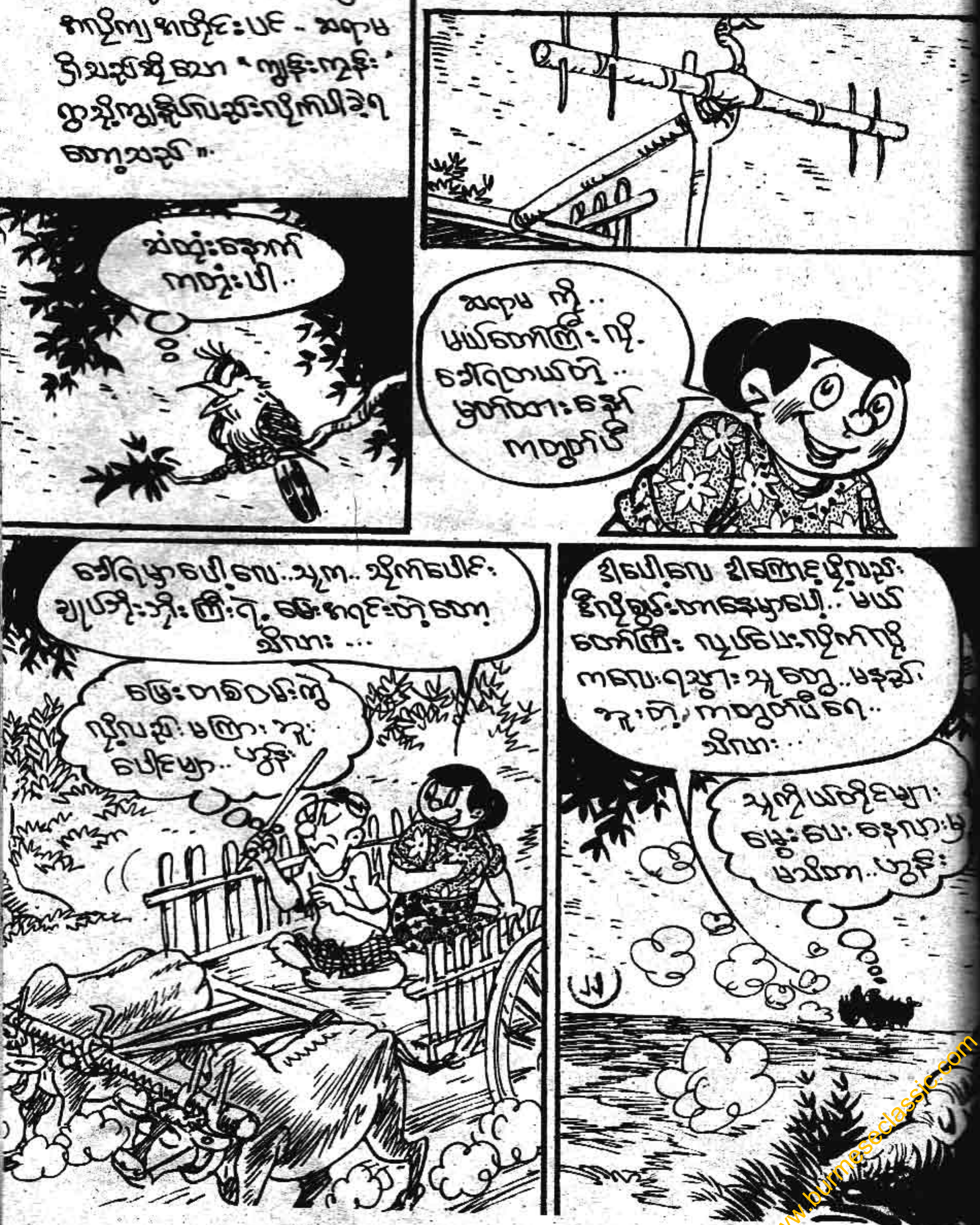
ဆံထုံးနောက် ကထုံးပါ ..
ဆရာမ ကို .. မယ်တော်ကြီး လို့ ခေါ်ရတယ်တဲ့ .. မှတ်ထားနော် ကတွတ်ပါပြီ
ခေါ်ရမှာပေါ့လေ .. သူက .. သိုက်ပေါင်း ချုပ်ကိုးဘိုးကြီးရဲ့ မေးစရင်းတဲ့တော့ သိလား ...
မြေးတစ်ဝမ်းကွဲ လို့လည်း မကြားဘူး ပေါင်မှာ .. ဟွန်း
ဒါပေါ့လေ ခုကြောင့်မို့လည်း ဒီကိုစွမ်းတာနေမှာပေါ့ .. မယ်တော်ကြီး လူပြေးလိုက်ကို ကလေးရသွားသူ တွေ .. မနည်း ဘူးတဲ့ ကတွတ်ပါပြီလေ .. သိလား ..
သူကိုယ်တိုင်များ မွေးပေးနေလား မသိဘူး .. ဟွန်း

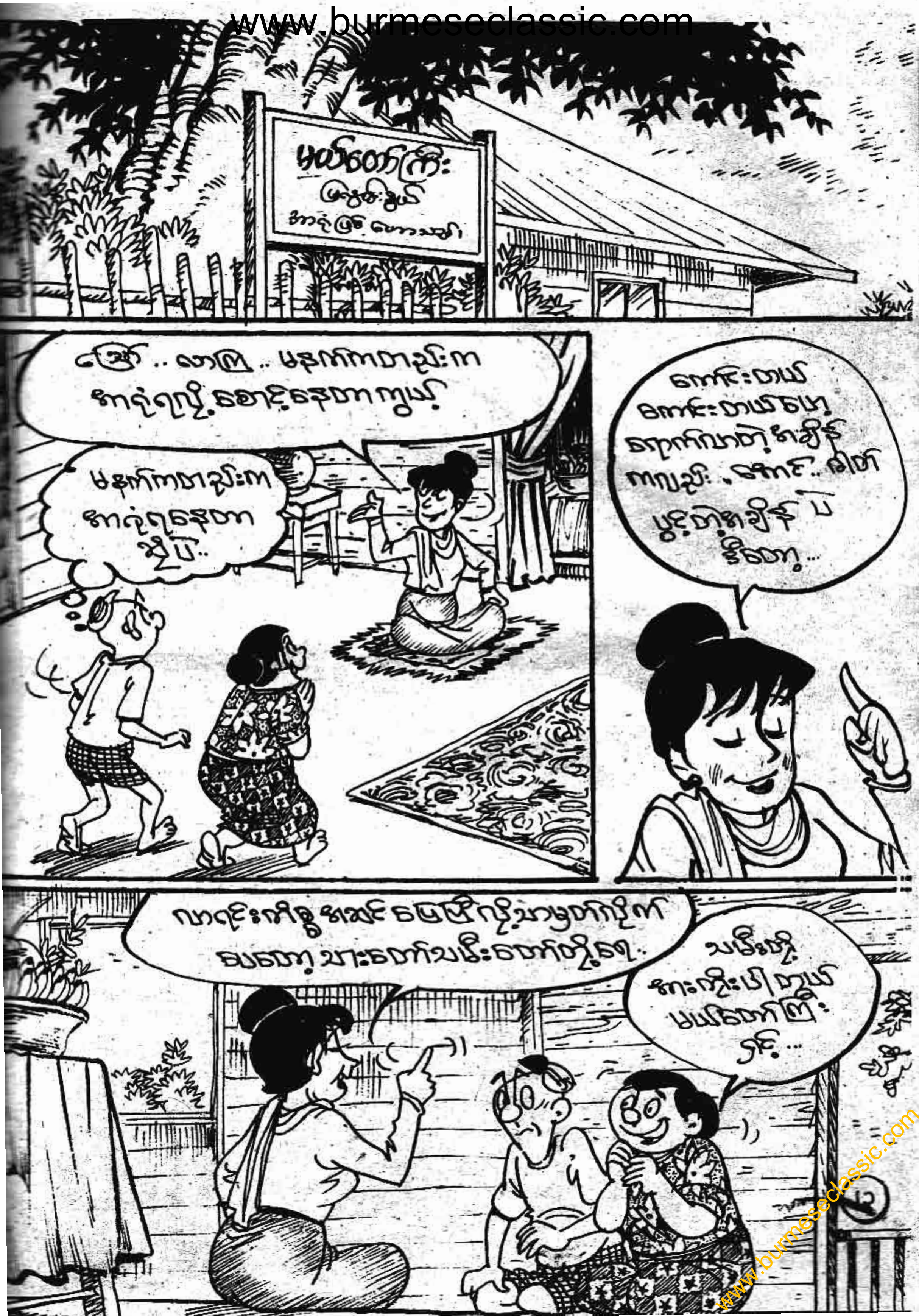
မယ်တော်ကြီး
မြနှင်းဆီ
အာရုံမြင် ဗေဒသဒ္ဒါ
ဪ .. လာကြ .. မနက်ကတည်းက အာရုံရလို့ စောင့်နေတာကွယ့်
မနက်ကတည်းက အာရုံရနေတာ ဆိုပဲ..
ကောင်းတယ် ကောင်းတယ်လေ ရောက်လာတဲ့အချိန် ကလည်း .. အောင် .. မြတ် ပွင့်တဲ့အချိန် ပဲ ဖြစ်တော့...
လာရင်းကိစ္စ အသင် မပြောပြလို့ သာမှတ်ကြည့်က သပတော့ သားလေးကတ်ပမ်းလေးတို့ရေ..
သမီးတို့ အားကိုးပါတယ် မယ်တော်ကြီး ရှင့်...

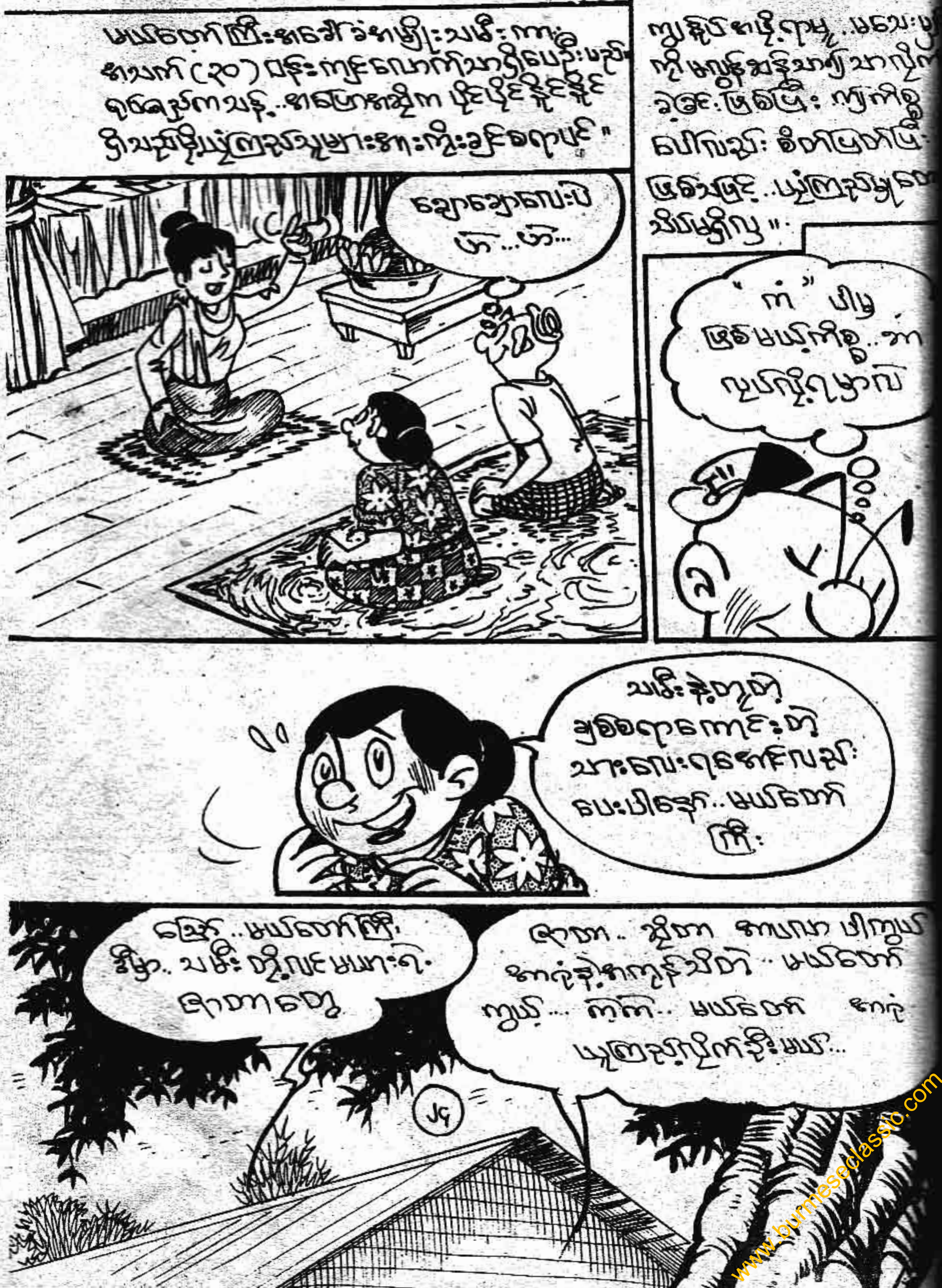
မယ်ဇော်ကြီး အခေါ်ခံရမည့် သမီးကား
အသက် (၃၀) ပြည့်ကျော်လောက်ကိုသာ ရှိပေဦးမည်
ရုပ်ချောကာ သန့်..အပြောအဆိုက ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်
ရှိသည်မို့ ယုံကြည်သူများ အားကိုးခံရသည်"
ကျွန်ုပ်တို့ရွာမှ..မလေးမှ
ကို မျှော်မှန်းသူများသာလို
ခြင်း ဖြစ်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့
လည်း စိတ်ဝင်စားပြီး
ဖြစ်သဖြင့်..ယုံကြည်မှုလေ
သိချင်လှ၏"..
ချော့ချော့ပေးပါ ဟဲ...ဟဲ...
"ကံ" ပါမှ ဖြစ်မယ့်ကိစ္စ..ဟ လူပါကိုးရှာကဲ
သမီးနဲ့တူတဲ့ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ သားလေးရအောင်လည်း ပေးပါနော်..မယ်ဇော်ကြီး
အော်..မယ်ဇော်ကြီး ဒီမှာ..သမီးတို့လည်း မမေ့ရဲ့ ဗျာဒိတ်တွေ
ဗျာဒိတ်..ဆိုတာ ကောင်းကင် ပါကွယ် ဆောင့်ဆို့ကြည့်ပါတဲ့..မယ်ဇော် ကွယ်.... ကြိုက်.. မယ်ဇော် ဆောင့် ယုံကြည်ပါ့ပြိုက်ဦးမယ်...

မယ်တော်ကြီးကား..မျက်လုံးကိုမှိတ်..မေးဖျားကိုလက်ဖြင့် တဒေါက်ဒေါက် ခေါက်ပြီး စဉ်းစားနေရာမှ..ရုတ်တရက်မျက်လုံးပွင့်လာပြီကား။

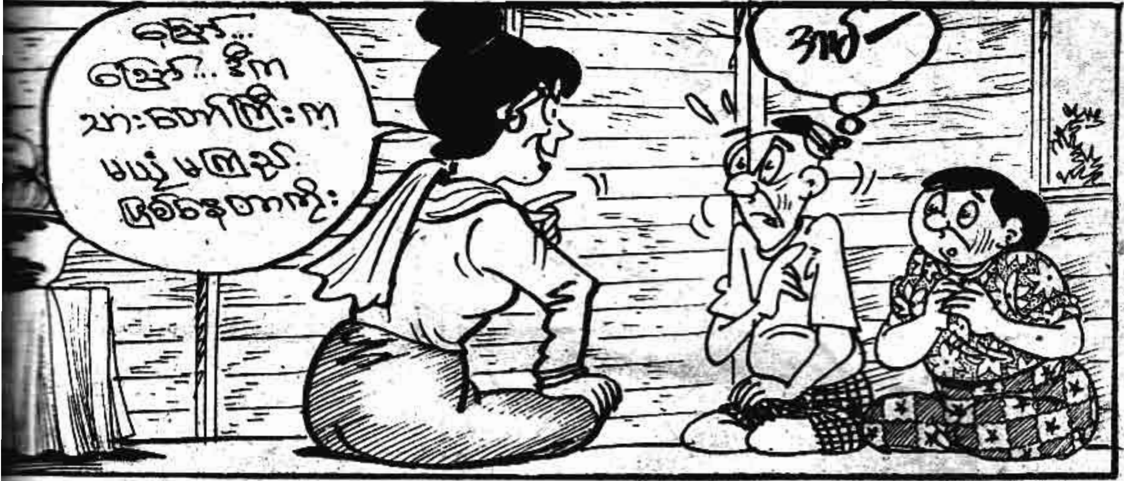
ရှင်... အေး... ဒီက သားတော်ကြီးက မယုံမကြည် ဖြစ်နေတာကိုး
အဟ—

ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲ ရှိနေသည်ကို နှိုးနှိုးခေါက်ခေါက် ဖြေချလိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း မျက်လုံးပြူးရတော့၏။

ကျွန်ုပ်..ယုံကြည်ခြင်းမယုံကြည်ခြင်းအတွက် ပြဿနာမဟုတ်နိုင်သော်လည်း မေးသမျှ အတွက်မှုထိပ်တိုက်တွေ့လာနိုင်သည်မို့ ကျွန်ုပ်လည်း ကမန်းကတန်း ဖြေလိုက်ရတော့၏..။

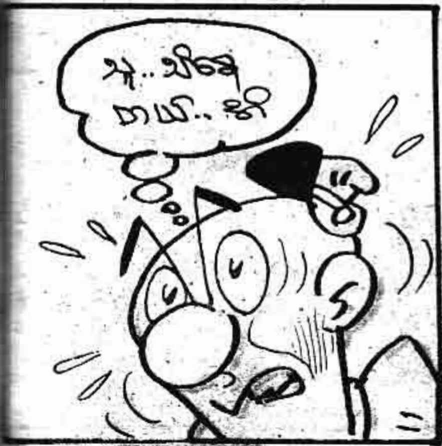

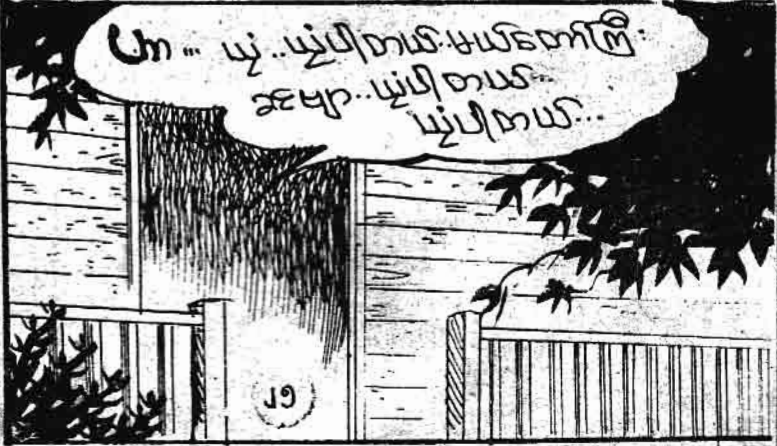
ဟာ... ယုံ..ယုံပါတယ် မယ်တော်ကြီး အဗျာ..ယုံပါတယ်.. ယုံပါတယ်..

အကယ်ပြောပြော..မိမိစိတ်ထဲရှိနေသည်ကို ဟောနိုင်သည့်မယ်တော်ကြီးကို..ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲရှိနေသည်ကို ဟောနိုင်သည့်မယ်တော်ကြီးကို ကျွန်ုပ်အတန်ငယ် အထင်ကြီးလေးစားသွားမိလိုက်သည်ကတော့အမှန်။

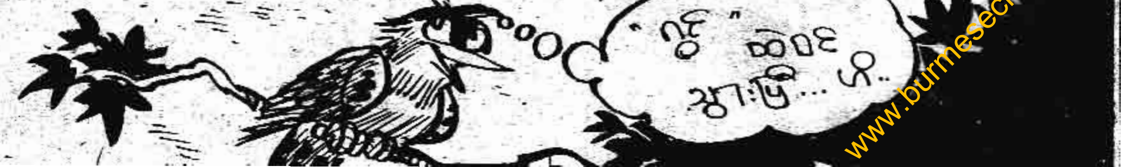

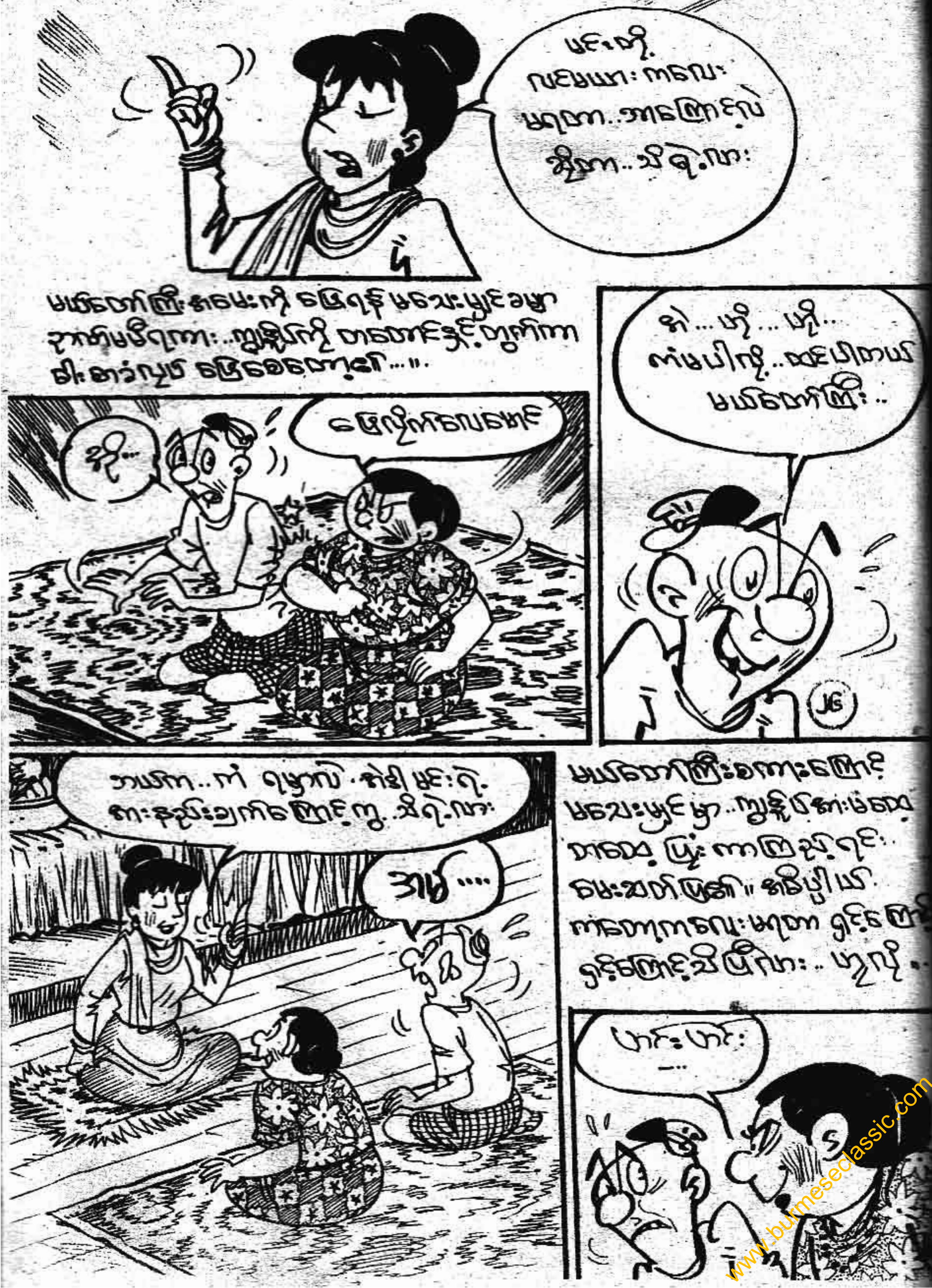
မင်းတို့
လင်မယားကလေး
မှာတာ..အကြောင်းလဲ
ရှိလာ..ပြီရဲ့လား
မယ်တော်ကြီးအမေးကို ဖြေရန် မသေးမျှင်ခမျှာ
ဉာဏ်မမီရှာသား..ကျွန်ုပ်ကို တံတောင်နှင့်တွတ်ကာ
ထိုးအာလှုပ် ဖြေစေတော့၏...။
အို...
ဖြေလိုက်စပါတော်
ဟွန့်
အဲ... ဟို... ဟို...
ကံမပါလို့..ထင်ပါတယ်
မယ်တော်ကြီး..
JG
ဘယ်က..ကံ ရှိမှာလဲ..ဒါ မင်းရဲ့
အားနည်းချက်ကြောင့်ကွ..သိရဲ့လား
အမ်....
မယ်တော်ကြီးစကားကြောင့်
မသေးမျှင်မှာ..ကျွန်ုပ်အား မဲ့
ရွဲ့ ပြုံးကာကြည့်ရင်း..
မေးသလိုဖြစ်၏။ ဆိုလိုသည်
ကံတော့ကလေးမှာတာ ရှင်းပြ
ရှင်းကြောင့်သိပြီလား..ဟုလို..
ဟင်းဟင်း
—..

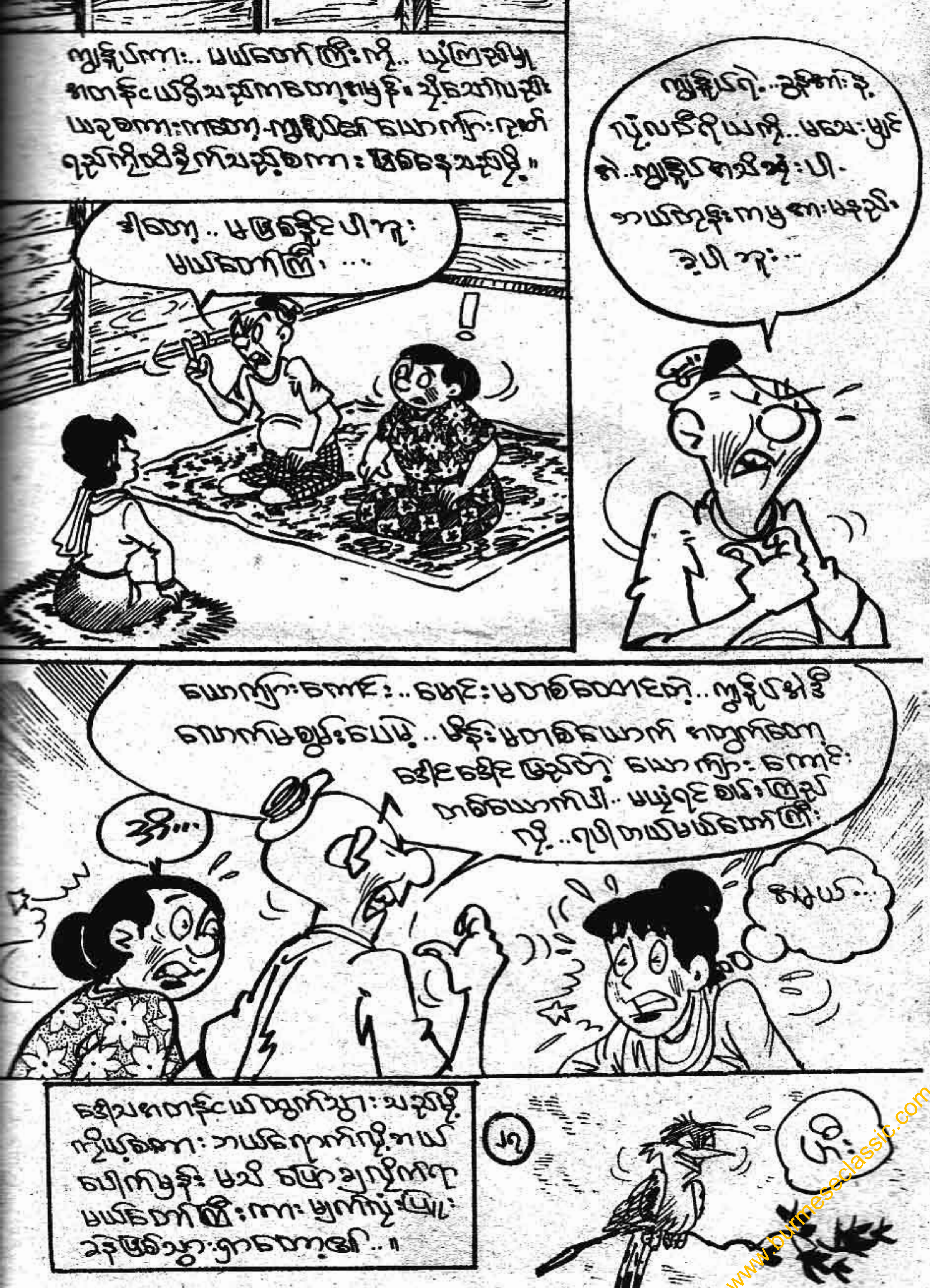
ကျွန်ုပ်ကား.. မယ်တော်ကြီးကို.. ယုံကြည်မှု အတန်ငယ်ရှိသည်ကတော့မှန်၏။ သို့သော်လည်း ယခုစကားကတော့-ကျွန်ုပ်၏ မောင်ကျားဂုဏ် ရည်ကိုထိခိုက်သည့်စကား ဖြစ်နေသည်မို့။
ဒါတော့.. မဖြစ်နိုင်ပါဘူး မယ်တော်ကြီး ...
!
ကျွန်ုပ်ရဲ့...ညီတော်ကားနဲ့ ကိုယ်လဒီတိုယ်ကို...မသေမချင်း ထဲ..ချစ်ခဲ့တာသိပ်ပါ- ဘယ်တော့နှုန်းကမှ ဆားမနှင့်သိ ခဲ့ပါဘူး···
မောင်ကျားကောင်း..မင်းမှတစ်ယောက်တည်း..ကျွန်ုပ်မှာဒီ လောက်မစွမ်းပေမဲ့..မိန်းမတစ်ယောက် ရှာတွေ့တော့ ဒေါင်ဒေါင်မြည်တဲ့ မောင်ကျားကောင်း တစ်ယောက်ပါ..မယုံရင် စမ်းကြည့် လို့..ရပါတယ်မယ်တော်ကြီး
အို...
ရှမယ်...
ထိုသို့အတန်ငယ် ထွက်သွားသည်မို့ ကိုယ့်စကား ဘယ်ရောက်ကုန်လို့ဘယ် ပေါက်မှန်း မသိ ပြောချလိုက်ရ မယ်တော်ကြီးကား မျက်နှာကြီး ခုနဖြစ်သွားရှာတော့၏..။
ဟီး

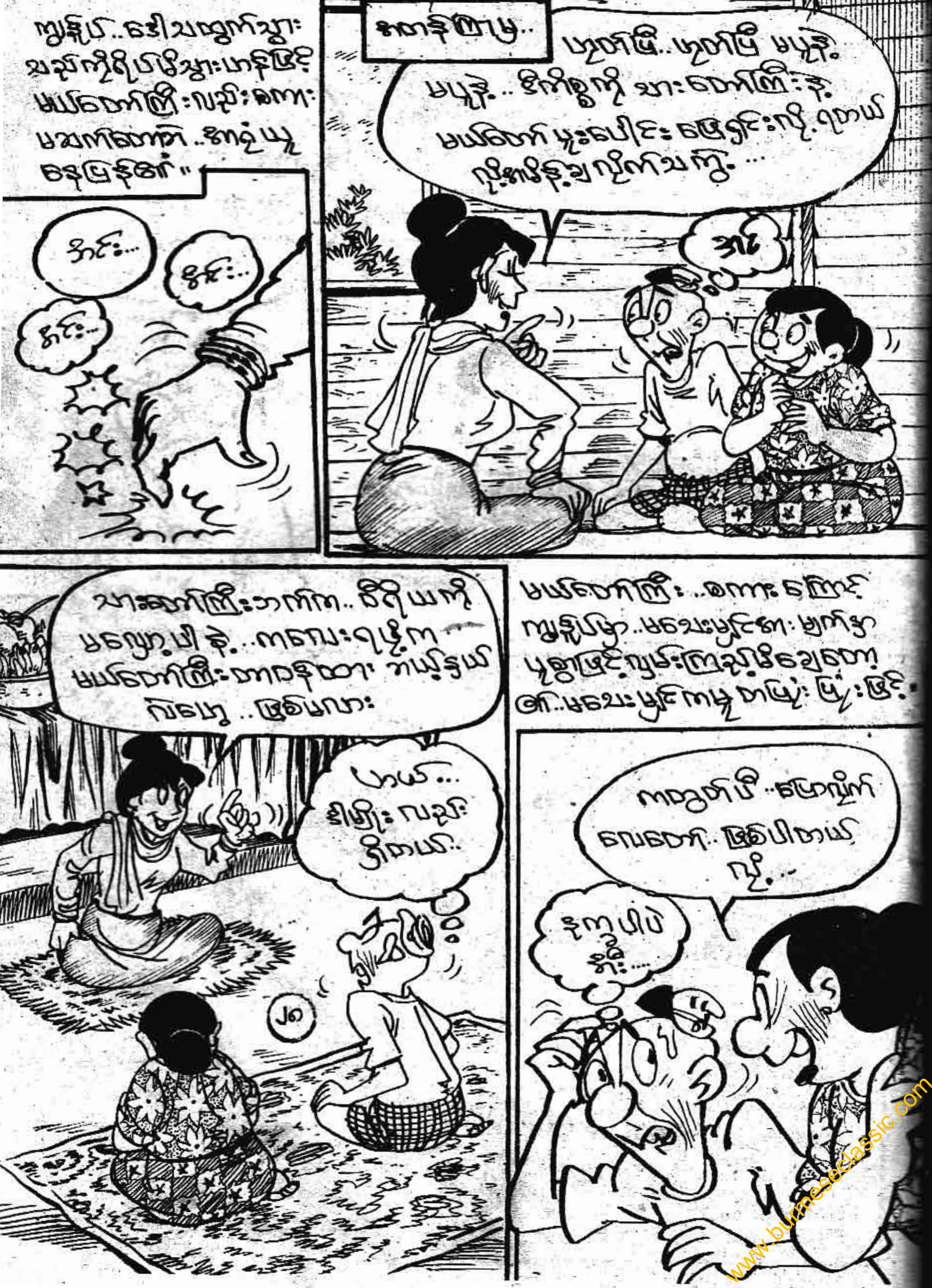
ကျွန်ုပ်..ဒေါသထွက်သွား
သည်ကိုရိပ်မိသွားဟန်ဖြင့်
မယ်တော်ကြီးလည်းစကား
မဆက်တော့ပါ..ဇာတ်ပုံမှု
ဝန်ဖြန့်ခဲ့၏။
အင်း...
ဟွန်း...
ဟင်း...
နောက်နေ့ကျမှ..
ဟုတ်ပြီ..ဟုတ်ပြီ မပုဒို့
မပုဒို့..ဒီကိစ္စကို သားတော်ကြီးနဲ့
မယ်တော် ပူးပေါင်းဖြေရှင်းကြဖို့ရှိတယ်
လုံးဝမိန့်ချလိုက်ပါကွဲ့...
အင့်
သားတော်ကြီးဘက်က..ဒီကိစ္စကို
မလျှော့ပါနဲ့..ကလေးရှင်က
မယ်တော်ကြီးအာဏာနဲ့ ကယ်ပြီးမှ
လိမ်လေ့..ဖြစ်မလား
ပါယ်...
ဒီမျိုးလည်း
ရှိတယ်..
မယ်တော်ကြီး..စကားကြောင့်
ကျွန်ုပ်မှာ..မလေးမှုင်အား မျက်နှာ
ပူစွာဖြင့်ကျိန်းကြည့်မိချေတော့
၏..မလေးမှုင်ကမူ တပြုံးပြုံးဖြင့်
ကောင်းတာပဲ..ယောက်ျား
ကလေးတော့..ဖြစ်ပါတယ်
လို့...
နှာကျပါပဲ
ဒိုး....

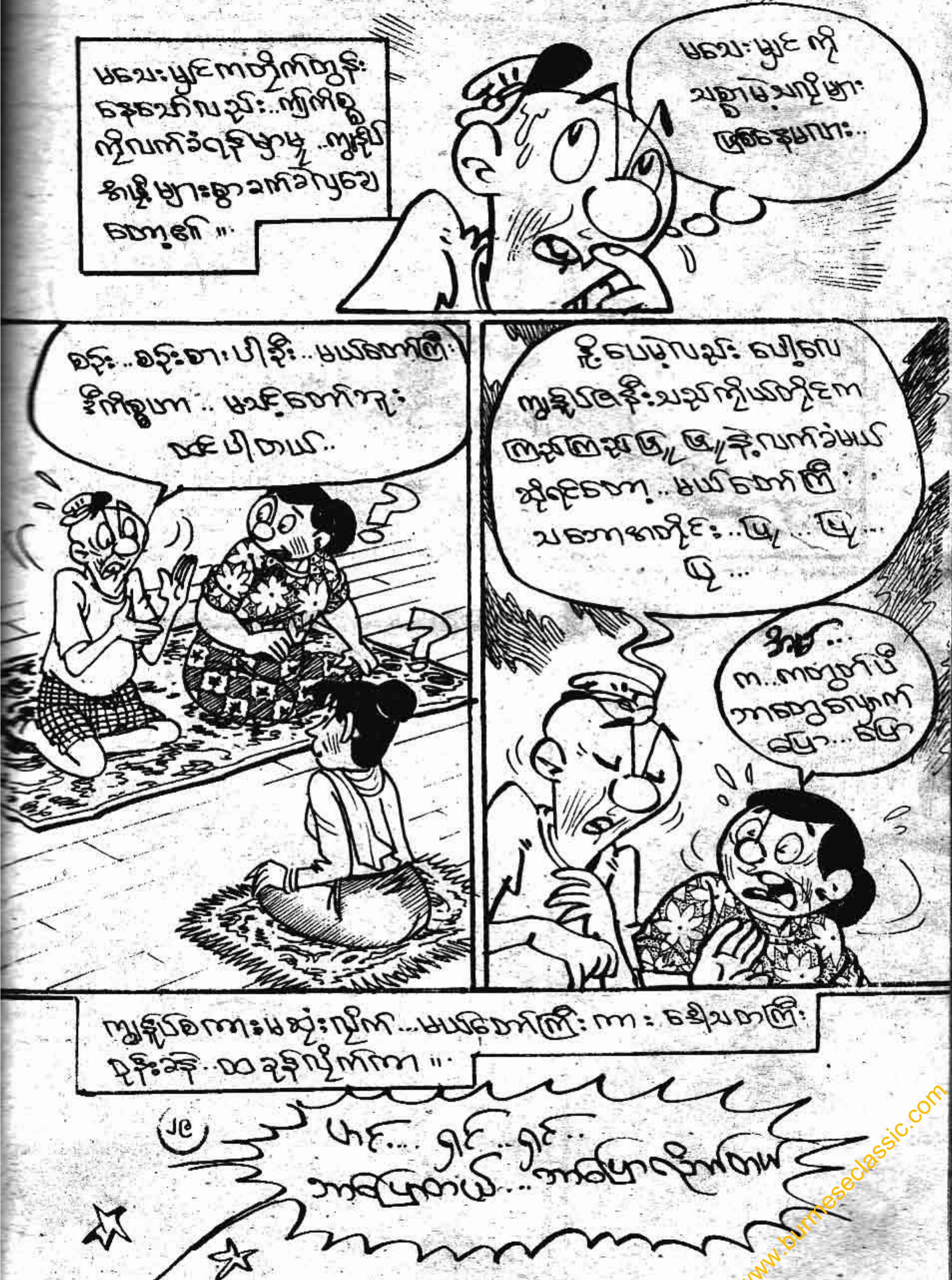
မလေးမှုင်ကတို့ကတွန်း
နေသေးလည်း... ကျိတ်ကြွ
ကိုလက်ခံရန်မှာမူ... ကျုပ်
စိတ်နှီးများစွာခက်ခဲလှပေ
တော့၏ ။
မလေးမှုင်ကို
သစ္စာမဲ့သူကိုမျှား
ဖြစ်စေနိုင်မလား..
စဉ်း... စဉ်းစားပါဦး... မယ်တော်ကြီး
ဒီကိစ္စဟာ.. မသင့်တော်ဘူး
ထင်ပါတယ်..
နို့ပေမဲ့လည်း ပေါ့လေ
ကျုပ်ရဲ့ဇနီးသည်ကိုယ်တိုင်က
ကြည်ကြည်ဖြူဖြူနဲ့လက်ခံမယ်
ဆိုရင်ပေါ့... မယ်တော်ကြီး
သဘောတူတိုင်း... ပြု... ပြု...
ပြု...
ဟဲ့...
ဂ... ဂတ်ဘူးပါ
ဘာတွေပြောနေတာ
ရှင်... ရှင်
ကျုပ်ရဲ့စကားမဆုံးလိုက်... မယ်တော်ကြီးကား ဒေါသတကြီး
ဒုန်းခနဲ.. ထထခုန်လိုက်ကာ ။
ဟင်... ရှင်.. ရှင်..
ဘာပြောတာလဲ... ဘာပြောလိုက်တာလဲ

မယ်တော်ကြီးကား... သားတော်သမီးတော်တွေ စဝေါ်နေဟာကိုက ရှင်တွေ.. ကျွန်မတွေနဲ့.. ဖြစ်ကုန်တော့ပြီ ။

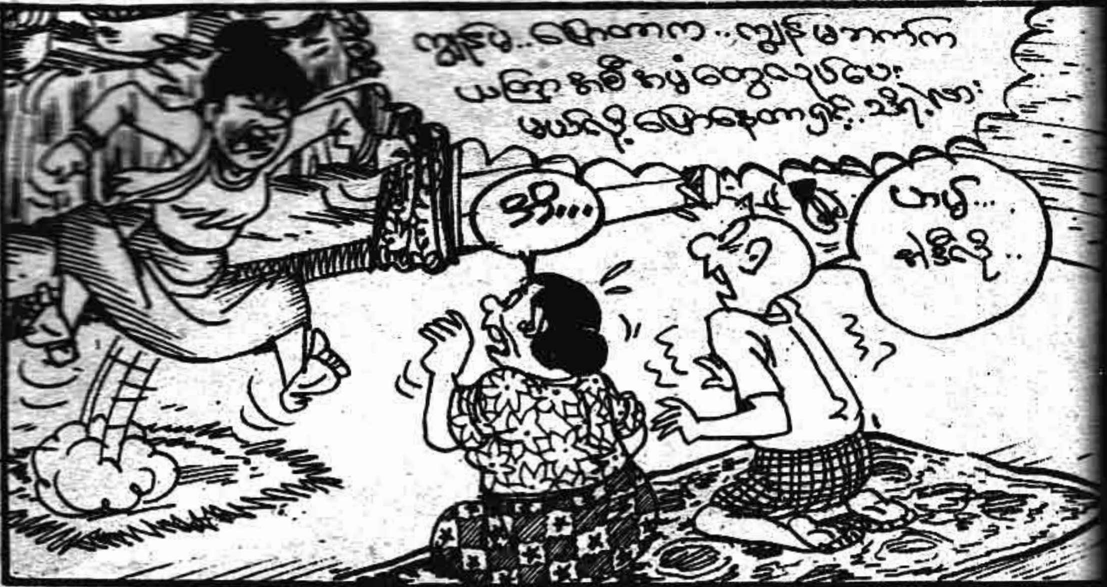
ကျွန်မ..ပြောတာက..ကျွန်မသားကို
ယကြာ ခံစီ ဆယ်ပွဲတွေလုပ်ပေး
မယ်ဆို့ ပြောနေတာရှင်း..သိရဲ့လား
အို...
ဟာမှ... ဓါဒီလို...

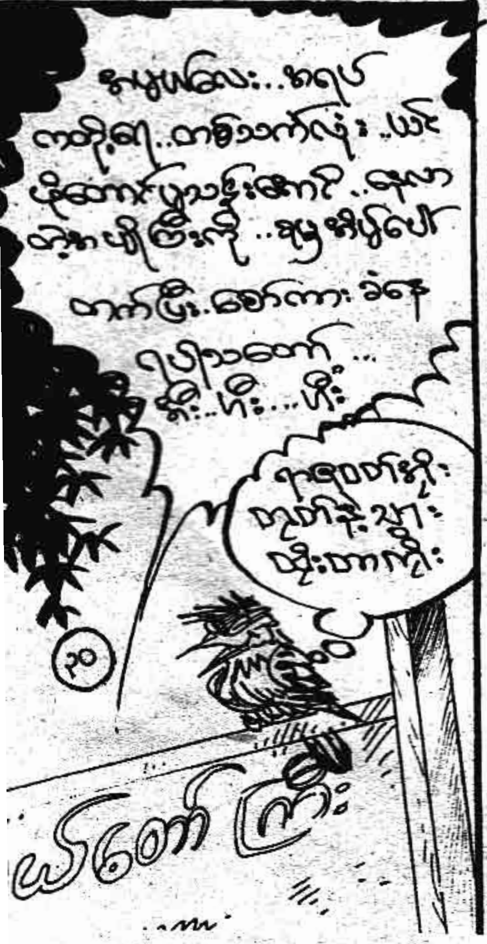
နှမပျိုလေး..ငရုပ်
ကတို့ရဲ့..တစ်သက်လုံး..ယင်း
မိုးတောင်ပျာသင်းအောင်..ရောင်ဆာ
ဟဲ့ဟ ပျိုကြီးကို..ချမ့်အိပ်ပေါ်
တက်ပြီး..ဓောက်ကား ခံနေ
ရပါသတော်...
ဟီး..ဟီး...ဟီး
ရာဇဝင်ထိုး
ဘုတ်ခိုးသွား
ထိုးထောက်ကြီး
ယ်တော်ကြီး

မဒေသးမျှငယ်သည်..မျက်နှာပူဒေါသထွက်သွားဖြင့် ကျွန်ုပ်ကိုတစ်ချက်း ဆုန်းထုပြီး ။

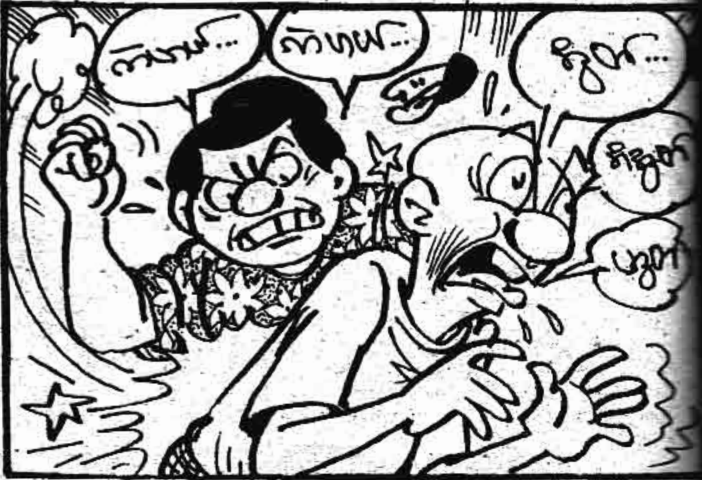
ဘာသယ်...
ဘာဟယ်...
ဒို့ပ်...
ဒိုင်ထွက်
ပျော်

မယ်တော်ကြီးကား..ခိုး မကြာတောင်းပန် ရှင်မျှော်တော်မူသည်သာ ။

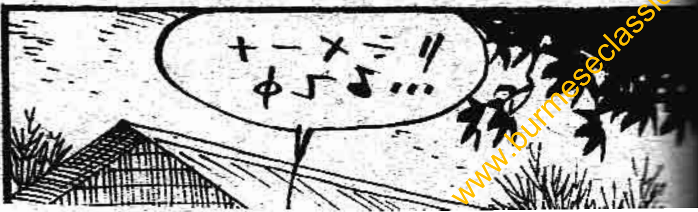

ကျွန်ုပ်မှာလည်း…စကားကိုအမှီပြုပါလေကောက်ကျစ်များမိုက်မဲသောဖခင်ကြောင်းကိုမျက်နှာထောက်ကာ ချော့ပြီး…ခခယယတောင်းပန်ရလေတော့၏။

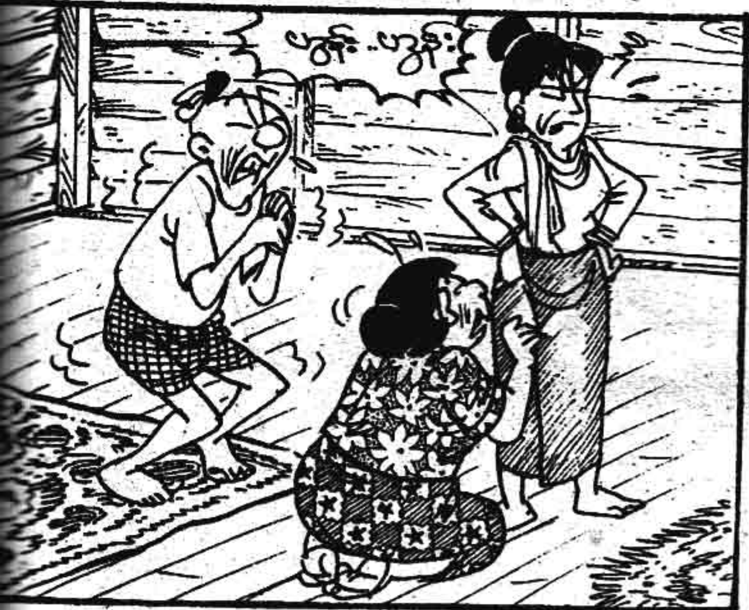

သို့ဖြင့် အဘိုးသတိရသော မလေးမှုန်ပေါက်လာသော ကျွန်ုပ်အိုပေါ်မိုက်လာခြင်း သူကြီးဝင်းနှင့်နားကပ်ကို မယ်တော်ကြီးဆီသို့ စပြေ၍ ကျွန်ုပ်ကြိုးနိုးခဲ့ရတော့သည်သာ။

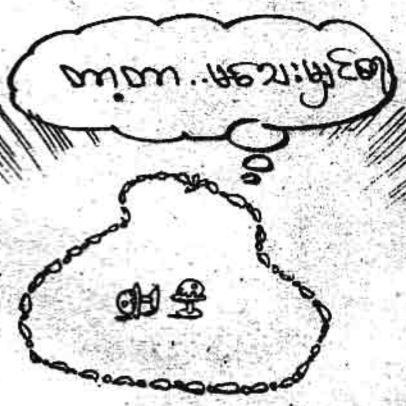

တစ်ပတ်သား၏ဆိုကျိုးချက်ကိုသော သဘောမပေါက်ဘဲ..ကိုယ့်ကိုရှ ကိုယ်ဆွဲပြီး ဖေဖေဆိုမိခြင်းသည်.. မည်မျှထိ ပြဿနာ..မိုးမီးလောင် ခိုင်သည်ကို ကျွန်ုပ်ကား ယခုတွေ့ မြင်ခန်းစာ ရခဲ့လေပြီတည်း

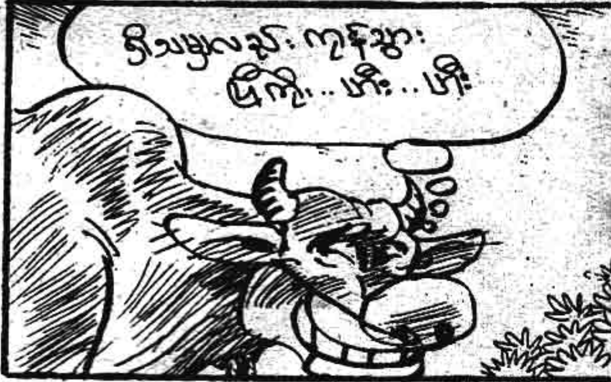
ဒီသမှာလည်း ကျန်သွား ပြီကွ..ဟီး..ဟီး

ဖိုးဖေက..နောက်ကြောင်းကိုဆိုရလျှင်တော့.. ထိုကိစ္စပြီးကတည်းက မလေးမှုန် ကလေးရူး..ရူးခြင်းမှာလည်း.. ခိုနှုံတုံ့သွားခဲ့ခြင်း..ဖြစ်လေတော့သည်တကား။

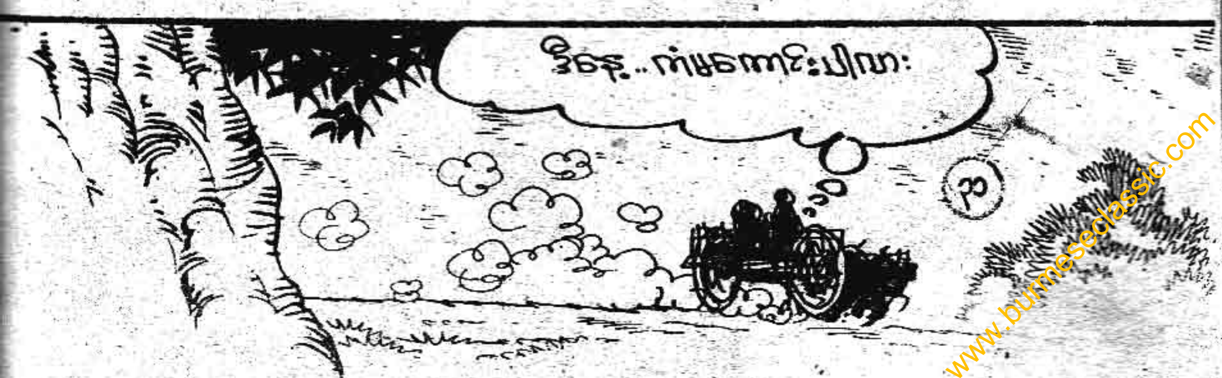

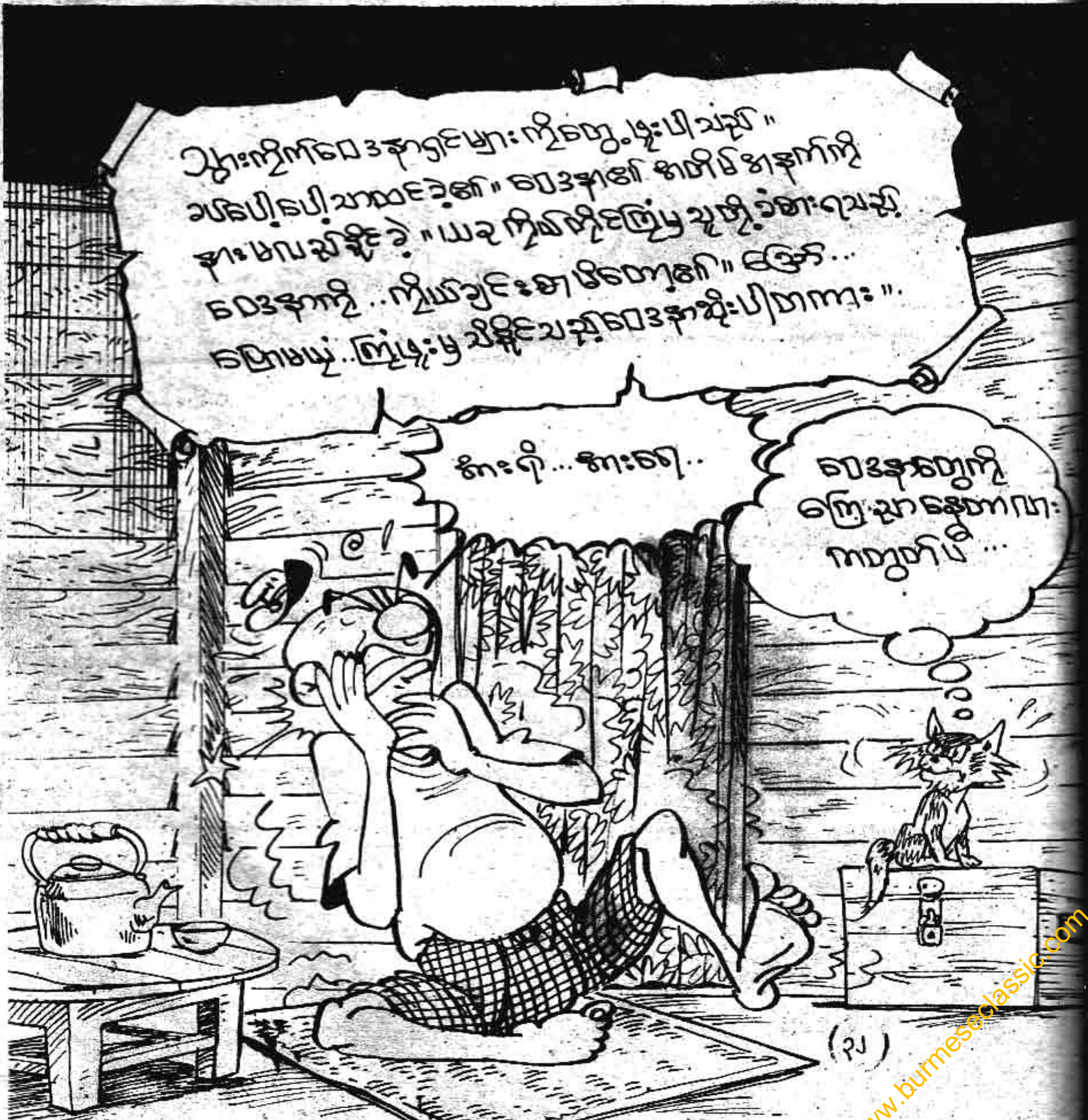

သွားကိုက်ဝေဒနာရှင်များကိုတွေ့ဖူးပါသည်။
အပေါ်ပေါ်သာသာမြင်ခဲ့၏။ ဝေဒနာ၏ အတိမ်အနက်ကို
နားမလည်ခဲ့။ ယခု ကိုယ်တိုင်ကြုံမှ သူတို့ခံစားရသည့်
ဝေဒနာကို ..ကိုယ်ချင်းစာမိတော့၏။ အော်...
ပြောမယ့်..ကြုံဖူးမှ သိနိုင်သည့်ဝေဒနာဆိုးပါတကား။
အားရို... အားရေ..
ဓ!
ဝေဒနာတွေကို
ကြေညာနေတာလား
ကဗျာပါ...

မုန့်ဖိုးပိုပို စာသားကိုနှစ်မြို့ကျက်တော့။ ထမင်းပွဲဝိုင်းတွင်စာသားမပါလျှင် မြိန်မကျချင်။ စားမနိုင်ရည်ကျိုက် ဂုဏ်တူပင် စာသားခြောက်လေးနှင့်မှ စားသာမြိန်ချင်တော့။

စာသားကြိုက်သလို စာချိုကိုလည်း နှစ်သက်လှပေတော့၏။ ကွမ်းမစား ဆေးလိပ်ပင်မသောက်သူမို့ ပါးစပ် အားနေလျှင် ထန်းလျက်တစ်ခဲ သကြားလုံးတစ်လုံး စော့ငုံထား တတ်သည်မှာ အကျင့်ဖြစ်နေလေပြီ ။

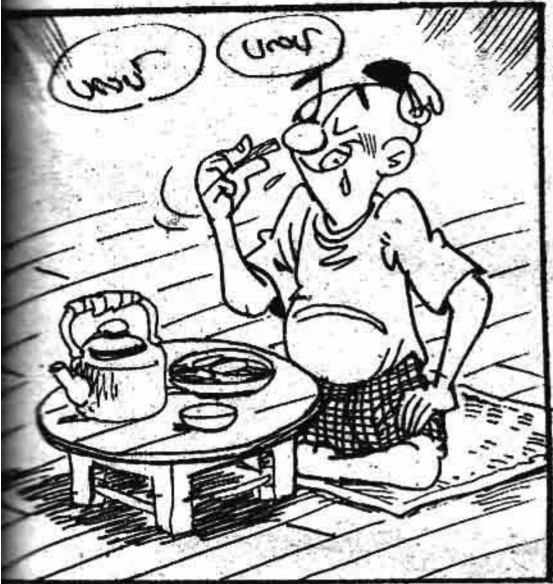

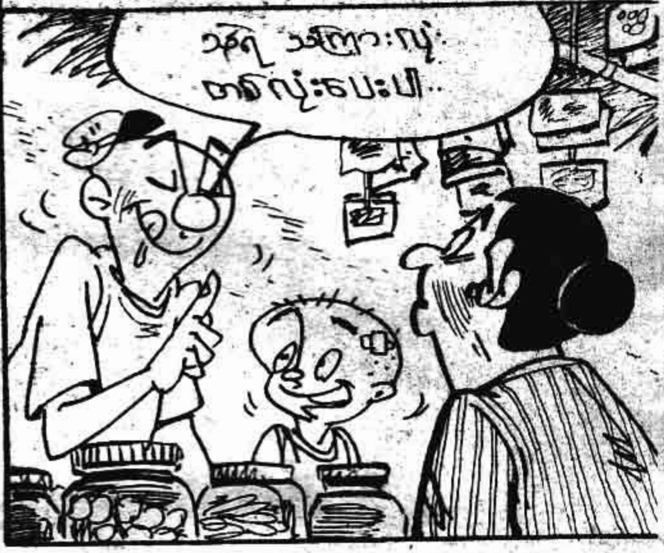
သမီးရေ သကြားလုံး တစ်လုံးပေးပါ..

ဤအကျင့်များသည်သွားကိုက်ဝေဒနာ၏ မူလအစများဖြစ်ကြောင်းကိုသိသော်လည်း.. သိပ်ဂရုမထားမိ ..သွားကိုက်ခြင်းဝေဒနာသည် ယာယီပျောက်ပြီးပြန် မညှာမှန်းလည်း သတိမထားခဲ့.. ။

တစ်ကောသီကတော့ ညဘက် အပေါ်အံသွားများဆီမှ တဆစ်ဆစ်ကိုက်သလိုမျိုး ခံစားရ၏။ သွားဖြီးစမ်း ကြည့်သောအခါ.. အပေါက် တစ်ခုကိုစမ်းမိပြီး.. ရေ သောက်သည့်အခါ ကျင်သလို ခံစားရ၏။

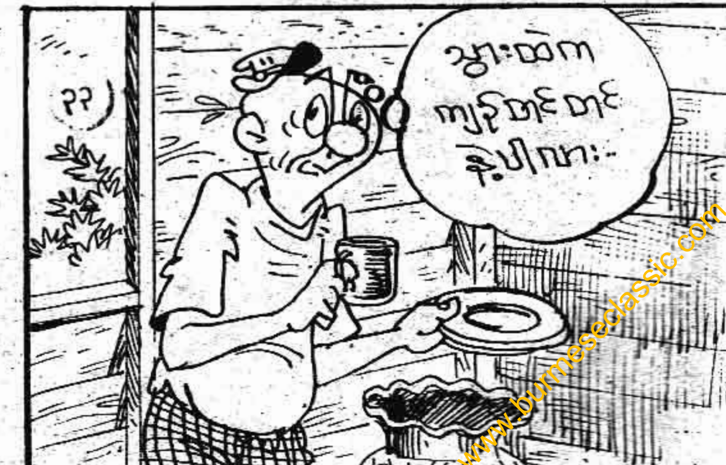
??
သွားထဲက ကျင်တင်တင် နဲ့ပါလား..

သို့သော်လည်း..ဝေဒနာသည် နေ့စဉ် မပျက်ကွက်ပဲ..ပေါ်လိုက်ပျောက်လိုက်နှင့် ကျွန်ုပ်လည်း အမှုမထားတော့ပဲ နေခဲ့ပါ၏။

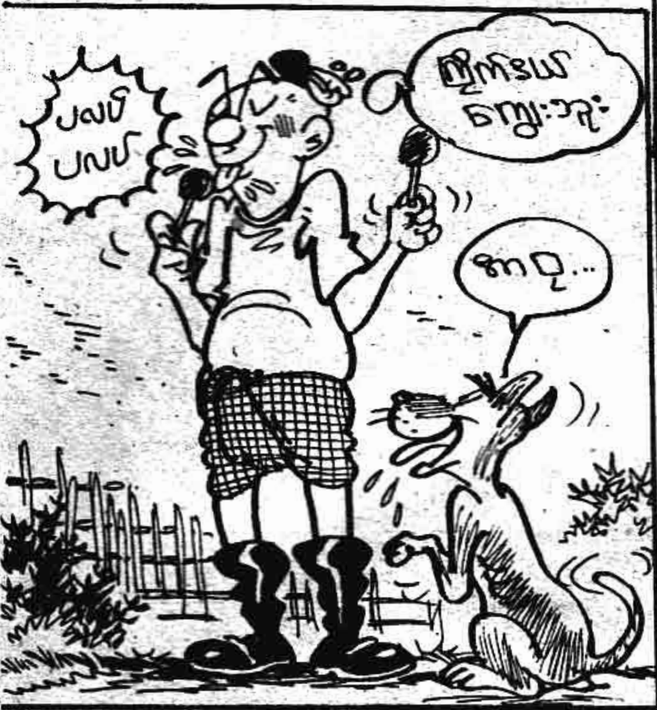
ပလပ်
ပလပ်
ကြိုက်ဒယ် ကျွေးဘူး
ဝာဝူ...

ထိုစဉ်ကတည်းက ..ကြိုဇာကျွန်ုပ်ကိုယ်ကျွ
ပျောက်သွားမည်ဖြစ်သော ..ပြည်း..
ဝေဒနာကလဲ သာနေသေး.. သည်ပြီ
သွားကိုက်ခြင်းကို ပေါ့တီးပေါ့ဆ ဖြစ်
သဘောထားမိခဲ့ချေသေး။

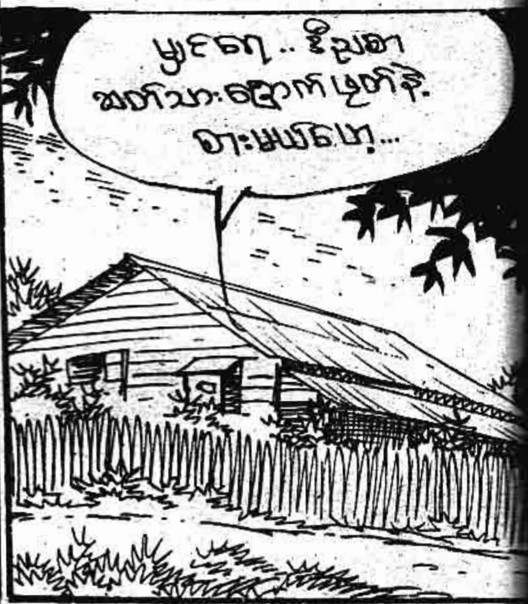
မှုင်ရေ.. ဒီညတော့ ဆိတ်သားခေါက်ဆွဲနဲ့ စားမယ်ဟေ့...

သို့ဖြင့်..ဆိတ်သားခေါက်ဆွဲနှင့် အားပါးတရစားသောက်ခဲ့သည့် ညတစ်ညမှာတော့.."သွား" သည် အိပ်ပျော်နေရာမှ လန့်နိုးအောင်ပင် နှိပ်စက်ခဲ့ချေတော့၏။

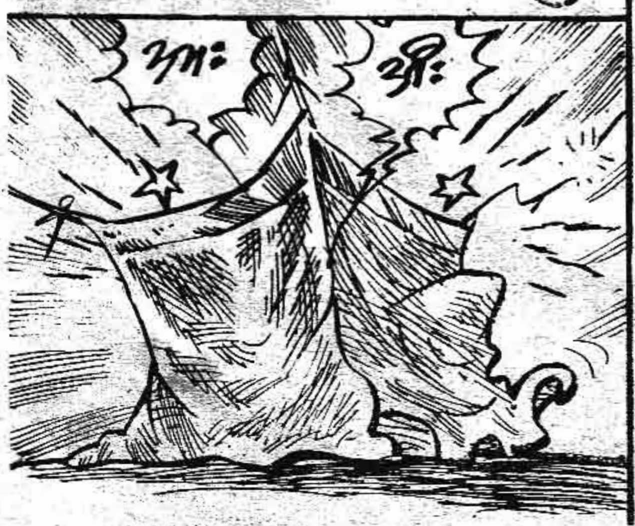

ဆင်ဆွေ..ကျားတွေကို ရင်ဆိုင်လာခဲ့သ
မုဆိုးကျော်ဖြစ်ငြား။ ကျွန်ုပ်သွားကိုက်ခြင်း
ဝေဒနာကိုမှ မခံနိုင်ဖြစ်တော့.. ပါဟ..
ယောကျ်ား..ကောင်းဘား နေ့စဉ်ဖော်

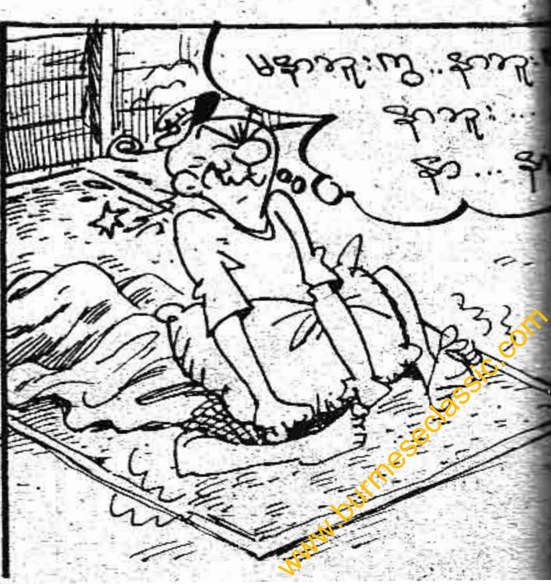
မနာဘူးကွ..နာဘူး
နာဘူး...
နာ... နာ

မျက်ခွံတို့က လေးလှပြီ ။ အိပ်ချင်လှပြီ ။ သို့သော် သွားကိုက်ဝေဒနာက .. ကျွန်ုပ်ကို အိပ်ခွင့်မပေး အိပ်ရာထဲလူးနေတော့ ၏ ။

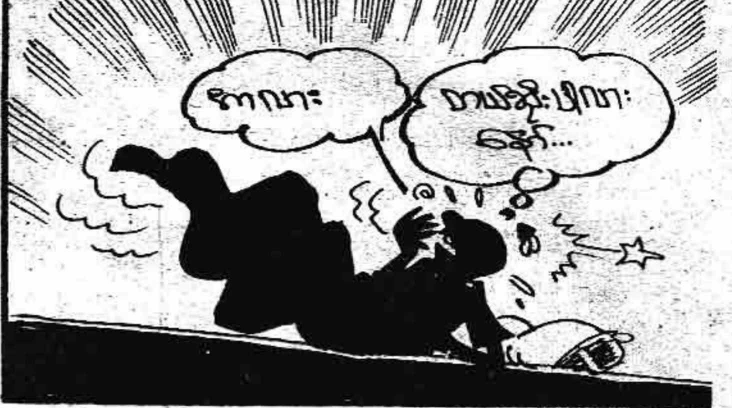

ညဉ့်နက်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ခံနိုင်ရည် ခံတပ် ပြိုလေပြီ ။ မှုးလားကွ ယောကျ်ားဟု အော်ဟစ်ရင်း ။ တိုးစစ်ဆင်လာသော သွားကိုက်ဝေဒနာအောက်ဝယ် .. နိုင်ငံကျော် မုဆိုးကြီး လက်နက်ချရတော့ပြီ .. အလံဖြူ ထောင်ရလေ ပါတော့သည် ။

သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ကြားဖူးနားဝ ဆေးမြီးတို .. ဟိုလူ့ပေး ဒီလူ့ပေး ဆေးမြီးတိုတို့ဖြင့် သွားကိုက်ခြင်းကို ခုခံကာ ကယ်ဖို့ကြိုးစားပါ၏ ။

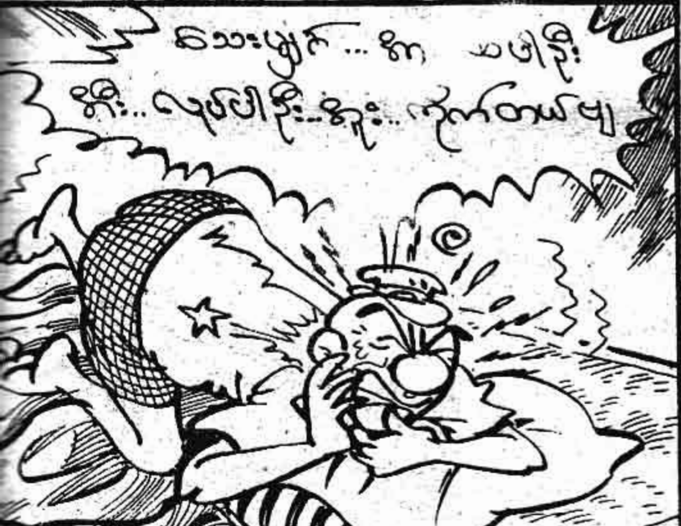
ဆေးမှုတ် ... ဟာ ဆဝါဒိုး
ဝှီး... လုပ်ပါဦး... အူး... ကိုက်တယ်ဗျ

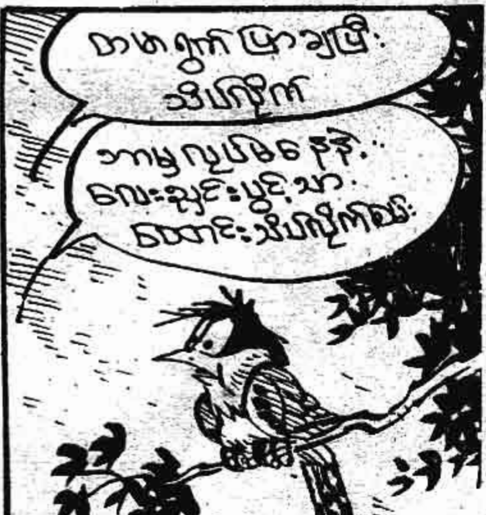
ဘာဟ ရှက်ပြောချင် သိပ်ကြိုက်
ဘာမှလုပ်မနေနဲ့.. လေးသွင်းမှုန့်သာ.. ထောင်းသိပ်လိုက်စမ်း

သို့သော်လည်း .. အပ်ဖြင့်ထွင်းရမည့်ကိစ္စ .. ပေါ့ဆမိ၍ .. ယခုမူ ပုဆိန်နှင့် ပေါက်ရမည့်အခြေ ရောက်နေပြီမို့ ဆေးမြီးတိုတို့ကိုလည်း မကယ်နိုင်တော့ပြီတည်း ။

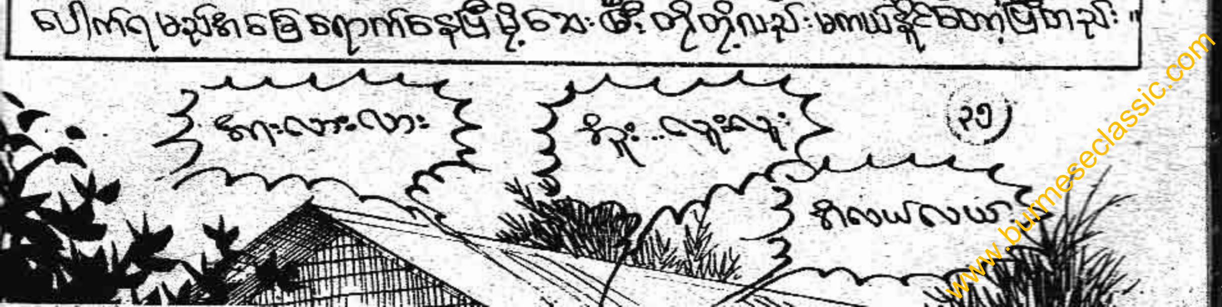
ဟားလားလား
ဟူး...ရှူးရှူး
အလယ်လယ်

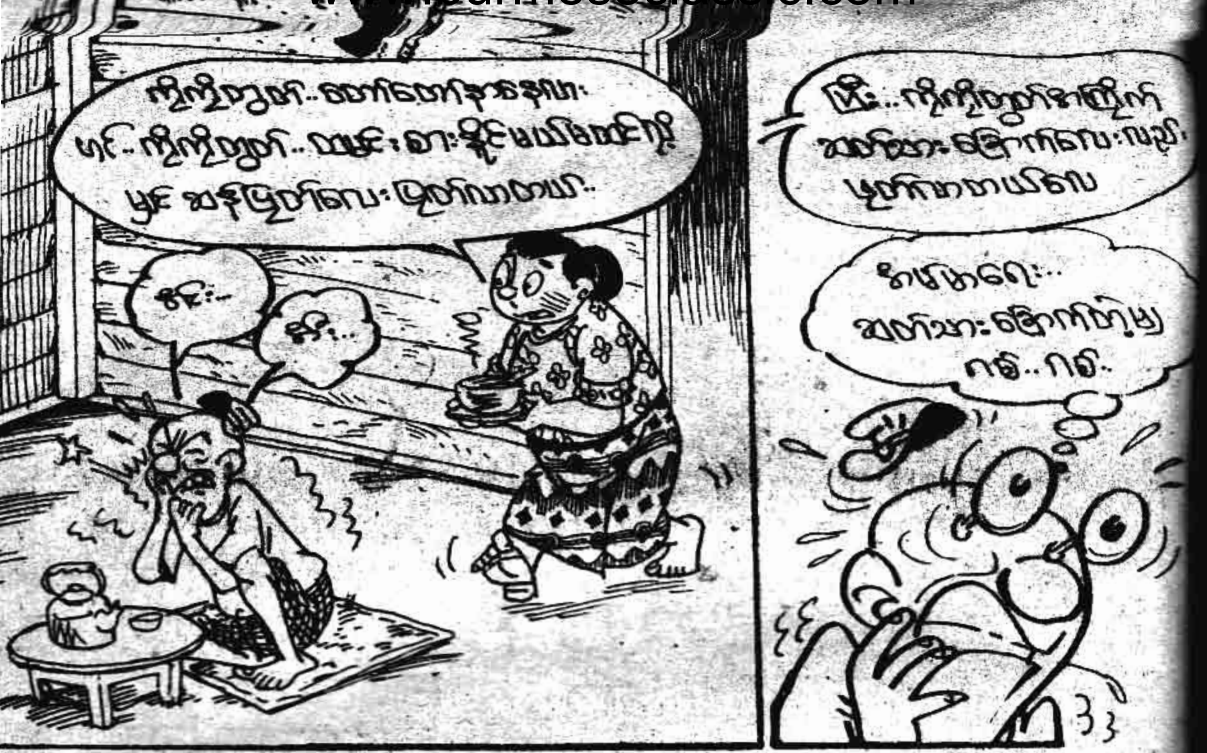
ကိုကိုတွေမှာ.. ဆောက်ဆောက်နာနာနဲ့ဟား
ဟင်.. ကိုကိုတွေက.. ထမင်းစားနိုင်မယ်မထင်လို့
မို့ ဆန်ပြုတ်လေး ပြုတ်လာတယ်..
ဒိုး...
အီး...
ဟင်း.. ကိုကိုတွေ သွားကိုက်
သစ်သားခေါက်လေးလည်း
မှုတ်ကာထားပါလေ
ဒီမှာရေး...
သစ်သားခေါက်တဲ့မှ
ဂစ်.. ဂစ်..

သွားကိုက်နေသည့် ဦးလူကြိုမှ သစ်သားခေါက် တကျွံ့ဖိုး မည်တဲ့.. ညံ့လှတဲ့မိန်းမ ပိန်းလှတဲ့မိန်းမ "အသုံးမကျတဲ့မိန်းမ.. စိတ်ရှိလက်ရှိသာ.. ဆဲလိုက်ရရင်ဖြင့်.. သင်း သွားမှာ ကျိန်စာတော့မည်မထင်... တယ်....

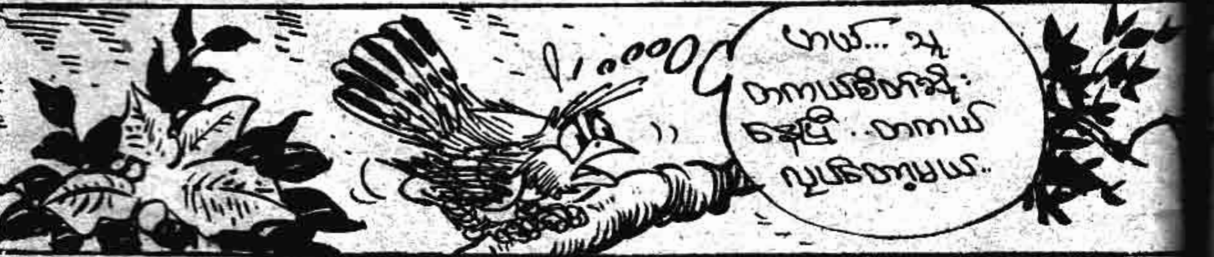
!..ooo
ဟယ်... သူ
တကယ်စိတ်ဆိုး
နေပြီ.. တကယ်
လုပ်မိတော့မယ..

ဒါ.. သို့သော်လည်း သွားကိုက်ခြင်းဝေဒနာကို.. သူမှမသိပဲ.. "လင်သားတစ်ယောက်ကို စေတနာမေတ္တာဖြင့် ပြုစုဖို့ကြိုးစားသည်ကို ဒေါသထွက်၍ ဖြစ်ပါမည်လော.. စိတ်လျှော့ရပေမည်။ လျှော့... လျှော့... လျှော့..."

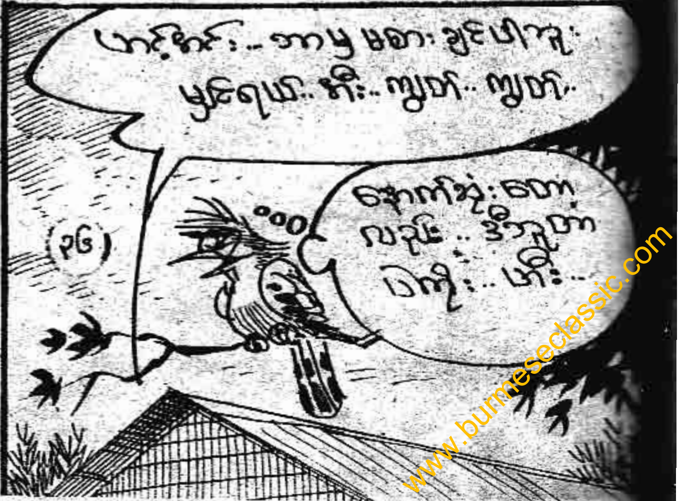
ဟင့်အင်း.. ဘာမှ မစားချင်ပါဘူး
မှုင်ရယ်.. အီး.. ကျွတ်.. ကျွတ်..
ooo
အောက်ကျုံးတော့
လည်း.. ဒီဘူတာ
ပါကိုး... ဟိုး...

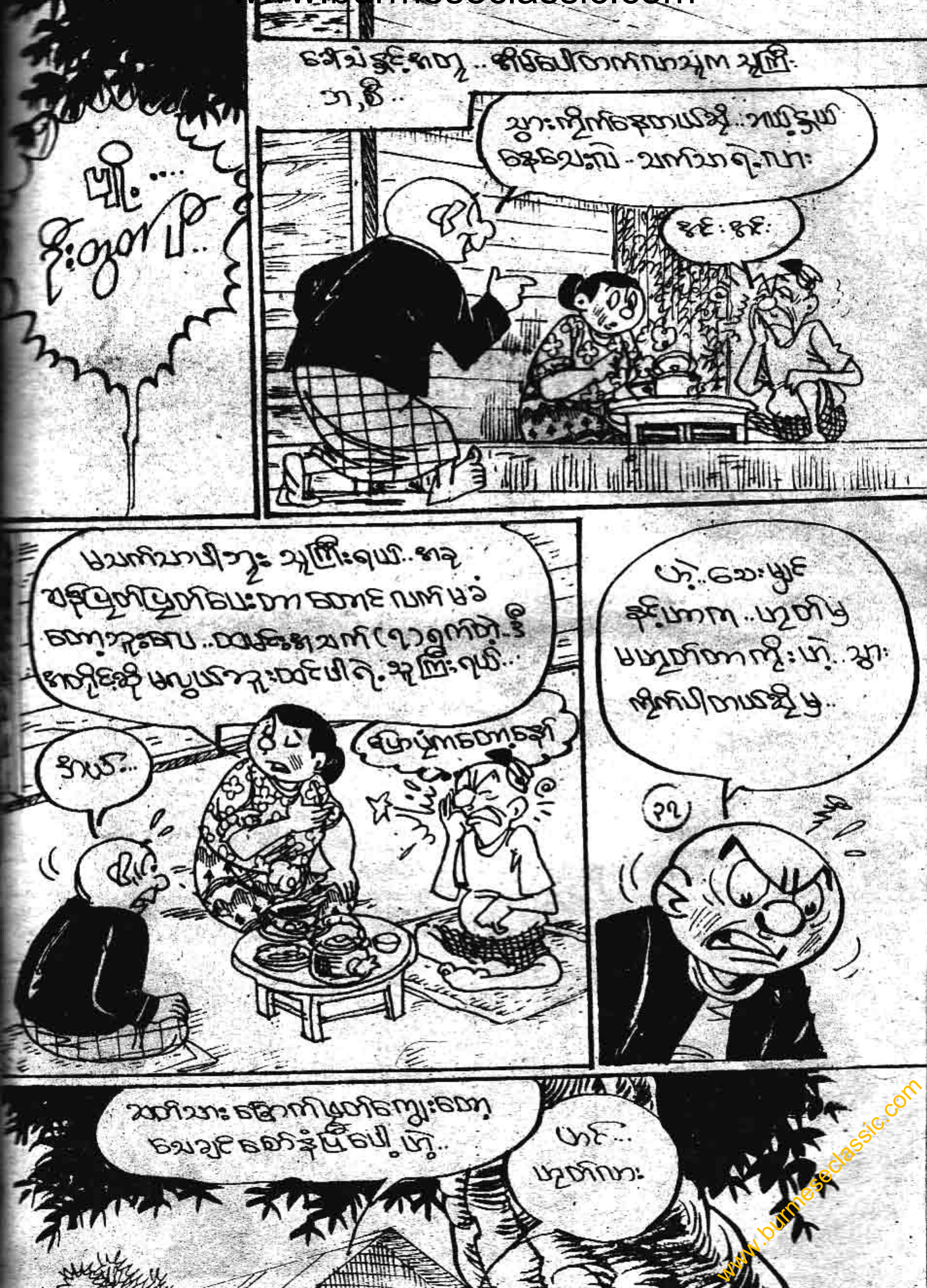
ဟိုး.... ဦးသွာပြီ..
ဒေါ်သိန်းရင်ကတော့.. စိတ်မပါတပါကလေးနဲ့ သူကြီး ဘာ,ဗီ..
သွားကိုက်နေတယ်ဆို.. ဘယ့်နှယ် နေသေးလဲ - သက်သာရဲ့လား
နင်း: နင်း:
မသက်သာပါဘူး သူကြီးရယ်.. အခု ဆနွင်းမှုတ်မှုတ်ပေးတာ ဆောင်းလက်မခံ သောက်ဘူးလေ.. ထမင်းစားဖက်(၇)ရက်ရှိတဲ့.. ဒီ ဓာတ်ကိုးဆို မလွယ်ဘူးထင်ပါရဲ့ သူကြီးရယ်..
ဟဲ့.. သေးမှုန့် နိုးပါကာ.. ပုတ်ပါမှ မပုတ်တာကိုး ဟဲ့.. သွား ကိုက်ပါတယ်ဆိုမှ..
ဒီလား..
ပြောပုံကတော့နော်
၃၄
ဆရာ့သား စကြာမှတ်ကျေးဇော့ မေချင်စောင်နှံပြီပေါ့ ဟဲ့..
ဟင်... ပုတ်ကလား

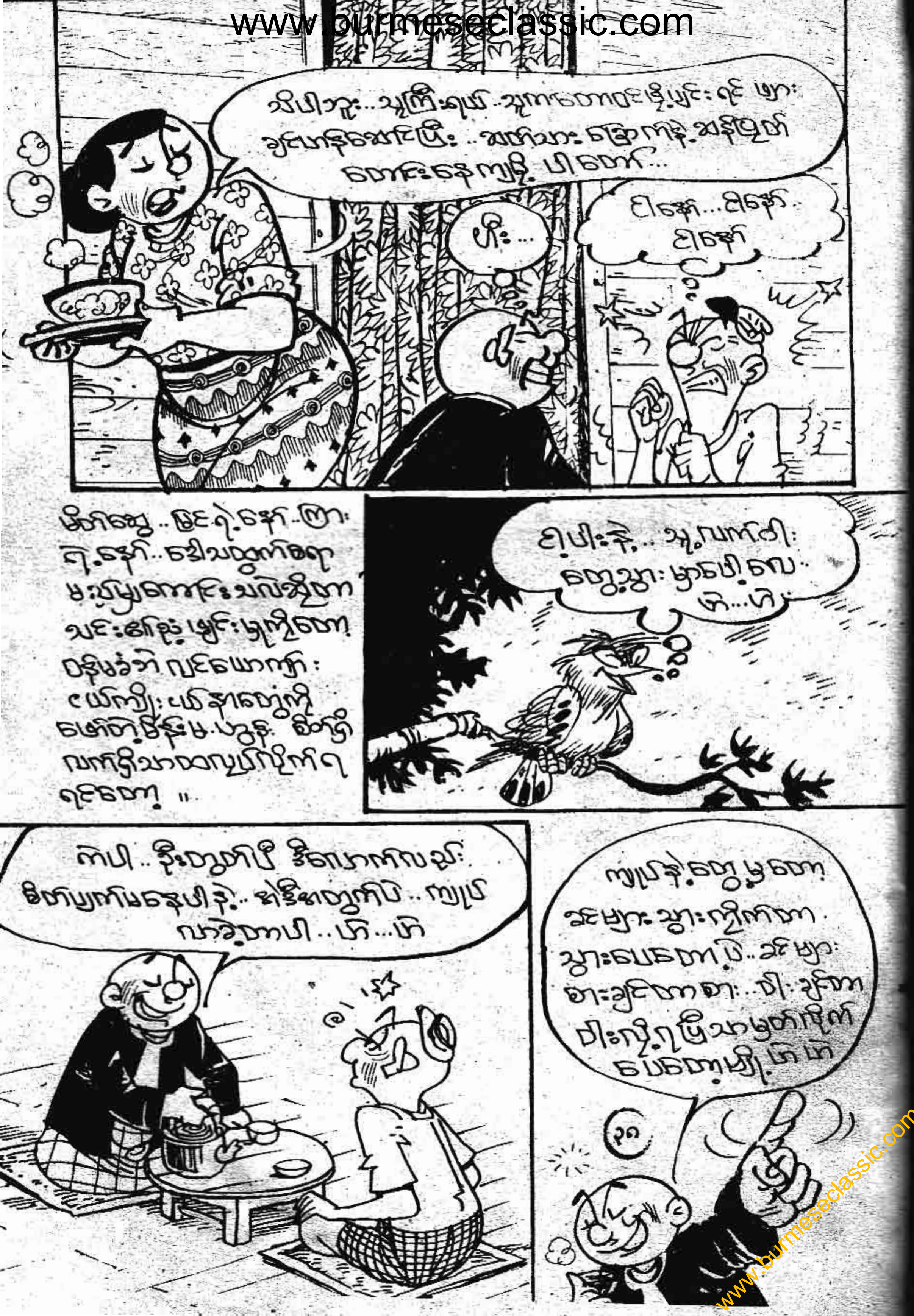
သိပါဘူး…သူကြီးရယ်..သူကတောဝင်းဖို့မှိုင်းရှင် မှား
ချိန်သာနဲ့ထွက်သွားပြီး..သတ်သား ငှက်ကြောကင်နဲ့ ဆန်ပြုတ်
စောင့်နေကျတို့ ပါတော်…
ဟင်း…
ငါ့နော်…ငါ့နော်.. ငါ့နော်
မိုးတော့..မြင်းရဲ့နောက်..ကြား ရဲ့နောက်..ဒေါသထွက်စရာ မှ ဘယ်လောက်ကောင်းသလဲဆိုတာ သင်းခါ ကိုယ့် ဖျင်းမှုကိုတော့ ပြန်မကြည့် လည်မြောက်ကျား ငယ်ကျိုးငယ်နာတွေကို ဖော်တဲ့ မိန်းမ ပွဲနဲ့ စိတ်ရှိ လက်ရှိသာ တာလျှော်ပိုက်ရ ရင်တော့ ။
ငါ့ပါးနဲ့… သူ့လက်ဝါး တွေ့သွားမှာပေါ့လေ.. ဟဲ…ဟဲ
ကဲပါ..ဦးတွတ်ပီ ဒီတခါကလည်း စိတ်ပျက်မနေပါနဲ့..ခါတိုင်းထွက်ပါ..ကျုပ် လာခဲ့တာပါ..ဟဲ…ဟဲ
ကျုပ်နဲ့တွေ့မှတော့ ခင်ဗျား သွားကြိုက်တာ သွားပေးတာပဲ..ခင်ဗျား စားချင်တာစား..ပါ..ဖိုးဘ ပါးလို့ရှုပြီး သူမှတ်ကိုပဲ ပေးတော့မျို့ ဟဲဟဲ
၃၈

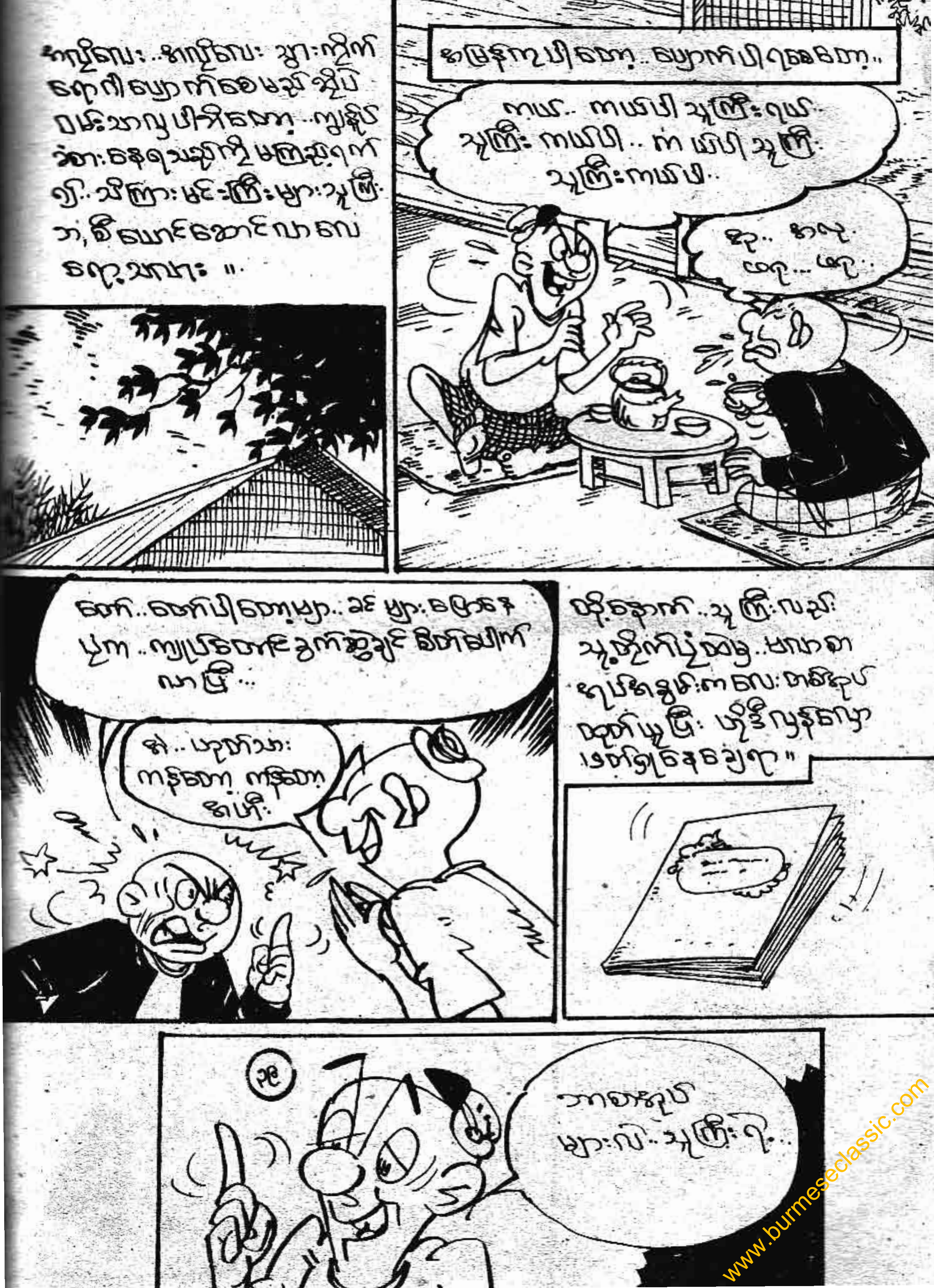
ဦးကျိုလေး..ဦးကျိုလေး သွားကိုက် ရောဂါ ပျောက်စေမည် ဆိုပြီ ပန်းသာ လှူပါမိတော့..ကျွန်ုပ် ဒါး ဝနေရသည့်ကို မကြည့်ရက်၍.. သိကြားမင်းကြီး များ သူကြီး ဘဲ့ စီ ယောင်ဆောင်လာလေ တော့သတည်း ။
ဇမြန်ကူပါတော့..ပျောက်ပါရစေတော့..
ကယ.. ကယ်ပါ သူကြီးရယ် သူကြီး ကယ်ပါ.. ကယ်ပါ သူကြီး သူကြီးကယ်ပါ..
ဇူ.. ဇကူ.. ဟူ... ဟူ..
တော..တော်ပါတော့မျာ.. ခင်များ စမြာဝန ပြောက..ကျုပ်ခေါင်း ခွက်ထွင်ချင် စိတ်ပေါက်လာပြီ...
ဆဲ.. ဟုတ်သား ကန်တော့ ကန်တော့ ခံပါ:
ထို့နောက်..သူကြီးလည်း သူ့အိုက်ပုံးထဲမှ..ပလာစာ ရုပ်စွမ်းတော်ကလေး တစ်အုပ် ထုတ်ယူပြီး ဟိုဒီလှန်လှော ကြည့်ရှုနေလေ၏ ။
ဘာစာအုပ် များလဲ..သူကြီးရဲ့..

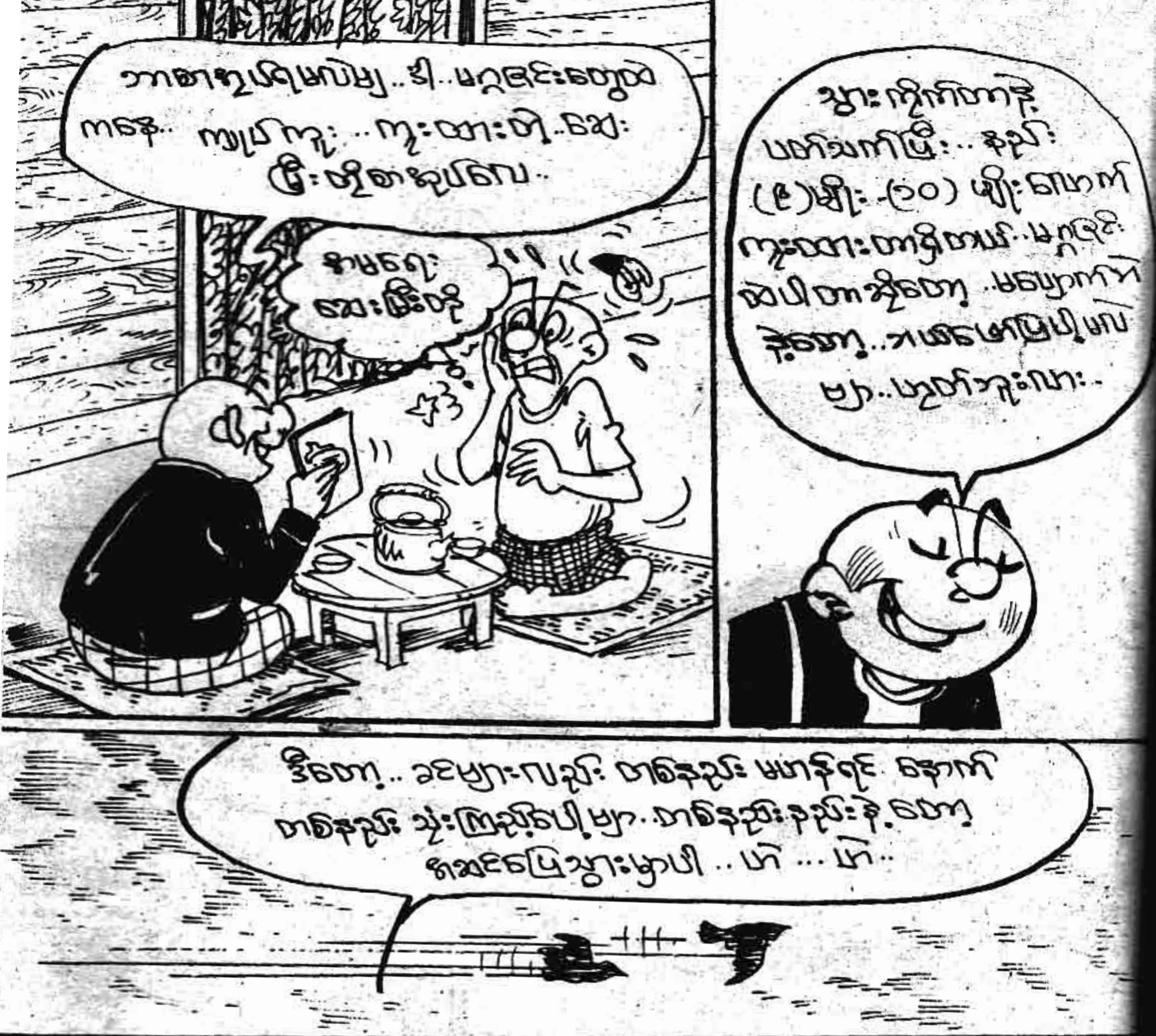
ဘာစာအုပ်ရှိမလဲဗျ.. ဒီ.. မဂ္ဂဇင်းတွေထဲ ကနေ.. ကျုပ်ကူး.. ကူးထားတဲ့.. ဆေး မြီးတိုစာအုပ်လေ..
နာမရေး ဆေးမြီးတို
သွားကိုက်တာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး.. နည်း (၅)မျိုး-(၁၀)မျိုးလောက် ကူးထားတာရှိတယ်.. မဂ္ဂဇင်း ထဲပါတာဆိုတော့ ..မလျှောက်ပဲ နဲ့တော့..ဘယ်ဆေးမှာမှပါမှာ ဗျာ..မဟုတ်ဘူးလား..
ဒီတော့.. ခင်ဗျားလည်း တစ်နည်း မဟုတ်ရင် နောက် တစ်နည်း သုံးကြည့်ပေါ့ဗျာ.. တစ်နည်းနည်းနဲ့တော့ အဆင်ပြေသွားမှာပါ.. ဟဲ... ဟဲ..

ကြောက်လှပါပြီ.. ဆေး မြီးတို.. ပျောက်နိုးနိုး ဖြင့် ယခုလောက်ရက် ပိုင်းလေးတွင်ပင်လျှင် တသျှင်စော် နံလှပြီ ။ သူကြီး ပြောသလို သာ လုပ်နေလို့ကတော့ဖြင့် သူ့နည်းတွေမကုန်ခင် ကိုယ့်အသက်ကုန်မှာ ဖြစ်ချေသည်မို့ ။

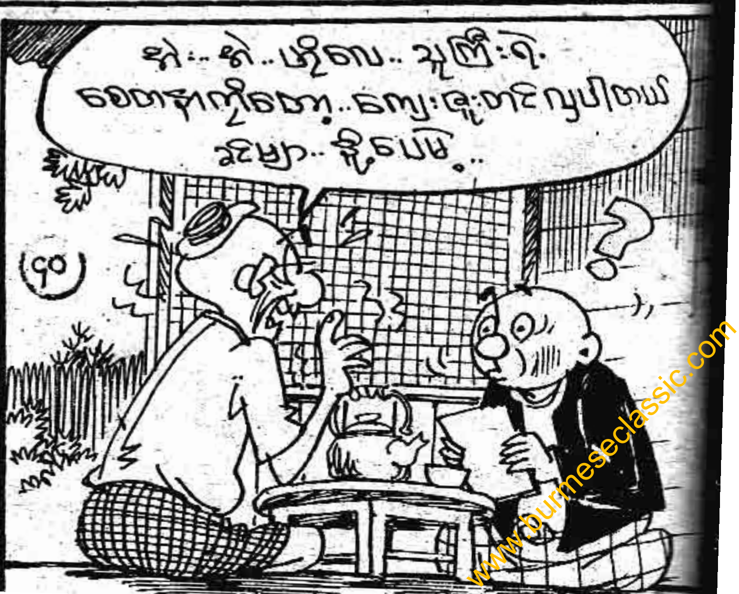
ဟဲ.. ဟဲ.. ဟိုလေ.. သူကြီးရဲ့ ဝေဒနာကိုတော့..ကျေးဇူးတင်လှပါတယ် ခင်ဗျာ.. ဒီပေမဲ့..
?

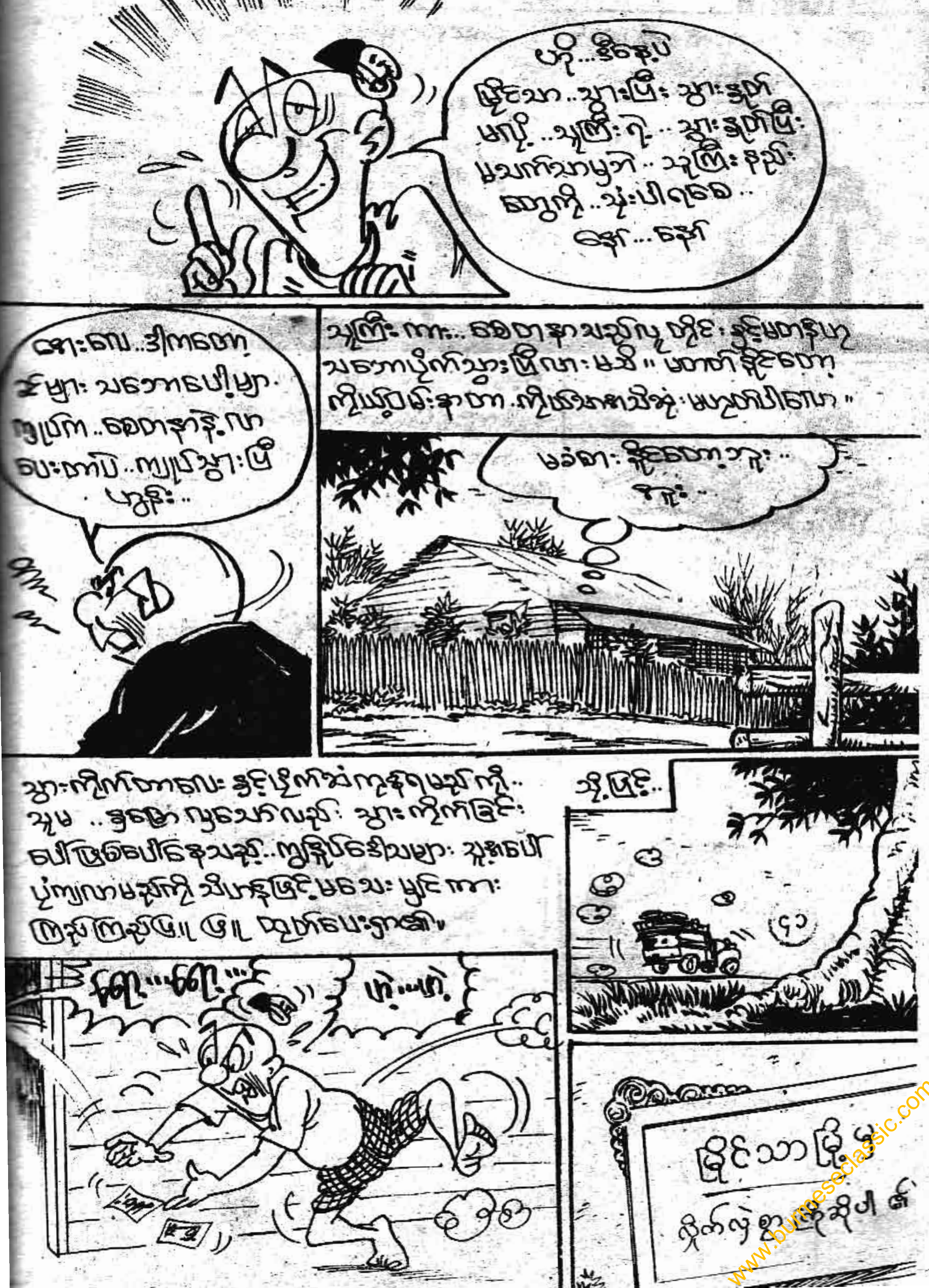
ဟို... ဒီနေ့ပဲ
မြိုင်သာ...သွားပြီး သွားနှုတ်
မယ်...သူကြီးရဲ့...သွားနှုတ်ပြီး
မသကာသမှာ.. သူကြီးနည်း
တွေကို..သုံးပါရစေ...
ဒေါ့...ဒေါ့
ဟေ့ကောင်..ဒါဆော့
ပန်းများ သဘောပေါ့မှာ
ကျုပ်က..ဓာတ်နာနဲ့လာ
လေးတာပဲ..ကျုပ်သွားပြီ
ပွဲနီး..
သူကြီး ကား.. ဓာတ်နာ သည်ကို လူ ကိုင်း နှင့်မတော်ဟု သဘောပေါက်သွားပြီလားမသိ ။ မတတ်နိုင်တော့ ကိုယ်ရွာမိန်းနာတာ .ကိုယ်ဖြစ်အောင်သိဖို့ မဟုတ်ပါလော ။
မခံစားနိုင်တော့ဘူး..
ဂျူး..
သွားကိုက်တာလေး နှင့် ပိုက်ဆံကုန်ရမည်ကို.. သူမ .. နှမြော လှသော်လည်း သွားကိုက်ခြင်း ပေါ်ဖြစ်ပေါ်နေသည်..ကျွန်ုပ်ဒေါ်သမျှ သူ့စာပေ ပုံကျလာမည်ကို သိပါနှင့်ဖြင့်မဝေးမှုင်ကား ကြည့်ကြည့်ဖြူ။ ဖြူ။ ညှက်ပေးရှာ၏။
သို့ဖြင့်..
ဒေါ့...ဒေါ့...
ဟဲ့...ဟဲ့
မြိုင်သာမြို့မ
လိုက်လဲ့ ဆွာနိုင်ပါ၏

မြို့သို့ရောက်ခဲ့၏ ။ ကျွန်ုပ်နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ဖူးသော သွားဆရာဝန် ဦးမောင်မောင်တက် ဆေးခန်းသို့သာ ဦးတည်ခဲ့၏ ။

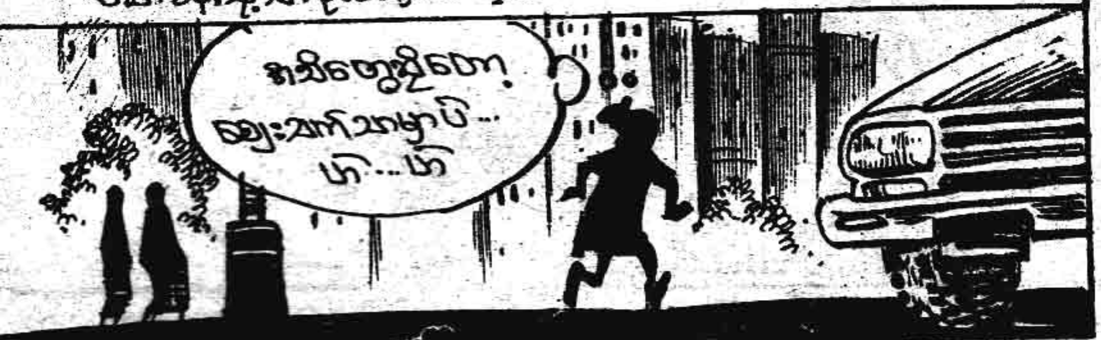
ငါ့သိတွေဆိုတော့
ဈေးသက်သာမှာပါ...
ဟဲ...ဟဲ

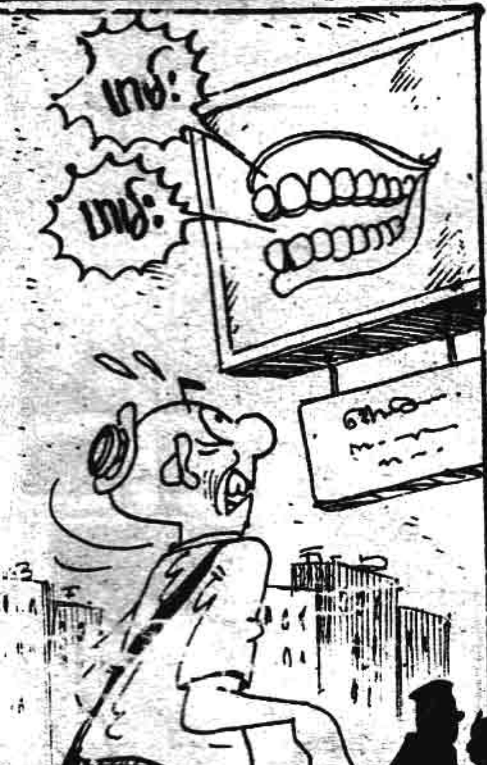

ဦးမောင်မောင်တက် .. ကားဆွဲနီး ပက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် အိပ်ပျော်နေလေ၏ ။ ယောက်များပင် ယောက်ကျုံ့နေလေသေး ။

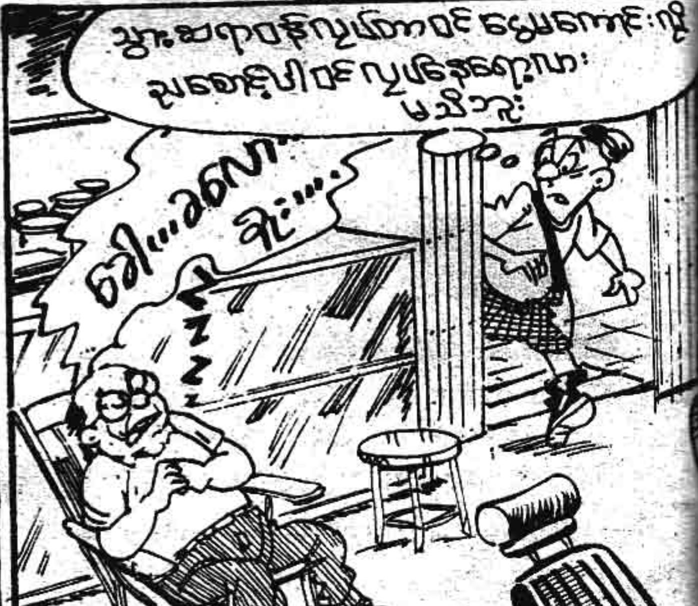
သွားဆရာဝန်လုပ်တာ ဝင်ငွေကောင်းလို့ သဘောကျပါထင် လုပ်နေရတာလား မသိဘူး
ဝေါ...ခလော ချီး...
Z Z Z

ဆေးခန်း ခန်းတွင်းဝယ် .. ထူထပ်နေသော ဖုန်မှုန့်နှင့် အိမ်မြှင့်ဖွဲ့နေကြသော ပင့်ကူ များက .. ကာလကြာ တာတောင်မှ လူနာ ဝင်ရောက်မလာသည် ဟု ပြနေသယောင်

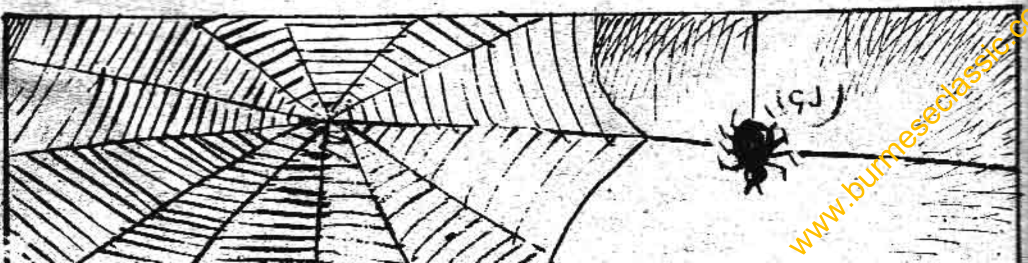

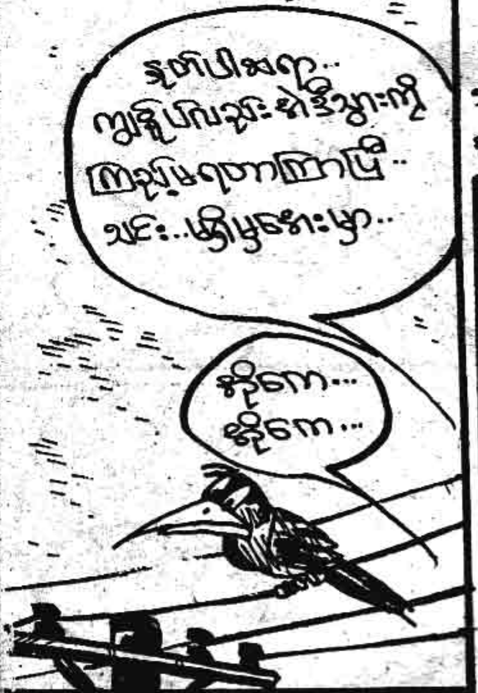
နှုတ်ပါဆရာ… ကျွန်ုပ်ပြည်သွား ဆဲ့ငါးသွားကို ကြည့်ရှုရတာကြာပြီ.. သင်း..ဆိုးမှဆိုးမှာ..
ဆိုကော… ဆိုကော…

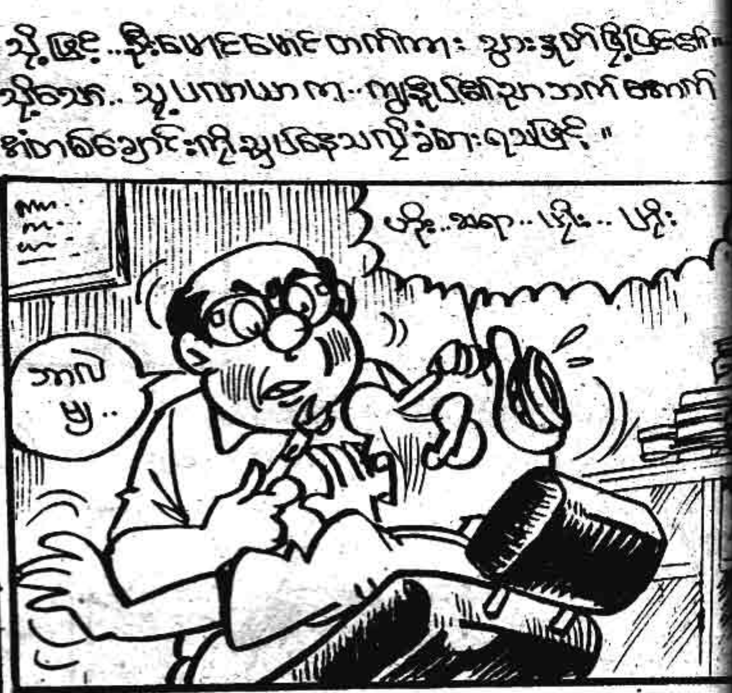
သို့ဖြင့်..ဦးမောင်မောင်တကကကား သွားနှုတ်ဖို့ပြင်ရော.. သို့သော်.. သူ့ပကတိမှာက..ကျွန်ုပ်ပါးစပ်ထဲ ဘက်အောက် ဓားခြဲချောင်းကို သူ့ပြနေသလို ခံစားရသဖြင့်။"
ဟိုး..ဆရာ..ဟိုး..ဟိုး
ဘာလဲ ဗျ..

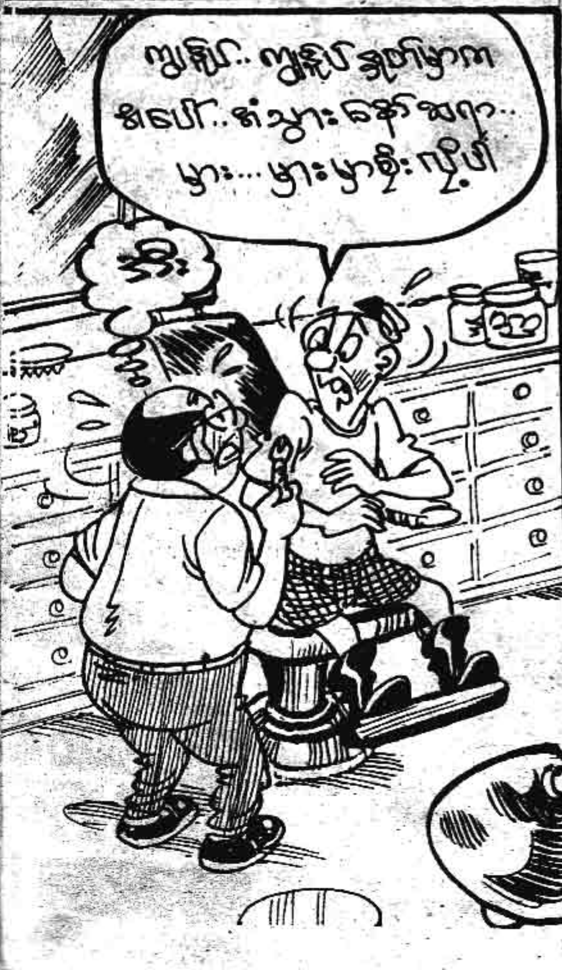
ကျွန်ုပ်.. ကျွန်ုပ် နှုတ်မှာက စပေါ်..ဆံ့သွား နောက်ဆရာ.. မှား… မှားမှာစိုးလို့ပါ
အီး

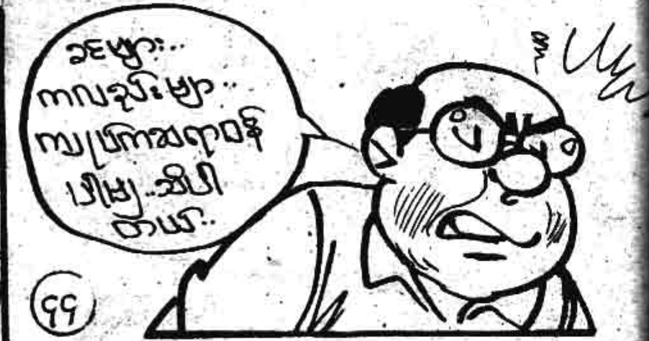
ခင်ဗျား.. ကလည်းဗျာ.. ကျုပ်ကသရာဝန် ပါဗျ..သိပါတယ်..

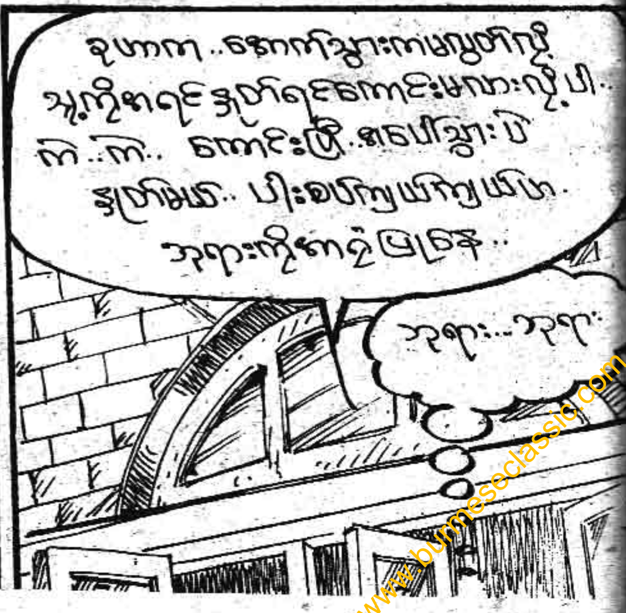
ခုဟာက..နောက်သွားကမဟုတ်လို့ သူ့ကိုအရင်နှုတ်ရင်ကောင်းမလားလို့ပါ.. ဂဲ..ဂဲ.. ကောင်းပြီ..စပေါ်သွားပဲ နှုတ်မယ်.. ပါးစပ်ကျယ်ကျယ်ဟ.. ဘုရားကိုတရုံပြနေ..
ဘုရား…ဘုရား

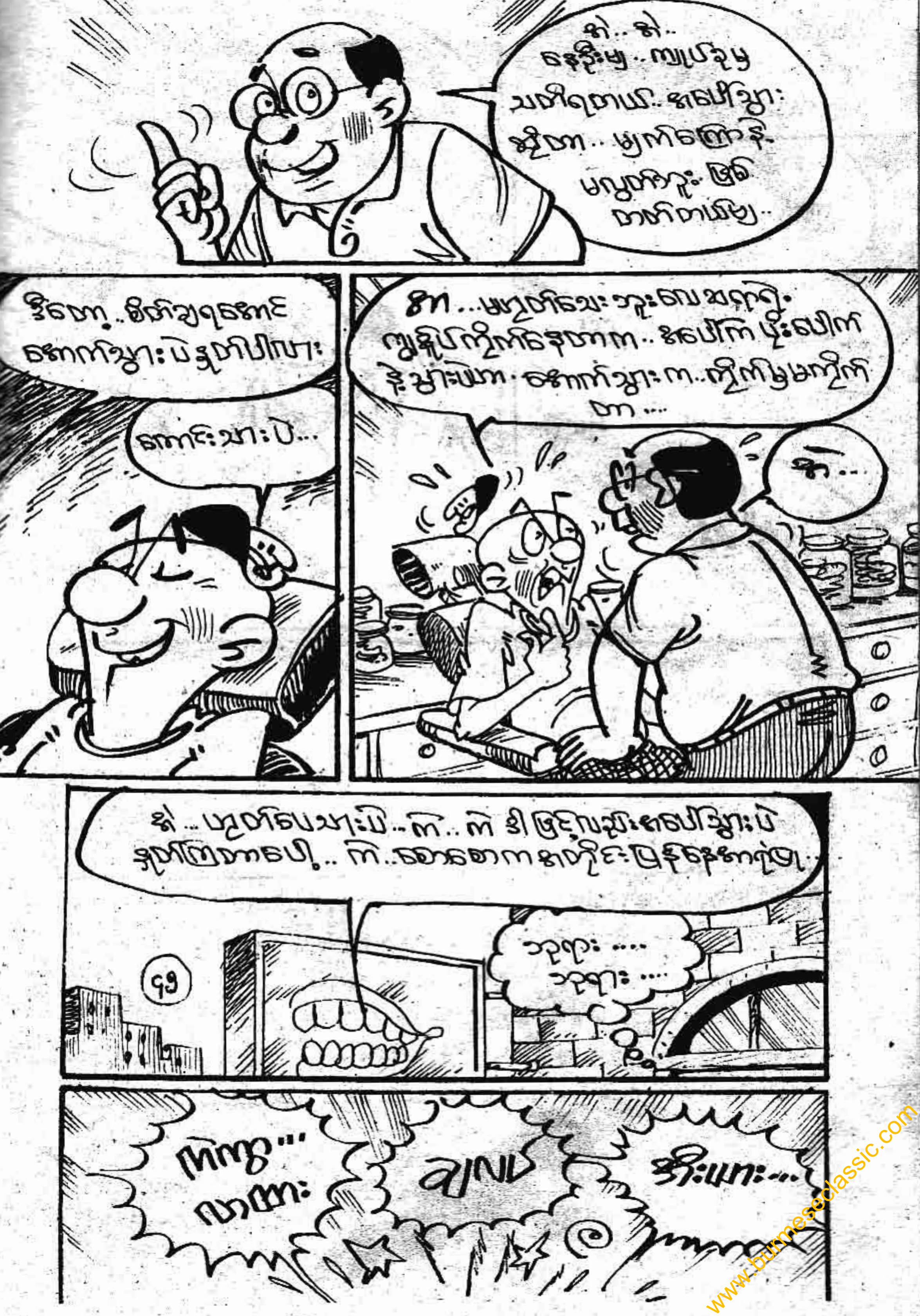
ဪ.. ဪ..
နေဦးမှ.. ကျုပ်ပြောဦးမှ
သတိရတယ်.. အပေါ်သွား
ဆိုတာ.. မျက်စိကြောင်နဲ့
မှန်ဘီလူး ဖြစ်
ဘာတော်တာမြ..
ဒီတော့.. စိတ်ချရအောင်
အောက်သွားပဲ နှုတ်ပါပါလား
ကောင်းသားပဲ...
ဒါ...မဟုတ်သေးဘူးလေ ဆရာရဲ့.
ကျုပ်ပြောကိုက်ခိုင်းတာက.. အပေါ်က ပိုးပေါက်
နဲ့ သွားပါ.. အောက်သွားက..ကိုက်မှ မကိုက်
တာ....
ဪ...
ဪ.. ဟုတ်ပေသားပဲ.. ဟဲ.. ဟဲ ဒါဖြင့် ပဉ်ဆူး အပေါ်သွားပဲ
နှုတ်ကြည့်တာပေါ့.. ကဲ.. ဆောလျင်စွာက နှုတ်ကိုင်း ပြန်နှုတ်ကြရ..
၄၅
ဘုရား ....
ဘုရား ....
ကြွတ်'''
လာထား
ချွတ်
အိုးမား...

ထုံးဆေး ဖိုးနှမြော၍ အတင်း နှုတ်ခဲ့သော ကျွန်ုပ်တို့ခံစားရသည့်ဝေဒနာကား မသက်သာလှ။

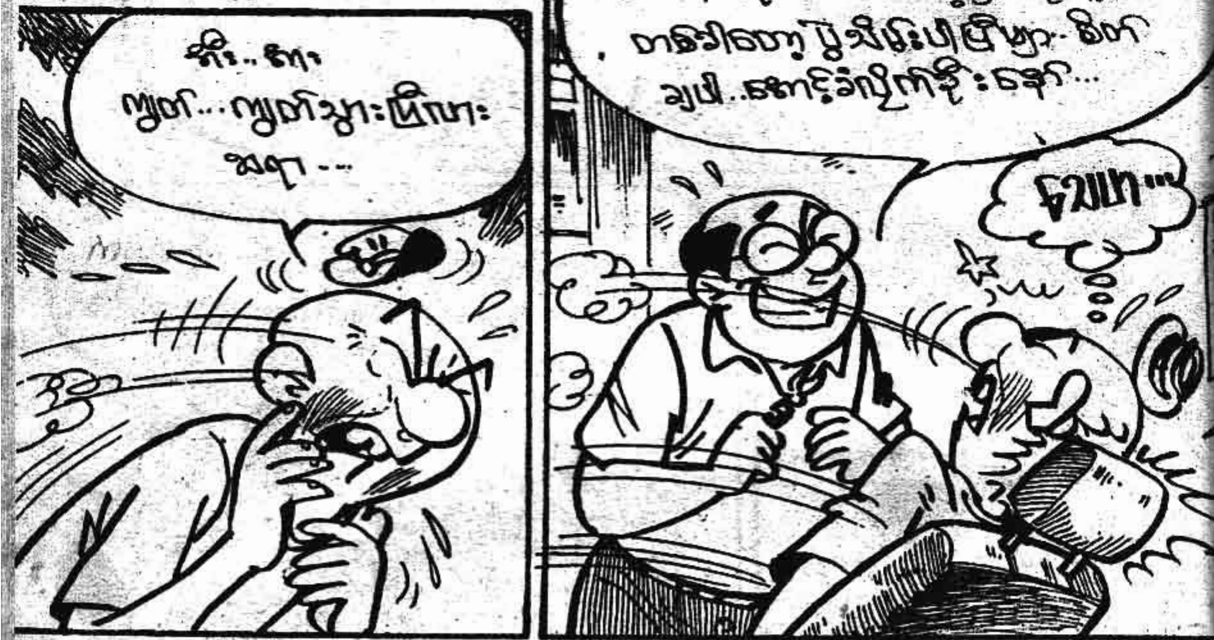
အီး..အား
ကျွတ်...ကျွတ်သွားပြီလား
ဆရာ...
အေးဗျာ..ကျွတ်သွားတာပေါ့..
ဒီပါလာတာ..ပိုးစပ်သိပ်မဲ့တော့ဘူး
တစ်ခါတည်း ဘယ်တော့မှ မရှုဘူး..ဒီ
တစ်ခါတော့ ပွဲသိမ်းပါပြီဗျာ..စိတ်
ချပါ..အောင့်ခံလိုက်ရုံးနော်...

ဒုတိယအကြိမ်တွင်မူ ထိုသွားသည် နှုတ်ခံရာပင်မလှုပ်တော့ဘဲ.. သူ့အမြစ်လိုက်ပြုတ်ထွက်သွားတော့၏။

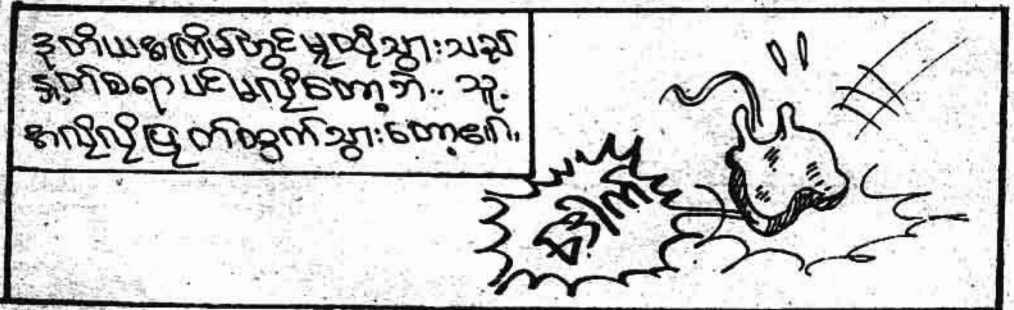

အပြင်းအထန်ခံစားရသောသွားကိုက်ဝေဒနာသည်လည်း..ထိုသွားနှင့်အတူ ပါသွားချေပြီ။ လုံးဝမနာတော့။ ဆံ့ဖွကွင်းနှိုင်ဘွယ်ပါပေ။ ရှင်ဝင်ပြန်သောနေ့၊ ထောင်မှထွက်သောနေ့၊ မင်္ဂလာဆောင်သောနေ့ တို့သည် လူတစ်ယောက်ဘဝမှာ အပျော်ဆုံးနေ့များဟုဆိုကြ၏။ ကျွန်ုပ်အတွက်မူကား ဒီနေ့ဒီရက်ကိုလည်း အပျော်ဆုံးနေ့အဖြစ် စာရင်းသွင်းရပေတော့မည်တကား။

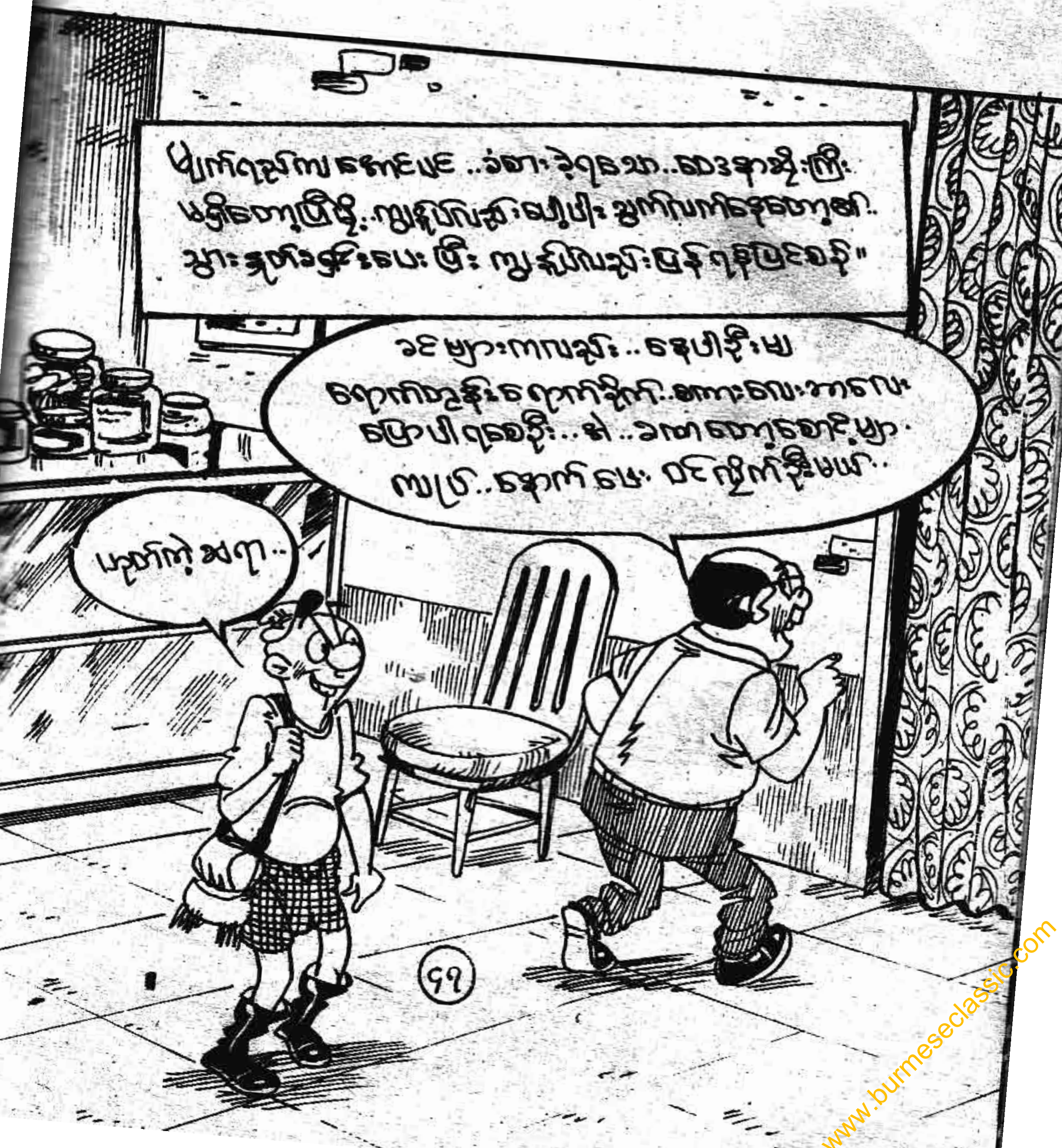
မျက်ရည်ကျအောင်ပင် ..ခံစားခဲ့ရသော..ဝေဒနာဆိုးကြီး
မရှိတော့ပြီမို့..ကျွန်ုပ်လည်းပျော်ပါး ဆက်လက်နေတော့၏..
သွားနှုတ်ခွင်းပေး ပြီး ကျွန်ုပ်လည်းပြန်ရွှင်ပြခဲ့"
ခင်ဗျားကလည်း..နေပါဦးဗျ
ရောက်တုန်းရောက်ခိုက်..စကားလေးဘာလေး
ပြောပါရစေဦး...ဒါ..ဒါက ဘော့စောင့်ဗျာ.
ကလေး..နောက်ပေး ပင်ကြိုက်ဦးမယ်..
ပုံကိုလဲ့ဆရာ..

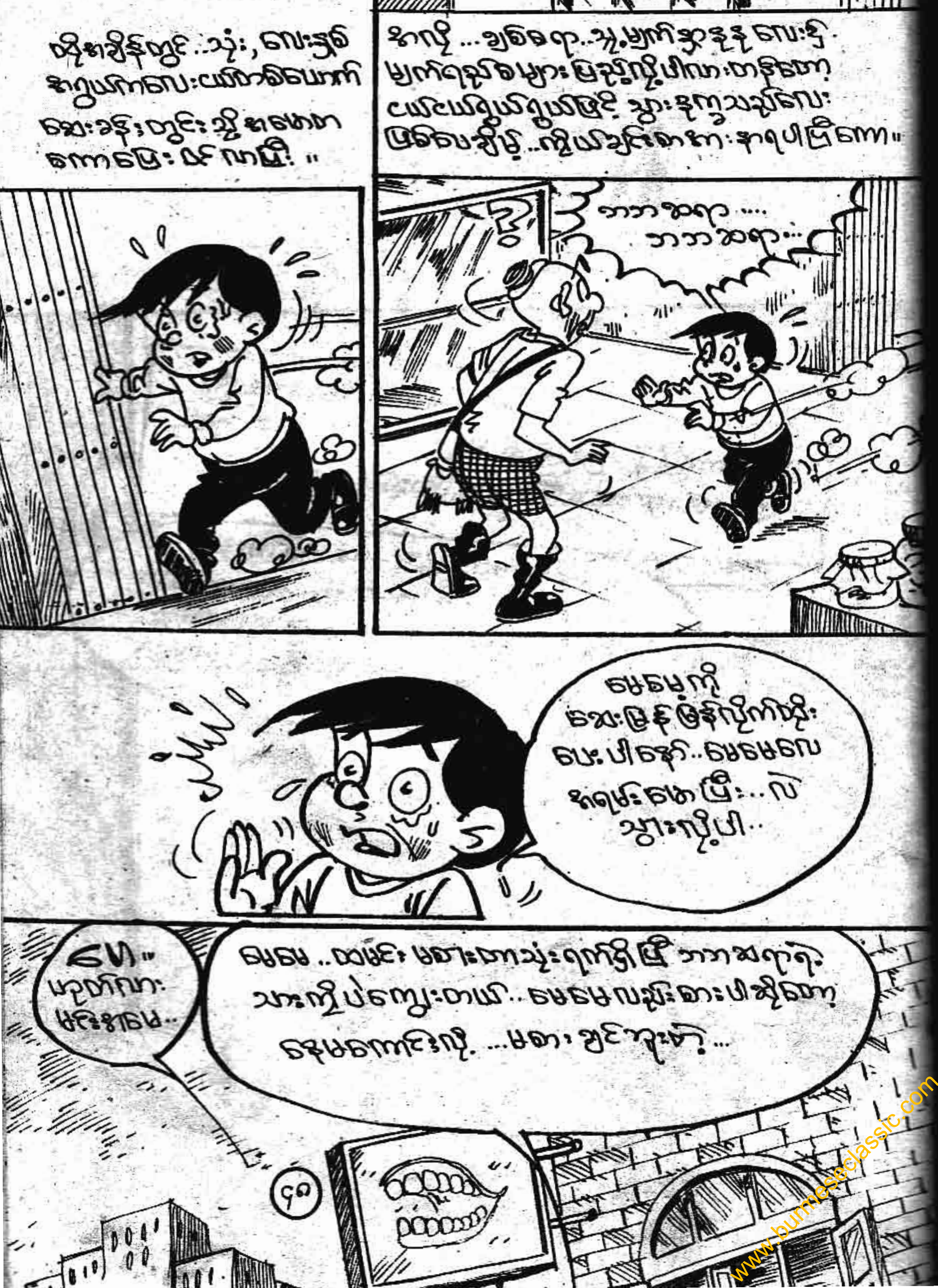
ထိုအချိန်တွင်..သုံး,လေးနှစ်အရွယ်ကလေးငယ်တစ်ယောက် ဈေးခန်းတွင်းသို့ အလော တကြီးပြေး ဝင်လာပြီ ။
အလို ...ချစ်စရာ..အ့.မျက်နှာနုနု လေးနှင့် မျက်ရည်စများ မြည့်လို့ပါကလားတနုံသော ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ဖြင့် သွားနုကွဲသည်လေး ဖြစ်လေချိမ့်..ကျွန်ုပ်သည်စိတ်မ နာရပါပြီကော ။
ဘဘဆရာ .... ဘဘဆရာ...
မေမေ့ကို ဆေးမြန်မြန် ပိုက်ဆံ ပေးပါနော်..မေမေလေ အရမ်းဆာပြီး...လဲ သွားလို့ပါ..
ဟေ ။ မဟုတ်ကလား မင်းအမေ..
မေမေ ..ထမင်း မစားတာသုံးရက်ရှိပြီ ဘဘဆရာရဲ့ သားကိုပဲကျွေးတယ်..မေမေလည်းစားပါဆိုတော့ နေမကောင်းလို့ ...မစား ချင်ဘူးတဲ့...

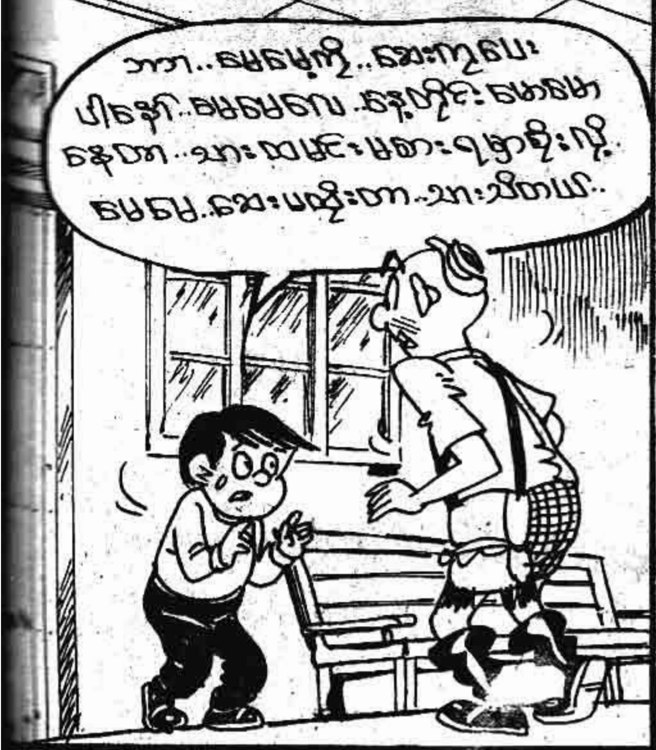
ဘဘ..မေမေ့ကို..ဆေးကုပေး
ပါနော်..မေမေလေ..နေ့တိုင်းမောမော
နေတာ..သားထမင်းမစားရှာဖိုးလို့..
မေမေ့.ဆေးမသုံးတာ..သားသိတယ်..

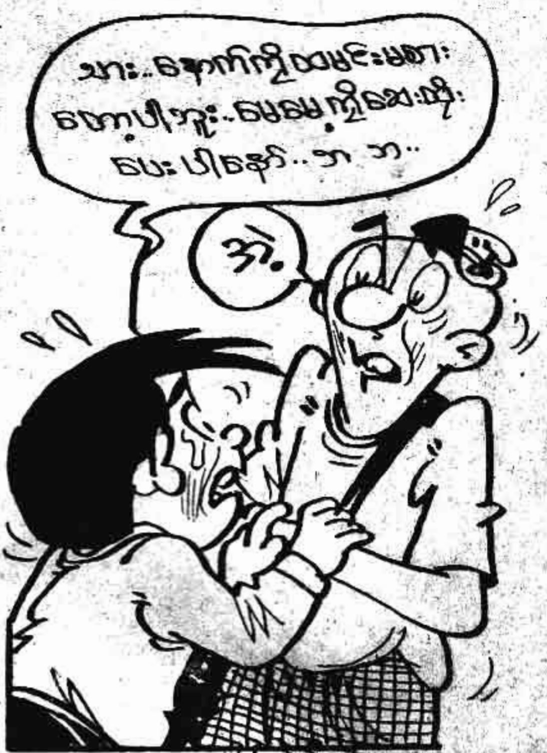
သား..နောက်ကိုထမင်းမစား
တော့ပါဘူး..မေမေ့ကိုဆေးထိုး
ပေးပါနော်..ဘာ ဘာ..
အဲ့

ကလေးကားအရွယ်နှင့်မမျှ
အောင်ချက်ချက်ချာချာရှိလှ
ပေတော့၏။ ကျွန်ုပ်ကားဆရာဝန်
မဟုတ်ပြီး ကာတွန်းဆွဲသူဖြစ်နေ
တော့၍။

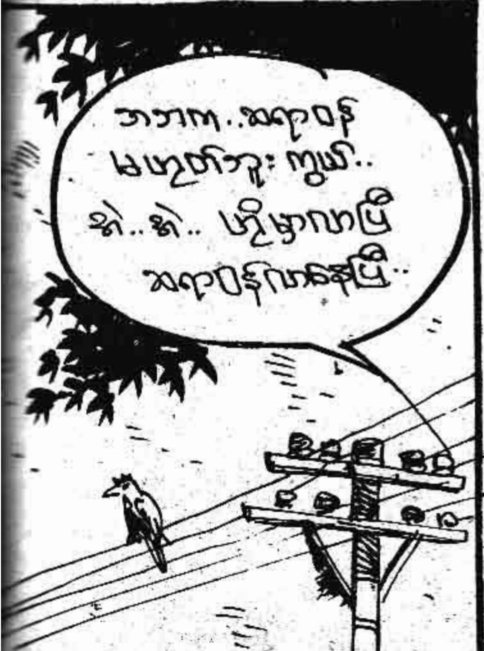
ဘဘက..ဆရာဝန်
မဟုတ်ဘူး ကွယ်..
အဲ..အဲ.. ဟိုမှာလာပြီ
ဆရာဝန်လာနေပြီ..

ကျွန်ုပ်တို့စကားကို..ဦးမောင်မောင်တက်က
နားစွန်နားဖျားကြားလိုက်ဟန်ဖြင့်။

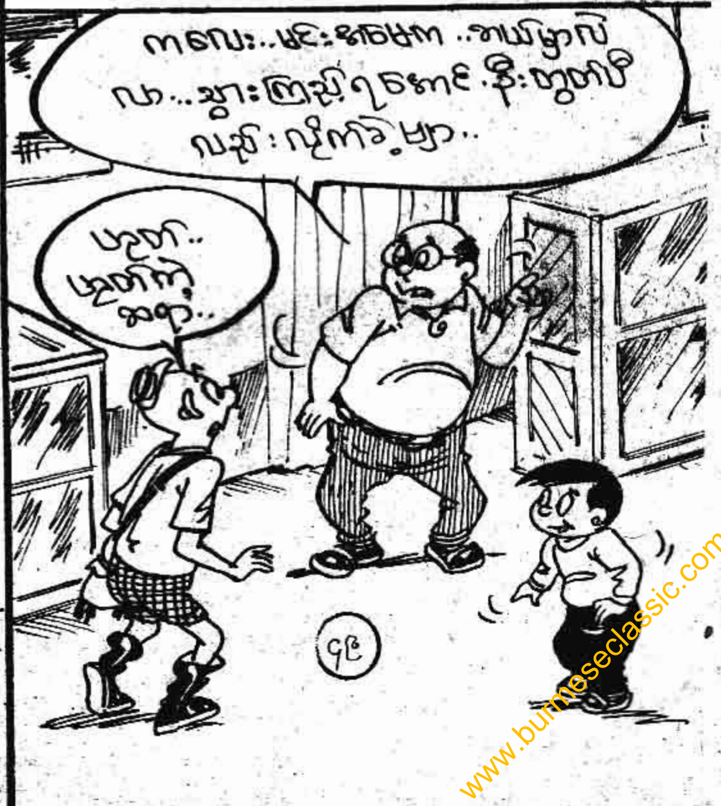
ကလေး..မင်းအမေက..ဘယ်မှာလဲ
လာ..သွားကြည့်ရအောင်.ဦးတို့ပါ
လည်း လိုက်ခဲ့မှာ..
ဟုတ်..
ဟုတ်ကဲ့
ဆရာ..

ထို့ပြင်ကျွန်ုပ်တို့လည်း ကလေးငယ်ခေါ်ရာ နောက်လိုက်ခဲ့ရာ သွေးအိုင်းနှင့် မှိန်းမော သစ်ပင်အောက်ဝယ် ခရီးဆောင်အိတ်တစ်လုံးနှင့် ညည်းညူနေသော မိန်းမကြီးကို တွေ့လိုက်ရ၏ ။

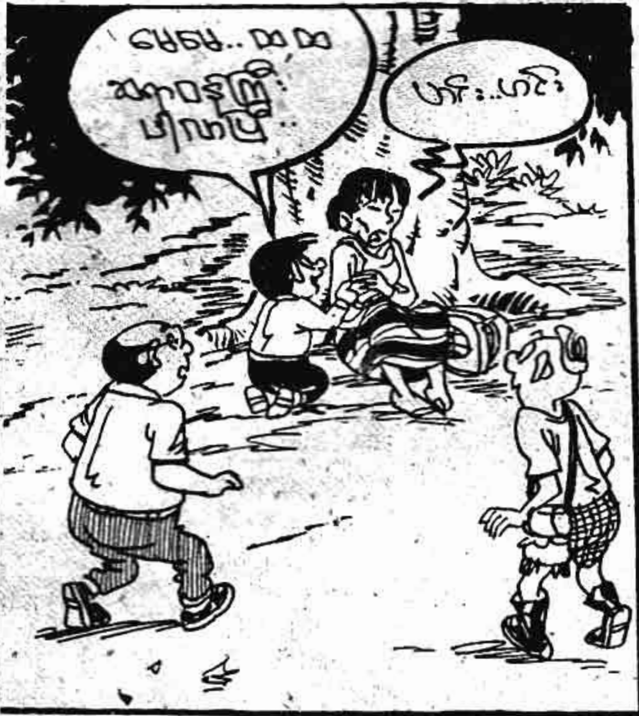
မေမေ.. ထထ
ဆရာဝန်ကြီး
ပါလာပြီ..
ဟင်း..ဟင်း

အမျိုးသမီးကား ခပ်ငယ်ငယ်ပင်ရှိသေးဦးမည်။ သို့သော်ရောဂါကြောင့်လော အာဟာရချို့တဲ့ကြောင့်လား မသိ။ အရိုးပေါ်အရေတင် ပိန်လှီလှပေ၏။

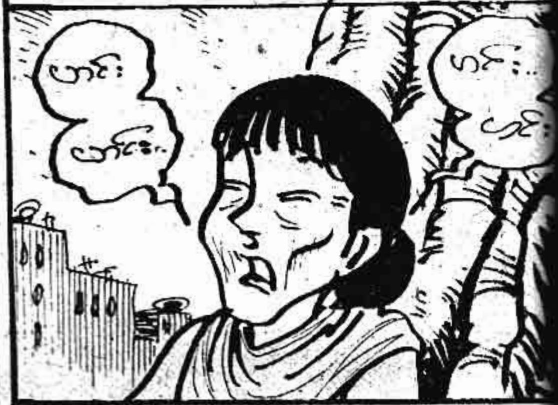

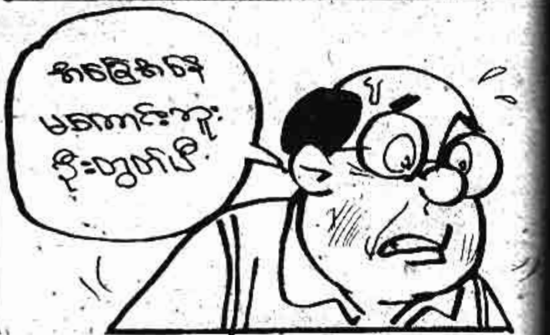
အခြေအနေ
မကောင်းဘူး
ဦးတွတ်ပီ.

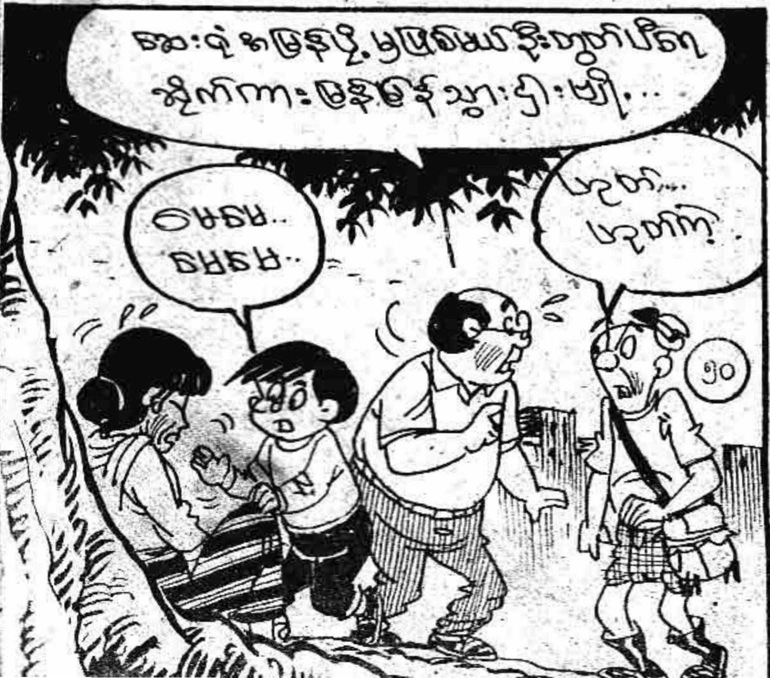
ဆေးရုံ အမြန်ပို့မှဖြစ်မယ် ဦးတွတ်ပီရေ
ဆိုက်ကား မြန်မြန် သွားငှါးမှ...
မေမေ..
မေမေ..
ဟုတ်..
ဟုတ်ကဲ့.
၅၀

သို့ဖြင့်..ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဆိုက်ကား ငှားကာ အမျိုးသမီးအားတင်ပြီး ဆေးရုံသို့ အပြေးနှင်ခဲ့ကြလေတော့၏.. ။

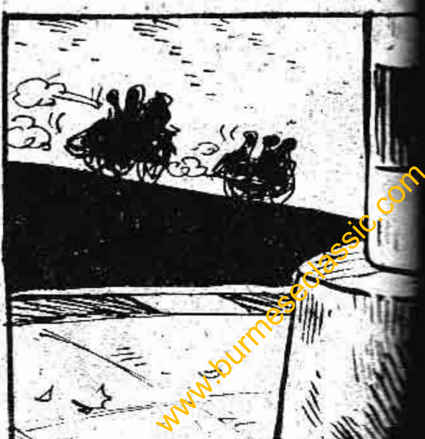

ဆေးရုံရောက်လို့ရောက်ချင်း
လူနာကို အရေးတကြီးစမ်း
သပ်စစ်ဆေးမှု ပြုကြ၏။

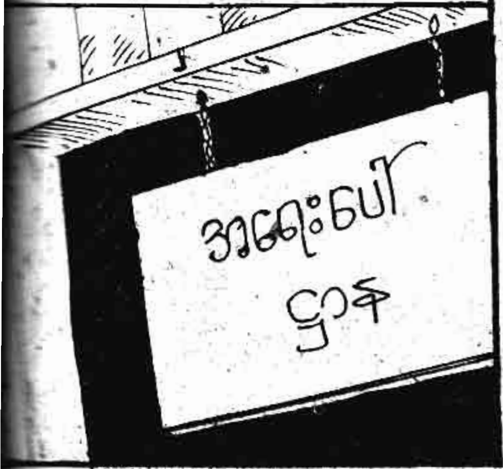

အတန်ကြာစမ်းသပ်ပြီးနောက်..ဆရာဝန်
ကြီးက..ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးအား ခေါင်းယမ်း
ပြပြီး စမ်းသပ်ခန်းမှ ထွက်သွားတော့၏။

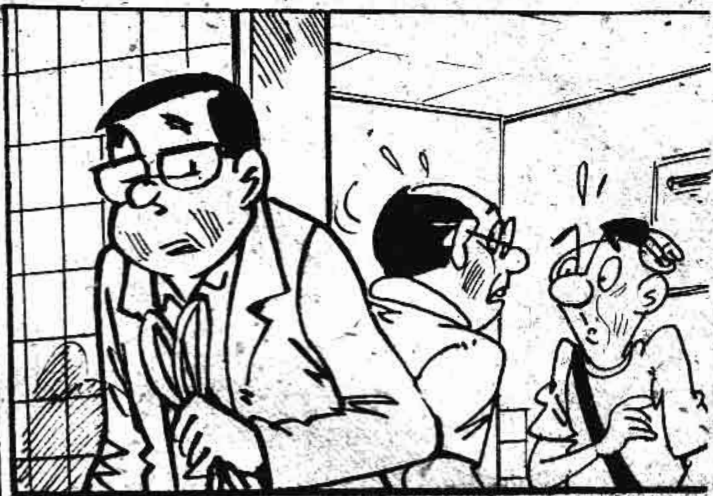

အမျိုးသမီးကား..သူ့အခြေအနေ ..ကိုရိပ်မိထား
မိဟန်တူ၍ ကလေးအဖေ အနည်ငှင့်ပါပါကို
ကျွန်ုပ်တို့အား တတွတ်တွတ်ပြောနေရှာ၏...

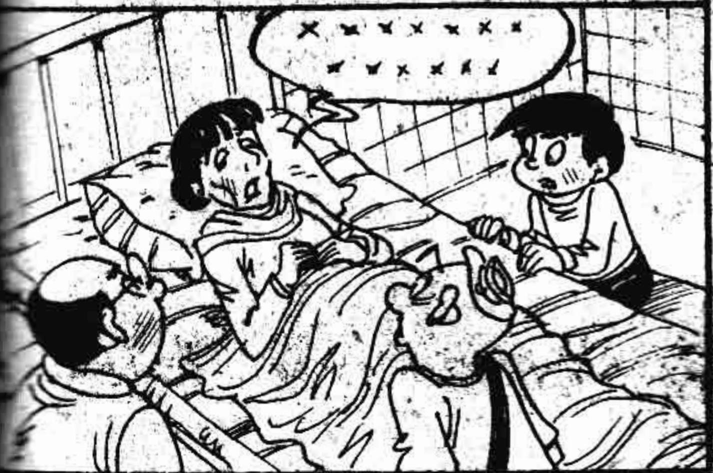

မျက်ဖြူလန်ကာ..မူးမေ့သွား
ရှာတော့၏။

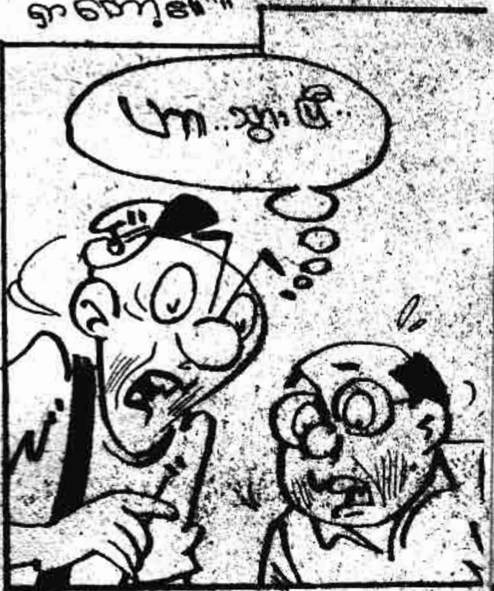

ကလေးငယ်ကား
အခြေအနေကို
သိဟန်မတူသေးဘဲ

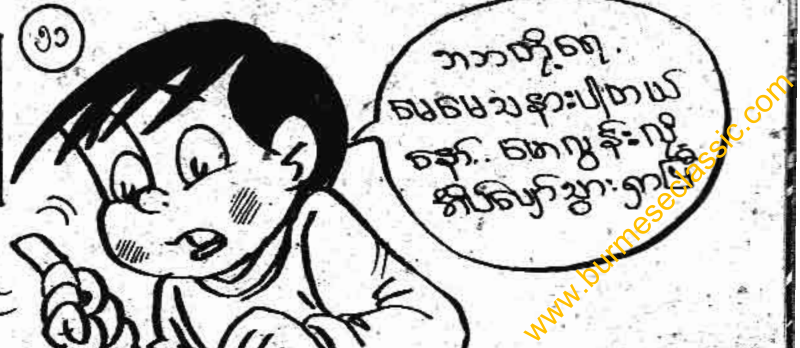
ဘဘတို့ရေ.
မေမေသနားပါတယ်
နော်..ဆေးထိုးလို့
အိပ်ပျော်သွားရှာပြီ

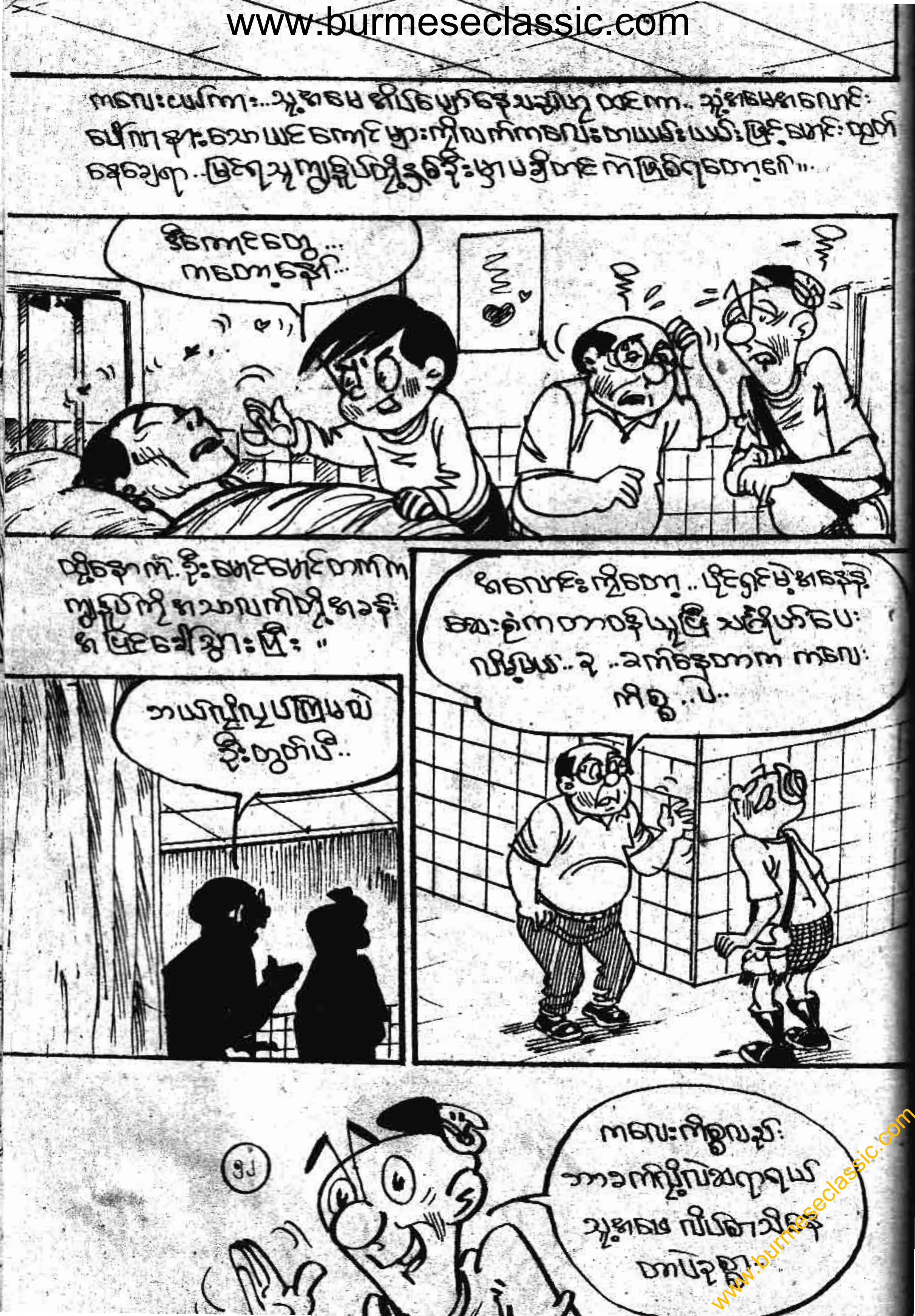
ကလေးငယ်ကား…သူ့အမေ ဆိုပြီ ပျော်နေသည်ဟု ထင်ကာ.. သူ့အမေ၏ခေါင်း ပေါ်က နားသော ယင်ကောင်များကို လက်ကလေး တယမ်းယမ်း ဖြင့် မောင်းထုတ် နေချေ၏.. မြင်ရသူ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဦးမှော်မဒ္ဒါ ကဲ ဖြစ်ရတော့၏..
ဒီကောင်တွေ… ကတော့ချို…
ထို့နောက်.. ဦးအောင်မောင်တာကာ ကျွန်ုပ်ကို အသာလက်တို့ အခန်း အပြင်ခေါ်သွားပြီး..
ဘယ်ကျိုးပြုကြမယ်ဆို ဦးတွက်ပါပြီ..
အလောင်းကိုတော့.. ပိုင်ရှင်မဲ့အနေနဲ့ အေးခဲ့ကာ တာဝန်ယူပြီး သင်္ဂြိုဟ်ပေး လိမ့်မယ်..ခု..ခက်နေတာက ကလေး ကိစ္စ..ပဲ..
ကလေးကိစ္စလည်း ဘာခက်ကြုံလဲဗျာ သူ့အမေ လိုပဲ ဟိုဘော်သိနေ တာပဲဗျ
www.burmeseclassic.com

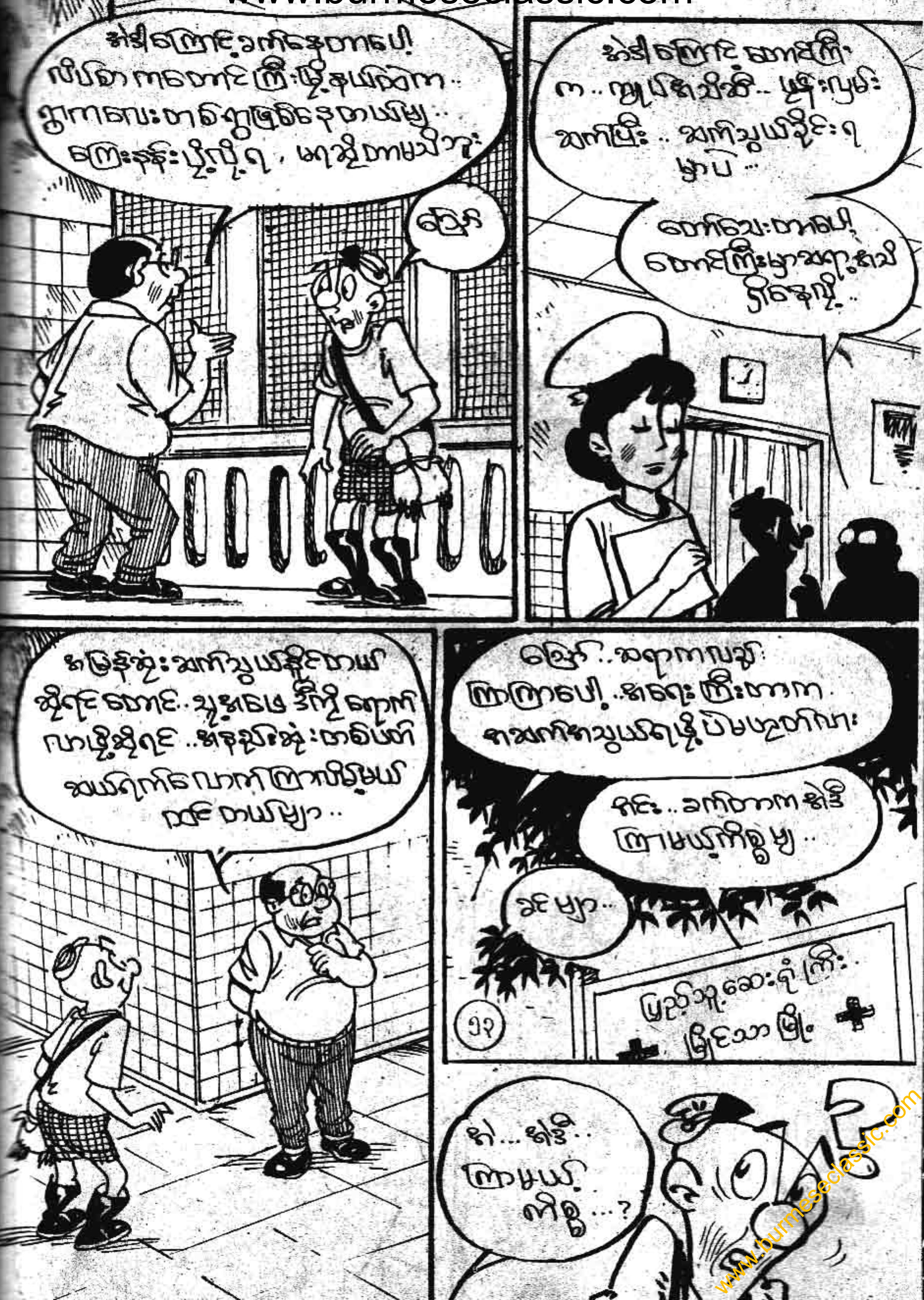
အဲဒါကြောင့် ခက်နေတာပေါ့
လိပ်စာက တောင်ကြီးမို့ နယ်ဆိုတော့..
ဖုန်းကလေး တစ်လုံး ရှိနေတာမျိုး..
ကြေးနန်းပို့လို့ရ ၊ မရဆိုတာ မသိဘူး
ဟုတ်
အဲဒါကြောင့် ဆရာကြီး
က.. ကျွန်မတို့သိ.. ဖုန်းလှမ်း
ဆက်ပြီး.. ဆက်သွယ်ခိုင်းရ
မှာပါ...
တော်သေးတာပေါ့
တောင်ကြီးမှာ ဆရာ့အသိ
ရှိနေလို့..
အမြန်ဆုံး ဆက်သွယ်နိုင်တာပါ
ဆိုရင်တော့.. သူ့အမေ ဒီကို ရောက်
လာဖို့ဆိုရင်.. အနည်းဆုံး တစ်ပတ်
ဆယ်ရက်လောက် ကြာပါလိမ့်မယ်
ထင်တယ်ဗျာ..
ဗျာ.. ဆရာကလည်း
ကြာကြာပေါ့.. အရေးကြီးတာက
အဆက်အသွယ်ရဖို့ပဲ မဟုတ်လား
ဟင်း.. ခက်တာက အဲဒီ
ကြာမယ့်ကိစ္စ ဗျ..
ဟင်ဗျာ..
ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီး
မြင်းသာမြို့
၁၃
ဘာ... အဲဒီ..
ကြာမယ့်
ကိစ္စ...?

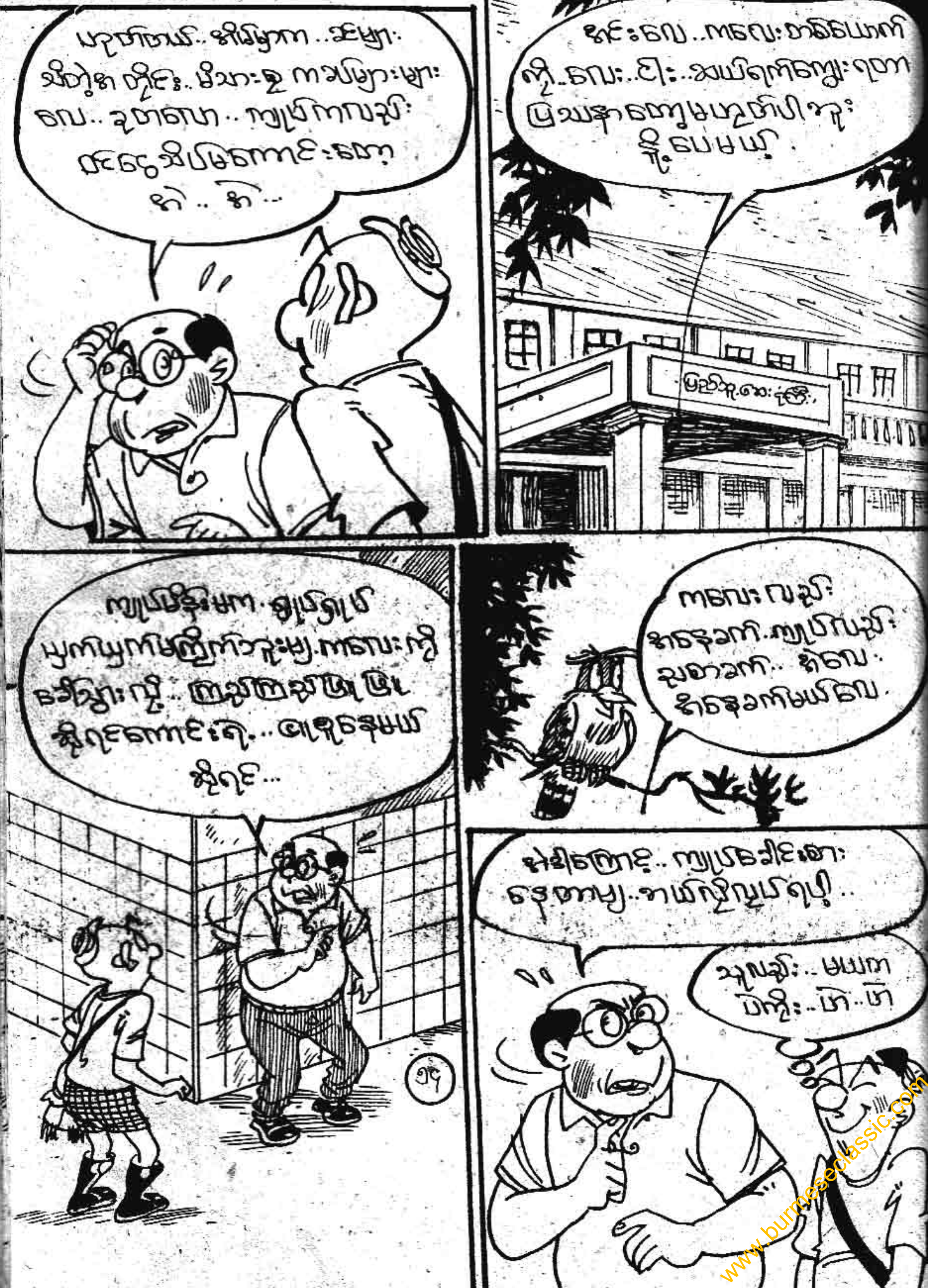
ပဉ္စမတဲယ.. ဒီမြို့မှာ .. ဆရာ
ဆိုတဲ့စာ တိုင်း.. မိသားစု ကသပြားများ
ဝေ.. ဥတာလာ.. ကျွန်ုပ်ကလည်း
ငင်ငွေ့ သိပ်မကောင်းတော့
ဂါ.. ဂါ...
နင်းလေ.. ကလေး အစိုးပေးဆော
လို့.. လေး.. ငါး.. အသိရောက်ကျွေးရတာ
ပြဿနာတော့ မပျော်ပါဘူး
ရှိနေမယ့်
ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီး
ကျွန်ုပ်နိုင်မှာ. ချာကြဲပ
မှုကျော်မည့်ကြိုက်ဘူး.မှ.ကလေး ကို
ဝဒီဖြူးလို့.. ကြည့်ကြည့်ဖြစ်
ဆိုရင်တော်ကြောင်းရ... ဓာတ်ခုနမယ်
ဆိုရင်...
ကလေး လည်း
ဝိဒုအက. ကျွန်ုပ်လည်း
သူတော်ကော.. ဝိတော
ဝိဒုအက်မယ်ကော
မဲဒါကြောင့်.. ကျွန်ုပ်ဒေါင်းစား
ဒေနွတာမှ.. ဟာယိုးဆိုရ ရုံ!..
သူလည်း.. မယက
ပါကြီး.. ဟဲ.. ဟဲ

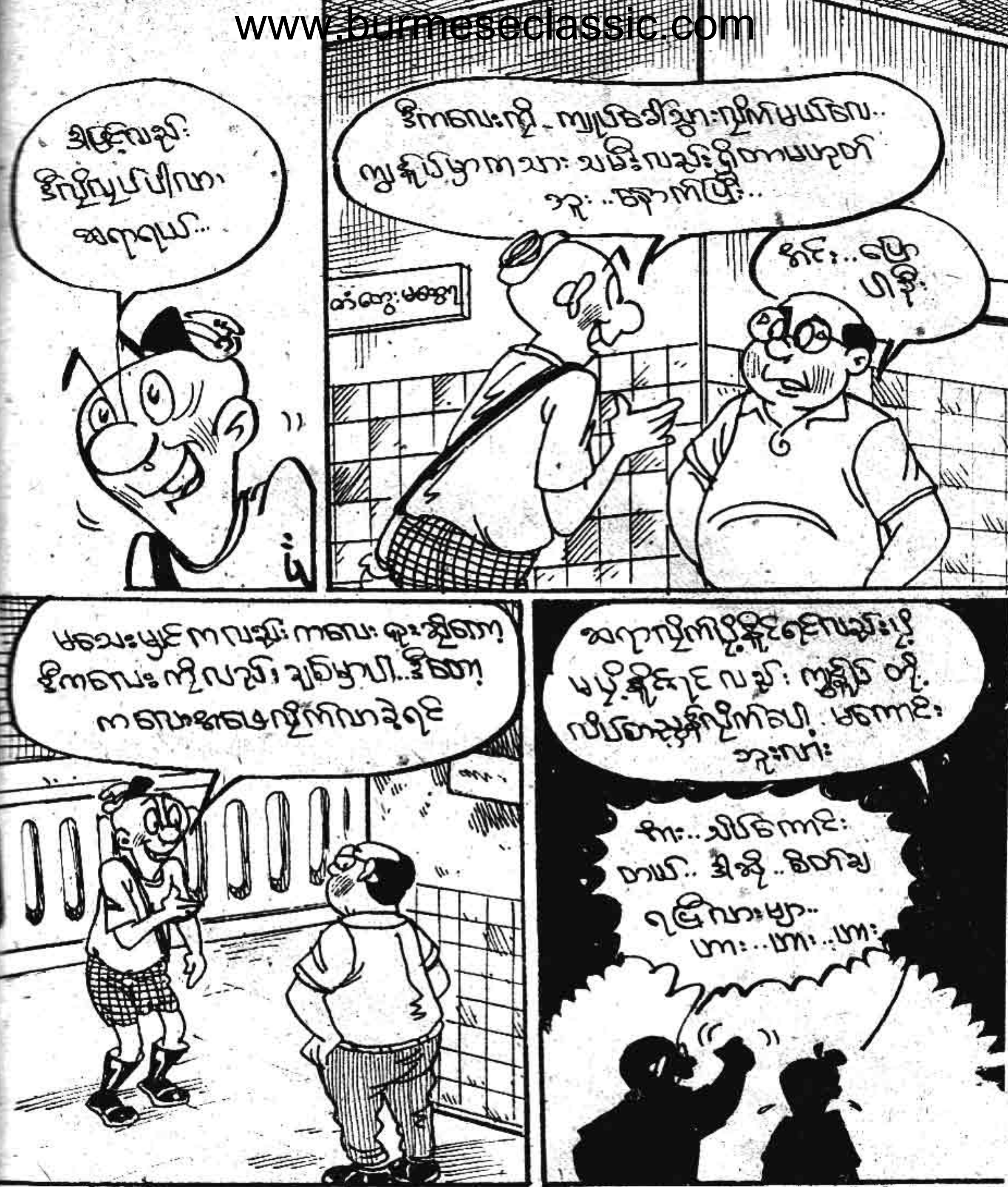
အဖြေလည်း
ဒီလိုရှုပ်ပါလား
ဆရာရယ်...
ဒီကလေးကို...ကျုပ်မွေးစားလိုက်မယ်လေ..
ကျွန်ုပ်မှာက သား သမီးလည်း ရှိတာမဟုတ်
ဘူး...ဆရာကြီး...
အင်း...ပြော
ပါဦး
မဝေးမြင့်ကလည်း ကလေး ရူးဆိုတော့
ဒီကလေးကိုလည်း၊ ချစ်မှာပါ..ဒီတော့
ကလေးစေ လိုက်လာခဲ့ရင်
အလုပ်ကိုပိုနိုင်ရေးလည်းပို့
မပို့နိုင်ဘူး လည်း ကျွန်ုပ်တို့
လိုပါတယ်ကိုက်လိုက်ပါ .မကောင်း
ဘူးလား
ဟား...သိပ်ကောင်း
တာပဲ.. ဒီလို..စိတ်ချ
ရပြီလားမျှ..
ဟား...ဟား..ဟား

မိန်းမကကြိုက်ကြသော..တာဝန်မယူရှိသည်။ ဒိတ်ကောင်းနှုန်းကောင်းကိုလိုသော ဦးမောင်မောင်သားကမှာ ကျွန်ုပ်၏ကား ကြောင့်ပမ်းသားအားရလျှင်ချဖြစ်သည်။

သို့ဖြင့်.. ကျွန်ုပ်တို့ ငသွား
ကလေးအား ခေါ်၍ အကျိုး
အကြောင်း ပြောပြရာ..
ကလေးကား ကြုံကြုံ့ပါ
အောင် ငိုချလေတော့၏..

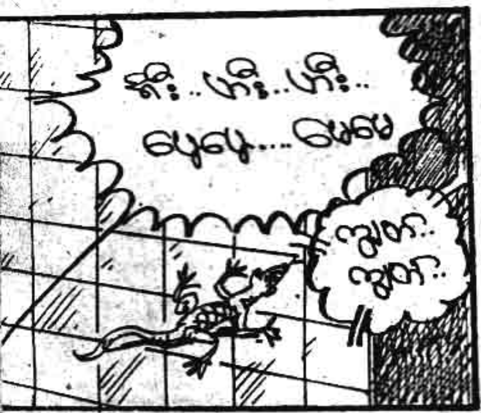
ရှီး.. ဟီး.. ဟီး..
မေမေ.... ဖေဖေ
ကျွတ်.. ကျွတ်..

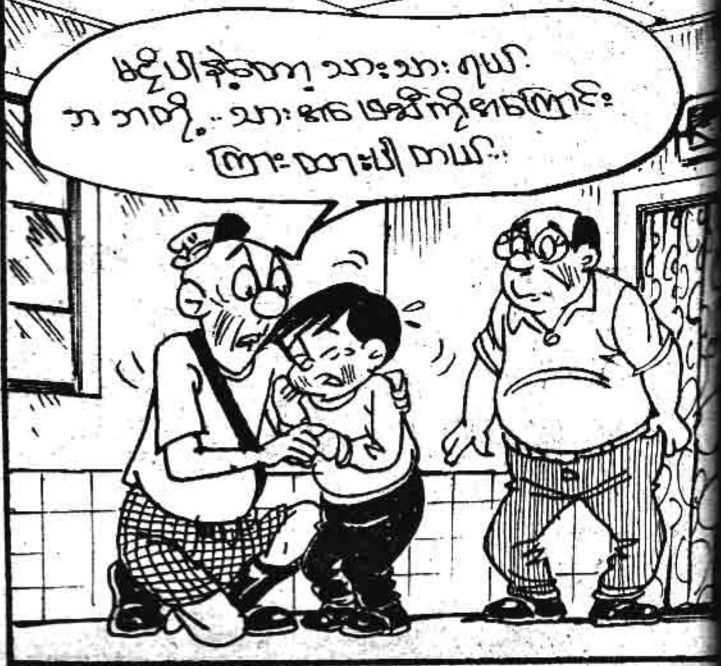
မငိုပါနဲ့တော့ သားသား ရယ်.. ဘ ဘတို့.. သားအဖေ ဆုံးကိုအကြောင်း ကြားထားပါ တယ်..

ဘာကြောင့်ရယ်မသိ။ ကလေးငယ်ကား
အဖေဆိုသည့်အသံကြားလိုက်ရသော်
တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ခါ၍သွားသည်
ကို.. ကျွန်ုပ်သတိပြုလိုက်မိ၏..။

ကလေးငယ်ကား ဉာဏ်ကောင်းသူ
ပါပေ.. လူကြီးများ ဆိမ့်ရှန်ကို နားခံရုံမှ
တစ်ပါး.. အခြားမှတ် ဖြီကိုရှိပါမိဟန်
ဖြင့် ခေါင်း ညိတ်ပြရှာလေတော့
သည်တကား။

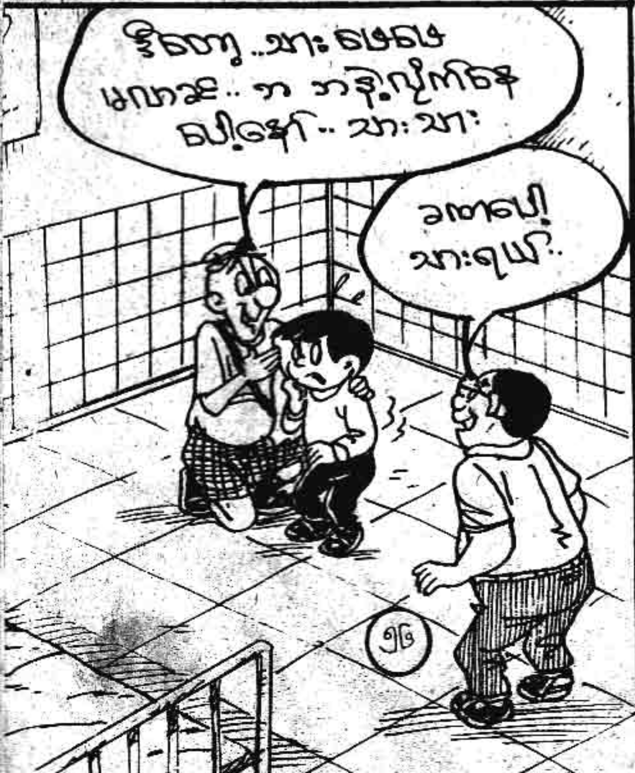
ဒီတော့.. သား ဖေဖေ မလာခင်.. ဘ ဘနဲ့ လိုက်နေ ပေါ့နော်.. သားသား
ခဏပေါ့ သားရယ်..

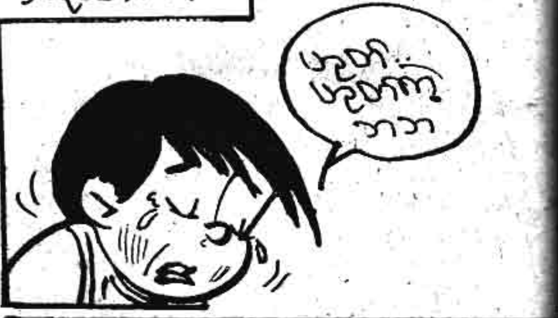

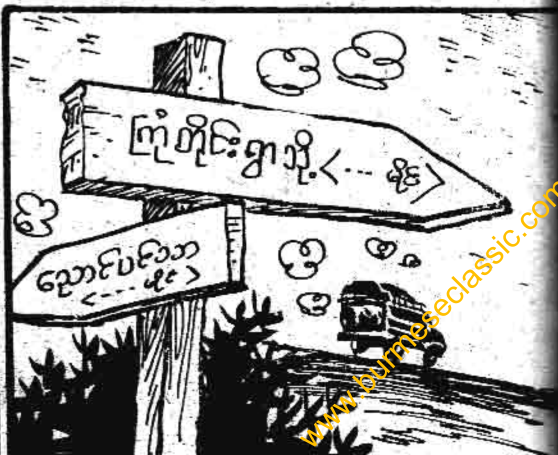
ကြံ့တိုင်းရွာသို့ <--- မိုင်>
ညောင်ပင်ရွာ <--- မိုင်>

အခန်း (၅)   မငြိမ်းသော မောင်ငြိမ်း

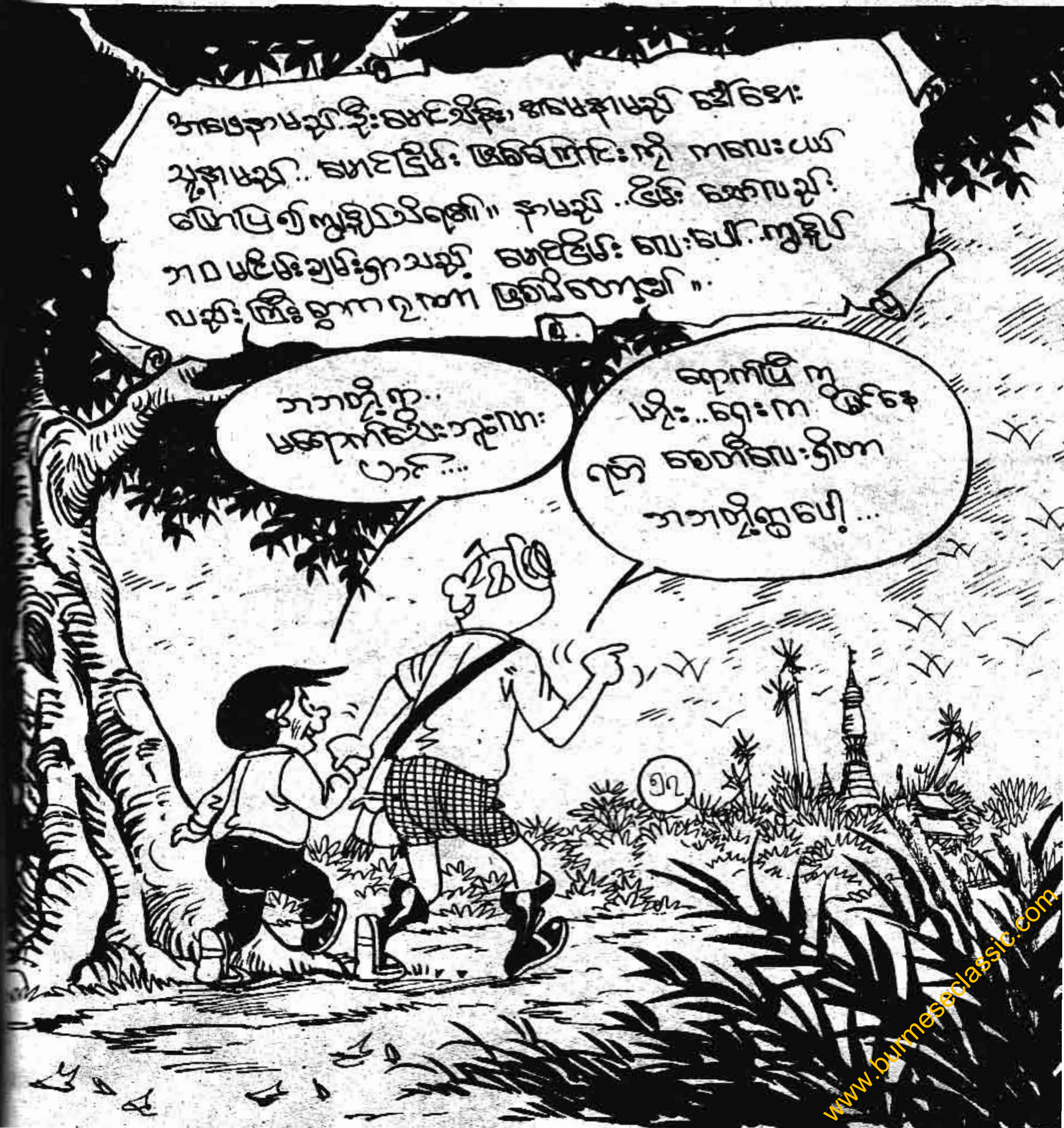
ဘဘနာမည် ဦးမောင်ဖိုး၊ ဖွားဖွားနာမည် ဒေါ်မြ
သူ့နာမည်.. မောင်ငြိမ်း ဖြစ်ကြောင်းကို ကလေးယာ
ပြောပြ၍ ကျွန်ုပ်သိရလေ၏။ နာမည်.. ငြိမ်း သော်လည်း
ဘဝ မငြိမ်းချမ်းရှာသည့် မောင်ငြိမ်း ဈေးပေါ့ ကျွန်ုပ်
လည်း ကြိုး ရွာကဦးတော့ ဖြစ်သွားလေ၏။
ဘဘတို့ရွာ.. မရောက်သေးဘူးလား ဟင်...
ရောက်ပြီ ကွ ဟိုး.. ရှေ့က မြင်နေ ရတဲ့ စေတီလေးရှိတာ ဘဘတို့ရွာပေါ့...

သုက်ဏက်ချက် ဆာဂျီချစ်စရာကောင်းသောဖော် ငြိမ်း ကိုမလေးမှုံ ဂျခမှာ မျှ..။ လူပျိုကြီး မိုက်ကလေးကတော့ ဂဂျီဂဂျောင် လုပ်ချင်ပေသည်။ လေး၊ငါး ဆယ်ရက်တော့ ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်ကလေးသည် သိဒ္ဓိဂေဟာ ဖြစ်ခွင့်ရပြီ ဆိုရပါမည်။

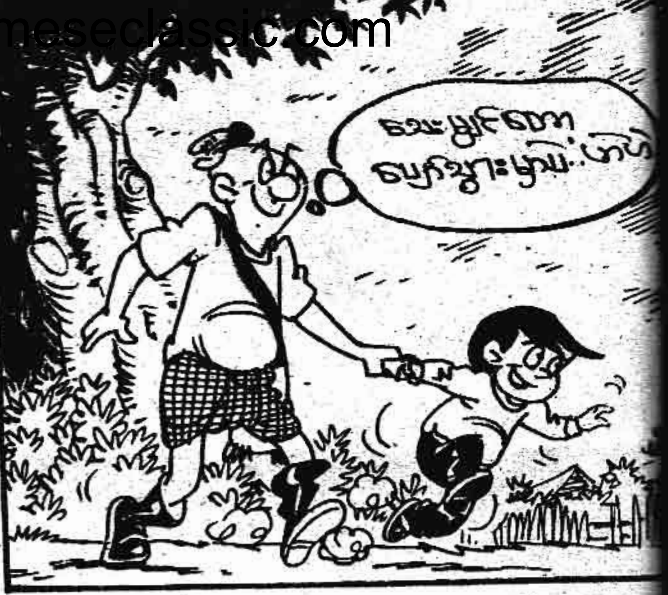

ကလေး ငယ်တစ်ယောက်ကို လက်ဆွဲ၍ ရွာထဲဝင်လာသော ကျွန်ုပ်ကိုမြင်သော ရွာသူရွာသား တချို့ သည် တီးတိုး တီးတိုး သပန်းမိုး လုပ်နေကြတော့၏။

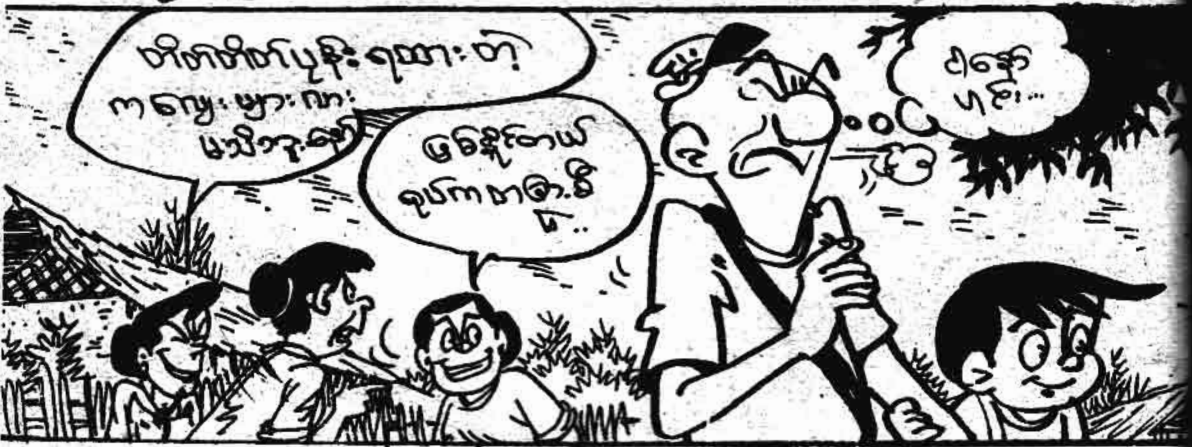
ဟိတ်ဟိတ် ပုနိုး ရှာသားတဲ့ ကလေး များ ကား မသိဘူး.ဆို
ဖြစ်နိုင်တယ် ရုပ်ကတော့ ...
ငါ့နော် ဟင်း...

ကျွန်ုပ်ခြံဝင်းကြောင့် မလေးမှုံ အိမ်ရှေ့ ထွက်လာ
ကျွန်ုပ်နှင့် ကလေး ကိုမြင်သော်

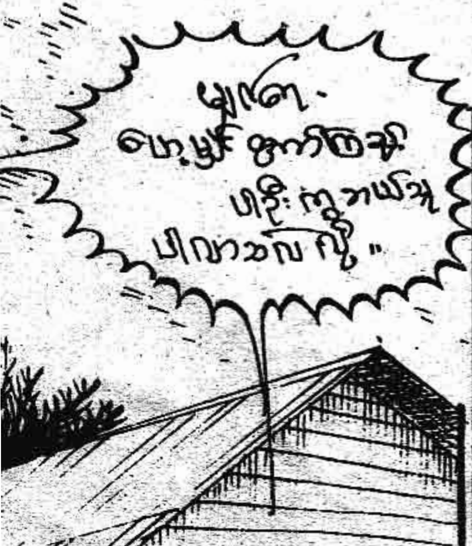
မျှော်ရော ဟော့မှုံ ထွက်ခဲ့ပါ ပါဦး ကြာကြာလား ပါလာသလဲ လို့။

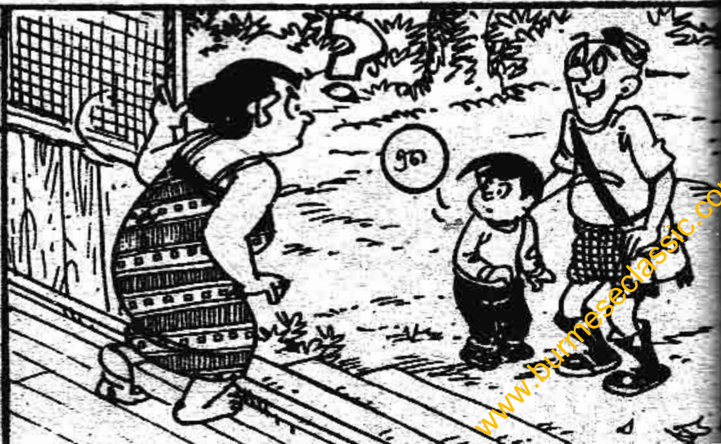

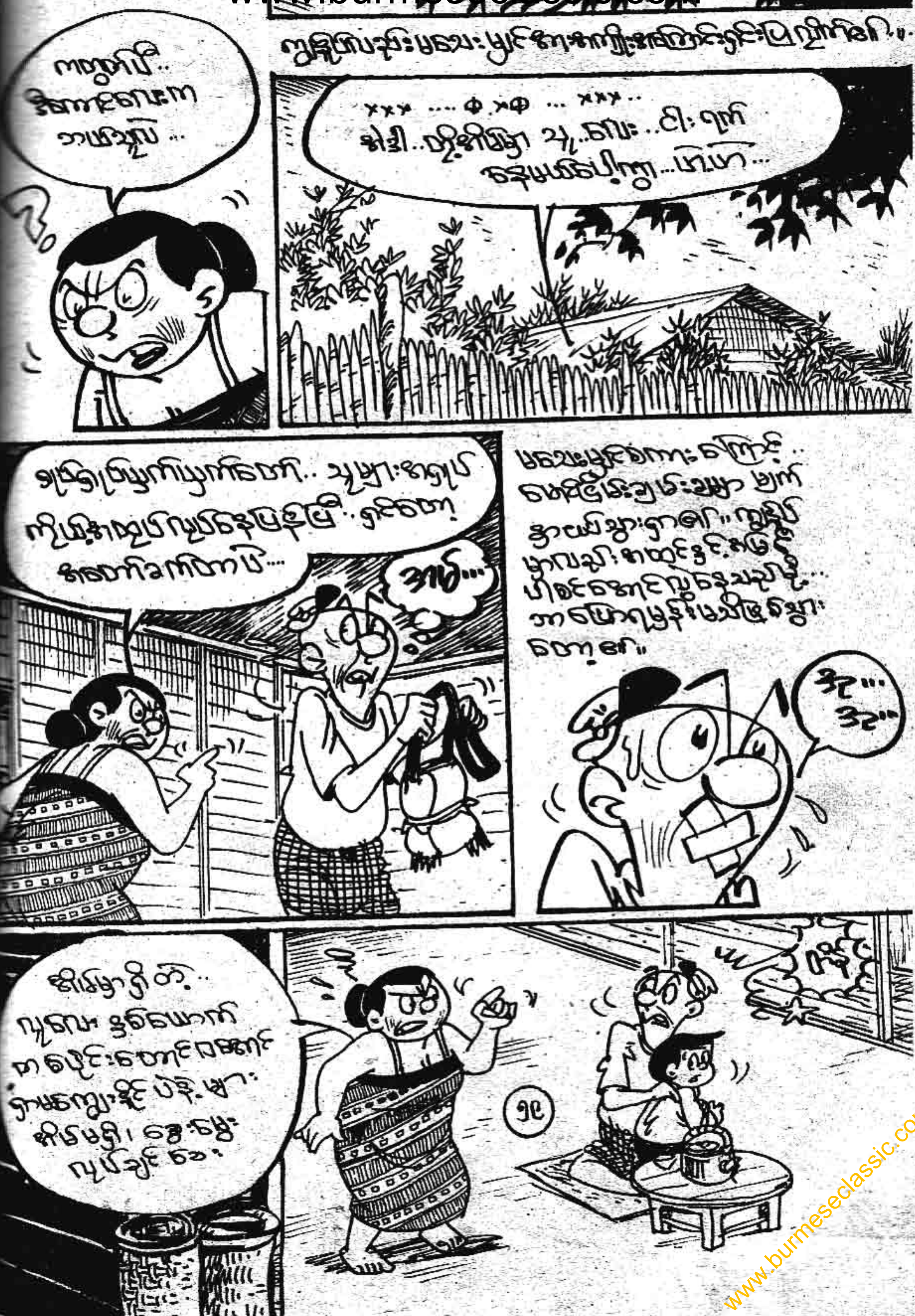
ကဲလွန်ပါပြီ..
ဒီအာနဲ့ကလေးက
ဘာမှမသိ ...
ကျွန်ုပ်ပါပဲ ဦးမလေးမှိုင်တော့ အကျိုးအကြောင်းရှင်းပြလိုက်ပါ၏။
××× .... ဖ ×ဖ ... ××× ..
ဖာဒါ..ဘို့ဆိုပါတော့ သူ့..ကလေး..ငါး ရက်
ငနုမယ်ပါကွာ...ဟဲ..ဟ...
မလေးမှိုင်ကြည့်လိုက်လျှက်လေ.. သူ့များမေမြ
ကိုယ်အစားပြန်ဝယ်ပေးမယ်ဆို..ရှင်တော့
အလောက်ကြောပါပဲ....
အဲ...
မလေးမှိုင်တကားပေါ့ကြောင့်..
အမည်ပြောင်းခြင်းသမား ချက်
အာလယ်သွားရှာ၏။ ကျွန်ုပ်
မှာလည်း အတွင်းနှင့် အမြဲ
ဟိုင်စောင်ကျနေသည့်..
ဘာဘိုးကြမ္မာ ပုန်းမသိဖြစ်သွား
တော့၏။
အင်...
အင်...
ဆိုးမှာရှိတဲ့..
ကလေး နှစ်ယောက်
တပိုင်းစောင်ကြောင်း
ကြာမကျွေးနိုင်ပဲနဲ့ များ
ဆိုမရှိ၊ ချေးချမ်း
လုပ်ချင်တေး

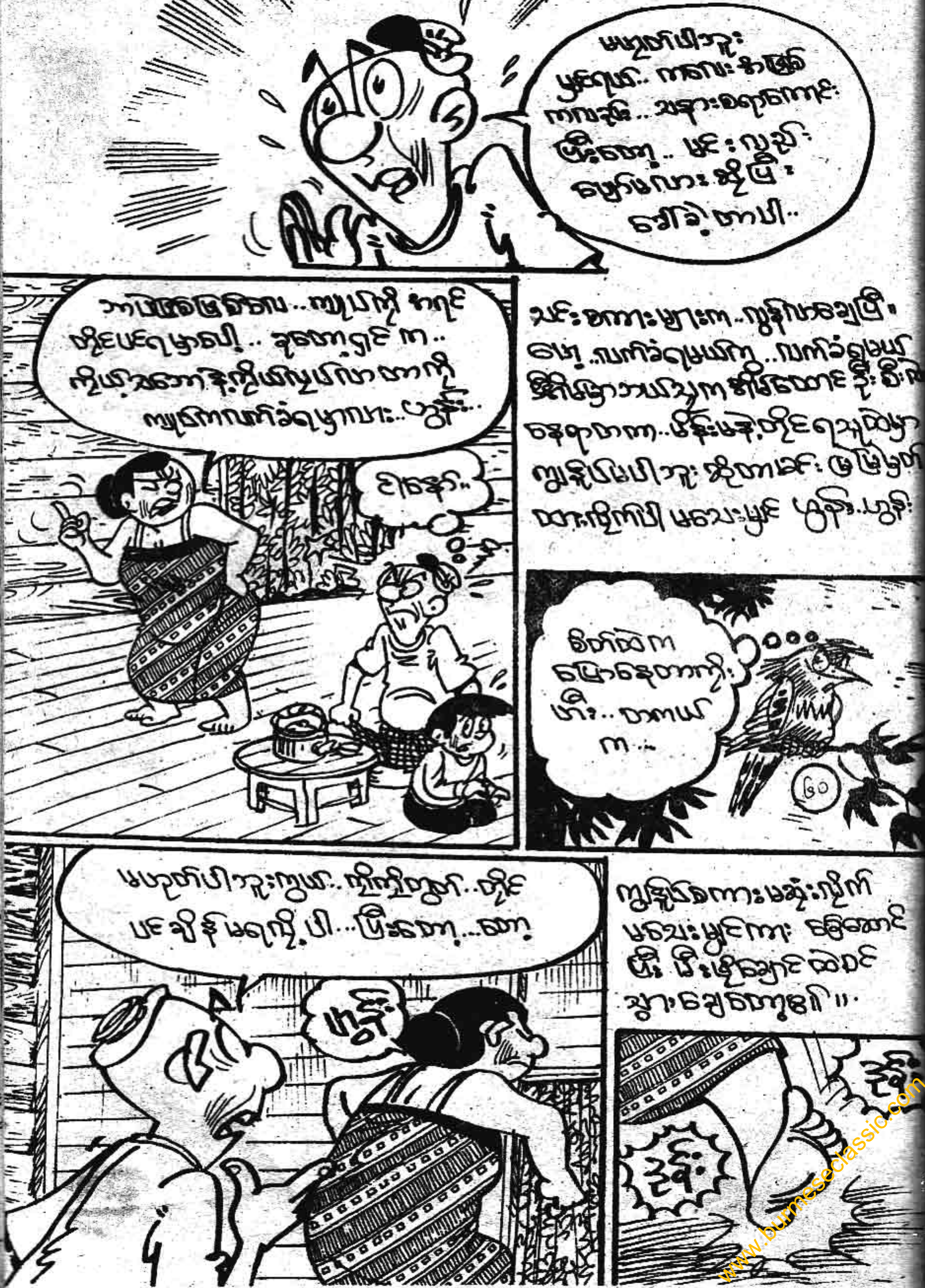
မဟုတ်ပါဘူး
မှန်ရာ.. ကလေးဘဝ
ကာလနဲ့... အနားစရာကောင်း
မြို့တော်.. မင်း:ညှိ:
ရောက်မလား ဆိုပြီး
တွေးခဲ့တာပါ..
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ.. ကျုပ်ကို အရင်
တိုင်ပင်ရမှာပေါ့.. ခုတော့ရှင် က..
ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ်ဆုံးဖြတ်လာတာကို
ကျုပ်ကလက်ခံရမှာလား.. ဟွန်း..
ဝါဒနှိ..
သင်းစကားများက.. ကျွန်ုပ်ကိုချုပ်ပြီ။
ပေါ့.. လက်ခံရမယ်ကွ.. လက်ခံရမယ်
ဖိတ်ခေါ်ဘာသာကျ က အိမ်ထောင်ဦးစီး
ဝန်ရာတာက.. မိန်းမနဲ့တိုင်ရအုံမှာ
ကျွန်ုပ်မဟုတ်ပါဘူး ဆိုတာခင်း ဖြဖြမှတ်
ထားလိုက်ပါ မလေးမှုန် ဖြစ်စီ.. ဟွန်း
စိတ်ထဲက
ပြောနေတာကို:
ဟီး.. ဘာယ
က..
၆၀
မဟုတ်ပါဘူးကွယ.. ကိုကိုတစ်ခါ.. တိုင်
ပင်ချိန် မရလို့ပါ... ပြီးတော့...တော့
ဟင်း
ကျွန်ုပ်စကားမဆုံးလိုက်
မလေးမှုန်ကား ခြေဆောင့်
ပြီး မီးဖိုချောင်ထဲဝင်
သွားလေတော့၏။
ဒုံး
ဒုန်း

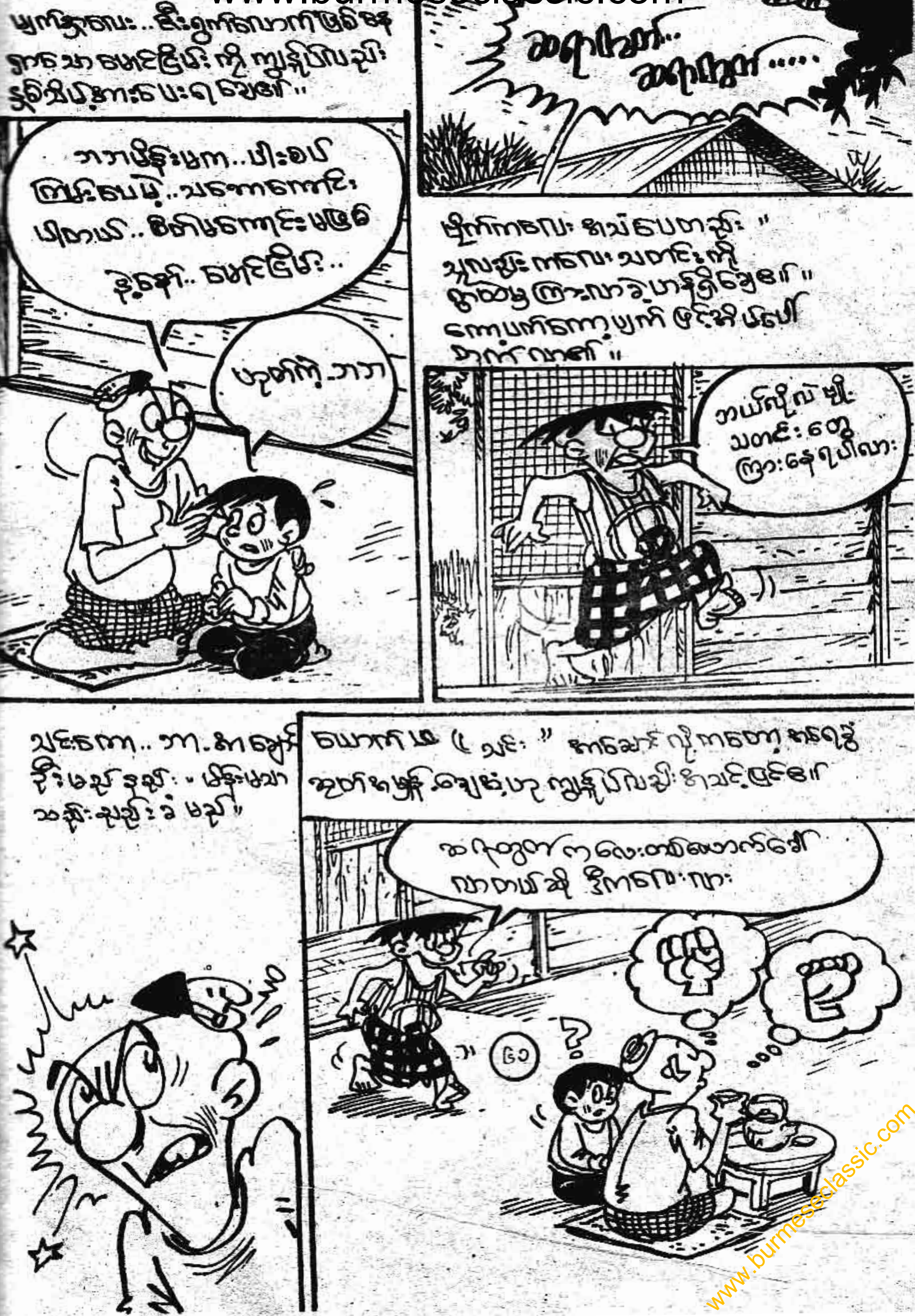

မျက်နှာလေး..ညှိုးရှက်ဖော်ကာဖြစ်နေ
ရှာသော မောင်ငြိမ်း ကို ကျွန်ုပ်ပါလည်း
နှစ်သိမ့်စကားပြောရလေ၏ ။
ဘာဘမိန်းမက..ပါးစပ် ကြမ်းပေမဲ့..သဘောကောင်း ပါတယ်..စိတ်မကောင်းမဖြစ် နဲ့နော်..မောင်ငြိမ်း..
ဟုတ်ကဲ့..ဘာဘ
ဆရာကြီး...
ဆရာကြီး.....
ထိုကာလလေး စပ်နေတုန်း ။
အုန်းဆွဲ ကာလေး သတင်းကို
ကြားသိ ကြားလာ၍ ဟန်ရှိချေ၏ ။
ကော့ပက်ကော့ပျက် ဖြင့်အိမ်ပေါ်
တက်လာ၏ ။
ဘယ်လိုလဲ ဆိုး သတင်းတွေ ကြားနေရပါလား
သင်းကော.. ဘာ..ဆာချော်
ဦးမည်နည်း ။ မိန်းမသာ
သည်းညည်းခံမည် ။
ယောက်မ ((သင်း)) တရားသော လို ကတော့ ကနဲရှင်
ဆုတ်ခွာ ချော့ ဟု ကျွန်ုပ်ပါလည်း စိတ်သင့်ပြင်၏ ။
ဆရာ့တူ ကလေးတစ်ယောက်ပါ လာတယ်ဆို ဦးကလေးလား
?

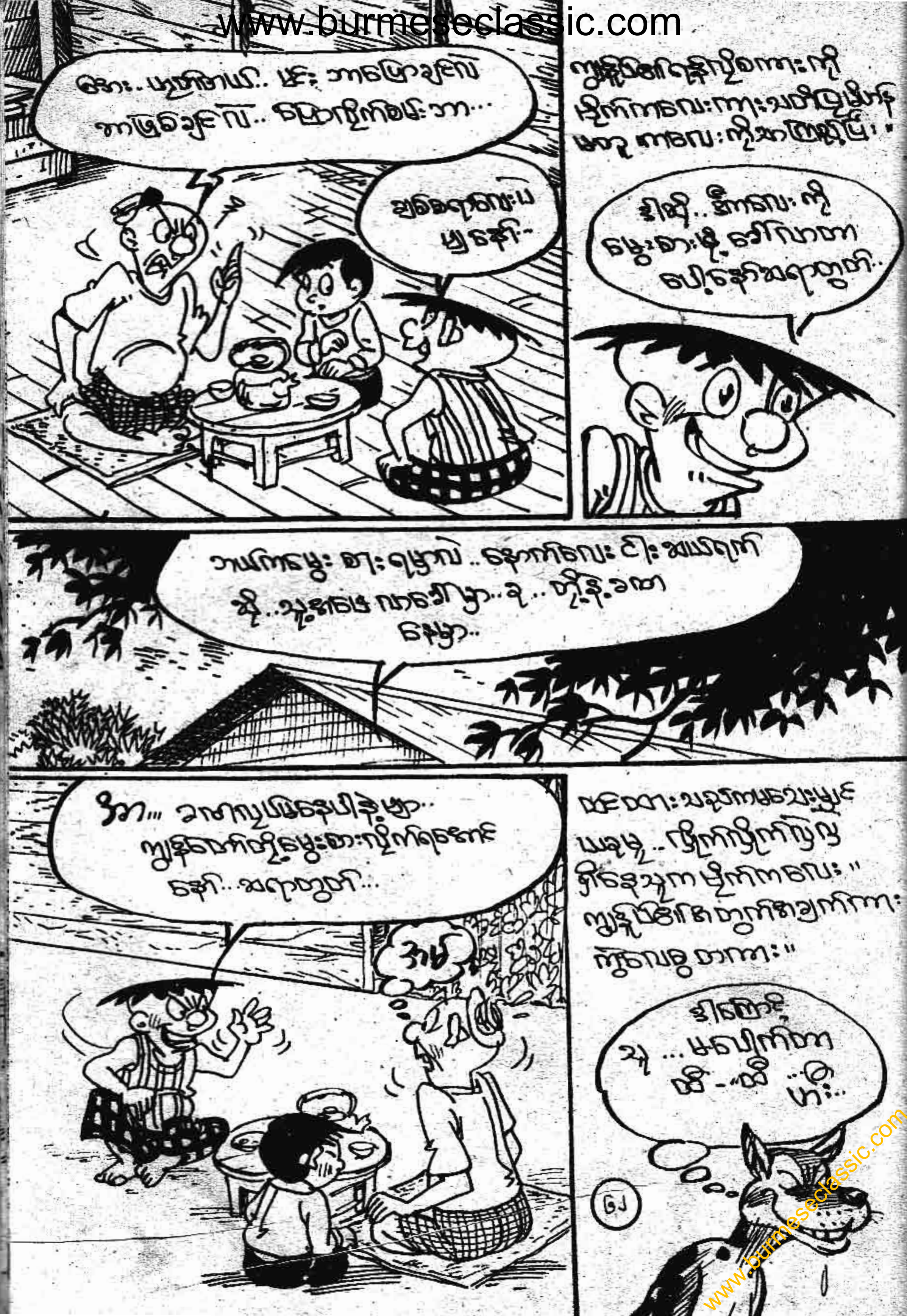
ဟေး.. ပုဏ္ဏားတာယ်.. ဗျား ဘာပြောချင်လဲ
ဘာဖြစ်ချင်လဲ.. ဖေပြသူ့ကိုကိုက်စမ်းဘာ...
ဆူစိစရာတွေကြားမ
မှုနော်..
ကျွန်ုပ်မိကျန်ပြီးစကားကို
အိုက်ကာလေးကားသတိပြုမိ
မှတ္တ ကာလေးကိုသာကြည့်ပြီး
ဒါဆို.. မိကလေးကို
မွေးစားဖို့ ခင်ဗျားက
ပေါ့နော်သရေတွတ်..
ဘယ်ကကလေးမွေး စားရမှာလဲ.. နောက်ကလေး ငါးဆယ်ရက်
ဆို.. သုံးစပေ လာခေါ်မှာ.. ဒု.. တို့နဲ့ ခဏ
နေမှာ..
ဗွာ... ခဏကျ ပြန်ပေးပါနဲ့မှာ..
ကျွန်ုပ်ကတို့မွေးစားလိုက်ရအောင်
နော်.. သရေတွတ်...
အဗ်
ပင်စားသည့်ကလေးမွေး
ပေမှု.. ကြိုက်ကြိုက်ပြီ
ကိုနေ့သူက မှိုက်ကာလေး"
ကျွန်ုပ်ပြိုင်တွက်စချက်ကား:
ကျွန်ုပ်ပစ္စ တကား"
ဒါပေါ့ဗျ,
အဲ... မလျှက်တာ
မိ-"မိ ..ရဲ့
ဟား..

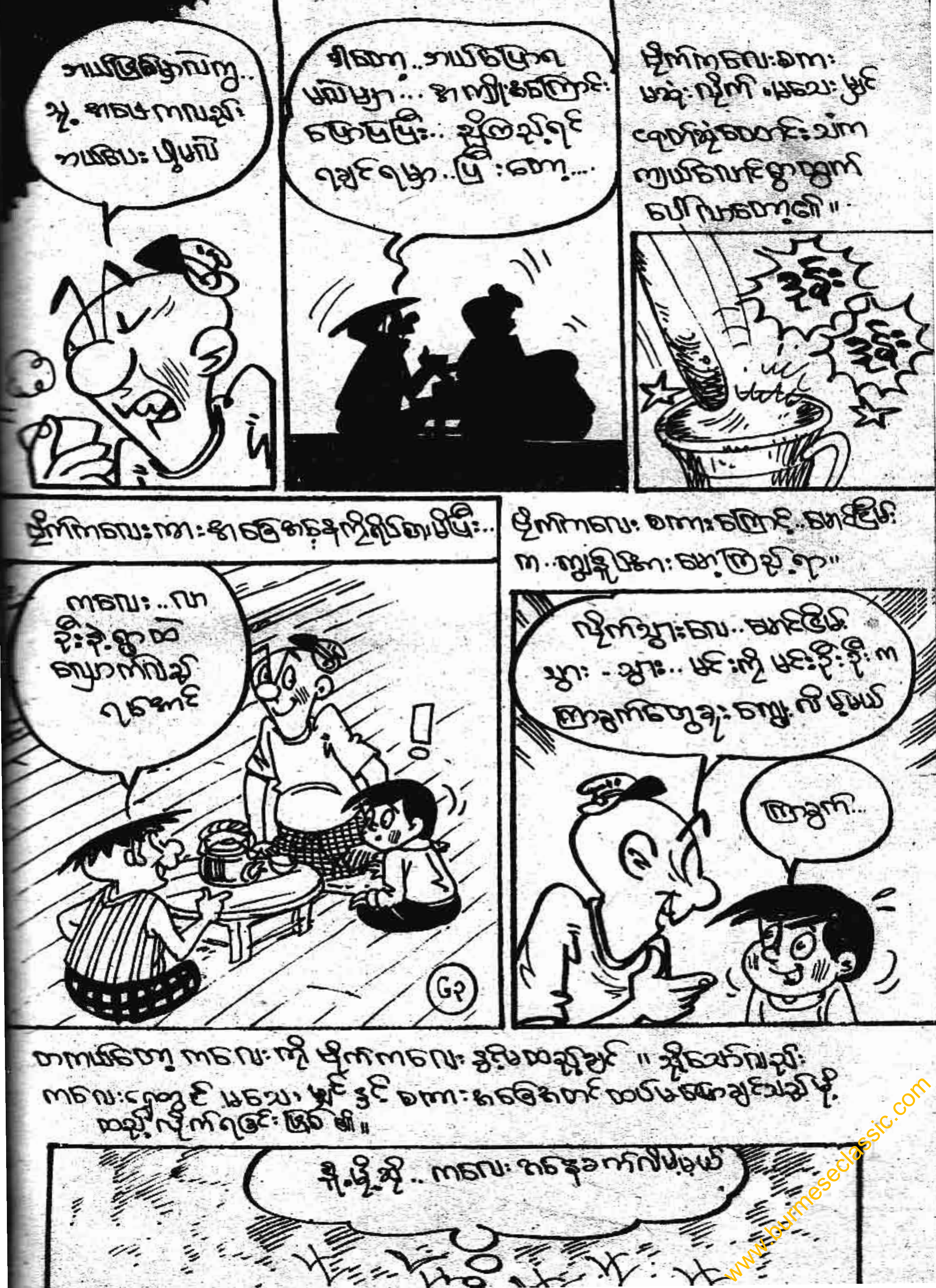
ဘာဖြစ်ခဲ့တာလဲကွ.. သူ့.ဓာတ်ငွေ့ကာလသွား ဘယ်ပေးပြုမလဲ
ဒါတော့..ဘယ်ပြောရ မလဲမျှ... ဒါကျိုးကြောင်း မေ့မပြီး.. ဆိုတော့ရင် ရှုပ်ရမှာ..ပြီးတော့....
ဗိုက်ကလေးစကား မဆုံးလိုက် ။မလေးမှင် ရေတဲ့ကောင်းသံက ကျယ်လောင်စွာထွက် ပေါ်လာတော့၏။
ဒိုင်း
ဒိုင်း
ဗိုက်ကလေးကား ဓာတ်ခွဲခန်းကိုရှိပြားမိပြီး..
ဗိုက်ကလေး စကားကြောင့်..ဖေဖေဦးမ က..ကျွန်ုပ်ဆား ဆော့ကြည့်ရာ။
ကလေး..လာ ဦးနဲ့ရှာဝ ကျောက်လာ ရအောင်
!
လိုက်သွားလေ..ဖေဖေဦးမ သွား..သွား.. မင်းကို မင်းဦးဦးက ကျောက်တွေနဲ့ ကျွေးလိမ့်မယ်
ကျောက်...
၆၃
တကယ်တော့ ကလေးကို ဗိုက်ကလေး နှင့်မသင့်ချင် ။ သို့သော်လည်း ကလေးကျွေ၍ မလေးမှင် နှင့် စကားတခွန်းတောင် မပြောချင်သဖြင့် သည်သို့လိုက်ရခြင်းဖြစ်၏။
ဒိုးဒိုးဒို.. ကလေး ဘနံ့ခက်လိမ့်မယ်

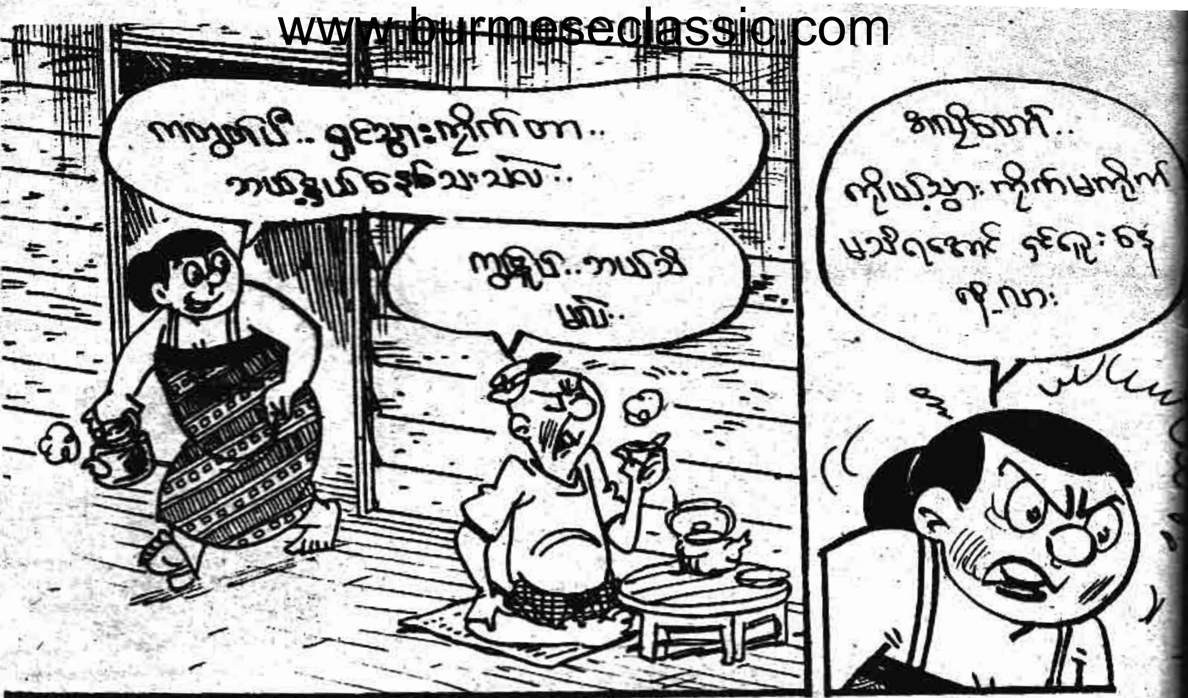
ကလေးဖေ.. ရှင့်သွားကိုက်တာ.. ဘယ်နှယ်နေသေးသလဲ..
ကျွန်ုပ်.. ဘယ်သိမလဲ..
အကြိုက်ပေါ့.. ကိုယ့်သွား ကိုက်မကိုက် မသိရအောင် ငတုံး ငနုံ့ ရို့လား

ကလေးကိုစွန့်ပစ်သက်ရှိ စိတ်ထဲမှ နေသည်မို့ ..ဘူ ပြောကိုက်ရသောလည်း ကိုယ့်ဆက်စိတ်ပြိုကြီးသော..မလေးမှုင.. ထိပ်တွင် မည့်အရေး ကိုလည်း ကြောက် ရသေးသည် ။

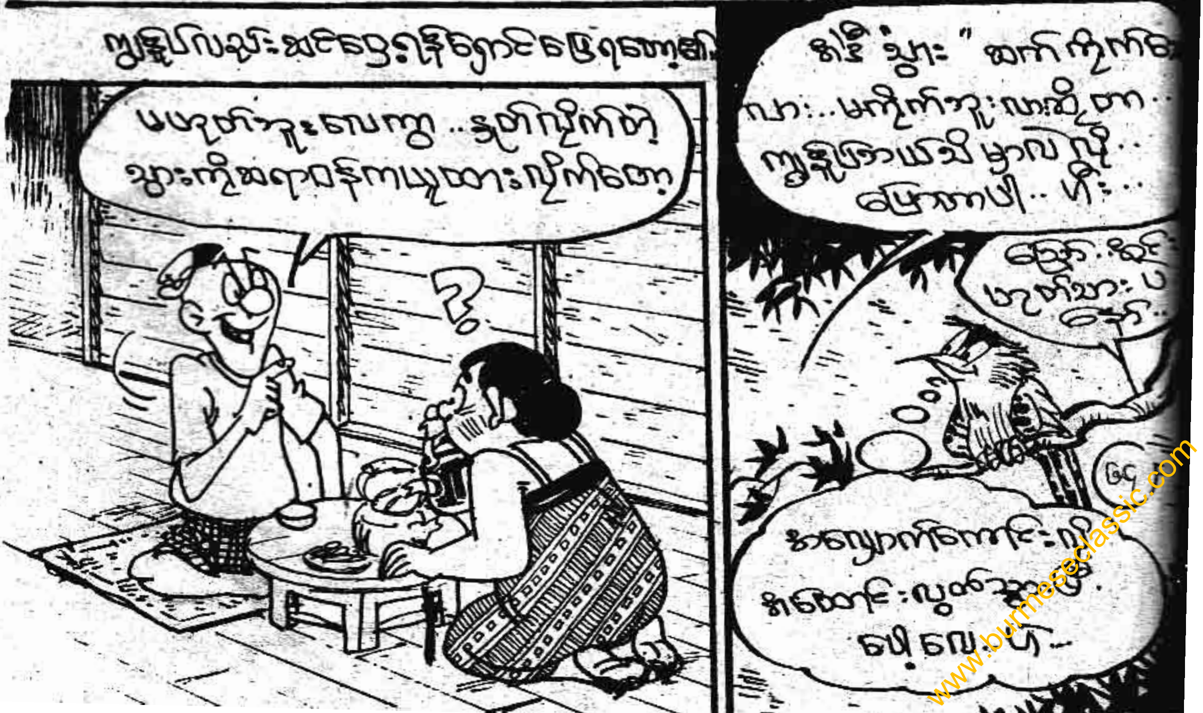
ကျွန်ုပ်လည်း ဆင်ခြေရှာ၍ ရှောင်ပြေရတော့၏
မဟုတ်ဘူးလေကွာ.. နှုတ်လိုက်တဲ့ သွားကို ဆရာဝန်က ယူထားလိုက်တော့
အဲဒီ "သွား" ဆက်ကိုက်သေး လား...မကိုက်ဘူးလားဆိုတာ.. ကျွန်ုပ်ဘယ်သိမှာလဲ လို့.. ပြောတာပါ.. ဟီး..
တော်..ရှင်.. ဟုတ်သားပဲ တော်..
အချောက်ကောင်းရှိ.. အဆောင်းလှတဲ့ ပေါ့လေ.. ဟဲ..

သေးမှုလာသို့ တူသာယာနေ
ဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း..မောင်ငြိမ်း
တွက်နာမည်ပဲ တင်ရန်စကြံ
ရှင့်။

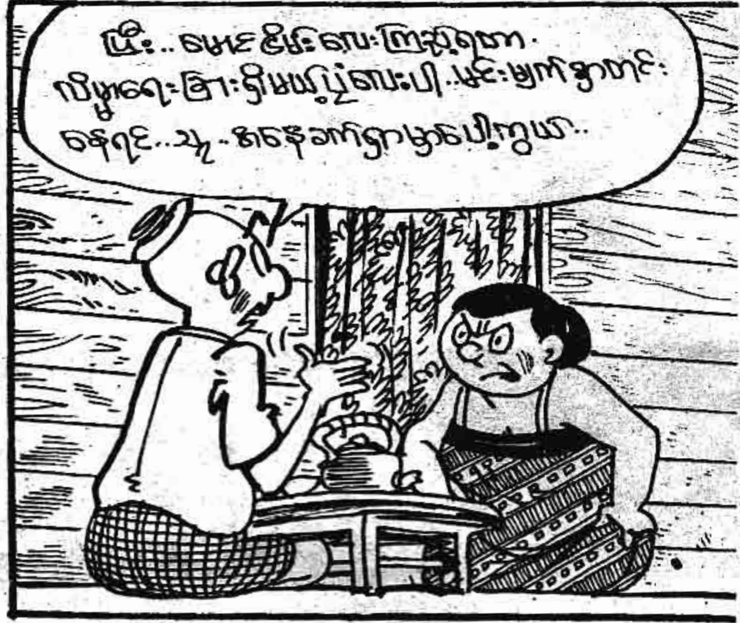
ပြီး.. မောင်ငြိမ်းလေးကြည့်ရတာ..
ပိုမှာရေးခြားရှိမယ့်ပုံလေးပါ..မျက်နှာတွင်း
နေရှင်..သူ့..စာနေခက်ရှာမှာပေါ့ကွယ်..

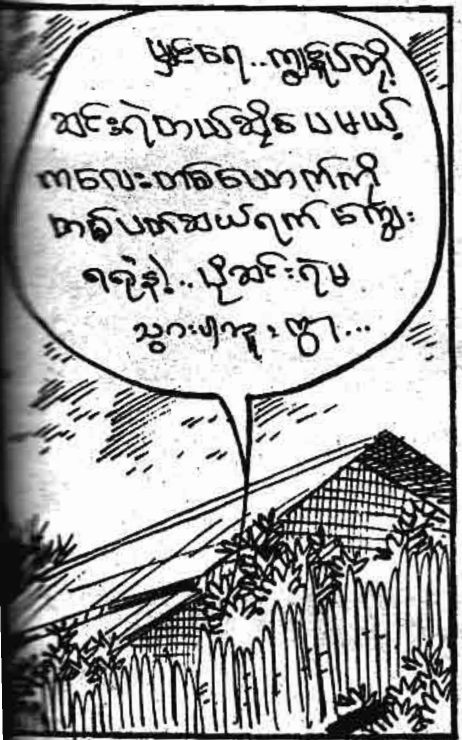
မှန်တော့..ကျွန်ုပ်တို့
ဆင်းရဲတယ်ဆိုပေမယ့်
ကလေးတစ်ယောက်ကို
တစ်ပတ်ဆယ်ရက် ကျွေး
ရလို့နဲ့..ပိုဆင်းရဲမ
သွားပါဘူး..ဗျာ…

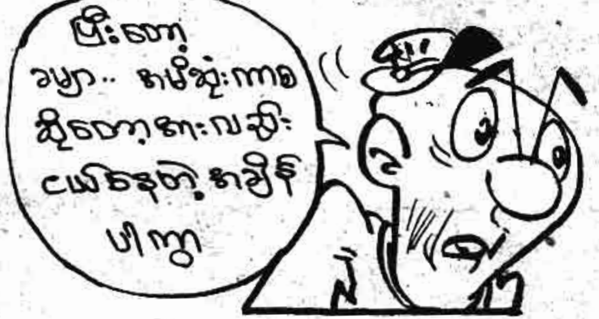
ပြီးတော့
ဝမှာ.. အမိုးအုံးကာစ
ဆိုတော့ အားလည်း
ငယ်နေတဲ့ အချိန်
ပါကွ

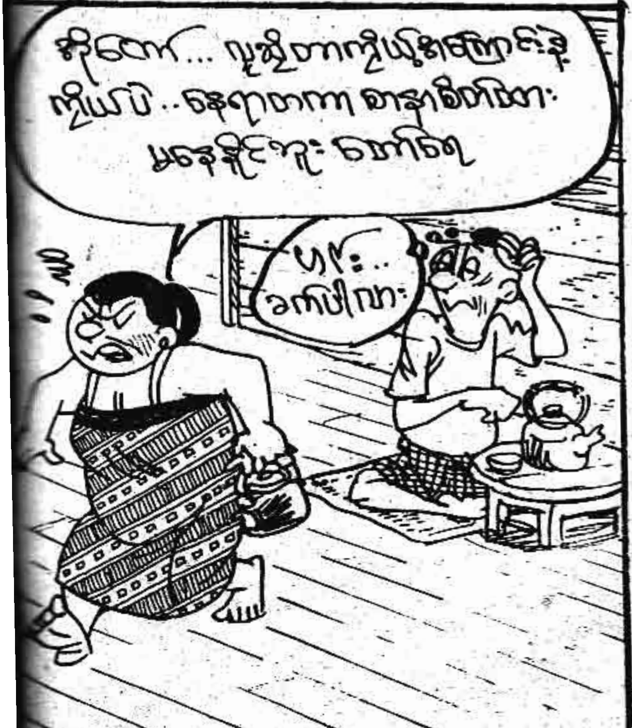
ဆိုတော့... လူဆိုတာကိုယ့်အကြောင်းနဲ့
ကိုယ်ပဲ..နေရတာကကား စာနာစိတ်တော့
မနေနိုင်ဘူး တော်ရေ
ဟား..
ခက်ပါကလား

တကယ်တော့..ကလေးအပေါ်
မဝေးမှုဒေါ် သဘောထားသည်
ကျမှု မပြီးစေနိုင်ကြောင်း ကျွန်ုပ်ပါသိ၏
သို့သော်..သူမသည် ကျွန်ုပ်ပြုသည့်
အလုပ်မြန်သမျှကို မြင်တွေ့စေကာ
ပြီး အတွက်တာကကြိုက်ရမှု နေသာ
ထိုဒါသာရှိသော မိန်းမဖြစ်တော့၏။
ထော်..မရှိမကောင်း..ရှိမကောင်း
သည့် မိန်းမများပါတကား။

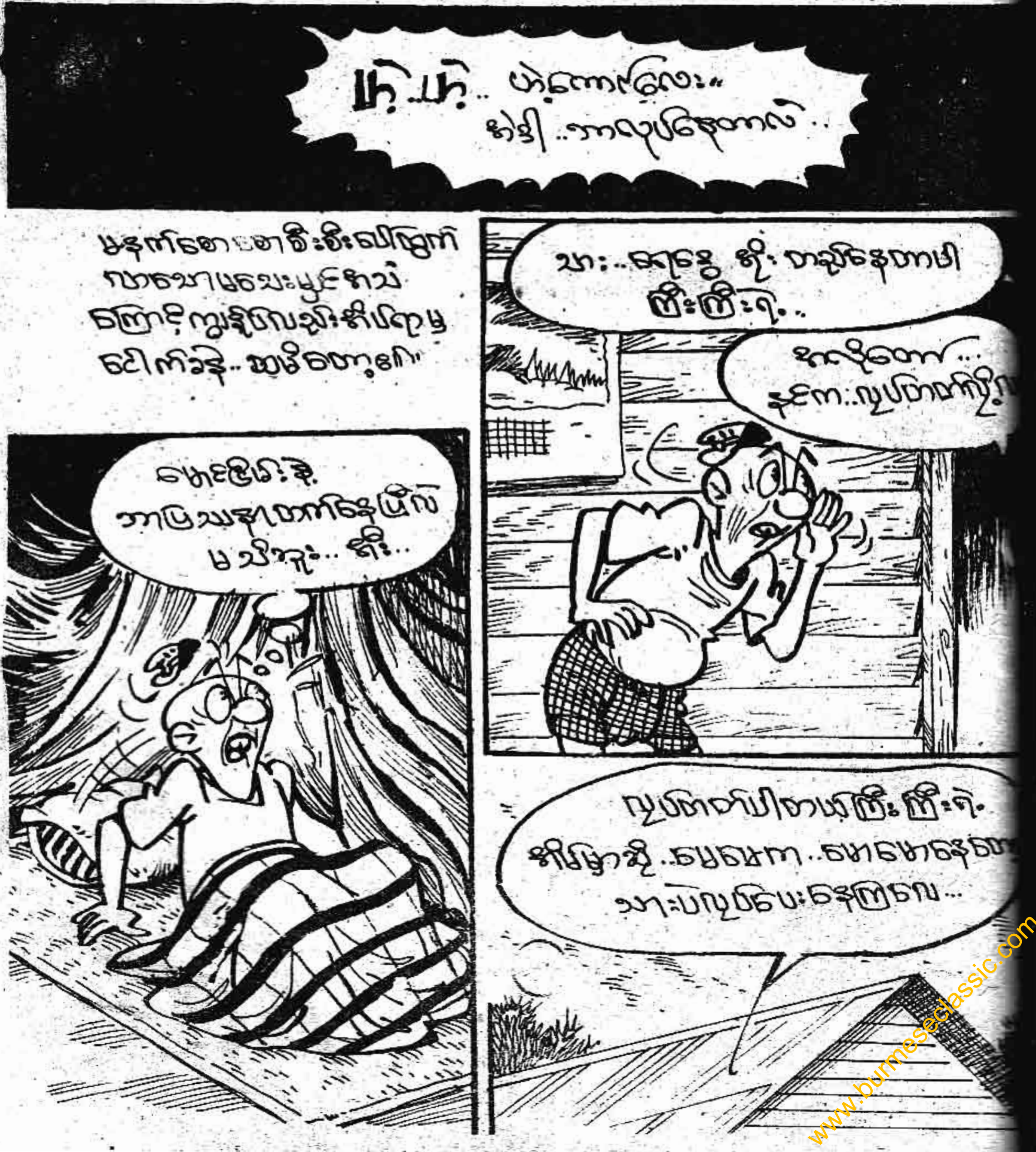
ဟဲ့..ဟဲ့.. ဟဲ့ကောင်လေး..
ဒါဒါ..ဘာလုပ်နေတာလဲ..
မနက်စောစောစီးစီးပေါ်ထွက် လာသောမဝေးမှငြင်းသံ ကြောင့်ကျွန်ုပ်ဟာ ဆီးအိပ်ရာမှ ငေါက်ခနဲ..ထမိတော့၏
သား..ဆရာ့ဒွေ ဖိုး ဘာဖြစ်နေတာပါ ကြီးကြီးရဲ့..
ဒီလိုတော်... နင်က..လုပ်တာကိုး
ဟင်ငြိမ်းနဲ့ ဘာဖြစ်သနားတတ်နေပြီလဲ မသိဘူး... ဗိုး...
လုပ်တတ်ပါတယ်ကြီးကြီးရဲ့ အိမ်မှာဆို..မေမေက..မောမောနေတော သားပဲလုပ်ပေးနေရတာလေ...

အောင်ငြိမ်းကား .. ကျွန်ုပ်ထင်သလိုပင် ပိမ္မာရေးဓာတ်ရှိသူလေး ဖြစ်တော့ပေ။ မိုးမှိုင်ချောင်းမှ မယ်တော်ကြီး ဖြစ်သော မဒေးမျှင်အား သူ့နိုင်သမျှ ခွန်အားလေးနှင့် ဝိုင်းဝန်းကူညီလုပ်ကိုင်ပေးတော့၏..

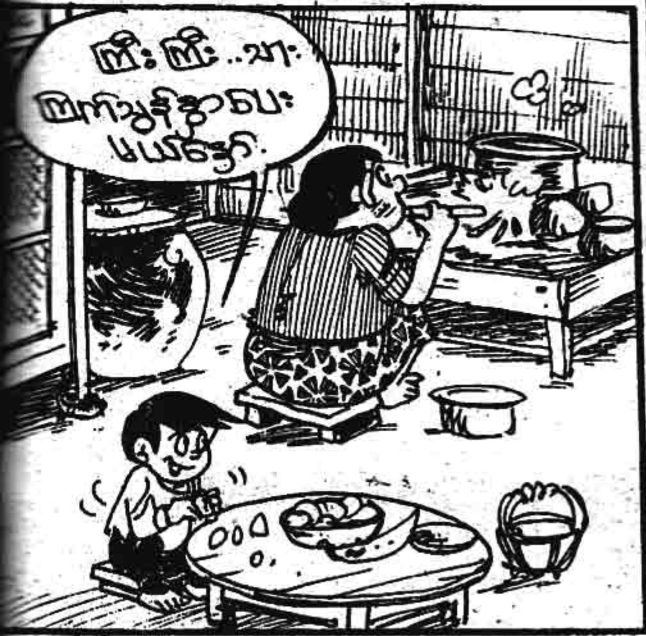
ကြီးကြီး .. သား ပြွန်နဲ့မှုတ်ပေး မယ်နော်

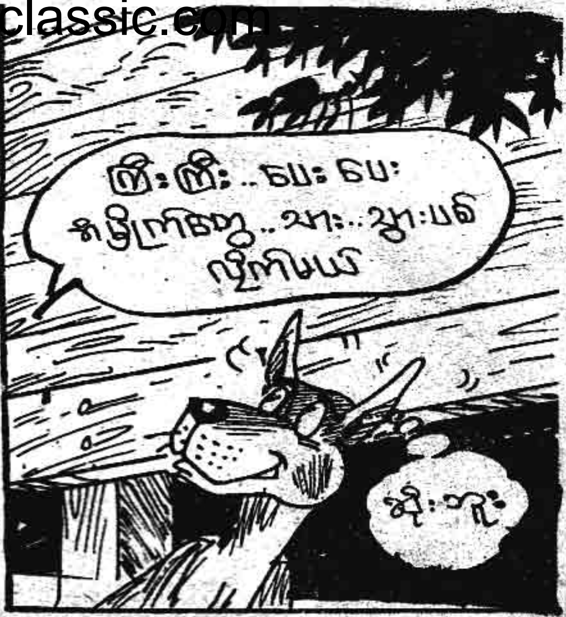
ကြီးကြီး .. ပေးပေး အမှိုက်တွေ .. သား .. သွားပစ် လိုက်မယ်
ဆိုး:ဘူး

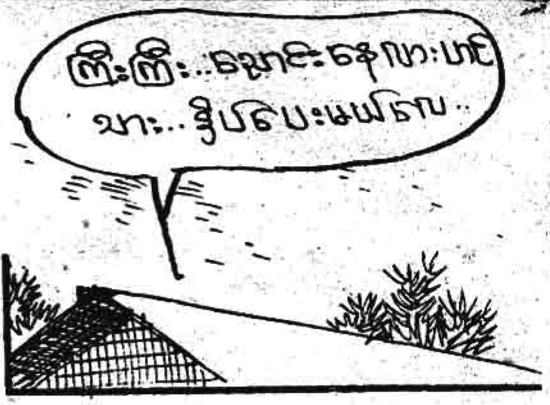
ကြီးကြီး...ညောင်းနေလား ဟင် သား...နှိပ်ပေးမယ်လေ..

အောင်ငြိမ်းကိုတွေ့ရတာပင် မနေသာပါလည်း ဆရာကြီး စကားပြုံ့..ပြုံးမကုန်တော့ သည်မို့ .. ကျွန်ုပ်လည်း စိတ်ချနိုင်ယ်.. စိတ်သက်သာရာ ရတော့၏။

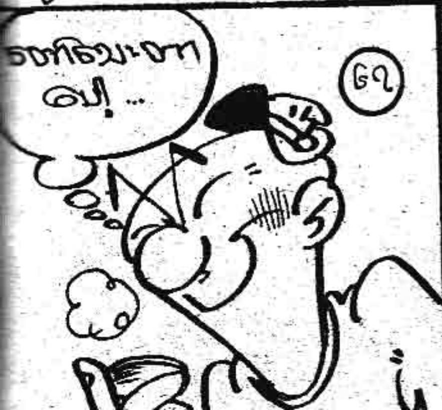

အောင်ငြိမ်းကို .. စကားပါးပါး မပြောသေးသော်လည်း လိုအပ်သည်များကိုမူ ကျွန်ုပ်တို့မှတစ်ဆင့် လုပ်ပေးစေ၏။

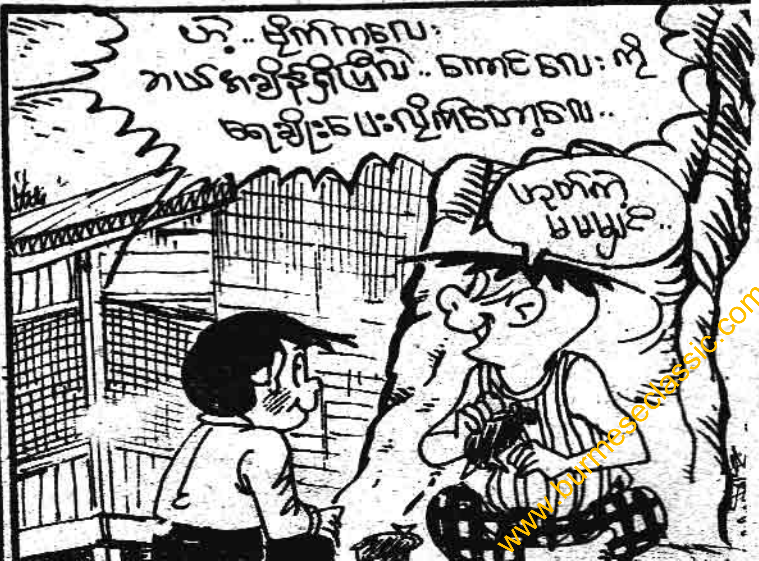
ဟဲ့ .. မိုက်ကလေး ဘယ်စစ်နှိုက်ရှိမှာလဲ .. ကောင်လေးကို ချိုင်းပေးလိုက်တော့လေ..
ဟုတ်ကဲ့ မမျှင်..

သို့ဖြင့်..မောင်ငမြိန်းတစ်ယောက်လည်း မနက်ပိုင်းတွင် မသေးမျှင်ကို ကူညီ နေ့လယ်ပိုင်းတွင် ရေချိုးထမင်းစားပြီး တစ်ရေး တစ်မှေးအိပ်ပါ..ညနေစောင်းလျှင် ဦးမိုက်ကလေး နှင့်အတူ မြလည်ထွက်ကြကာ အလုပ်ဖြစ်နေတော့၏။

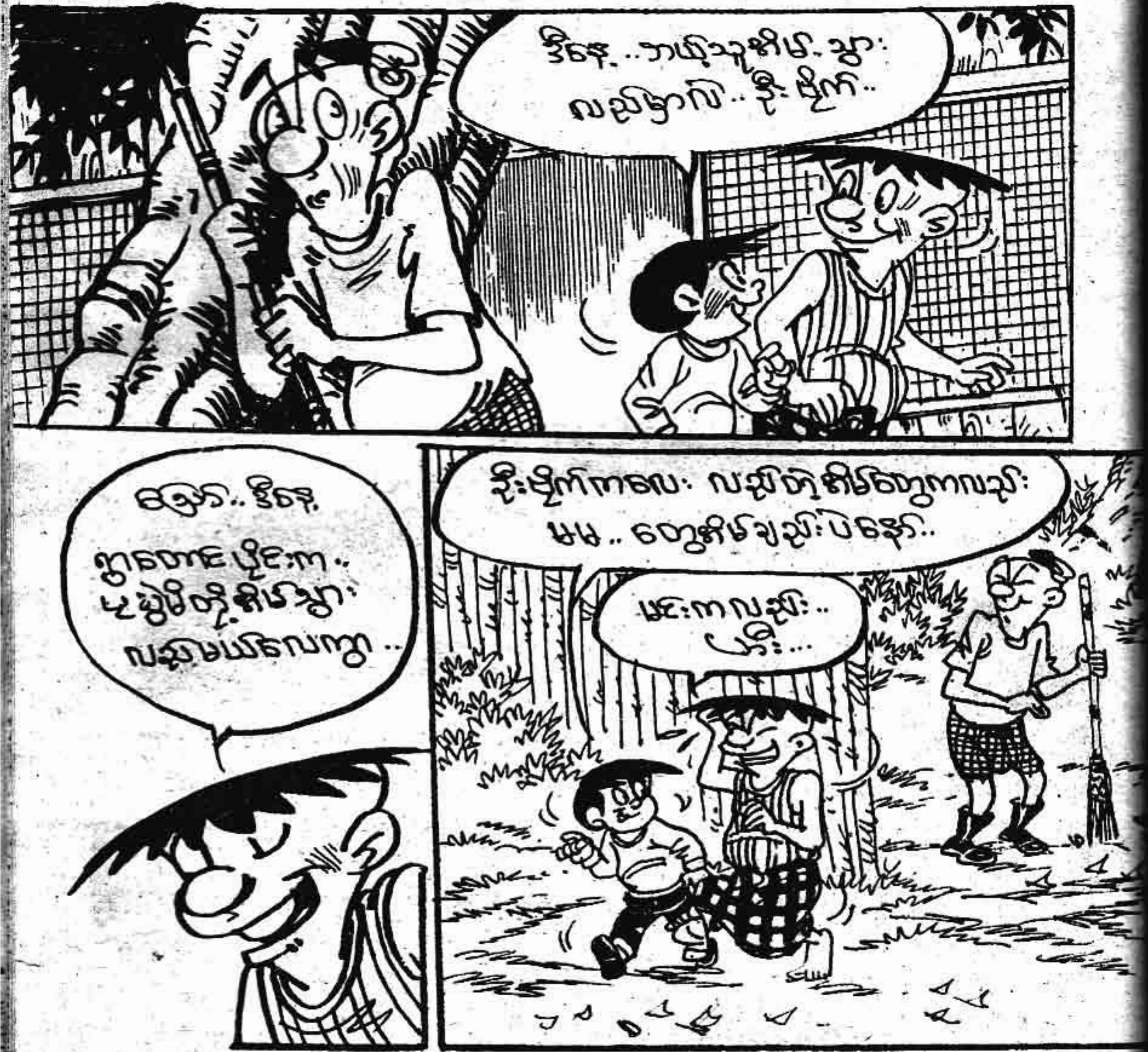
ဒီနေ့..ဘယ်ကိုသွားကြမလဲ..သွား လည်မှာလဲ..ဦးမိုက်..
ဪ..ဒီနေ့ ဘူတောင်ပိုင်းက.. ပွဲမြို့ကိုထိသွား လည်မယ်လေကွာ..
ဦးမိုက်ကလေး လည်တဲ့အိမ်တွေကလည်း မမ..တွေ့အိမ်ချည်းပဲနော်..
မင်းကလည်း.. ဟီး...

ဘာပဲပြောပြော..နှစ်ရက် သုံးရက်အတွင်း မသေးမျှင်နှင့် ကျွမ်းမှု အဆင်ပြေကာ မောင်ငမြိန်းလေး လည်း ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ရှိနေ သည်မို့ ကျွန်ုပ်လည်း ..စိတ်ချမ်းသာမိရတော့၏။

မောင်ငြိမ်းလေး..နေရသည့်မှာ စပိုက်စာကျော့ကာ အဆင်မပြေနေပြီမို့ ကျွန်ုပ်လည်း ယခင်ရက်များကလို..မောင်ငြိမ်းသက်တော်စောင့် အဖြစ် အိမ်တွင်းမှိုး တလှုပ်.. လှုပ်မနေတော့ဘဲ ·သူကြီး ဘ,ဦး ဆီသွားလိုက် ..သာရာလေး.. ကိုကြည့်ရှု နိုင်လေသွား ပန်းလိုက်ဖွင့်တုံး ခံတာတိုင်း တုံး ခံနေတော့သည်။

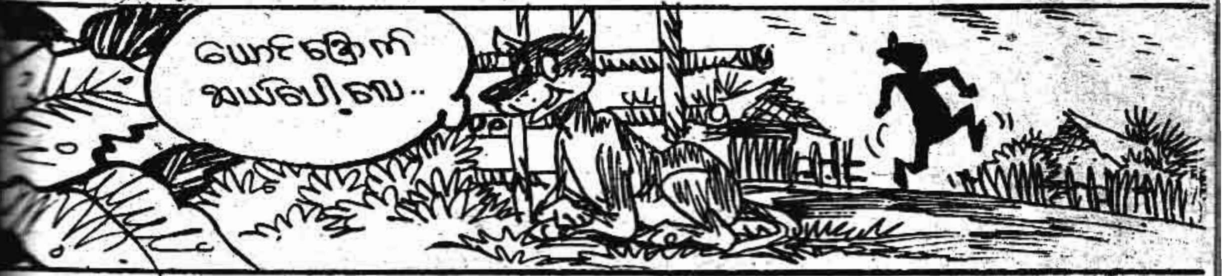

သို့ဖြင့် တစ်ခုသောရက်၌ကား..မသေးမှုင်တစ်ယောက် မောင်ငြိမ်းကို အကောင်လေး..ခေါ်ခဲ့ရာမှ..သား..သား ဟူသောအခေါ်ကို ပါးစပ်မှမချတော့သည့်အဖြစ်ကလေး တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့တော့၏..ယင်း၏ အကြောင်းကိုနောင်မှသိရသည်မှာ..

ထိုနေ့က..မသေးမှုင်သည် ကုန်းဘောင်ရွာတွင်ရစရက်ရှိသော ဈေး သွားရောင်းရန်အတွက်..အိမ်မှ မနက်စောစောကပင် ထွက်သွား ခဲ့ချေ၏ ။

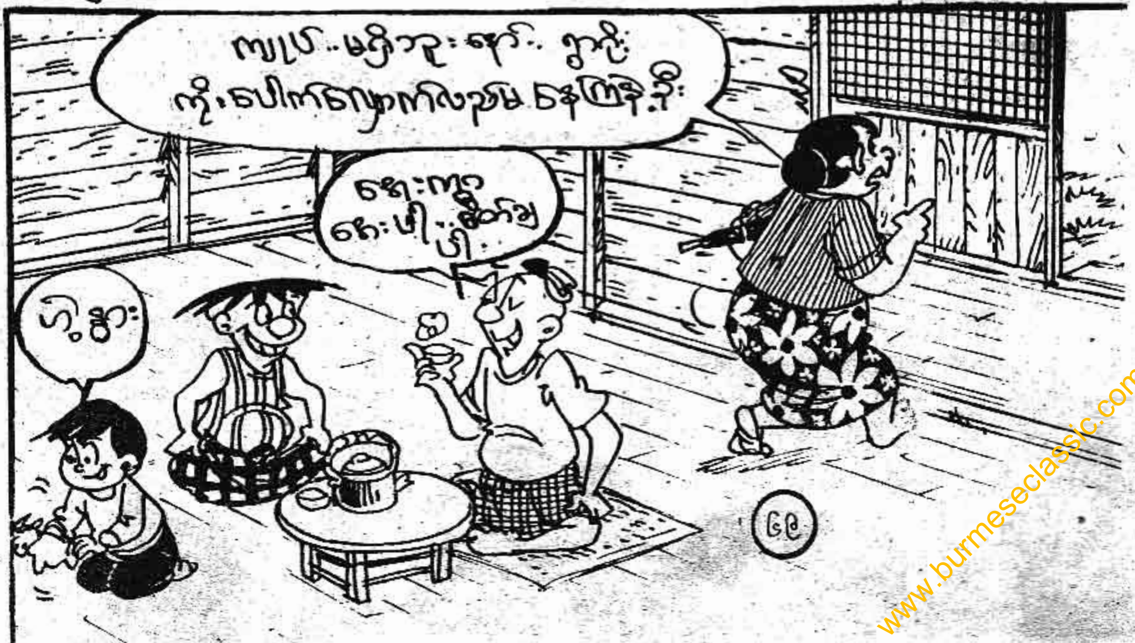
ကျုပ်..မရှိဘူးနော်.. ဒူကြီး
ကို့ပေါက်ကျော့ကလှည့်မ နေကြနဲ့ဦး
ဈေးကျွ
အေးပါ.. ခင်ဗျ
ပါ.
ဟဲ့ဆွား

မသေမချင်း ကျွန်းတောင် ကြာသွားကျင် အလောဆုံး အိမ်မပြန် ခရောက်ခြင်း သည်ပင်း ညနေစောင်း မှာ ဘဝသစ်ကျ ဖြစ်တော့သည်မို့ ။

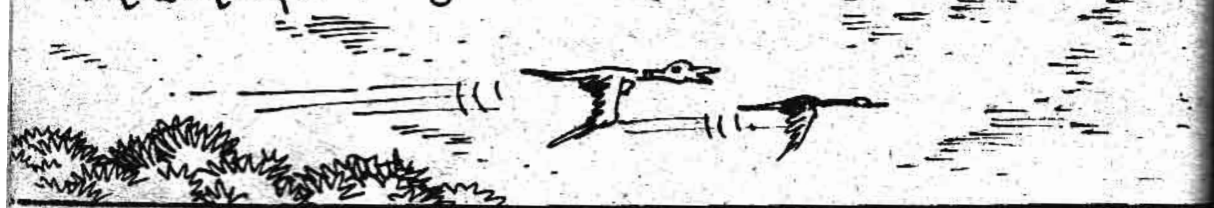

ကျောင်းဆို ..ကြောက်ထ .. ဟူသောစကားပုံအတိုင်း ဗိုက်ကလေး မှာ ကျောင်းပြီးပြီးကို ..ထမင်းစောစော စားပြီး ..မင်းကွက် ထွက်သွား ကြတော့မှာ ။

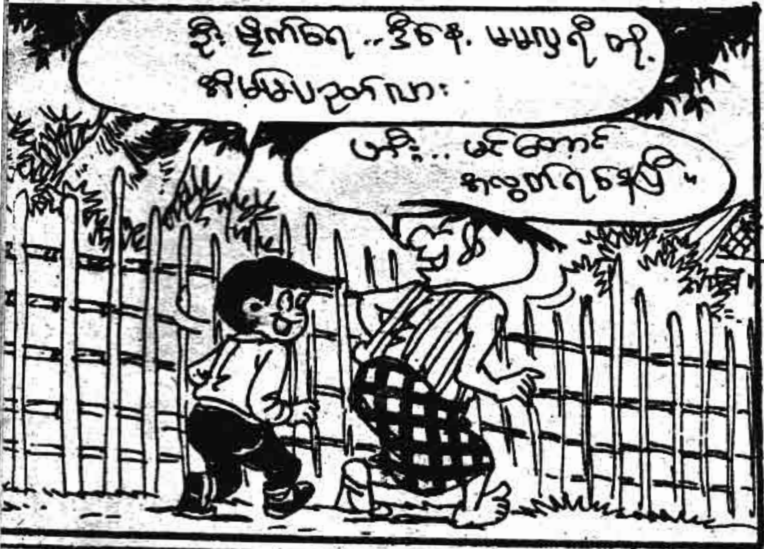
ဦး ဗိုက်ကြီးရေ .. ဒီနေ့ မမလှရီ တို့ အိမ်မလာဘူးလား
ဟာကိုး .. မင်းကောင် ကလွှတ်ရနေပြီ ။

ကျွန်ုပ်ဖြောလည်း .. သူတို့ကို စောင့်ကျမဲ့ ၊ ထမင်းကပြာ ကယာချေးပြီး ထုံးခံ သတို ထုံးခံလိုက်တော့သည် ။

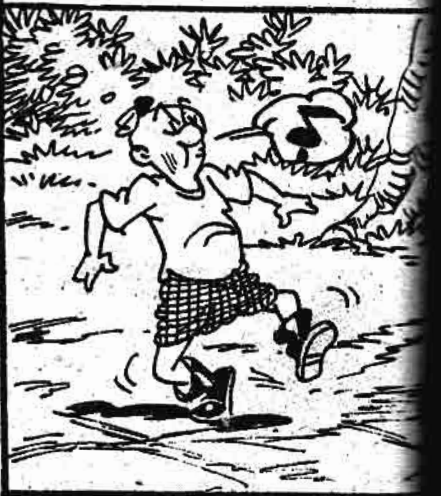

သို့ဖြင့် ..ထိုနေ့က ဗိုက်ကလေးတို့ အိမ်လည်နေရာမှ ကျောင်းကဲ့သို့ ပင်စည်းကမ်း ရှိလှသော ကောင်မြီး မှာ အိမ်မပြန်ဘဲ အိမ်သာတက် သည်အိမ်ဖြ ။

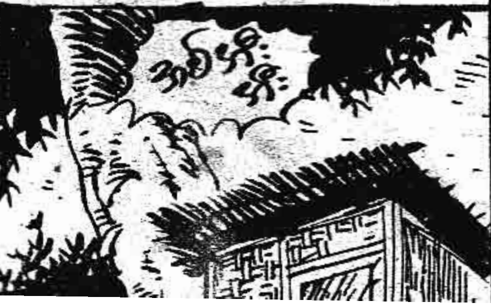

ကိစ္စပြီး၍ ဗိုက်ကလေးထံ မှနှုတ်သွားရန် အိမ်အောက်မှ ထွက်လာစဉ်တွင် (၇၀)

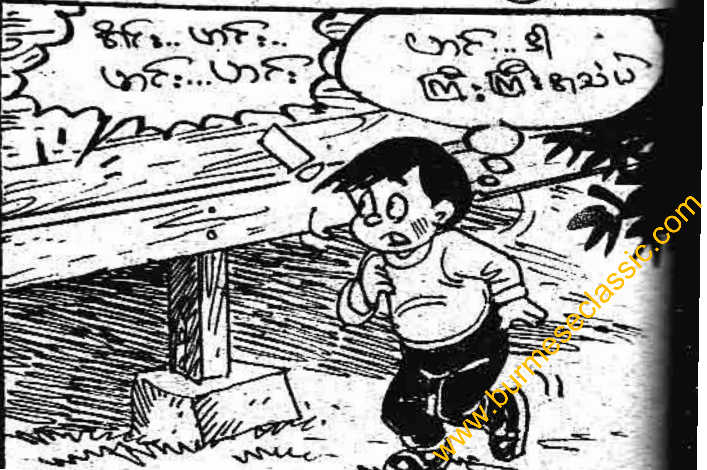
ဖိုး.. ဟား.. ဟား... ဟား
ဟာ... ဒီ ကြီးကြီးအသံပဲ

မောင်ဖြိုးကလည်း..ကပျာကယာ အိမ်ပေါ်တက်ကြည့်ရာ အိမ်ခန်းဝတွင် တုံးလုံးလဲနေပြီး..ညည်းတွားနေသည့် မသေးမြင့်ကို တွေ့လိုက်ရလေ၏ ။

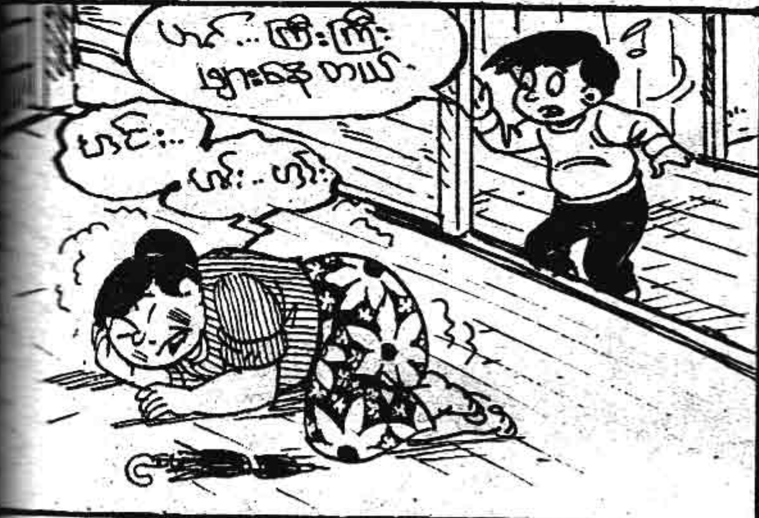
ဟင်...ကြီးကြီး ဖျားနေတယ်
ဟင်း...
ဟင်း..ဟင်း

မသေးမြင့်ကား ထိုနေ့က ကုန်းဘောင်ရွာ မရောက်ဘဲ အဖျားတက်လာသဖြင့် လမ်းတစ်ဝက်ကပင် လှည့်ပြန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေ၏ ။

မောင်ဖြိုးလည်း.. မသေးမြင့်အတွက်..အိပ်ရာခင်းပေးပြီး..အပူးအအေးပြေစေရန်..ပရုတ်ဆီဘူးကို ယူပေးပြီး အိမ်ပေါ်မှ ပြေးဆင်းသွားသည်ဆိုပေ၏ ။

ခဏကြာတွင် အိမ်ပေါ်သို့ အပြေးအလွှား ပြန်တက်လာ၏ ။ သူ့လက်တွင် ရေနွေးတစ်ခွက်နှင့် အဖျားဖြတ်ဆေး တစ်ထုပ်ပါ ။

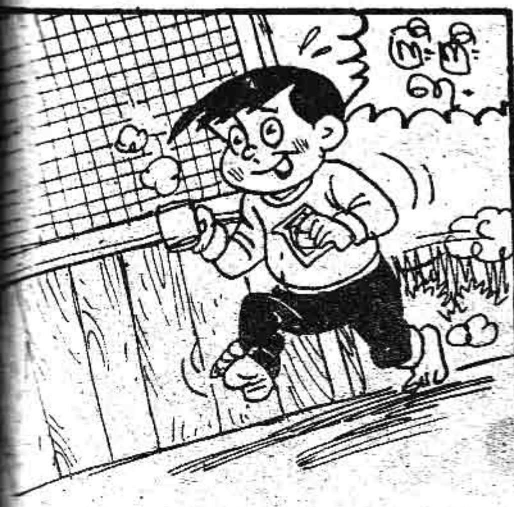

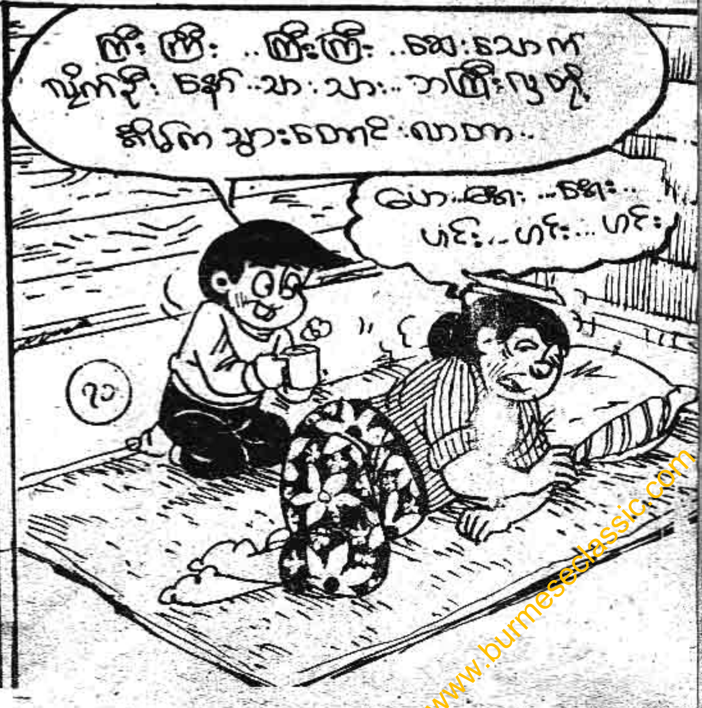
ကြီးကြီး ..ကြီးကြီး ..ဆေးသောက်လိုက်ဦးနော်..သား..သား..ဘကြီးလှတို့ အိမ်က သွားတောင်းလာတာ..
ပေါ..ဖိုး..ရေး..ဟင်း..ဟင်း...ဟင်း

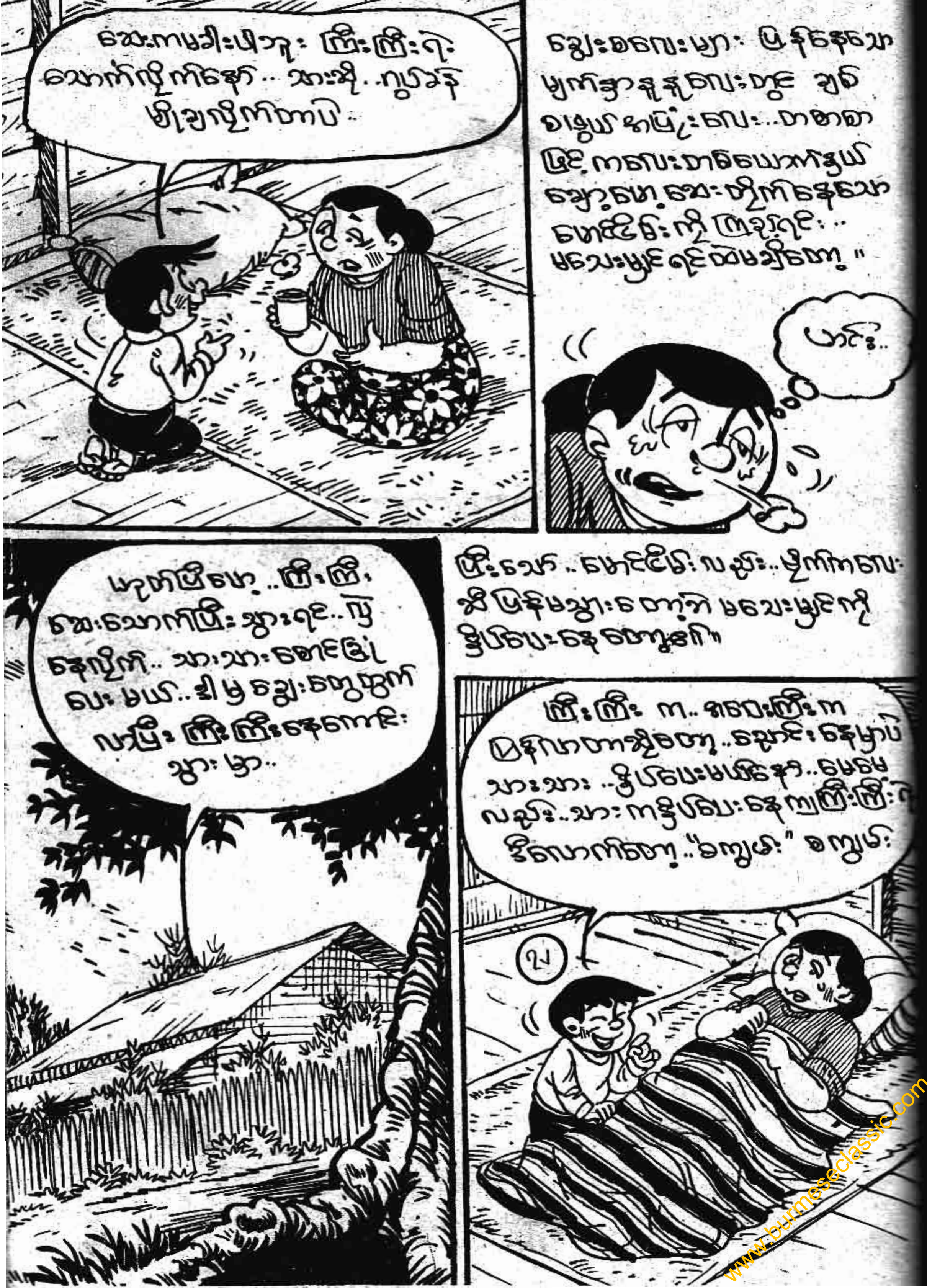
ဆေးက မခါးပါဘူး ကြီးကြီးရဲ့ သောက်လိုက်နော်.. သားဆို..ဂျွခနဲ မြိုချလိုက်တာပဲ..
ချွေးစလေးများ ပြန်စိုနေသော မျက်နှာနုနုလေးတွင် ချစ်စဖွယ် အပြုံးလေး..တစ်စ ဖြင့် ကလေးတစ်ယောက်နှယ် ချော့မော့ ဆေးတိုက်နေသော မောင်ဖိုးလုံးကို ကြည့်ရင်း.. မသေးမှုန် ရင်ထဲမချိတော့ ။
ဟင်း..
ဟုတ်ပြီလေ.. ကြီးကြီး ဆေးသောက်ပြီး သွားရင်.. လှဲနေလိုက်.. သားသား စောင်ခြုံပေးမယ်.. ဒါမှ ချွေးတွေထွက်လာပြီး ကြီးကြီး နေကောင်းသွားမှာ..
ပြီးသော.. မောင်ဖိုးလုံးလည်း.. ဗိုက်ကလေးဆီ ပြန်မသွားတော့ဘဲ မသေးမှုန်ကို ပြုစုပေးနေတော့၏။
ကြီးကြီး က.. အလေးကြီးက ဖျားနာတာဆိုတော့.. ဆောင်းနေမှာပဲ သားသား ..ပြုစုပေးမယ်နော်.. မေမေ လည်း..သားကို ပြုစုပေးနေကျ ကြီးကြီး ဒီလောက်တော့.."ခကျွမ်း" စကျွမ်း
၃၂

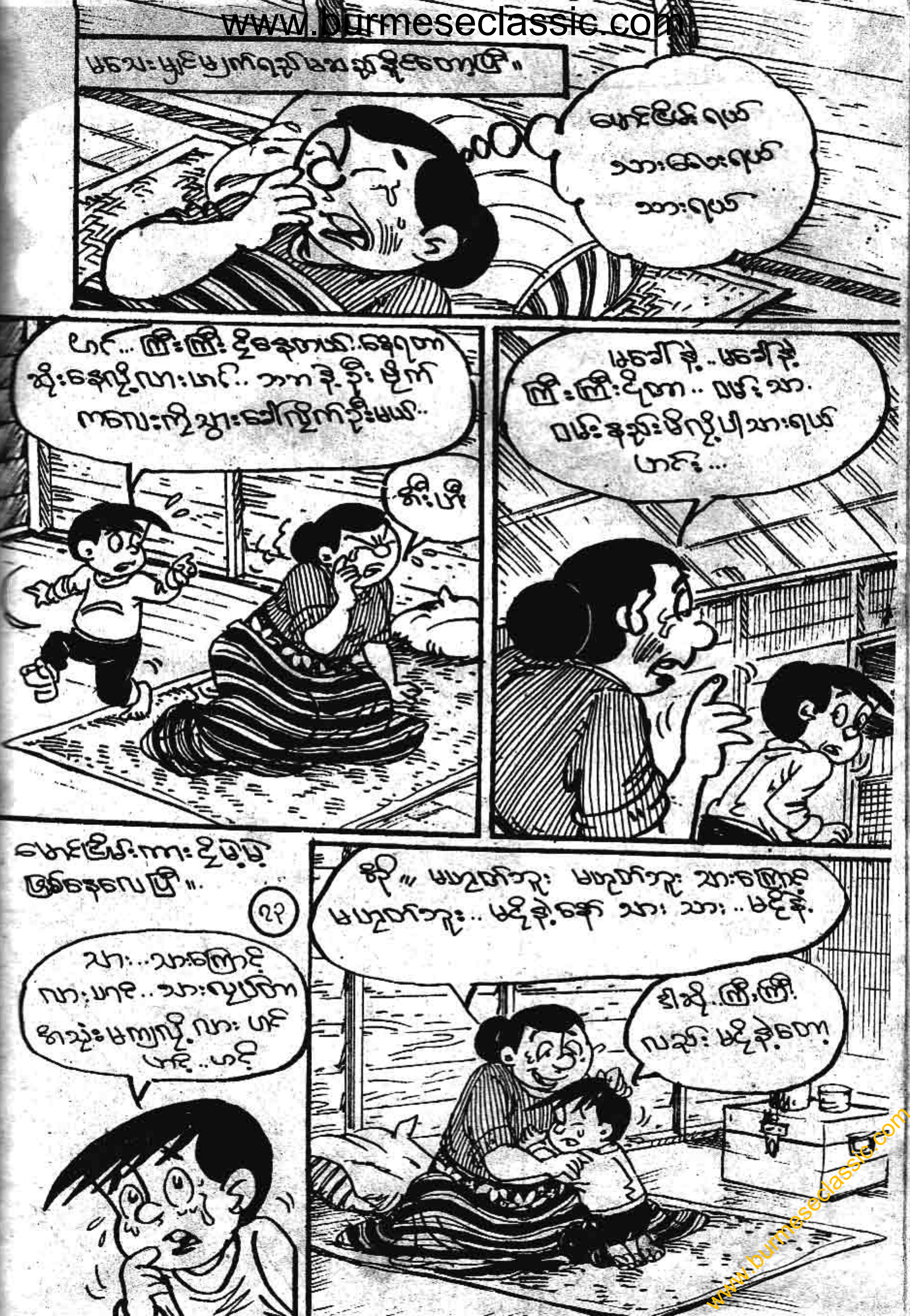
မဝေသေးမှုနှင့်မျက်ရည်မဆည်နိုင်တော့ပြီ။
မောင်ငြိမ်းရယ် သားလေးရယ် သားရယ်
ဟင်... ကြီးကြီး ငိုနေတာလား..နေရတာ ဆိုးနေလို့လားဟင်.. ဘာဘ ခု ဦး မိုက် ကလေးကိုသွားခေါ်လိုက်ဦးမယ်..
ဘီး ဟဲ့
မခေါ်နဲ့.. မခေါ်နဲ့ ကြီးကြီးငိုတာ.. ဝမ်းသာ ဝမ်းနည်းမိလို့ပါသားရယ် ဟင်း...
မောင်ငြိမ်းကား ငိုမဲ့မဲ့ ဖြစ်နေလေပြီ။
ဒိ ။ မဟုတ်ဘူး မဟုတ်ဘူး သားကြောင့် မဟုတ်ဘူး.. မငိုနဲ့တော့ သား သား.. မငိုနဲ့
သား...သားကြောင့် လားဟင်..သားလုပ်တာ အသုံးမကျလို့လား ဟင် ဟင်..ဟင်
ဒါဆို..ကြီးကြီး လည်းမငိုနဲ့တော့

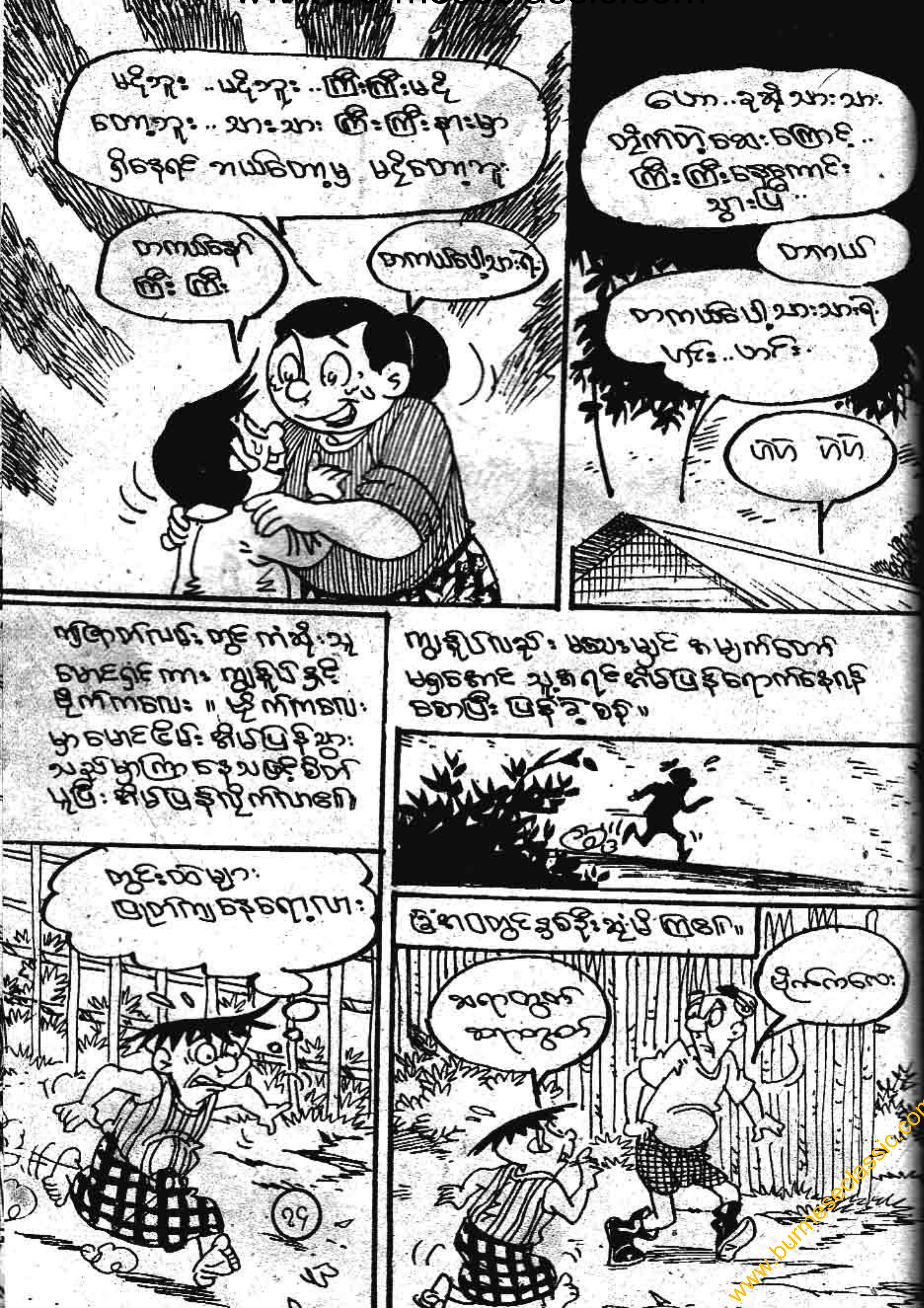
မငိုဘူး ..မငိုဘူး..ကြီးကြီးမငို တော့ဘူး.. သားသား ကြီးကြီးနားမှာ ရှိနေရင် ဘယ်တော့မှ မငိုတော့ဘူး
တကယ်နော် ကြီးကြီး
တကယ်ပေါ့သားရဲ့
ဟော..ခုဆို သားသား တိုက်တဲ့ဆေးကြောင့်.. ကြီးကြီးနေကောင်း သွားပြီ..
တကယ်
တကယ်ပေါ့ သားသားရဲ့ ဟင်း..ဟင်း
ဟဲဟဲ ဟဲဟဲ
ကျောချော်လမ်းတွင် ကံဆိုးသူ မောင်ရှင်ကား ကျွန်ုပ်နှင့် ဗိုက်ကလေး ။ ဗိုက်ကလေး မှာ မောင်ဝမ်း အိမ်ပြန်သွား သည်မှာကြာနေသဖြင့် စိတ် ပူပြီး အိမ်ပြန်လိုက်လာ၏
ကျွန်ုပ်ကလည်း မသေးမျှင် တမျက်တော် မရှတောင် သူ့ထက်ရင် အိမ်ပြန်ရောက်နေရန် စောပြီး ပြန်ခဲ့၏ ။
တွင်းထဲများ ပြုတ်ကျနေရော့လား
ခြံဝတွင် နှစ်ဦးဆုံမိကြ၏ ။
ဗိုက်ကလေး

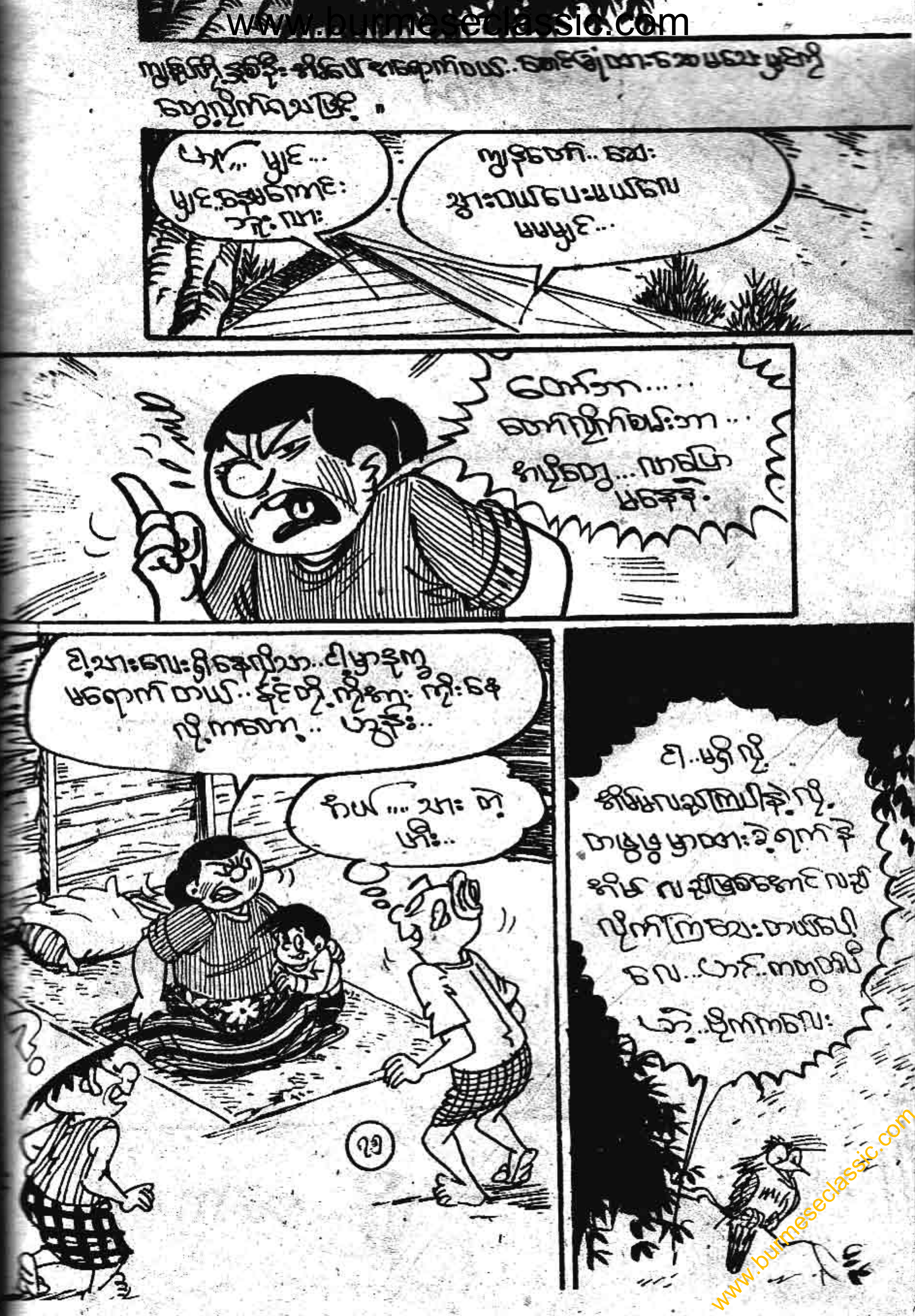

ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်ဦးခါးပေါက်ရောက်ကြစဉ်.. ဆောင်မြဲပြား၏ အမေသည် မှုင်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ဟာ... မှုင်... မှုင် နေကောင်း ရဲ့လား
ကျွန်ုပ်နေကောင်း.. ဆေး သွားထမင်းပေးမယ်လေ မမမှုင်...
ပေါ်ဘာ... ဆာကြိုက်ဝင်းဘာ... ဆိုမှိုတွေ... လာပြော မစနဲ့
ငါ့သားလေးရှိနေလို့သာ.. ငါ့မှာဒုက္ခ မရောက်တယ်.. နင်တို့ကိုစော ကိုးနေ လို့ကတော့... ဟွန်း...
ဟယ်... သား တဲ့ ဟီး...
ငါ..မရှိလို့ အိမ်မကလေးသူကြီးနဲ့ လို့ တမွှမွှ မှာထားခဲ့ရက်နဲ့ အိမ်မ ဗလ ညီမလေးတောင်လည်း လိုက်ကြလေးတယ်ပေါ့ ဝေလ... ဟင်..ကတွတ်ကြီ ဟဲ့..ဗိုက်ကလေး

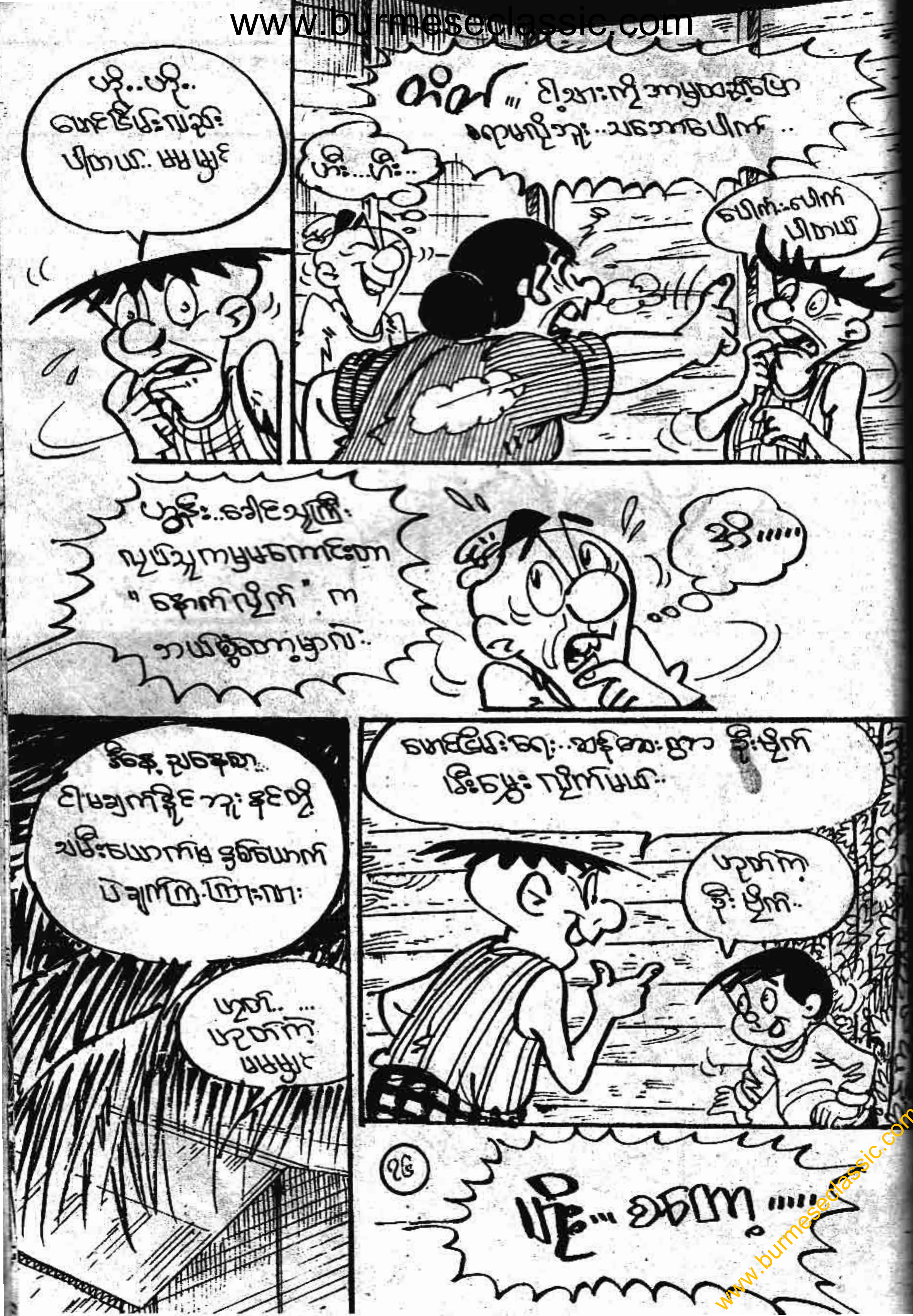
ဟို..ဟို.. မောင်ငြိမ်းချမ်း ပါတယ်.. မမမှုံ
တိတ်... ငါ့သားကို အမှုထဲဆွဲထည့်ဖို့ ရှာမလိုဘူး..သဘောပေါက်..
ဟဲ...ဟဲ...
ပေါက်..ပေါက် ပါတယ်
ဟွန်း..ဒေါ်ငွေသူကြီး လူကြီးကမှမကောင်းတော့ "နောက်လိုက်" က ဘယ်ကောင်းတော့မှာလဲ..
အို.....
ဒီနေ့ ညနေစာ.. ငါမချက်နိုင်ဘူး နင်တို့ သမီးယောက်မ နှစ်ယောက် ပဲ ချက်ကြ ကြားလား
ဟုတ်.. ... ဟုတ်ကဲ့ မမမှုံ
မောင်ငြိမ်းရေ..ဆန်ခါးမှာ ဒိုးမိုက် ဖိုးမွေး လိုက်မယ်..
ဟုတ်ကဲ့ ဒိုးမိုက်..
ဟိုး...ဗလော့.....

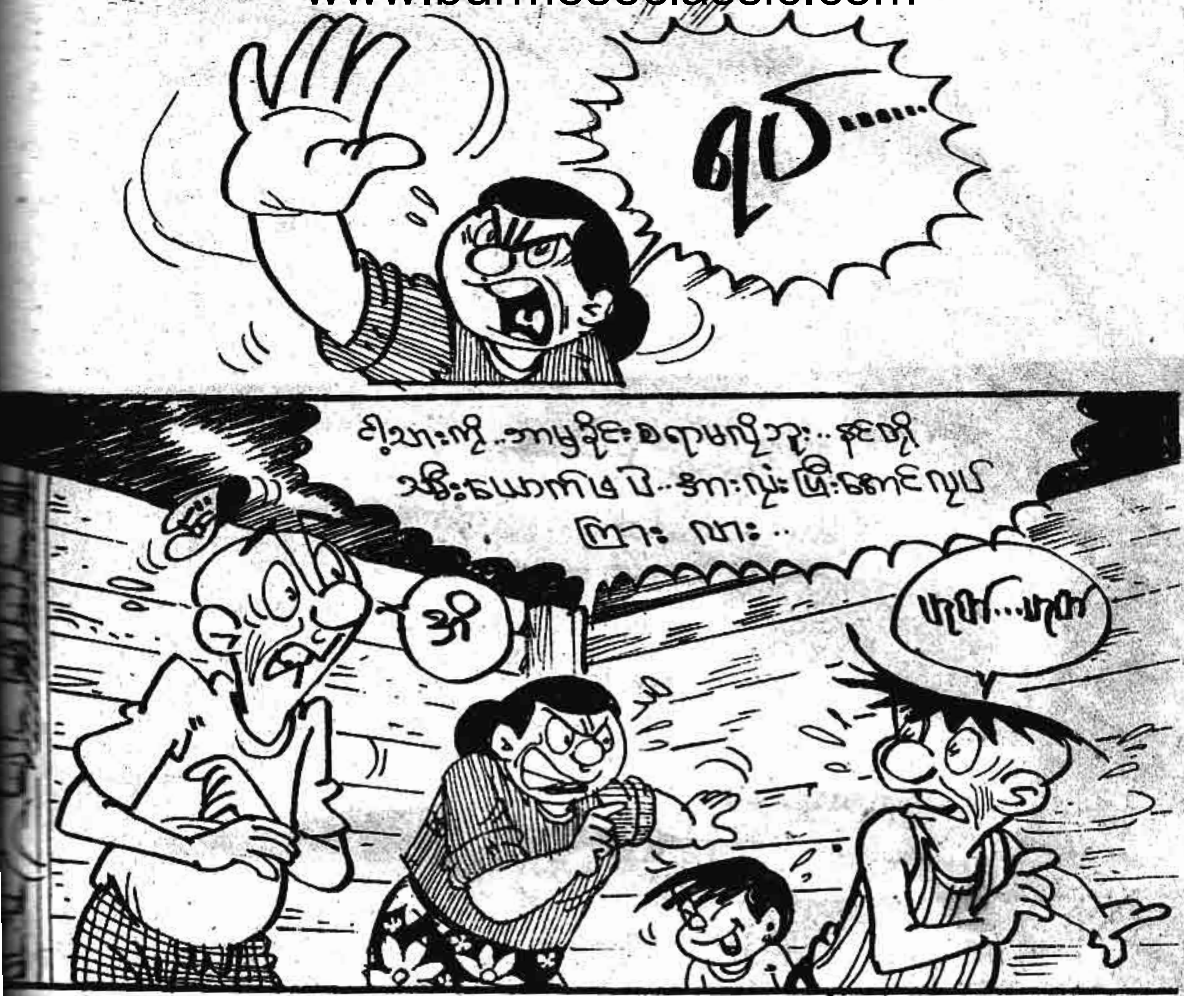
ရပ်……
ငါ့သားကို..ဘာမှခိုင်းစရာမလိုဘူး..နင်တို့ အဖိုးနဲ့ယောက်ဖပဲ..အကုန်လုံးဖြီးဆောင်လုပ် ကြားလား..
အိ
ဟုတ်…ဟုတ်

ဒီတစ်ခါ..မိုးမို
ချောင်ပင်ရသည့်
ကိစ္စတစ်ခုမှ မိုက်
ကာလေးမှာ..အရင်
အခါများကကဲ့သို့
ရုန်းရုန်းဆောင့်ဆောင့်
မရှိဘဲ..ပြုံးဖြီး
ဖြီး ကြီးလုပ်ကာ
ပြောချင်ဂိုက်သည့်
စကားကြောင်း..
ကျွန်ုပ်ကြားမပြုံးဘဲ
ပါးလုံးကဲ့ဖော င
ရယ်ချင်မိချေတော့
သည်တကား ။

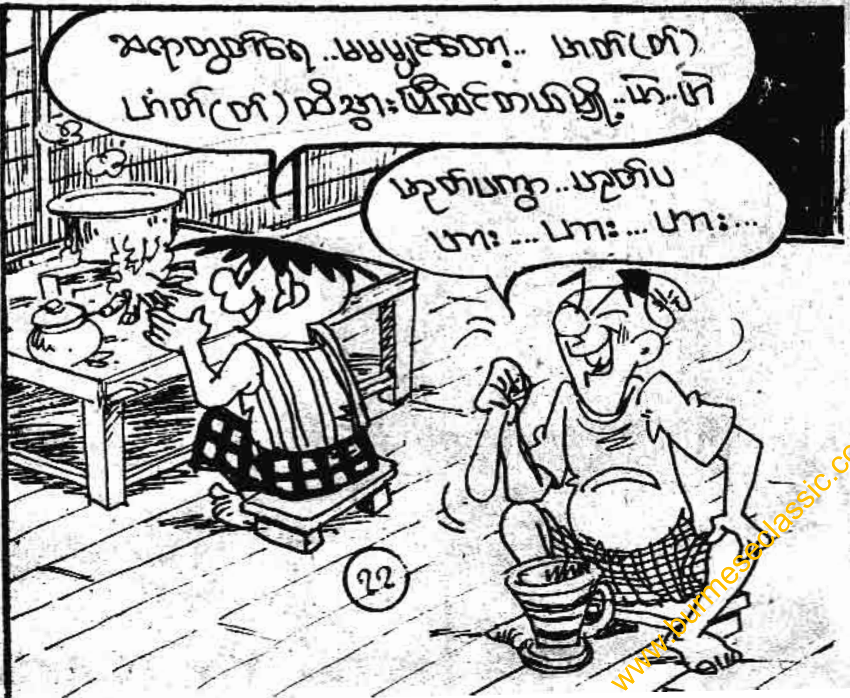
အလုပ်လုပ်ချင်ရင်..မမမျှော်တော့.. ဟတ်(တ်) ပတ်(တ်)ထိသွားပြီထင်တယ်ဟမ္ဘို့..ဟဲ..ဟဲ
ဟုတ်ပကွာ..ဟုတ်ပ ဟား…ဟား…ဟား…

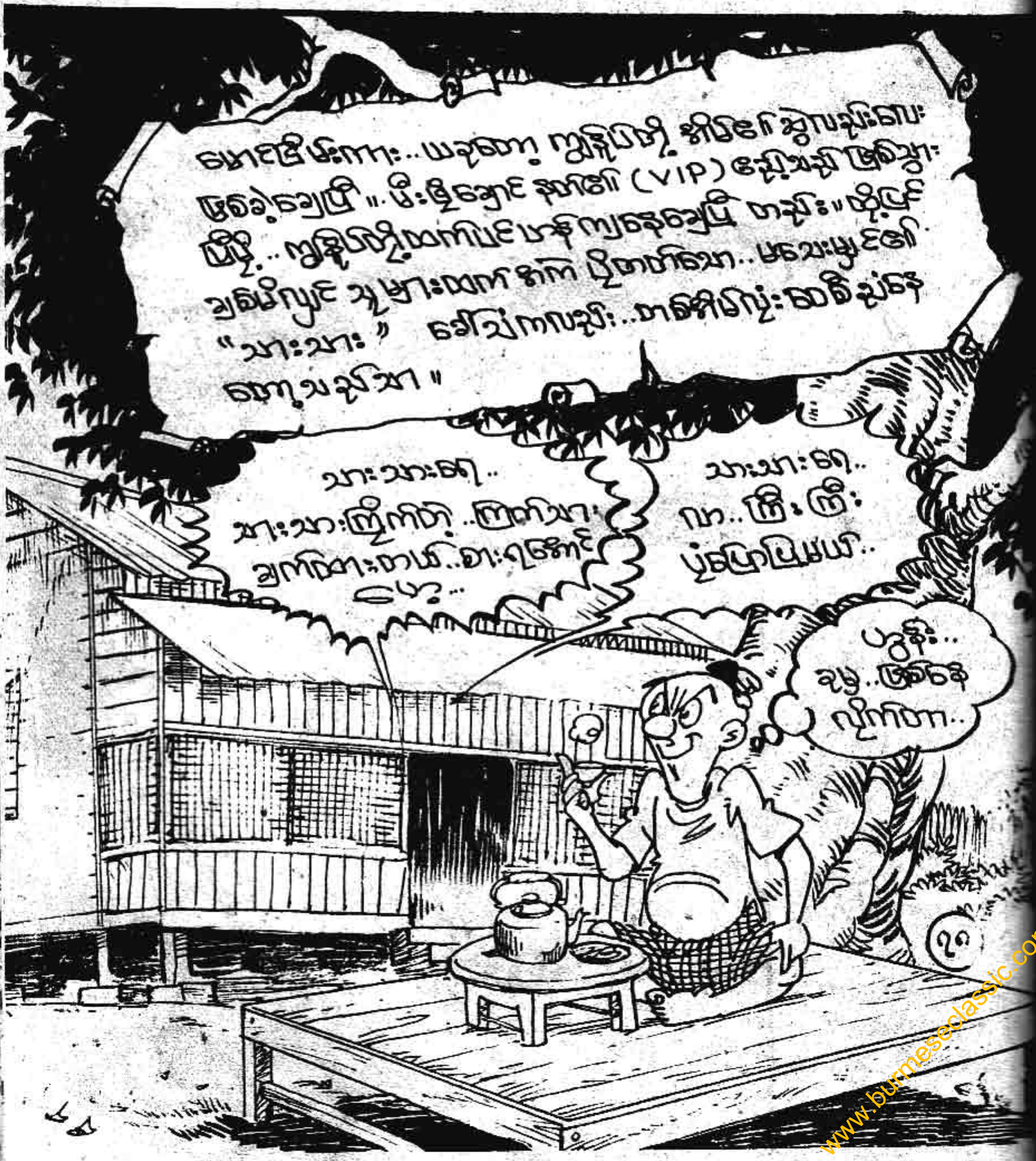
မောင်ဖြိုးကား...ယခုတော့ ကျွန်ုပ်တို့ ဆိုင်ရှင်၏ ဆွေမျိုးလေး
ဖြစ်ခဲ့ချေပြီ ။ မိုးမြို့ချောင် နာမော် (VIP) ဧည့်သည် ဖြစ်သွား
ပြီး...ကျွန်ုပ်တို့ထက်ပင် ဟန်ကျနေချေပြီ တကား ။ ထို့ပြင်
ချစ်မိကျွင် သူများထက် ဆိုကဲ ပိုတတ်သော..မလေးမှုင်ခေါ်
“သားသား” ခေါ်သံကလည်း...တစ်ခါမကျုံး ဆူညံနေ
တော့သည်သာ ။
သားသားရေ.. သားသားကြိုက်တဲ့ ..ကြက်သား ချက်ထားတယ်..စားရအောင် နော်...
သားသားရေ.. လာ..ကြီး ကြီး: ပုံပြောပြမယ်..
ပွဲဦး... သမ္မ..ဖြစ်စေနိ လို့ကွာ..
၇၈

သခင်က မောင်ငြိမ်းကို ရေချိုးပေးနေကြ မိုက် ကလေးပင် ရေချိုး ကောက် ကျုံးမှုပြုတော့ချေပြီ ။

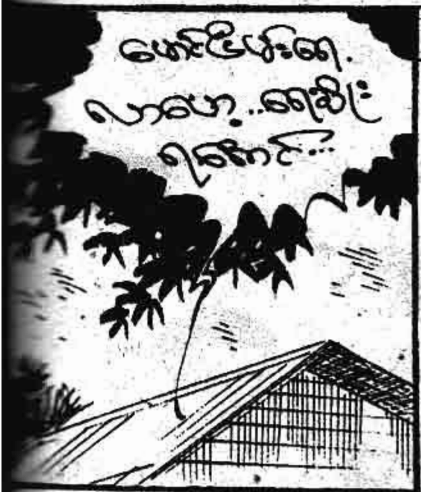
မောင်ငြိမ်းရေ.
လာဟေ့...ရေချိုး
ရအောင်...

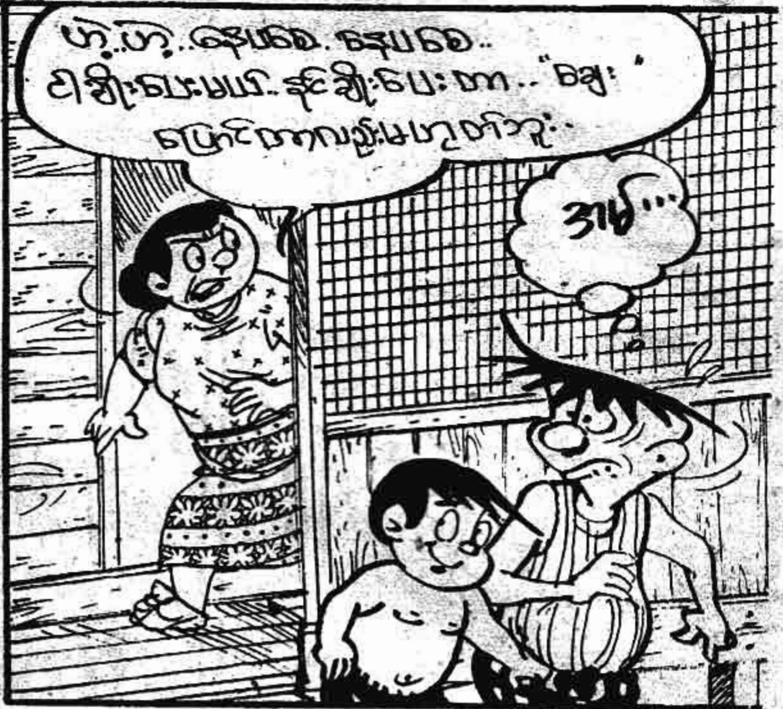
ဟဲ့..ဟဲ့..နေပစေ..နေပစေ..
ငါချိုးပေးမယ်..နင်ချိုးပေးတာ..“ချေး”
ပြောင်တာလည်းမဟုတ်ဘူး..
အမ်...

မိုက်ကလေးသာလေ ။ မဟုတ်ကျ ကလေးကိုခေါ်လာခဲ့သူ ကွန့်ပြုကိုယ် ထိုင်ပင်ကျွင် အနေနှင့်ထိုင်သင်ခြင်ရ တော့သည် ။

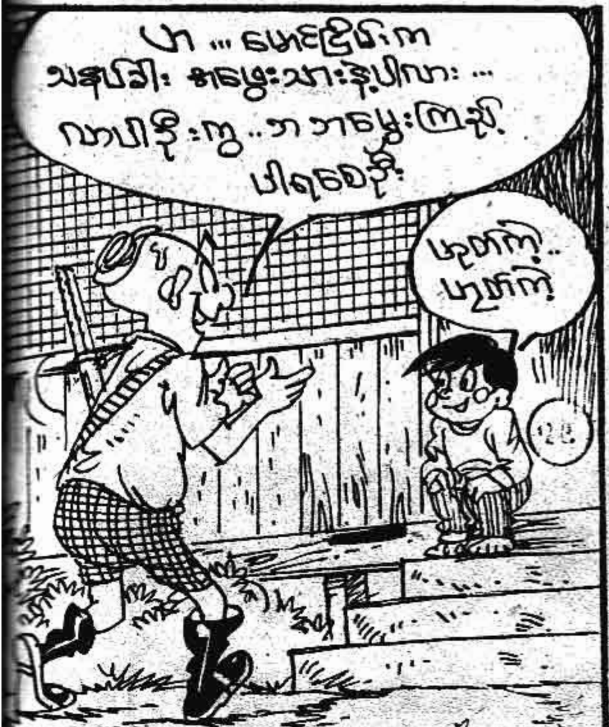
ဟာ ... မောင်ငြိမ်းက
သနပ်ခါး အမွှေးသားနဲ့ပါလား ...
လာပါဦးကွ..ဘ ဘာမွှေးကြည့်
ပါရစေဦး
ဟုတ်ကဲ့..
ဟုတ်ကဲ့
123

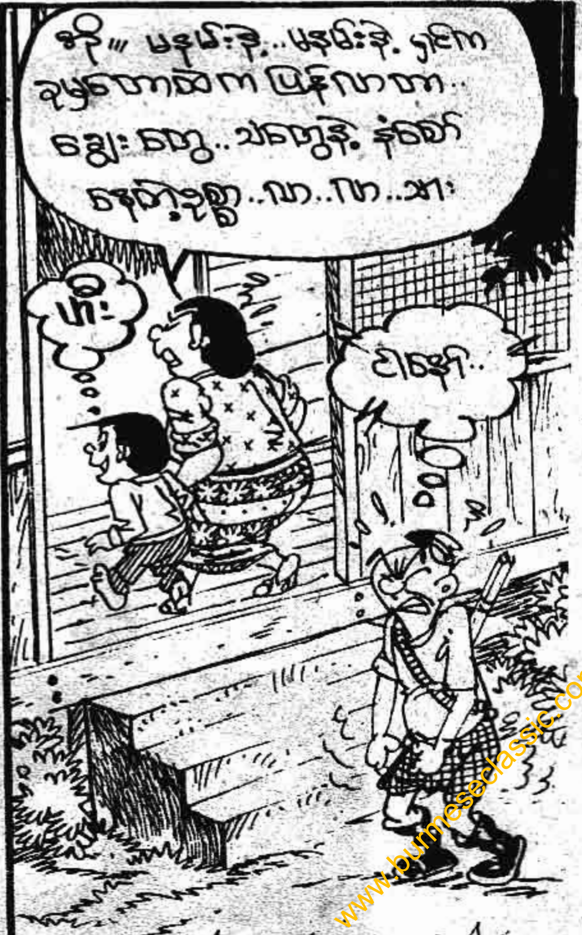
အို... မနမ်းနဲ့...မနမ်းနဲ့. ငါက
ခုမှတောထဲက ပြန်လာတာ..
ချွေးတွေ..သဲတွေနဲ့ နံစော်
နေတာဥစ္စာ..လာ..ကွာ..သား
ဟီး
ငါနော်..

ဘာပဲပြောပြော မောင်ငြိမ်းရှိနေသည့် ဆက်ရက်မလေး မှုံဘာဆယ်ယောက် အရင် ကာလို ဖျားနာခေါင်းကိုက်ခြင်း ဒဏ် မဖြစ်တော့သည့်ပြင် ကျွန်ုပ်မှာ သက်သာခွင့်ရသည်..

ဗိုက်ကလေးမှာသွား မောင်ငြိမ်းကို မနိုးပြပြီး အမျိုးမျိုး စီမံပုံပြ လျှော့သွင်း ရနေသဖြင့် ဟိုဒင်း ဒွင့် ဒုံး တွေ့ နေချေတော့၏"

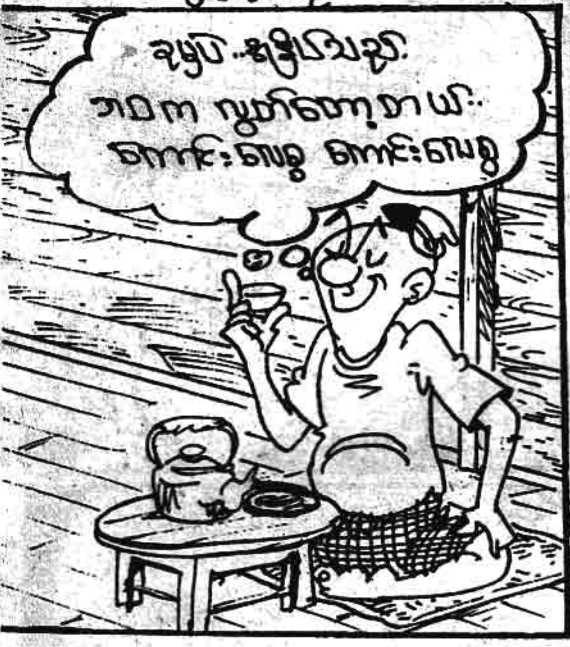
ခုမှပဲ..နေပြီပြသည်း
ဘဝက လှတော့တာပဲ
ကောင်းလေစွ ကောင်းလေစွ

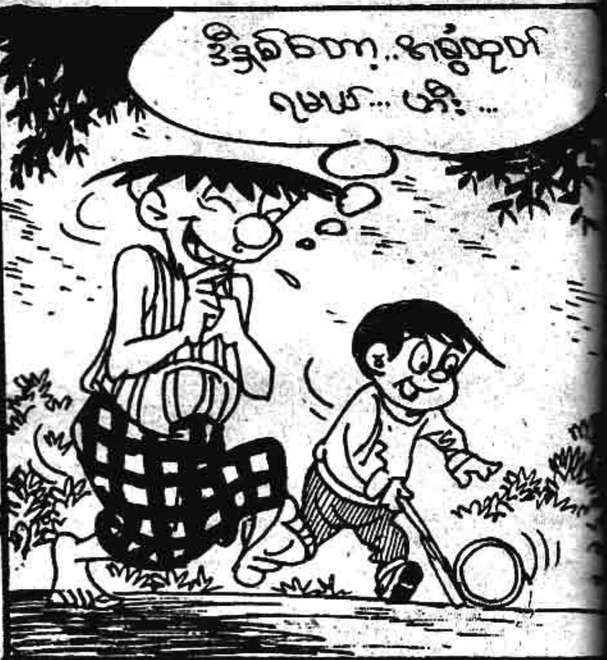
ဒီနှစ်တော့..ဓာတ်ခွဲထုတ် ရမယ်... ဟီး...

ထို့ပြင် မောင်ငြိမ်း ရှိနေခြင်း :အကျိုး..ကျွန်ုပ် အထူး ကျေးဇူး တင် ဝမ်းမြောက် မိသဆိုးအကျိုး တစ်ခုကျန်ရှိသေး၏။ ယင်းမှာ..သူ့သားနှင့်သူ့ကလေး ပါရှုပ်ပြနေသဖြင့် မလေးမှုံဘာဆယ်ယောက် အရင်ကလို...ကျွန်ုပ်တို့အား.. ..သြဇာ..ဟာလကာများမပေး နိုင်ခြင်း ဖြစ်ချေတော့၏။ ကျွန်ုပ်သက်သာသည်။ နားပူ မခံလိုသည့်ယောက်ျား သဘာဝပါ တည်း။

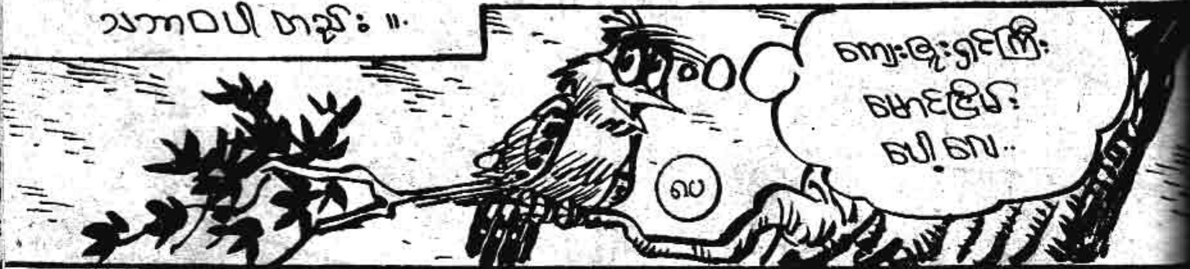
ကျေးဇူးရှင်ကြီး
မောင်ငြိမ်း
ပေါ့လေ..

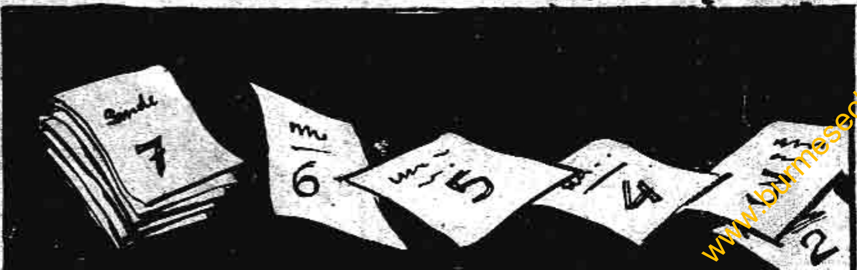

ဘာကိုကိုနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ဆီမှ.. မောင်ငြိမ်း ရောက်နေသည်မှာ တစ်ပတ်ကျော်ခဲ့ပြီ ။ ဦးဖောင်ဖောင်ထက် ခန့်မှန်းချက်အရဆိုလျှင် မောင်ငြိမ်းအဖေ.. အချိန်မရွေး ရောက်လာနိုင်သော ရက်များဟုပင် ဆိုရပေမည် ။

မောင်ငြိမ်းကို အမြဲပြု၍ ကျွန်ုပ်တို့ သုံးဦးလုံးမှာ.. ကိုယ့်အကြောင်းနှင့်ကိုယ် ပျော်ရွှင်နေရနေကြသည်မို့ မောင်ငြိမ်းပြန်သွားမည်ကို စိုးရိမ်နေမိ သည်ကတော့ အမှန် ။

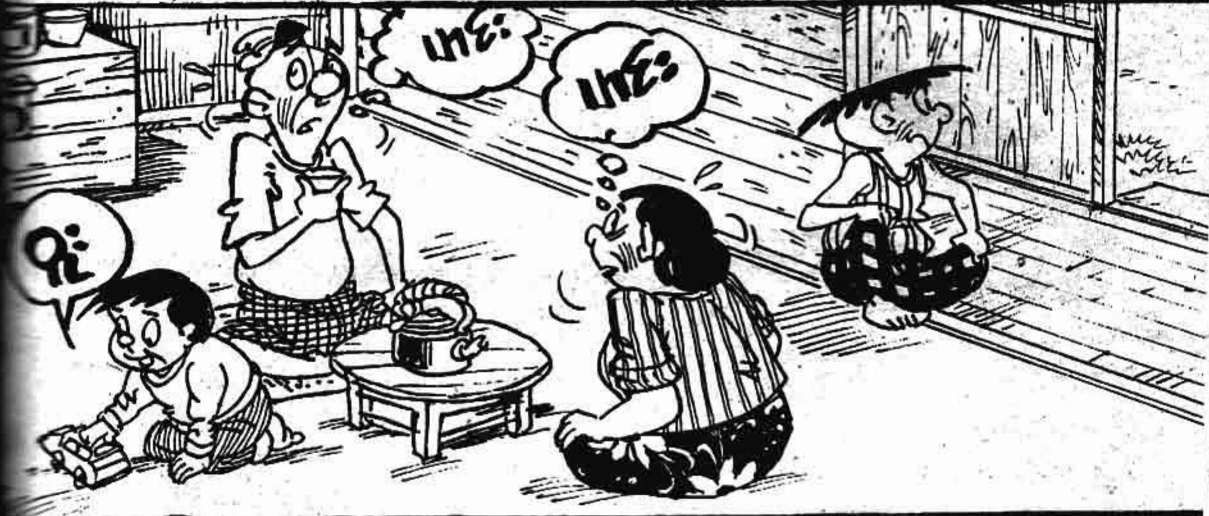

စိုးရိမ်မှုတို့ကြောင့်သော် စိတ္တဇ ဆန်ဆန်ပင်ဖြစ် လာချေတော့၏။ ခွေး ဟောင်သံ ၊ ခြေသံ ကြားတိုင်း.. မောင်ငြိမ်း အဖေရောက်လာလေပြီ လားဟု အထိတ်တလန့် ဖြစ်ရပေါင်းလည်း မနည်းတော့ ။

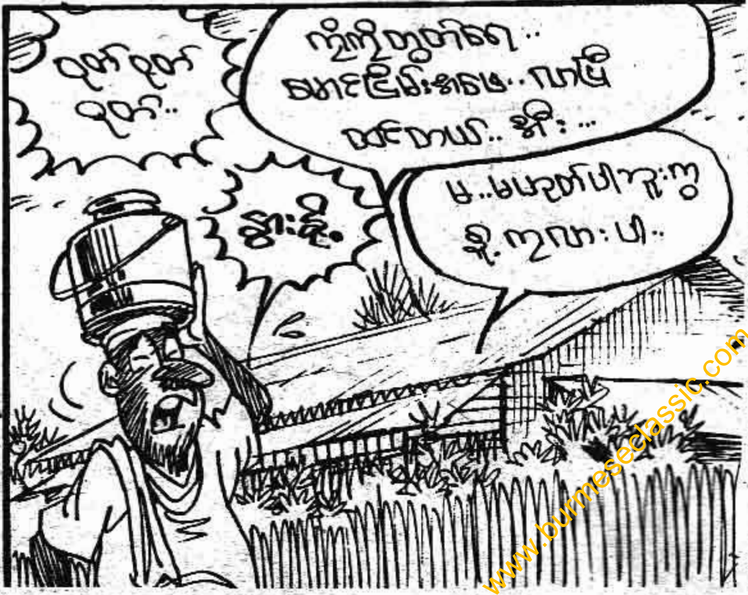
ဝုတ် ဝုတ် ဝုတ်..
ကိုကိုတွတ်တာလေ.. မောင်ငြိမ်းအဖေ.. လာပြီ ထင်တယ်.. အီး ...
နွားနို့
မ..မဟုတ်ပါဘူး.. နို့ကုလားပါ..

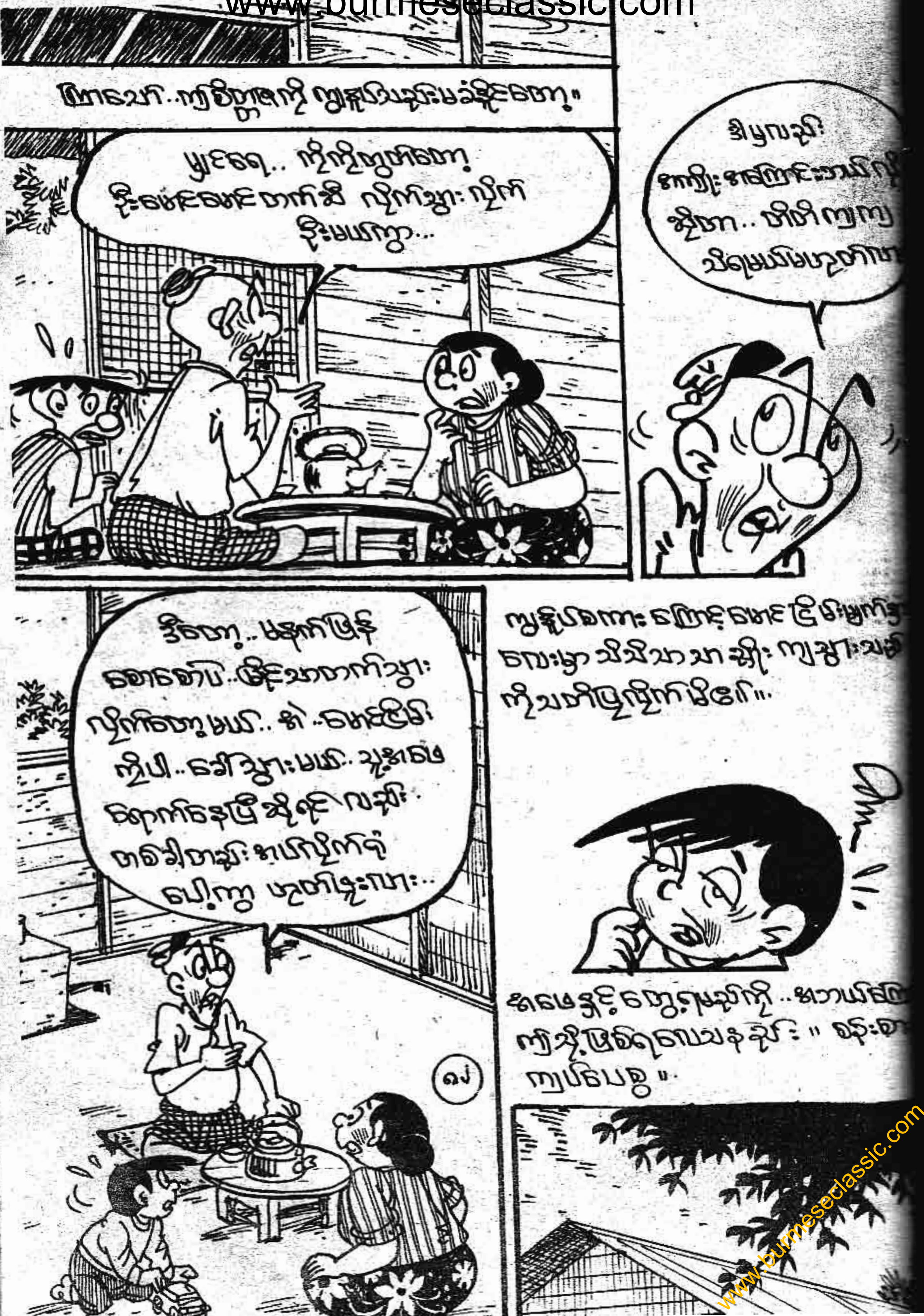
ကြာသော်..ကျွဲဝိဉာဉ်ကို ကျွန်ုပ်ပြန်ရှာမရနိုင်တော့။
မှုင်ရေ.. ကိုကိုတွေ့တယ်တော့ ဦးဖေငယ်တောင်တက်ဖို့ လိုက်သွားလိုက် ဦးမယ်ကွာ...
အိုမှုကညီး စကျိုးစာကြောင်းဘယ်ကို ဆိုတာ.. ဟိုဟိုကျကျ သိရမယ်မဟုတ်ဘ
ဒီတော့..မနက်ဖြန် စောစောပဲ..မြိုင်သာတက်သွား လိုက်တော့မယ်..ဖဲ..ဖေငယ်ပြီ ကိုပါ..ခေါ်သွားမယ်..သူ့ကလေ တောက်ဇနပြီ ဆိုရင် လည်း တစ်ခါတည်း ရှာပိုက်ရဲ့ ပေါ့ကွ ဟုတ်ပြီးလား...
ကျွန်ုပ်တို့စကား ကြောင့်ဖေငယ် ငြိမ်းမျက် ဝေးမှာ သိသိသာသာ ဆိုး ကျွန်ုပ်သွားသ ကိုသတိပြုလိုက်မိပါ၏။
စစ်ဖေနှင့် တွေ့ရမည်ကို..အဘယ်သို့ ကျွန်ုပ်ဖြစ်ရပေသနည်း။ စန်းတ ကျပ်ဖြစ်ပေစွ။

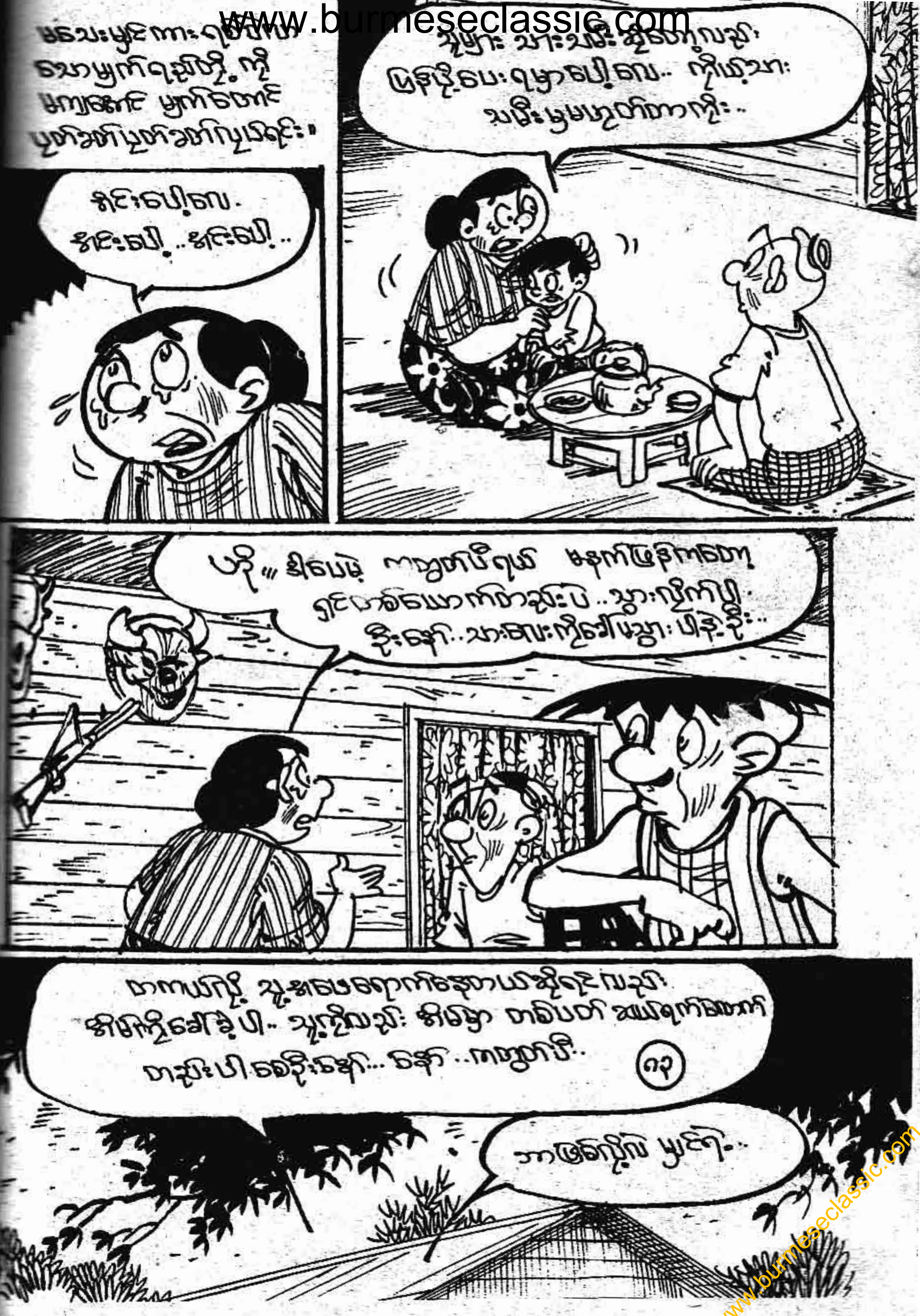
မသေးမှိုင်ကား ရှိုက်ပါ သောမျက်ရည်တို့ကို မကျအောင် မျက်တောင် ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်လုပ်ရင်း။
သူများ သားသမီး ဆိုတော့လည်း ပြန်ပို့ပေးရမှာပေါ့လေ.. ကိုယ့်သား သမီးမှမဟုတ်တာကိုး..
နင်းပေါ့လေ. နင်းပေါ့...နင်းပေါ့...
ဟို... ဒါပေမဲ့ ကဗွတ်ပီရှယ် မနက်ဖြန်ကတော့ ရှင်တစ်ယောက်တည်းပဲ.. သွားလိုက်ပါ့ ဦးနော်.. သားတပါးကိုတော့ မသွားပါနဲ့ဦး...
ဟာကယ်လို့ သူ့အဖေတောက်နေတာ ယားဆိုရင်လည်း ဒီမြို့ကိုခေါ်ခဲ့ပါ.. သူ့ကိုလည်း ဒီမှာ တစ်ခါတည်း အပ်ရက်ဆောက် တည်းပါစေဦးနော်... နော်...ကဗွတ်ပီ..
ဘာဖြစ်လို့လဲ မှင်ရဲ့..

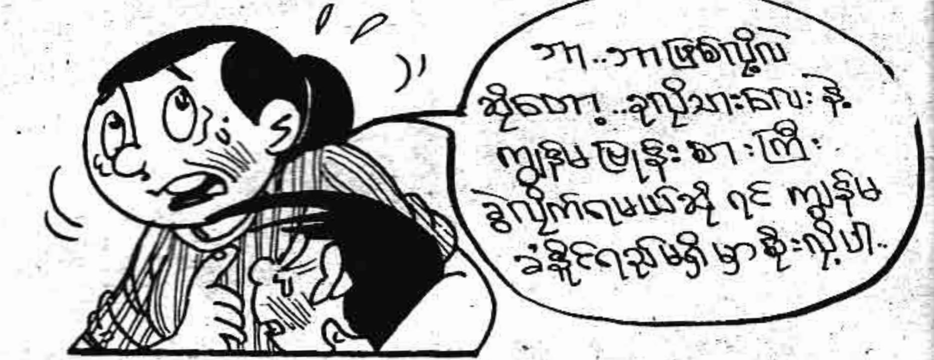
ဘာ..ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့..ချစ်သားလေးနဲ့ ကျွန်မ မြနှိုးစားကြီး ခွဲကြရမယ်ဆို ရင် ကျွန်မ ခံနိုင်ရည်မရှိ မှာစိုးလို့ပါ..

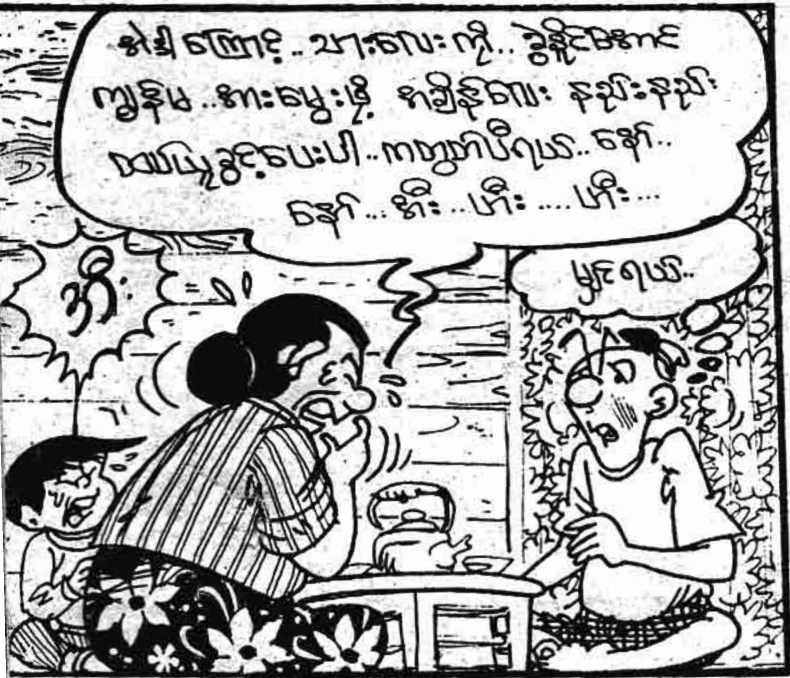
ဒါ့ကြောင့်..သားလေးကို..ခွဲနိုင်အောင် ကျွန်မ..အားပေးဖို့ အချိန်ကလေး နည်းနည်း ဆုံးဖြတ်ခွင့်ပေးပါ..ကဗျာပါရယ်..နော်.. နော်...အီး...ဟီး....ဟီး...
အီး
မှုံရယ်..

မဒေးမှုန်ကား ဆောင့်ခံ မထားနိုင်ရှာတော့.. ပဲမန်းပန်းတနည်း ငိုကြွေး တခဲခဲ ငိုချလိုက်တော့၏။

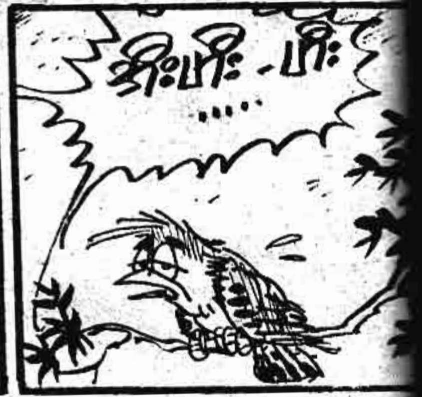

မဒေးမှုန် နှင့် မောင်ငြိမ်းသာ မျက်ရည်ကျလည်ရွဲ ဖြစ်နေသည်မဟုတ်။ ကြောင်ကလေးသော်မှလည်း မျက်နှာကို အက်ကြိုးစုပ်ပြီး တအီအီ နှင့် ငိုကြွေးနေရှာသည်တကား။ (၈၄)

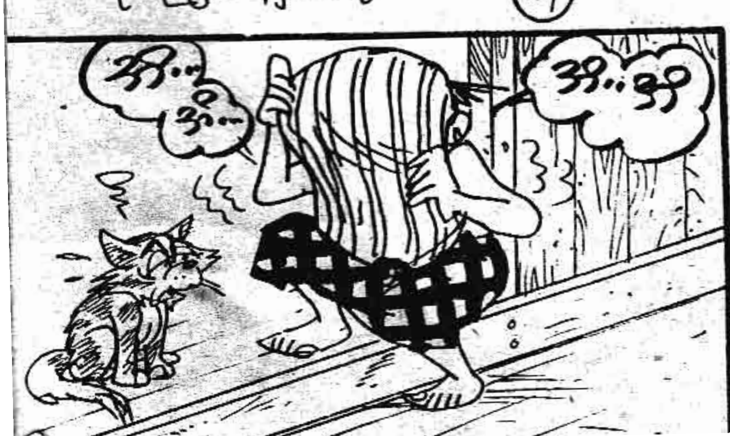

အလို ... အလို ...
ကျွန်ုပ်ပါ ပြုံးတွင်းလည်း မျက်ရည်စတွေ့နိုင်ပါသကား။

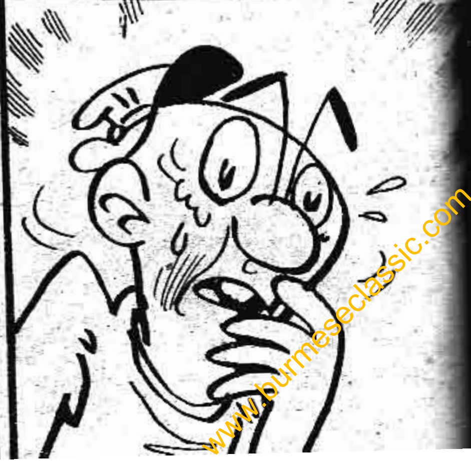

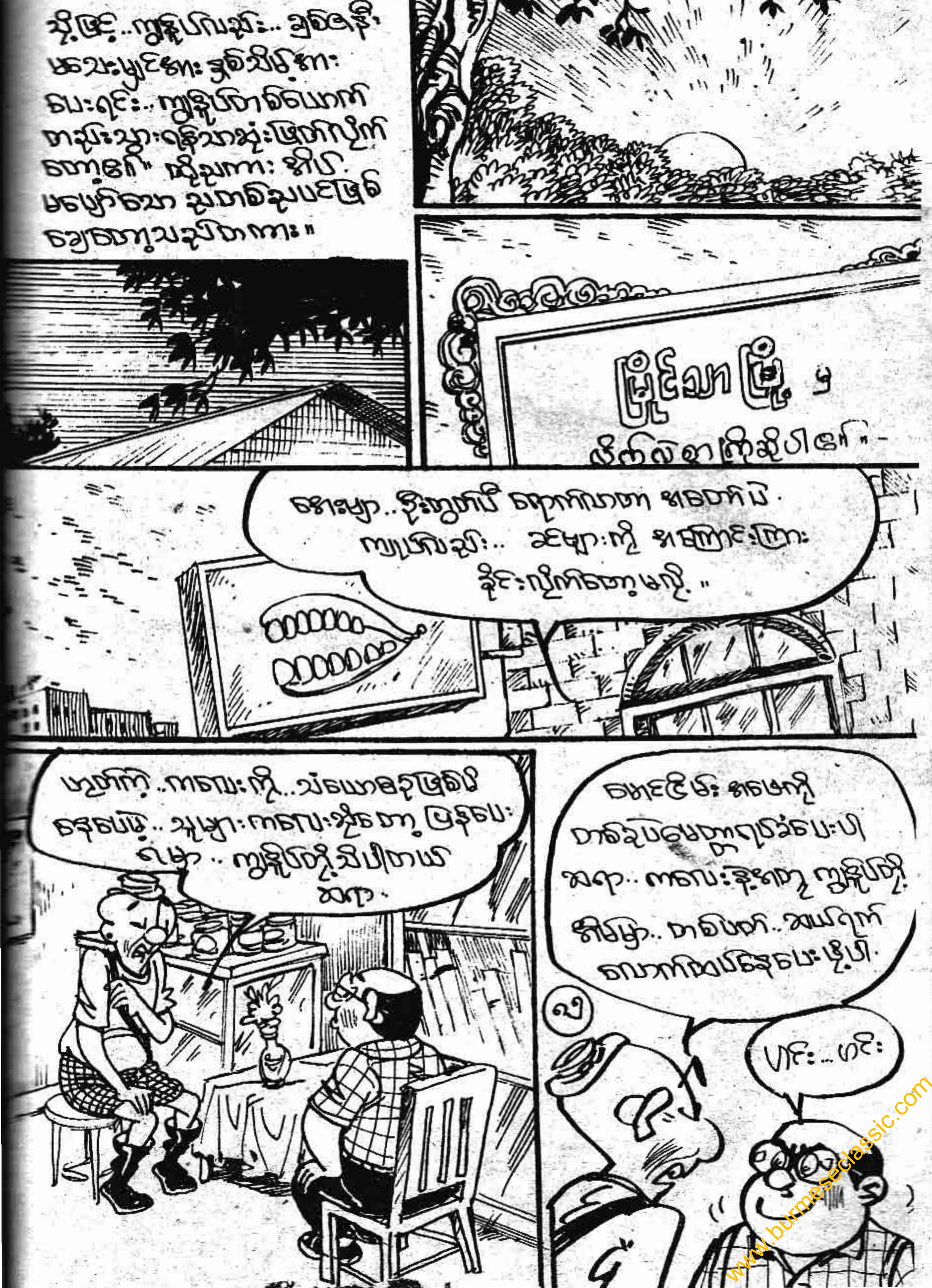
သို့ဖြင့်.. ကျွန်ုပ်ပါလည်း... ချစ်ဇနီး မလေးမျှင်နှင့် နှစ်သိမ့်စကား ပြောရင်း.. ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက် တည်းသွားရန်သာဆုံးဖြတ်လိုက် တော့၏။ ထိုသွားကား ဆိပ် မပျော်သော သွားတစ်ခုပင်ဖြစ် ချေတော့သည်တကား။
မြိုင်သာမြို့မှ
ပီတိလှစွာကြိုဆိုပါ၏။-
ဒေါ်မျှ.. ဦးကျွဲဟာပြီ ရောက်ကဟာ ဆဝတ်မဲ့ ကျုပ်ပြောသည်း.. ခင်ဗျားကို အကြောင်းကြား ခိုင်းလိုက်တော့မလို့။
ဟုတ်ကဲ့.. ကလေးကို.. သံယောဇဉ်ဖြစ်မိ နေပေမဲ့.. သူများကလေးဆိုတော့ ပြန်ပေး ရမှာ.. ကျွန်ုပ်တို့သိပါတယ် ဆရာ.
မောင်ဦးမင်း ကလေးကို တစ်ခုပမေတ္တာရှင်ပေးပါ ဆရာ.. ကလေးနဲ့တွေ့ ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်မှာ.. တစ်ပတ်.. ဆယ်ရက် လောက်လာပြန်နေပေးဖို့ပါ.
ဩ
ဟင်း...ဟင်း

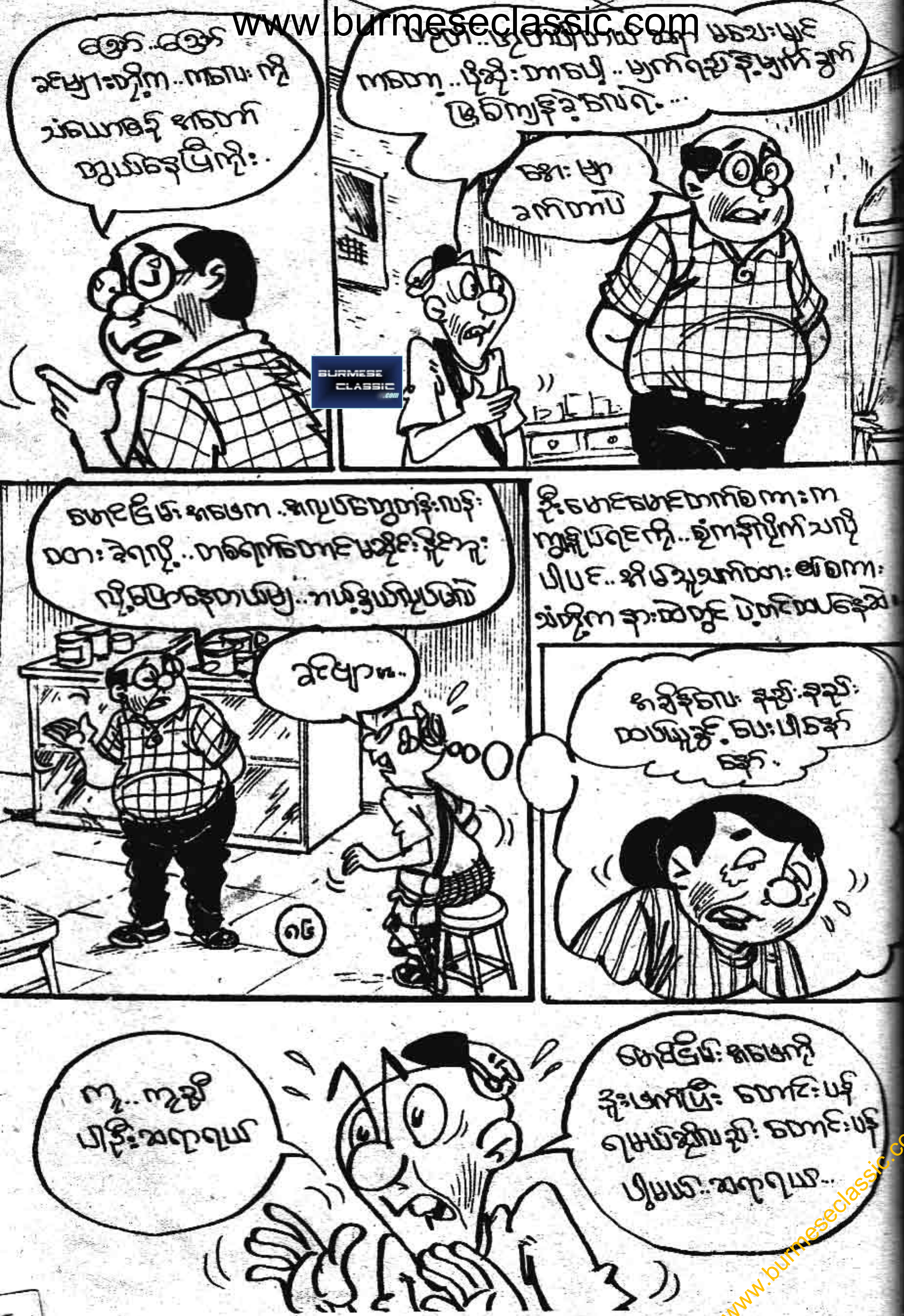
ဪ..ဪ ခင်ဗျားတို့က..ကလေးကို သံယောဇဉ် အတော် တွယ်နေပြီကိုး..
[illegible] မလေးမှုန် ကလေး..ပိုဆိုးတာပေါ့..မျက်ရည်နဲ့မျက်ခွက် ဖြစ်ကျန်ခဲ့တယ်ရဲ့....
ဒီအားမှာ ခက်တာပဲ
မောင်ငြိမ်းအဖေက..အလုပ်ပြုတ်သွားတဲ့နေ့လွန်း သွားခဲ့ရလို့..တစ်ရက်ကလေးမဆိုင်းနိုင်ဘူး လို့ပြောနေတာပေါ့..ကယ်နိုင်ဘယ်လိုပဲ
ခင်ဗျာ..
ဦးမောင်မောင်တက်ရဲ့စကားက ကျွန်မရင်ကို..ဆုံကနဲထိုးကိုက်သလို ပါပဲ..အိမ်ပြန်ရောက်တော့ စကား သံတို့က နားထဲမှာ ပဲ့တင်ထပ်နေခဲ့.
အချိန်လေး နည်းနည်း ထပ်ပြီး ပေးပါအော် ဆော်..
၁၆
ကူ..ကူညီ ပါဦးဆရာရယ်
မောင်ငြိမ်းအဖေကို ဒုံးမကျပြီး ကောင်းမှန် ရှာမယ်ဆိုတာသိ ကောင်းမှန် ပြုမယ်..ဆရာရယ်..

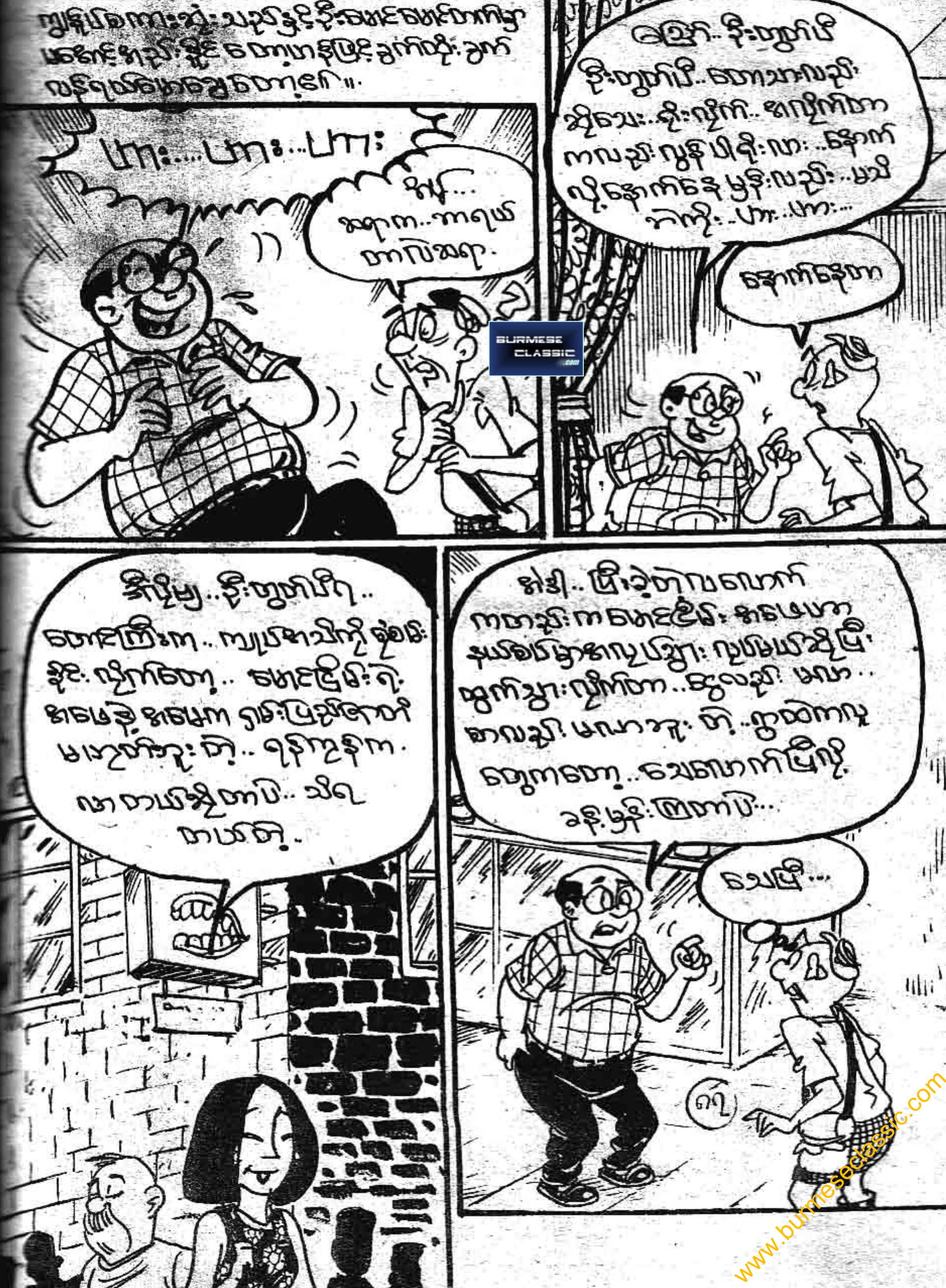
ကျွန်ုပ်စကားဆုံးသည်နှင့် ဦးဆောင်ဗေဟာကြီး
မစောင့်နိုင်ဘဲ ငလောက်ဟုန်ဖြင့် ခွက်ထိုး ခွက်
လန်ရယ်မောလေတော့၏။
ဟား....ဟား...ဟား
ဗျို... ဆရာက..ဘာရယ် တာလဲဆရာ.
ခင်ဗျာ.. ဦးကျွတ်ပြီ ဦးကျွတ်ပြီ.. ဟောသားလည်း ဆိုဘေး..ဦးလိုက်..ဗိုလ်ကျိုက်ဗော ကလည်း ဂျွန်ပါဝိုးလား...နောက် လို့နောက်နေ မှန်းလည်း..မသိ ဘာကြီး..ဟား..ဟား...
နောက်နေတာ
ဒီလိုဗျ..ဦးကျွတ်ပါရ.. ဟောင်ကြီးက..ကျုပ်ဇာတ်ကို ဝှဲ့ဝန်း နှိုး လိုက်တော့.. အောင်မြင်မှု ရဲ့ အခြေခံ အမှန် ဂုဏ်ပြုပါတယ် မပျော့သွားဘူး တဲ့.. ရှိုက်ဂျူနီ က. လာတာပေါ့တာပါ.. သိရ တယ်ပါ..
ဒါဒါ.. ပြီးခဲ့တဲ့ပဲလေးကာ ကတည်းက အောင်မြင်မှုရဲ့ အခြေခံ နယ်စပ်မှာအလုပ်ပျားလုပ်ပြီး ထွက်သွားလိုက်တာ..ခွေလည်း မလာ.. တာလည်း မလာဘူး တဲ့..ကျွတ်ကော် တွေကတော့..သေသာကာပြိုလို့ ခန့်မှန်းကြတာပဲ...
သေပြီ...

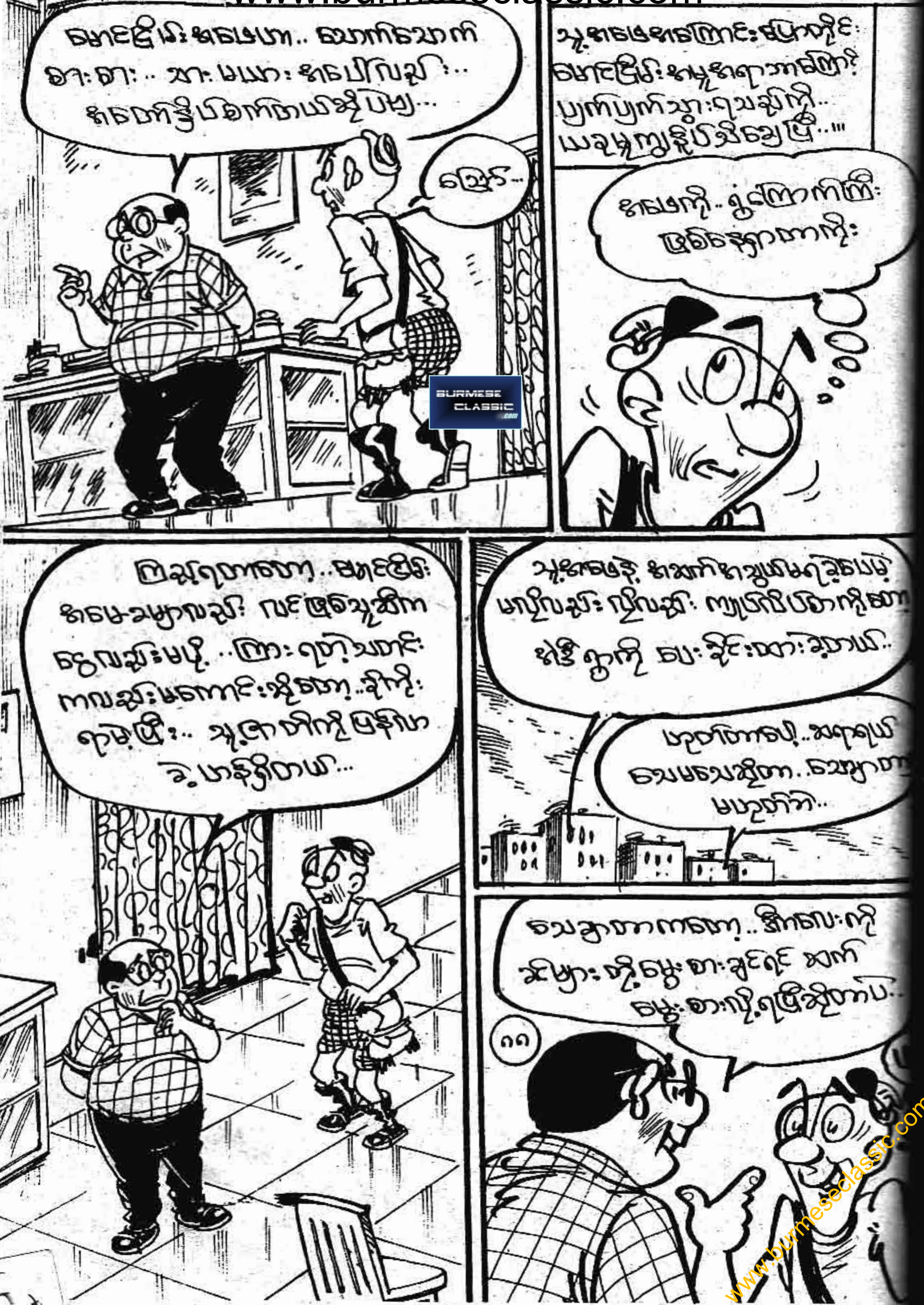
မောင်ငြိမ်းအမေပါ.. သောက်သောက်
စား:စား.. သား:မမား:အမေပါလည်း..
အမေတော်ဒီပြောက်ကြယ်ဆိုပဲ...
ဗျော်...
သူ့အမေအကြောင်းပြောလိုက်
မောင်ငြိမ်းအမှုစာရေးဘာတိုကြီး
ပျက်ပျက်သွားရသည်ကို..
ယခုမှကျန်ရှိပါသေးပြီ..."
အမေကို.. ရှုံ့ကြောက်ကြီး
ဖြစ်စေမှာလားကို:
ကြည့်ရတာတော့.. မောင်ငြိမ်း
အမေ-သမ္မာလည်း လင်ဖြစ်သူဆီက
ငွေလည်းမပို့.. ကြားရတဲ့သတင်း
ကလည်းမကောင်းဆိုတော့.. ခိုကိုး
ရာမဲ့ပြီး.. သူ့ရာထဲကို မနိုင်ဘ
ဝံ့ဟန်ရှိတယ်...
သူ့အမေနဲ့ အဆက်အသွယ်မရခဲ့ပေမဲ့
မကြိုလည်း ကြိုလည်း ကျော်ပြီပြောကိုဆော
ဖို့ဒီဖုန်းကို ပေးခိုင်းထားခဲ့တယ်..
ဟုတ်တယ်ပေါ့.. အရာရှိ
တေမကေသဆိုတာ.. ဘယ်မှာတာ
မဟုတ်ဘဲ..
စေသနာတကကတော့.. ဒီကလေးကို
ဆိုဖျားတို့ မွေးစားချင်ရင် ဆက်
မွေးစားလို့ရပြီဆိုတာပါ..
၁၁

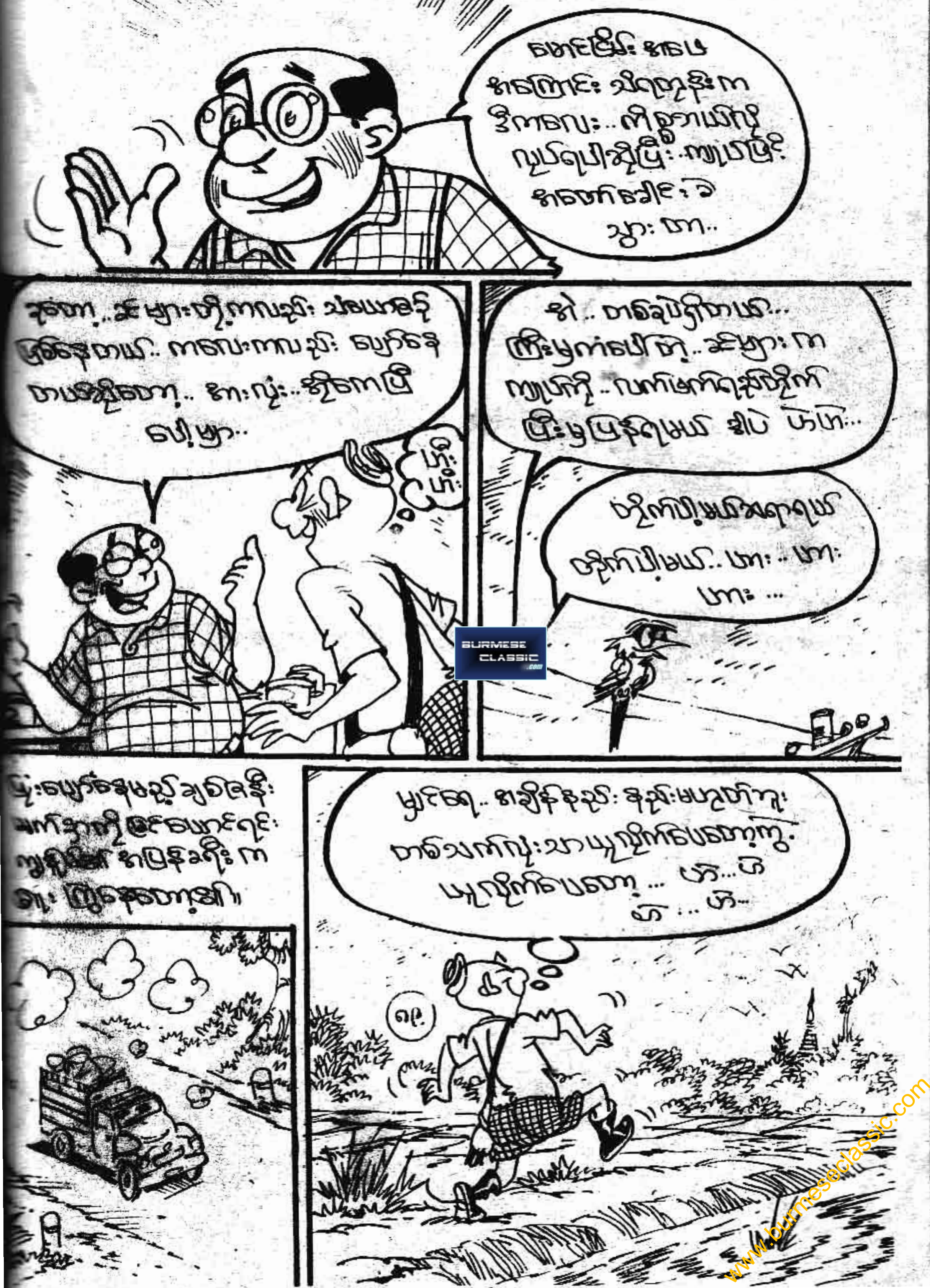
ဓောင်ငြိမ်း နေပေ
နေကြောင်း သိရတုန်းက
ဒီကလေး... ကိုဗွာယကြို
လျှပ်ရှပါဆိုပြီး.. ကျုပ်ဖြင့်
နေထက်ဆဝါး ၁
သွားတာ..
ခုတော့.. ဆမျှားတို့ကလည်း သံဃာဝဒိ
ဖြစ်နေတယ်.. ကလေးကလည်း ပျော်နေ
တယ်ဆိုတော့.. အားလုံး.. အိုကေပြီ
ပေါ့ဗျာ..
ဟုံး ဟုံး
ဟဲ.. တစ်ခုပဲရှိတယ်...
ကြီးမှက်နေပါတဲ့.. ဆရာများက
ကျုပ်ကို.. လက်မှက်ရှင်းပိုက်
ပြီးမှပြန်ရမယ် ဆိုပဲ ဟဲဟဲ...
ဗိုက်ပါ့မယ်အရာရှိ
ဗိုက်ပါ့မယ်.. ဗား.. ဗား
ဗား ...
ပုံးပျော်နေမည့် ချစ်ရနီး
မက်ဘွားကို ဖြင့်ဆောင်ရင်း
ကျွန်ုပ်၏ အပြန်ခရီး က
ဘူး ကြွနေတော့၏။
မှုင်ဆေ.. စချိန်နဲ့သည်း ခုနှစ်မဟုတ်ဘူး
တစ်သက်လုံးသာ ယှဉ်ကြိုက်လေပေတော့ကွ.
ယူကြိုက်လေပလော့... ဟဲ... ဟဲ
ဟဲ... ဟဲ...
၇၉.

အခန်း (၈)   သီရိဂေဟာ

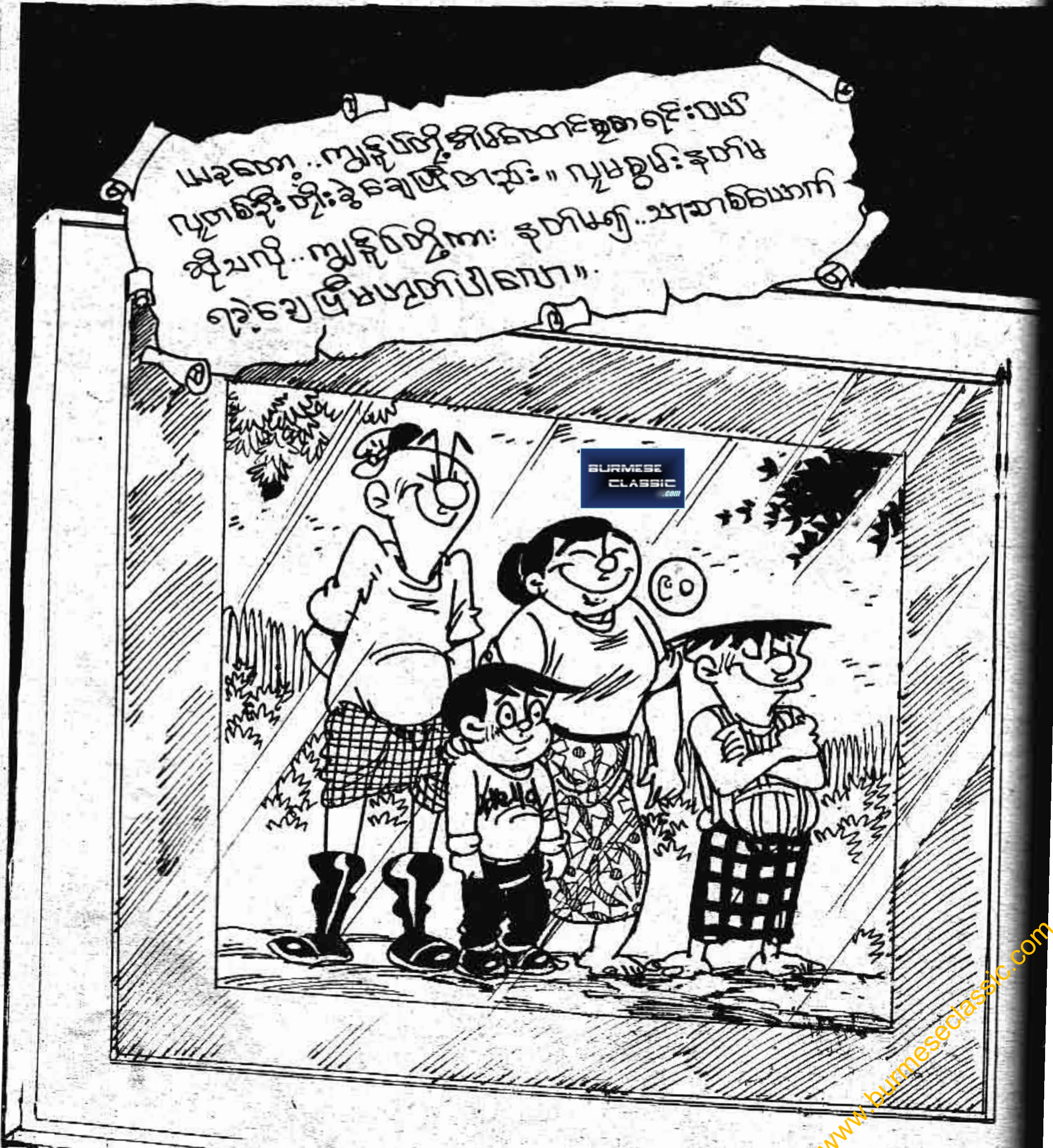
မေခုလော..ကျွန်ုပ်တို့အိမ်ထောင်စုစာရင်းဝယ်
လူတစ်ဦး တိုးခဲ့လေပြီတကား။ လူမစွမ်း နတ်မ
ဆိုသလို..ကျွန်ုပ်တို့အား နတ်မှ..သားသမီးတစ်ယောက်
ချဲ့ပေးမြဲမှုလာပါလေသာ။
၉၀

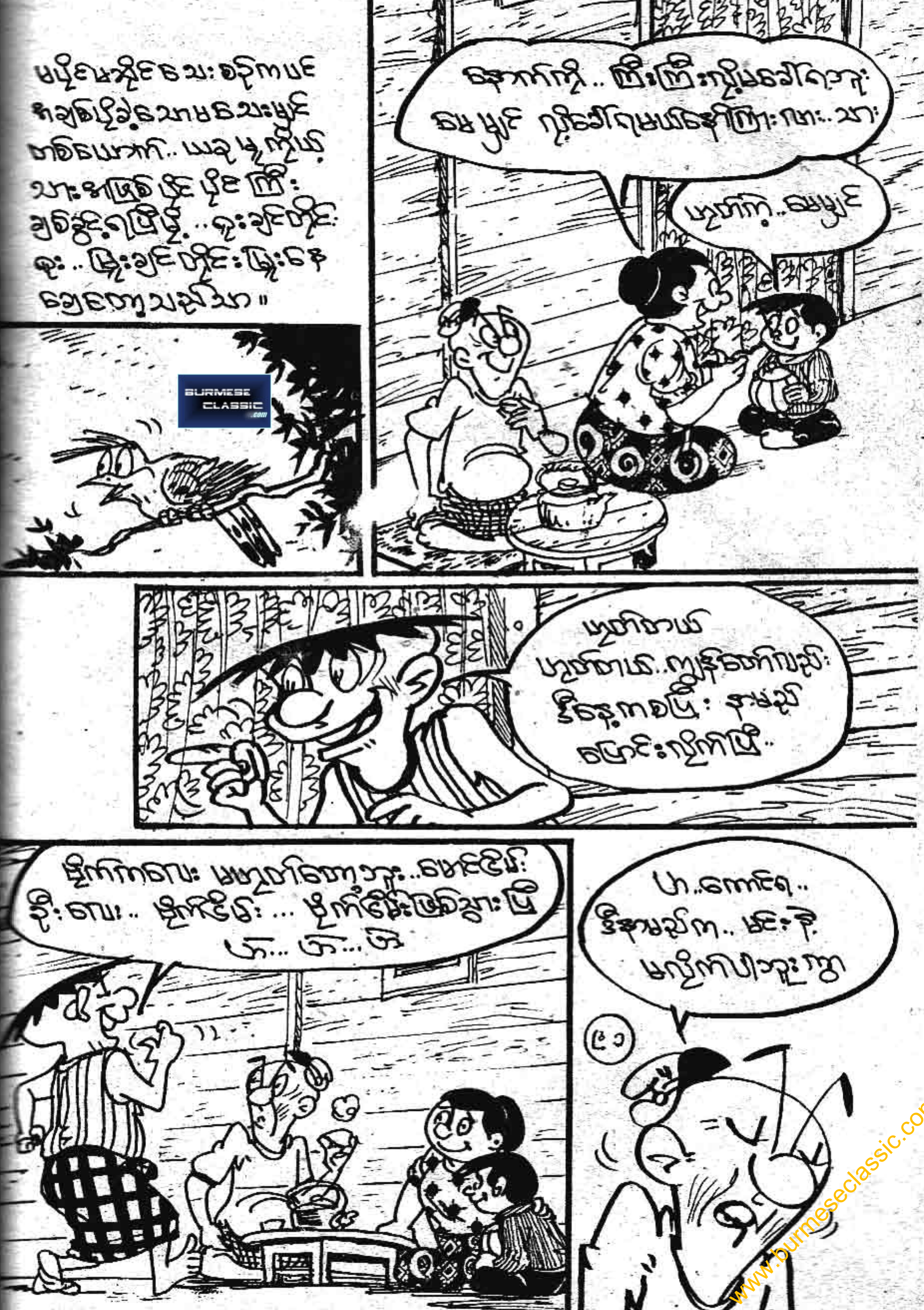
မပိုင်မဆိုင်သေးစဉ်ကပင်
ကချစ်ပြုံ့ခဲ့သော မဖေမှုန်
တစ်ယောက်.. ယခုမှ ကိုယ့်
သားအဖြစ် ပိုင်ပိုင်ကြီး
ချစ်ခွင့်ရပြီမို့.. ရေးချင်တိုင်း
ရေး.. ပြေးချင်တိုင်းပြေးနေ
ချေတော့သည်သာ။
နောက်ကို.. ကြီးကြီးလို့မခေါ်ရဘူး ဖေမှုန် လို့ခေါ်ရမယ်နော်ကြားလား..သား
ဟုတ်ကဲ့..ဖေမှုန်
ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ်..ကျွန်တော်ကလည်း ဒီနေ့ကစပြီး နာမည် ပြောင်းလိုက်ပြီ..
ဗိုက်ကလေး မဟုတ်တော့ဘူး..ဖောင်ဒိုး ဒိုးတလေး.. ဗိုက်ဒိုး... ဗိုက်ဒိုးဖြစ်သွားပြီ ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ
ဟာ..ကောင်ရ.. ဒီနာမည်က.. မင်းနဲ့ မလိုက်ပါဘူးကွာ
၉၁

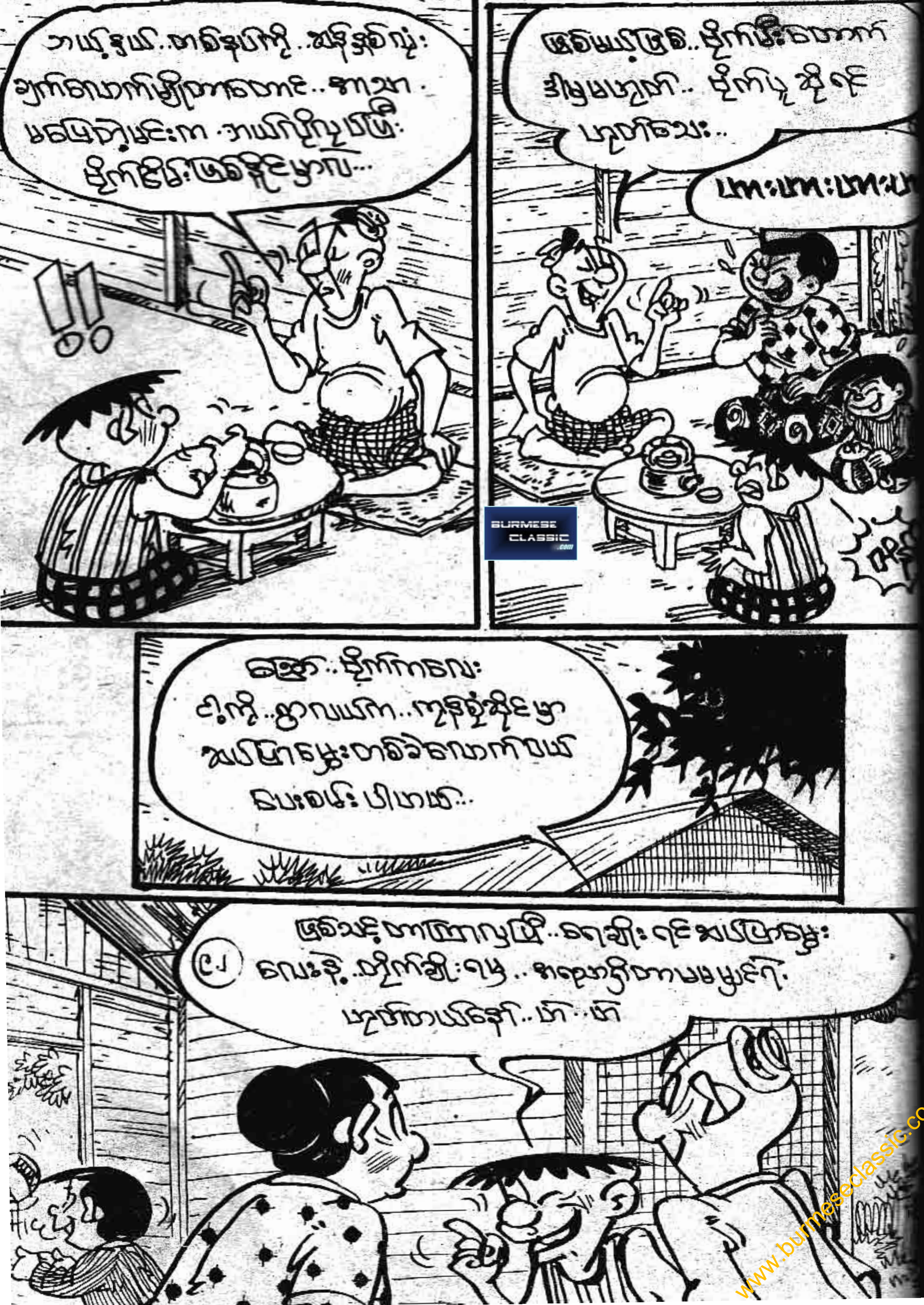
ဘယ့်နှယ်..တခါနပါကို..သိန်းနှစ်လုံး
ချက်တောက်မိပြုတ်ထောင်..နာသာ.
မဖြစ်ဘဲပွင့်းက .ဘယ်ကပိုလုပ်ပြီး
ဗိုက်ဦးမိန်းဖြစ်နိုင်မှာလဲ...
!!
ဖြစ်မယ့်ဖြစ်..ဗိုက်မီးတောက်
ဒါမှမဟုတ်..ဗိုက်ပုံဆိုရင်
ပျော့တွေး..
ပါး:ပါး:ပါး:ပ
ခေဇ္ဇာ..ဗိုက်ကလေး
ငါ့ကို..ဗျာလယ်က..ကုန်စုံဆိုင်မှာ
အပြာမှုန့်တစ်ခွဲလောက်ဝယ်
ပေးစမ်းပါဟယ်...
ဖြစ်သင့်တာပြောလှုပြီ..ရေချိုးရင်အပြာမှုန့်
လေးနဲ့..ဗိုက်ချိုးရမှ..အရောင်ရှိတာမမှုန်ရင်
ပျော့တာယ်နော်..ဟဲ..ဟဲ

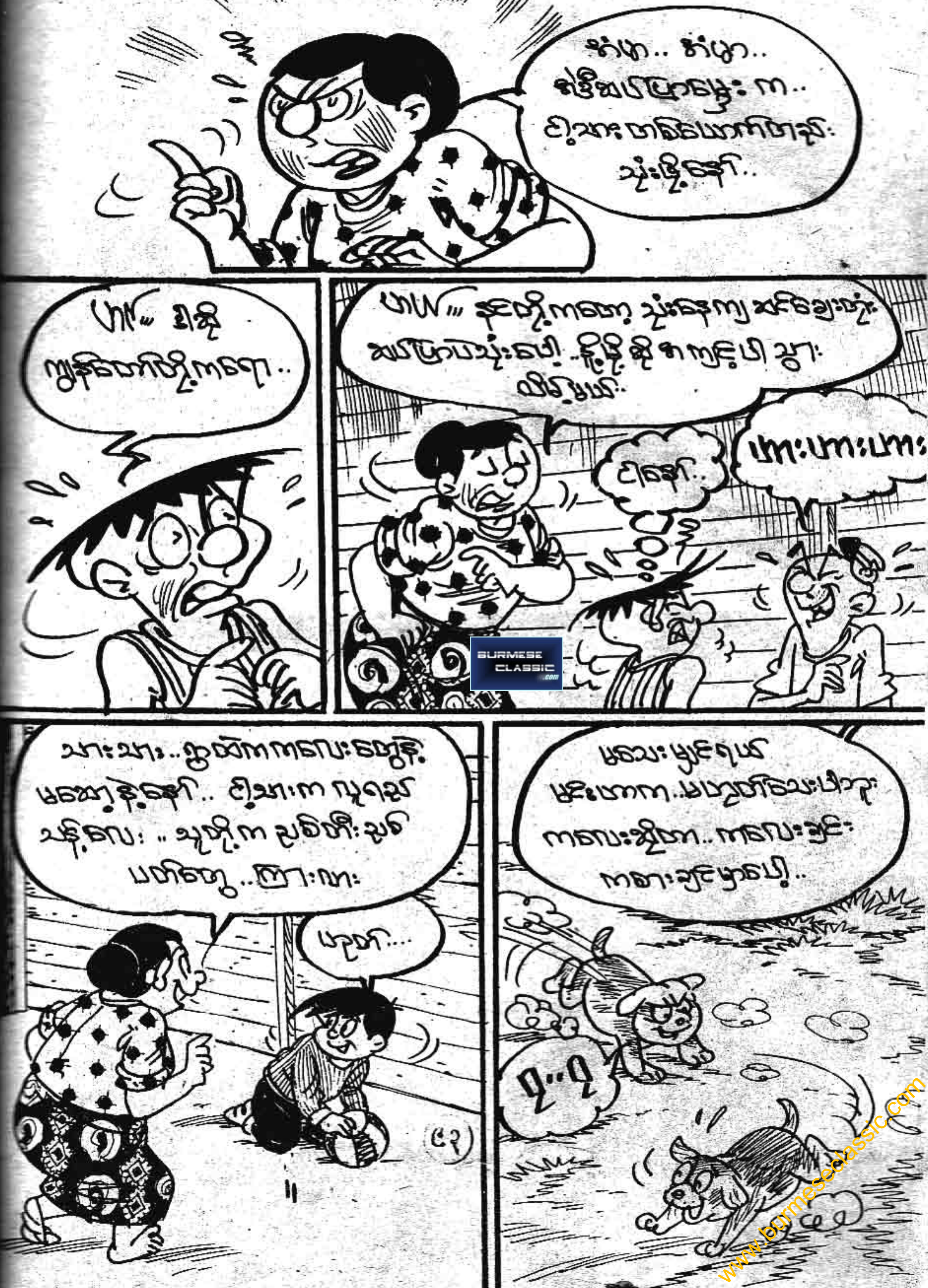
အံမယ်.. အံမယ်..
ခိုးဆိုပါပြောမှုန်း က..
ငါ့သား ဟာ ခလေးယောက်ျားသား
သုံးမိုးနော်..
ဟာဗျ... ဒါဆို
ကျွန်တော်တို့ကရော..
ဟယ်... နင်တို့ကတော့ သုံးနေကျ အင်ဒြေးတုံး
မပြောပါဘူးပေါ့.. ငို့မှို့ ဆို က ကျင့်ပါ သွား
သိမှာမယ်
ငါ့နော်..
ဟားဟားဟား
သားသား.. ဘွားဖိတ ကလေးတွေနဲ့
မဆော့နဲ့နော်.. ငါ့သားက လူရည်
သန့်လေး.. သူတို့က ညစ်ပတ်ညစ်
ပတ်တွေ.. ကြားလား
ဟုတ်...
မခေသူမှန်ရင်
မွေးဖခင်က.. မပြောတတ်သေးပါဘူး
ကလေးဆိုတာ.. ကလေးချင်း
ကစားချင်မှာပေါ့..
ဝူ..ဝူ

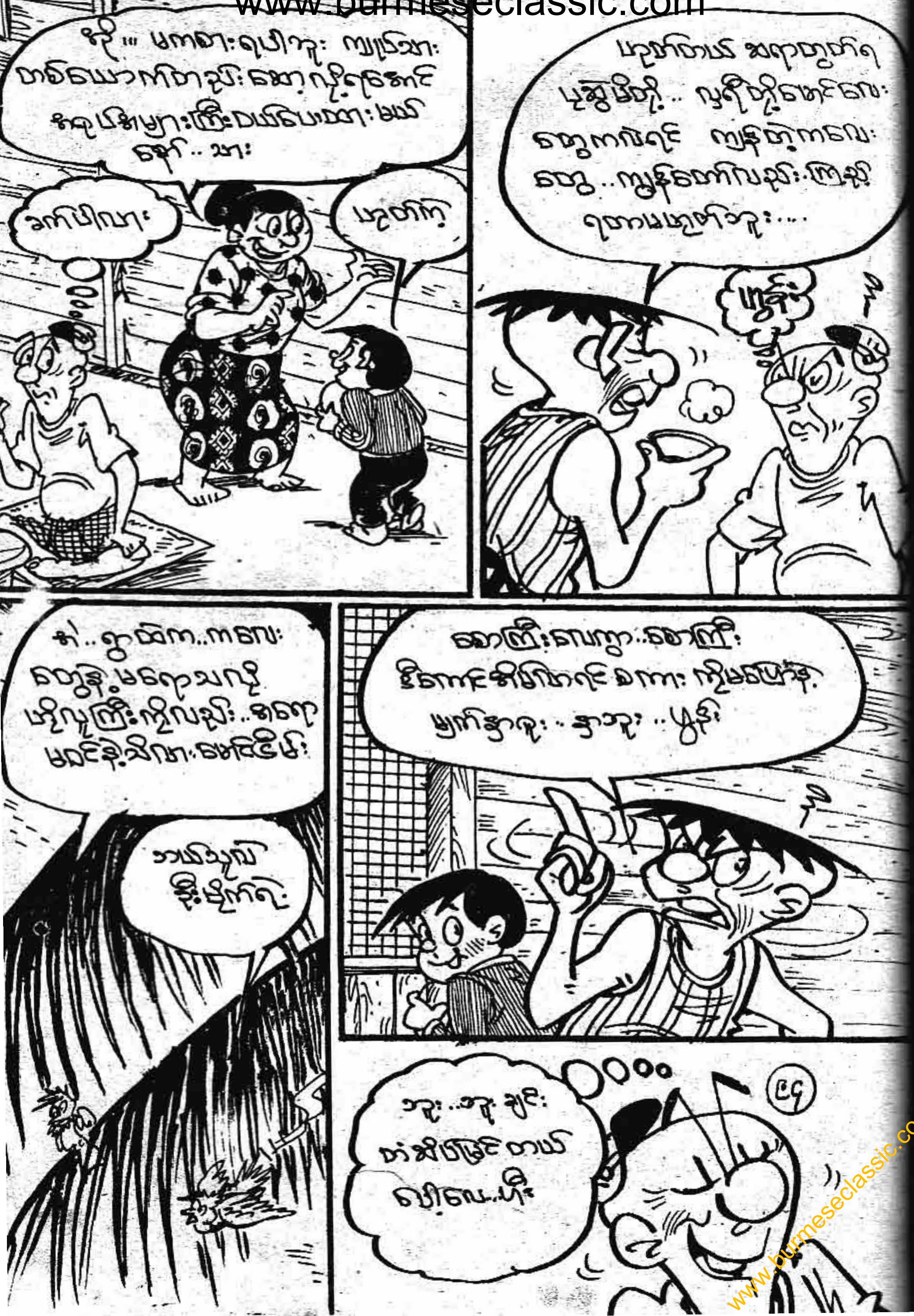
အို... မကစားရပါဘူး ကျုပ်သား
တစ်ယောက်တည်း ဆော့လို့ရအောင်
စက္ကူပြားမျှားကြီး ဝယ်ပေးထားမယ်
နော်..သား
ခက်ပါလား
ဟုတ်ကဲ့
ဟုတ်တယ် ဆရာတွတ်ရဲ့
ပုဆွဲမိတို့.. လှရိတို့အောင်ကလေး
တွေ့ကတည်းက ကျုပ်တို့ကလေး
တွေ..ကျွန်တော်ကလည်း ကြည့်
ရတာမဟုတ်ဘူး....
ဟွန်း
ဟဲ့..ဘွတ်ထိက..ကလေး
တွေနဲ့ မဆော့ရဘူးလို
ဟိုလူကြီးကိုလည်း..စကား
မပြောနဲ့သိလား မောင်မြင်း
ဘာဖြစ်လို့
ဒီလိုပြောလဲ
သောကြီးပေါက္ကာ..သောကြီး
ခုံတောင်ဒီမှာမာရင်ဘကား ကျိုမပြောနဲ့
မျက်နှာရှုံ..ဘွတ်ဘူး..မှုန်း
ဘူး..ဘူး ချွင်း
တုံ့အိပ်မြင်တယ်
ပျော်လေ..ဟီး
၉၄

မောင်ငြိမ်းစာပေ..သူတို့မောင်နှမ စာချုပ်ပြီးသည်မှာ နည်းနည်းလှုပ်လှုပ် သဘောရှိသည်မို့ ပြောချင်မိသော်လည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ ထိခိုက်ခံစေသည် မဟုတ်၍ ကျွန်ုပ်ကလည်း ရင့် နှုတ်ပိတ်ဆိတ်ဆိတ်သာနေရချေတော့သည်သာ။

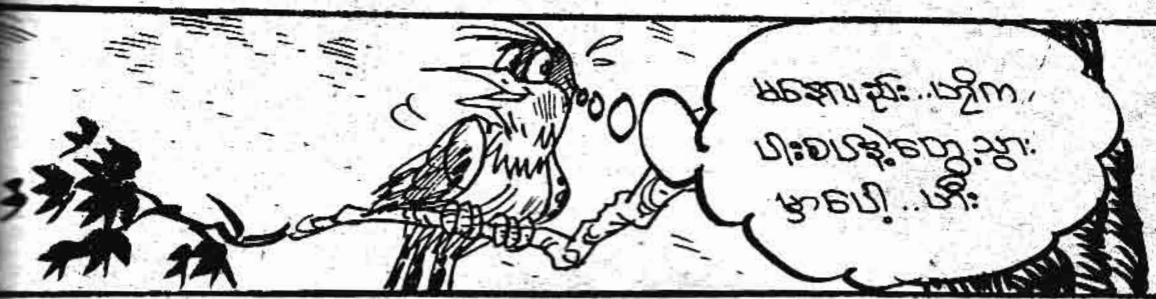
မနေ့ကညဦး..ဟိုက၊
ပါးစပ်နဲ့တွေ့သွားမှာပေါ့..ဟီး

တကယ်တမ်း ပြောရလျှင်လည်း.. မောင်ငြိမ်းစာပေ သူတို့မောင်နှမ သည်းသည်းလှုပ်သည်ကို အပြစ်မဆိုသာ။

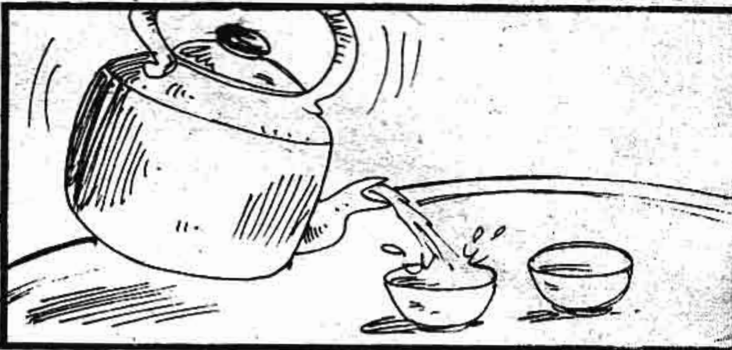

မောင်ငြိမ်းသည်..သူ့ကိုချစ်မှန်း စာကလို လိုက်မှန်းသိသော်လည်း စဉ်းစားရေးမယူရှာ။

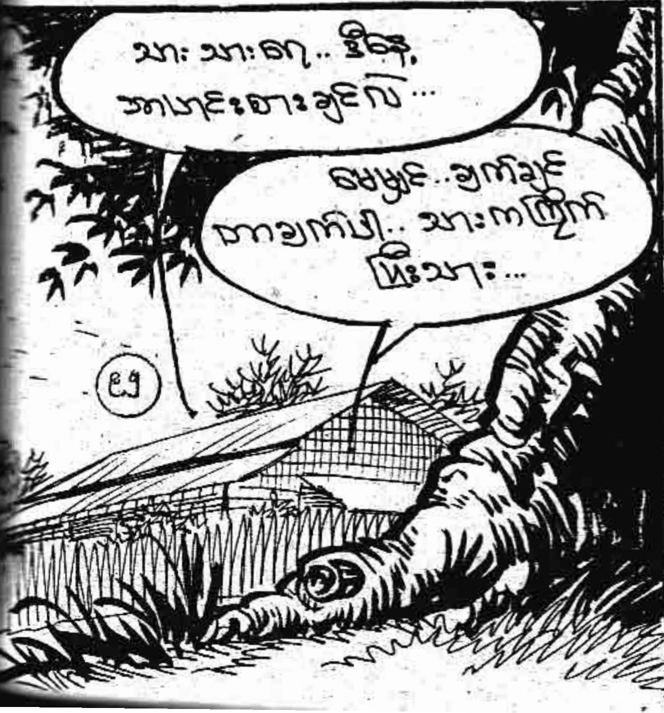
သားသားရေ..ဒီနေ့ ဘာဟင်းစားချင်လဲ…
မေမေ..ချက်ချင်တာချက်ပါ.. သားကကြိုက် ဟီးသား…

ကျွန်ုပ်..သတိထားမိသလောက် ဟိုဟာ..သည်ဟာ..မူဆာသည် လိုကျသည်းဟုတ်လည်း မရှိသလောက်ပါပဲ။

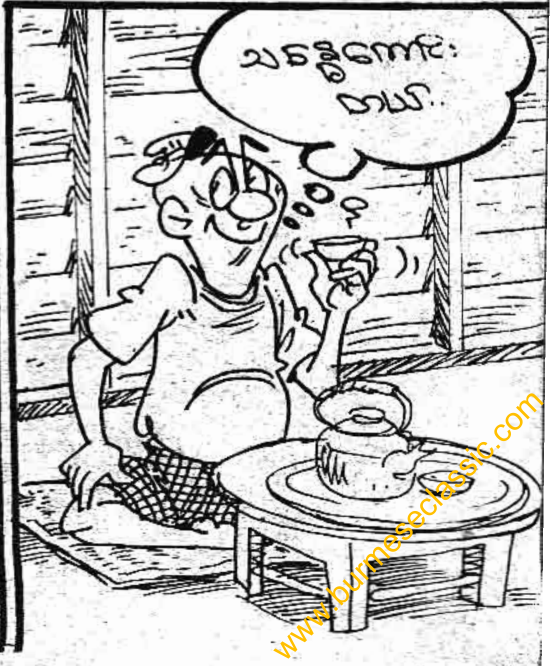

[illegible]နှင့်စားသည်၊
[illegible]ကျိုးဝတ်သည်။
မိဘစကားနားထောင်
သည်၊ လိမ္မာရေးခြားရှိ
သည်။

[illegible] ထဲက ကလေးတော်ဝင်ခိုန်ရင်
သားလေး ချက်ရှု..ကိုချစ်ရှိလိမ်ခွဲခါဖြားမှုးဖေါ်..

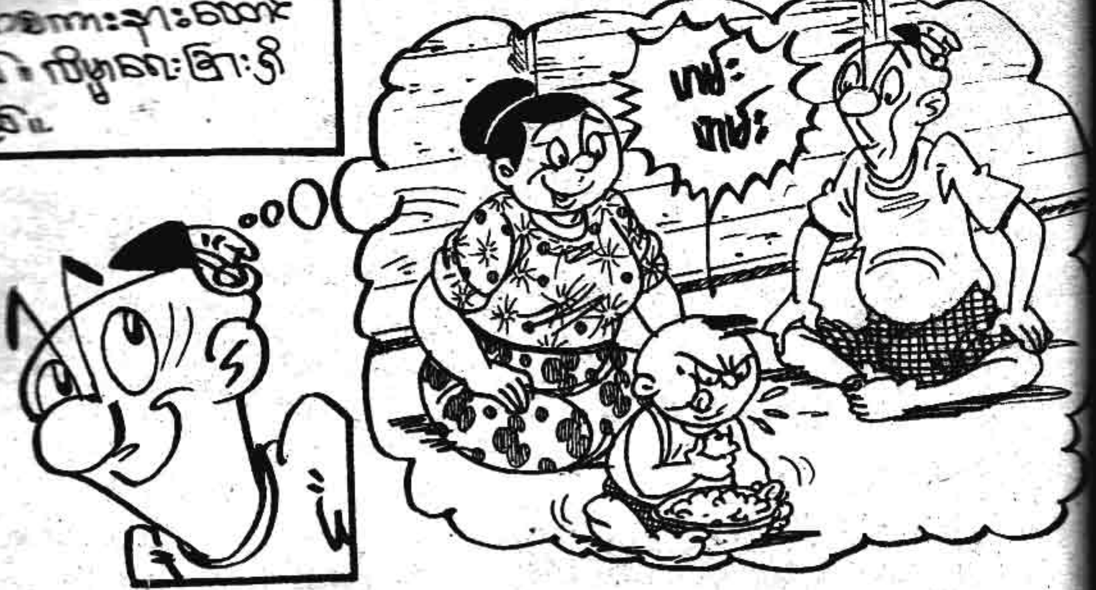

သို့လိုချစ်မြွန်း..အကြိုက်ပိုက်မှန်းသိသောချက်ရှုကား အလိုက်..ဆောင့်လိုက်..
အောင့်လိုက်..ကြိုက်ကျလိုက်.. မူသောကြိုက်သည်မှာ ဘာကြောင့်ဖြစ်ဘောင်း ; ခွေးမည်နည်း။

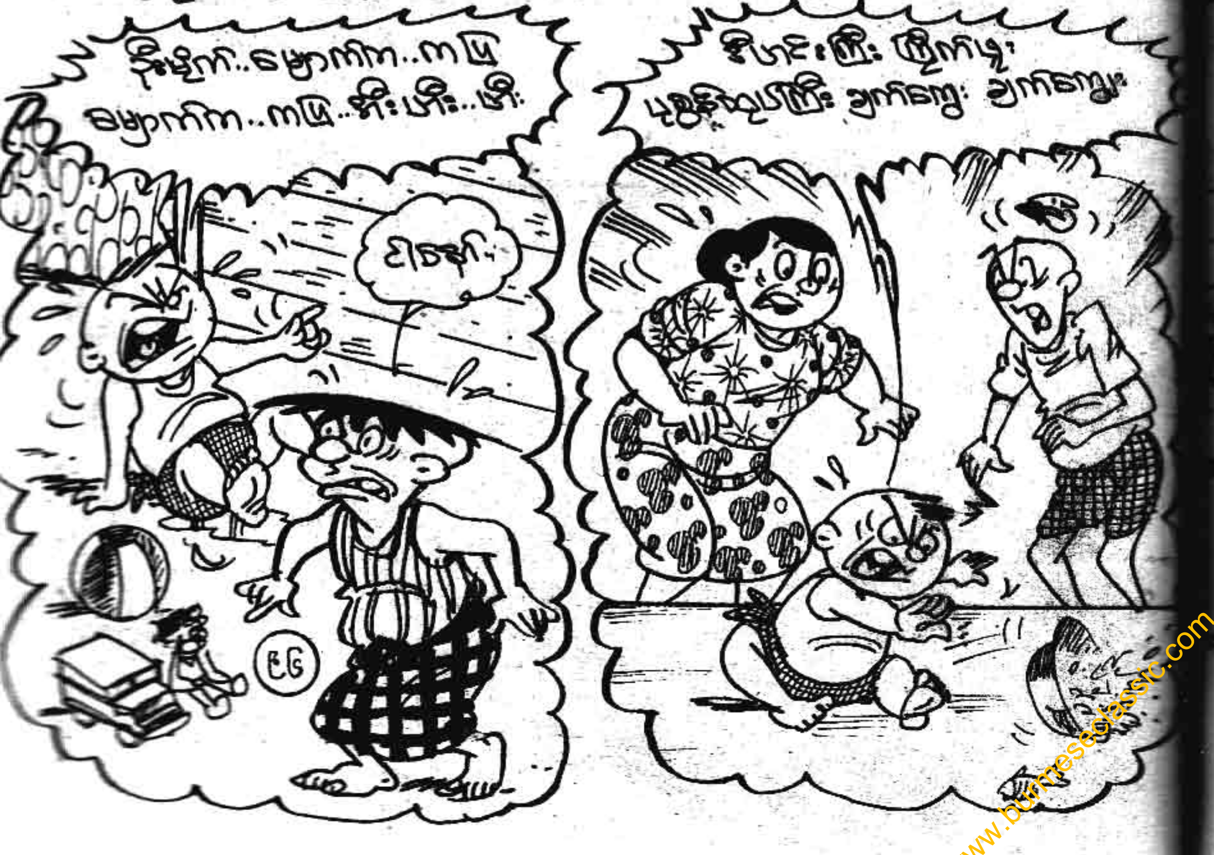
နိုးမိုက်..မျောက်ကြ..ဂမြ
မျောက်ကြ..ဂမြ..ဖီး ပီး..ဖီး
ဥဒေါ်
EG
ဦးပဉ္စင်းကြီး ပြိုက်မှု
မူစွန်းပြုပါကြီး ချက်ကျွေး ချက်ကျွေး

ကြာသော်..ကျွန်ုပ်တို့
မပြောနှင့်..သားရူး
မသေးမျှင်ပင်..
သည်းမခံနိုင်ရ
တော့ကား..သူ့ခြံ
သူမနှင့်လိုက်ရ
သည့်အဖြစ်မျိုး
ရှိခဲ့ဖူးသည်မဟုတ်
ပါလော။

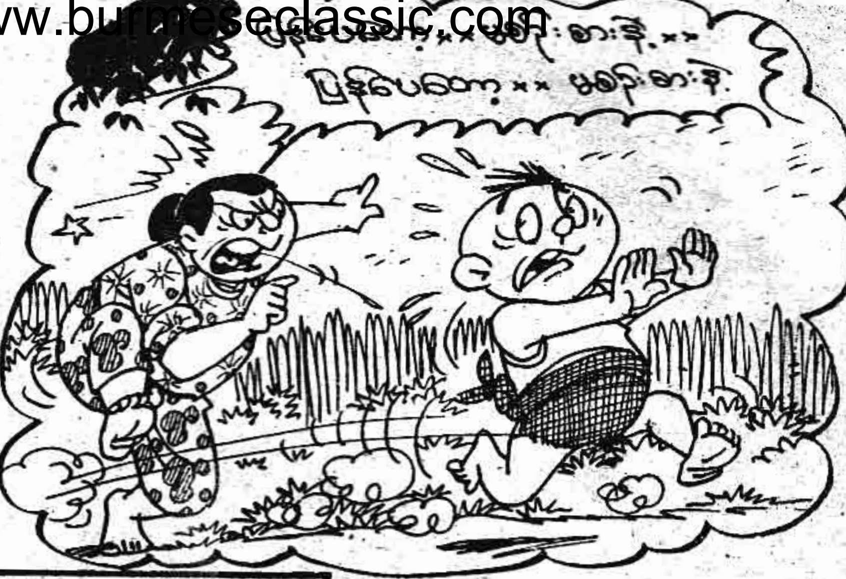
ပြန်ပေးတော့ ×× မခိုးစားနဲ့ ××
ပြန်ပေးတော့ ×× မခိုးစားနဲ့

ဒီတော့လည်း..အောင်ငြိမ်းကို..ကျွန်ုပ်ပြန်လွှတော့၏။ ယောကျ်ားသဘာဝမို့ ဘာမပြောသော်လည်း ရင်ထဲက သားတစ်ယောက်နှယ်.. ချစ်မိသည်ကတော့ အမှန်။

အောင်ငြိမ်း၏ လိမ္မာရေးခြားရှိမှု၊ အခွင့်အရေး မယူတတ်မှုတို့က ကျွန်ုပ်တို့ သုံးဦး၏ မေတ္တာကို သူ့အပေါ် ပုံအောသွန်ချစေမိသည်မှာလည်း အမှန်ပင်ဖြစ်ခဲ့တော့၏။

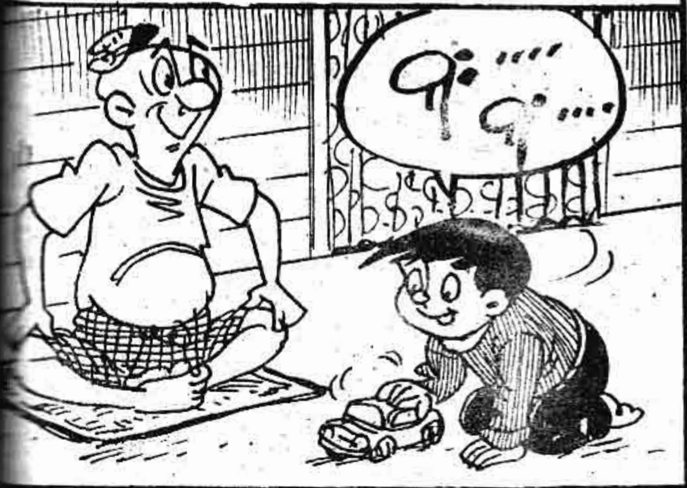

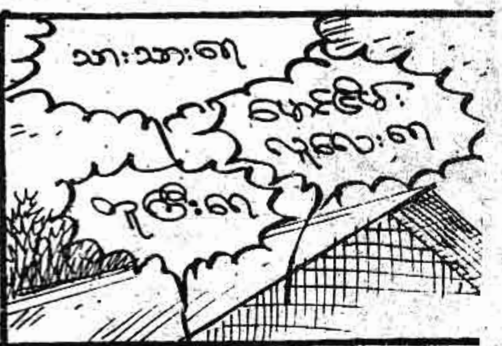
သားသားရေ
အောင်ငြိမ်း လူလေးရေ
ဘုကြီးရေ

အခြား မကြည့်နှင့် မသေးမျှင်ကိုကြည့် ယခင်ကဆိုလျှင် ငွေယားလေး ရှိသည်နှင့် ပါတိတ်ပန်းအင်္ကျီ ပေးဝယ်ဖို့ ကောက်ကာ စိတ်ကူးတတ်သည့် မသေးမျှင်။

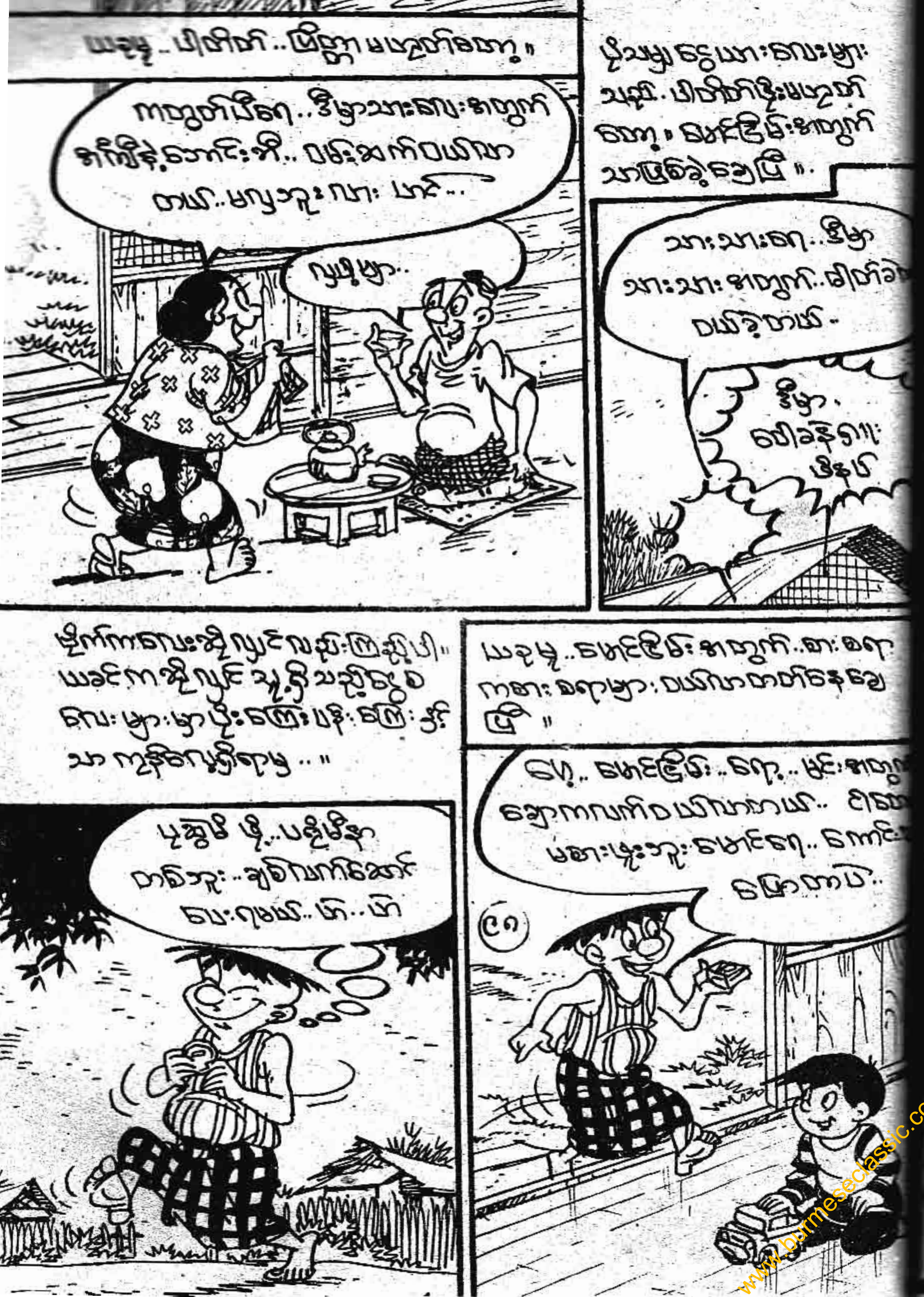
ယခုမှ..ပါတိတ်..ဖြတ္တာမပျော်ပါတော့။
ကတွတ်ပိတ်ရေ..ဒီမှာသားလေးအတွက် အင်္ကျီနဲ့ဘောင်းဘီ..ပန်းအကိုဝယ်လာ တယ်..မကျဘူးလား မောင်...
လှပါ့ကွာ..
ပိုသမျှငွေယားလေးများ သုံး..ပါတိတ်ပိုးမပျော် တော့။ မောင်ငြိမ်းအတွက် သာဖြစ်ခဲ့တော့ပြီ။
သားသားရေ..ဒီမှာ သားသားအတွက်..ဖါတ်ခဲ ဝယ်ခဲ့တယ်..
ဒီမှာ. ဖေါ်ခနိုဂါး ဖိနပ်
ဖိုက်ကလေးဆိုလျှင်လည်းကြည့်ပါ။ ယခင်ကဆိုလျှင် သူ့ရှိသည့်ငွေ ကလေးများမှာပိုးတွေးပနိုးဖြေဘ် သာ ကုန်ခဲ့ရာမှ..။
ယခုမှ..မောင်ငြိမ်းအတွက်..စား စရာ ကစားစရာများ..ဝယ်လာတတ်နေခဲ့ ပြီ။
ဟဲ့..မောင်ငြိမ်း..ရော့..မုန့်အတွက် ချောကလက်ဝယ်လာတယ်.. ငါလေ မစားဖူးဘူးမောင်ရေ..ကောင်း ပြောတာပဲ..
မုန့်ဖိုး ဖို..ပဲ့ခိုးမှာ တစ်ဘူး..ချောကလက်ကောင်း ပေးရမယ်..ဟဲ..ဟဲ

ကျွန်ုပ်ကတော့..ဘာထူးမှန်းမသိနိုင်သေး ။ မသေးမှန်းမသိအောင်လိမ်ကျစ်ထား သော ပိုက်ဆံကလေးများထဲမှ မောင်ငြိမ်း ထွက်..မုန့်ကလေး..ပဲကလေးများဝယ် လာတာ ဝါကိနုပြီမဟုတ်ပါလော ။

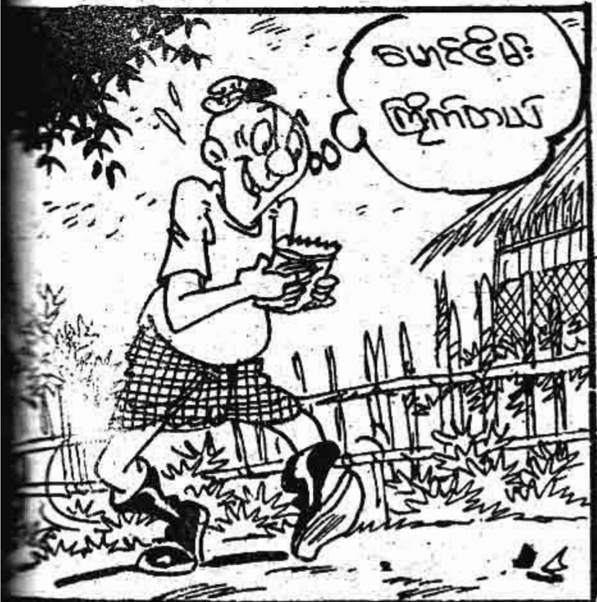

ကလိုက်ကြသည်းပြီ၊ စိတ်လည်း ရွှင်းသာ စေသော ကိုတိမ္မသား မောင်ငြိမ်း ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်ကလေးသည် သီရိဂေဟာ ဖြစ်ကလေသည်ကတော့ အမှန် ။

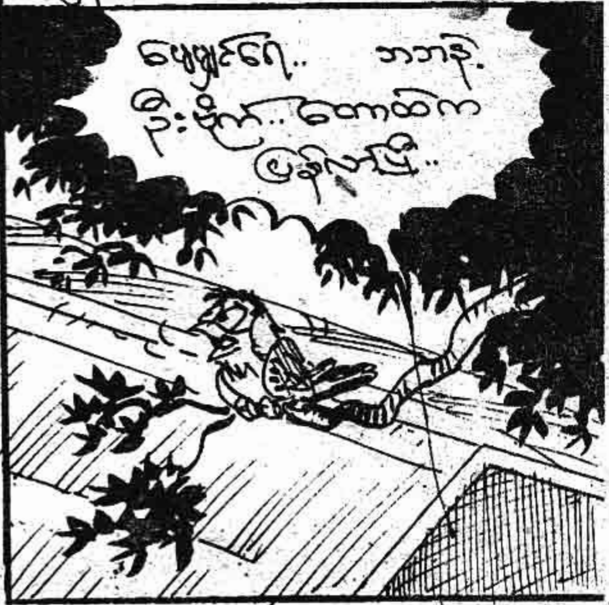
မေမျှင်ရေ.. ဘဘနဲ့ ဦးမိုက်.. တောထဲက ပြန်လာပြီ..

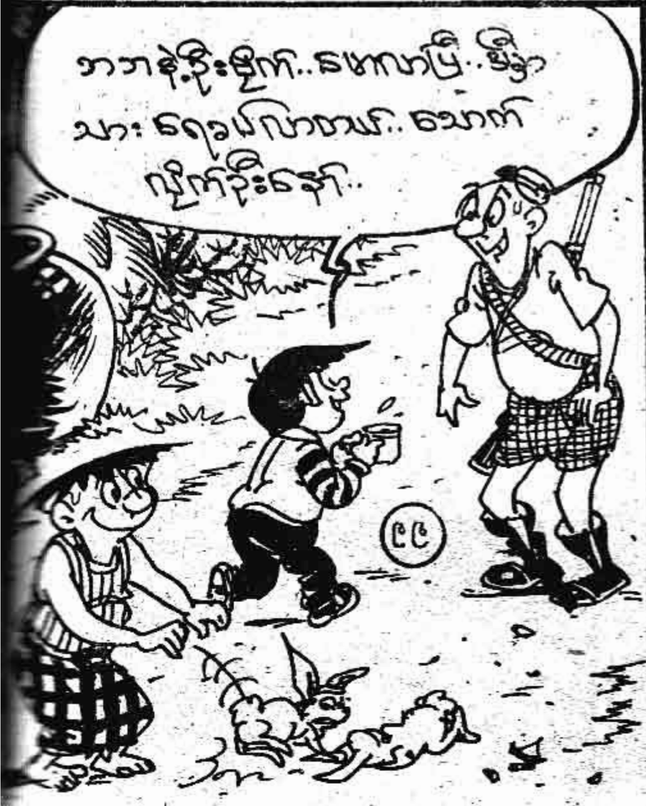
ဘဘနဲ့ဦးမိုက်..မောလာပြီ..မိမွှာ သား ရေခပ်လာတယ်.. သောက် လိုက်ဦးနော်..

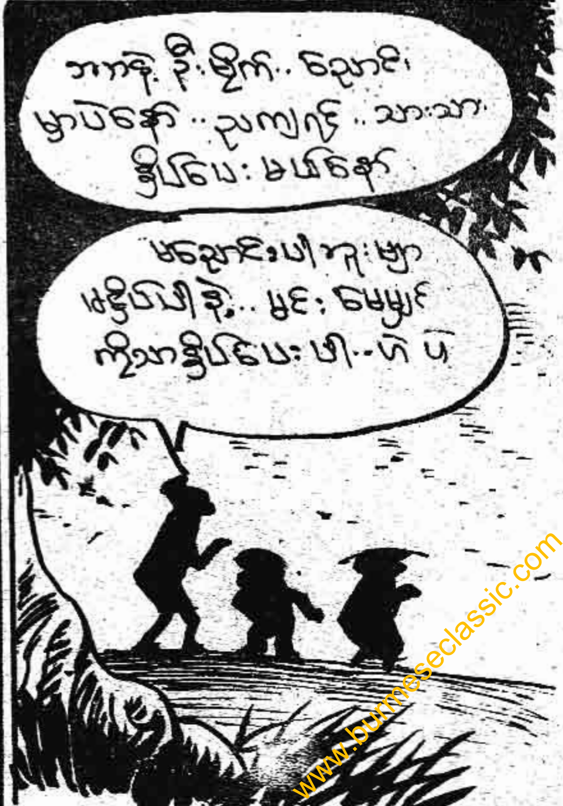
ဘဘနဲ့ ဦးမိုက်.. ညောင်း မှာပဲနော်.. ညကျရင်.. သားသား နှိပ်ပေးမယ်နော်
မညောင်းပါဘူးဗျာ မနှိပ်ပါနဲ့.. မင်း မေမျှင် ကိုသာနှိပ်ပေးပါ..ဟဲ ဟဲ

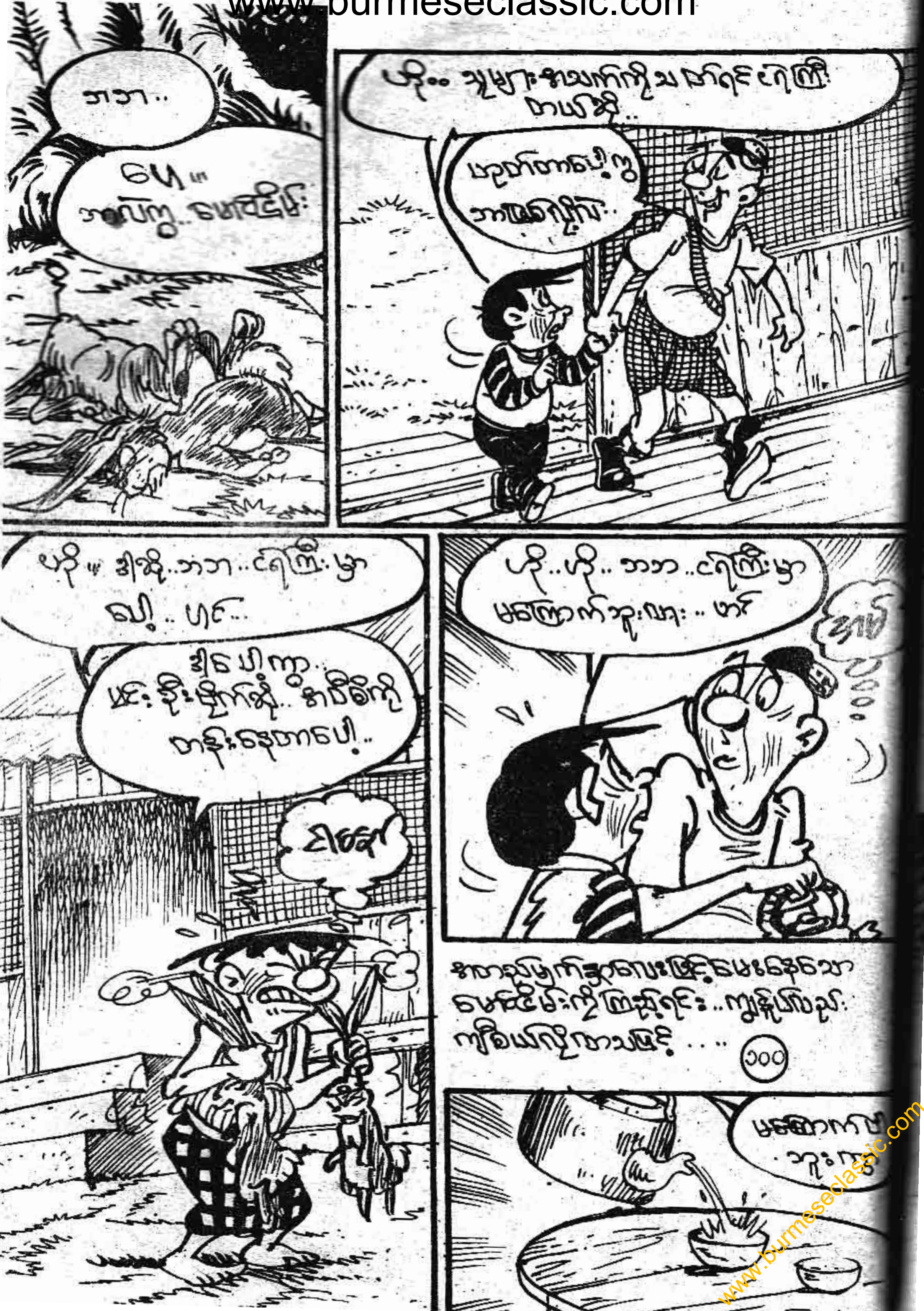
ဘဘ..
ဖေ့ ။ ဘာဖြစ်ကွ..သေသွားပြီး
ဟိုး.. သူများစားသောက်ကိုသဘောရင် ငရုကြီး တယ်ဆို..
ပူလာတာပေါ့ကွ ဘာမေးချင်လို့လဲ..
ဟိုး.. ဒါဆို..ဘဘ..ငရုကြီးမှာ သေပြီ..ဟင်..
ဒါပေါ့ကွ.. မင်းဦးကြီးကလဲ..ဒီဓါတ်ကို တွန်းနေတာပေါ့..
ဒါဗျာ
ဟိုး..ဟိုး.. ဘဘ..ငရုကြီးမှာ မကြောက်ဘူးလား..ဟင်
အား
စာသည်မျက်နှာပေးမကောင်းဘဲနေသော မောင်ငမိုက်ကို ကြည့်ရင်း..ကျွန်ုပ်သည် ကျိတ်ပြီးရယ်လိုက်သည်။ . . .
မကြောက်ပါ ဘူးကွ

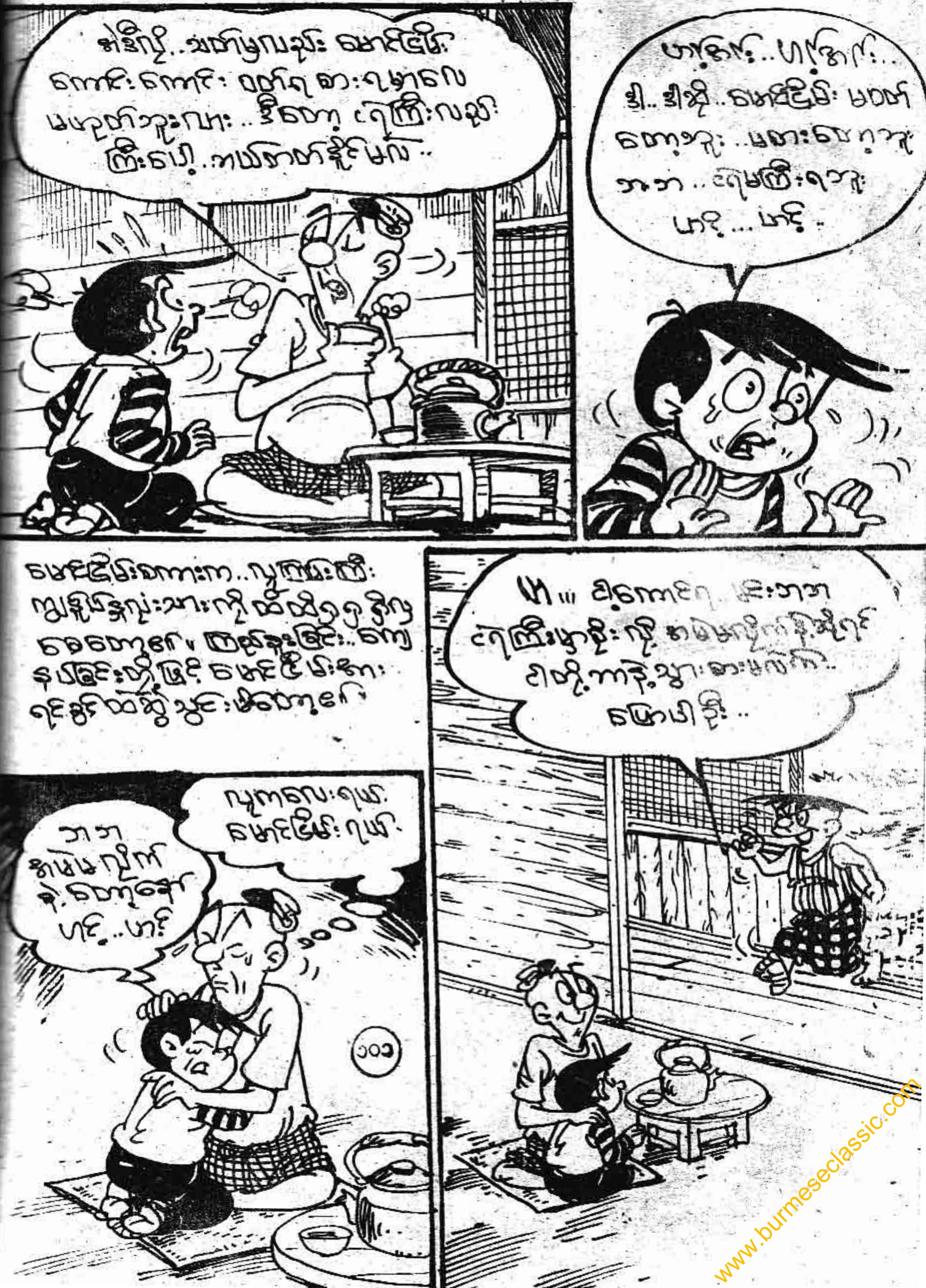
အဲဒီလို..သတ္တိမှာလည်း မောင်ငြိမ်း ကောင်းကောင်း ပတ်ရ စားရမှာလေ မယုတ်ဘူးလား..ဒီတော့ ကျားကြီးလည်း ကြီးပေါ့..ကယ်တော်တော်နိုင်မှာ..
ဟာ့ဗျား...ဟာ့ဗျား.. ဒီ..ဒီလို..မောင်ငြိမ်း မဝံ့ တော့ဘူး..မစားပေ ဂူ့ဘူး ဘဘ..ကျားကြီးရဘူး ဟင့်...ဟင့်..
မောင်ငြိမ်းတကားက..လူကြမ်းကြီး ကျူနိုမ်ဒုံ့သားကို ထိတ်သိ၍ ၍ ခိုကျ ခေတော့၏။ ကြောက်ရွံ့ခြင်း..ကြေ နပ်ခြင်းတို့ဖြင့် မောင်ငြိမ်းအား ရင်ခွင်ထဲသို့ သွင်းမိတော့၏
ဟာ... ဒို့ကောင်ငယ်... ဘဘ ကျားကြီးမုဆိုးကို အမဲမကိုက်နဲ့ဆိုက် ငါတို့ကာကွယ်သွားစားမလား.. ပြောပါဦး..
လူကလေးရယ် မောင်ငြိမ်းရယ်
ဘဘ အမဲမကြိုက် ဘဲ့တော့နော် ဟင့်..ဟင့်
၁၀၃

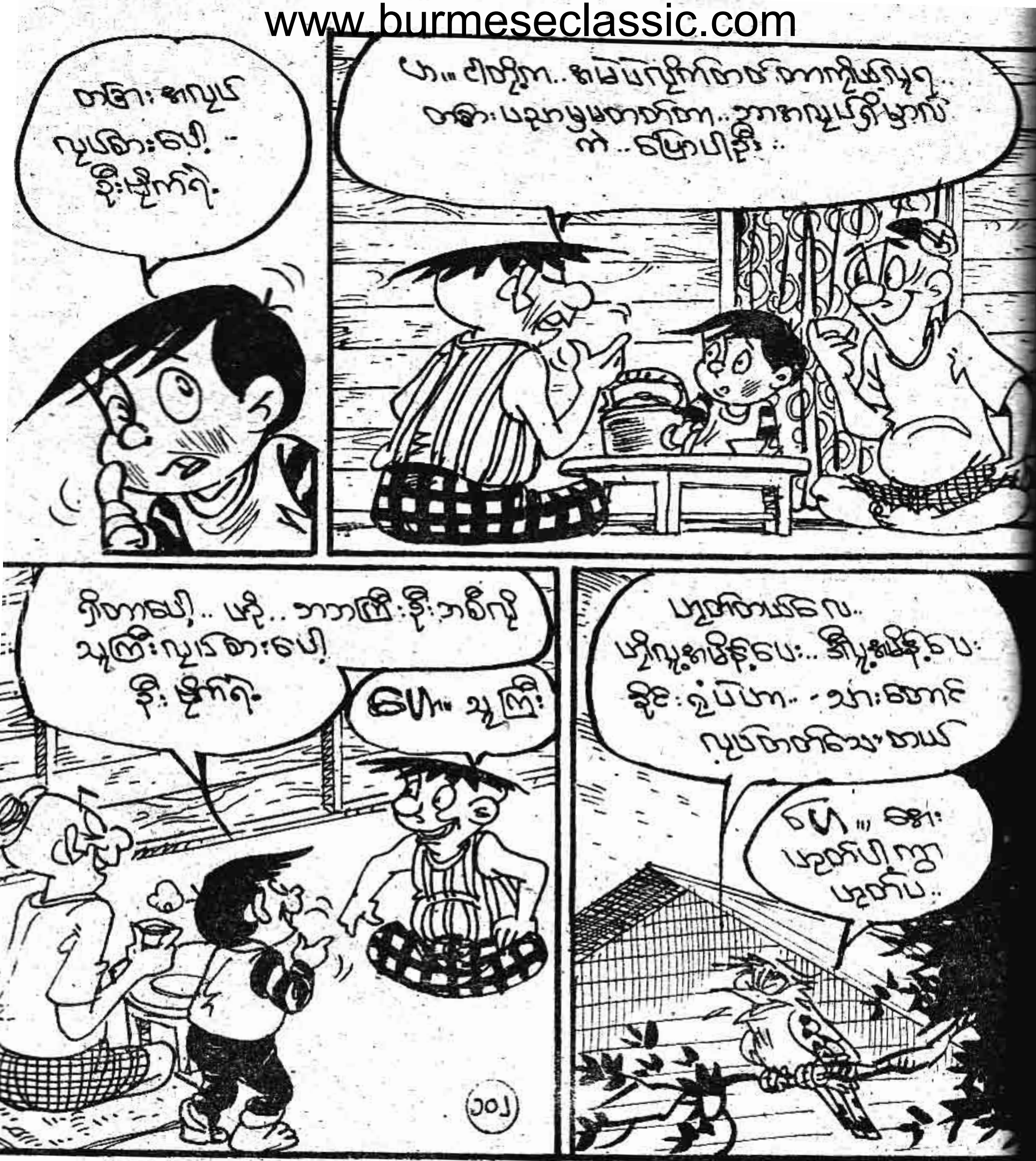
တခါး ဆလှုပ်
လှုပ်သွားပေါ့ ..
ဦးမှိုက်ရဲ့
ဟာ… ငါတို့က.. ဘဲမပါကျိုက်ဆော့တောကြက်ကြီးရှု..
တခါး ပဉ္စမမှာတော့.. ဘာကလှုပ်ဖို့မှာလဲ
ကဲ.. ပြောပါဦး..
ရှိတာပေါ့.. ဟို.. ဘဘကြီး ဦးဘစိန်လို
သူကြီး လှုပ်သွားပေါ့
ဦး မှိုက်ရဲ့
ဟေ… သူကြီး
ဟုတ်တယ်လေ..
ဟိုလူ့အမိန့်ပေး.. ဒီလူ့အမိန့်ပေး
ခိုင်းနေပါက.. - သားဆောင်
လှုပ်တတ်သေးတယ်
ဟေ… အား
ဟုတ်ပါ့ကွာ
ဟုတ်ပါ..

မောင်မြမင်း စကား ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း မပြုံးဘဲ.. ဝါးလုံးကွဲရယ်ကြရ
မိချစ်တော့ သုံးသိတာကား "ပြောလည်း ပြောတတ်ပါလေ မောင်မြမင်း"

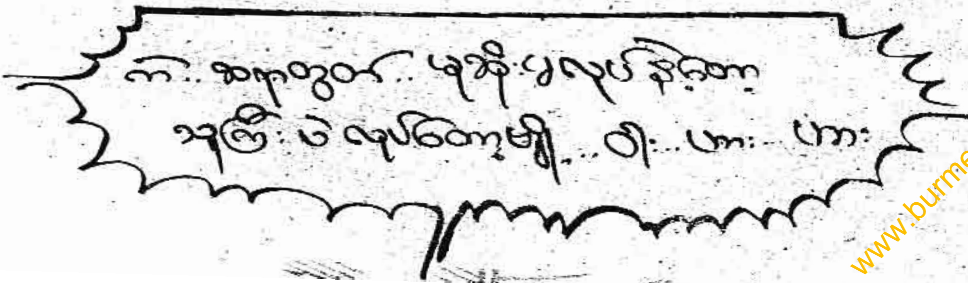
ကဲ.. ဆရာတွတ်.. မှတ်ထိုး ပွဲလုပ်နိုင်တော့
သူကြီး မဲ လုပ်တော့မှ... ဝါး.. ဟား.. ဟား

ကိုယ့်သားရင်းသမီးရင်း
ရှိခဲ့လျှင်တောင်မှ..မောင်မြင်း
လောက်..ကျွန်ုပ်တို့ကို..စိတ်
ချမ်းသာစေနိုင်ပါ့မလား..
ဟုပင် ကျွန်ုပ်မှာ အတွေး
သံသယဖြစ်မိတော့၏။

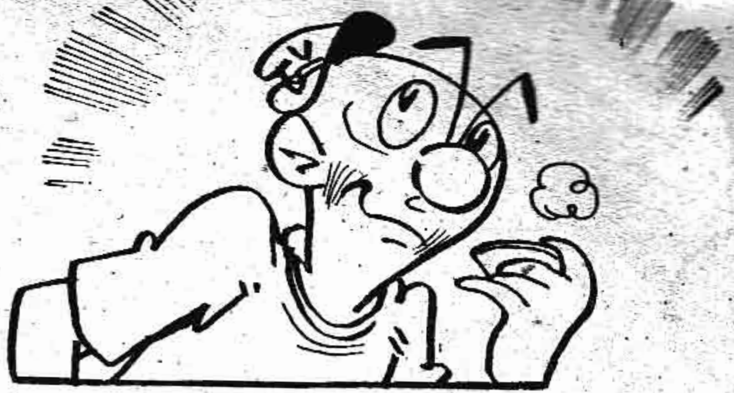

ဗီဇကောင်းသည့်ပြင် ဘဝအတွေ့အကြုံကပါ သင်ကြားခံခဲ့ရသည့်မောင်မြင်း၏ လိမ္မာရေးခြားရှိမှုက..မွေးစားသား ဟူသော အသိကို ပျောက်ကွယ်မေ့လျော့သွား မိသည်ကတော့ အမှန်။

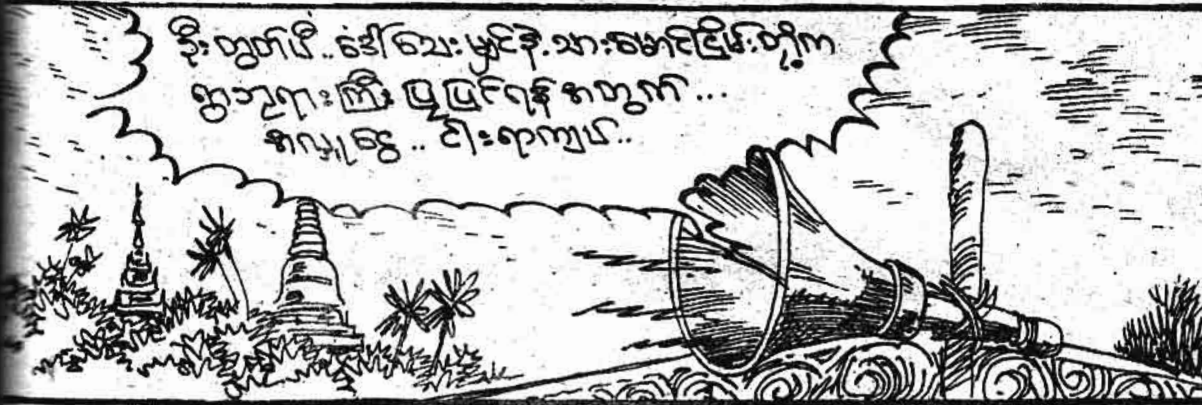
ဒိုးတွက်ပါ..ငါ့ဒေါ်လေးမှုင်နဲ့သားမောင်မြင်းတို့က
ရွာဘုရားကြီး ပြုပြင်ရန် အတွက်...
အလှူငွေ.. ငါးရာကျပ်..

ထို့ပြင် တစ်ဖန်..
ကျွန်ုပ်တို့ ထီးမင်း
မစွမ်း ဖြစ်လာချိန်တွင်
အားကိုးရမယ့် သား
လိမ္မာ ဟူ၍လည်း
စိတ်ထဲတွင် ယုံကြည်
ခဲ့မိ၏၊ ကျေနပ်အားရ
နေမိသည်မှာလည်း
အမှန်ပင် ဖြစ်ပါချေ
တော့သည်တကား။

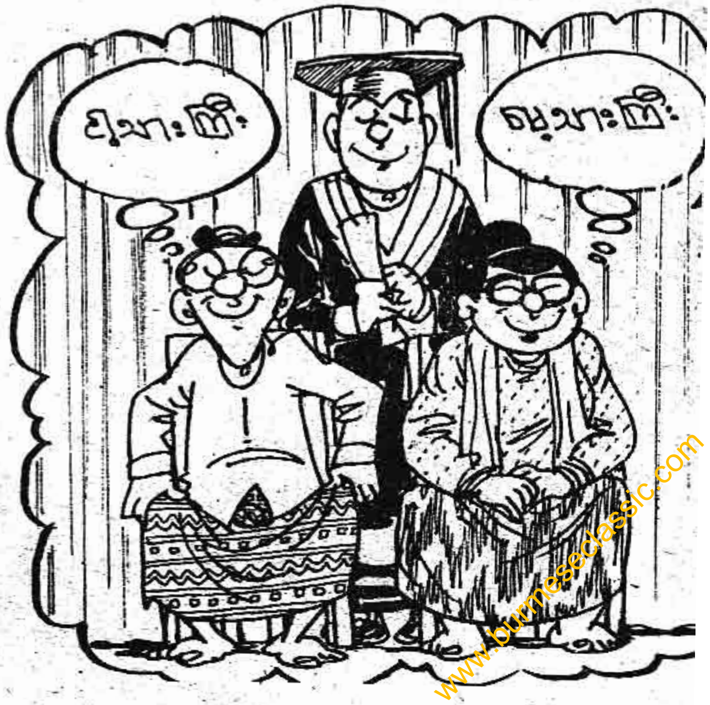

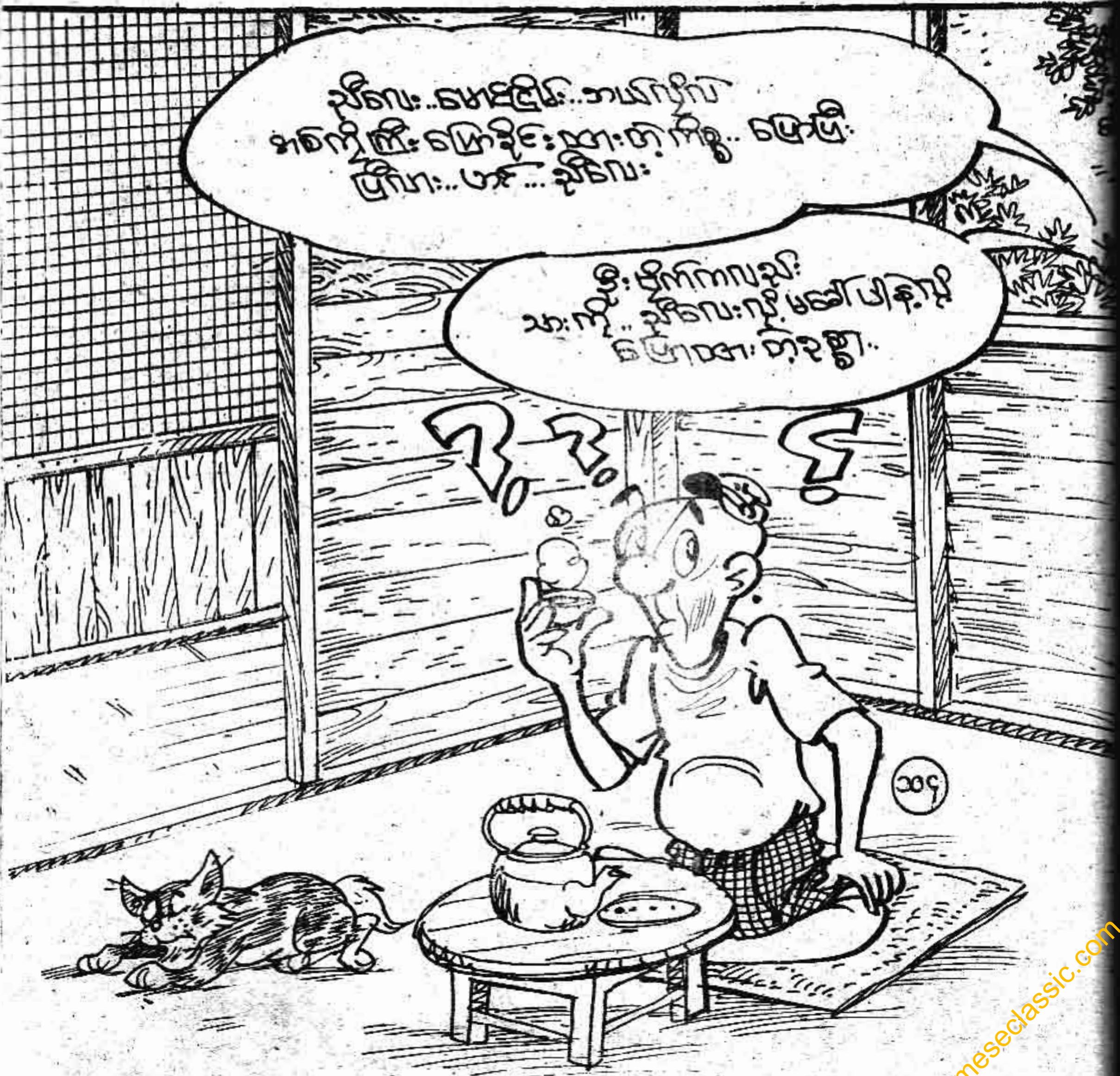
ညီလေး..မောင်ဦး..ဘယ်ကိုပဲ
မာတိကာကြီး ပြောင်းသွားတဲ့ကိစ္စ.. ပြောပြီး
ပြီးသား..ဟင်...ညီလေး
ဦး ဗိုက်ကာလည်း
သားကို.. ညီလေးလို့ မခေါ်ပါနဲ့လို့
ပြောထားတဲ့ဥစ္စာ..
? ? ?

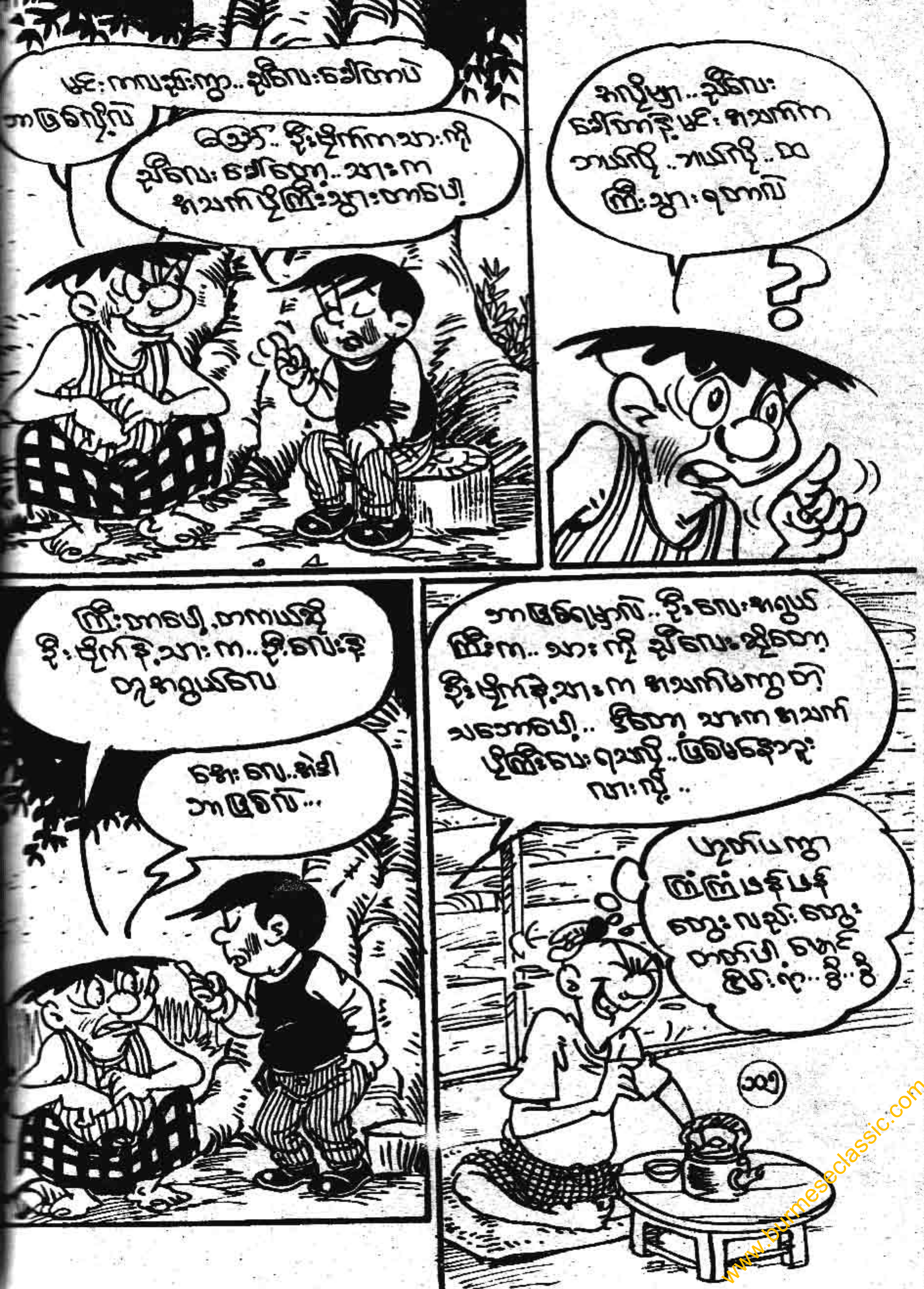
မင်းကလည်းကွာ.. ညီလေးခေါ်တာပဲ ဘာဖြစ်လို့လဲ
ခင်ဗျာ.. ဦးမိုက်ကသားကို ညီလေးခေါ်တော့.. သားက အသက်ပိုကြီးသွားတာပေါ့
အကိုမှာ.. ညီလေး ခေါ်တာနဲ့ မင်းအသက်က ဘယ်လို.. ဘယ်လို.. ပို ကြီးသွားရတာလဲ
ကြီးတာပေါ့. တကယ်ဆို ဦးမိုက်နဲ့သားက.. ဦးလေးနဲ့ တူအရွယ်လေ
ဒီတော့..အဲဒါ ဘာဖြစ်လဲ...
ဘာဖြစ်ရမှာလဲ.. ဦးလေးအရွယ် ကြီးက.. သားကို ညီလေးဆိုတော့ ဦးမိုက်နဲ့သားက အသက်မကွာတော့ သလောက်ပေါ့.. ဒီတော့ သားက အသက် ပိုကြီးလေးရသလို.. ဖြစ်မနေဘူး လားကို့ ..
ဟုတ်ပါကွာ ကြံကြံဖန်ဖန် တွေးလည်းတွေး တတ်ပါ့ တော် စိမ်းရုံ့.. ဒိ.. ဒိ

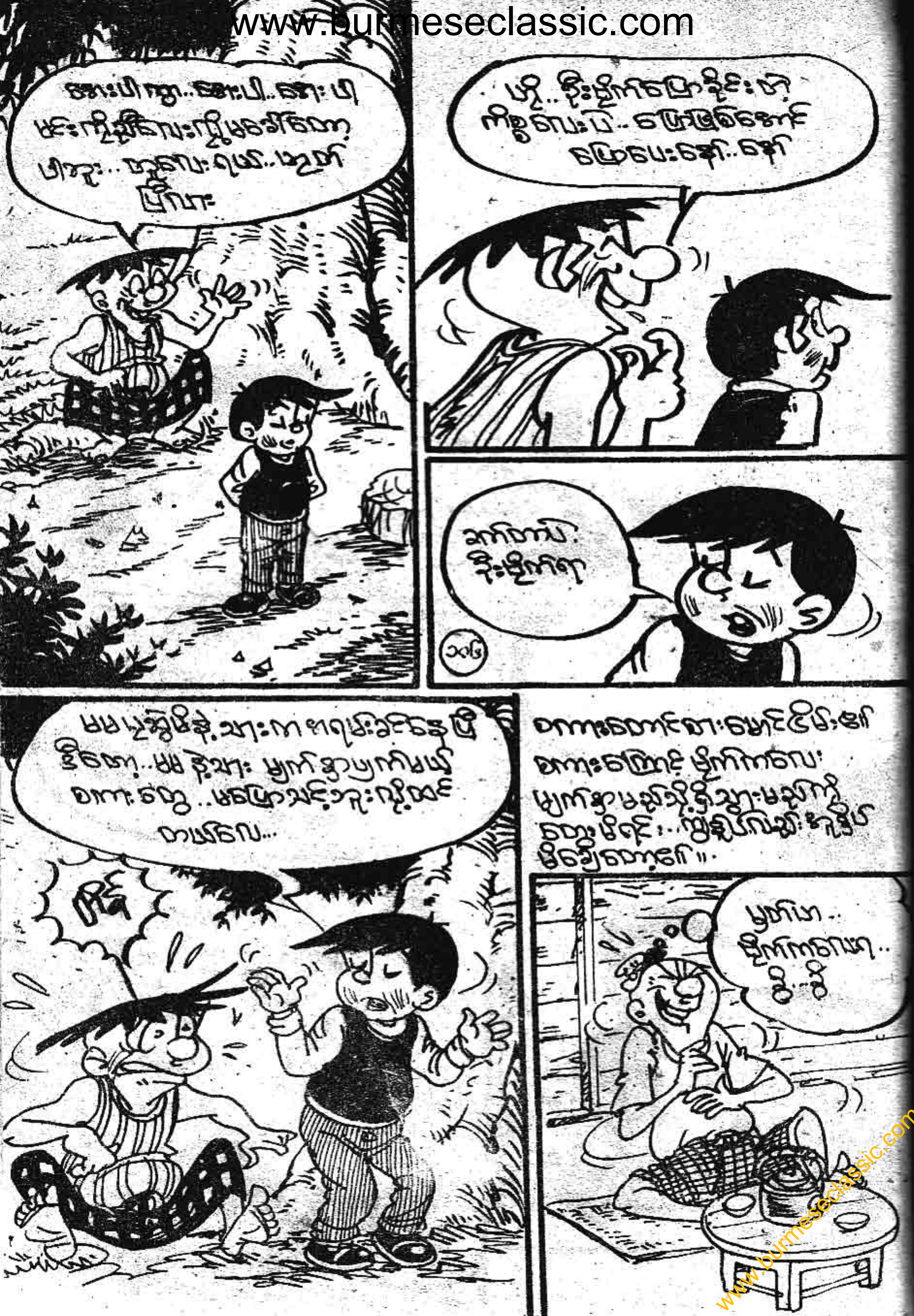
အေးပါကွာ..အေးပါ..အေးပါ
မိုးကိုသိကြားလည်းကျုံ့မဒါဖြစ်တော့
ပါဘူး... ဘာလေးရယ်..ပြောစမ်း
ပါကွား
ဟို..ဦးမိုက်ပြောခိုင်းတဲ့
ကိစ္စလေးပါ..ဖေဖြစ်စေချင်
ဖြေပေးနော်..နော်
သက်သာပါ
ဦးမိုက်ရာ
မမ ပုံကြိုမိန့်သားက စာရင်းခိုင်ထွေ့ပြီ
ဒီတော့..မမ နဲ့သား မျက်နှာပျက်မယ့်
စကား ဖွဲ့ ..မပြောသင့်ဘူးလို့ထင်
တယ်လေ...
ကွိ
စကားဆောင်သားမောင်ဖိုးမိုး၏
စကားကြောင့် မိုက်ကလေး
မျက်နှာမည်းသို့ရှိသွားမသွက်
ထေ့မိရင်း ..ဂွမ်းခံကည်းနှင့်ပြီး
ပြန်ခဲ့တော့၏ ။
မှတ်ပါ ..
မိုက်ကလေးရ..
ဒီ..ဒီ

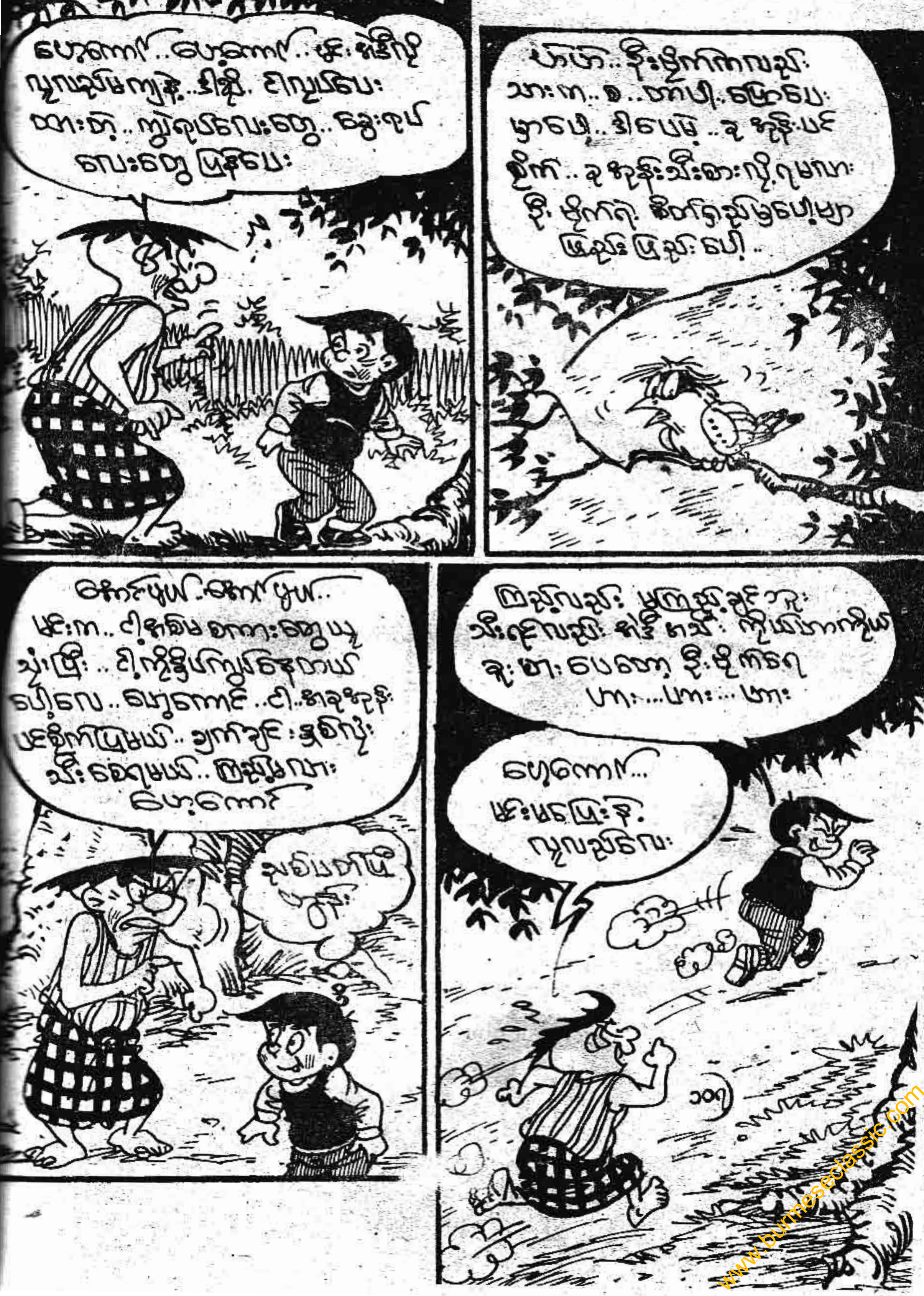
ဟေ့ကောင်.. ဟေ့ကောင်.. မင်း ဒီကို လူလည်မကျနဲ့.. ဒါဆို.. ငါလုပ်ပေး ထားတဲ့.. ကျွဲရုပ်လေးတွေ.. ခွေးရုပ် လေးတွေ ပြန်ပေး
ဟဲဟဲ.. ဦးဖိုကြက်ကလည်း သားက.. ခု.. တကယ်ပါ.. ပြောပေး မှာပေါ့.. ဒါပေမဲ့.. ခု ဗုန်းပင် စိုက်.. ခု ဗုန်းသီးစားလို့ ရမလား ဦး ဖိုကြက်ရဲ့ စိတ်ရှည်မှပေါ့ဗျာ ဖြည်းဖြည်းပေါ့..
အောင်မယ်.. အောင်မယ်.. မင်းက.. ငါ့ဆီမှ စကားတွေ ယူ သုံးပြီး.. ငါ့ကိုပြန်ချုပ်နေတယ် ပေါ့လေ.. ဟေ့ကောင်.. ငါ.. ခု ဗုန်း ပင်စိုက်ပြမယ်.. ချက်ချင်း ရှစ်လုံး သီးစေရမယ်.. ကြည့်မလား ဟေ့ကောင်
သွားပါပြီ ဗြို
ကြည့်လည်း မကြည့်ချင်ဘူး သီးရင်လည်း ဒါဒီ ဗုန်းသီး ကိုယ့်ဟာကိုယ် စုံစားပေတော့ ဦးဖိုကြက်ရေ ဟား... ဟား... ဟား
ဟေ့ကောင်... မင်းမပြေးနဲ့ လူလည်လေး

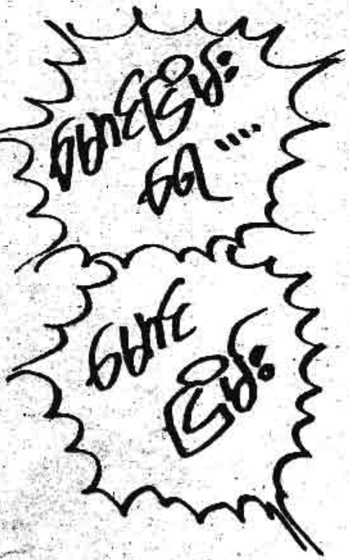

ဘူစာငိုး နှစ်ယောက် မြုံထဲတွင် လှည့်ပတ်ပြေးလွှား ဆော့ကစားနေစဉ် မြုံပမှ ဖော်ဗြင်ပေါက်ကွဲသံ ကြား လိုက်ရသဖြင့်.. ငိုးကလေးမှာ ထုံ့အဲ့နေရပါသွားပြီ ။

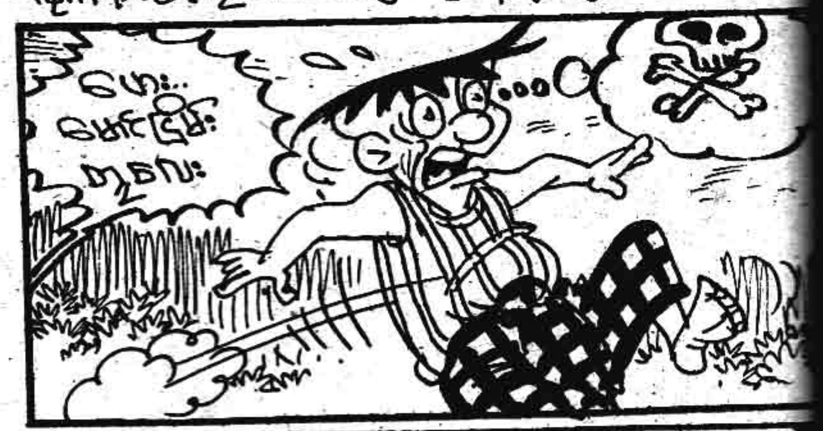

ကပျာကယာ.. ရွာသို့ပြေးသွားပြီး.. လူရှိ ကြီး ကိုမိတ်ရပြောလိုက်ပါ ။

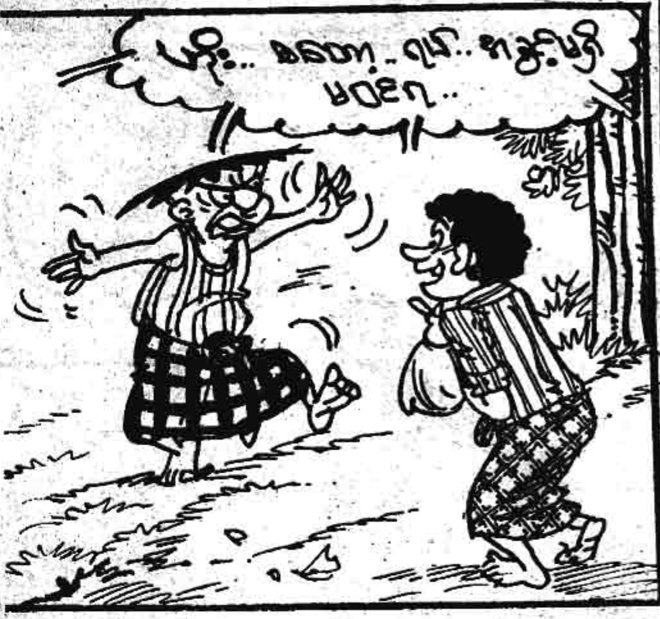
ဟိုး.. အဒေါ့.. ဂူမ်.. စာသွင်းမရှိ မဝင်ရ..

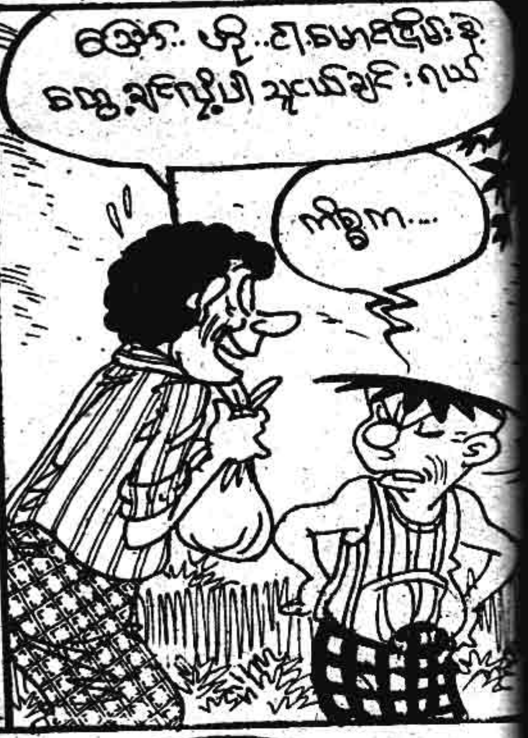
အော်.. ဟို..ငါ့မောင်ဗြိမ်းနဲ့ တွေ့ချင်လို့ပါ သူ့ဆီသွင်းရမယ်
ကိစ္စက....

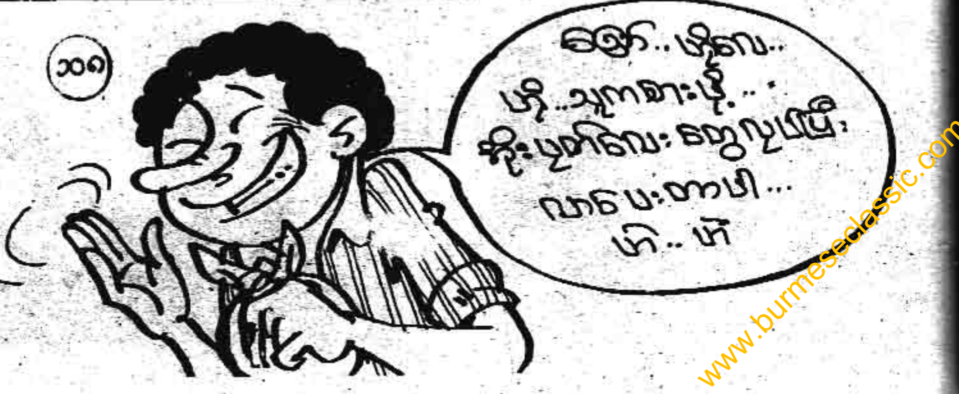
အော်.. ဟိုလေ.. ဟို..သူကစားဖို့.. ကိုးပုတ်လေး တွေလုပ်ပြီး လာပေးတာပါ... ဟဲ.. ဟဲ

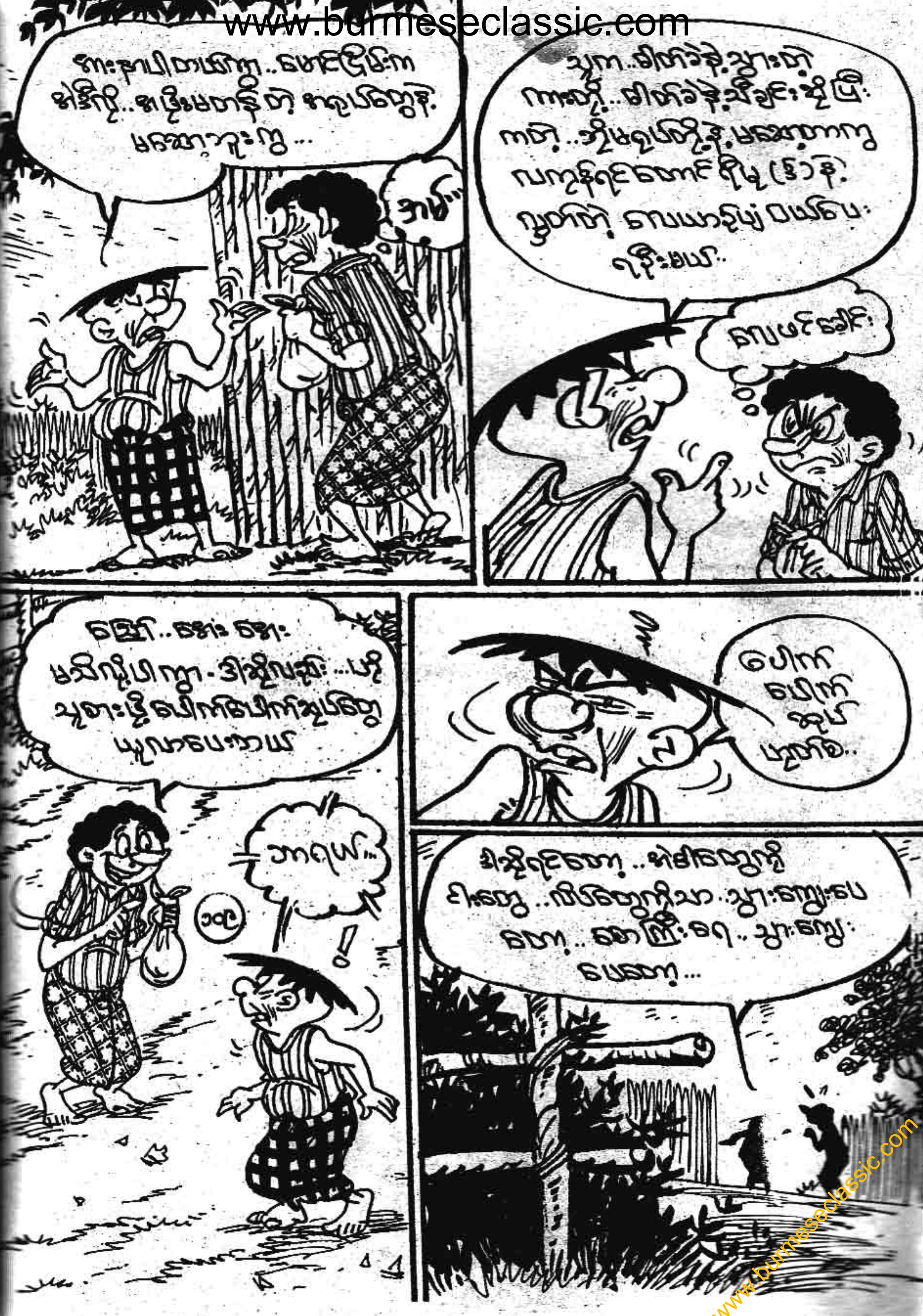
စားနာပါတယ်ကွာ..မောင်ငြိမ်းက မဲနီကို..အပြုံးမပျက်တဲ့ အလုပ်တွေနဲ့ မစေသာဘူးကွ ...
အမ်..
သူက..ဓါတ်ခဲနဲ့သွားတဲ့ ကားဆို..ဓါတ်ခဲနဲ့သီချင်းဆိုပြီး ကတဲ့..အိုးစည်ပုံတို့နဲ့ မဆလာကာကွ လက်ကွန်ရှင်ဘောင်ရှိမှ (ဒ်)နဲ့ ဂျွတ်တဲ့ ကာလသားဖိနပ် ဝယ်ပေး ရဦးမယ်..
ကာလဖင်ဆွဲး
ဟော..ဟေး ဟေး မသိလို့ပါကွာ..ဒါဆိုလည်း...ဟို သူတားဖို့ပေါက်ပေါက်ဆုပ်တွေ ယူလာပေးတာယ်
ဘာရယ်...
၁၀၃
ပေါက် ပေါက် ဆုပ် ဟုတ်လား..
ဒါဆိုရင်တော့..ခွေးတွေကို ငါးတွေ..လိပ်တွေကိုသာ..သွားကျွေးပေ တော့..ဆရာကြီးရေ..သွားကျွေး ပေတော့...

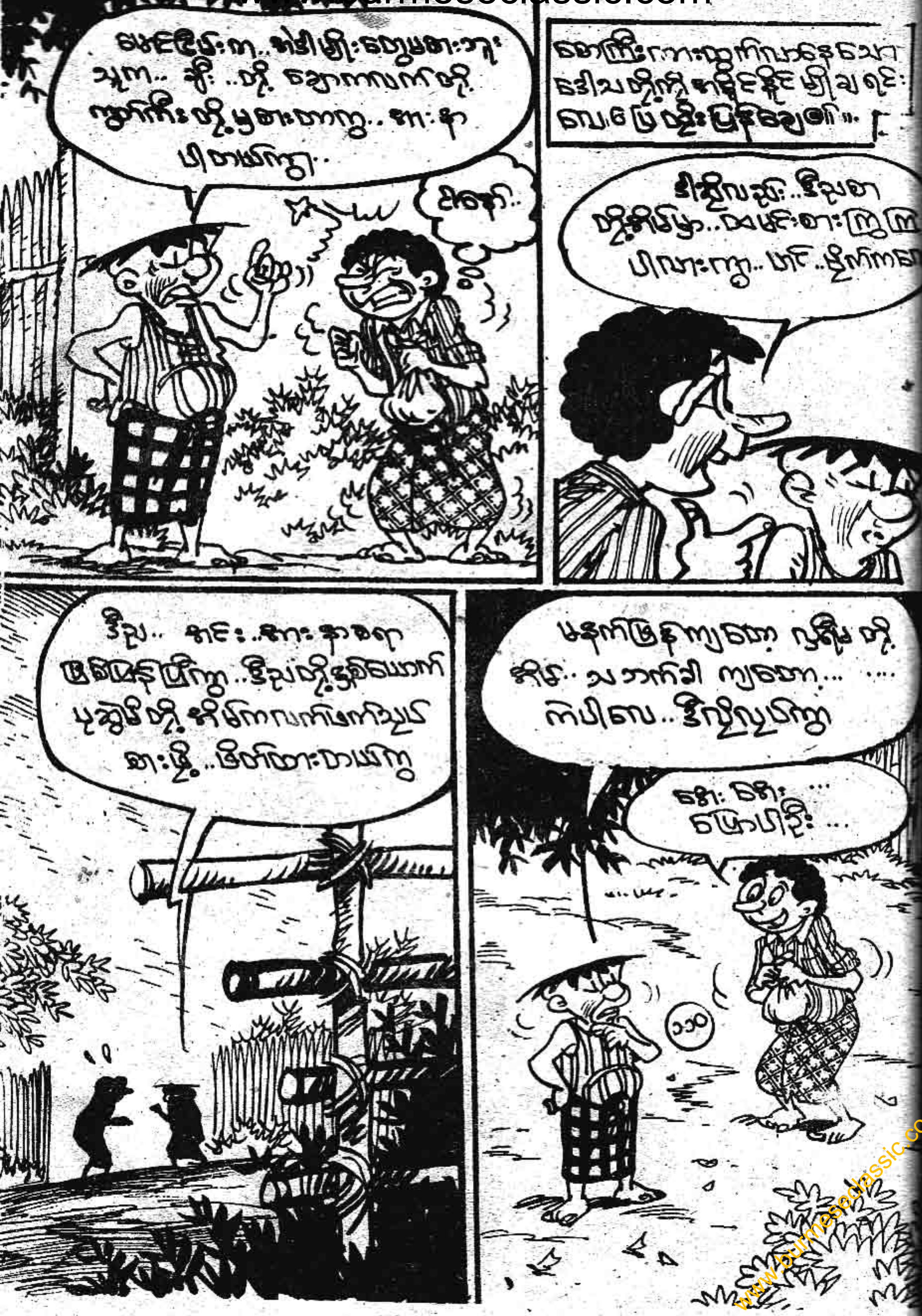
မငြိမ်းက..အဲဒါမျိုးတွေမစားဘူး သူက.. အိုး..ဒို့ ချောကလက်တို့ ကွတ်ကီးတို့မှစားတာကွ..စားနေ ပါတယ်ကွာ..
ဝဲစော်..
ဆောကြီး ကားဆွဲကြယ်သနေသော ဒေါ်သဲတို့ကို ဘရှိနိုင် မြို့သူရင်း တပ်ပြေ ဆွဲးပြီးပါစေချင်၏ ။
ဒီညီလည်း..ဒီညစာ ဒို့ဆီမှာ..ထမင်းစားကြ ပါလားကွာ.. ဟင်..မှိုက
ဒီည.. ခင်း..အားနာစရာ ဖြစ်နေပြီကွ..ဒီညတို့အမိယောက် ပုဆွမ်တို့ အိမ်ကကြက်ပေါက်ကျည် စားဖို့..ဖိတ်ထားတယ်ကွ
မနက်ဖြန်ကျတော့ လှိုင်တို့ အိမ်.. သဘက်ခါ ကျတော့.... .... ကပါလေ..ဒီလိုလူပါကွ
အေး..အေး... ငြှာပါဦး...

`

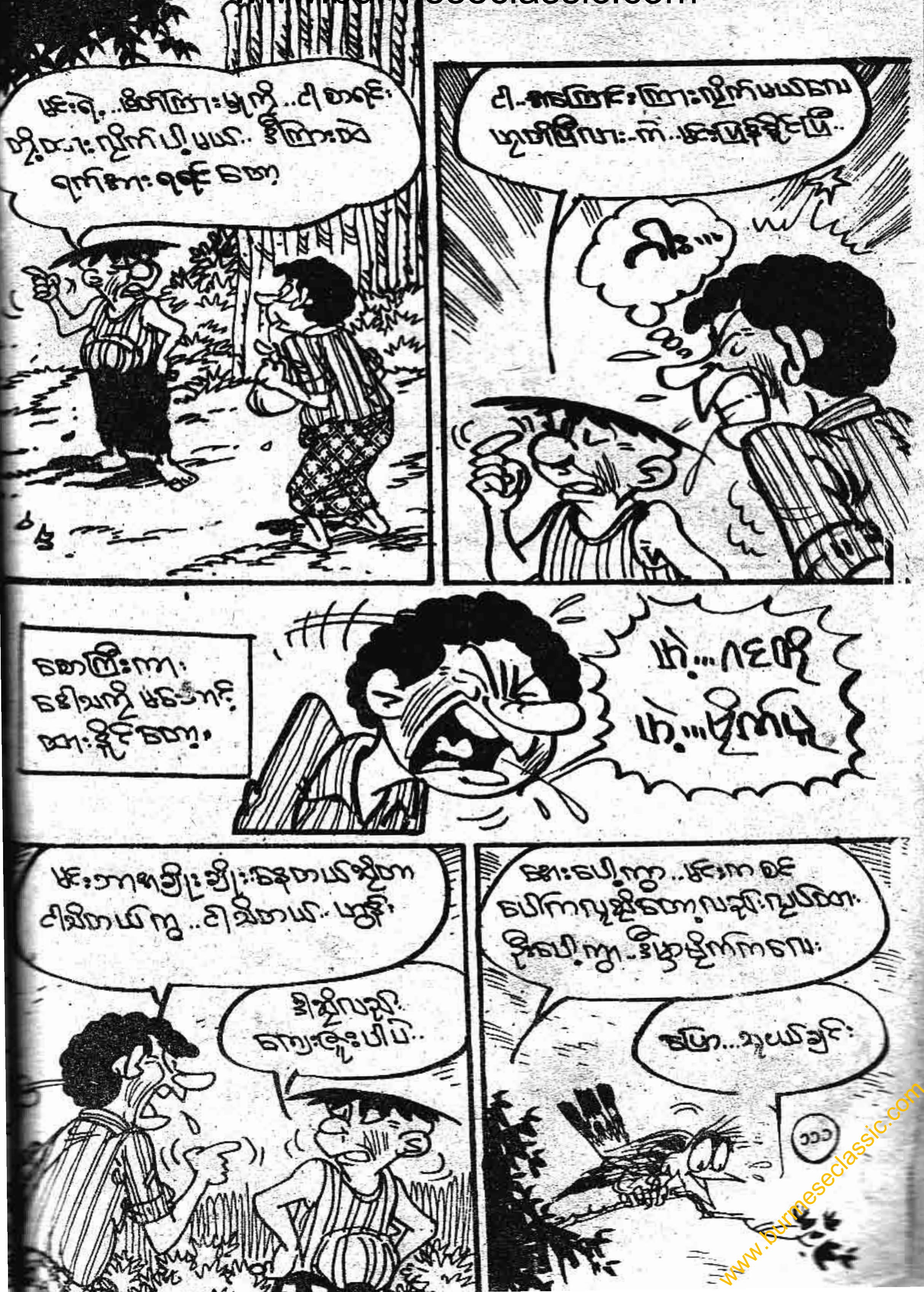
မင်းရဲ့...ဗိုက်ကြီးမှုကို...ငါ စာရင်း
မှတ်ထားလိုက်ပါ့မယ်.. ဒီကြားထဲ
ရက်နားရှင်တော့
ငါ..အကြောင်းကြားလိုက်မယ်လေ
ဟုတ်ပြီလား..ကဲ..မင်းပြန်နိုင်ပြီ..
ကဲ...
ဆရာကြီးကား
ဒေါသကို မထိန်း
ထားနိုင်တော့
ဟဲ့...ငဒရို
ဟဲ့...ဗိုက်မှ
မင်းဘာစာချိုးချိုးနေတယ်ဆိုတာ
ငါသိတယ်ကွ..ငါသိတယ်..ဟွန်း
ဒါဆိုလည်း
ကျေးဇူးပါပဲ..
အေးပေါ့ကွာ..မင်းက စင်
ပေါ်ကလူဆိုတော့ လည်းလှုပ်တော့
ဖိုးပေါ့ကွာ..ဒီမှာမိုက်ကလေး
အဟာ...သူယဉ်ချင်း

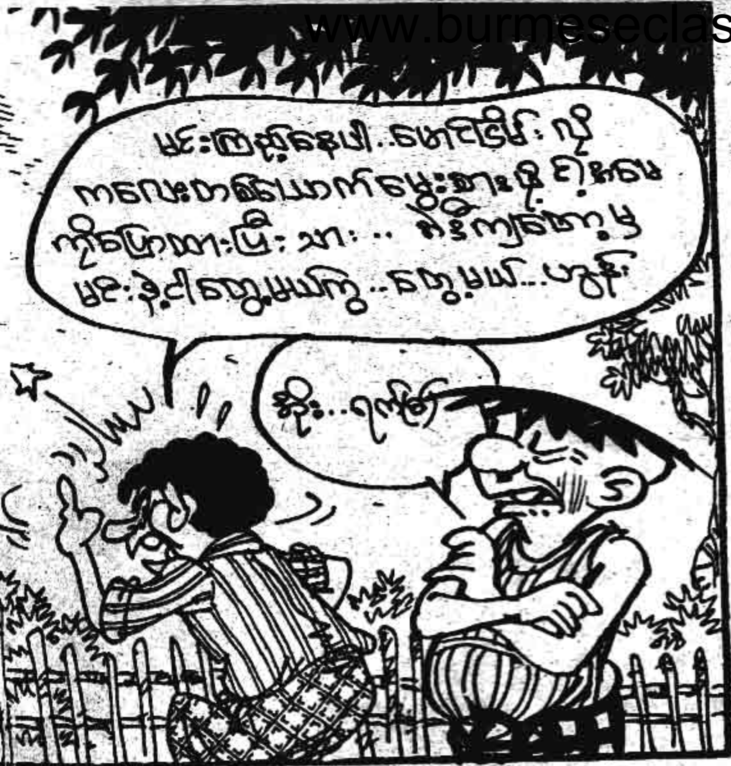
မင်းကြည့်နေပါ..ဖောင်ဒမ်းလို ကလေးတစ်ယောက်မွေးစားဖို့ ငါ့ဆီကိုပြောထားပြီးသား... ဆိုးကျိုးတော့မှ မင်းနဲ့ငါ တွေ့မယ်ကွ..တွေ့မယ်..ဟွန်း
အိုး..ရက်စက်

ဆောကြီး..ဒေါ်ကြီးမေကြီး ပြန်လှည့်သွားသည်နှင့် မိုက်ကလေးလည်း ဖောင်ဒမ်း အနားပြန်ပြေးလာပြီး ·

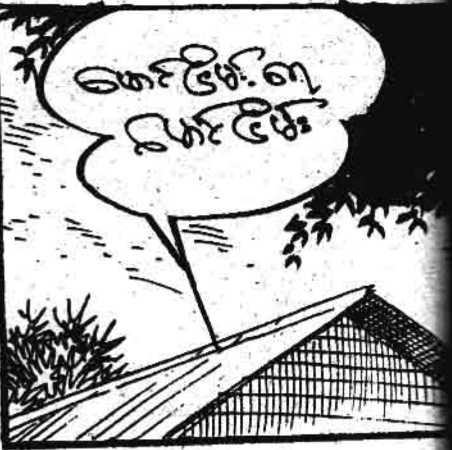

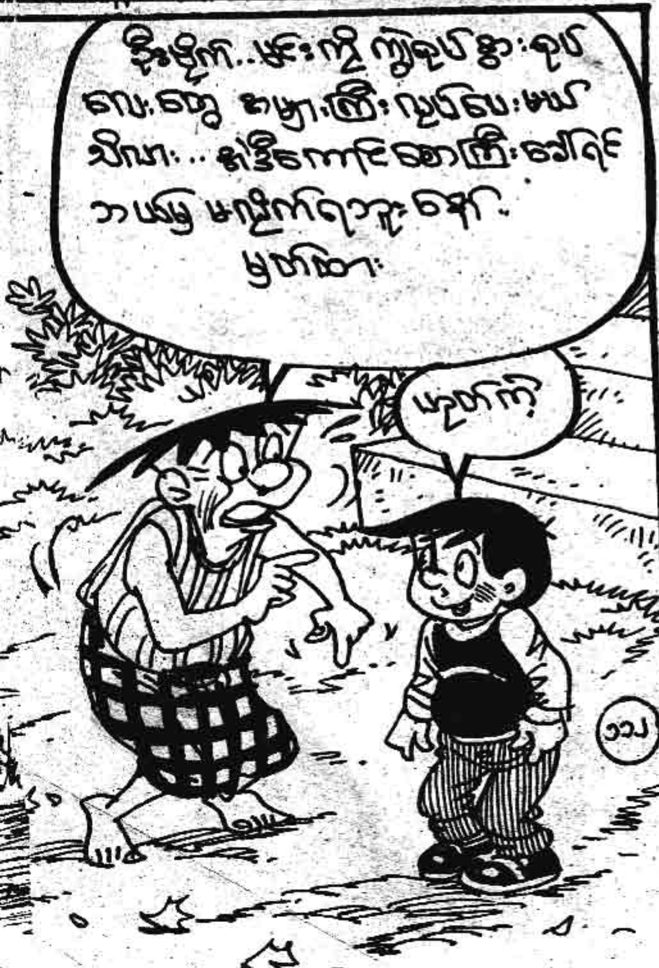
အိုးမိုက်..မင်းကို ကျွဲဆုပ်နွားဆုပ် ပေးတွေ အများကြီး လုပ်ပေးမယ် သိလား... အဲဒီကောင် ဆောကြီးခေါ်ရင် ဘယ်မှ မလိုက်ရဘူးနော်.. မှတ်ထား
ဟုတ်ကဲ့

ဖောင်ဒမ်းကို အမှီပြုပြီး အချို့ ဘူတာရုံ ကြိုးစားနေကြသော လူပျိုကြီး နှစ်ဦး၏ မျှော်မှန်းတွေးမြင်နေကြသည့် အမြတ်ကို..ကျွန်ုပ်လည်း အားမပြုံးဘဲ ဝါးလုံးကွဲ..ရယ်မောမိချေတော့ သည်တကား ။

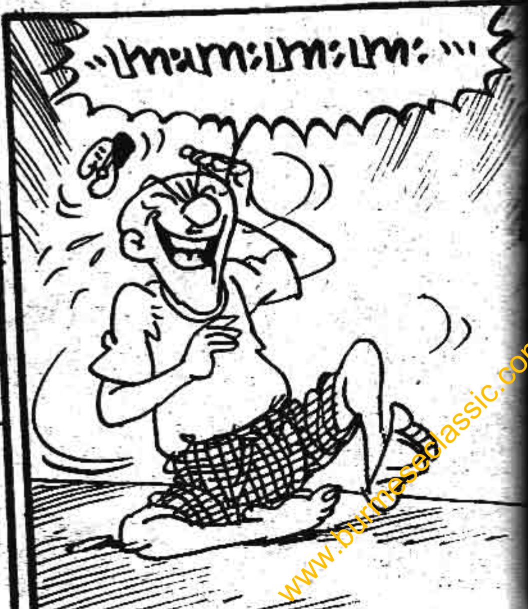

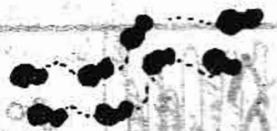

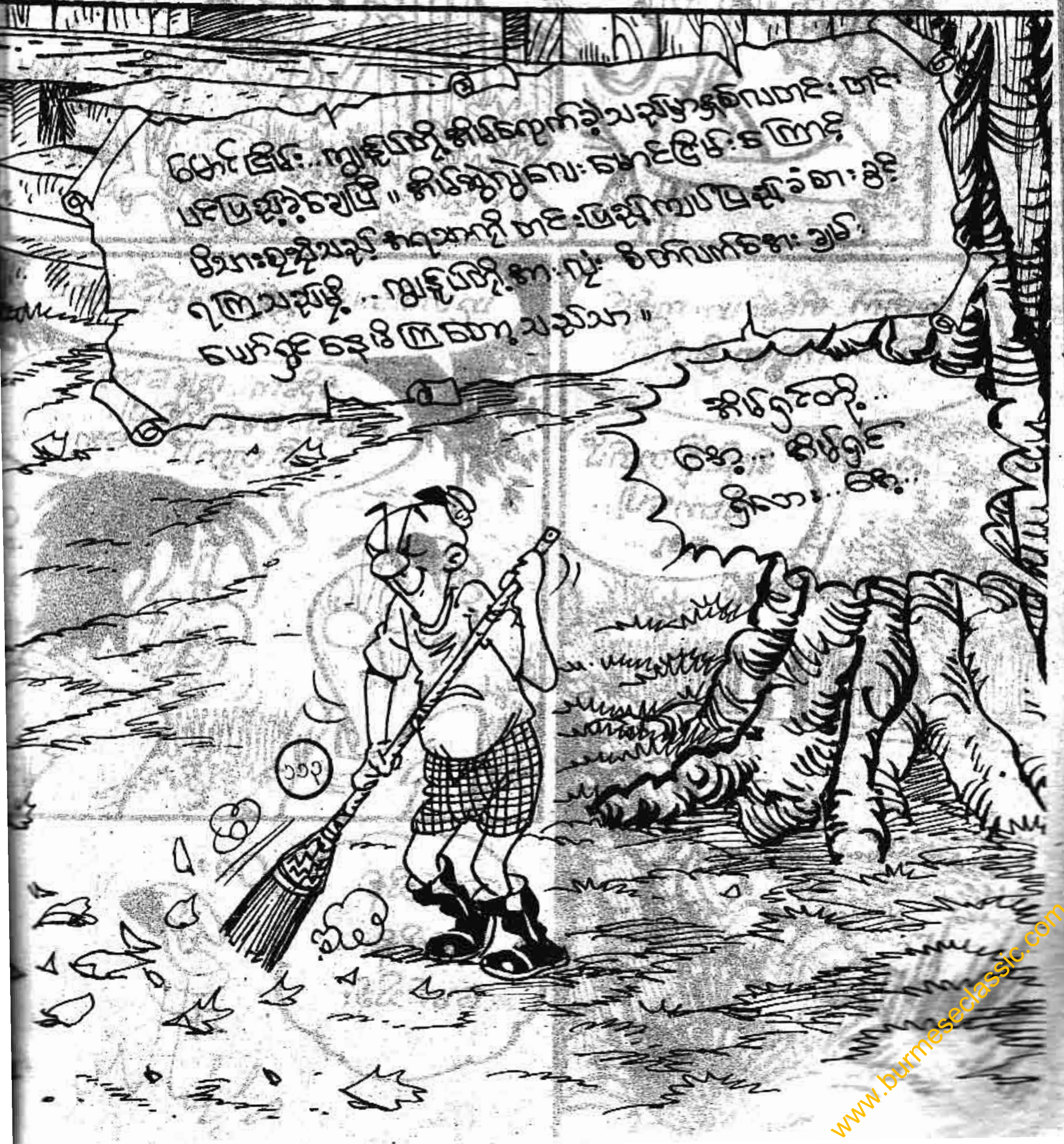
မောင်ကြီး... ကျွန်ုပ်တို့ ဆိုင်စောင့်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ကာလပေါင်း များ
ပင်မြင့်ခဲ့ပြီ။ ဆိုင်ရှင်ကလေး မောင်ငြိမ်းကြောင့်
မိသားစုဆိုသည့် အရသာကို တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့် ခံစားခွင့်
ရကြသည်မို့... ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံး စိတ်ကျေနပ်စွာ ဖြင့်
ပျော်ရွှင်နေနိုင်ကြတော့သည်ပါသား။
ဆိုင်ရှင်တို့...
အော့... ဆိုင်ရှင်
ရှိဘူး... ဧး...

ခြံဝမှ လှမ်းမေးနေသံကြောင့် ကျွန်ုပ်လှမ်းကြည့်တော့ လူစိမ်းတစ်ဦး ။ ရုပ်ပျက်နေသောအသွင်.. ယိုင်နဲ့နဲ့ခန္ဓာ.. ဝိုးဝေဝေမျက်လုံး တို့က.. ကျွန်ုပ်အပေါ် ပုလင်း၊ ဝမ်ဒီ ပါကို့ အစီရင်ခံနေသယောင် ။

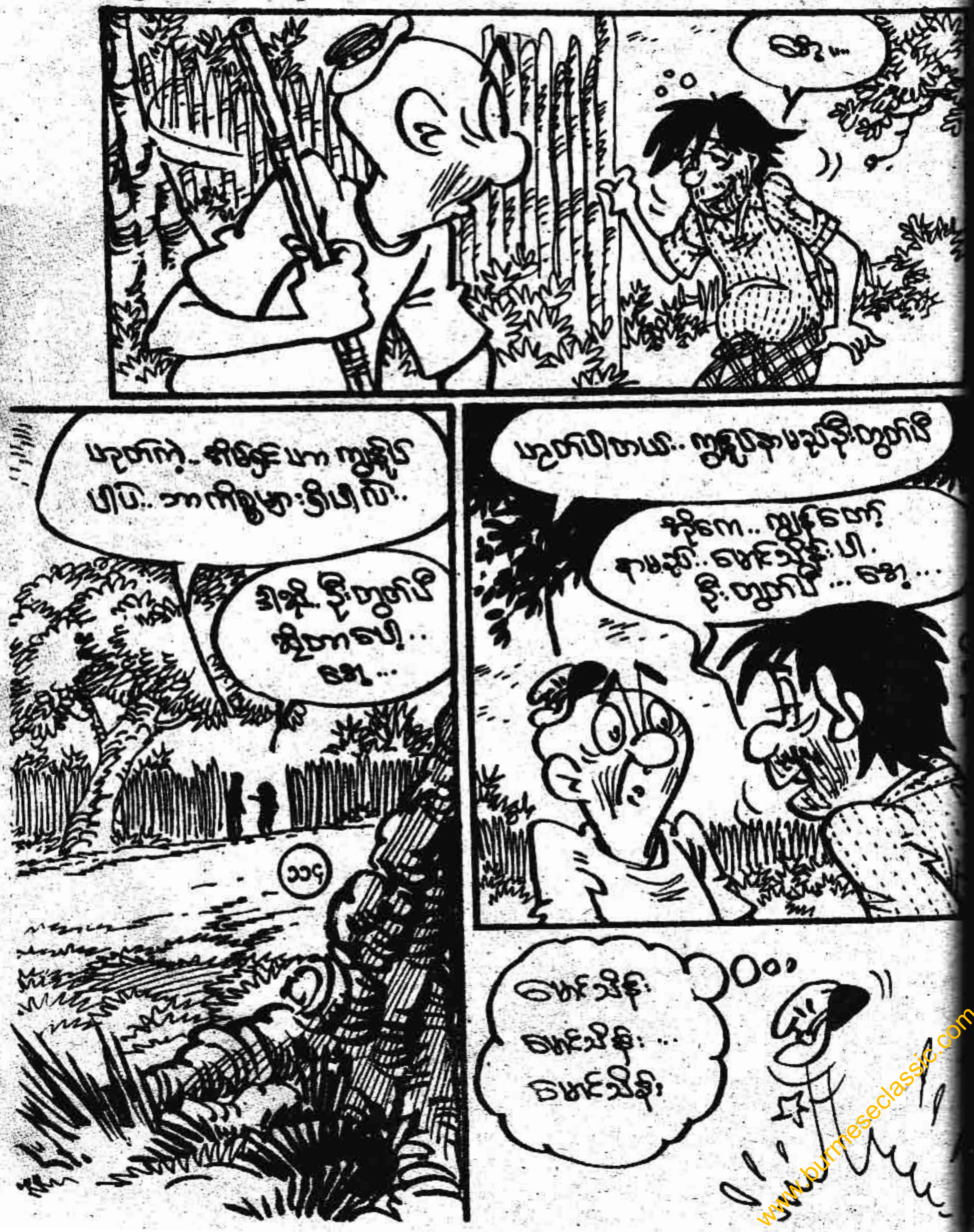
ဗျို့...
ဟုတ်ကဲ့.. အိမ်ရှင်ဟာ ကျွန်ုပ် ပါပဲ.. ဘာကိစ္စများ ရှိပါသလဲ..
ဒါဆို.. ဦးတွတ်ပီ ဆိုတာပေါ့.. ဗျ...
ဟုတ်ပါတယ်.. ကျွန်ုပ်နာမည် ဦးတွတ်ပီ
ဒီလိုက.. ကျွန်တော့်နာမည်.. မောင်သိန်း ပါ.. ဦးတွတ်ပီ... ဗျ...
မောင်သိန်း
မောင်သိန်း...
မောင်သိန်း

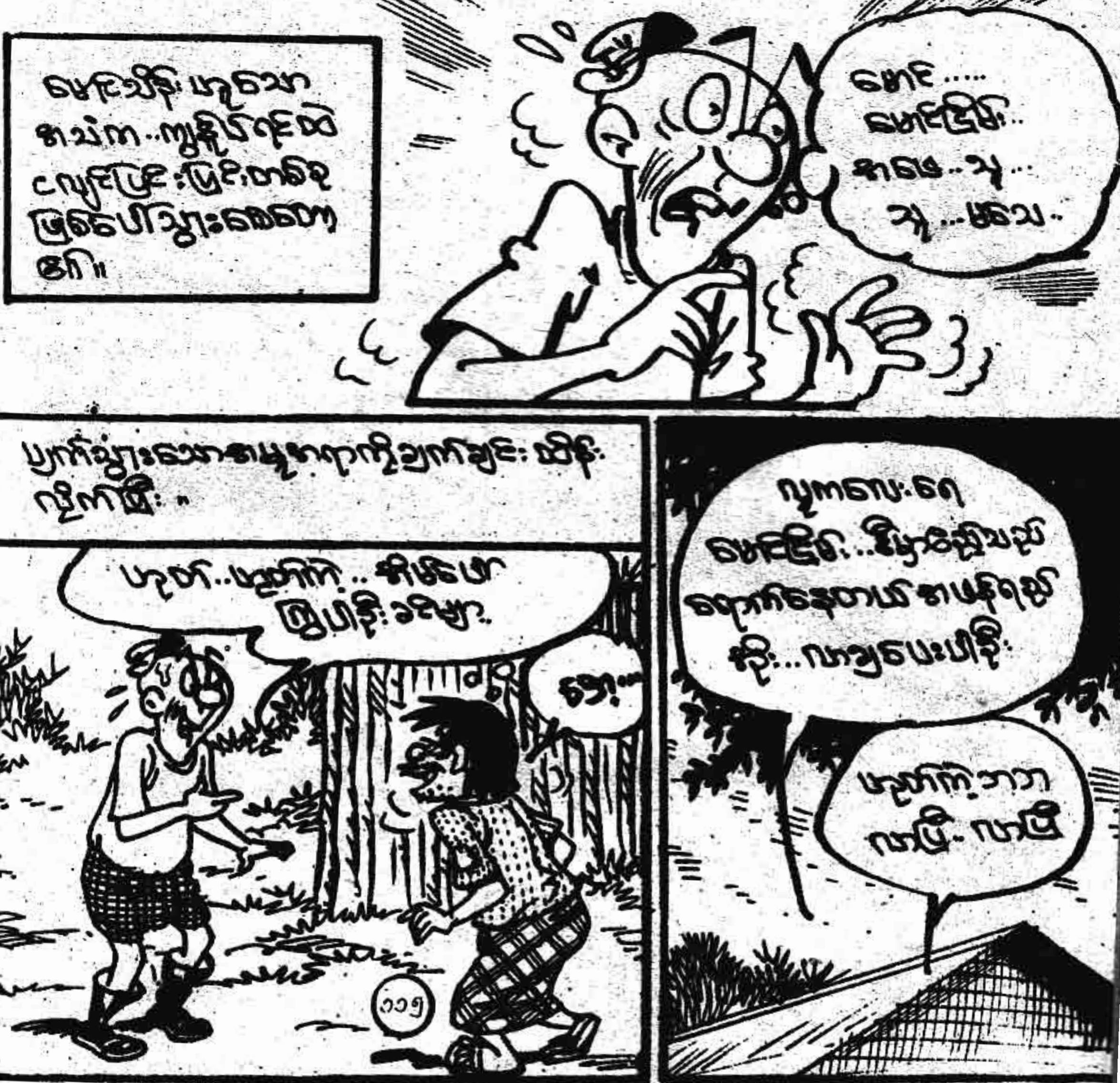
မောင်သိန်း ပြောသော အသံက.. ကျွန်ုပ်ရင်ထဲ ငလျင်ပြင်း ပြင်းတစ်ခု ဖြစ်စေပါသွားတော့၏။
မောင်..... မောင်ငြိမ်း.. အမေ..သူ... သူ...မသေ..
ပျောက်သွားသော အမူအရာကို ချက်ချင်း သိမ်း လိုက်ပြီး ။
ဟုတ်..မမကြီး.. အိမ်ပေါ် ကြွပါဦး ခင်ဗျာ..
အော်..
လူကလေးရေ မောင်ငြိမ်း...မိမှာမိသည် စောင့်နေတယ် အမေရှိရာ သို့... လာခဲ့ပေးပါဦး·
မမကြီး ဘာဘ လာပြီ.. လာပြီ

အမေရှိရာသို့ လာခဲ့ပေးသော မောင်ငြိမ်းကို.. သူ့အမေ မျှော် မောင် သိန်းအား သေချာ လိုက်ကြည့်ပြီးနောက် ။..

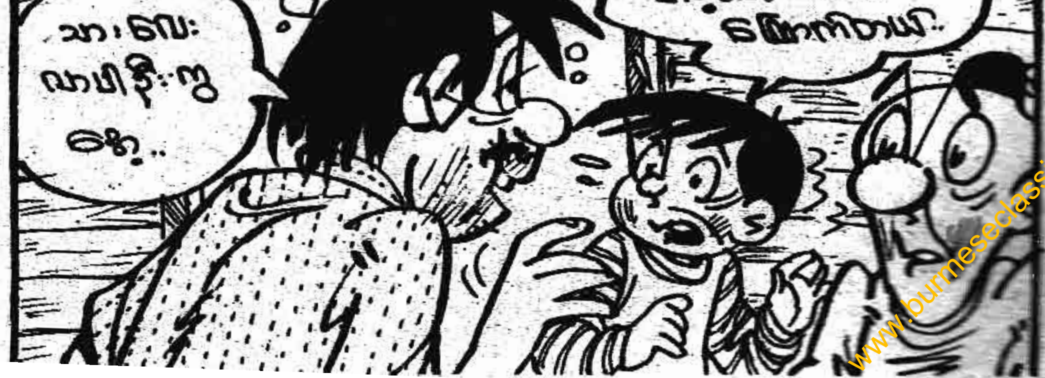
သားလေး လာပါဦးကွ ဒီ..
ဟင့်အင်း ... သား ကြောက်တယ်..

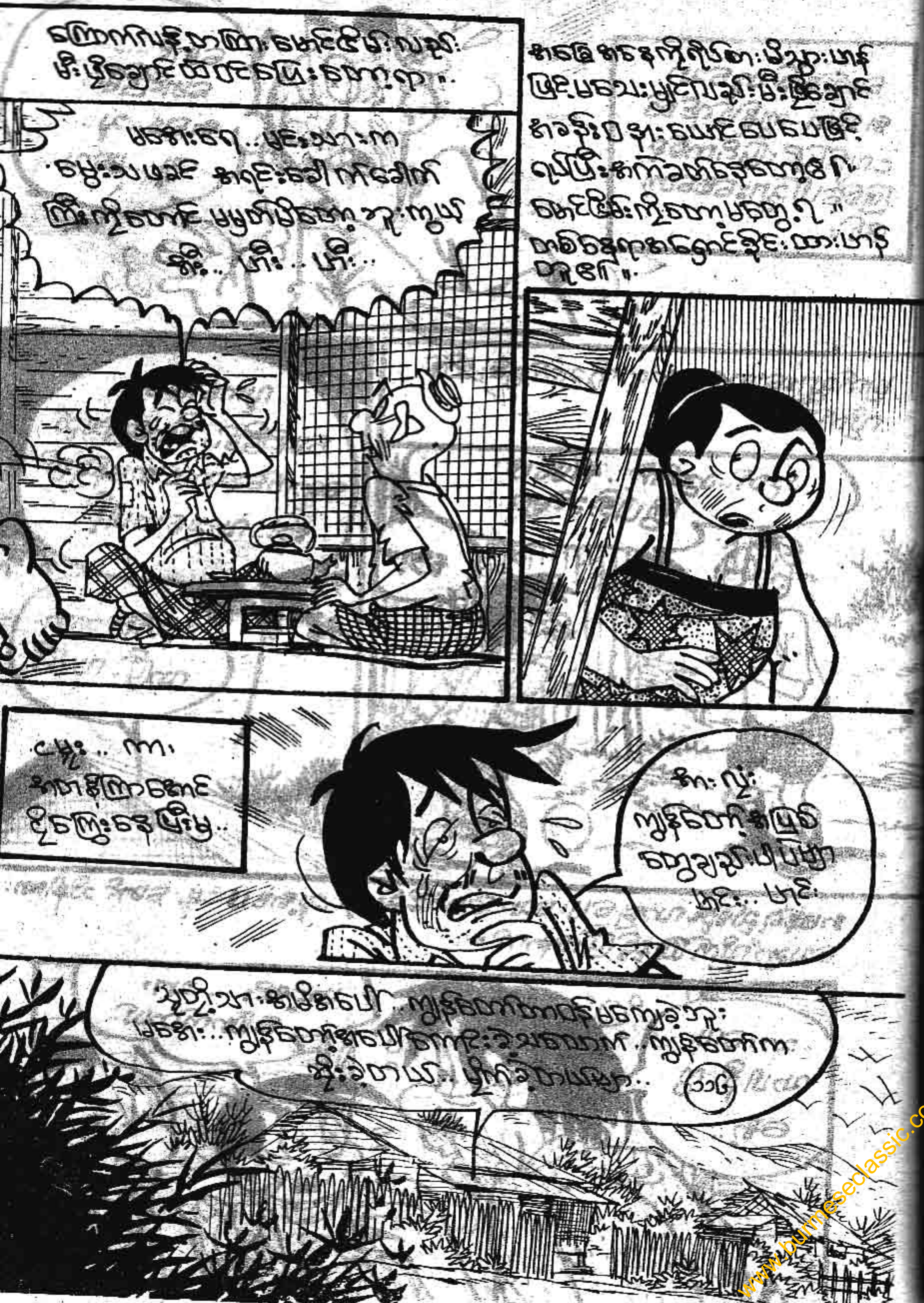
ကြောက်လန့်တကြား မောင်ငမိုးလည်း မိုးမြို့ချောင်ထဲ ပြေးရောက်ရ ။
မစိုးရေ.. မူးသွားက မူးသမျှ အရင်းခေါက်ခေါက် ကြီးကိုတော့ မမှတ်မိတော့ဘူး ကွယ် အီး.. ဟီး.. ဟီး..
အမြဲ စနေကို ရိုက်စားမိသွားဟန် ဖြင့် မသေးမျှင်ကြည့်လည်း မိုးမြို့ချောင် ခန်းဝ အုံးယောင်ပေပေဖြင့် ရပ်ပြီး စကားခတ်နေတော့၏ ထင်ပြီးကိုတော့ မတွေ့ရ ။ တစ်ခါ့ရှုရာ ရှောင်ခိုင်းထားဟန် တူ၏ ။
ငမူး.. ကား အတော်ကြာအောင် ငိုကြွေးနေပြီးမှ..
ဟား.. လုံး ကျွန်တော့် အပြစ် တွေချည်းပါပဲဗျာ ဟင်း.. ဟင်း
သူတို့သား အမိအပေါ်.. ကျွန်တော်တာဝန်မကျေခဲ့ဘူး မစိုး.. ကျွန်တော့်အပေါ်ကောင်းခဲ့သလောက်.. ကျွန်တော်က ဆိုးခဲ့တယ်.. မှားခဲ့တယ်ဗျာ..

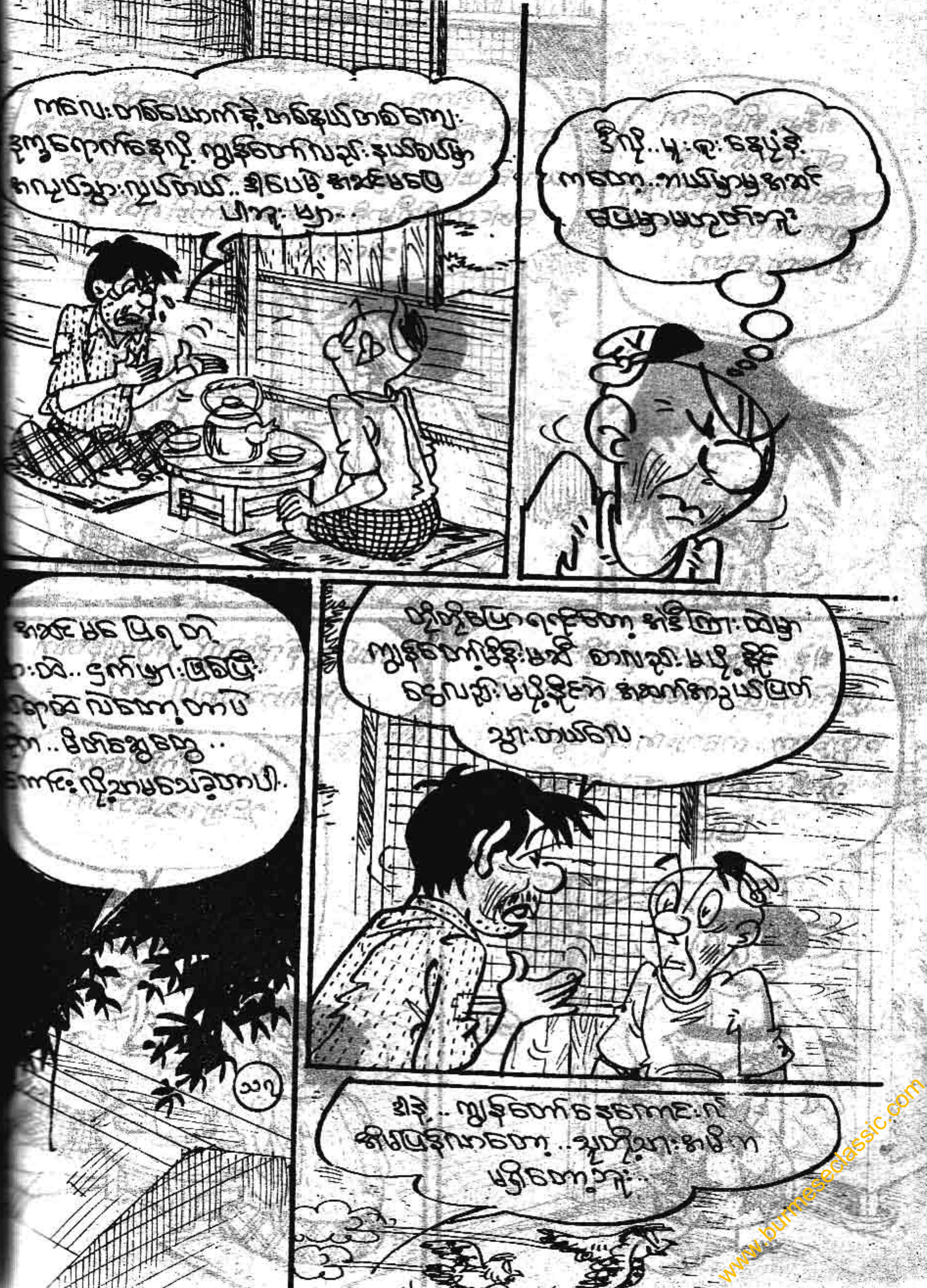
ကလေးတစ်ယောက်နဲ့ တစ်နေ့တစ်စာကျွေး ဒုက္ခရောက်နေလို့ ကျွန်တော်လည်း နယ်လှည့်ပြီး ကူညီသွားလိုက်တယ်.. ဒါပေမဲ့ အဆင်မပြေ ပါဘူး ဗျာ..
ဒီကို.. မူး.ရူး.နေပုံနဲ့ ကလော့..ကယ်ပြန်မှ အဆင် မပြေမှာမဟုတ်ဘူး
အဆင်မပြေရတဲ့ း ထဲ.. ဒုက္ခများ ဖြစ်ပြီး ရာထဲ လဲလော့တာပါ ..မိတ်ဆွေတွေ.. ကောင်းလို့သာ မသေခဲ့တာပါ.
ဟိုတုန်းကပြောရရင်တော့ အဒီကြားထဲမှာ ကျွန်တော့်မိန်းမဆီ စာလည်းမပို့နိုင် ငွေလည်းမပို့နိုင်ဘဲ အဆက်အသွယ်ပြတ် သွားတယ်လေ.
ဒါနဲ့.. ကျွန်တော် ဒေသကောင်းကို ဆီပြန်ရောက်တော့.. သူတို့သားအမိက မရှိတော့ဘူး..

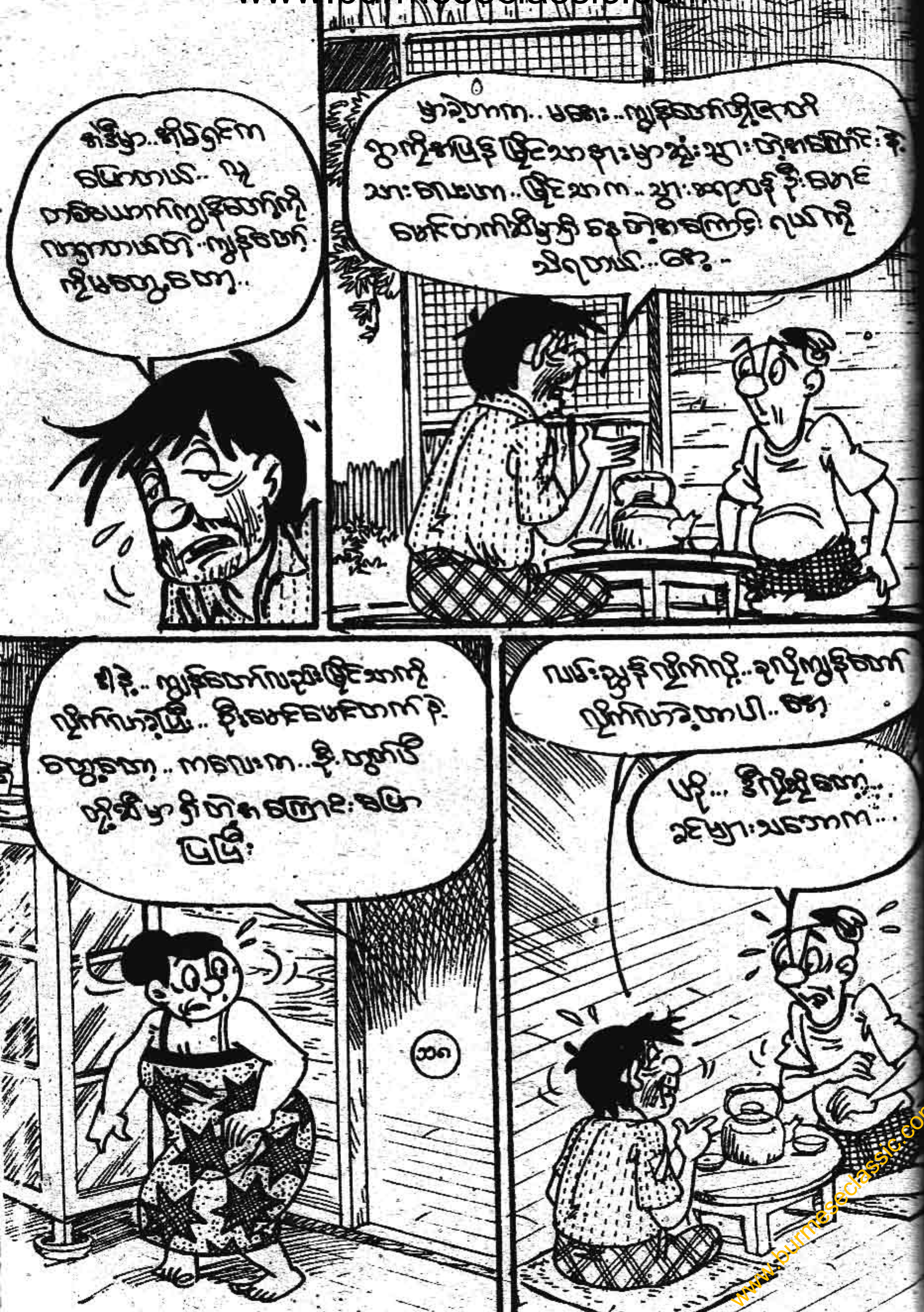
ဒီမှာ.. ကိုမြင့်ကြီးက
ပြောတယ်.. လူ
တစ်ယောက်ကျွန်တော့်ကို
လာရှာတယ်ဆို.. ကျွန်တော်
ကြုံမတွေ့ဘူး..
မှာခဲ့တာက.. မအေး.. ကျွန်တော်တို့ရွာဆီ
ရွာကိုစပြန်မြိုင်သာနားမှာဆုံးသွားတဲ့စကားကြောင်းနဲ့
သားတာလေးဟာ.. မြိုင်သာက.. သွားဆရာဝန်ဦးအောင်
ဖော်တာကါသီမှာ ဖုန်းဆက်တဲ့ စကားကြောင်းရယ်ကို
သိရတယ်.. ဗျ..
ဒါနဲ့.. ကျွန်တော်လည်းမြိုင်သာကို
လိုက်လာခဲ့ပြီး.. ဦးအောင်ဖော်တာကါနဲ့
တွေ့တော့.. ကလေးက.. ဒီ့ထွက်ပြီ
ဟိုသီမှာ ရှိတဲ့ ကျောင်းအပြော
ပြီး
လမ်းညွှန်လိုက်လို့.. ခုလို ကျွန်တော်
လိုက်လာခဲ့တာပါ.. ဗျ
ဟုတ်.. ဒီလိုဆိုတော့..
ခင်ဗျားသဘောက...

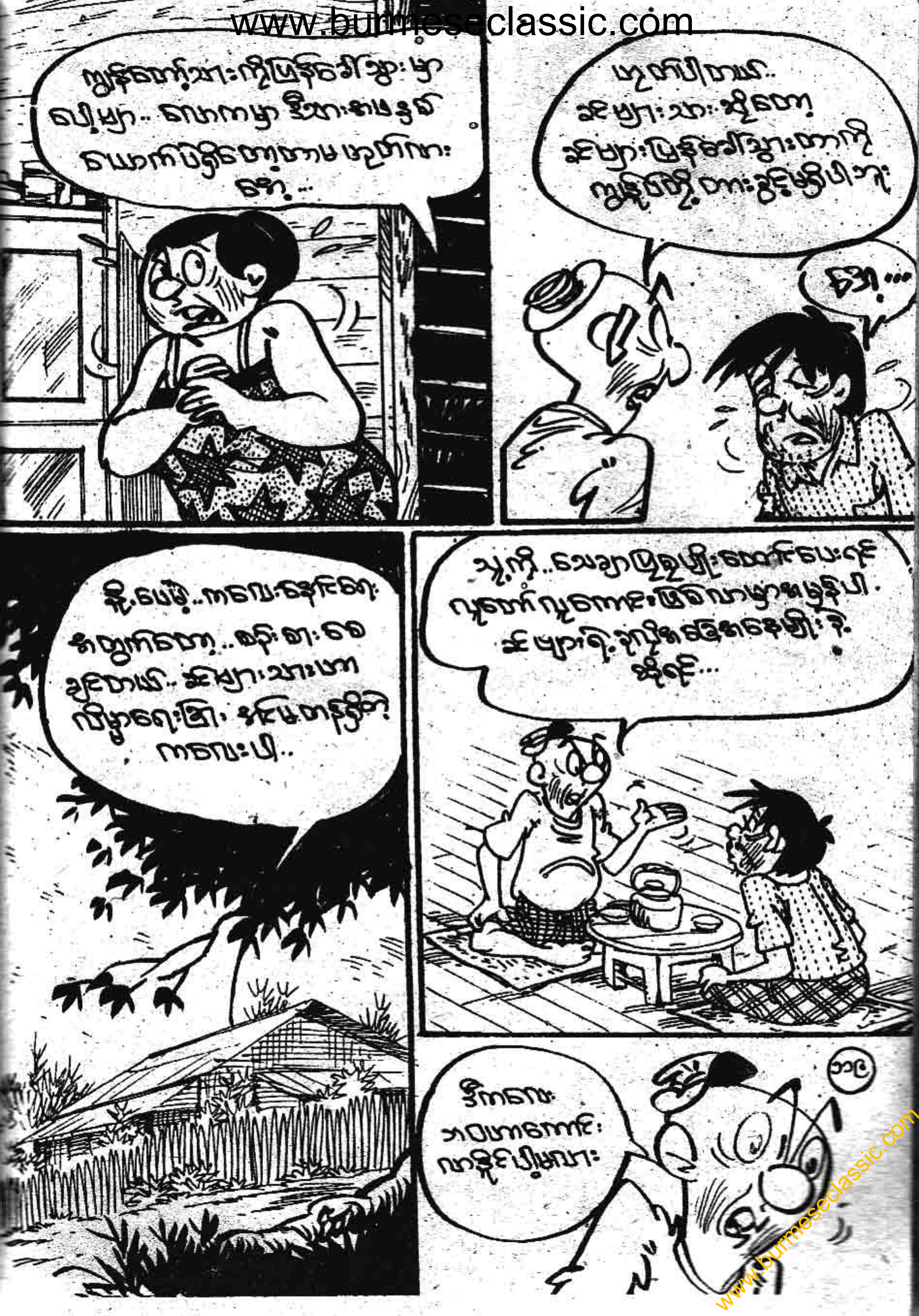
ကျွန်တော့်သားကိုပြန်ခေါ်သွားမှာ ပေါ့ဗျာ.. တလောကမှာ ဦးသားအေးနဲ့ ပြောထားကြပြီးတော့တာမ မဟုတ်လား နော်...
မဟုတ်ပါဘူး.. ဆရာများသား ဆိုတော့ ဆရာများပြန်ခေါ်သွားတာကို ကျွန်တော်တို့ တားခွင့်မရှိပါဘူး
ဗျာ...
ဒို့ပြင်..ကလေးနေခဲ့ရင်း စကြောပေတော့..ဆိုးစားခဲ ဖူးတယ်.. ဆရာ့သားပါ လိမ္မာရေးခြား နိုင်ငံတော်ဖွံ့ ကလေးပါ..
သူ့ကို.. သေချာပြုစုပျိုးထောင်ပေးဖို့ လူတော်လူကောင်းဖြစ်လာမှာ မမှန်ပါ. ဆရာ့ရဲ့ ဘုန်းကြီးတော်နေမှာ ဒါ. ဆိုလို့...
ဒီကလေး ဘဝယာကောင်း လာခိုင်းပြီလား

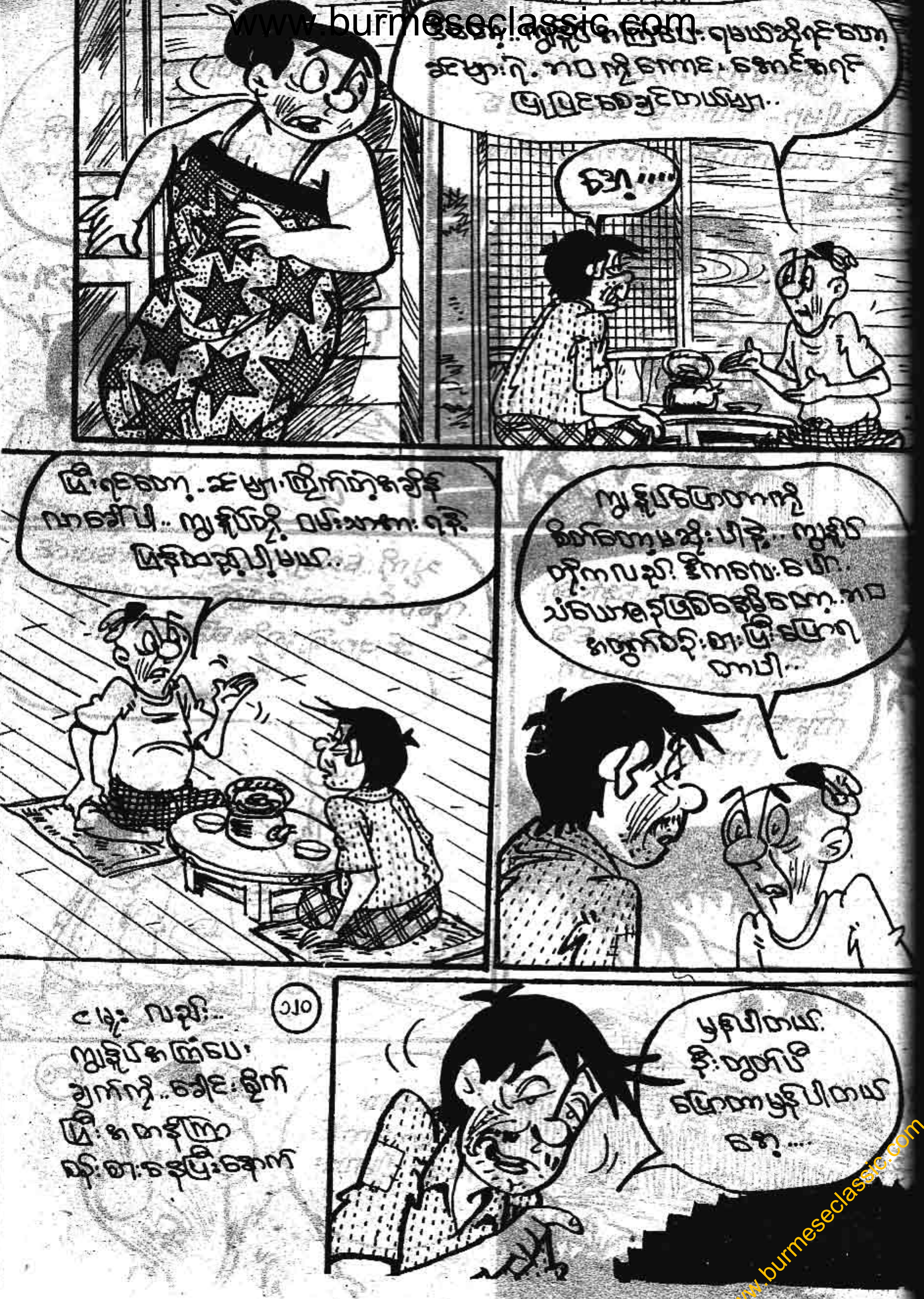
[illegible] ကျွန်ုပ်ကပြေးရမယ်ဆိုရင်တော့ ဆရာ့ဂုဏ်.ဟာပကို ကောင်း၊ အောင်ဆက်ရင် ပြုပြင်ပေးချင်ပါတယ်ဗျာ..
ဗျာ....
ဟီး ရှင်တော့..ဆရာ ကြိုက်တဲ့အချိန် လာခဲ့ပါ.. ကျွန်ုပ်တို့ ဝမ်းသာအားရနဲ့ ကြိုဆိုနေပါ့မယ..
ကျွန်ုပ်ပြောတာကို စိတ်မဆိုးပါနဲ့.. ကျွန်ုပ် တို့ကလည်း ဒီကလေးတော့ သံယောဇဉ်ဖြစ်နေလို့ပေါ့.. ဟာ စတွေ့ကတည်းက ထားပြီး ပြောရ တာပါ..
ငမဲ့ လည်း.. ကျွန်ုပ်အကြံပေး ချက်ကို.. ခေါင်းညိတ် ပြီး အတည်ပြု ဆုံးဖြတ်ပြီးနောက်
မှန်ပါတယ် ဦးတွတ်ပိ ပြောတာမှန်ပါတယ် ဗျာ....

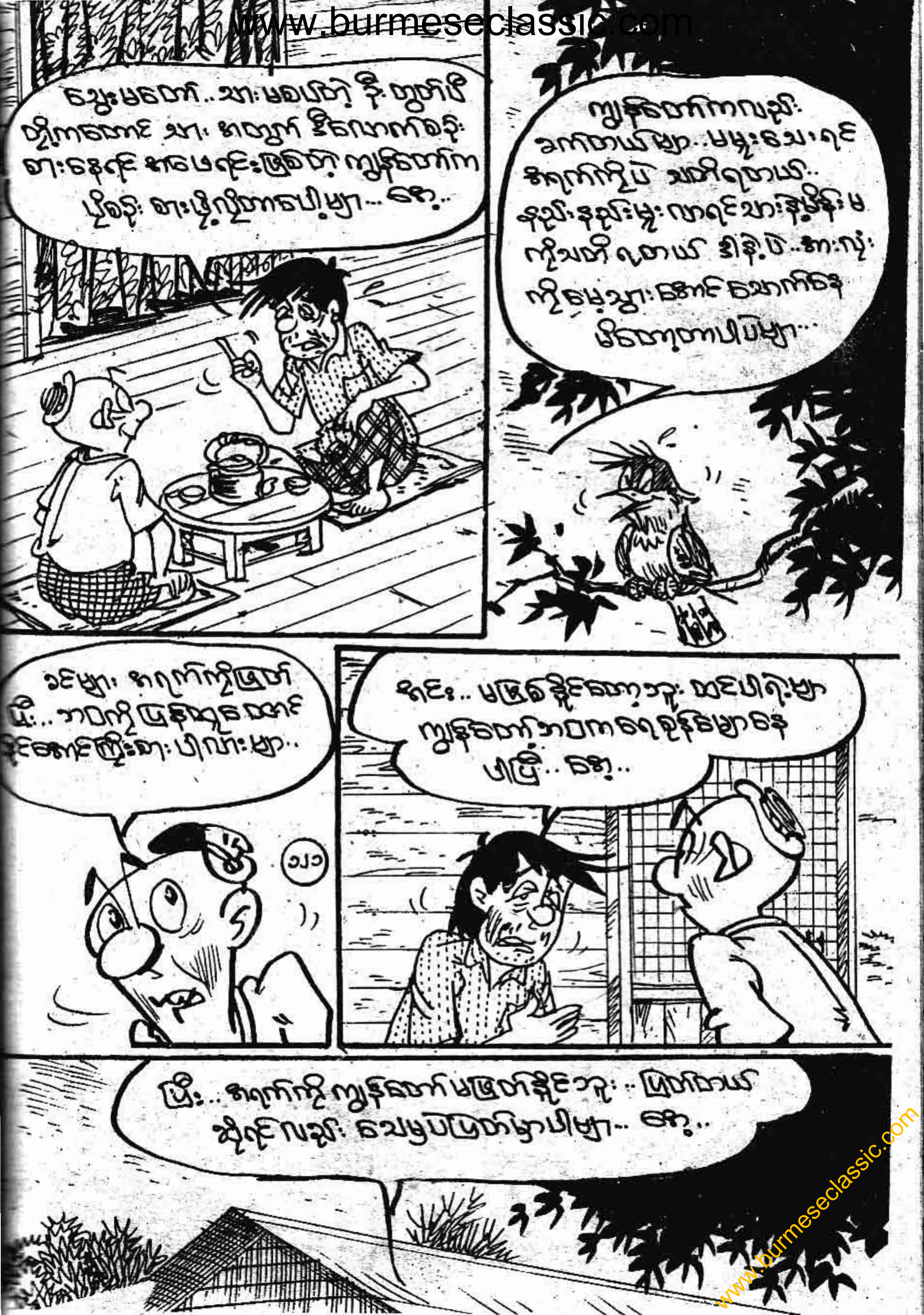
ဖွေးမတော်..သားမလေးတဲ့ ဒို့ ဘွတ်ပို
တိုက်ကြောင် သား စတွက် ဒီလောကစိုး
စားနေရင်း အဖေအရင်းဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော်က
မြိုခြင်း စားမြိုလိုက်တာပေါ့ဗျာ... ဟော့..
ကျွန်တော်ကလည်း
ခက်တာပဲဗျာ.. မမူးသေးရင်
အရက်ကိုပဲ သတိရတယ်..
နည်းနည်းမူး လာရင်သားနဲ့မိန်းမ
ကိုသတိရတယ် ဒါနဲ့ပဲ..အားလုံး
ကိုမေ့သွားအောင် သောက်နေ
မိတော့တာပါပဲဗျာ...
ခင်ဗျား အရက်ကိုဖြတ်
ပီး... ဘဝကို ပြန်ထူထောင်
နိုင်အောင်ကြိုးစားပါလားဗျာ..
ဟင်း.. မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး ဆင်ပါရဲ့ဗျာ
ကျွန်တော်ဘဝက ရေစုန်မျောနေ
ပါပြီ.. ဟော့..
ပြီး.. အရက်ကို ကျွန်တော် မဖြတ်နိုင်ဘူး.. ဖြတ်တယ်
ဆိုရင်လည်း သေမှပဲဖြတ်မှာပါဗျာ.. ဟော့..

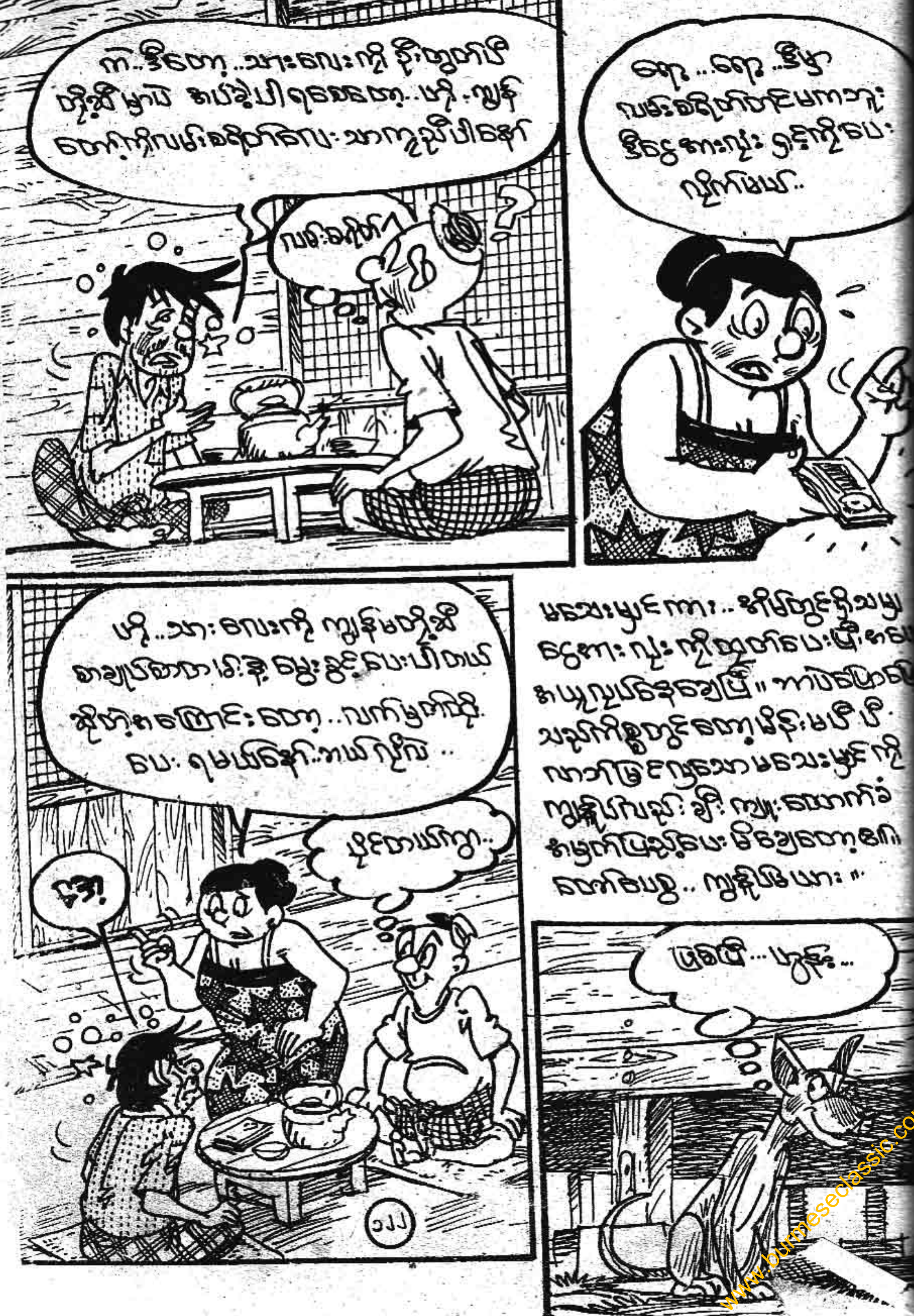
ကဲ..ဒီတော့..သားလေးကို ဦးတွေ့တာပဲ ဘိုးဘိုးမှာပဲ အပ်ခဲ့ပါရစေတော့..ဟို..ကျွန်တော့်ကိုလမ်းစရိတ်လေးသာ ကူညီပါနော်
လမ်းစရိတ်?
ရော့..ရော့..ဒီမှာ လမ်းစရိတ်တင်မကဘူး ဒီငွေအားလုံး ရှင့်ကိုပေးလိုက်မယ်..
ဟို..သားလေးကို ကျွန်မတို့ဆီ ထားခဲ့ပြီဆိုတော့ ဒါနဲ့ ငွေနှင်းပေးပါတယ် ဆိုတဲ့အကြောင်းတော့..လက်မှတ်ထိုးပေးရမယ်နော်..ဘယ်လိုလဲ..
ပိုင်တာပဲကွာ..
ဗျာ!
မလေးမျှင်ကား..ဒီမိတွင်ရှိသမျှ ငွေအားလုံးကိုထုတ်ပေးပြီး တစ အပ်လှူလိုက်ချေပြီ။ ဘာပဲပြောပြော သူ့ကိုခွဲလွှတ်တော့ မိန်းမပီပီ လောကမြင်ကျွေသော မလေးမျှင်ကို ကျွန်ုပ်ကလည်း ချီးကျူးလောက်ပဲ ဆုမှတ်ပြုသို့ပေးမိချေတော့ရှိ လေတော့ပေဘူ.. ကျွန်ုပ်မှာ။
ဖြစ်ပြီ...ပုန်း...

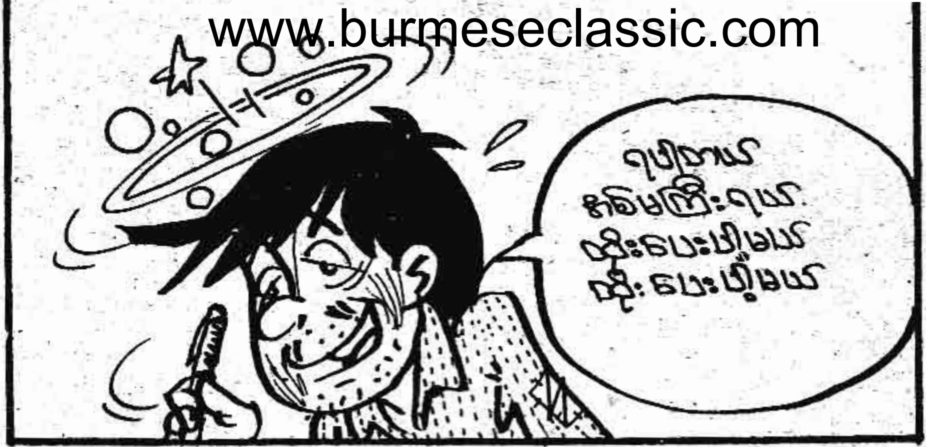
ရပါတယ်
ဆရာမကြီးရယ်
ထိုးပေးပါမယ်
ထိုး ပေးပါ့မယ်

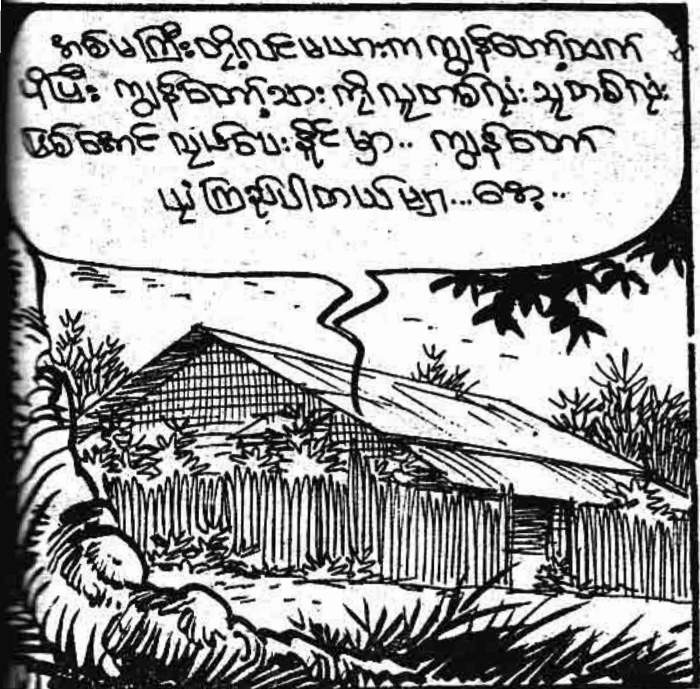
ဆရာမကြီးတို့လင်မယားက ကျွန်တော့်ဖက်ပါပြီး ကျွန်တော့်သားကို လူတော်ကြီး သူတော်ကောင်း ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးနိုင်မှာ.. ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါတယ်ဗျာ...ခေါ့..

သို့ဖြင့်.. ငှက်လည်း
လက်မှတ်ထိုးပြီး နှုတ်
ဆက်ကာပြန်သွားတော့၏။
သင်းကာယကိုပြန်မည်မှန်
လည်း မမေးမိတော့..
ဖြန်ဖြန်ပြန်လေ အားမည်
မပြတ်ပါလေ။

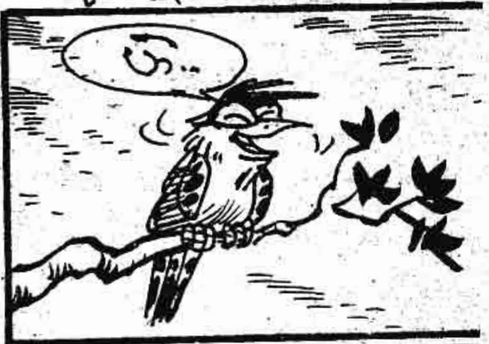

ကျွန်ုပ်တို့လင်မယားကား
စာချုပ်ကိုကြည့်လိုက်
တစ်ခေါက်မျက်နှာ
တစ်ခေါက်ကြည့်
လိုက်ဖြင့်အားရ
ကျေနပ်မိနေသော
သည်သာ။

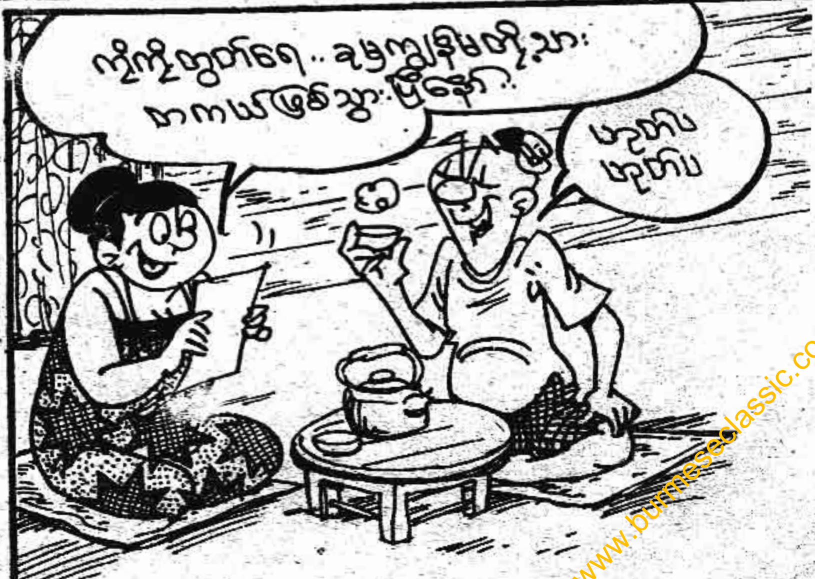
ကိုကိုတော်ရေ.. ခုမှကျွန်မတို့သား တကယ်ဖြစ်သွားပြီနော်..
ဟုတ်ပ
ဟုတ်ပ

* * *

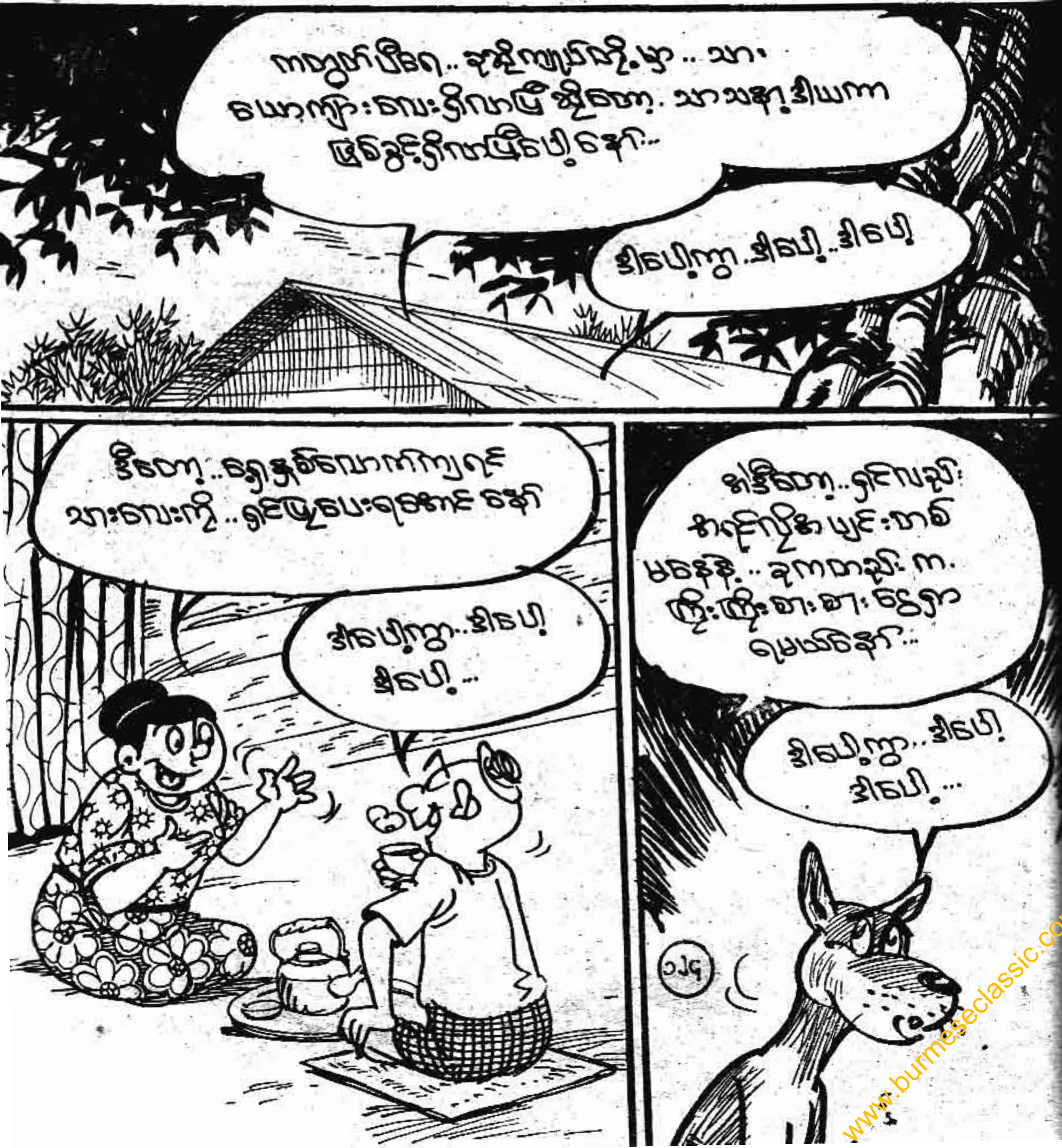
ကလျှပ်ပြီရေ.. ခုဆိုကျုပ်တို့မှာ.. သား
ယောက်ျားလေးရှိလာပြီ ဆိုတော့. သာသနာ့ဒါယကာ
ဖြစ်ခွင့်ရှိလာပြီပေါ့နော်...
ဒါပေါ့ကွာ..ဒါပေါ့..ဒါပေါ့
ဒီတော့..ရှေ့နှစ်ပေါက်ကျရင်
သားလေးကို..ရှင်ပြုပေးရအောင်နော်
ဒါပေါ့ကွာ..ဒါပေါ့
ဒါပေါ့...
အဲ့ဒီတော့..ရှင်လည်း
အရင်လို အပျင်းထူ
မနေနဲ့... ခုကတည်းက.
ကြိုးကြိုးစားစား ငွေရှာ
ရမယ်နော်...
ဒါပေါ့ကွာ..ဒါပေါ့
ဒါပေါ့...

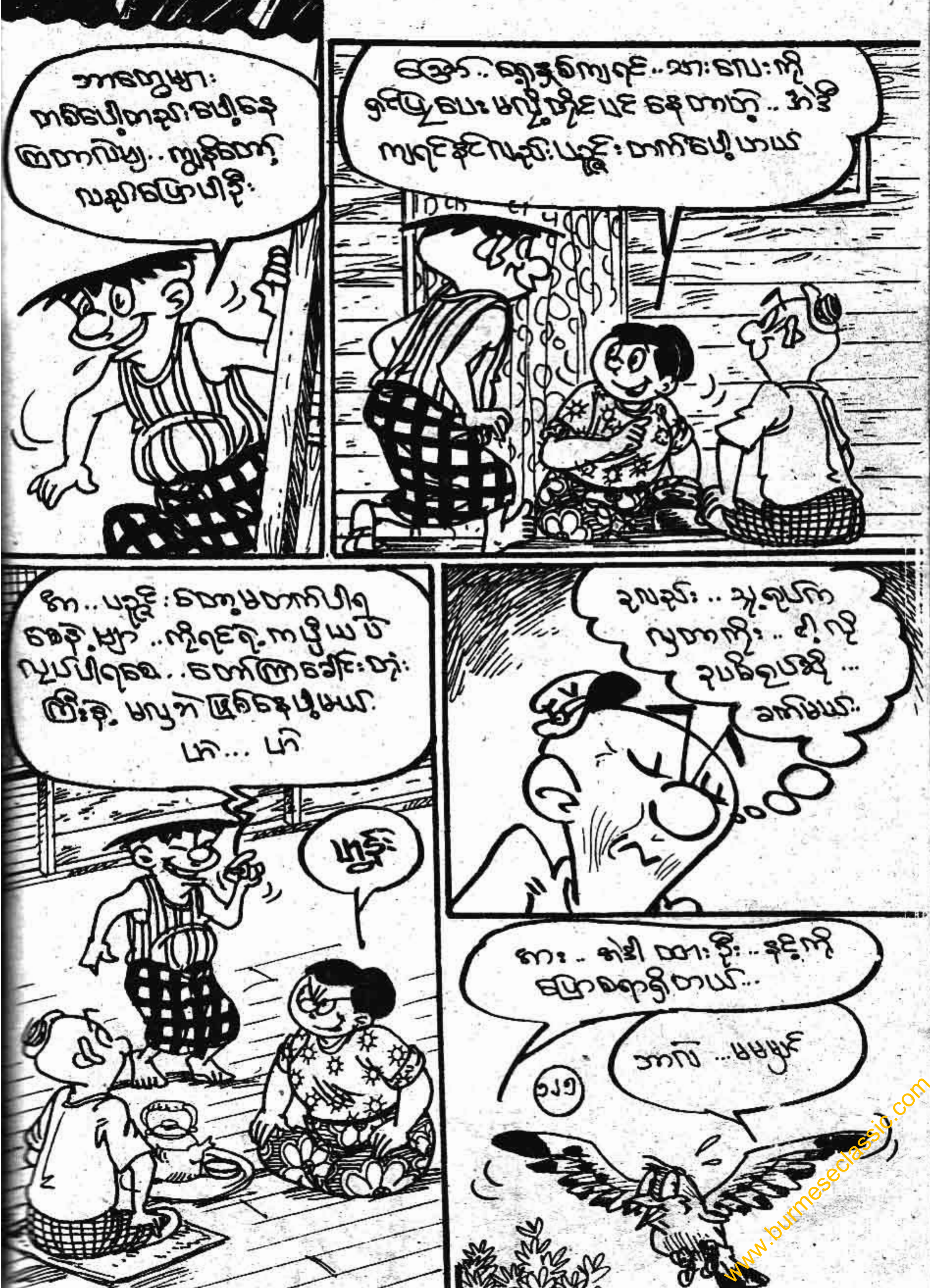
ဘာတွေများ တခြေပေါ်တသွားပေါ်နေ ကြတာလဲဗျ.. ကျွန်တော့် လည်းပြောပါဦး
အေး.. ရှေ့နှစ်ကျရင်.. သားလေးကို ရှင်ပြုပေးမလို့ တိုင်ပင်နေတာဟ.. အဲဒီ ကျရင်နင်ပါလည်း ပွဲတက်ပေါ့ဟယ်
ဟာ.. ပွဲကြီးတော့မတက်ပါရ စေနဲ့ဗျာ.. ကိုရင်ရဲ့ကပ္ပိယပဲ လုပ်ပါရစေ.. တော်ကြာ ခေါင်းတုံး ကြီးနဲ့ မျက်နှာပျက်နေပါ့မယ်. ဟဲ... ဟဲ
ဟွန်း
ဥပဒ်ဦး .. သူ့ရုပ်က လူတကိုး .. ငါ့ကို ဥပဒ်ဥပဒ္ဒ ... ခက်မယ်..
ဟား .. ဒါဆို သားဦး .. နင့်ကို ပြောစရာရှိတယ်...
ဘာလဲ ...မမမှူ

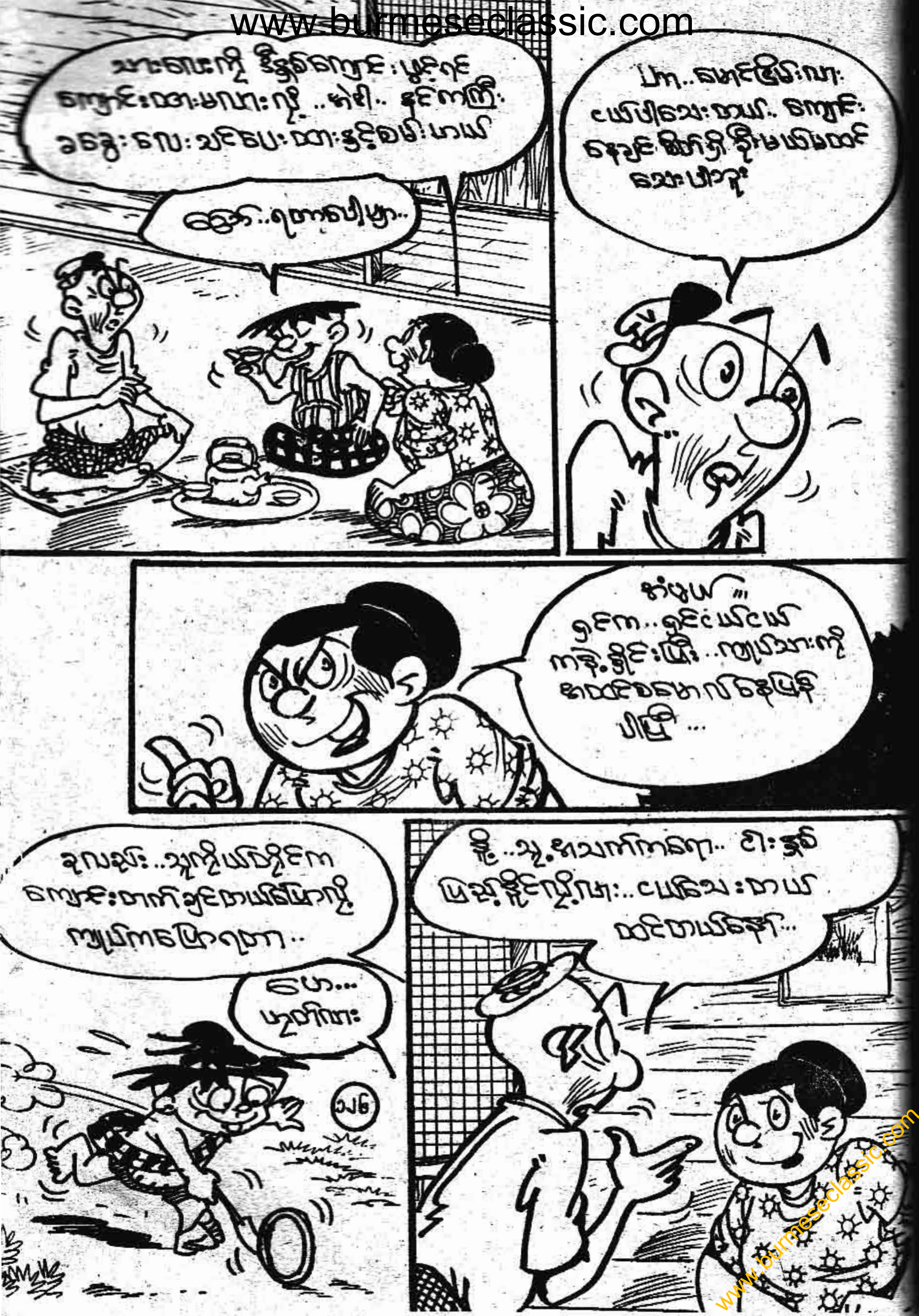
သားလေးကို ဒီနှစ်ကျောင်း ပို့ရင် ကျောင်းထားမလားလို့ ..ဟဲ့ဗျ.. နင်ကြီး ခနွေး ကလေး သင်ပေးထားနိုင်စမ်းပါဟယ်
အော်..ရတာပေါ့ဗျာ..
ဟာ..ဆောင်ပြီးလား ပေါ်ပါ့သေးတယ်.. ကျောင်း နေချင်စိတ်ရှိ ရှိမရှိ မေးကြည့် လေးပါဦး
အံမယ်... ရှင်က..ရှင့်မယ် ကနဲ့ရှိုးပြီး..ကျုပ်သားကို အထင်သေးစော်ကားနေပြန် ပါပြီ ...
ဒါလည်း..သူ့ကိုယ်တိုင်က ကျောင်းတက်ချင်တယ်ဆိုလို့ ကျုပ်ကမေးကြည့်ရတာ..
ဟေ့... မှုတ်ကြား
ဟဲ့..သူ့အသက်ကလေ.. ငါးနှစ် ပြည့်နိုင်ကြို့လား..ပေါ်ဦးသေးတယ် ထင်တာပဲနော်...

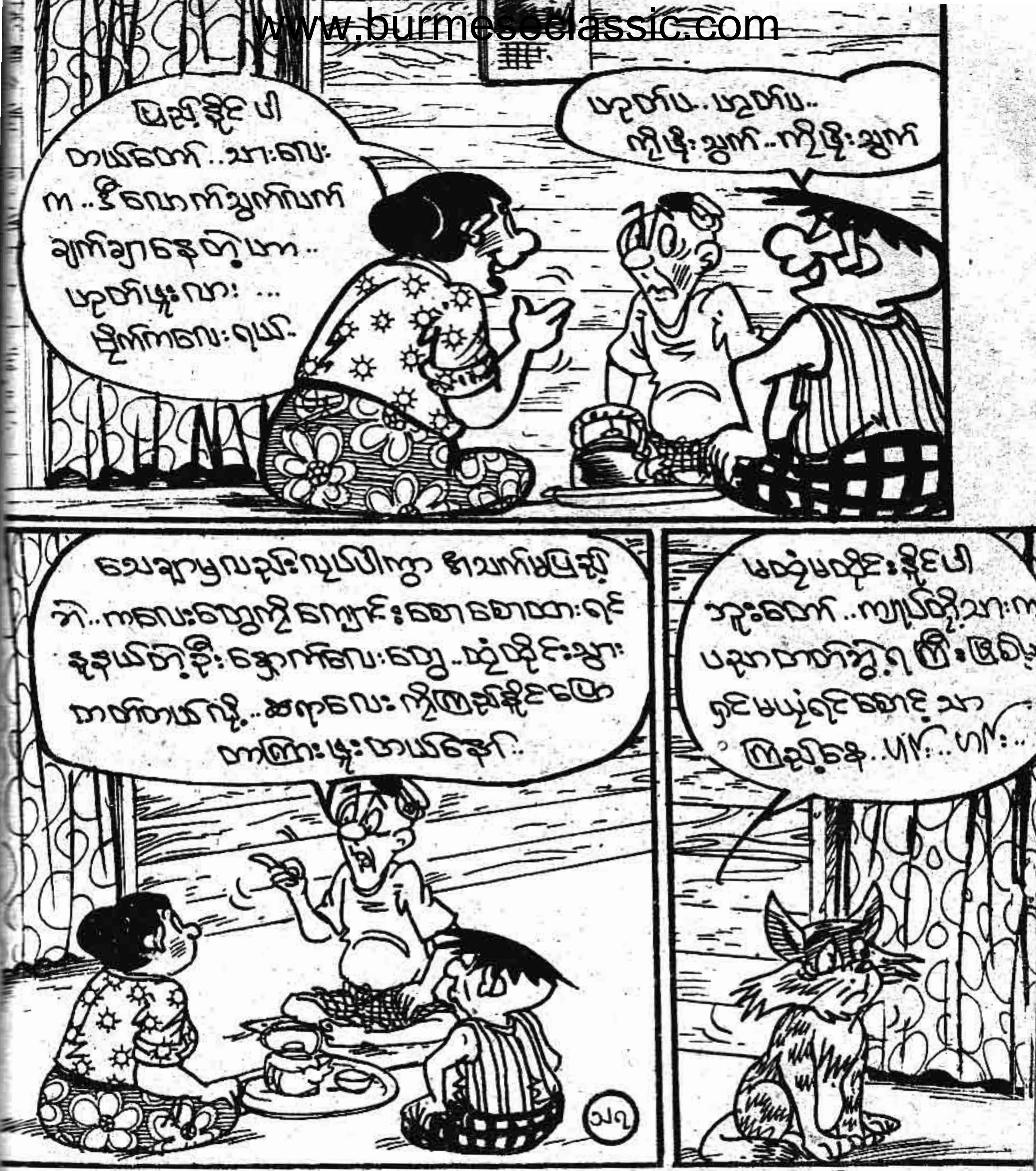
မြည့်နိုင်ပါ
တယ်တော်..သားလေး
က..ဒီလောက်သွက်လက်
ချက်ချာနေတဲ့ဟာ..
ဟုတ်ပုံးလား ...
ဖိုက်ကလေးရယ်..
ဟုတ်ပ..ဟုတ်ပ..
ကိုမိုးသွက်..ကိုမိုးသွက်
သေချာမှလည်းလုပ်ပါကွာ ဓာတ်မပြည့်
ဘဲ..ကလေးတွေကို ကျောင်းစာစာထားရင်
နုနယ်တဲ့ခိုးနောက်ကလေးတွေ..ထုံထိုင်းသွား
တတ်တယ်လို့..ဆရာလေးကိုကြည့်နိုင်ပြော
တာကြားဖူးတယ်နော်..
မထုံ့မထိုင်းနိုင်ပါ
ဘူးတော်..ကျုပ်တို့သားက
ပညာတတ်ကြွရ ကြီးဖြစ်မှ
ရှင်မယုံရင်တောင့်ကြ
ကြည့်နေ..ဟင်း..ဟင်း..
သရ

ဆိုဖြင့်..ဖိုက်ကလေးမှာ ဘေဇဉ်မင်းအိမ်ကြီးရဲ့ ဆရာဖြစ်လာခဲ့ရပြီတည်း •

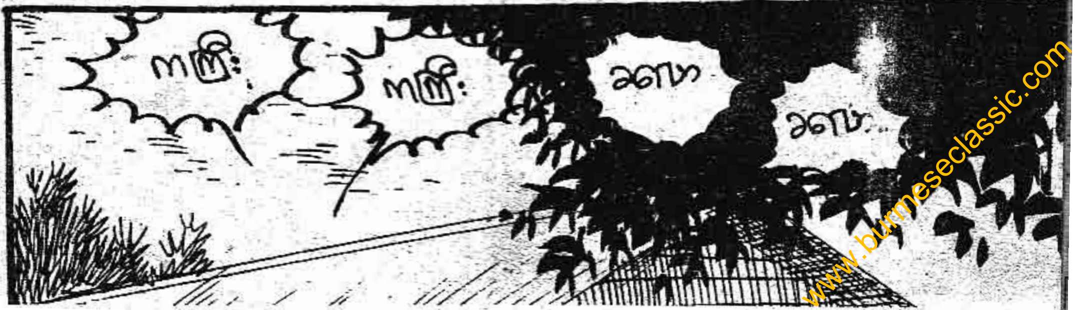

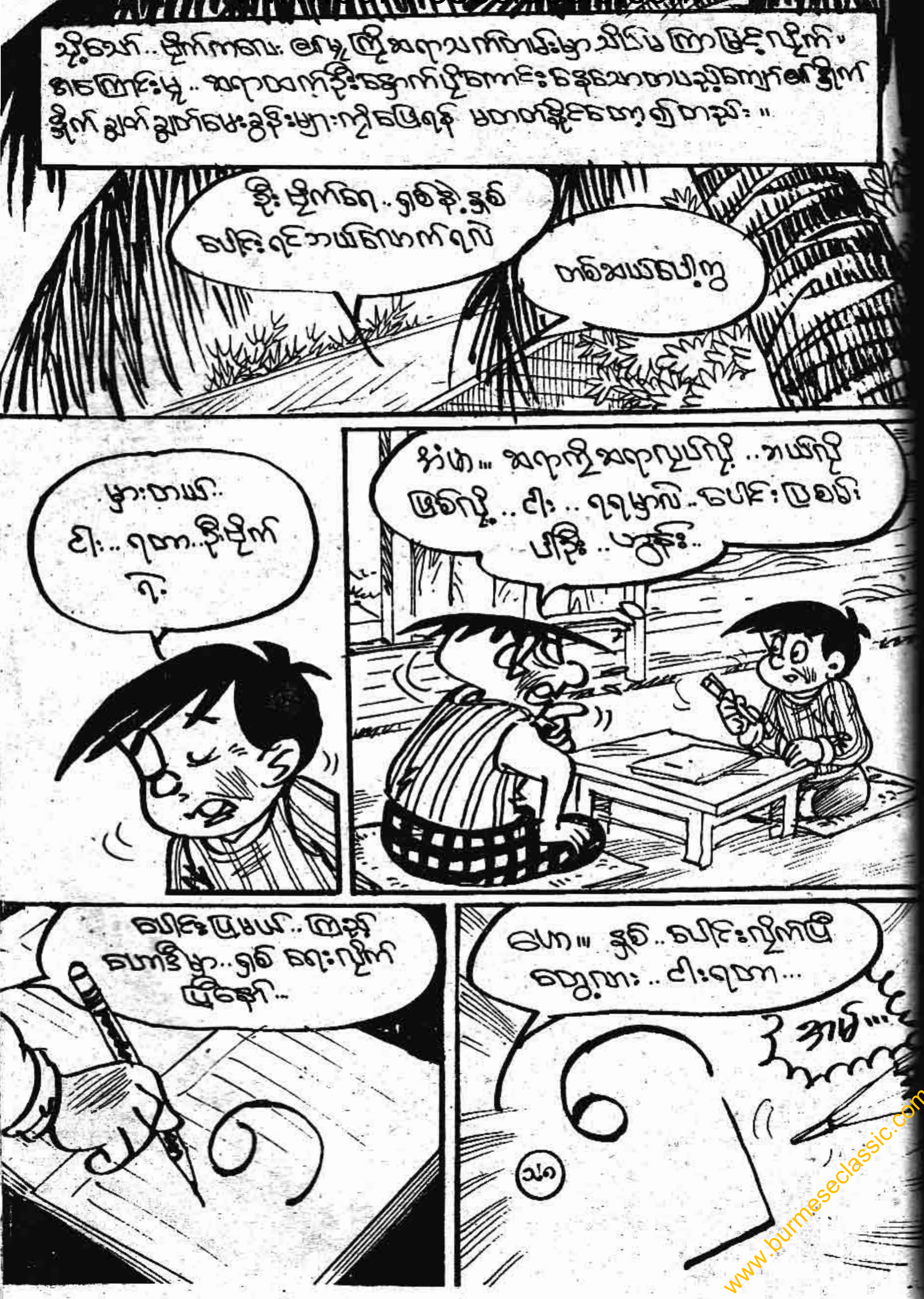
သို့သော်.. ဖိုးကာလေး စာမူကြီးသရာသကိစ္စမ်းမှာ သိပ်မကြာမြင့်လိုက်။ စာကြောင်းမှု.. ဆရာလေးကိုဦးနှောက်ပုံကောင်းနေသောတာပသည့်ကျော်ဒေါ်ဖြိုက် နှိုက် ချွတ်ချွတ်မေးခွန်းများကို ဖြေရန် မတတ်နိုင်တော့ချေသည်။
ဦး ဖိုးကာရေ.. ၅ စ်နဲ့ ၃ စ် ပေါင်းရင်ဘယ်လောက်ရလဲ
တစ်ဆယ်ပေါ့ကွ
မှားတယ်.. ငါး... ရတာ.. ဦးဖိုက် ရ.
ဟဲ့ဟ။ ဆရာကိုဆရာလုပ်ပါလို့.. ဘယ်လို ဖြစ်လို့.. ငါး.. ရရမှာလဲ.. ပေါင်းပြစမ်း ပါဦး.. ဟွန်း..
ပေါင်းပြမယ်.. ကြည့် ဒီမှာ.. ၅ စ် ရေးလိုက် ပြီနော်..
ဟော။ ၃ စ်.. ပေါင်းလိုက်ပြီ တွေ့လား.. ငါးရတာ...
အာ်...
၁၀

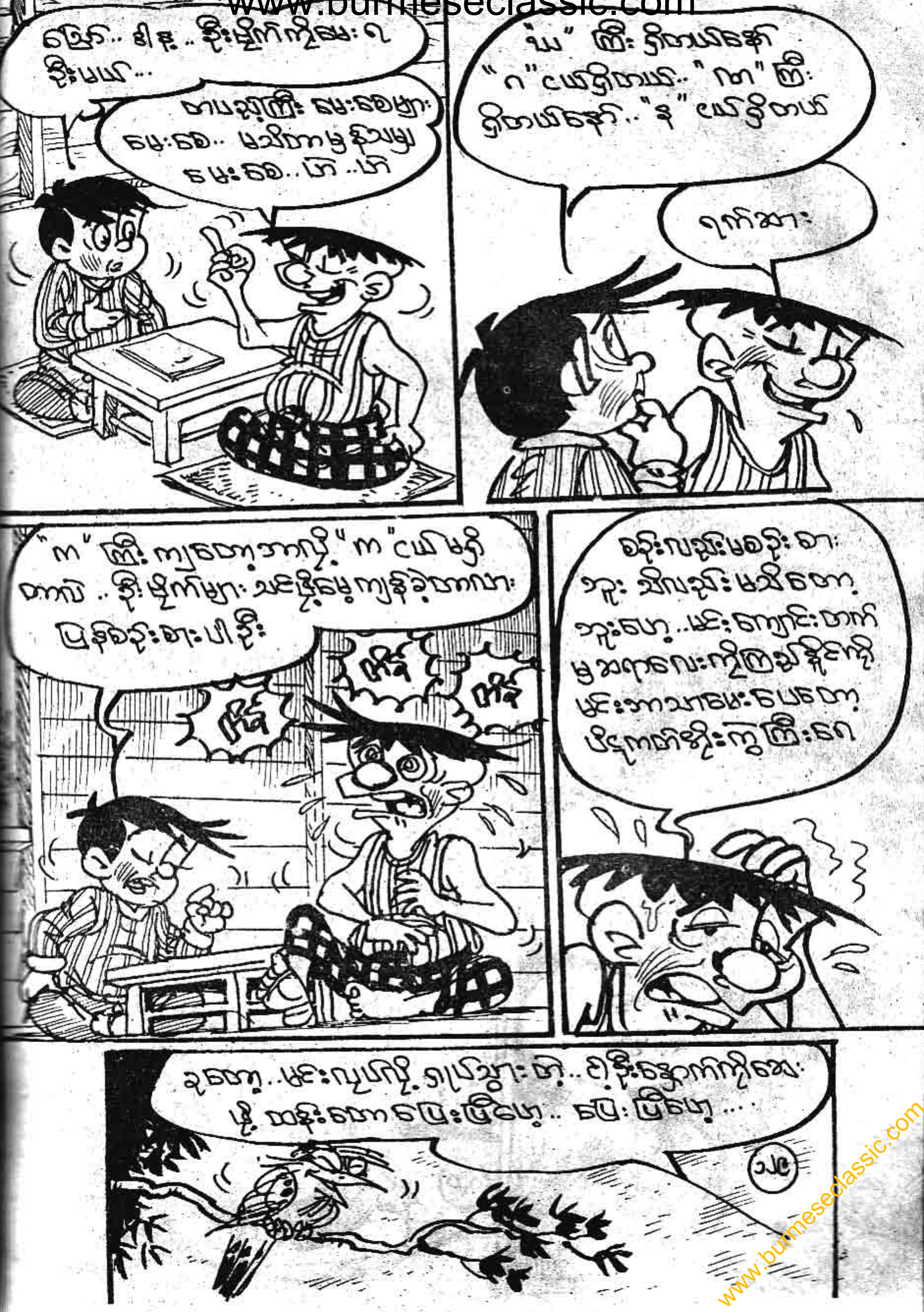
အော်.. ဒါနဲ့.. ဦးမှိုက်ကိုမေးရဦးမယ်...
တပည့်ကြီး မေးစမ်းများ မေးစမ်း.. မသိတာမှန်သမျှ မေးစမ်း.. ဟဲ..ဟဲ
"ဃ" ကြီး ရှိတယ်ဆိုတော့ "ဂ" ငယ်ရှိတယ်.. "ဏ" ကြီး ရှိတယ်ဆိုတော့.. "န" ငယ်ရှိတယ်
ဟုတ်သား
"ဘ" ကြီး ကျတော့ ဘာလို့ "ဘ" ငယ်မရှိတာလဲ .. ဦးမှိုက်များ သင်ပြီးမှ ကျန်ခဲ့တာလား ပြန်စဉ်းစားပါဦး
ဂိန်
ဂိန်
ဂိန်
စဉ်းလည်းမစဉ်းစား ဘူး သိလည်းမသိတော့ ဘူးဟေ့..မင်း ကျောင်းတက် မှ အက္ခရာလေးကိုကြသိနိုင်ကို မင်းဘာသာမေးနေတော့ ပိုင်ကာဆိုးကွကြီးနေရ
ခုတော့..မင်းလုပ်လို့ ရှုပ်သွားတာ.. ငါ့ဦးနှောက်ကိုဆေး ထိုး သနိုးဆော ပေးပါဟေ့.. ပေး ပါဟေ့...

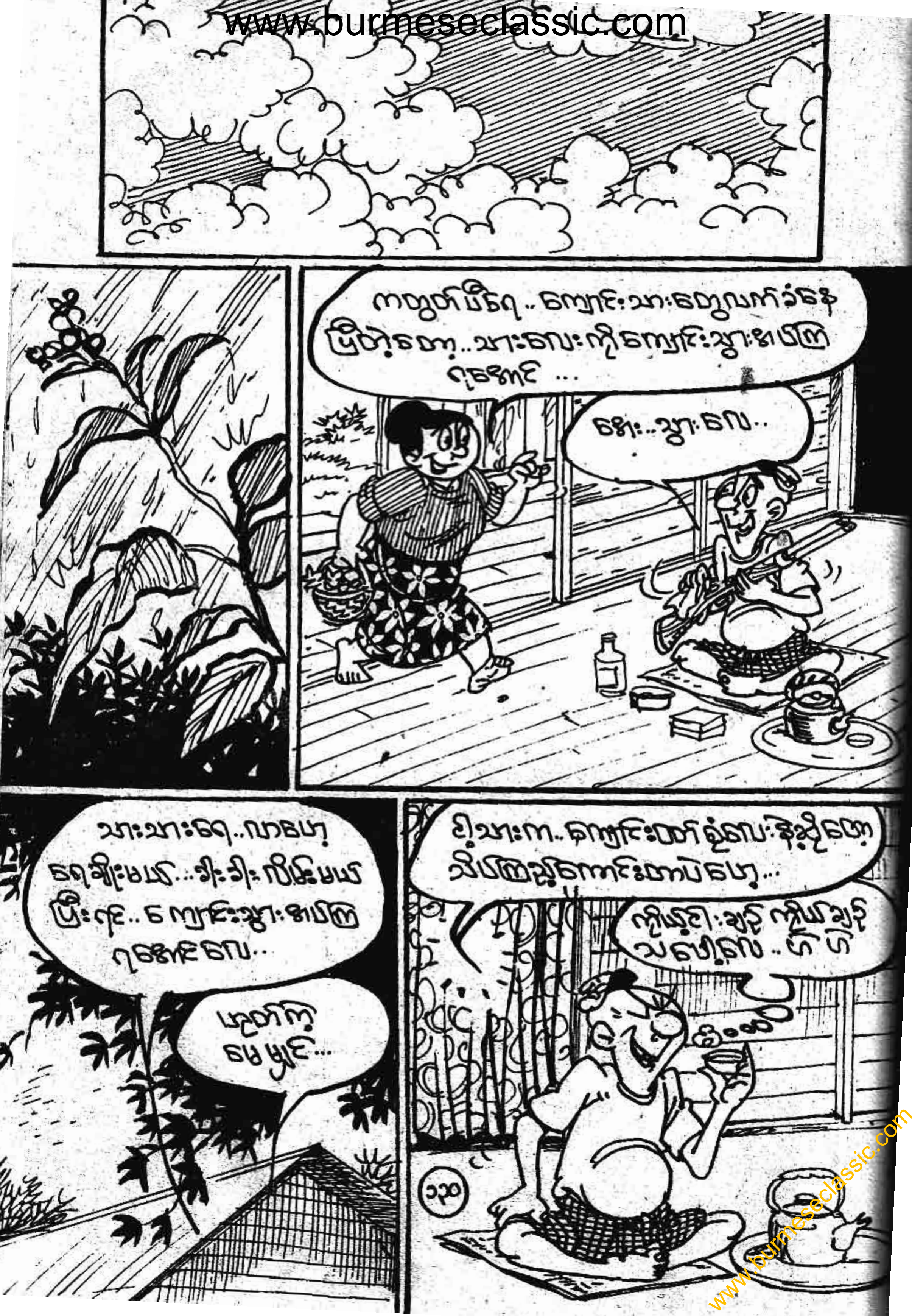
ကတွတ်ပြီရေ.. ကျောင်းသားတွေလက်ခံနေပြီတဲ့တော့.. သားလေးကို ကျောင်းသွားအပ်ကြရအောင် ...
အေး.. သွားလေ..
သားသားရေ.. လာဟေ့ ရေချိုးမယ်... ဘီးဘီး လိမ်းမယ် ပြီးရင်.. ကျောင်းသွားအပ်ကြရအောင်လေ..
ဟုတ်ကဲ့ မေမျှင်...
ဟဲ့သားက.. ကျောင်းတက်ရုံလေးနဲ့ဆိုတော့ သိပ်ကြည့်ကောင်းတာပဲဟေ့...
ကိုယ့်ဝါးချင် ကိုယ့်ချင် သပေါ့လေ.. ဟဲ ဟဲ

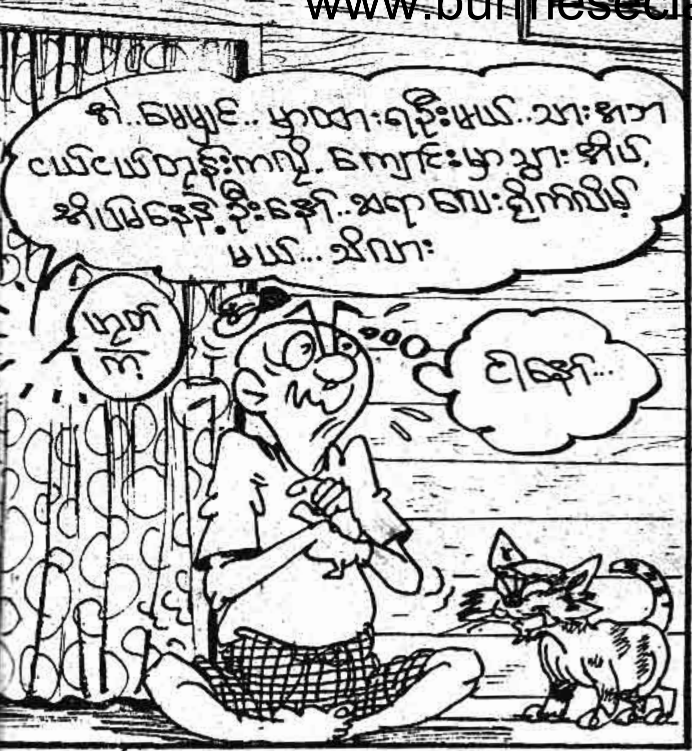
ဪ..မေမျှင်.. မှာထားရဦးမယ်..သားဟာ ငယ်ငယ်တုန်းကလို့..ကျောင်းမှာ သွားဆော့ပြီး ဆိုးမနေနဲ့ဦးနော်..ဆရာ ဓားဦးရိုက်ပါလိမ့် မယ်...သိလား
ဟုတ် ကဲ့
ငါ့နော်...

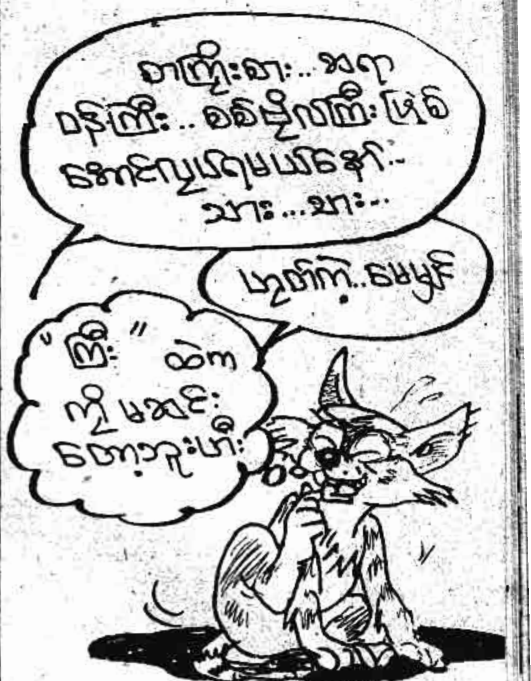
ဘာကြိုးလား... ဆရာ ဝန်ကြီး.. စစ်ဗိုလ်ကြီး ဖြစ် အောင်လုပ်ရမယ်နော်.. သား...သား..
ဟုတ်ကဲ့..မေမျှ
“ကြီး” ထဲက ကို မသင်း တော့ဘူးဟ

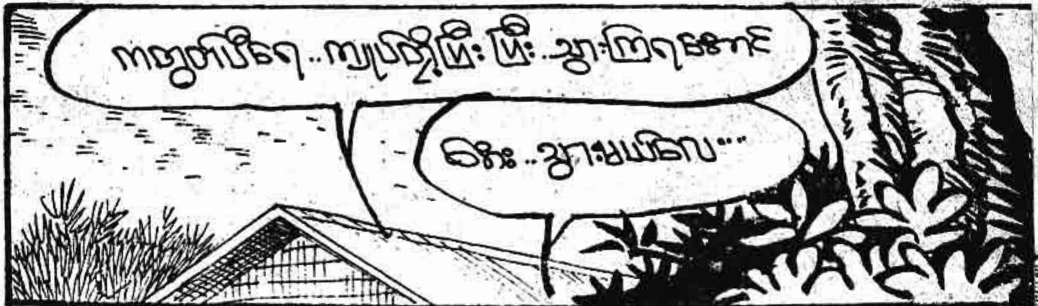
ကလွတ်ပါရေ..ကျုပ်တို့ကြီး ကြီး..သွားကြရအောင်
အိုး..သွားမယ်လေ...

မောင်ငြိမ်းကား ခေါင်းဆီ
ဖြီးသား..သနပ်ခါး ဖွေး
ဖွား ဖြင့်ရှိနေပြီ ။

ကျောင်းတက်ရမည်ဆို၍ ..ငါကလည်းနေ၍
တော့ခေါ်။ ကျမှ စာသင်လိုသော ကလေးသည်
မလေးမှုဖြေ သည်ပင်၊ ဆရာဝန်ကြီး၊ စစ်ဗိုလ်
ကြီးဖြစ်မှာကတော့ အသေအချာပင်တည်း ။

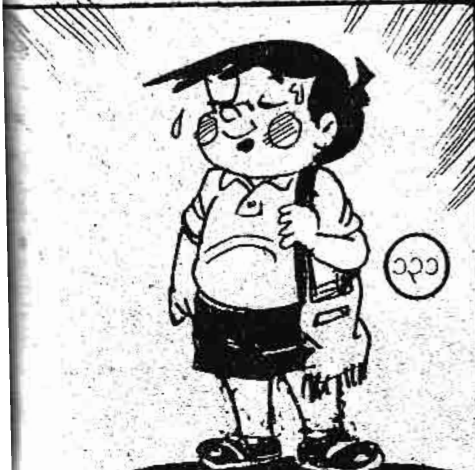

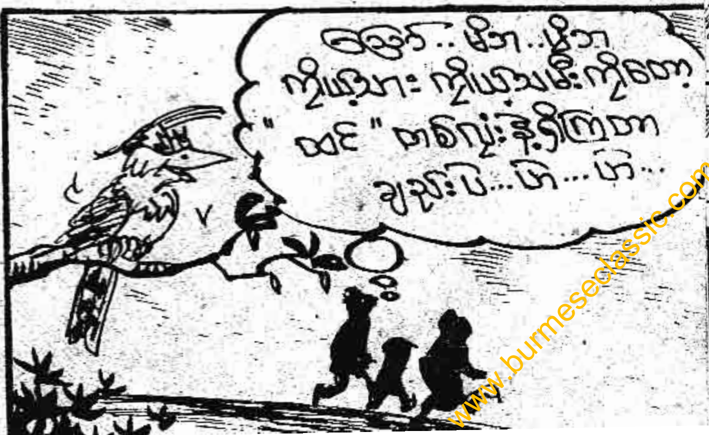
အော်..မိဘ..မိဘ ကိုယ့်သား ကိုယ့်သမီးကိုတော့ “သင်” တစ်လုံးနဲ့ရှိကြတာ ချည်းပဲ...ဟဲ...ဟဲ...

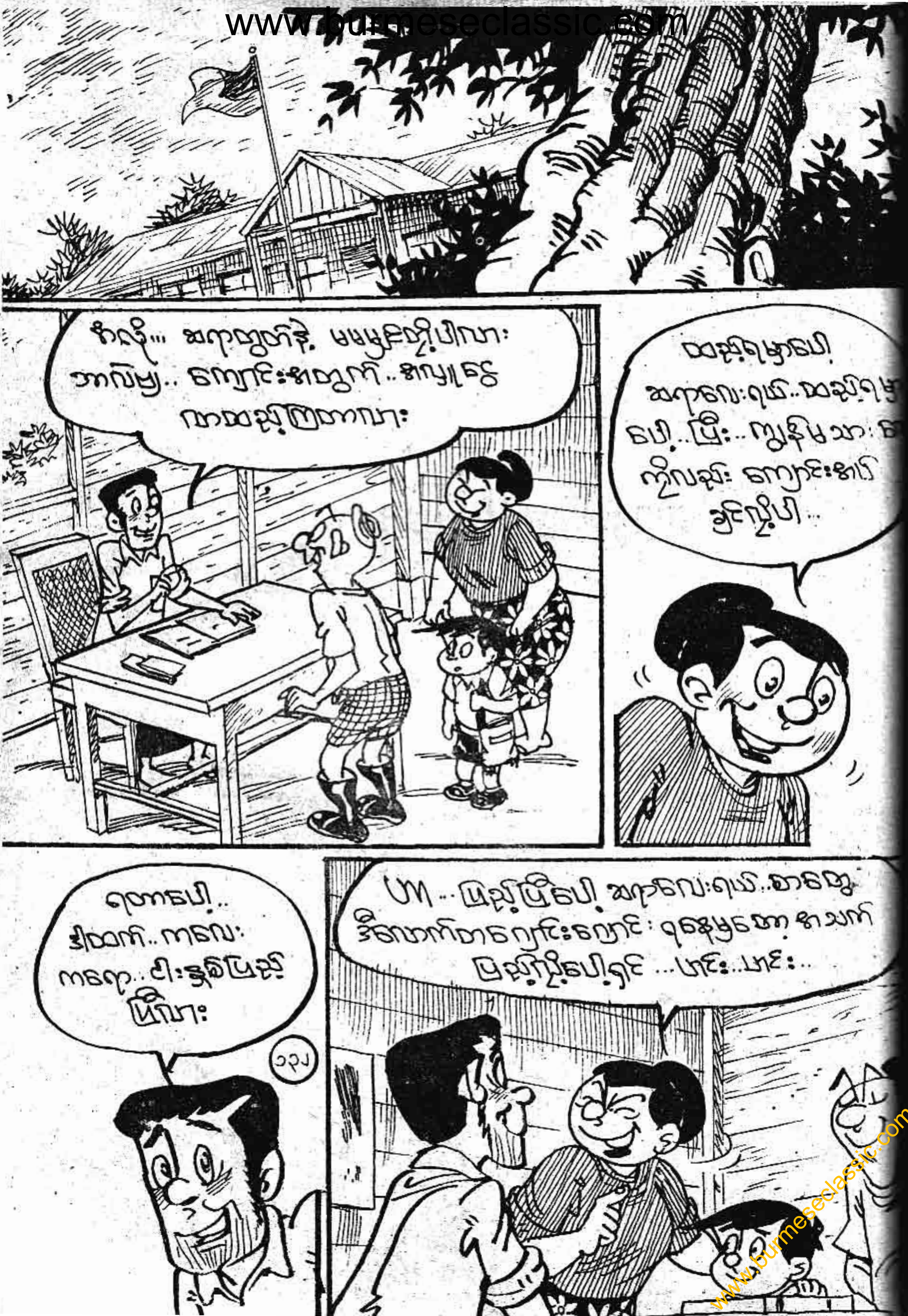
ဟဲလို... ဆရာတွက်နဲ့ မမှုန်တို့ပါလား
ဘာလဲဗျ.. ကျောင်းအတွက်.. ကလေးငွေ
လာထည့်ကြတာလား
ထည့်ရမှာပေါ့
ဆရာလေးရယ်.. ထည့်ရမှ
ပေါ့.. ပြီး... ကျွန်မသား
ကိုလည်း ကျောင်းအပ်
ချင်လို့ပါ...
ရတာပေါ့..
ဒါထက်.. ကလေး
ကရော.. ငါးနှစ်ပြည့်
ပြီလား
ဟာ... ပြည့်ပြီပေါ့ ဆရာလေးရယ်.. ဒါဖြင့်
ဒီအဟာကိုတော့ကျောင်းကျောင်း ရနေမှတော့ စာသက်
ပြည့်ကိုပြည့်ပါ့ရှင် ...ဟင်း..ဟင်း...

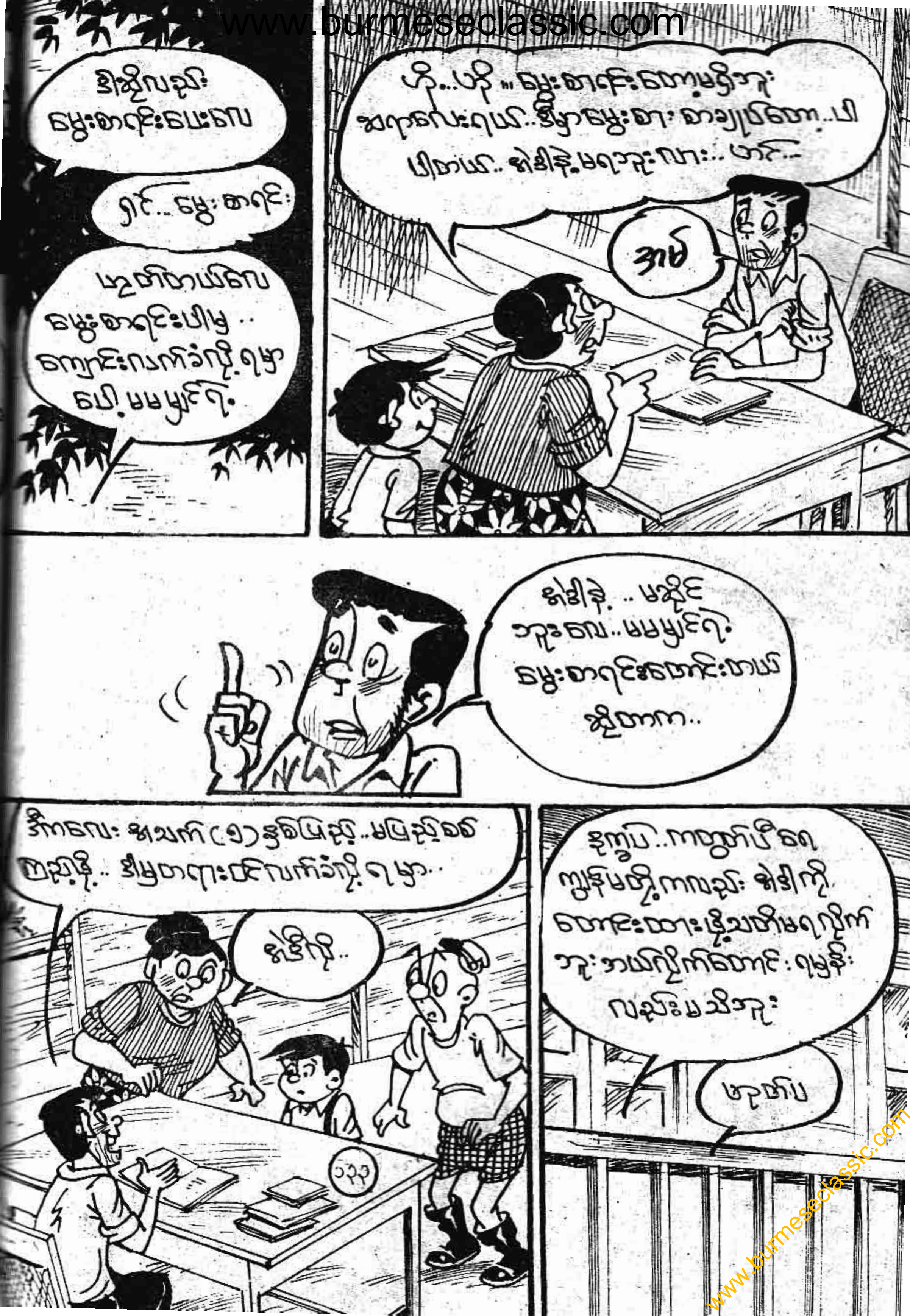
ဒါဆိုလည်း မွေးစာရင်းပေးလေ
ရှင်... မွေးစာရင်း
ဟုတ်တာပေါ့လေ မွေးစာရင်းပါမှ.. ကျောင်းလက်ခံလို့ရမှာပေါ့ မမမျှင်ရဲ့
ဟို...ဟို ။ မွေးစာရင်းတော့မရှိဘူး ဆရာလေးရယ်.. ဒီမှာမွေးစား စာချုပ်တော့..ပါ ပါတယ်.. အဲဒါနဲ့မရဘူးလား.. ဟင်..
အာဗ
အဲဒါနဲ့.. မဆိုင်ဘူးလေ..မမမျှင်ရဲ့ မွေးစာရင်းတောင်းတယ် ဆိုတာက..
ဒီကလေး အသက် (၇) နှစ်ပြည့်..မပြည့်စစ်ဆေးဖို့.. ဒီမှ ကျောင်းလက်ခံလို့ ရမှာ..
အဲဒါကို..
ဒုက္ခပါ..ကလေးကပါလေ ကျွန်မတို့ကလည်း အဲဒါကို သိမ်းထားဖို့သတိမရလိုက်ဘူး အခုလိုလိုက်တောင်းရမှန်း လည်းမသိဘူး
ဟုတ်ပါ

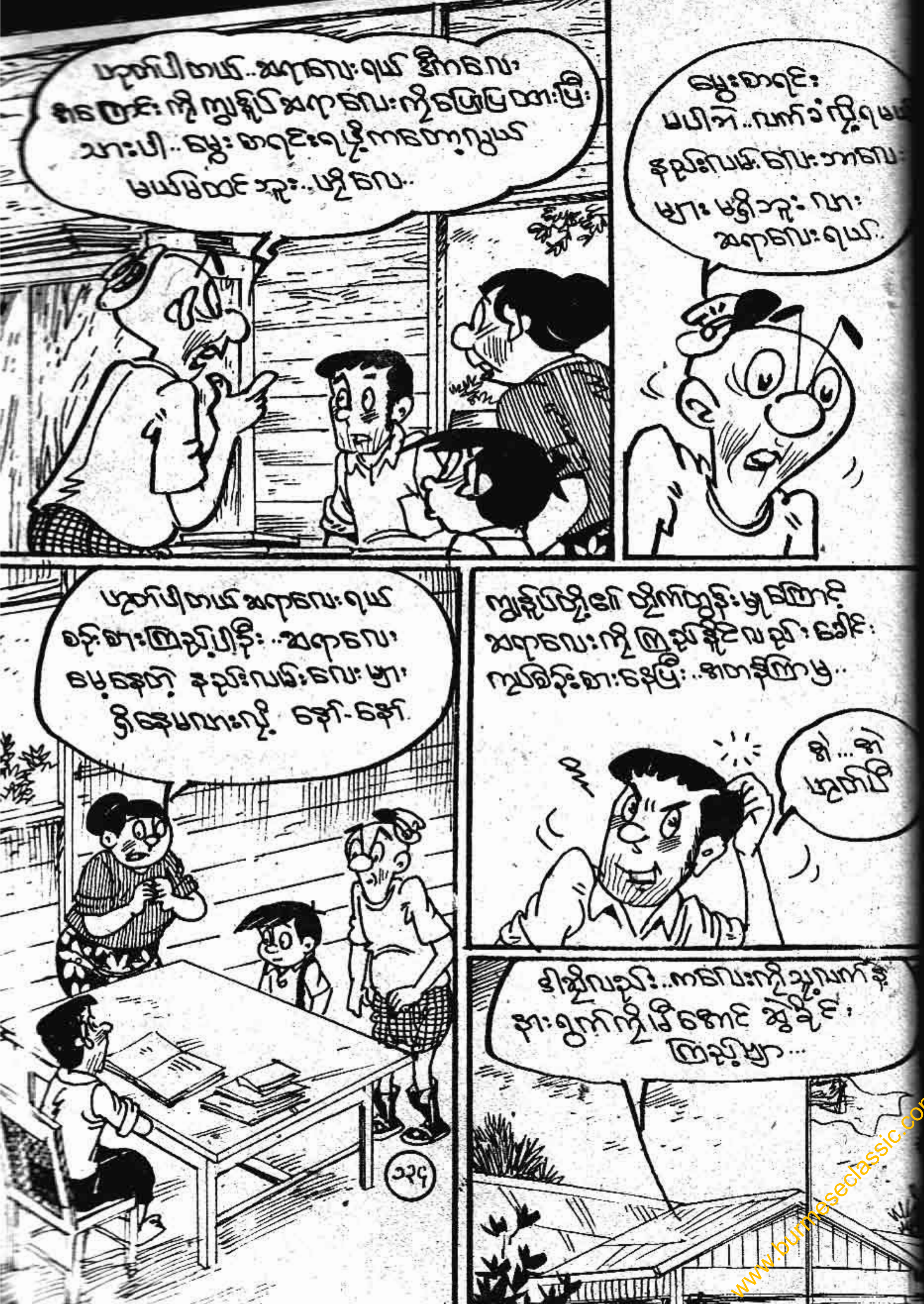
ဟုတ်ပါတယ်..ဆရာလေးရယ် ဒီကလေး အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်ဆရာလေးကိုပြောပြထားပြီး သားပါ..ဈေးဆရာရင်းရှို့ကတော့ကွယ် မယုံမြင်ဘူး..ဟိုလေ..
ဈေးဆရာရင်း မပါဘဲ..ဖက်ခံဖို့ရမယ် နည်းလမ်းလေးဘာလေး များ မရှိဘူး လား ဆရာလေးရယ်.
ဟုတ်ပါတယ် ဆရာလေးရယ် စဉ်းစားကြည့်ပါဦး..ဆရာလေး ပေးနေတဲ့ နည်းလမ်းလေးများ ရှိနေမလားလို့ နော်-နော်.
ကျွန်ုပ်တို့၏ တိုက်တွန်းမှုကြောင့် ဆရာလေးကို ကြည့်နိုင်လည်း ခေါင်း ကုတ်စဉ်းစားနေပြီး..ခဏတန်ကြာမှ..
ဪ...ဪ ဟုတ်ပြီ
ဒါဆိုလည်း..ကလေးကို သူ့ဘက်နဲ့ နားရွက်ကို မြဲစောင် ဆွဲဦး၊ ကြည့်ဗျာ...

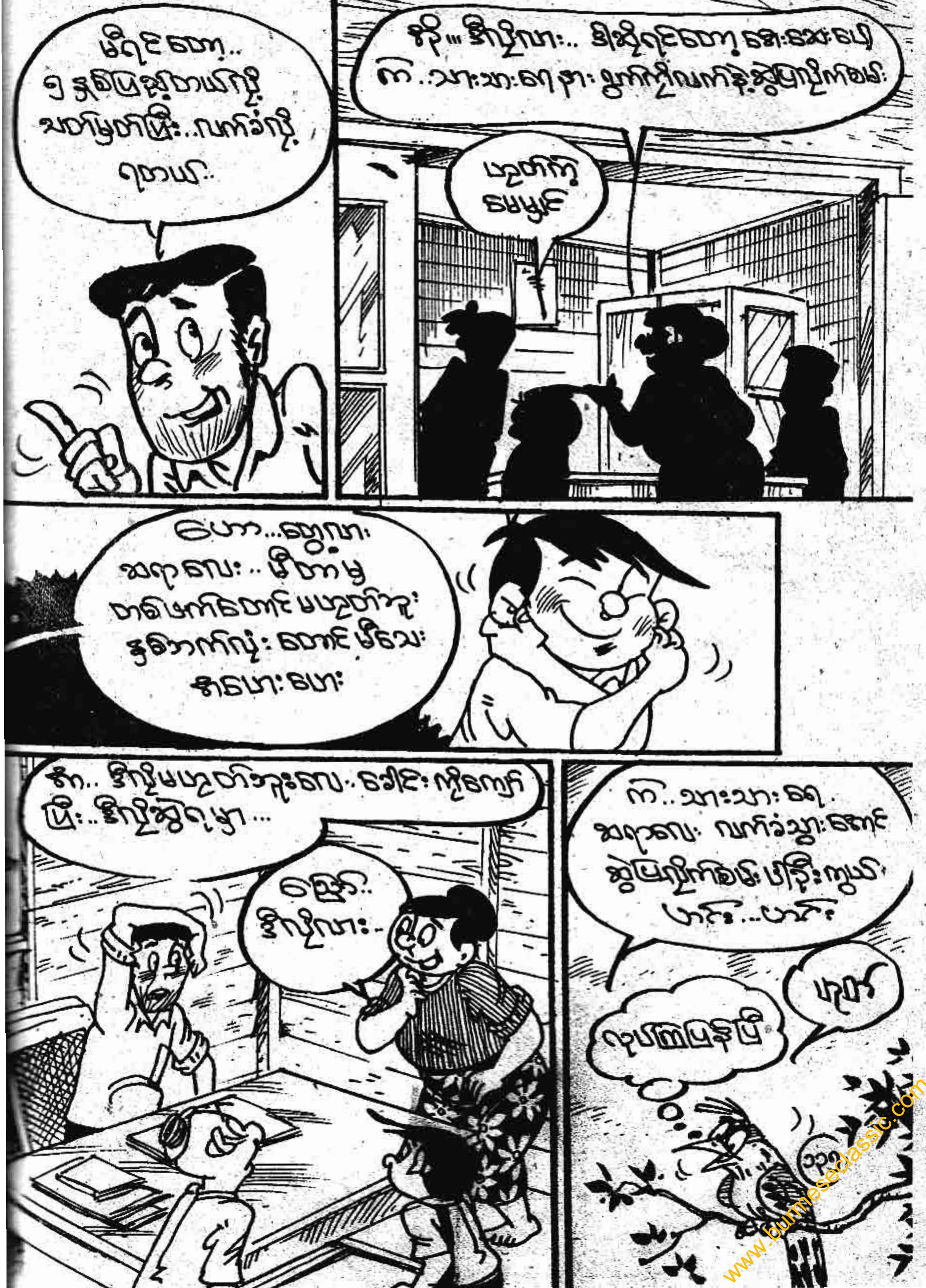
မိဂုဒ်တော့.. ၇ နှစ်ပြည့်ဘာယက်ကို သတ်မှတ်ပြီး..လက်ခံလို့ ရတယ်..
ဟိုး... ဒီကျွန်ုပ်လား.. ဒါဆိုရင်တော့ အေးအေးပေါ့ ကဲ..သားသားရေ ဒွား မျက်လုံးကိုမှိတ်ခိုင်းပြီး ကြိုက်ဝမ်း
ပျော်တာကွဲ့ ဝမ်းမှုန်
ပေါ့... ကျွတ်လား သဘောလေး.. မိတ်တာမှ တစ်မက်တောင်မပျော်ဘူး နှစ်ခါကြုံးတောင်မိသေး ဒီဟောင်းဟောင်း
ဟာ.. ဒီကိုမပျော်ဘူးလေ.. ခေါင်းကိုက်ကျပြီး.. ဒီကိုဆွဲရှာ...
ရှော.. ဒီကိုလား..
ကဲ.. သားသားရေ သဘောလေး လက်ခံသွားတော့ ဆွဲပြကြိုက်ဝမ်းပဲဒိုးကွယ် ဟင်း...ဟင်း
လုပ်ကြပြန်ပြီ
ဟုတ်

ဆရာဦးမြင်းကား ကြိုးစားရှာပါ၏။ သို့သော်.. သူ့လက်က နားရွက်ကို မဆွဲမိ။ မိလှုဒိုင်ကား ဖြစ်နေတော့၏။

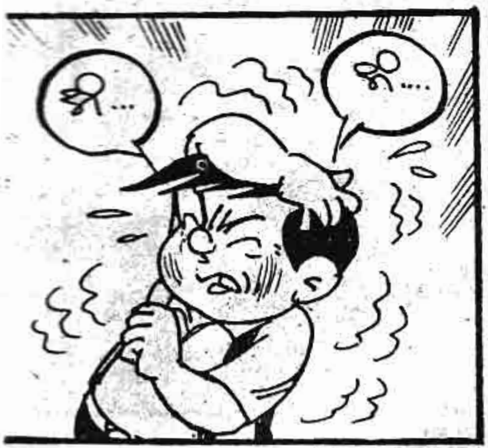

မလေးမှုန်ကား နားမကျို့.. နားမရဖြစ်လှချေပြီ။

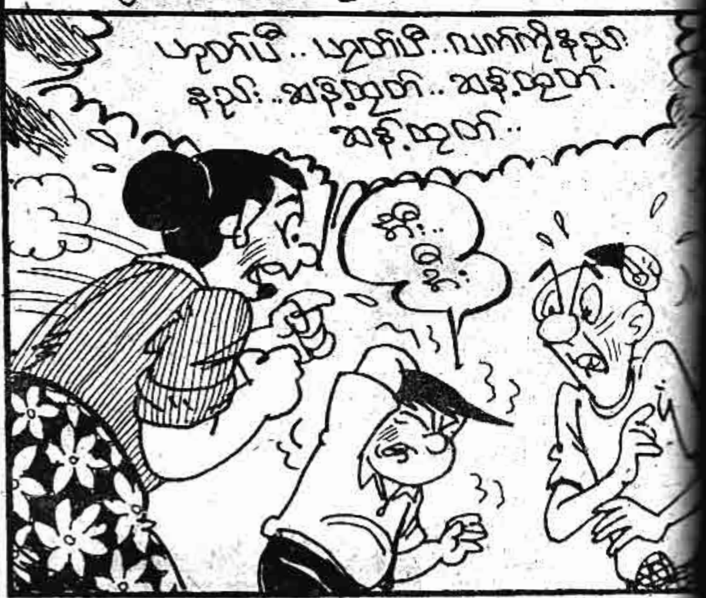
ပူတယ်ပါ.. ပူတယ်ပါ.. လက်ကိုနည်းနည်း..ဆန့်ထုတ်.. ဆန့်ထုတ်.. ဆန့်ထုတ်..
အီး...
အီး

ကြာသော်.. ဆရာဦးမြင်းလည်း လက်စုံ့သေ ..မလေးမှုန်လည်း အာခေါင်းခြော လက်က နားရွက်ကို မမီသည့်အဖြစ်ကို ကျွန်ုပ်တို့မှာ လက်မခံချင်ဘဲ လက်ခံလိုက်ရတော့၏။

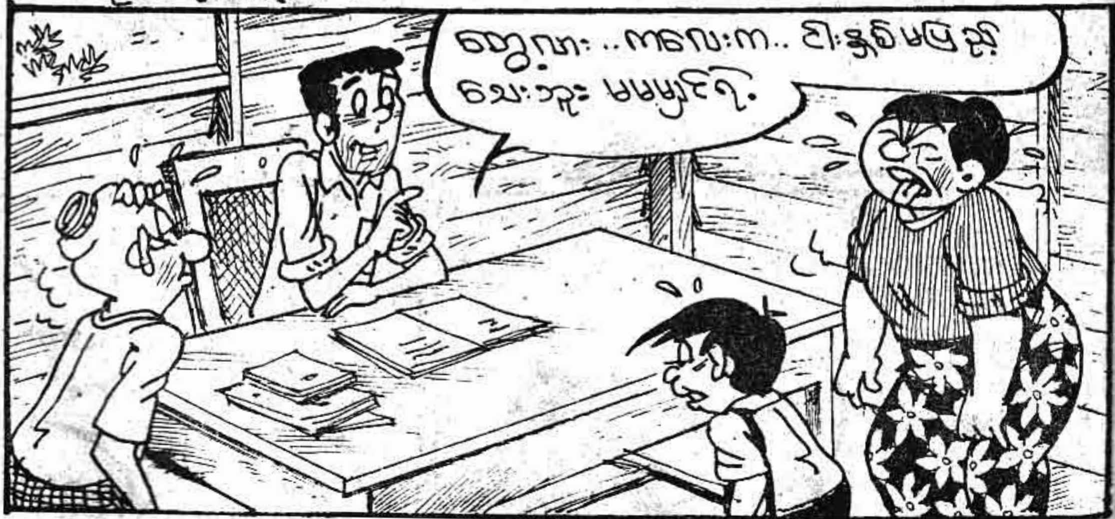
တွေ့လား ..ကလေးက.. ငါးနှစ်မပြည့်သေးဘူး မမှုန်ရဲ့

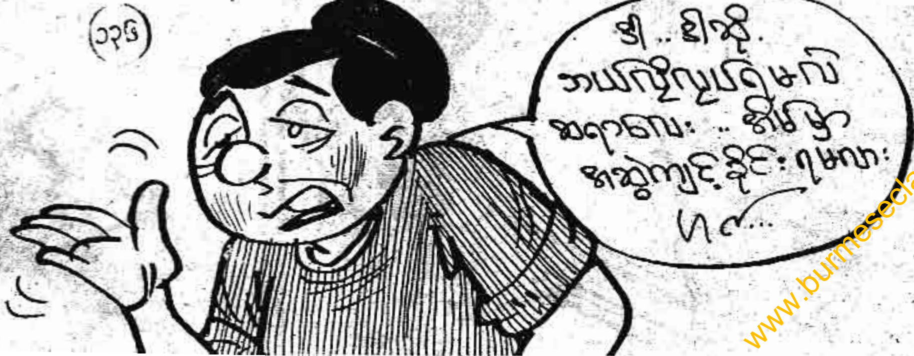
ဒါ.. ဒါဆို ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ဆရာလေး.. ဒီမှာ အဆွဲကျင့်ခိုင်းရမလား ဟင်...

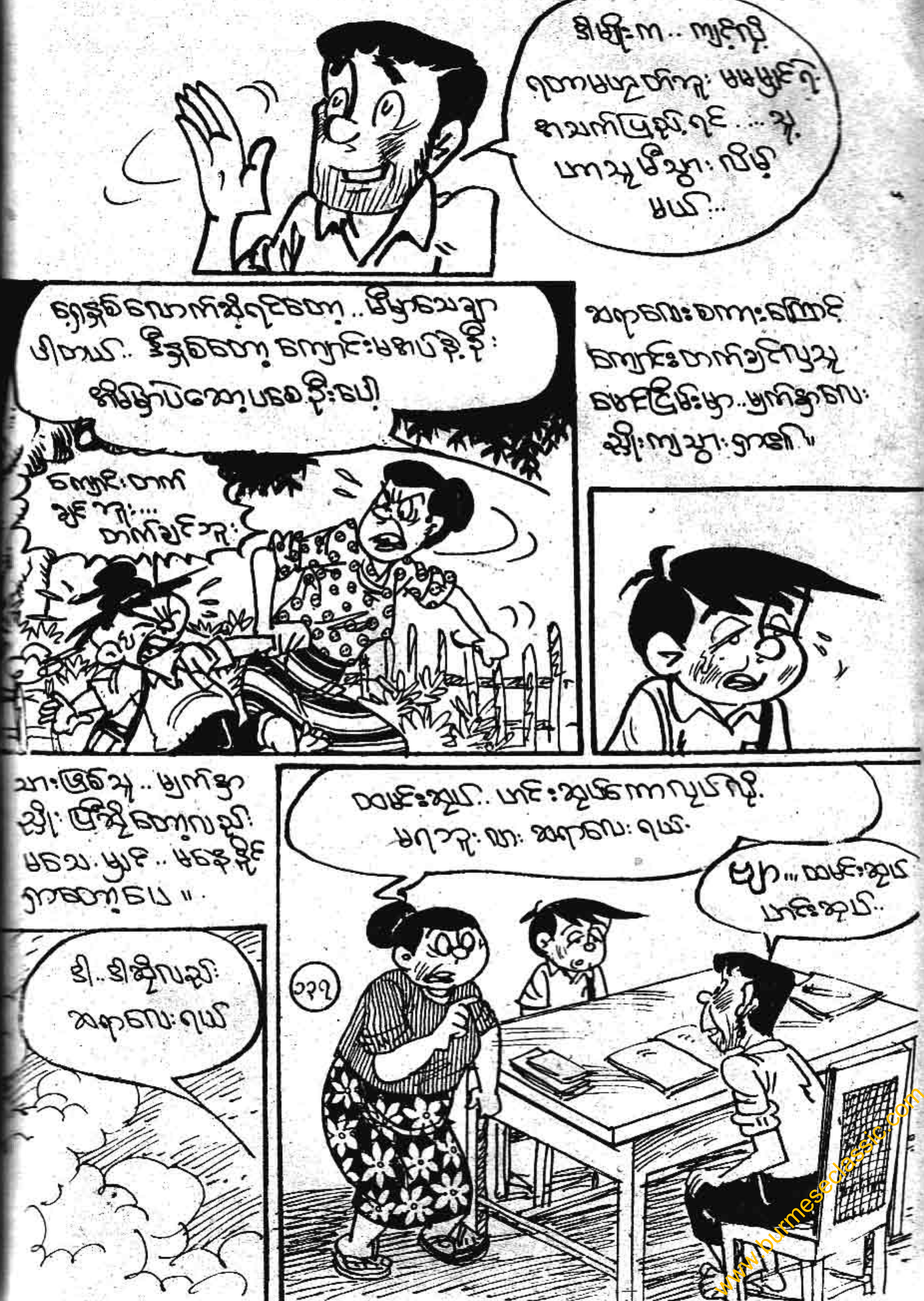
ဒါမျိုးက.. ကျုပ်ကို ရသာမဟုတ်ဘူး မမမှုံရဲ့ ဆံသက်ပြန်ရှည်ရင်.....သို့ ပကာသူ့ မိသွားလိမ့် မယ်...
ရှေ့နှစ်လောက်ဆိုရင်တော့.. မိမှာသေချာ ပါတယ်.. ဒီနှစ်တော့ ကျောင်းမတက်ပါနဲ့ဦး ထိမ်းပါသော့ပစေဦးပေါ့
သာဓုလေးစကားကြောင့် ကျောင်းတက်ခွင့်ပြုသူ ဖေဖေငြိမ်းမှာ..မျက်နှာလေး သိုးကျသွားရှာ၏။
ကျောင်းတက် ချင်ဘူး.... တက်ချင်ဘူး
သားဖြစ်သူ.. မျက်နှာ သိုးပြီးတော့လည်း မသေ့မှု.. မနေနိုင် ရှာတော့ပေ။
ထမင်းဆုပ်.. ဟင်းဆုပ်ကော ကျွေးပါကို့ မရဘူးလား ဆရာလေးရယ်
ဗျာ... ထမင်းဆုပ် ဟင်းဆုပ်..
ဒါ.. ဒါဆိုလည်း ဆရာလေးရယ်
၁၃၇

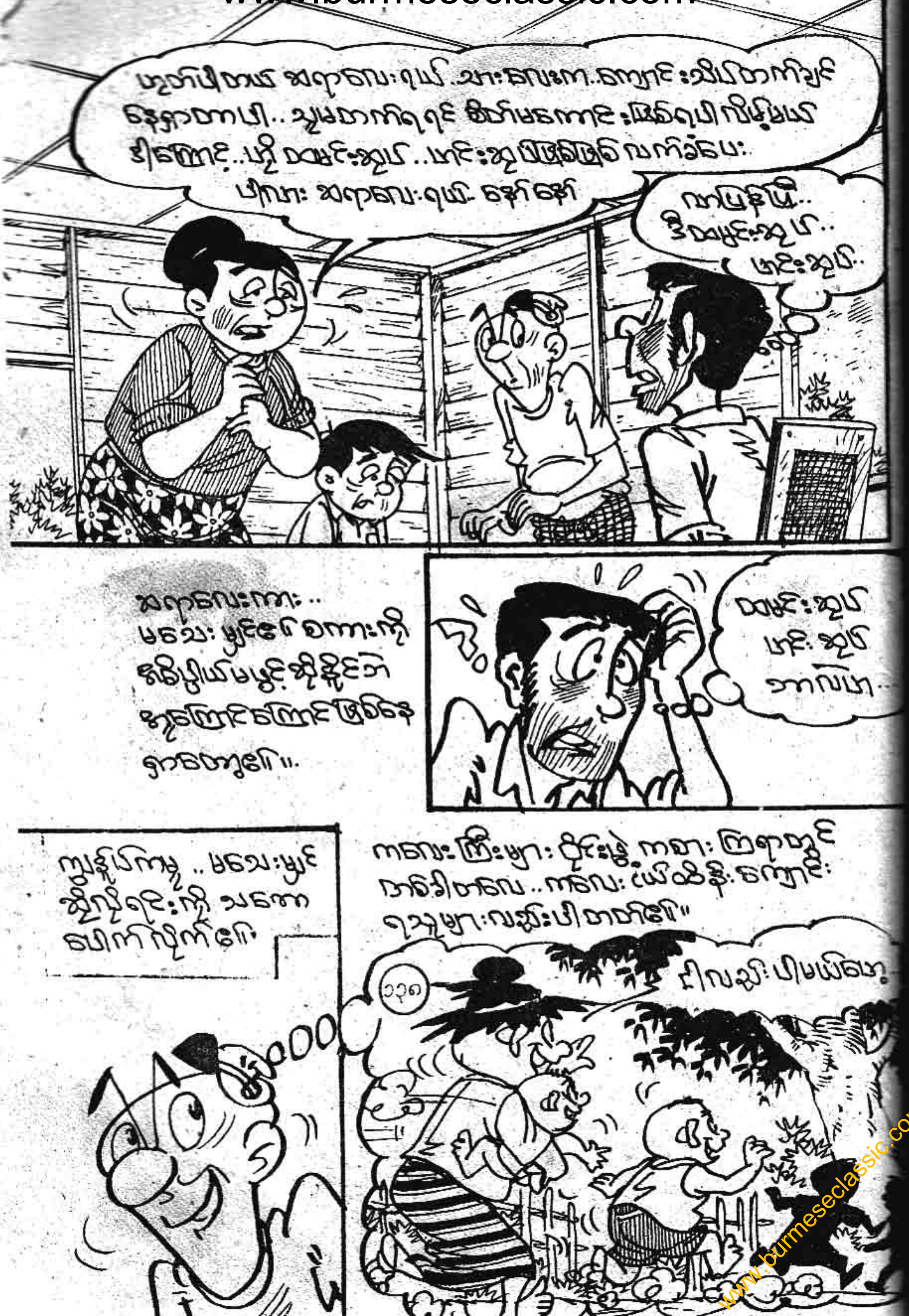
ဟုတ်ပါတယ် ဆရာလေးရယ်..သားလေးက..ကျောင်းသိပ်တက်ချင်နေရှာတာပါ..သူ့မတက်ရရင် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရှာပါလိမ့်မယ် ဒါကြောင့်..ဟို ထမင်းချက်..ဟင်းချက်ပဲဖြစ်ဖြစ် လက်ခံပေးပါကွယ် ဆရာလေးရယ်.. နော်နော်
လာပြန်ပြီ.. ဒီထမင်းချက်.. ဟင်းချက်..
ဆရာလေးကား.. မသေးမှုင်၏ စကားကို ငြင်းပယ်မပွင့်ဆိုနိုင်ဘဲ အူကြောင်ကြောင်ဖြစ်နေရှာလေတော့၏။
ထမင်းချက် ဟင်းချက် ဘာလဲဟ..
ကျွန်ုပ်ကမူ .. မသေးမှုင် ဆိုလိုရင်းကို သဘောပေါက်လိုက်ပေ၏
ကလေးကြီးများ ပိုင်းခွဲ ကစားကြရာတွင် အခါတလေ.. ကလေးငယ်ထိန်းကျောင်းရသူများလည်း ပါတတ်လေ၏။
၁၃၈
ငါလည်းပါမယ်ဟေ့

ကလေးကြီးများနှင့်အတူပင် ကစားရန်ကြုံ ခိုင်မှုကော စိတ်ဓာတ်ပါ မပြည့်စုံသေးသည့် ကလေးငယ်က.. ကစားပွဲတွင် ပါဝင်ရန်ကြိုးကြောင်း လိုက်ကျမှုသာ လာသောအခါ။

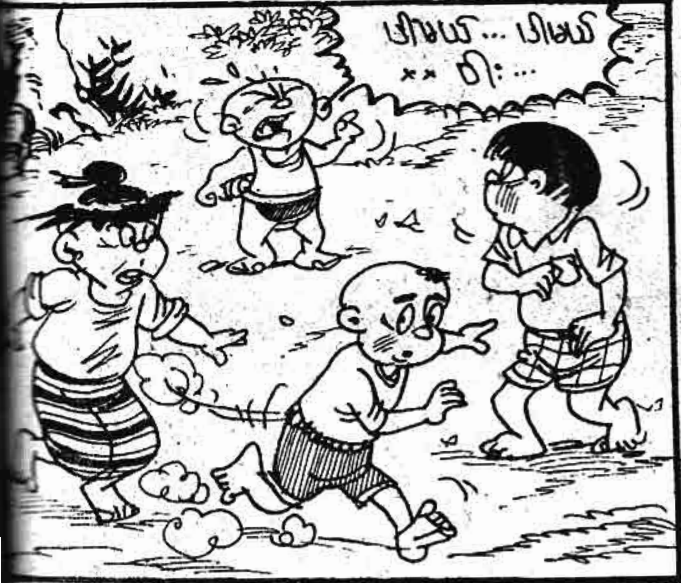

ကလေးကြီးများက သူတို့ ကစားပွဲဦးမပျက်ရစေအောင် ကလေးငယ်လည်း စိတ်ကျေနပ်စေရန် ကလေးငယ်ကို အပျော်တမ်းကစားသူ အဖြစ်သတ်မှတ် ထည့်သွင်းကစားလေ့ရှိ၏ ကလေးစကားနှင့် ဆိုရသော် ကလေးငယ်ကို ထမင်းထုပ်၊ ဟင်းထုပ်ဟုခေါ် သတည်း ။

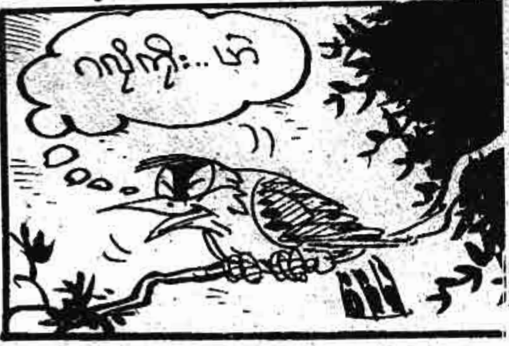

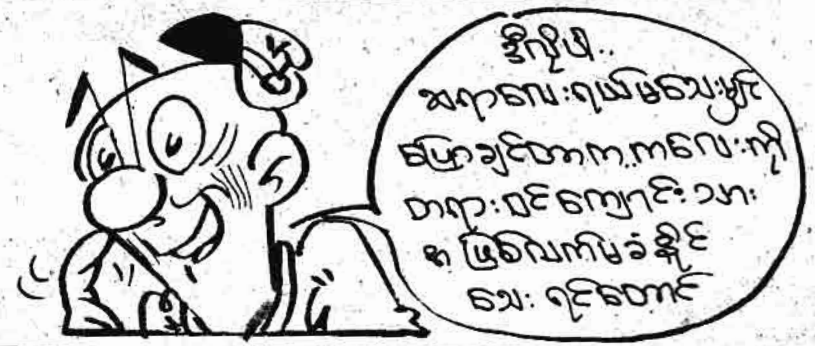
ဒီလိုပါ.. ဆရာလေးရယ် မလေးမှူး ပြောချင်တာက.. ကလေးကို ဘုရားပြင်ကျောင်းသား အဖြစ်လက်ခံနိုင် သေးရင်တောင်

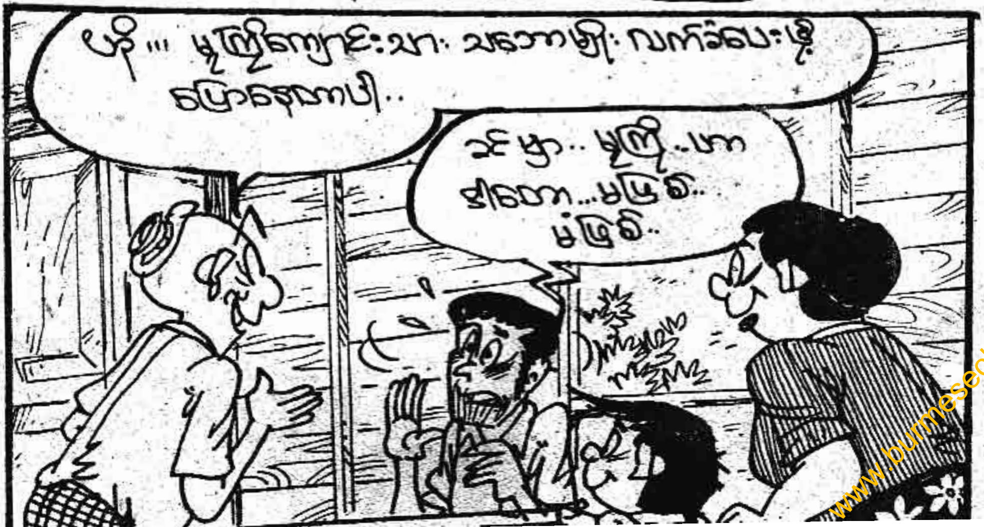
ဟို... မူကြိုကျောင်းသား သဘောမျိုး လက်ခံပေးဖို့ ပြောနေတာပါ..
အင် မှာ.. မူကြို..ဟာ ဒါတော့...မဖြစ်.. မဖြစ်..

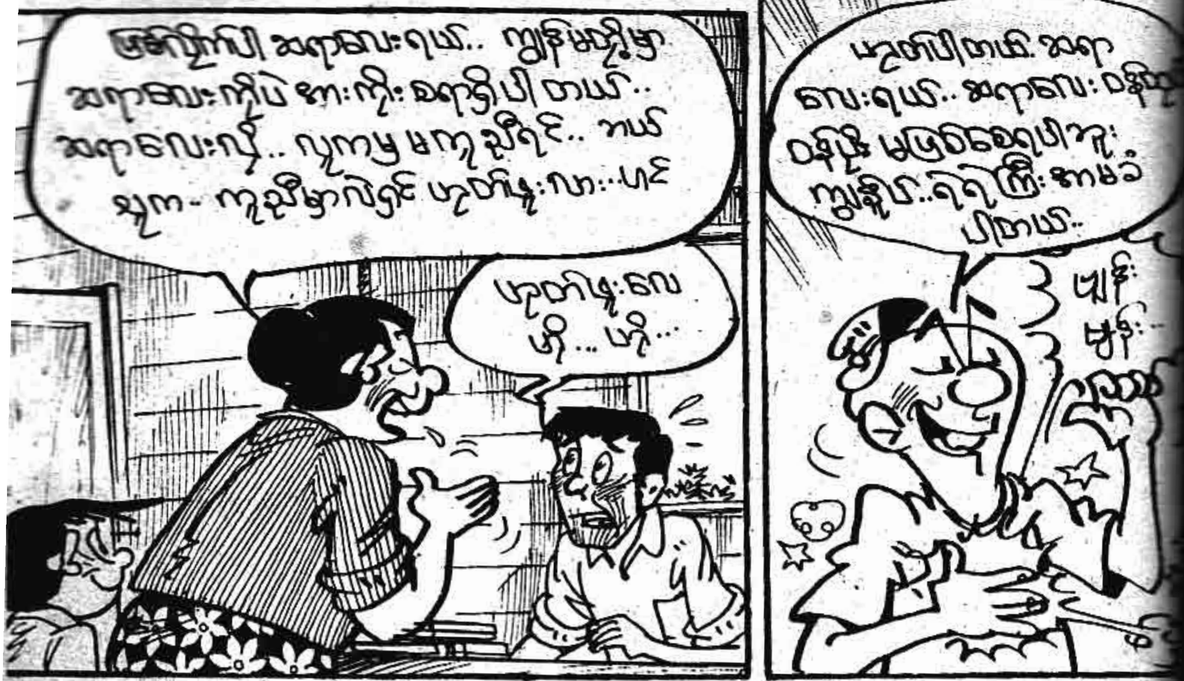
မြေကြိုက်ပါ ဆရာလေးရယ်.. ကျွန်မသို့မှာ ဆရာလေးကိုပဲ အားကိုးရေရှိပါတယ်.. ဆရာလေးလို.. လူကမှ မကူညီရင်.. ဘယ်သူက.. ကူညီမှာလဲရှင် ဟုတ်ဘူးလား..ဟင်
ဟုတ်ဘူးလေ ဟို... ဟို...
ဟုတ်ပါတယ်. ဆရာလေးရယ်.. ဆရာလေး ဝန်ထု ဝန်ပိုး မဖြစ်စေရပါဘူး ကျွန်ုပ်..ရဲရဲကြီး ကာမခံပါတယ်..
ဖျန်း
ဖျန်း

ကပ်ကျောင်းသားကို လက်မခံမချင်း ဇွတ်တရွတ်ပေကပ်နားပူနားဆာ လုပ်ခံရမည့်အရေးကို မြင်၍ထင် နောက်ဆုံး၌ ဆရာလေးကား... ခေါင်း မညိတ်ချင် ညိတ်ချင်နှင့် လက်ခံလိုက်ရလေတော့၏။

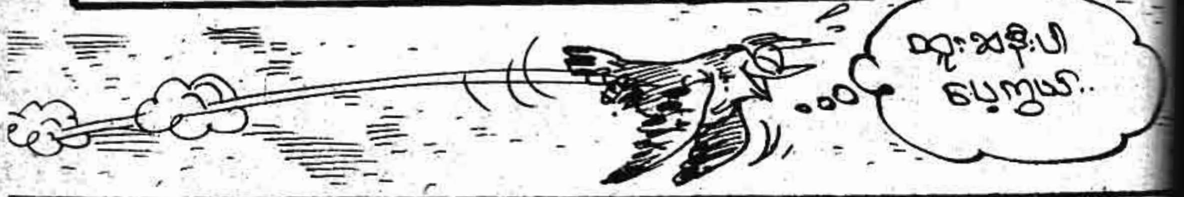

ရွှင်မြူးနေသော..သားလှ ရတနာ..ထမင်းဆုပ်.. ဟင်းထုပ်ကျောင်းတော်သားကြီးရဲ့မျက်နှာလေးက..ကျွန်ုပ်နှင့် မလေးမျှင်ကိုစိတ်ချမ်းသာစေတော့၏။ နားလည်မှုရှိသော ကိုကိုဆရာလေးမိုးနှင့် ခင်မင်ခဲ့ရသည်ကပင် ကျွန်ုပ်တို့ကံကောင်းသည် ဟုဆိုရပေတော့မည်။

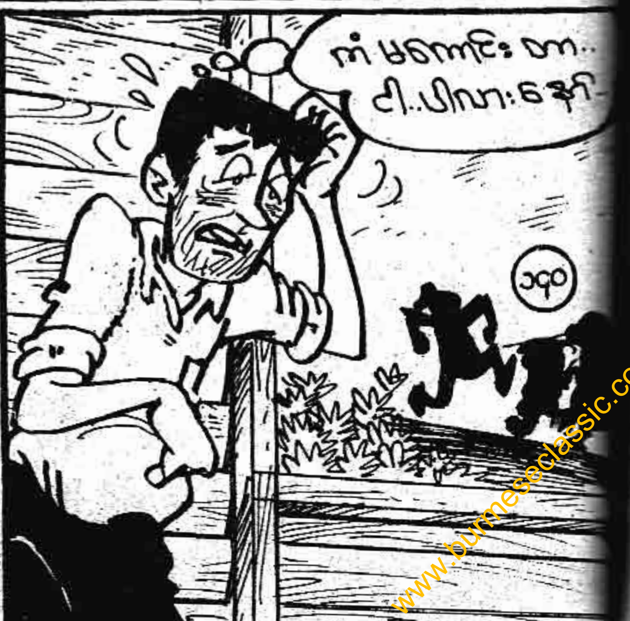

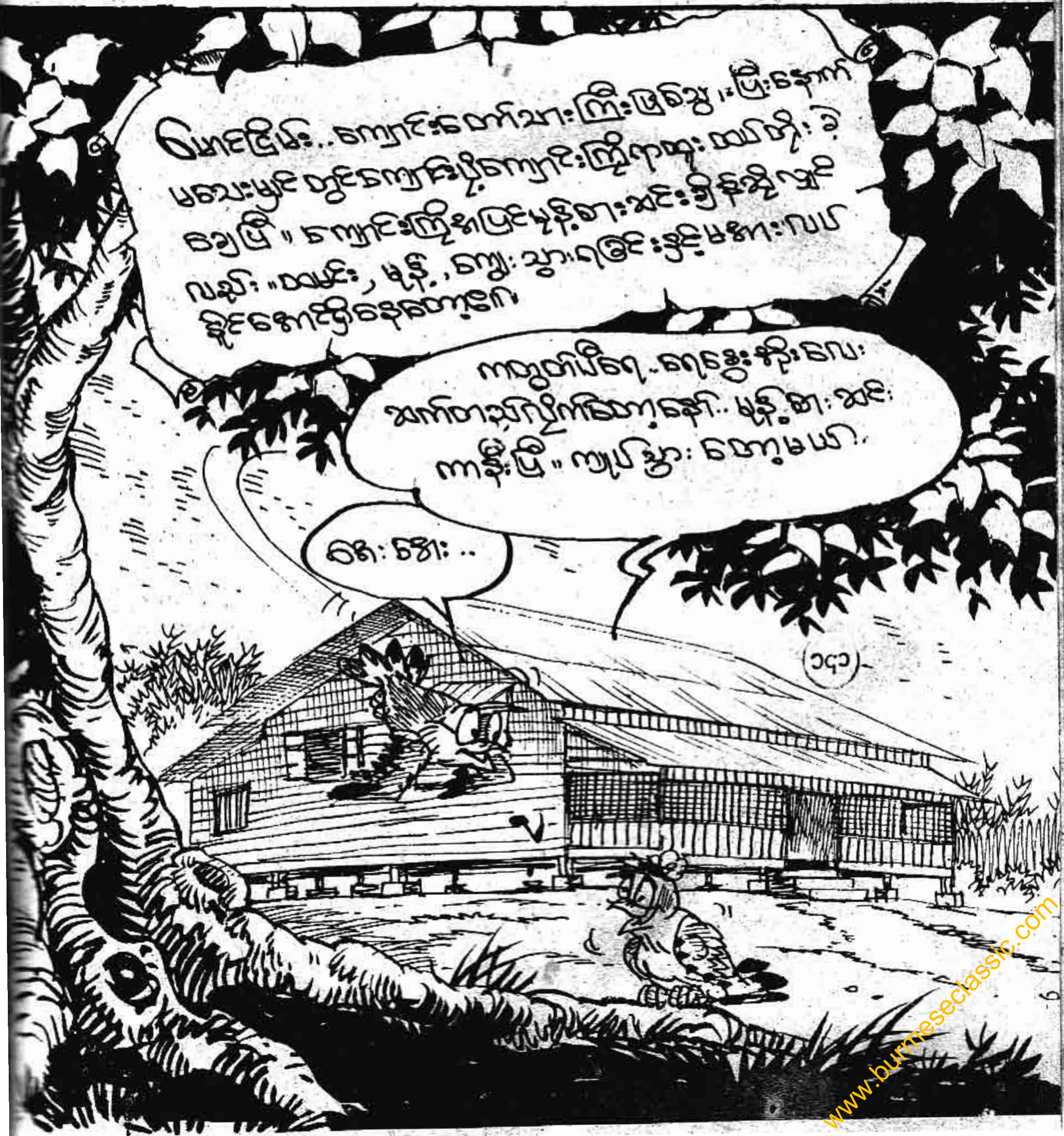
မောင်ငြိမ်း..ကျောင်းတက်သားကြီးဖြစ်ခဲ့သူ ။ ပြီးနောက် မသေးမျှင်တွင်ကျောက်ပုံ့ကျောင်းကြီးရာထူးထပ်တိုးခဲ့ ချေပြီ ။ ကျောင်းကြီးမှာပြင်မှုနှံ့စားအင်းရှိနိုင်သွင် လည်း ။ ထမင်း, မုန့်, ကျွေး သွားရခြင်းဖြင့်မစားလပ် နိုင်အောင်ရှိနေလေတော့၏
ကသွတ်ပါမိရ..ရှနွဲ့ဖိုးလေး အက်တာသွဲ့ပို့ကိုဖြေသော့နော်..မုန့်စားအင်း ကာနီးပြီ ။ ကျပ်သွားတော့မယ်.
အေး အေး ..

ဒေါ်ပန်းသော်ကလည်း...သူမအိမ်မှသည်ဆိုင်ထဲမကြားရ" ဘာကိုကြွ၍ပင်နေ့စဉ်သေး "သားသမီး မွေး ထားသောမိဘတွေရဲ့ ချမ်းမြေ့ငြိမ်းပါစေ..."

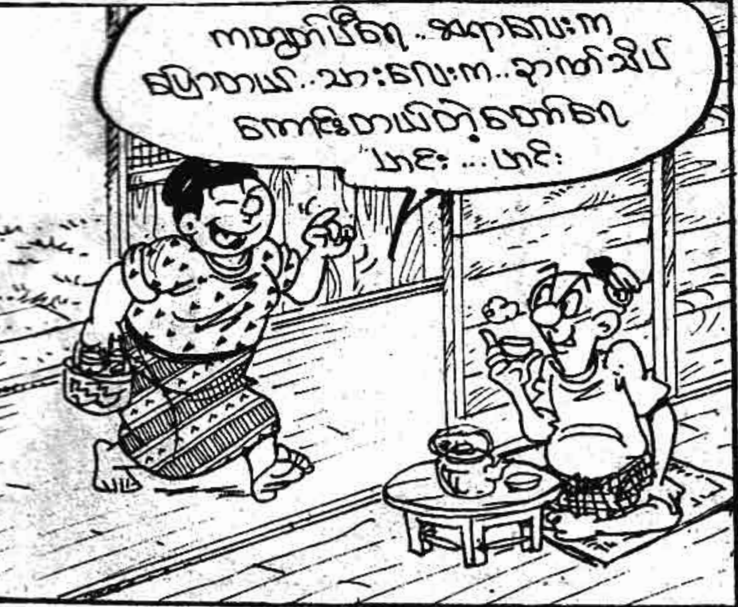
ကလော့ကပ်ပီတော့..ဆရာလေးက ပြောတယ်..သားလေးက..ဉာဏ်သိပ် ကောင်းတယ်တဲ့တော်တော မင်း...မင်း

သူမ..မစားပေသော်လည်း မျှားကွင်းကျိုးလေးကို ညှိ၍ချင်ချင်လှုပ်ပြီး ယူ၍သူကမိုက်ကလေး။

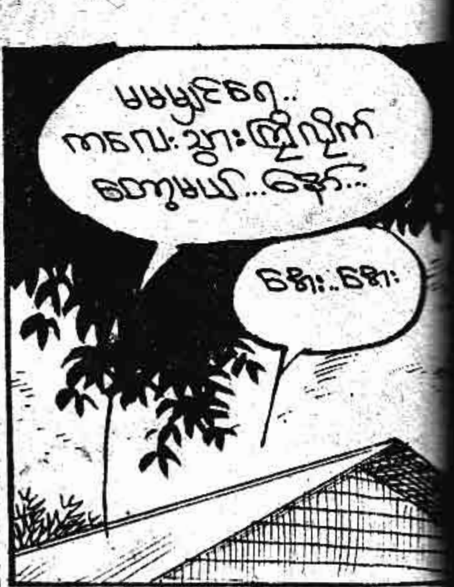
မမမှူးရေ.. ကလေးသွားကြိုလိုက် တော့မယ်...နော်...
အေး..အေး

မလေးမှူး အကြိုအပို့လုပ်ရခြင်းက သူ့သားကို ကျောင်းကလေးများ အနိုင်ကျင့်ခံရမှာစိုး၍ဖြစ်ချေ၏။

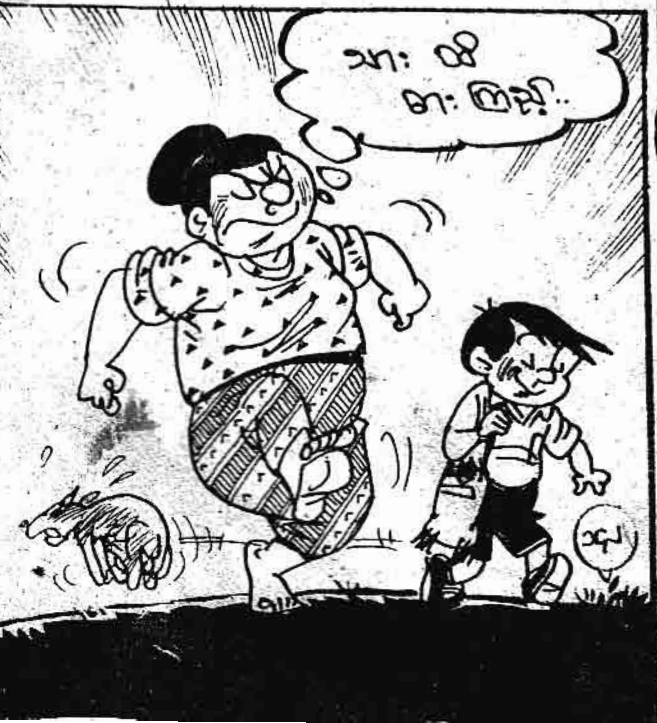

မိုက်ကလေး..ကျွဲတလှေ့ကိုလိုက်လိုက်ဖား ယူခြင်းကား လူပိုကြီးဆော်ဝင် ရန်ကိုကြောက်၍တည်း။

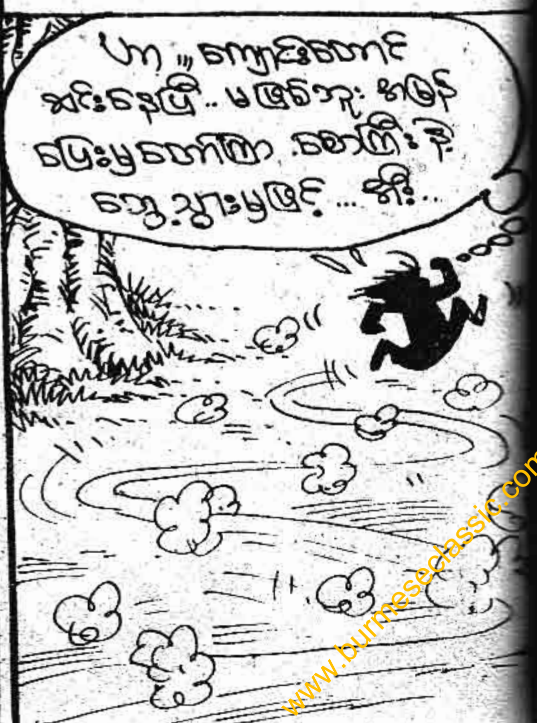
ဟာ ,,, ကျောင်းခေါင်း ထိုးနေပြီ..မဖြစ်ဘူး အမြန် ပြေးမှတော်ကာ ဆရာကြီးနဲ့ တွေ့သွားမှဖြင့်...ကိုး...

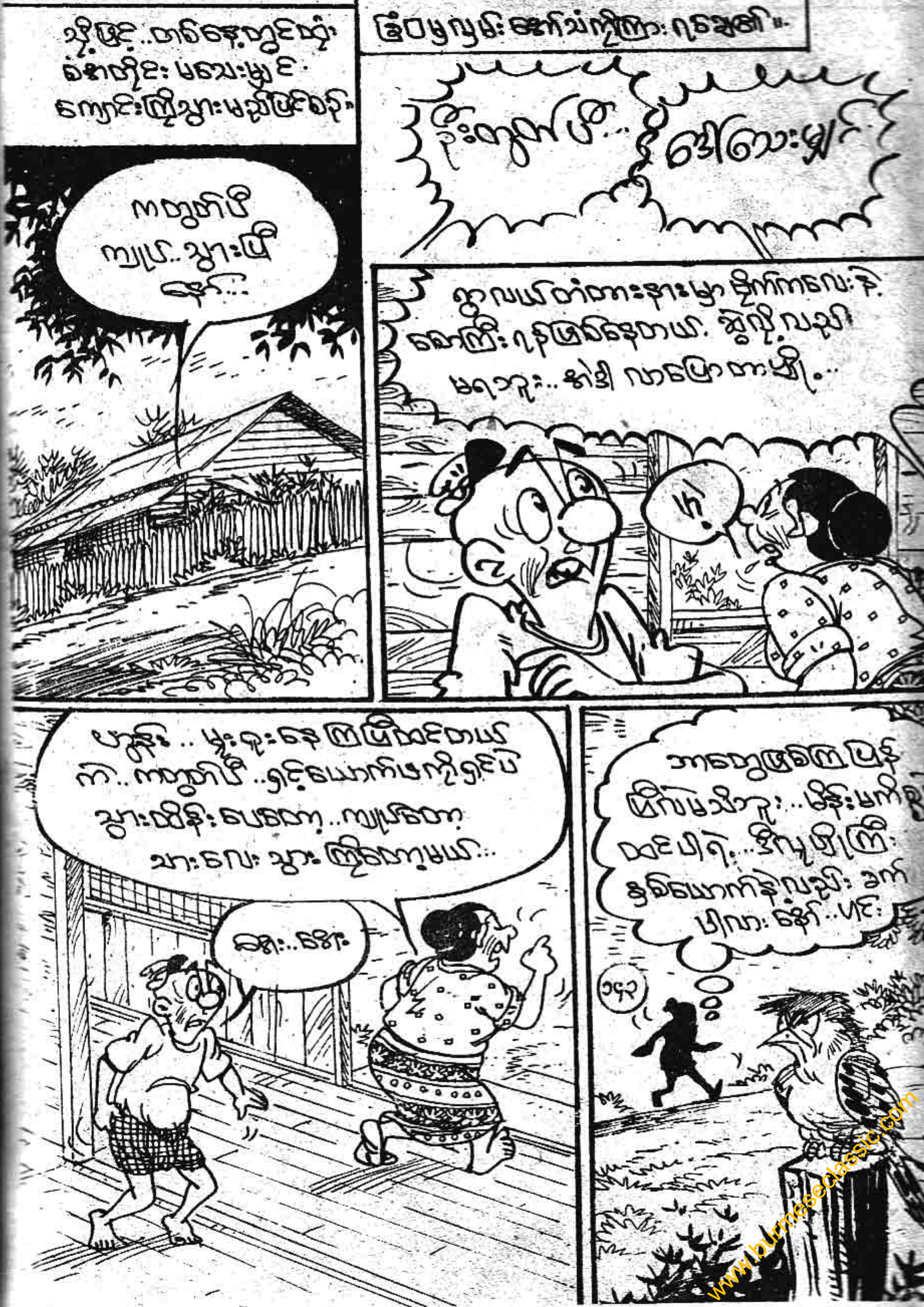
သို့ဖြင့်..တစ်နေ့တွင်တော့ စံဇာတိုင်းမလေးမှုင် ကျောင်းကြိုသွားမည်ဖြစ်၍။
ကတွတ်ပြီ ကျုပ်..သွားပြီ နော်...
ခြံဝမှလှမ်းအော်သံကိုကြားရချေ၏။
ဦးတုတ်ပါ...
ဪလေးမှုင်
ရွာလယ်တံတားနားမှာ ဆိုက်ကားလေးနဲ့ ဆောကြီးဂုန်ဖြစ်နေတယ်. ဆွဲလို့လည်းမရဘူး.. အဲဒါ လာပြောတာပါ...
ဟဲ့!
ဟွန်း .. မှုံးဖူးနေ ကြမ်းပိုင်တယ် တဲ.. ကတွတ်ပြီ ..ရှင့်မောက်မကိုရှင်ပဲ သွားထိန်းပေတော့ ..ကျုပ်တော့ သားလေး သွားကြိုတော့မယ်...
အေး..အေး
အခုတော့ဖြစ်ကြပြန် ပြီလဲမသိဘူး...မိန်းမကိုစ ထင်ပါရဲ့...ဒီလူကြီး နှစ်မောက်နဲ့လည်း ခက် ပါလား နော်..ဟင်း

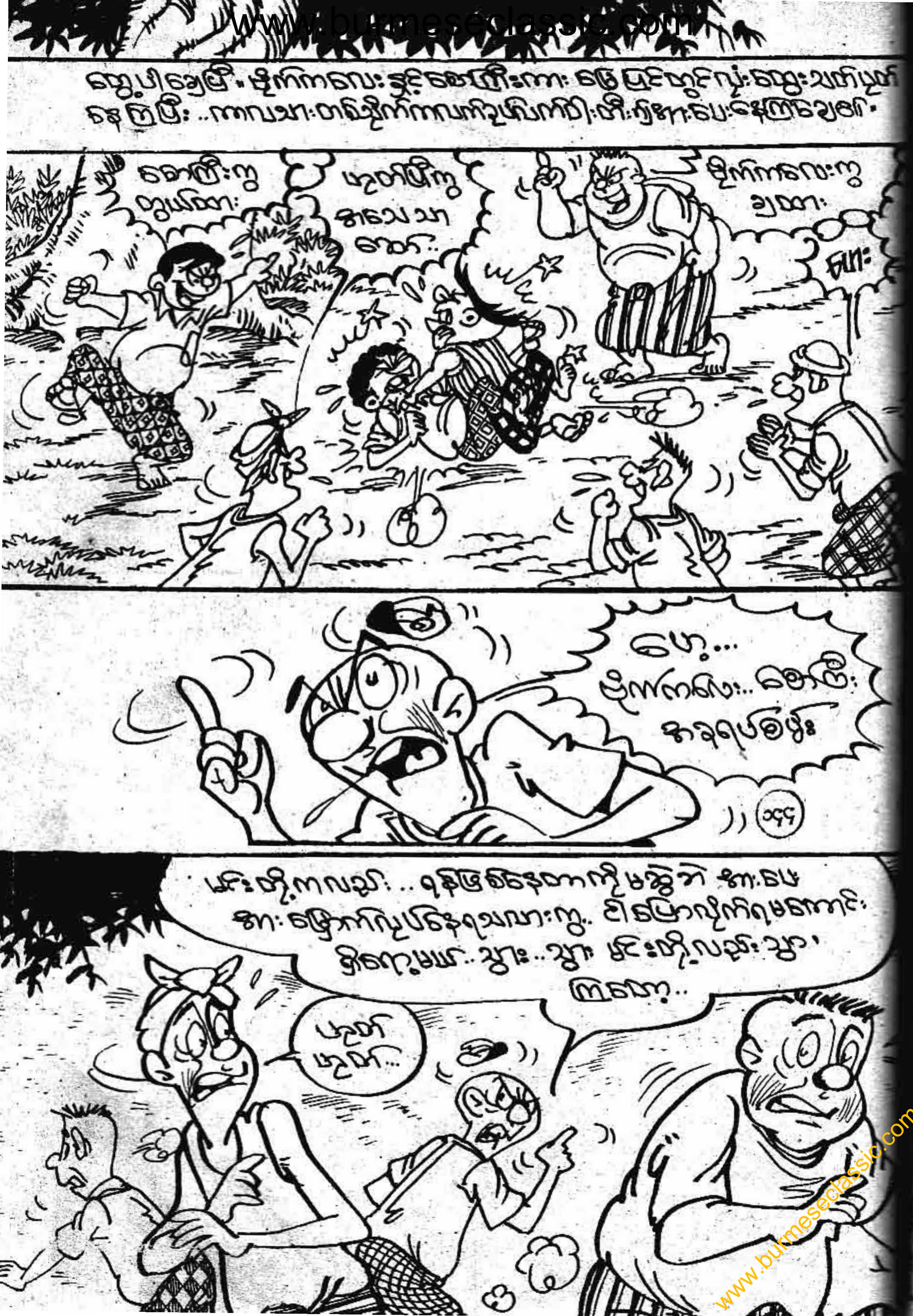
တွေ့ပါချေပြီ။ ဖိုးကကလေးနှင့် စောကြီးကား မြေပြင်တွင်လုံးထွေးသတ်ပုတ် နေကြပြီး ..ကလေးသားတစ်သိုက်က လက်ခုပ်တီး၍ အားပေးနေကြချေ၏။
စောကြီးကွ နိုင်မှာ
ဟုတ်ပြီကွ အလဲသာ ခေါက်..
ဖိုးကကလေးကွ နိုင်မှာ
ဟား
ဟေ့... ဖိုးကကလေး.. စောကြီး အခုရပ်စမ်း
၁၄၄
မင်းတို့ကလည်း.. ရန်ဖြစ်နေတာကို မဆွဲဘဲ အားပေး အားမြှောက်လုပ်နေရသလားကွ.. ဒါပြောလိုက်ရမကောင်း ရှိကော့မယ်.. သွား..သွား မင်းတို့လည်း သွား ကြတော့..
ဟုတ် ဟုတ်...

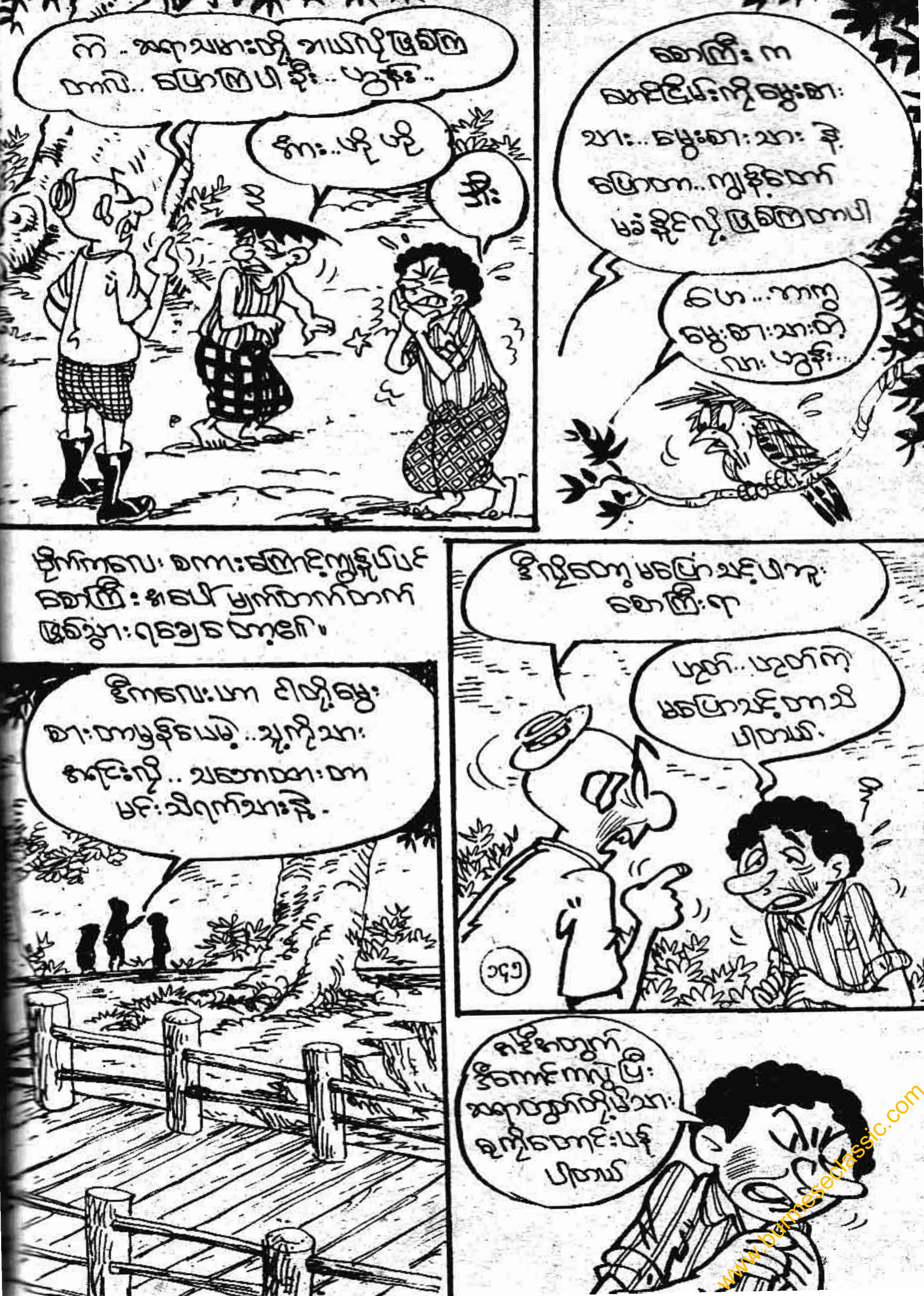
ဟဲ.. ဆရာသမားတို့ ဘယ်လိုဖြစ်ကြ တာလဲ.. ပြောကြပါဦး.. ဗျို့..
ဒီကား.. ဗို ဗို
အီး
ဆရာကြီး က သမင်ငြိမ်းကို မွေးစား သွား.. မွေးစားသား နဲ့ ပြောတာ.. ကျွန်တော် မခံနိုင်လို့ ဖြစ်ကြတာပါ
ဟေ.. ဘာကွ မွေးစားသားတဲ့ လား ဗျို့..
ဦးကြာလေး စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်ပင် ဆရာကြီး အပေါ် မျက်တောက်တောက် ဖြစ်သွားရချေတော့၏။
ဒီကလေးမှာ ငါတို့မွေး စားတာမှန်ပေမဲ့.. သူ့ကိုသား အရင်းလို.. သဘောထားတာ မင်းသိရက်သားနဲ့.
ဒီလိုတော့ မပြောသင့်ပါဘူး ဆရာကြီးရာ
ဟုတ်.. ဟုတ်ကဲ့ မပြောသင့်တာ သိ ပါတယ်.
ဒါနဲ့ကတည်းက ဒီကောင်ကလူပြီး ဆရာ့မွေးစားတို့ပြီးသား ခုကိုတောင်းပန် ပါတယ်

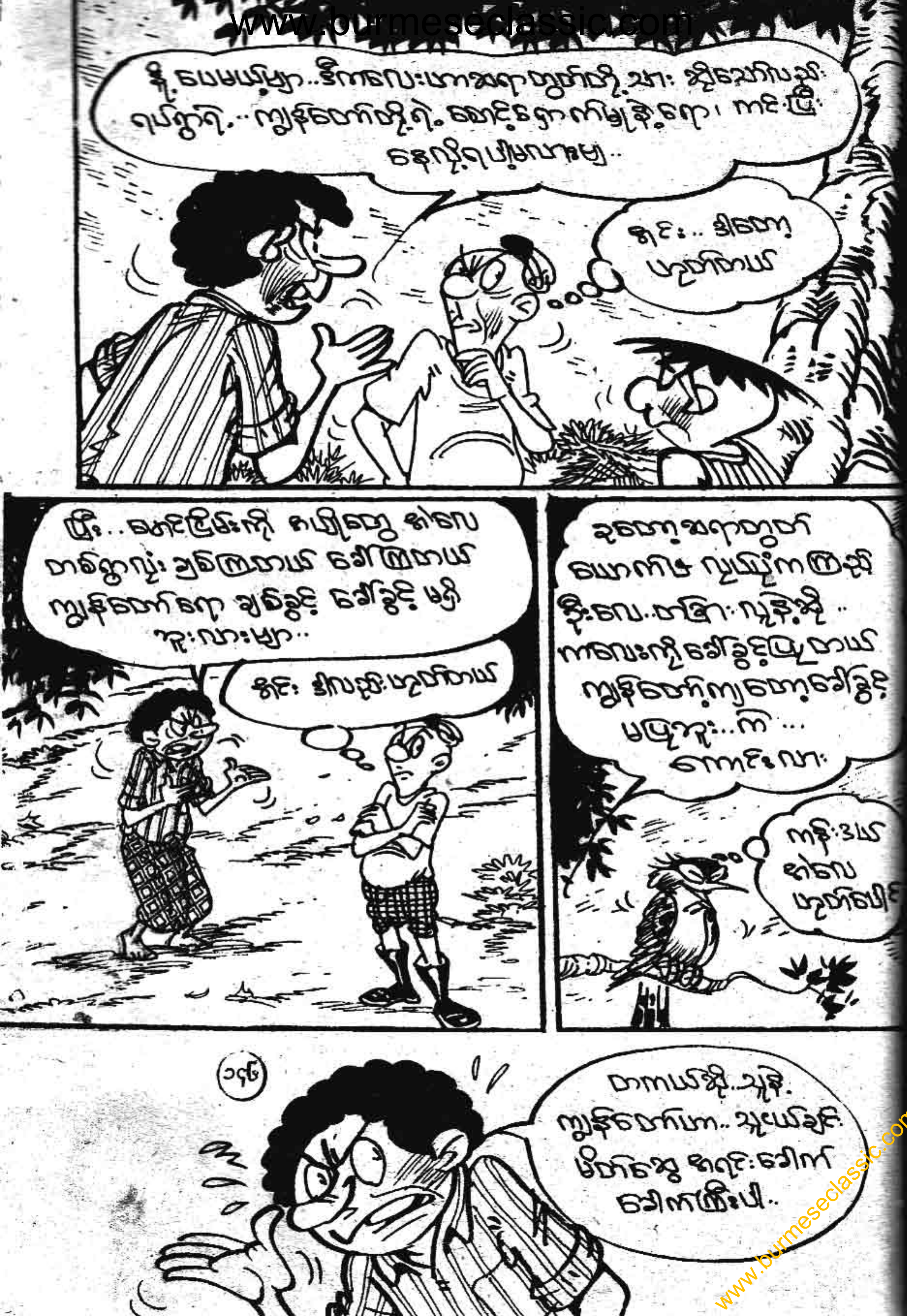
နို့ပေမယ့်ဗျာ..ဒီကလေးဟာဆရာတွတ်တို့သား ဆိုသော်ငြားလည်း ရယ်ကွာရဲ့...ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဆောင့်ရှာကမ်းနဲ့ကော၊ ကင်းပြီး နေလို့ရပါ့မလားဗျ..
အင်း... ဒါတော့ ဟုတ်တယ်
ပြီး..ဆင်ငြိမ်းကို ကယ်ခြေ ဆိုလေ တစ်ရွာလုံး ဂုဏ်ကြတယ် ဝေါ်ကြတယ် ကျွန်တော်တော့ ဂုဏ်ခွင့် ဝေါ်ခွင့် မရှိဘူးလားဗျာ..
အင်း ဒါလည်းဟုတ်တယ်
ခုတော့ဆရာတွတ် ဖောကင် လူဆုံကကြည့် ဒိုးလေ..တခြား လူနဲ့ဆို.. ကလေးကို ဝေါ်ခွင့်ပြုတယ် ကျွန်တော့်ကျတော့ဝေါ်ခွင့် မပြုဘူး...ကဲ... ကောင်းလား
ကနိ့ဒယ် ဆိုလေ ဟုတ်ပေါ
တကယ်ဆို..သူ့ကို ကျွန်တော်ဟာ..သူ့ယံချိုး မိတ်ဆွေ ရင်းဝေါက် ဝေါကကြီးပါ..

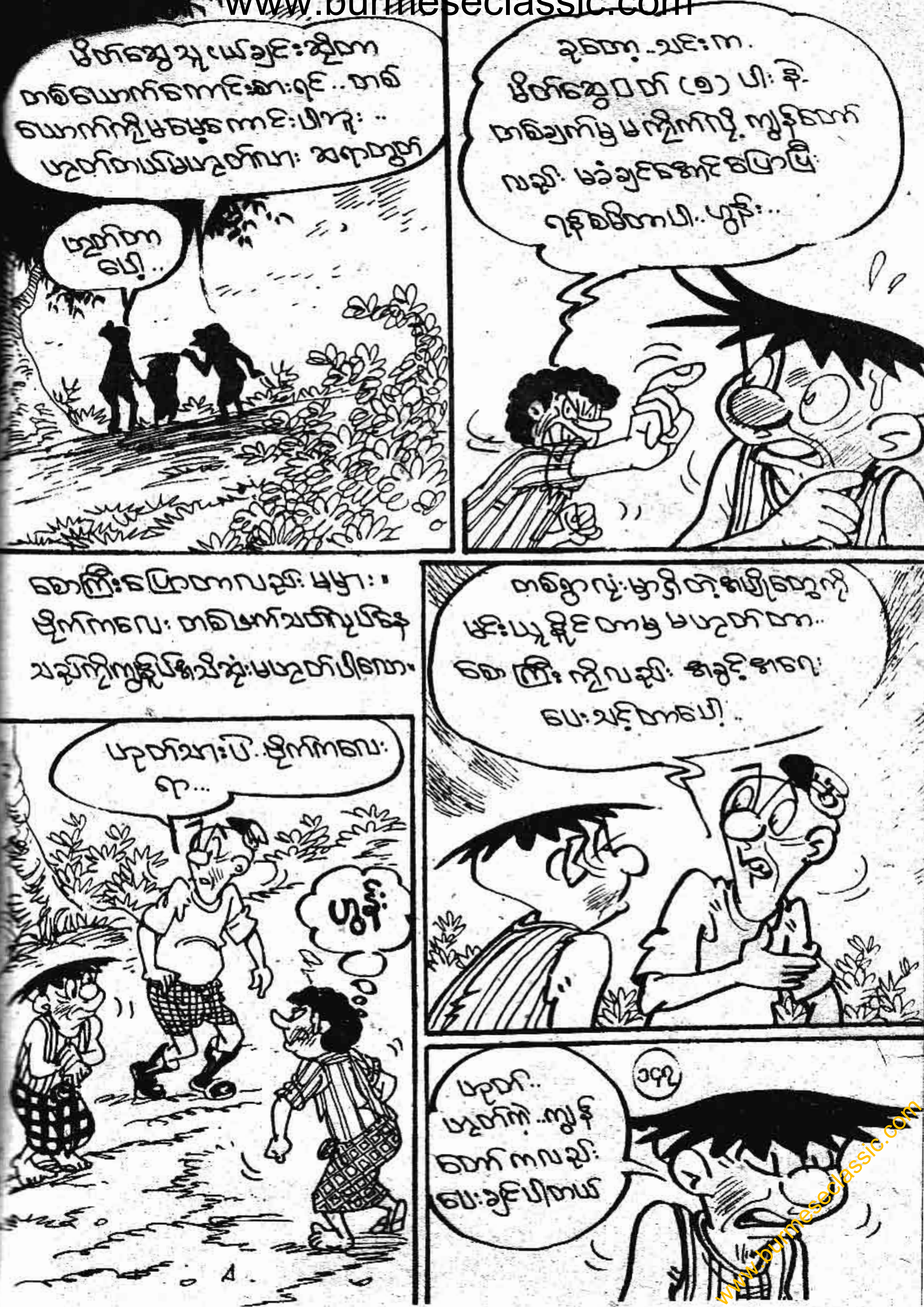
မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းဆိုတာ တစ်ယောက်ကောင်းစားရင်.. တစ်ယောက်ကိုမမေ့ကောင်းပါဘူး.. ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား ဆရာတွတ်
ဟုတ်တာ ပေါ့!..
ခုတော့..သင်းက. မိတ်ဆွေဝတ် (၅) ပါး ဒို- တစ်ချက်မှ မကြိုက်လို့ ကျွန်တော် လည်း မခံချင်အောင်ပြောပြီး ရန်စမိတာပါ..ဟွန်း...
ဆရာကြီးပြောတာလည်း မမှား။ ဗိုက်ကလေး တစ်မောက်သတိုးပဲနဲ့ သူ့ကိုကျွန်ုပ်တို့သိပ်သုံးမဟုတ်ပါလား
တစ်ရွာလုံးမှာရှိတဲ့ဆေးမြီးတွေကို မှီးယူနိုင်တာမှ မဟုတ်တာ.. ဆရာကြီး ကိုလည်း အခွင့်အရေး ပေးသင့်တာပေါ့!..
ဟုတ်သားပဲ..ဗိုက်ကလေး ရာ...
ဟွန်း
၁၄၅
ဟုတ်.. ဟုတ်ကဲ့..ကျွန် တော်ကလည်း ပေးချင်ပါတယ်

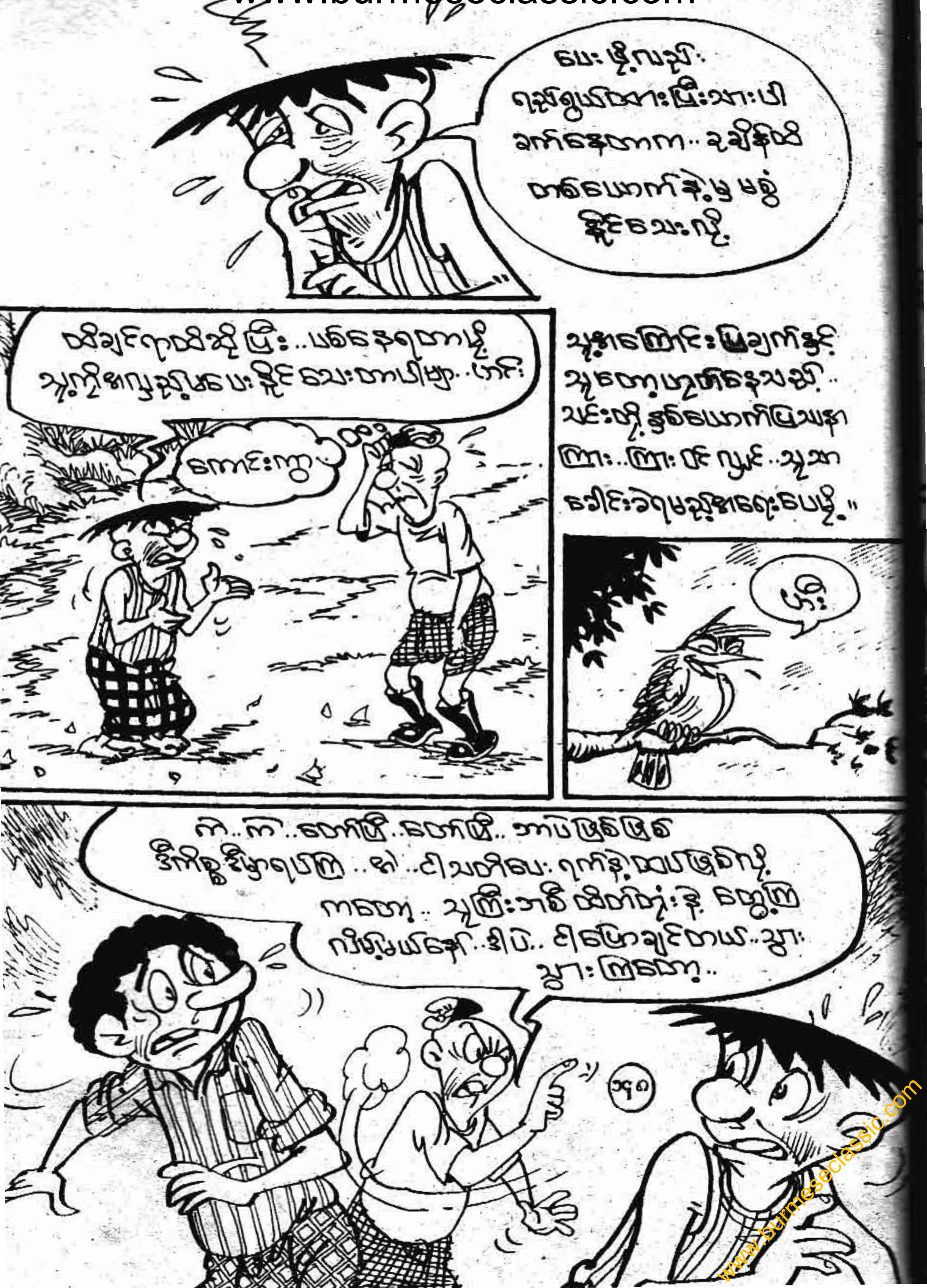
ပေးဖို့လည်း
ရည်ရွယ်ထားပြီးသားပါ
ခက်နေတာက.. ခုချိန်ထိ
တစ်ယောက်နဲ့မှ မခွဲ
နိုင်သေးလို့
ထိချင်ရာထိဆိုပြီး..ပစ်နေရတာမို့
သူ့ကိုဓာကျည်ညှို့မပေးနိုင်သေးတာပါဗျာ..ဟင်း
ကောင်းကွ..
ထွီ
သူ့အကြောင်းပြချက်နှင့်
သူတော့ဟုတ်နေသည်..
သင်းတို့နှစ်ယောက်ပြဿနာ
ကြား..ကြားပင်လှ..သူသာ
ခေါင်းခဲရမည့်အရေးပေမို့."
ဟီး
ကဲ..ကဲ..တော်ပြီ..တော်ပြီ..ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ဒီကိစ္စဒီမှာရပ်ကြ..ဟဲ..ငါသတိပေးရက်နဲ့ထပ်ဖြစ်ရလို့
ကတော့..သူကြီးဘစိ ထိတ်တုံးနဲ့ တွေ့ကြ
ကိုယ်မှမယ်နော်..ဒါပဲ..ငါပြောချင်တာ..သွား
သွားကြတော့..

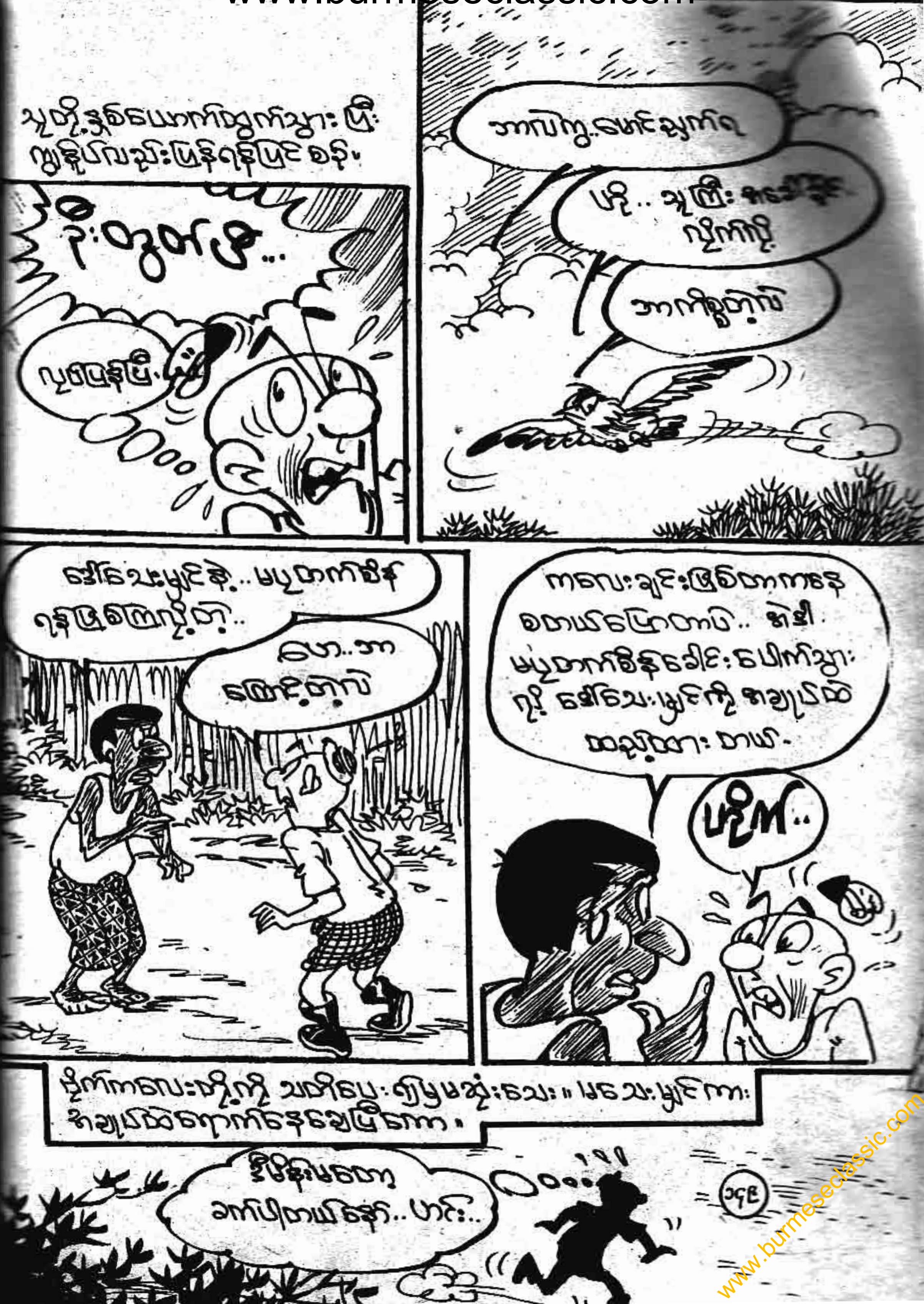
သူတို့နှစ်ယောက်ထွက်သွားပြီး ကျွန်ုပ်လည်းပြန်ရန်ပြင်စဉ်။
ဝိုးတွတ်ဖ...
လူပျံနေပြီ.
ဘာပါကွဲ့ အောင်ချက်ရ
ဟို..သူကြီး [illegible] လိုက်ကပ်
ဘာကျွတ်ပါ့
ဒေါ်ဝသးမှုင်နဲ့..မပုတက်ခိုန် ရန်ဖြစ်ကြလို့တဲ့..
ဟော..ဘာ ဆောင့်တာပဲ
ကလေးချင်းဖြစ်တာကနေ စတယ်ပြောတာပဲ.. ဒါနဲ့ မပုတက်ခိုန်ခေါင်းပေါက်သွားလို့ ဒေါ်ဝသးမှုင်ကို ထချုပ်ထဲ ထည့်ထားတာ.
ဗိုက်..
ဗိုက်ကလေးတို့ကို သတိပေးရှိမှ မဆုံးသေး။ မဝသးမှုင်ကား ထချုပ်ထဲရောက်နေချေပြီတကား။
ဒီမိန်းမတော့ ခက်ပါတယ်နော်..ဟင်း..

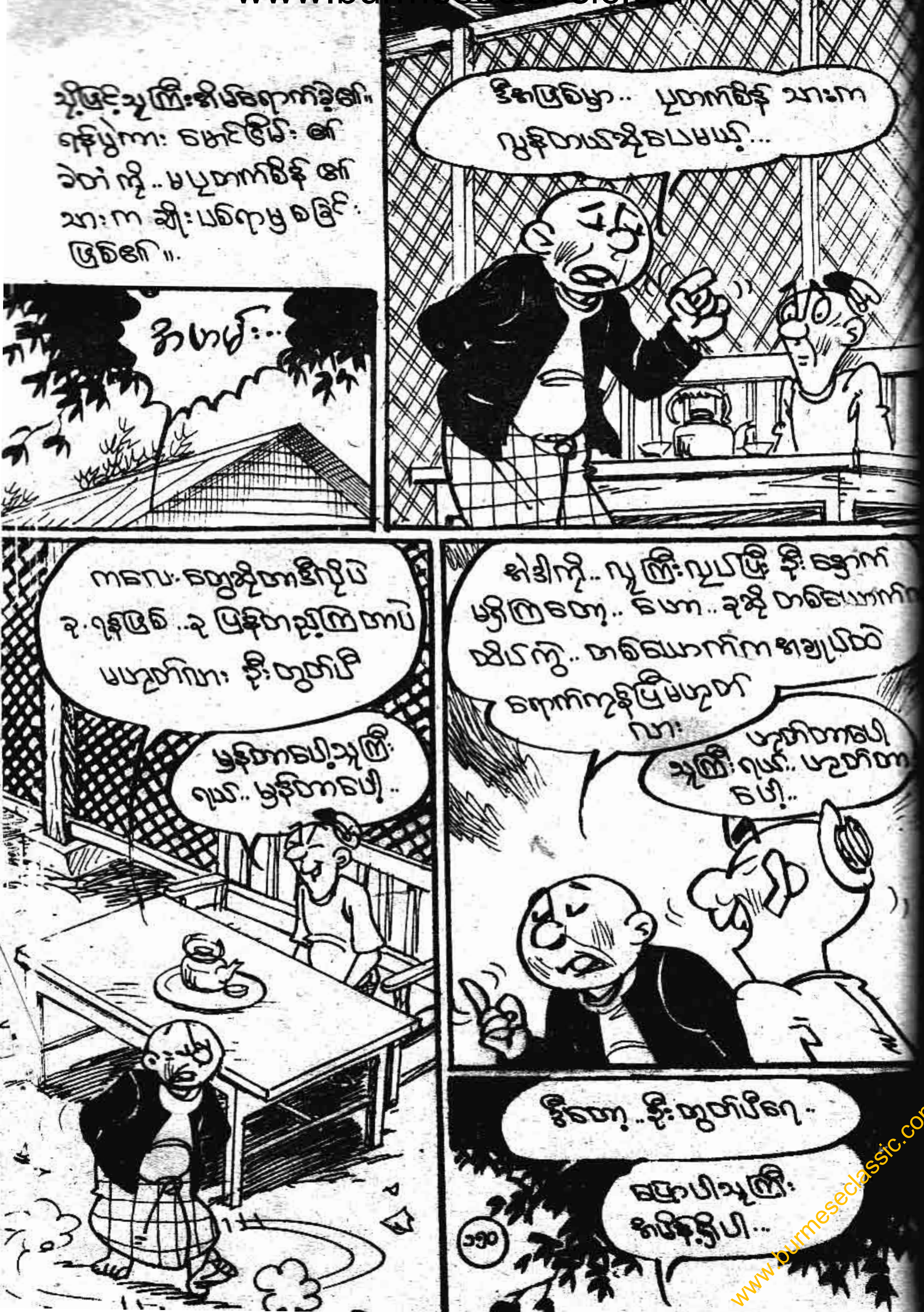
သို့ဖြင့် သူကြီးဒါမိရောက်ခဲ့၏။ ရန်ပွဲကား စောင်ငြိမ်း၏ ခဲတံကို.. မပူတာကဲချိန်၏ သားက ဆီးပေးရာမှ စခြင်း ဖြစ်၏။
ဒီအဖြစ်မှာ.. ပူတာကဲချိန် သားက လွန်တယ်ဆိုပေမယ့်...
အဟမ်း...
ကလေးတွေဆိုတာဒီလိုပဲ ခု ရန်ဖြစ် ..ခု ပြန်တည့်ကြတာပဲ မဟုတ်ကလား ဦးတွတ်ပီ
မှန်တာပေါ့သူကြီး ရယ်.. မှန်တာပေါ့..
အဲဒါကို.. လူကြီးလုပ်ဖို့ နဲ့ အောက် မှိုကြတော့.. ဟော.. ခုလို တစ်ယောက် ထိပ်ကြ.. တစ်ယောက်က စချပြီတဲ့ ရောက်ကုန်ပြီမဟုတ် လား
ဟုတ်တာပေါ့ သူကြီးရယ်.. ဟုတ်တာ ပေါ့..
ဒီတော့..ဦးတွတ်ပီရေ..
ပြောပါသူကြီး အမိန့်ရှိပါ...

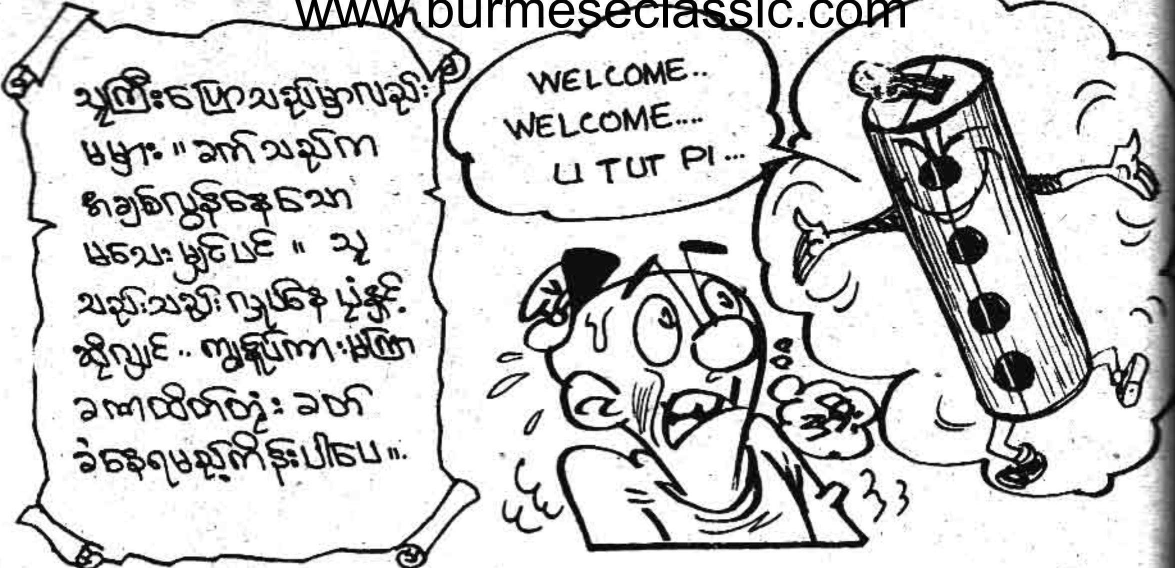

သူကြီးပြောသည်မှာလည်း မမှား ။ ခက်သည်က စာချစ်လွန်းနေသော မလေးမှုံပင် ။ သူ သည်းသည်းကျွပ်ဖိန် မှုံနှင့် ဆိုလျှင် .. ကျွန်ုပ်ကား မကြာခဏ ထိတ်တုံးခတ်ခံနေရမည့်ကိန်းပါပေ ။

WELCOME..
WELCOME....
U TUT PI...
အိုး

ကိုယ့်သားသမီး စေ့စေ့ကြည့်လျှင် မခံချင်ကြသည်မှာ မိဘတိုင်းသဘာဝပင် ။ သို့သော်လည်း .. ချစ်သင့်သည်ထက် ချစ်ကြလျှင်ဖြင့် ကလေးလည်း ပျက်စီး .. လူကြီးလည်း သောကရောက်ရတတ်သည်ကို မလေးမှုံ သိစေချင်လှတော့၏ ။

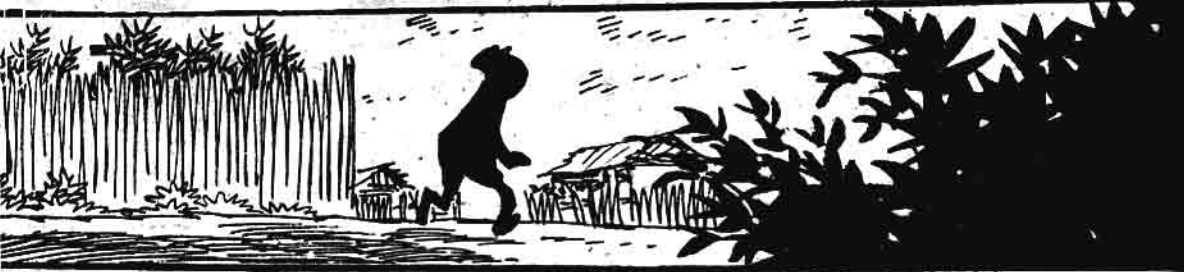

သားသမီးတော်ဟူသည် စာများကြီးစေရသည်မို့ .. ချစ်တတ်ကြစမ်းပါမှာတို့ ရယ်ဟူသာ .. မလေးမှုံစာပါစာဝင် စာချစ်လွန်းမိဘများကို ဆော် .. ဆော်ကျသာ ပြောလိုက်ချင်တော့သည်တကား ... ။

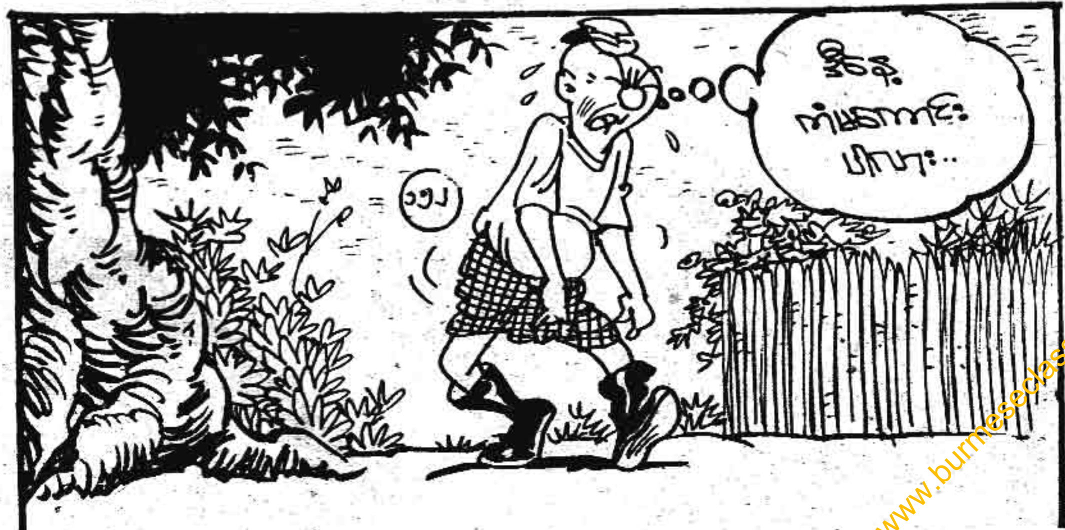

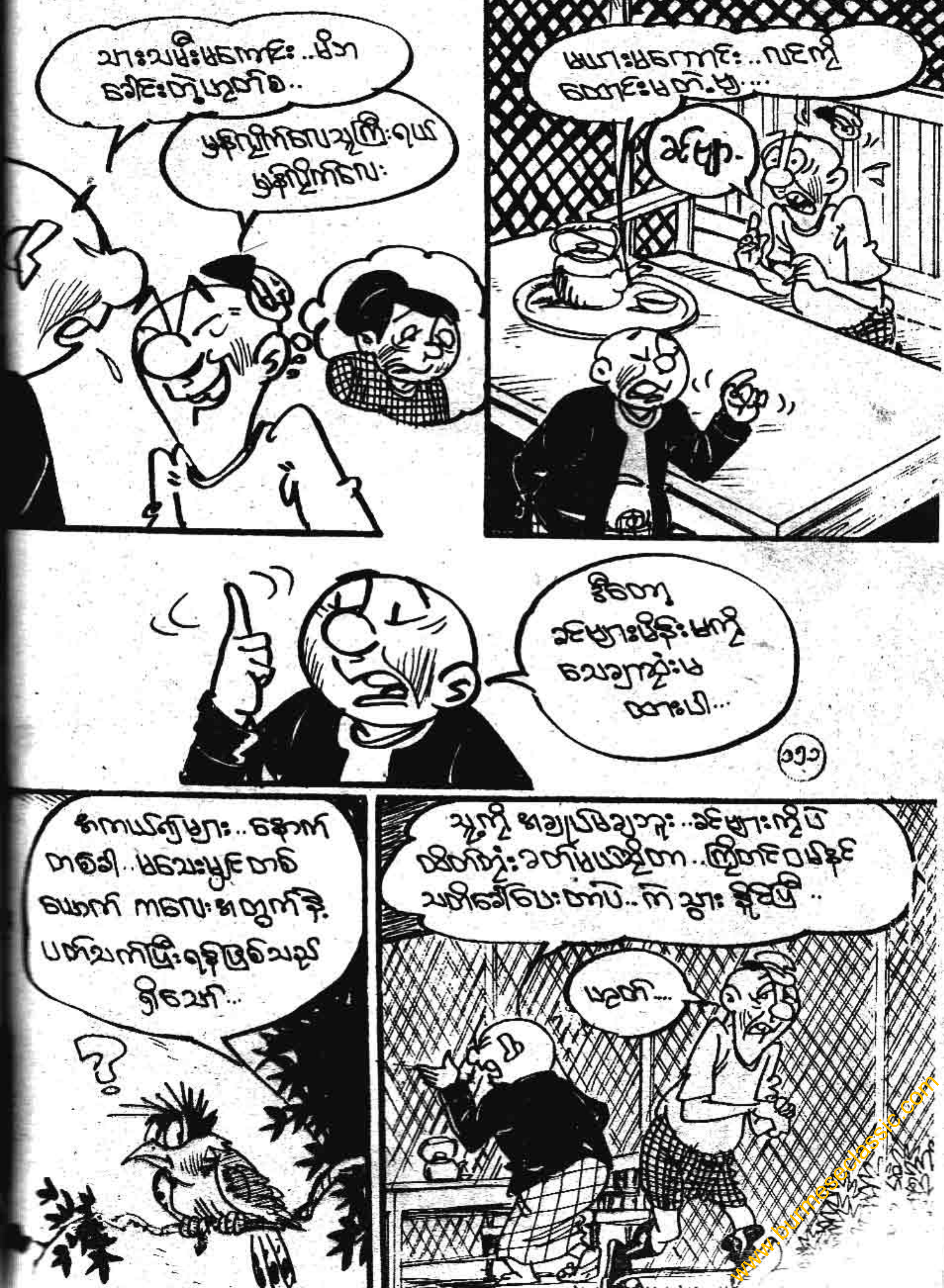
သားသမီးမကောင်း...မိဘ
ခေါင်းတုံးပူတာ...
မှန်ကြိုက်လေးသူကြီးရယ်
မှန်ကြိုက်လေး
မယားမကောင်း...လင်ကို
ခေါင်းမဖော်ရ....
ခင်ဗျာ-
ဒီတော့
ခင်ဗျားမိန်းမကို
သေချာဆုံးမ
ထားပါ...
အကယ်၍များ...နောက်
တစ်ခါ..မလေးမှုတစ်
ယောက် ကလေးစတွက်နှင့်
ပတ်သက်ပြီးရန်ဖြစ်သည်
ရှိသော်...
?
သူ့ကို စဉ်ပြမချဘူး...ခင်ဗျားကိုပဲ
ထိပ်တုံးခတ်မယ်ဆိုတာ...ကြိုတင်ပြောနိုင်
သတိပေးပေးထားပါ..ကဲ သွားနိုင်ပြီ..
ဟုတ်....

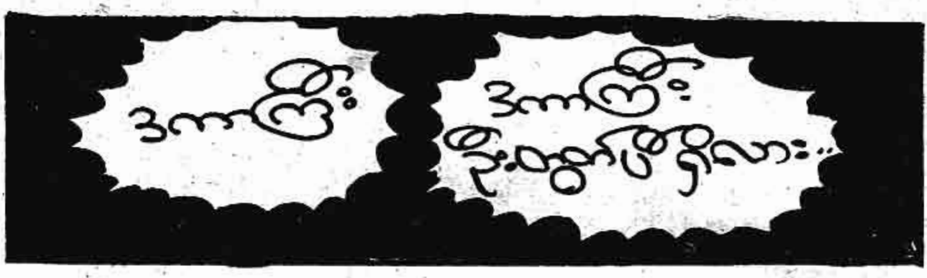
ဒကာကြီး
ဒကာကြီး ဦးဝဏ္ဏဗိ ရှိလား..

ကျွန်ုပ်နာမည်ကိုခေါ်ရင်း အိမ်ပေါ်တက်လာသူက..
ဦးပဉ္ဇင်း တစ်ပါး နှင့် အဘွားကြီး တစ်ဦး ။
ဦးပဉ္ဇင်း ကား ကျွန်ုပ်ကို ရင်းရင်းနှီးနှီး ပြုံးပြနေ
သော်လည်း ကျွန်ုပ်မှာ ဇဝေဇဝါ ဖြစ်နေ၏ ။

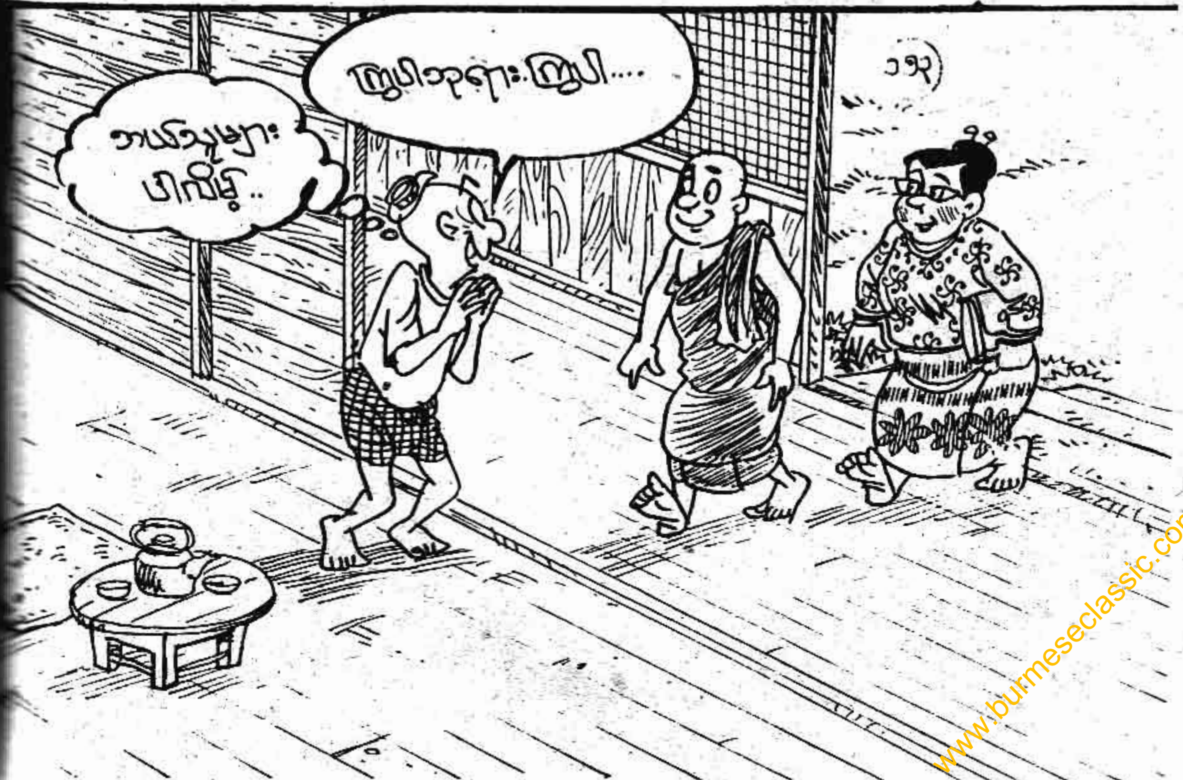
ကြွပါဘုရား ကြွပါ....
ဘယ်သူများ ပါလိမ့်..

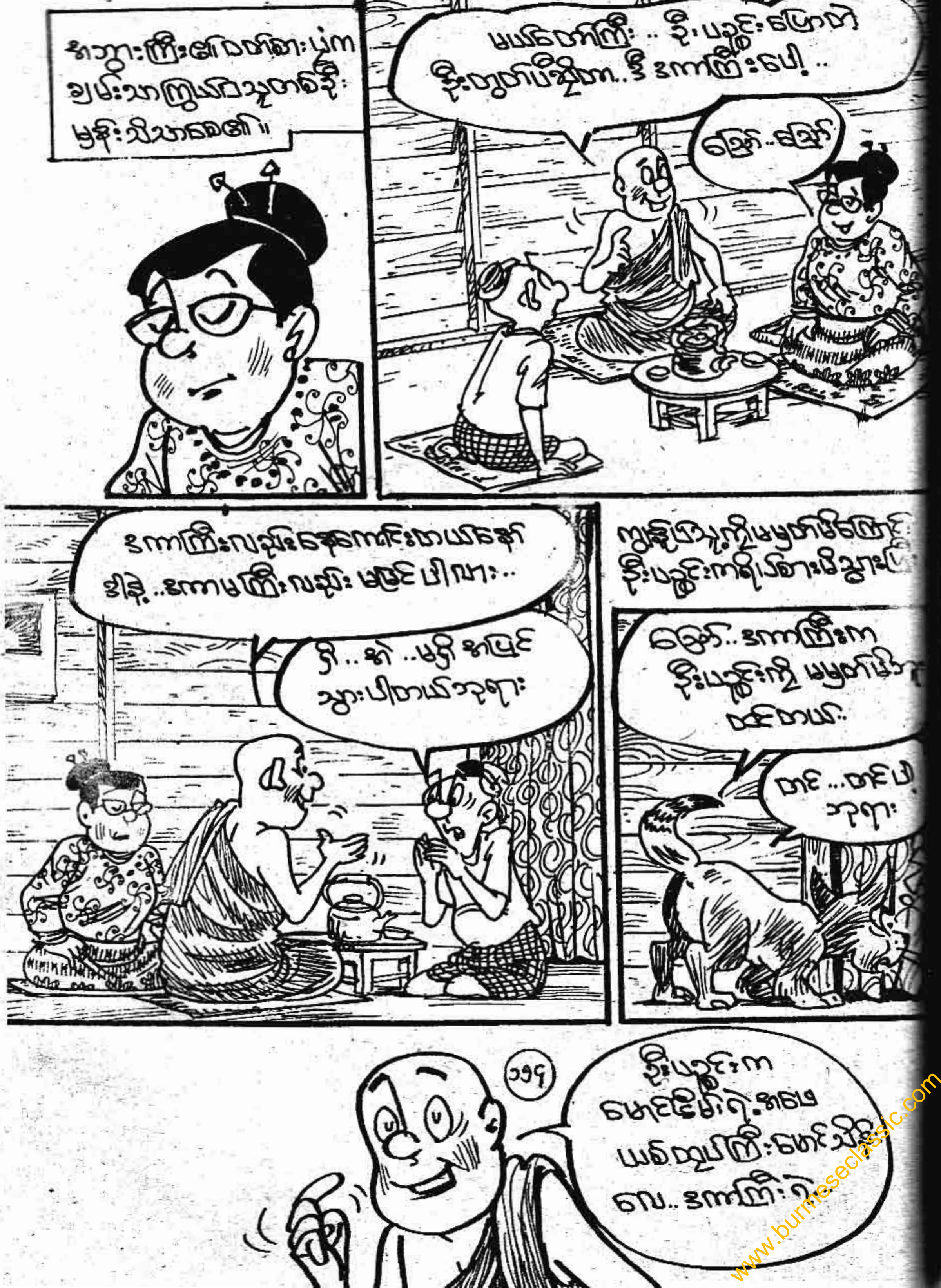
အဘွားကြီး၏ဝတ်စားထားပုံက ချမ်းသာကြွယ်ဝသူတစ်ဦး မှန်းသိသာစေ၏။
မယ်တော်ကြီး.. ဦးပဉ္ဇင်းပြောတဲ့ ဒိုးတူတာပါဆိုတာ.. ဒီဒကာကြီးပေါ့..
ဪ..အေး
ဒကာကြီးလည်း နေကောင်းတယ်နော် ဒါနဲ့..ဒကာမကြီးလည်း မမြင်ပါလား..
ဟို..ဟဲ..မရှိ အပြင် သွားပါတယ်ဘုရား
ကျွန်ုပ်သည်သူ့ကိုမမှတ်မိကြော ဦးပဉ္ဇင်းကရိပ်စားမိသွား
အော်..ဒကာကြီးက ဦးပဉ္ဇင်းကို မမှတ်မိ ထင်တယ်..
ဟုတ်...ဟုတ်ပ ဘုရား
ဦးပဉ္ဇင်းက မောင်ငြိမ်းရဲ့အဖေ ယစ်သူကြီးဖော်သိန်း လေ.. ဒကာကြီးရဲ့

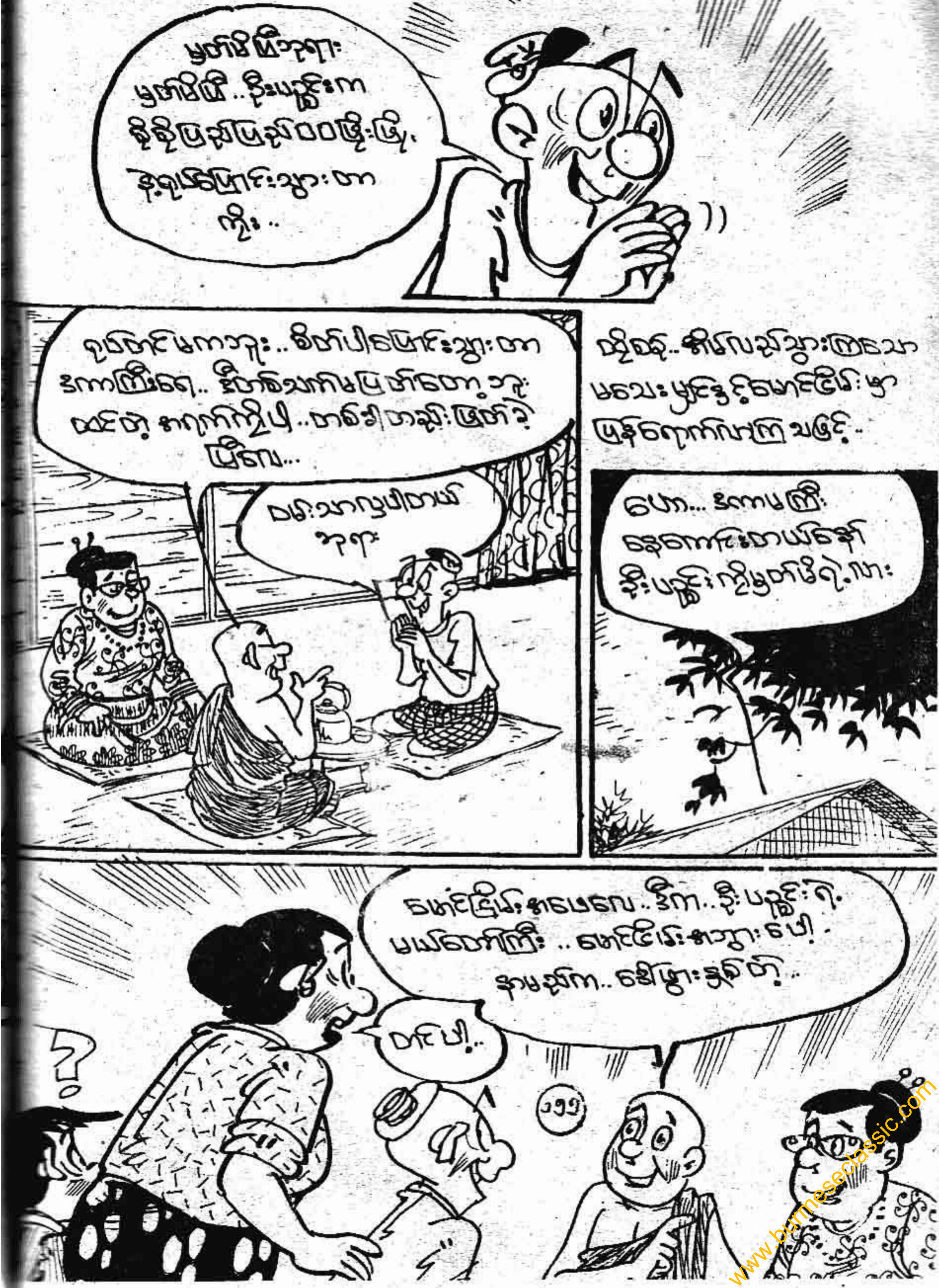
မှတ်မိပြီဘုရား
မှတ်မိပြီ.. ဦးပဉ္စင်းက
ခိုခိုပြည့်ပြည့်ဝဝဖြိုးဖြိုး
နဲ့ရုပ်ပြောင်းသွားတာ
ကိုး..
ဥပဓိမကောင်းဘူး.. ဓာတ်ပါပြောင်းသွားတာ
ဒကာကြီးရေ.. ဒီတစ်ခါ သင်္ကန်းပြန်ဝတ်တော့ဘူး
ထင်တဲ့ ဒကာကိုပဲ.. တစ်ခါတည်း ဖြတ်ခဲ့
ပြီလေ...
ဝမ်းသာလှပါတယ်
ဘုရား
ထိုစဉ်.. ဆီမီးလည်သွားကြသော
မသေးမှုန်နှင့်မောင်ငြိမ်း မှ
ပြန်ရောက်လာကြသဖြင့်..
ဟော... ဒကာမကြီး
နေကောင်းတယ်နော်
ဦးပဉ္စင်းကိုမှတ်မိရဲ့လား
မောင်ငြိမ်းနဲ့ပေလေ.. ဒီက.. ဦးပဉ္စင်းရဲ့
မယ်တော်ကြီး.. ဆောင်ငြိမ်းနေဘွားပေါ့
နာမည်က.. ဒေါ်ဖွားနွဲ့တဲ့..
တင်ပါ့..
?

ဒေါ်မြှားနှစ်ကား..မောင်ငြိမ်းကို သေသေချာချာ စိုက်ကြည့်နေပြီးနောက်..

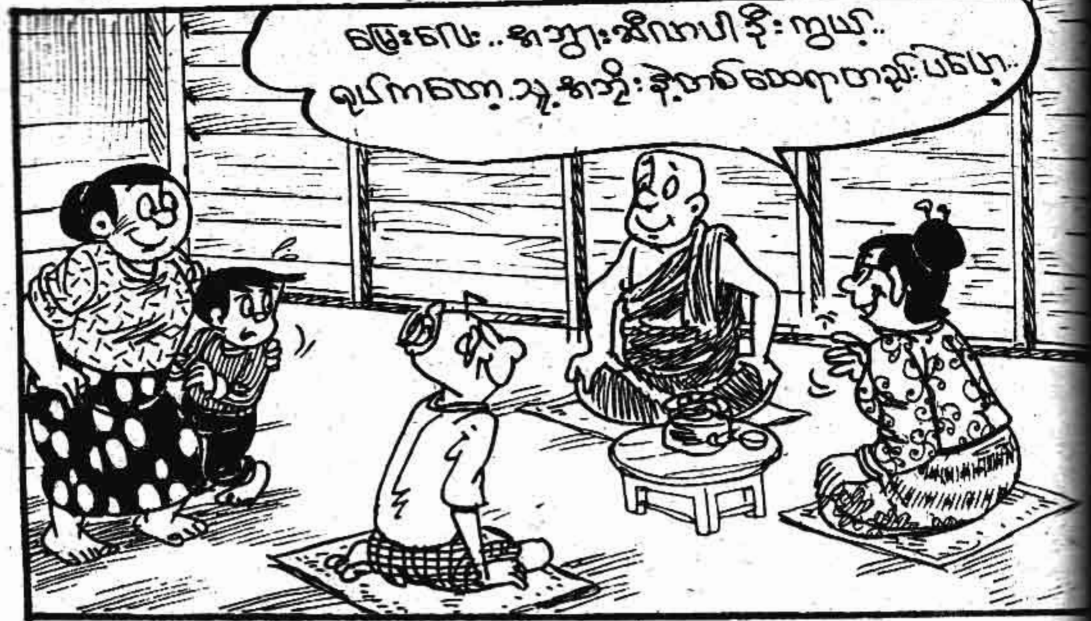
မြေးလေး..အဘွားဆီလာပါဦး ကွယ်..
ရုပ်ကလေး သူ့အဘိုးနဲ့ တစ်ထေရာတည်းပဲဟဲ့..

မောင်ငြိမ်းက..သွားရမလား ဟု မသေးမျှင် ကို မော့ကြည့်သဖြင့်..ခွင့်တောင်း၏။

မောင်ငြိမ်းကို ပေါင်ပေါ်တင်ရင်း.. ဒေါ်မြှားနှစ်ကား နမ်းမဝ..ကြည့်မဝ မျက်ရည်သိတ်စစ ဖြစ်နေတော့၏။

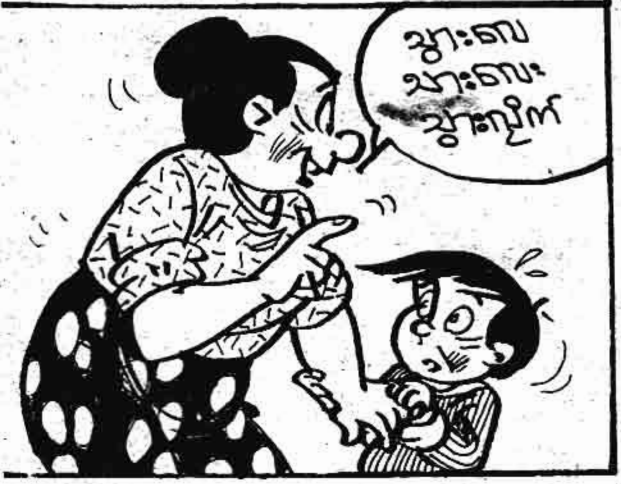

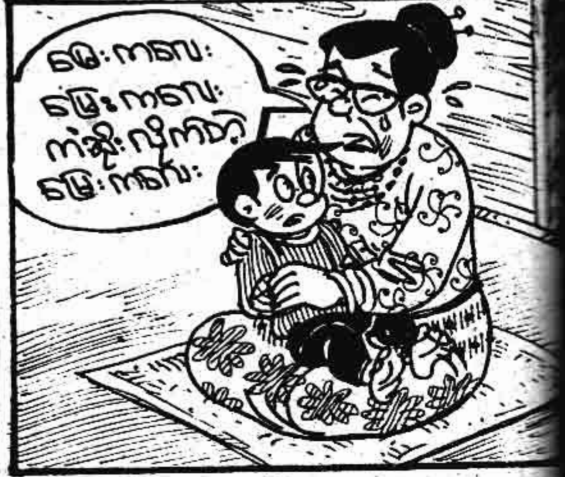
မြေးကလေး
မြေးကလေး
ကံဆိုးလိုက်တဲ့
မြေးကလေး

မသေးမျှင်ကား..ဧည့်သည်များအတွက် တစ်ခုခု စီစဉ်ရန် မီးဖိုဆောင်သို့ သွား၏။
ဦးပဉ္ဇင်းကား သူ့ဘဝအကြောင်း အလုံးစုံကို ပြောပြ၏။

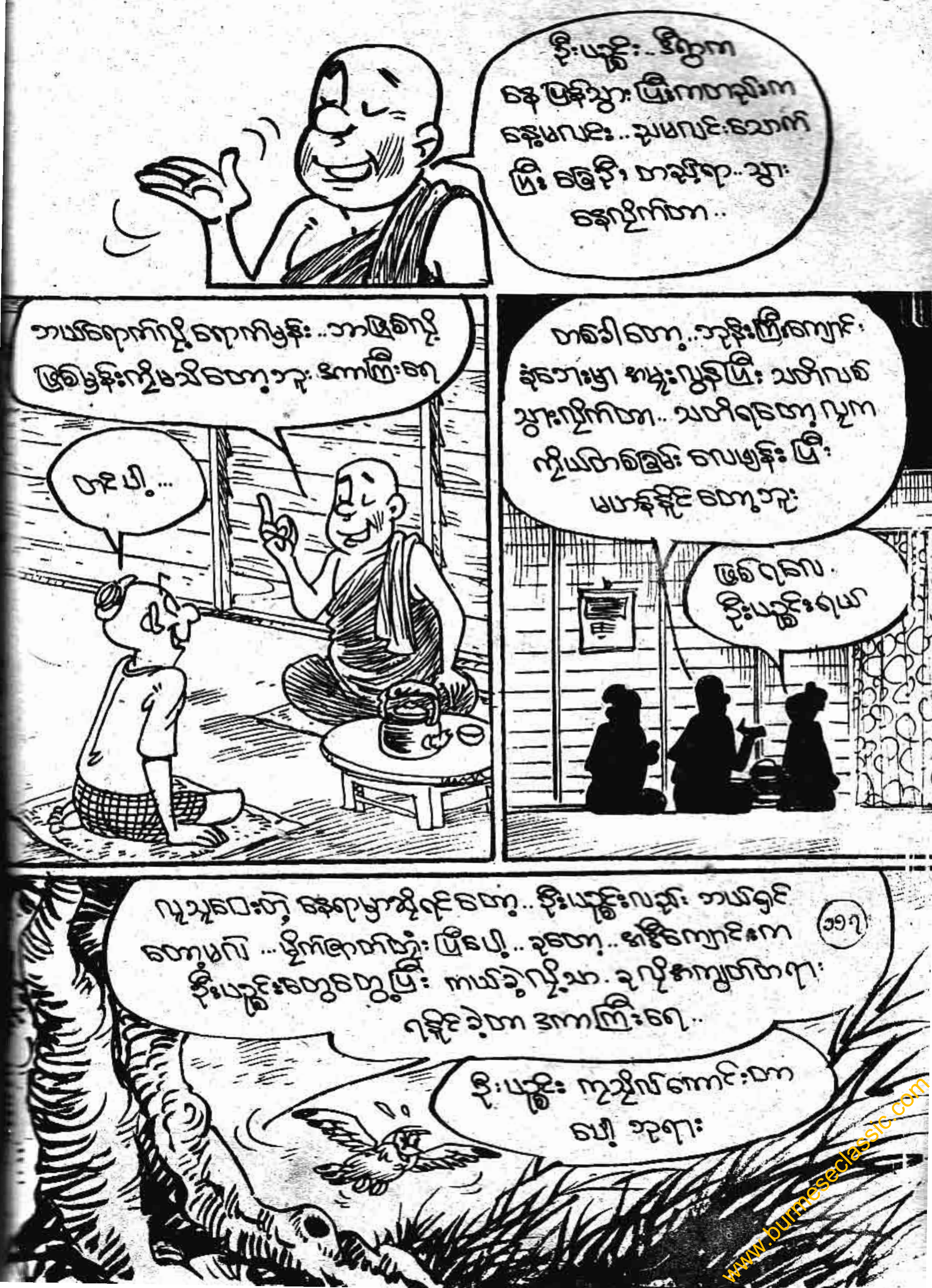
ဦးပဉ္စင်း..ဒီလူက
နေ့ပြန်သွားပြီးကတည်းက
နေ့မလည်း...ညမလည်းသောက်
ကြီးဆွဲပြီး တည်းရှာ..သွား
နေလိုက်တာ..
ဘယ်ကောက်ကျို့ ကောက်မှန်း..ဘာဖြစ်လို့
ဖြစ်မှန်းကိုမသိတော့ဘူး အကြီးရေ
ဟုတ်ပါ့...
တခါတော့..ဘုန်းကြီးကျောင်း
နံဘေးမှာ ဓာတ်ဆုံးလှန်ပြီး သတိလစ်
သွားလိုက်တာ..သတိရတော့ လူက
ကိုယ်တစ်ခြမ်း လေဖြတ်ပြီး
မလှုပ်နိုင်တော့ဘူး
ဖြစ်ရတာ.
ဦးပဉ္စင်းရယ်
လူသူလေးတဲ့ နေရာမှာဆိုရင်တော့..ဦးပဉ္စင်းလည်း ဘယ်ရှင်
တော့မလဲ ...မိုက်ခဲ့တာတုံး ပြီပေါ့..ခုတော့..မန္တလေးကျောင်းက
ဦးပဉ္စင်းတွေတွေ့ပြီး ကယ်ခဲ့လို့သာ..ခုလိုအကျွတ်တရား
ရနိုင်ခဲ့တာ အကြီးရေ..
ဦးပဉ္စင်း ကုသိုလ်ကောင်းတာ
ပေါ့ ဘုရား

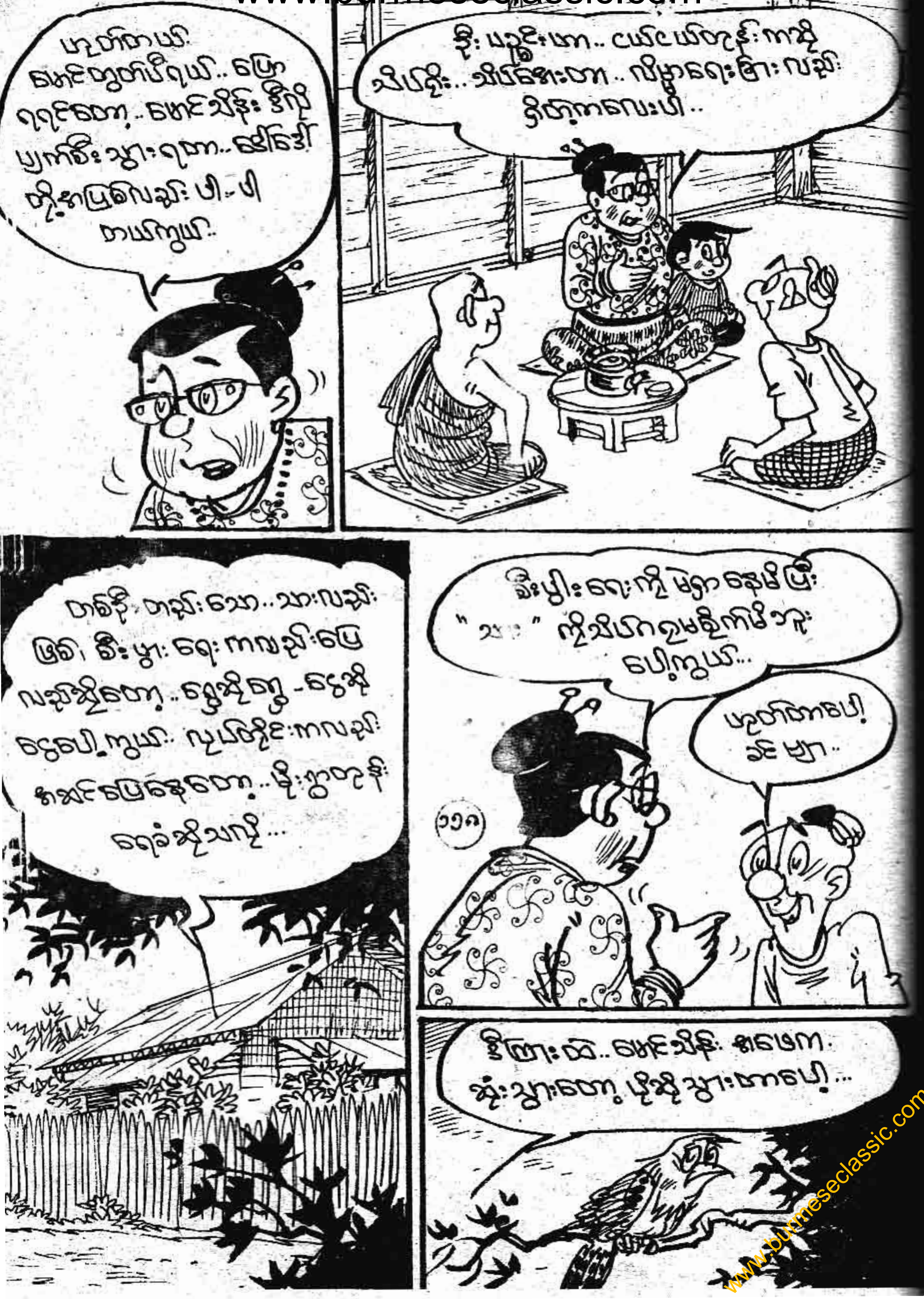
ဟုတ်တာပေါ့ မောင်တွက်ပါရယ်.. ပြောရရင်တော့.. မောင်သိန်း ဒီလို ပျက်စီးသွားရတာ.. ဒေါ်ဒေါ် ကိုယ့်အပြစ်လည်း ပါ-ပါ တယ်ကွယ်..
ဦး မသူဦးဟာ.. ငယ်ငယ်တုန်းကဆို သိပ်ရိုး... သိပ်အေးတာ.. လိမ္မာရေးခြားလည်း ရှိတဲ့ကလေးပါ..
တစ်ဦး တည်းသော.. သားလည်း ဖြစ်၊ စီးပွားရေး ကလည်း ပြေလည်ဆိုတော့.. ရွှေဆိုရွှေ - ငွေဆို ငွေပေါ့ကွယ်.. လူမိုက်ဝိုင်းကလည်း အဆင်ပြေနေတော့.. မိုးရွာတုန်း ရေခံ့ ဆိုသလို...
စီးပွားရေးကို မျှာ နေမိပြီး "သား" ကိုသိပ်ဂရုမစိုက်မိဘူး ပေါ့ကွယ်...
ဟုတ်တာပေါ့ ခင်ဗျာ..
၁၅၈
ဒီကြားထဲ.. မောင်သိန်း အမေက ဆုံးသွားတော့ ပိုဆိုးသွားတာပေါ့...

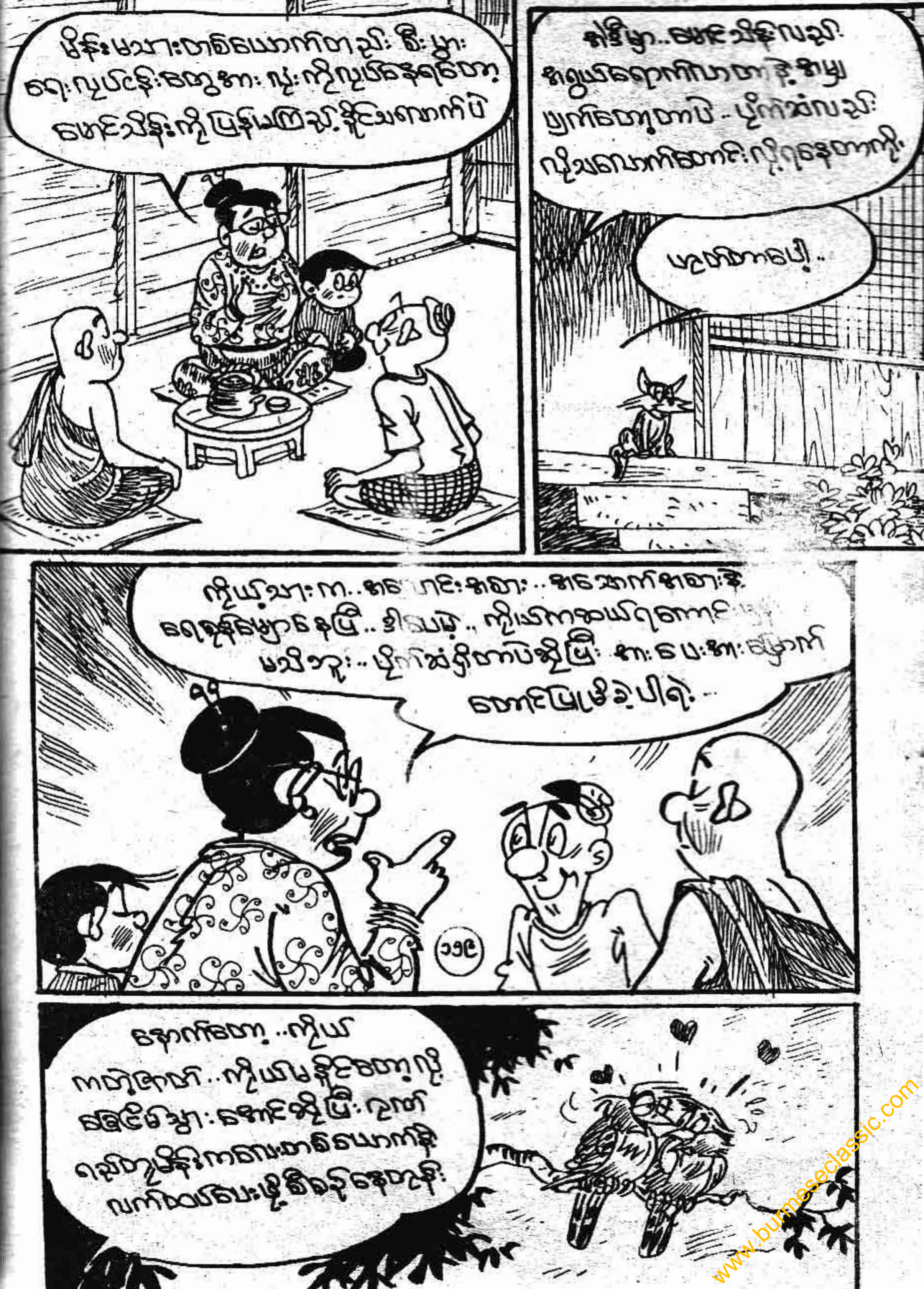
မိန်းမသားတစ်ယောက်တည်း စီးပွား
ရေးလုပ်ငန်းတွေအားလုံးကိုလုပ်ပြနေရတော့
မောင်သိန်းကိုပြန်မကြည့်နိုင်သလောက်ပဲ
အဲဒီမှာ..မောင်သိန်းလည်း
အရွယ်ရောက်လာတာနဲ့ အမျှ
ပျက်စီးတော့တာပဲ..ပိုက်ဆံလည်း
လိုသလောက်တောင်းလို့ရနေတာကိုး
မှန်တာပေါ့..
ကိုယ့်သားက..အပေါင်းအသင်း..အသောက်အစားနဲ့
ရောနှောပျော်နေပြီ..ဒါပေမဲ့..ကိုယ်ကဘယ်ရကောင်း
မသိဘူး..ပိုက်ဆံရှိတာပဲဆိုပြီး အားပေးအားမြှောက်
လောင်းပြမိခဲ့ပါရဲ့..
နောက်တော့..ကိုယ့်
ကလေးကလေ..ကိုယ်မနိုင်တော့လို့
အငြိမ်မသွားအောင်ဆိုပြီး ညာတော်
ရည်တူမိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့
လက်ထပ်ပေးဖို့ စီစဉ်နေတာကိုး

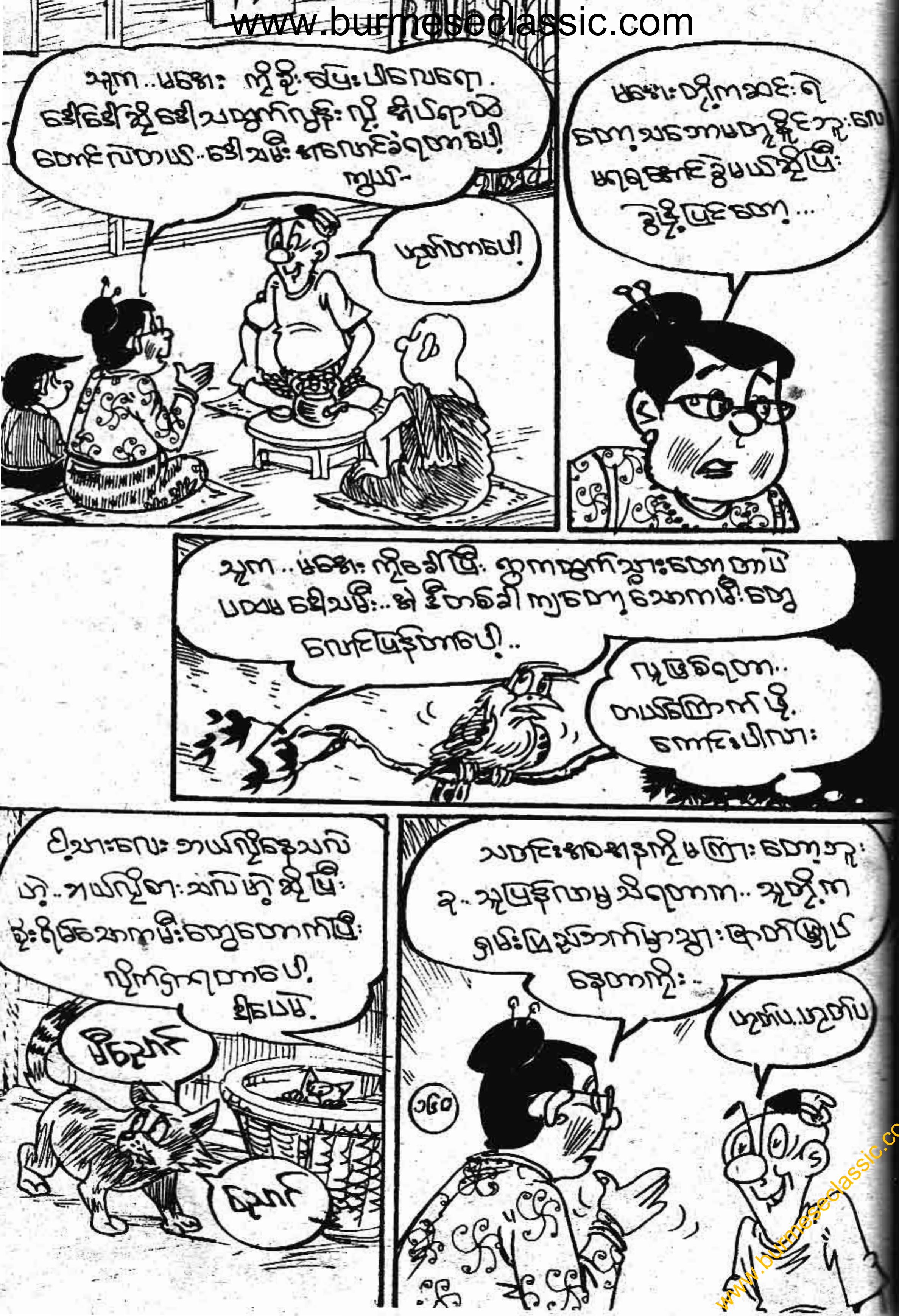
သူက..မအေး ကိုခိုးပြေးပါလေရော. ဒေါ်ခေါ်ဆို ဒေါ်သထွက်လွန်းလို့ ရိုက်ပါရာဗိ တောင်းလာတယ်..ဒေါ်သမီး အကောင်ခံရတာပေါ့ ကွယ်..
ဟုတ်တာပေါ့
မအေးတို့ကသင်းရဲ့ တော့သဘောမတူနိုင်ဘူးလေ မရရအောင်ခိုးမယ်ဆိုပြီး ခိုးပြေးတော့...
သူက..မအေး ကိုခေါ်ပြီး ဟိုကထွက်သွားတော့တာပဲ ပထမ ထွေးသမီး..မဲ့ ဒီတခါ ကျတော့ သောကမီးတွေ လောင်ပြန်တာပေါ့..
လူဖြစ်ရတာ.. တယ်ကြောက်ဖို့ ကောင်းပါလား
ပဲ့သားလေး ဘယ်ကိုနေသလဲ ဟဲ့..ဘယ်ကိုသွားသလဲ ဟဲ့ ဆိုပြီး ဆုံးရှုံးအကာမီးတွေတောက်ပြီး လိုက်ရှာရတာပေါ့ ခင်ဗျ.
မြိဉ်ညောင်
ညောင်
သတင်းအစအနကို မကြားတော့ဘူး ခု..သူပြန်လာမှ သိရတာက.. သူတို့က ရှမ်းပြည်ဘက်မှာ သွားရောက်မြုပ် နေတာကိုး..
ဟုတ်ပ..ဟုတ်ပ
၁၆၀

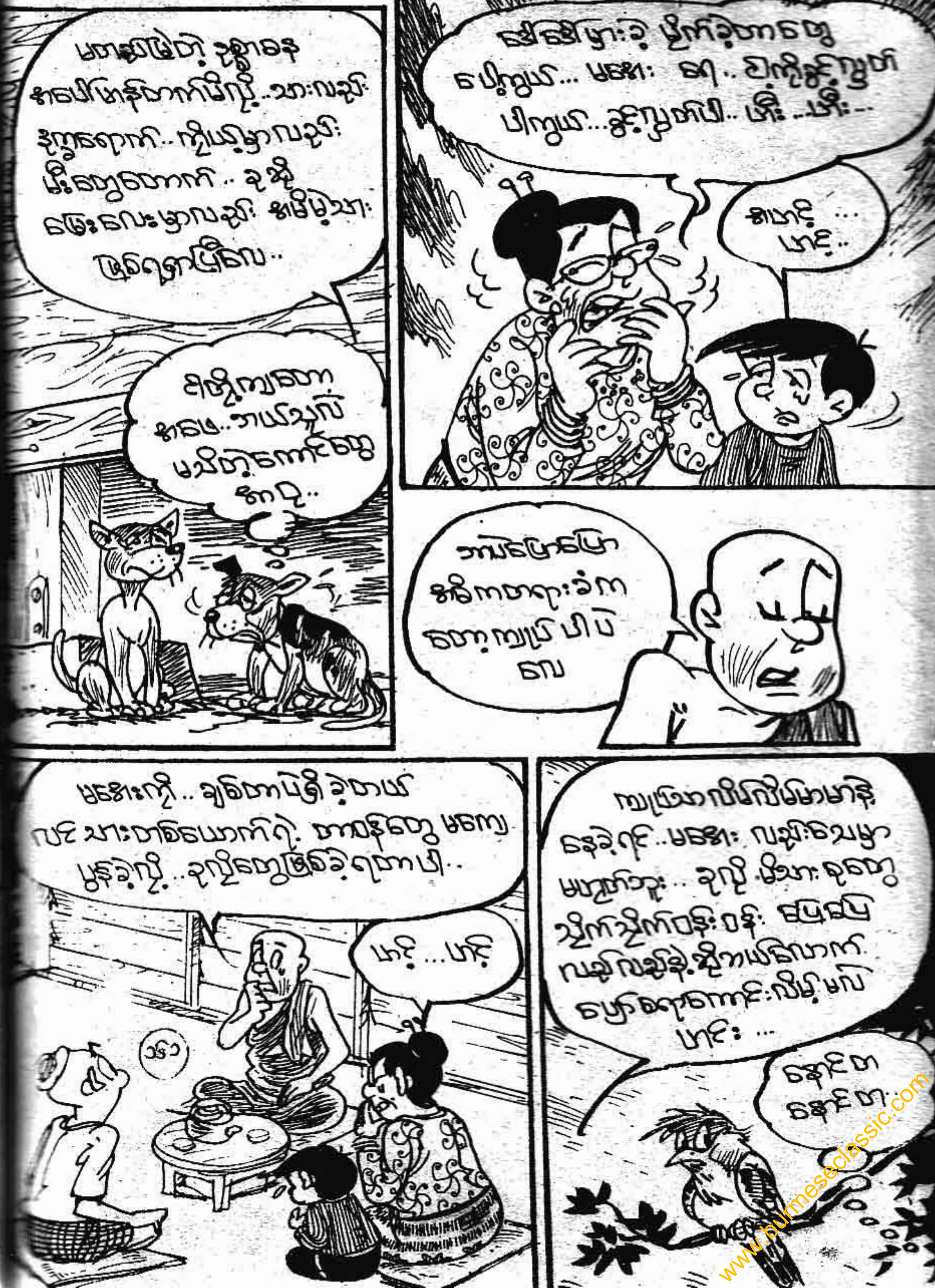
မတော်သမြဲတဲ့ ဥစ္စာခနဲ
နာပေါ်မြဲနိုးကောက်မိလို့.. သားလည်း
ဒုက္ခရောက်.. ကိုယ့်မှာလည်း
မီးတွေလောက်.. ခုဆို
ငွေရေးလေးမှာလည်း အမြဲ့သား
ဖြစ်ရတော့ပြီလေ..
ငိုဖို့ကျတော့
အဖေ.. ဘယ်သူမှန်း
မသိတဲ့ကောင်တွေ
ရှာဘူ..
သိသိမှားခဲ့ မိုက်ခဲ့တာတွေ
ပေါ့ကွယ်... မအေး ဆရာ.. ပါကိုခွင့်လွှတ်
ပါကွယ်... ခွင့်လွှတ်ပါ.. ဟီး.. ဟီး..
အဟင့် ...
ဟင့်..
ဘာပဲပြောပြော
အဓိကတရားခံက
တော့ကျုပ်ပါပဲ
လေ
မအေးကို.. ချစ်တာပဲရှိခဲ့တယ်
လင်သားတစ်ယောက်ရဲ့ တာဝန်တွေ မကျေ
ပွန်ခဲ့လို့.. ခုလိုတွေဖြစ်ခဲ့ရတာပါ..
ဟင့်... ဟင့်
ကျုပ်သာ ပါရမီမာမာနဲ့
နေခဲ့ရင်.. မအေး လည်းဒီလိုမှာ
မဟုတ်ဘူး... ခုလို မိသားစုတွေ
သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း ပျော်ပျော်
လည်လည်နဲ့ ဆိုက်ယောက်
ပျော်စရာကောင်းလိမ့်မယ်
ဟင်း ...
နောင်တ
နောင်တ..

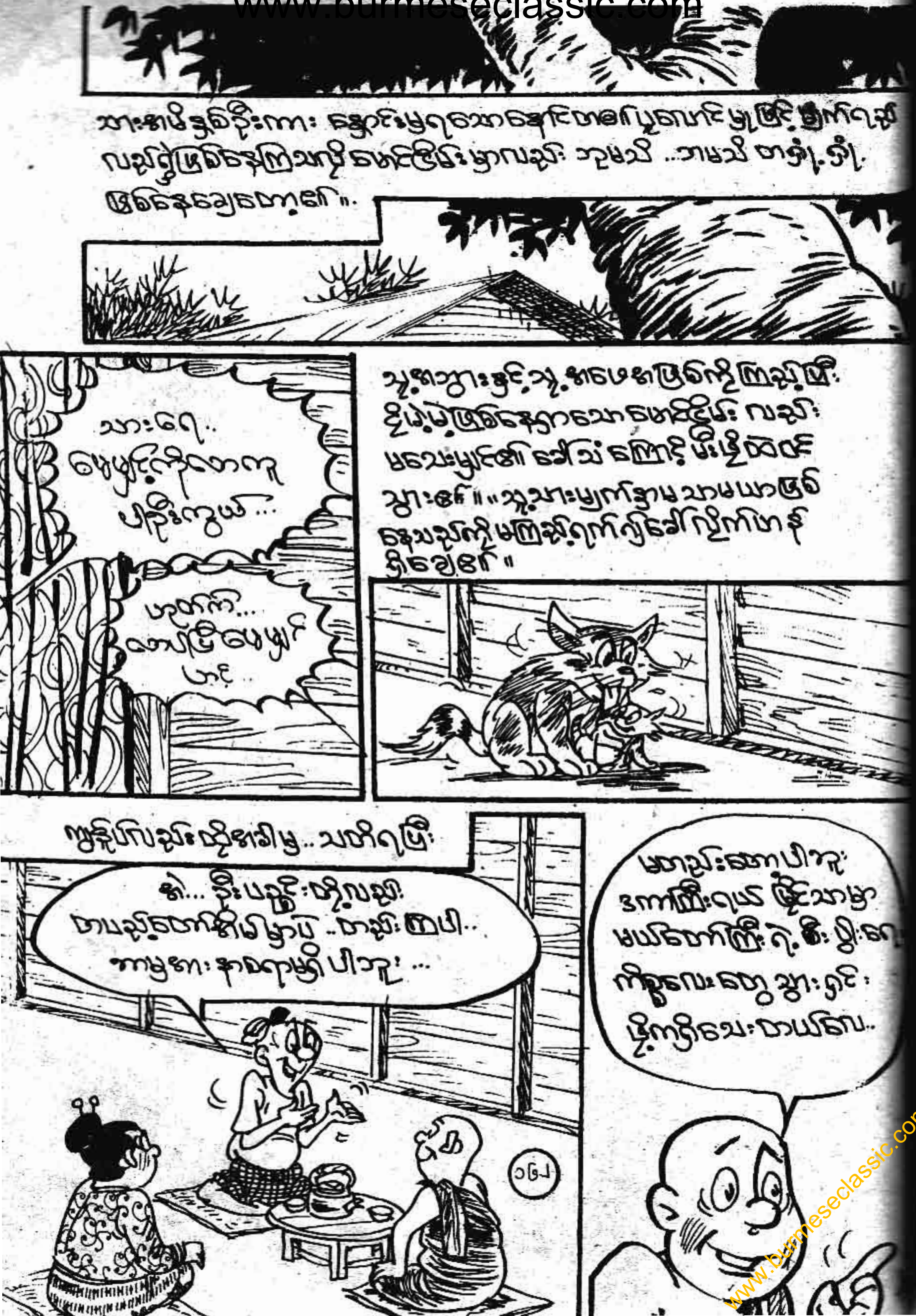

သားအမိနှစ်ဦးကား ရွှေအိုးမှရသော နောင်တစ်ခေါ်ပူဆောင်းမှုဖြင့် ကျက်ရည်လည်ဖွဲ့ဖြစ်နေကြသည့်အပြင် ဆင်ငြိမ်းမှာလည်း ဘုမသိ ...ဘမသိ တစ်ခုံ့ခံ့ ဖြစ်နေချေတော့၏။.

သားရေ.. မေမျှင်ကိုသာကူ ပါဦးကွယ်...
ဟုတ်ကဲ့... လာပြီမေမျှင် ဟင်..

သူ့ဘွားနှင့်သူ့အမေမပြတ်ကိုကြည့်ပြီး ဦးမဲ့မဲ့ဖြစ်နေရသော ဆင်ငြိမ်း လည်း မသေးမျှင်၏ ဒေါ်သံကြောင့် မီးမှိုအောင် သွား၏။ "သူ့သားမျက်နှာမသာမယာဖြစ် နေသည်ကို မကြည့်ရက်၍ ဒေါ်လှိုက်မဟန် ရှိချေ၏။

ကျွန်ုပ်ပါလည်းထိုအခါမှ.. သတိရပြီး

အဲ... ဦးပဉ္စင်းတို့လည်း တပည့်တော်ကိုမမြှော်ပါ ..တည်းစေပါ.. ဘာမှတား နာရာမရှိ ပါဘူး ...
မတည်းတော့ပါဘူး ဒကာကြီးရယ် ဖြိုင်သာမှာ မယ်တော်ကြီးရဲ့ စီးပွားရေး ကိစ္စလေးတွေ သွားရှင်း ဖို့ကျန်ရှိသေးတယ်လေ..

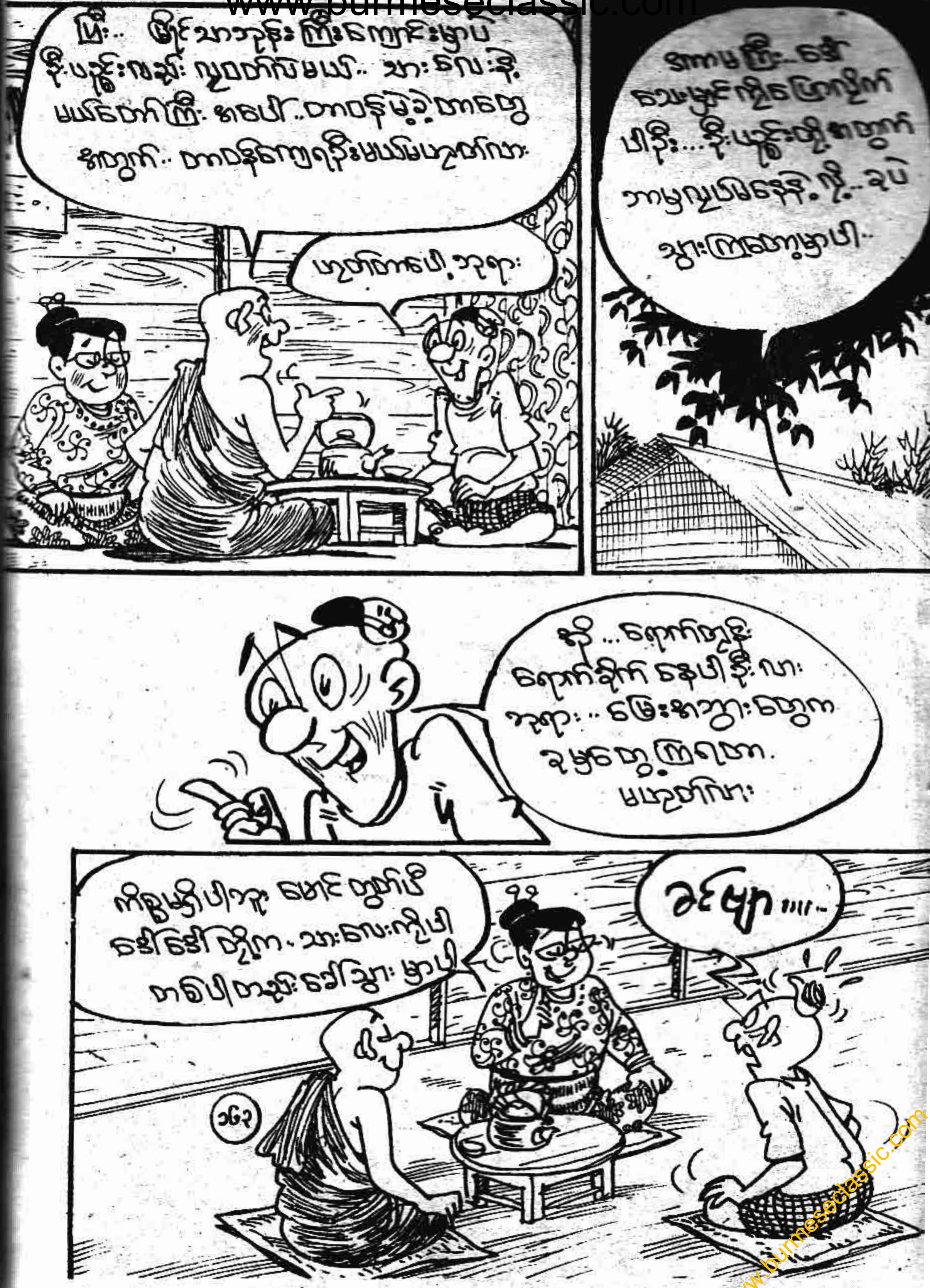
ဪ.. မြို့သာဘုန်းကြီးကျောင်းမှာပဲ
ဦးပဉ္ဇင်းလည်း လှူဖက်လိမ့်မယ်.. သားလေးနဲ့
မယ်တော်ကြီး ဖြစ်ပေါ့.. ဒကာခံမဲ့ ဒကာတွေ
စုလိုက်.. ဒကာခံကျရအုံးမယ်မဟုတ်လား
ဟုတ်ကဲ့ပါ ဘုရား
အကာမကြီး.. ဖေ့ါ
လေးမျှင်ကိုပြောလိုက်
ပါဦး... ဦးပဉ္ဇင်းတို့အတွက်
ဘာမှလှူပြီးနေနဲ့ ကို.. ခုပဲ
သွားကြတော့မှာပါ..
ဆို... ရောက်တုန်း
ရောက်ခိုက် နေပါဦးလား
ဘုရား.. မြေးအဘွားတွေက
ခုမှတွေ့ကြရတာ.
မဟုတ်လား
ကိစ္စမရှိပါဘူး မောင်တွတ်ပီ
ဒေါ်ဒေါ်တို့က.. သားလေးကိုပါ
တပါတည်းခေါ်သွားမှာပါ
ခင်ဗျာ ....

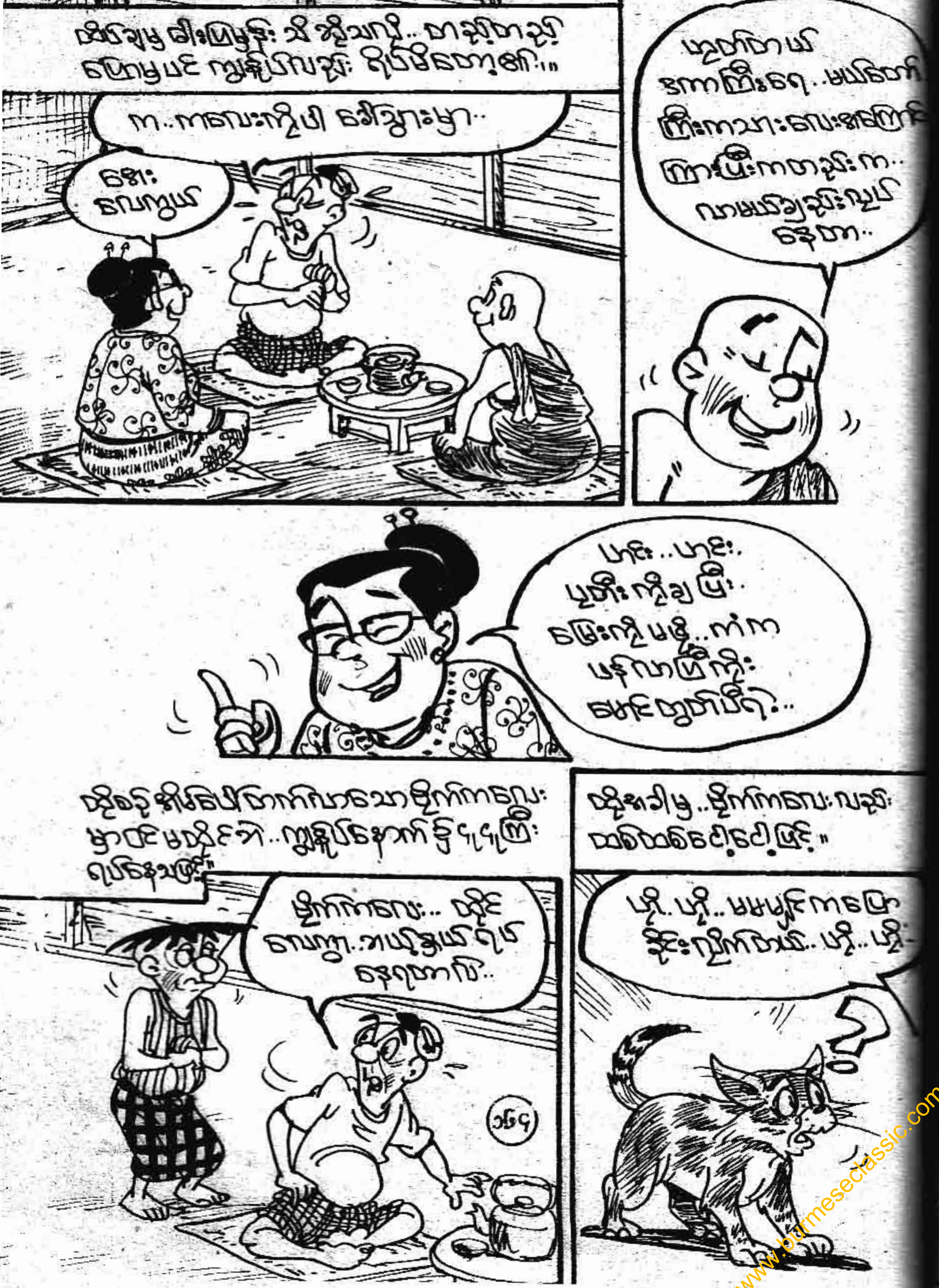
ထိုအချိန်မှ ဖါးဖြူနီး သိ ဘိုးသာကို.. ဟာသိဟာသိ ပြောမှပင် ကျွန်ုပ်ပါလည်း ရိပ်မိတော့၏။
က..ကလေးကိုပါ ခေါ်သွားမှာ..
အေး ခေါ်ကွယ်
ဟုတ်တယ် ဒကာကြီးရေ..မယ်တော် ကြီးကသားလေးအကြ ကြားပြီးကတည်းက.. လမ်းမျှော်ချည်းပဲ နေတာ..
ဘုန်း..ဘုန်း.. ပုဆိုးကိုချပြီး.. ခေါင်းကိုမရိတ်..ကံက မနက်ဖြန်ကိုး ဆောင်ခဲ့ပါ့ရှင့်..
ထိုစဉ် နံမည်ပါတာကိုကြားသော မှိုက်ကလေး မှာပင် မသိဘဲ..ကျွန်ုပ်နောက်၌ ငုံ့ငုံ့ကြီး ရပ်နေသဖြင့်။
မှိုက်ကလေး... ထိုင် လေကွာ..ဘာလို့တွယ်ရပ် နေရတာလဲ..
ထိုအခါမှ..မှိုက်ကလေးလည်း ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ဖြင့်။
ဟို..ဟို..မမမှုံကပြော ခိုင်းလိုက်တယ်..ဟို..ဟို

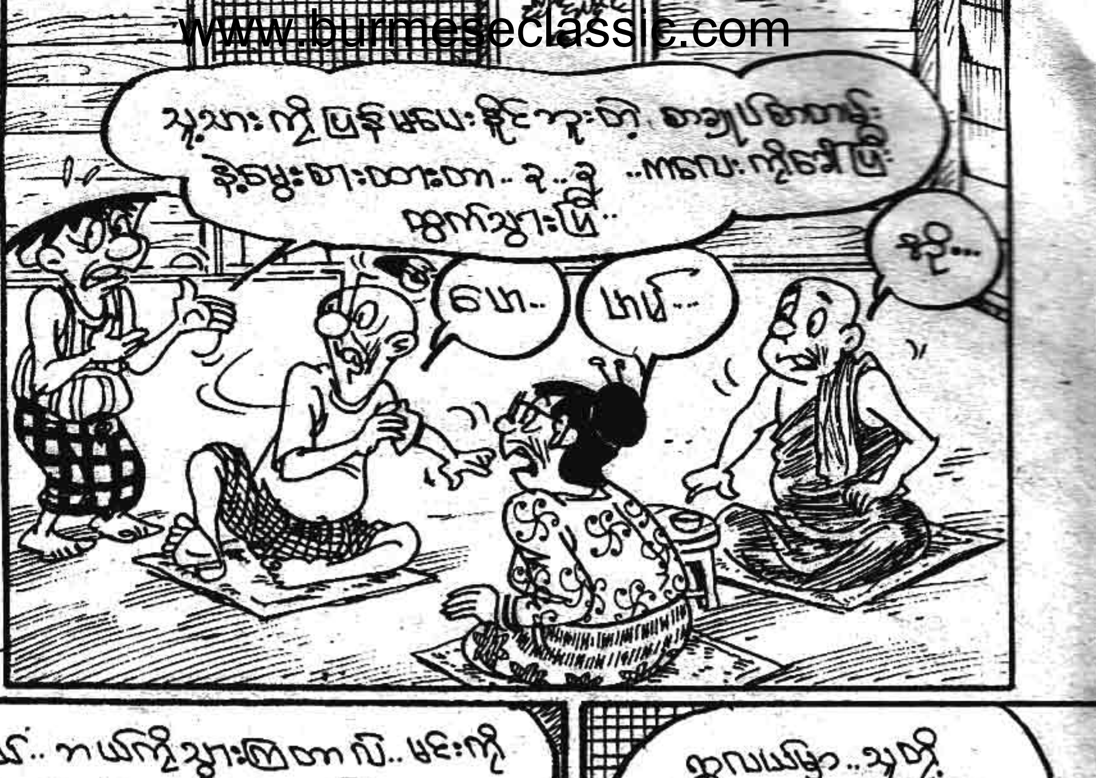
သူ့သားကို ပြန်မပေးနိုင်ဘူးတဲ့.. စာချုပ်ပါတာမို့ နဲ့မွေးစားထားတာ.. ၃..၃ ..ကလေးကိုခေါ်ပြီး ထွက်သွားပြီ..
ဟော..
ဟယ်...
အို...
ဘယ်.. ဘယ်ကိုသွားကြတာလဲ.. မင်းကို ဘယ်တုန်းကပြောတာလဲ..
ဘယ်သွားမယ်ဆို တာတော့ မပြော သွားဘူးဗျ..
ဘုရားမှာ.. သူတို့ သား စမိန့်နဲ့တွေ့ပြီး.. မပြ နိုင်းလှိုက်လှိုက်နဲ့လာပြောတာ ကဲ.. ကျွန်တော် သွားပြီ

ဤကကလေး စကားကြောင့် ဇေါ်မှားနှစ်ဖား ဖား ရဲ့ရဲ့ ဖြစ်ခဲ့ပြီတည်း ။

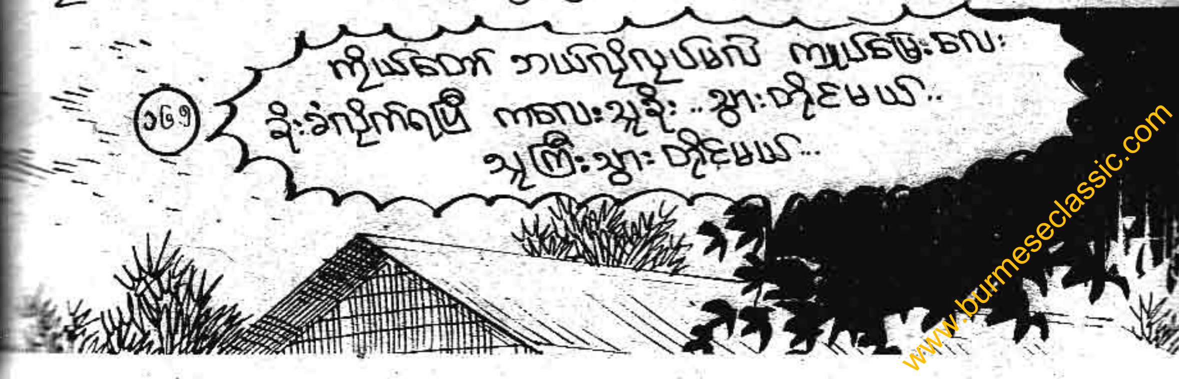
ကိုယ်တော် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ကျွန်မမြေးလေး ခိုးခံလိုက်ရပြီ ကလေးသူခိုး.. သွားတိုင်မယ်.. သူကြီးသွား တိုင်မယ်...

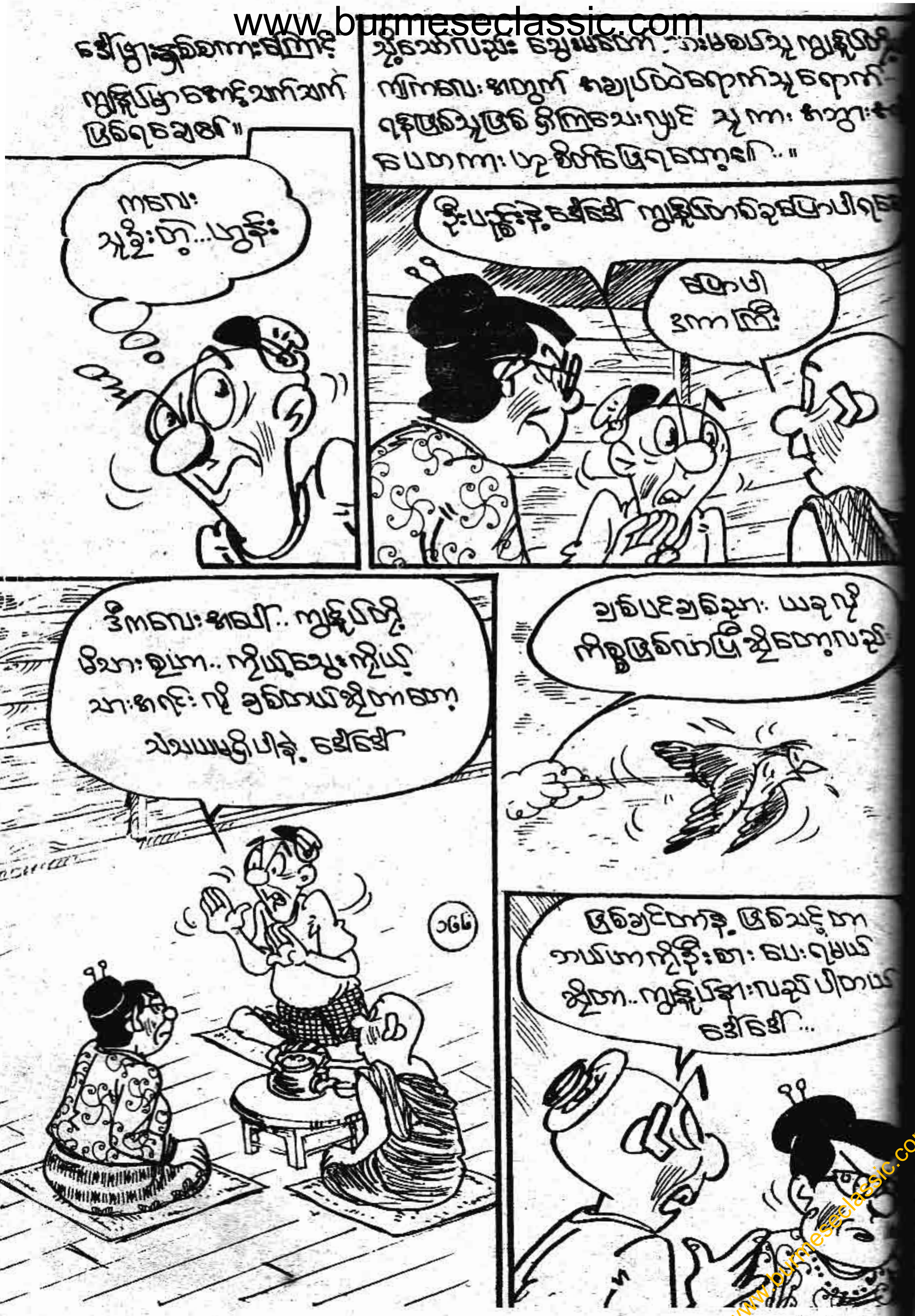
ဒေါ်မြှားနှစ်ဆကားကြောင့်
ကျွန်ုပ်မှာ အောင့်သက်သက်
ဖြစ်ရလေချေ၏။
သို့သော်လည်း ချေမနေက ဒေါ်မစပါသူ ကျွန်ုပ်ပို့
ကျကလေး တစ်ကောင် စာပျပြဲဝဲရောက်သွားရောက်
ရန်ဖြစ်သူဖြစ် ရှိကြသေးလျှင် သူကား တဘွား
နေပတကား ပဲ့ စိတ်ဖြေရလေတော့၏..။
ကလေး
သူခိုးတဲ့...ဟွန်း
ဟယ်
ဦးပဉ္ဇိန်နဲ့ ဒေါ်ဒေါ် ကျွန်ုပ်တစ်ခုပြောပါရစ
ပြောပါ
ဒကာကြီး
ဒီကလေးတလော.. ကျွန်ုပ်တို့
မိသားစုမှာ.. ကိုယ့်သွေးကိုယ့်
သားအရင်းလို ချစ်တယ်ဆိုတာတော့
သံသယမရှိပါနဲ့ ဒေါ်ဒေါ်
ချစ်ပင်ချစ်ငြား ယခုလို
ကိစ္စဖြစ်လာပြီဆိုတော့လည်း
ဖြစ်ချင်တာနဲ့ ဖြစ်သင့်တာ
ဘယ်ဟာကိုဦးစားပေးရမယ်
ဆိုတာ.. ကျွန်ုပ်နားလည်ပါတယ်
ဒေါ်ဒေါ်...

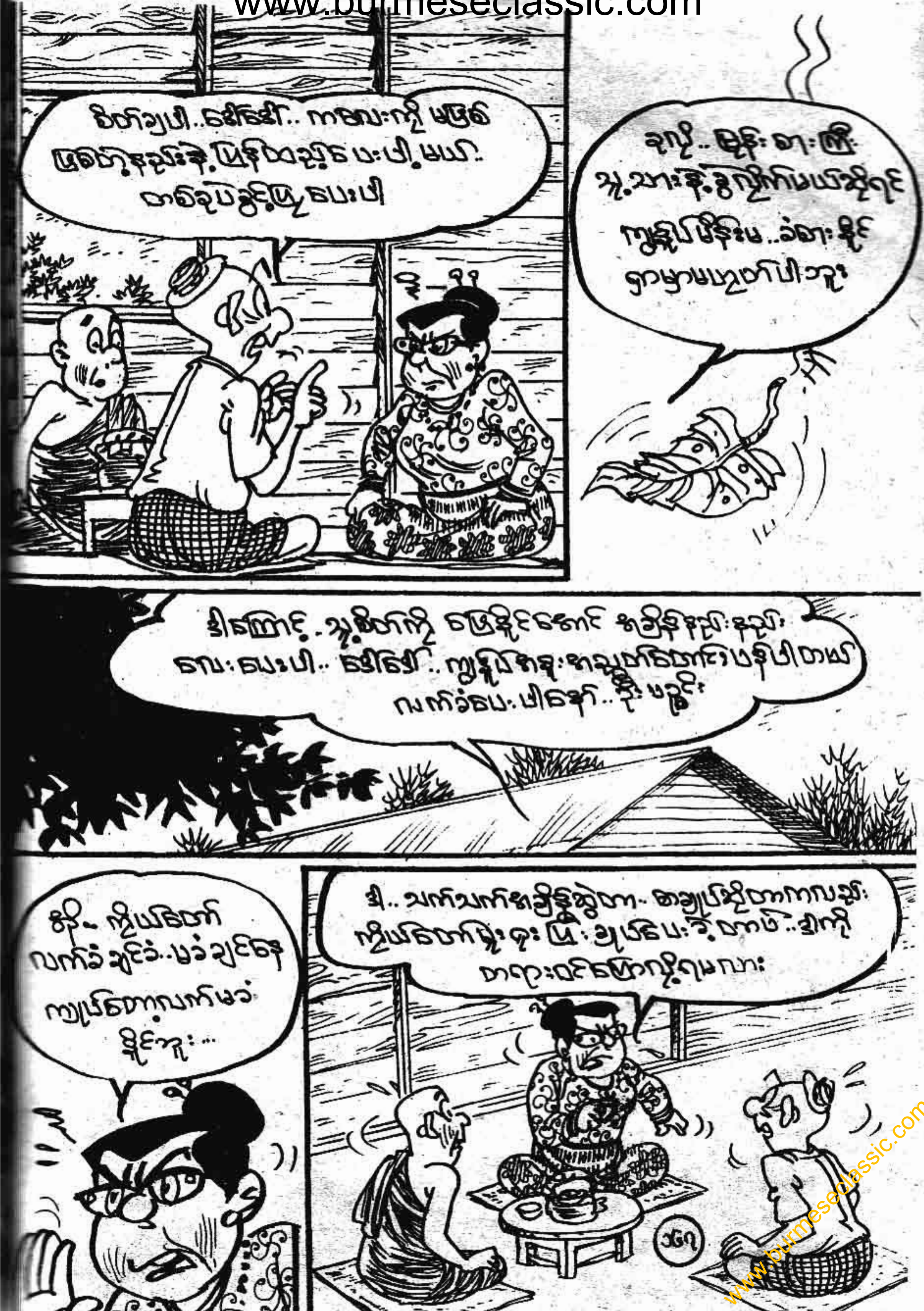
စိတ်ချပါ..ဒေါ်ဒေါ်.. ကလေးကို မပြစ်
မှားအောင် နည်းနဲ့ ပြန်ပြင်ပေးပါ့မယ်..
တစ်ခုပဲ ရှင့်ပြုပေးပါ
ခုလို.. မုန်းစားကြီး
အုံ့သားနဲ့ ခွလိုက်မယ်ဆိုရင်
ကျွန်မမိန်းမ..ခံစားနိုင်
ရှာမှာမဟုတ်ပါဘူး
ဒါကြောင့်..သူ့စိတ်ကို ပြေနိုင်အောင် ဖြိန့်နည်းနည်း
ဆေးပေးပါ.. ဒေါ်ဒေါ်.. ကျွန်မ အခု အလှူငွေတော် ပါလာပါတယ်
လက်ခံပေးပါနော်.. ဦးပဉ္ဇင်း
ဒီ.. ကိုယ်တော်
လက်ခံချင်ခံ..မခံချင်နေ
ကျုပ်တော့လက်မခံ
နိုင်ဘူး...
ဒါ.. သက်သက်အချိန်ဆွဲတာ.. အချုပ်ဆိုတာကလည်း
ကိုယ်တော်မှူးဆူးပြီး ဖျက်ပေးခဲ့တာပဲ..ဒါကို
တရားဝင်ပြောလို့ရမလား

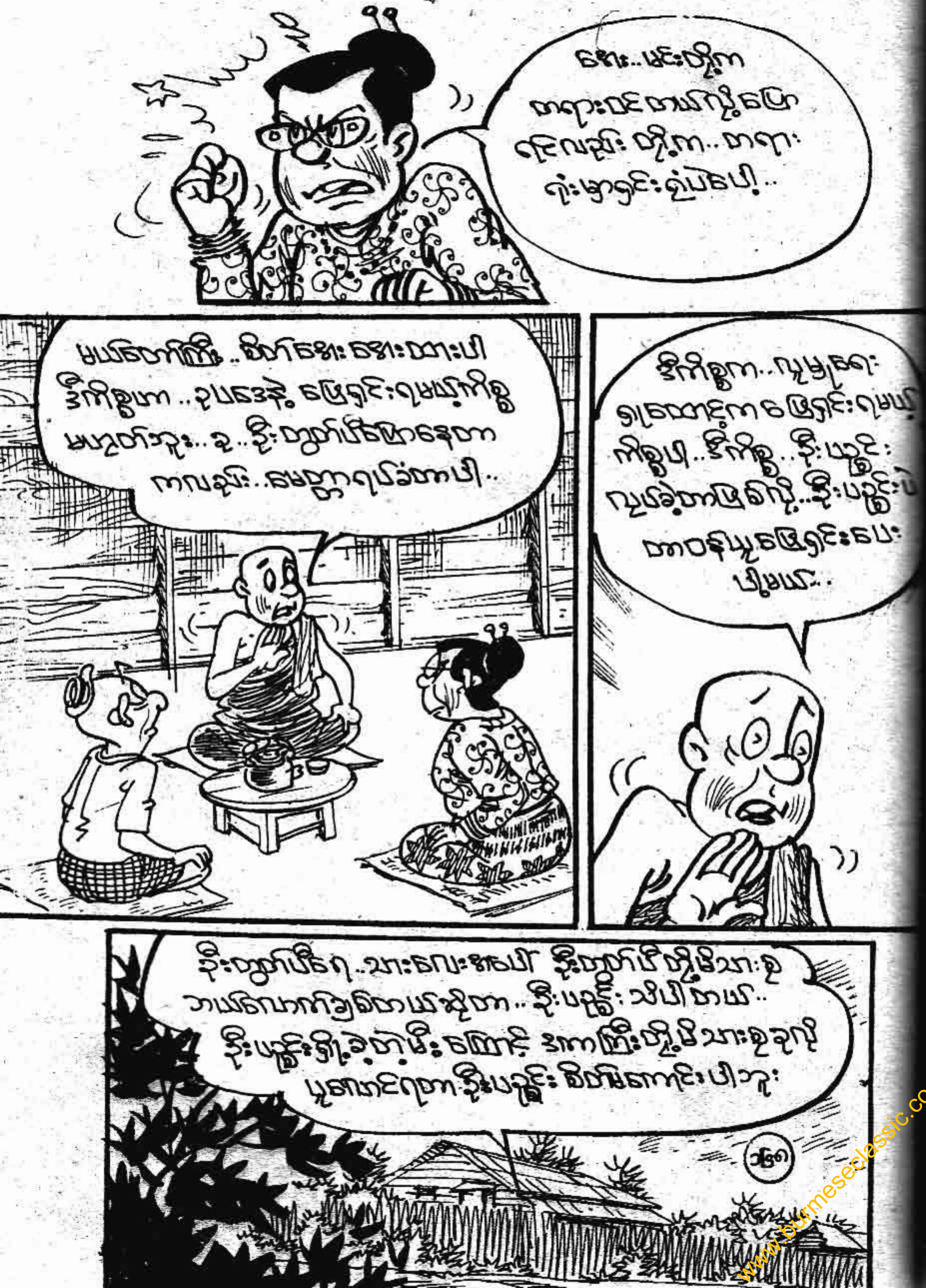
ဒေါ်း..မင်းတို့က ဘုရားဝင်တယ်လို့ပြော ရင်းလည်း တို့က..ဘုရား ဂုံးမှာရှင်းရုံပဲပေါ့..
မယ်တော်ကြီး..စိတ်အေးအေးထားပါ ဒီကိစ္စဟာ..ဥပဒေနဲ့ဖြေရှင်းရမယ့်ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး..ဥ..ဦးတွက်ပြီးပြောနေတာ ကာလသုံး..နမ္မတာရပြီခဲ့တာပါ..
ဒီကိစ္စက..လူမှုရေး ရှုထောင့်က ဖြေရှင်းရမယ့် ကိစ္စပါ..ဒီကိစ္စ..ဦးပဉ္စင်း လုပ်ခဲ့တာဖြစ်လို့..ဦးပဉ္စင်းပဲ တာဝန်ယူဖြေရှင်းပေး ပါ့မယ်..
ဦးတွက်ပြီးရင်..သားလေးမွေးပါ ဦးတွက်ပြီးတို့မိသားစု ဘယ်လောက်ကြာကြာခံမယ်ဆိုတာ..ဦးပဉ္စင်းသိပါတယ်.. ဦးပဉ္စင်းရှုခဲ့တဲ့မိုးကြောင့် ဒကာကြီးတို့မိသားစုသုခ ပျက်တာဆင်ခြင်ရတာ ဦးပဉ္စင်းစိတ်မကောင်းပါဘူး

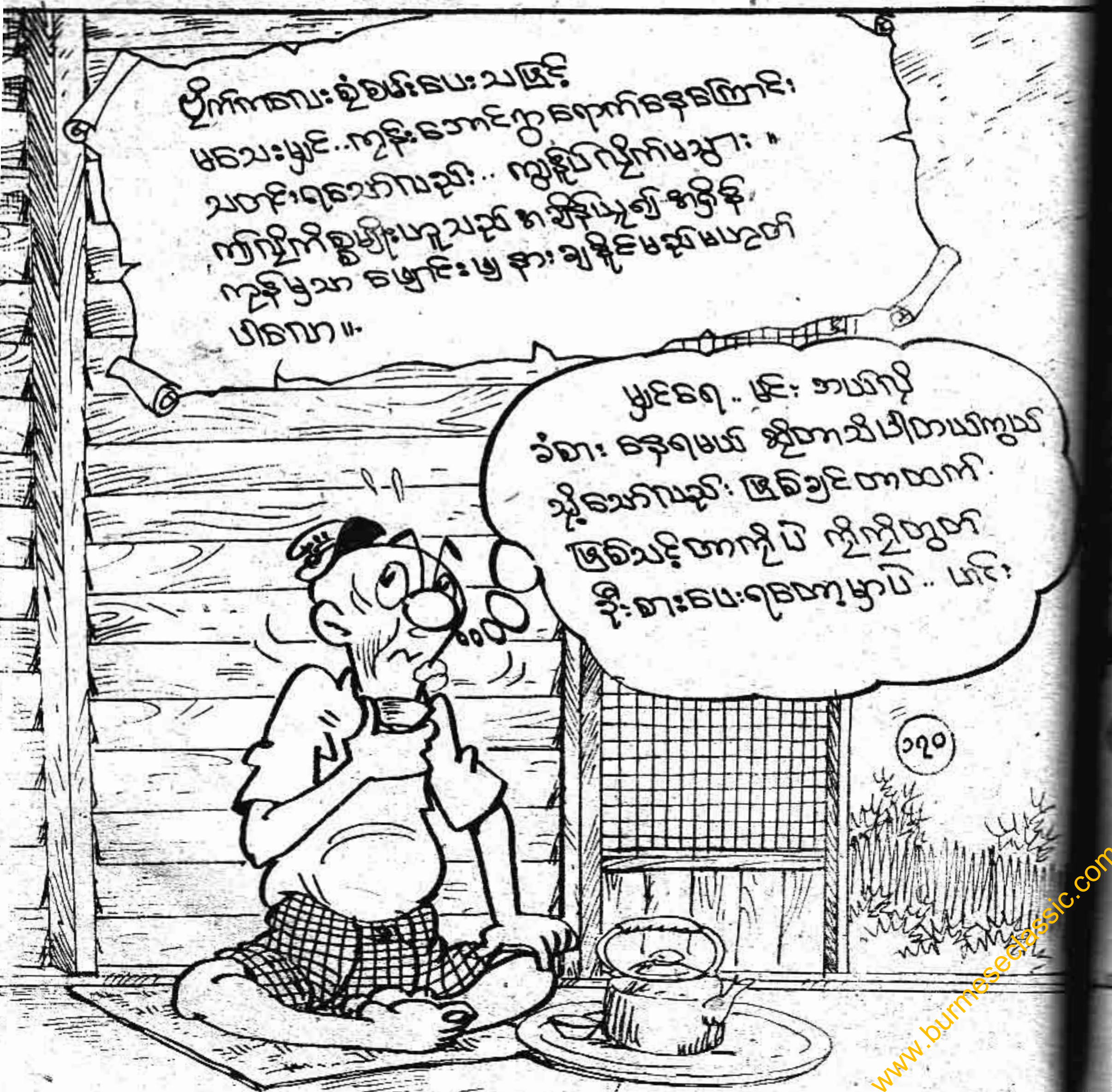
ဗိုက်ကလေးရွဲ့စမ်းပေးသဖြင့်
မလေးမျှင်..ကျွန်းဘောင်ဘွ ရောက်နေကြောင်း
သတင်းရလေသကလည်း.. ကျွန်ုပ်ဂျိုက်မသွား ။
ကျိုက်ကိုရွှေမျိုးဟူသည် ဇာဣန္ဒြိယ်ချဲ့ အဖြစ်
ကျွန်မှသာ မှော်မြင်းမှ နားချရိုးမည်မဟုတ်
ပါလေကာ ။
မျှင်လေရ.. မြင်း အပေါ်ကို
ခံ့ညား နေရမယ် ဆိုတာသိပါတယ်ကွယ်
သို့သော်လည်း ဖြစ်ချင်တာ ထက်
ဖြစ်သင့်တာကိုပဲ ကိုကိုတွက်
ဦးစားပေးရတော့မှာပါ.. ဟင်း

သို့ဖြင့်.. ၅ ရက်ခန့်ကြာသော် မသေးမှုင် ပြန်ရောက်လာ၏ ။ သူ့သားကို မျက်စိအောက်မှ တပျောက်မခံဘဲ.. စရိပ်ဖြာကြည့်ကြည့်နေလေ၏ ။ ကလေးကိစ္စကိုမူ ယောင်၍ပင်မမေးသဖြင့် ..

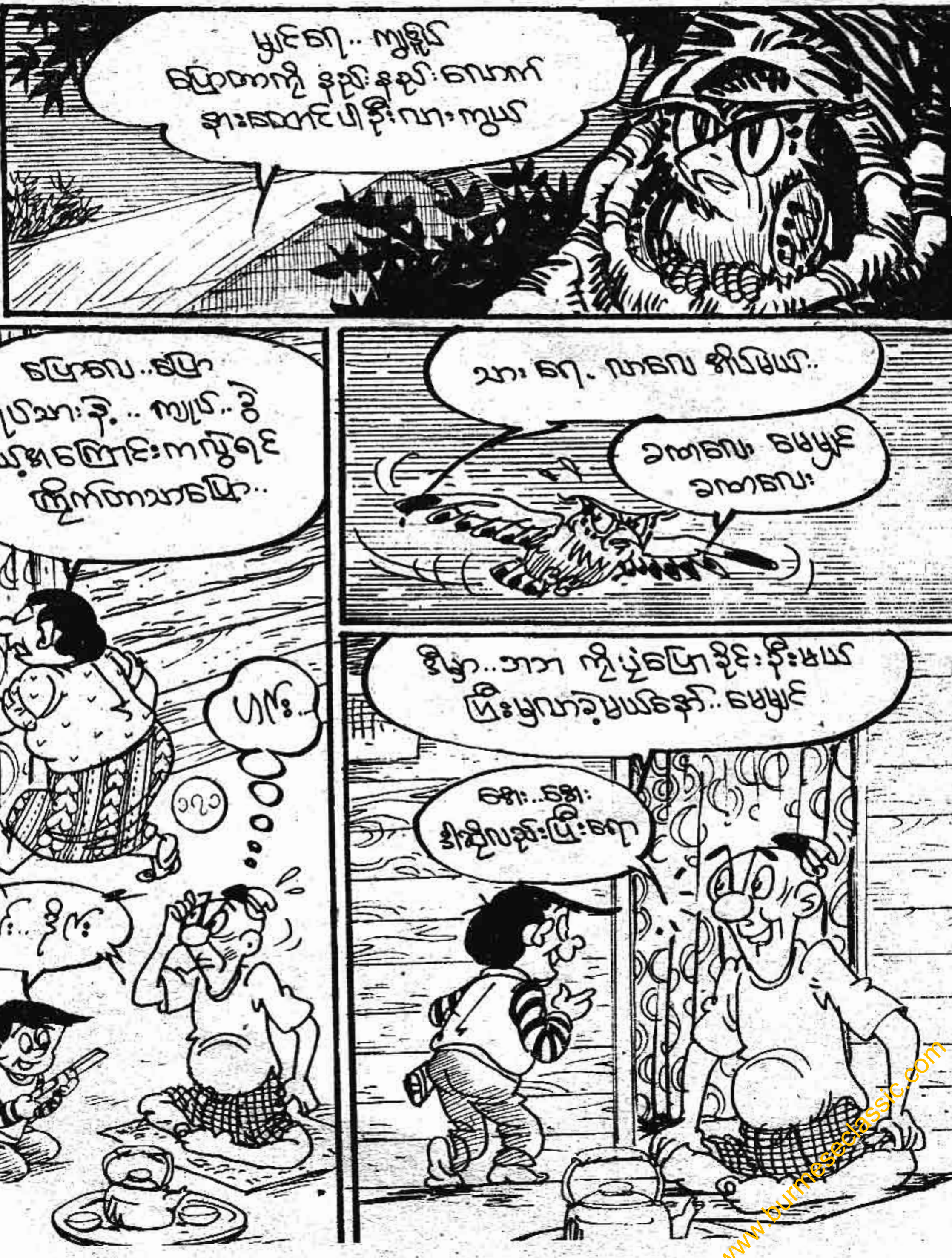
မှုင်ရေ.. ကျုပ်ပြောတာကို နည်းနည်းလောက် နားထောင်ပါဦးလားကွယ်
ပြောလေ..ပြော ကျုပ်သားနဲ့.. ကျုပ်..ဒီ ဂမယ်နဲ့ကြောင်းကကျူရင် ကြိုက်တာသာပြော..
သားရေ.. လာလေ စီးပါမယ်..
ခဏလေး မေမှုင် ခဏလေး
ဟင်း..
အိုး..အိုး..
ဒီမှာ..ဘဘ ကိုပုံပြောခိုင်းဦးမယ ပြီးမှလာခဲ့မယ်နော်..မေမှုင်
အေး..အေး ဒါဆိုလည်းပြီးရော

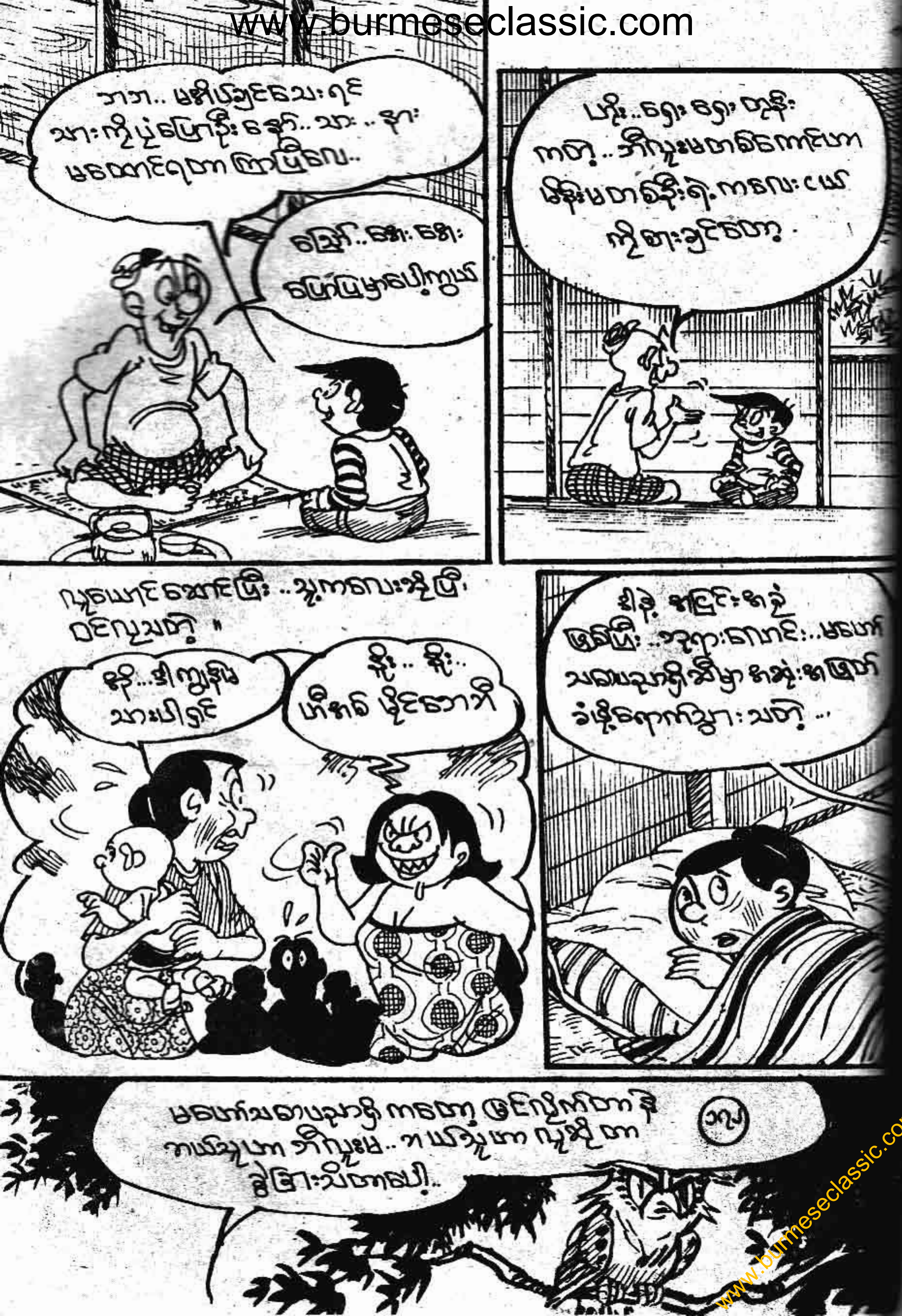
ဘဘ.. မဆီပြွင်လေးရှင် သားကို ပုံပြောဦး နော်.. သား.. နား မထောင်ရတာ ကြာပြီလေ..
ဪ.. အေး အေး ပြောပြမှာပေါ့ကွယ်
ဟိုး..ရှေး ရှေး တုန်း ကတော့.. ဘီလူးမတစ်ကောင်ဟာ မိန်းမတစ်ဦးရဲ့ ကလေးငယ် ကို စားချင်တော့
လူယောင်ဆောင်ပြီး.. သူ့ကလေးဆိုပြီး ဝင်လုသတဲ့ ။
နို့...ဒါကျွန်မ သားပါရှင်
နိုး.. နိုး.. ဟဲ့ဒါ ငါ့ကောင်ကွ
ဒါနဲ့ အငြင်းအခုံ ဖြစ်ပြီး ..ဘုရားလောင်း..မဟော် သဓာပညာရှိဆီမှာ အဆုံးအဖြတ် ခံဖို့ရောက်သွားသတဲ့ ...
မဟော်သဓာပညာရှိ ကတော့ မြင်လိုက်တာနဲ့ ဘယ်သူဟာ ဘီလူးမ.. ဘယ်သူဟာ လူဆိုတာ ခွဲခြားသိတာပေါ့..

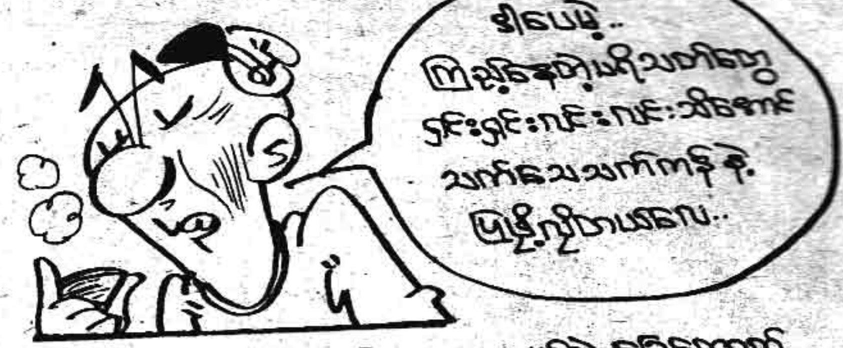
ဒါပေမဲ့..
ကြည့်ရှုနေတဲ့မရှိသတဲ့လော့
ရှင်းရှင်းကင်းကင်းသိမ်းဆောင်း
သက်သေသက်ကာနဲ့
မြှုပ်နှံလိုက်ပါမလေ..

ဒီတော့..မယောက်ျားက တစ်ယောက်ကို ကလေးငယ်ရဲ့ ခြေထောက်
တစ်ယောက်ကို ကလေးငယ်ရဲ့လက်ကို ကိုင်ပြီး ဆွဲစေသတဲ့ ။

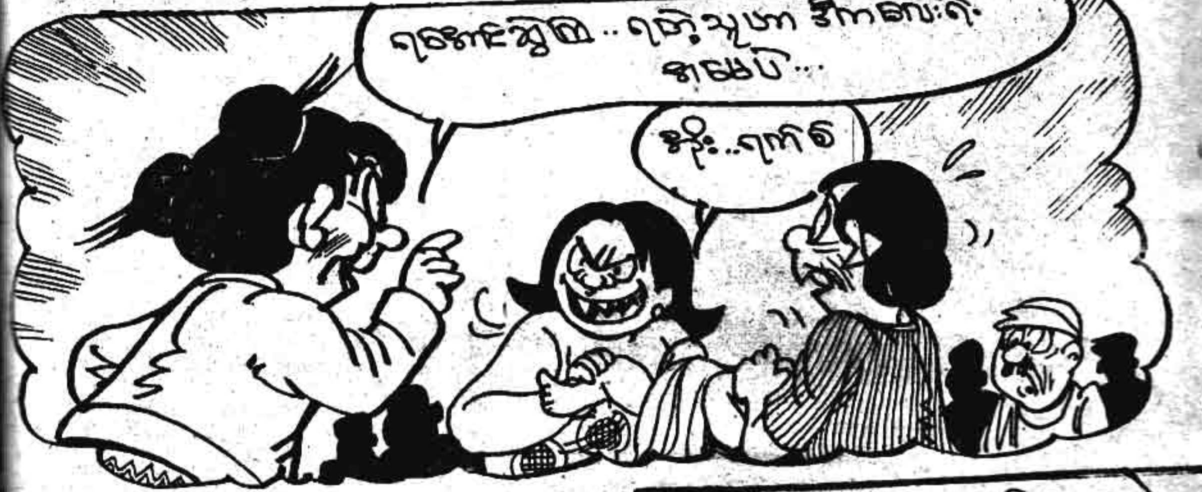
ရအောင်ဆွဲကြ.. ရတဲ့သူဟာ ဒီကလေးရဲ့ အမေပဲ...
နိုး..ရက်စ

ဒီတော့ ဘီလူးမက..အားကုန် ဆွဲတော့တာပေါ့
သူ့သားမှမဟုတ်တာကိုး

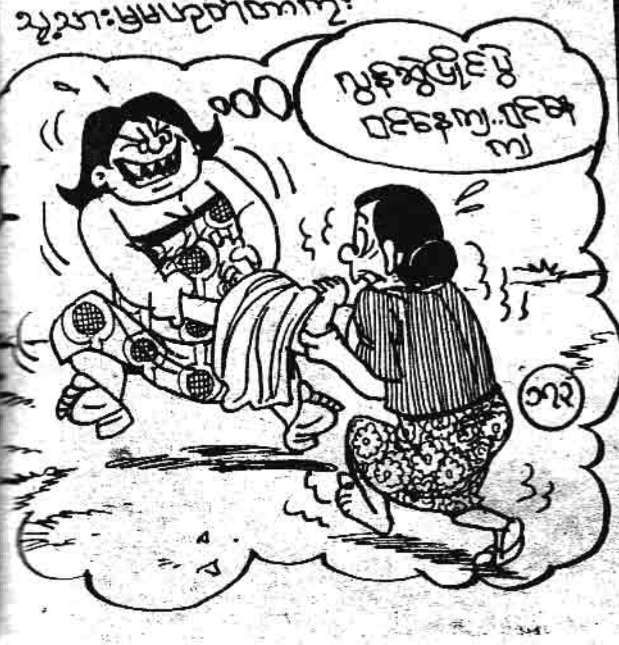
လွှတ်ဆွဲမြင်းမှ
ပိုင်စေနိုင်ကျ..ပျင်းဆ
ကျ

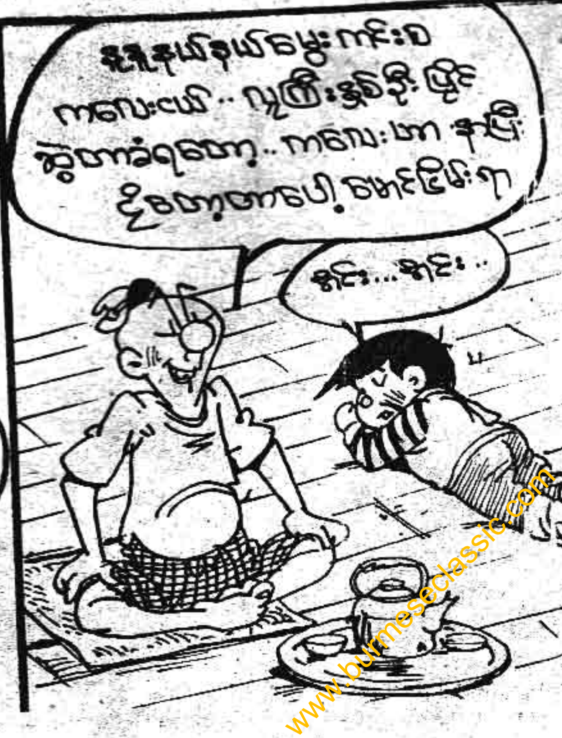
ဒီလိုနည်းနဲ့ ခမ်းကင်းစ
ကလေးငယ်.. လူကြီးနှစ်ဦးဆိုပြိုင်
ဆွဲတော့ရတော့.. ကလေးဟာ နာပြီး
ငိုတော့တာပေါ့ အမှန်မြင်မှာ
နိုး...နိုး..

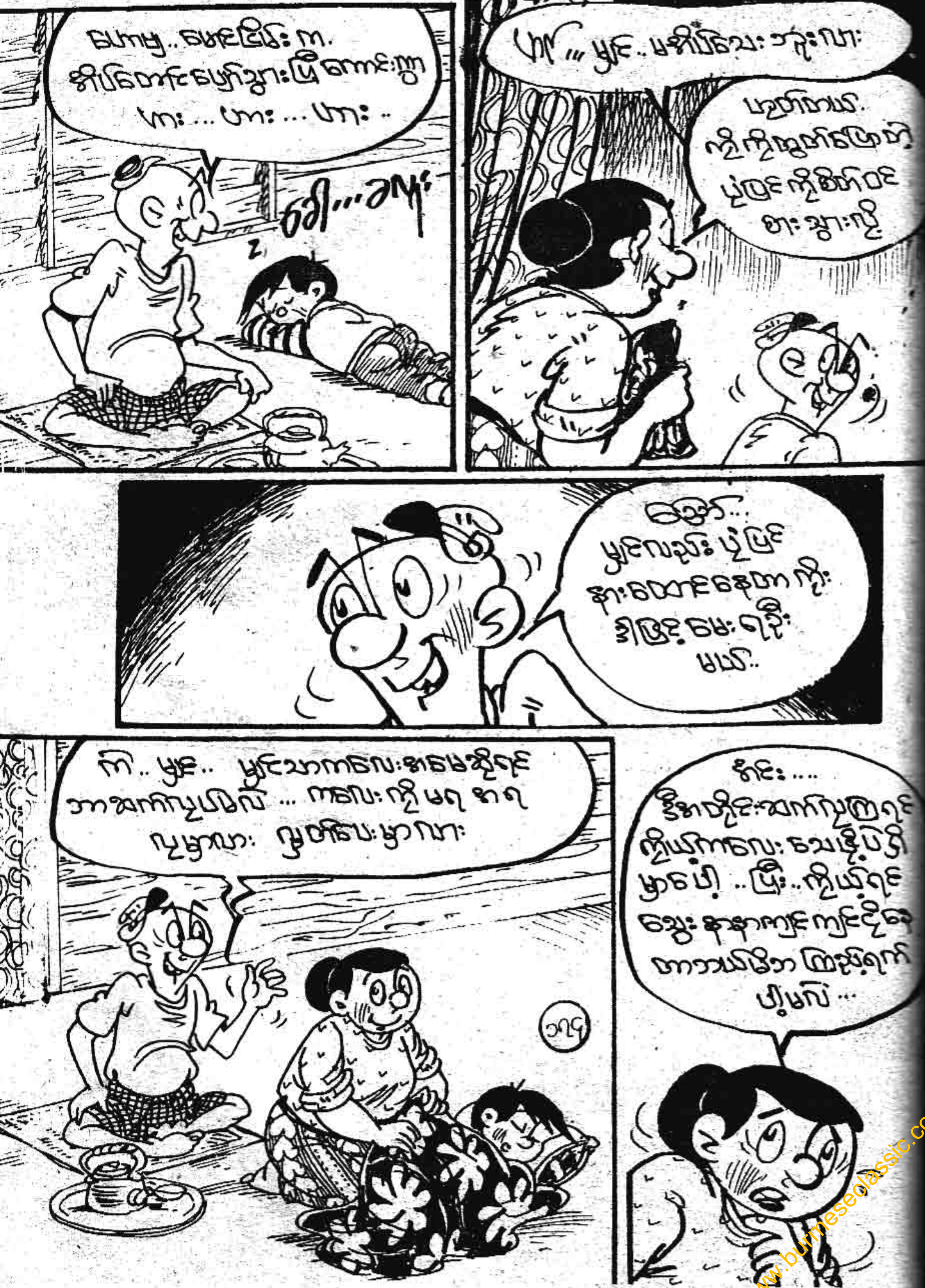
ပေါကျ.. မောင်ငြိမ်း က. ဒီပွဲတော် မျှော်သွားပြီ ကောင်းကျ ဟား... ဟား... ဟား..
ခေါ... ချူး
ဟယ်... မှန်.. မစီးပါသေးဘူးလား
ပွဲတော်သေး. ဘိုကိုမှတ်စေပြောတဲ့ မုံ့ပြင်ကို စိတ်ဝင် စားသွားလို့
ဪ... မုန့်ကလည်း မုံ့ပြင် နားထောင်နေတာကိုး ဒါဖြင့် မေးရဦး မယ်..
ကဲ.. မှန်.. မှုင်သာကလေး စာမေးဆိုရင် ဘာအကြံပေးမလဲ ... ကလေးကို မရ ဘရ လုပ်မှာလား ရှုပ်ပေးမှာလား
အင်း.... ဒီစာတိုင်းသက်လှုပ်ရင် ကိုယ်ကလေး သေရုံပါပဲ မှာပေါ့ .. ပြီး.. ကိုယ့်ရင် သွေး နာနာကျင်ကျင်ပဲ တော့သိမှာ ကြည့်ရက် ပါ့မလဲ ...

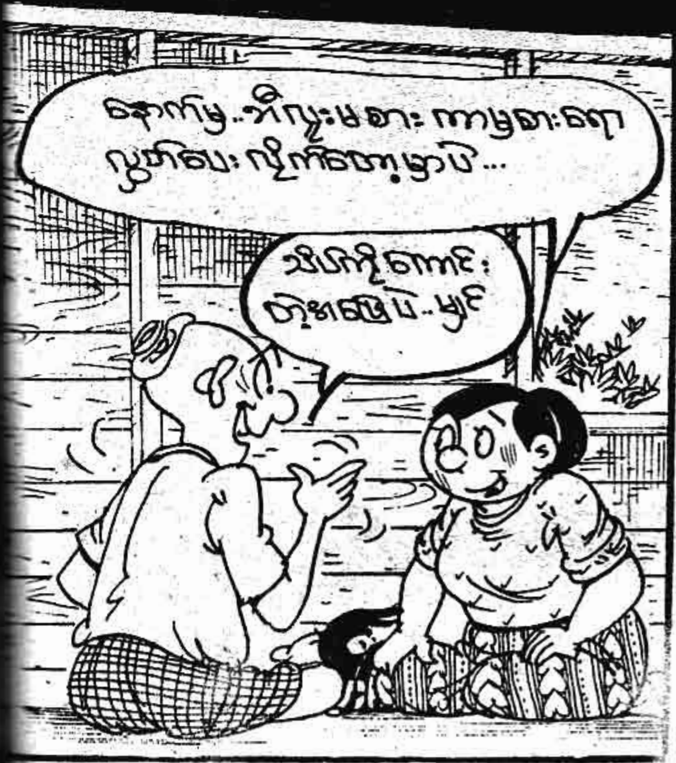
နောက်မှ..ကိုလူးမစား ကာမှစားရော လှုပ်ပေးလိုက်တော့မှာပါ...
သိပ်ကိုကောင်း တဲ့အကြံပဲ..မျှင်

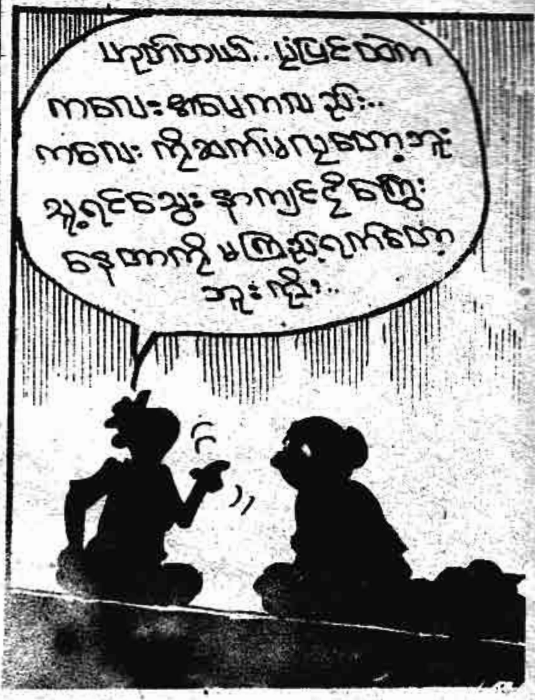
ဟုတ်တယ်..ပုံပြင်ထဲက ကလေးစာမကာလ ညီး.. ကလေးကိုအကြံပေးလှုပ်တော့ဘူး သူ့ရင်သွေး နာကျင်ဦးတွေး နေတာကို မကြည့်ရက်တော့ ဘူး ညီး..

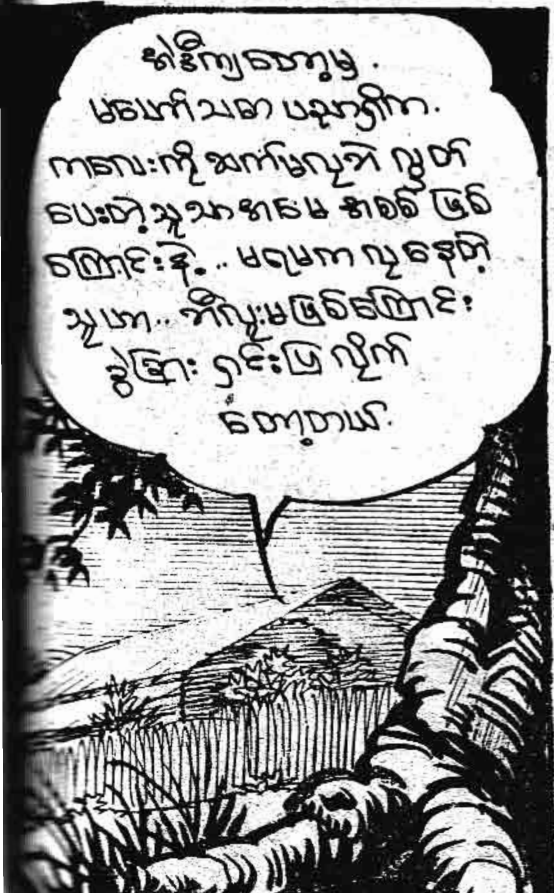
ဒါ့ကြောင့်မို့ မမောက်သေစာ ပသုက္ခိက. ကလေးကို အကျမွေ့လှုပ် လှုပ် ပေးတဲ့သူ့အဖေအမေ အစစ် ဖြစ် ကြောင်းနဲ့.. မရှမက လှုနေတဲ့ သူဟာ.. ကိုလူးမဖြစ်ကြောင်း ခွဲခြားဥင်းပြ လိုက် တော့တယ်.

ပုံပြင်ဆုံး အားပြီးနောက် သည်း
မသေးမှုန်ကား ဒိပ်ရာထဲ မဟင်းသေးပဲ
တစ်ခုံတစ်ရာကို ဂေါးဂေါး နက်နက်
စဉ်းစား နေဟန်ရှိသဖြင့်။

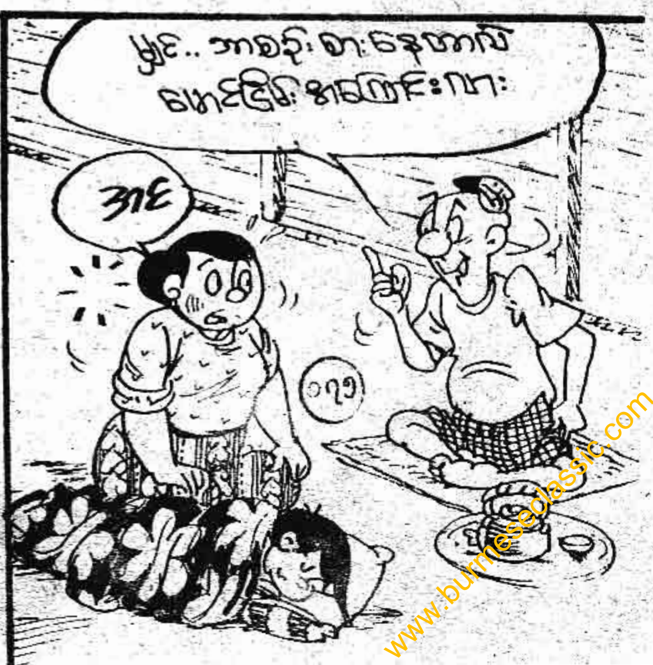
မှုံ.. ဘာစဉ်းစားနေတာလဲ အောင်မြင်ပြီးဆုံးကြောင်းလား
အင်

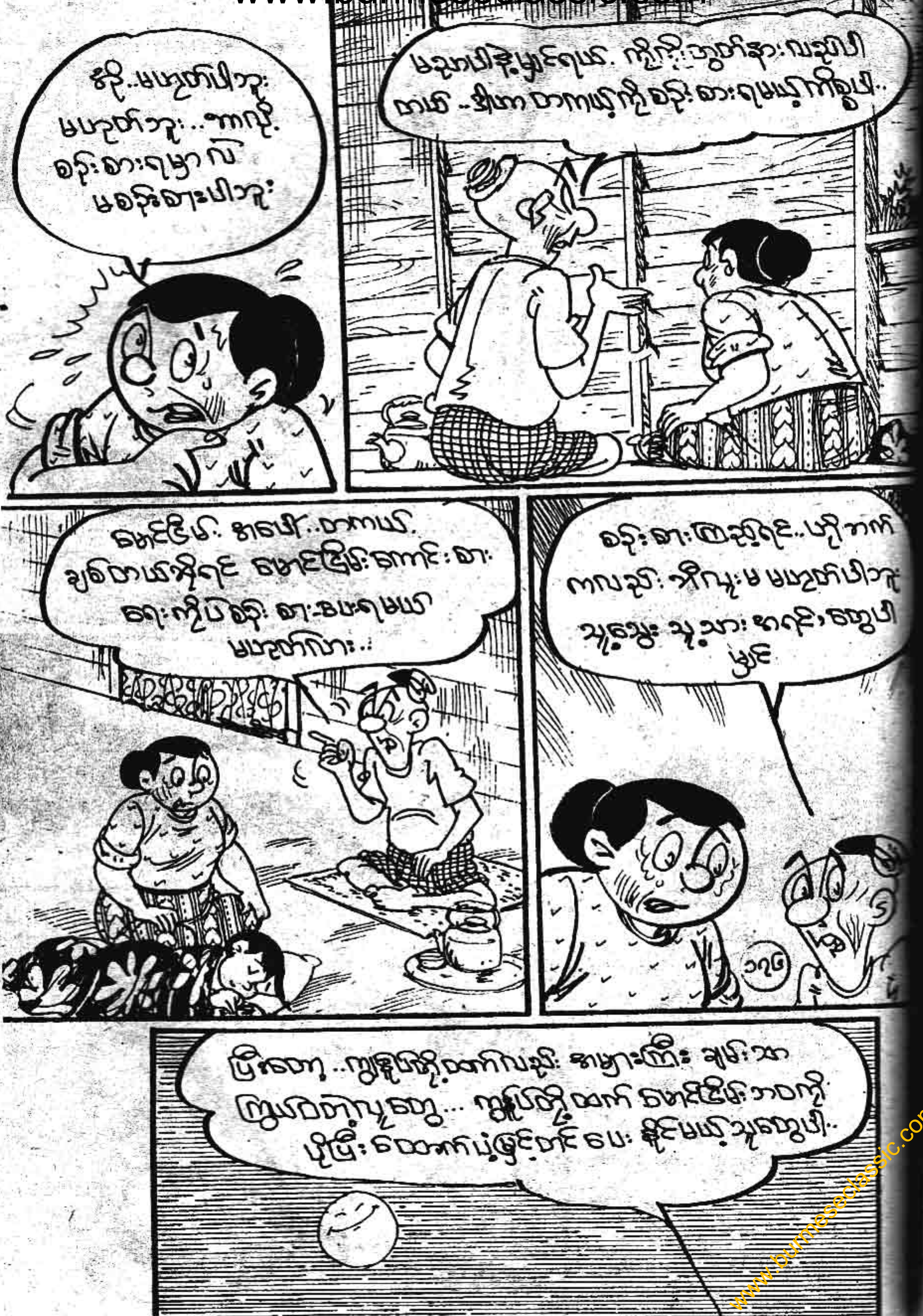
ဒီ..မဟုတ်ပါဘူး မဟုတ်ဘူး...ဘာလို့ စဉ်းစားရမှာလဲ မစဉ်းစားပါဘူး
မညာပါနဲ့မျှင်ရယ်. ကိုကို့ ဘွတ်နားလည်ပါ တယ် ..ဒါဟာ တကယ့်ကို စဉ်းစားရမယ့်ကိစ္စပါ..
အောင်မြင့်မ. ဒါပေါ့..တကယ်. ချစ်တယ်ဆိုရင် အောင်မြင့်ကောင်းစား ရေးကိုပဲ စဉ်းစားပေးရမယ် မဟုတ်လား..
စဉ်းစားကြည့်ရင်..ဟိုဘက် ကလည်း အိုကျုံးမ မဟုတ်ပါဘူး သူ့ရွေး သူ့သား စာရင်, တွေ့ပါ မျှင်
ပြီးတော့ ..ကျုပ်တို့ထက်လည်း အများကြီး ချမ်းသာ ကြွယ်ဝတဲ့သူတွေ... ကျုပ်တို့ထက် အောင်မြင့်ဘဝကို ပံ့ပိုးပြီး ပိုကောင်းအောင် မြှင့်တင်ပေး နိုင်မယ့်သူတွေပါ..

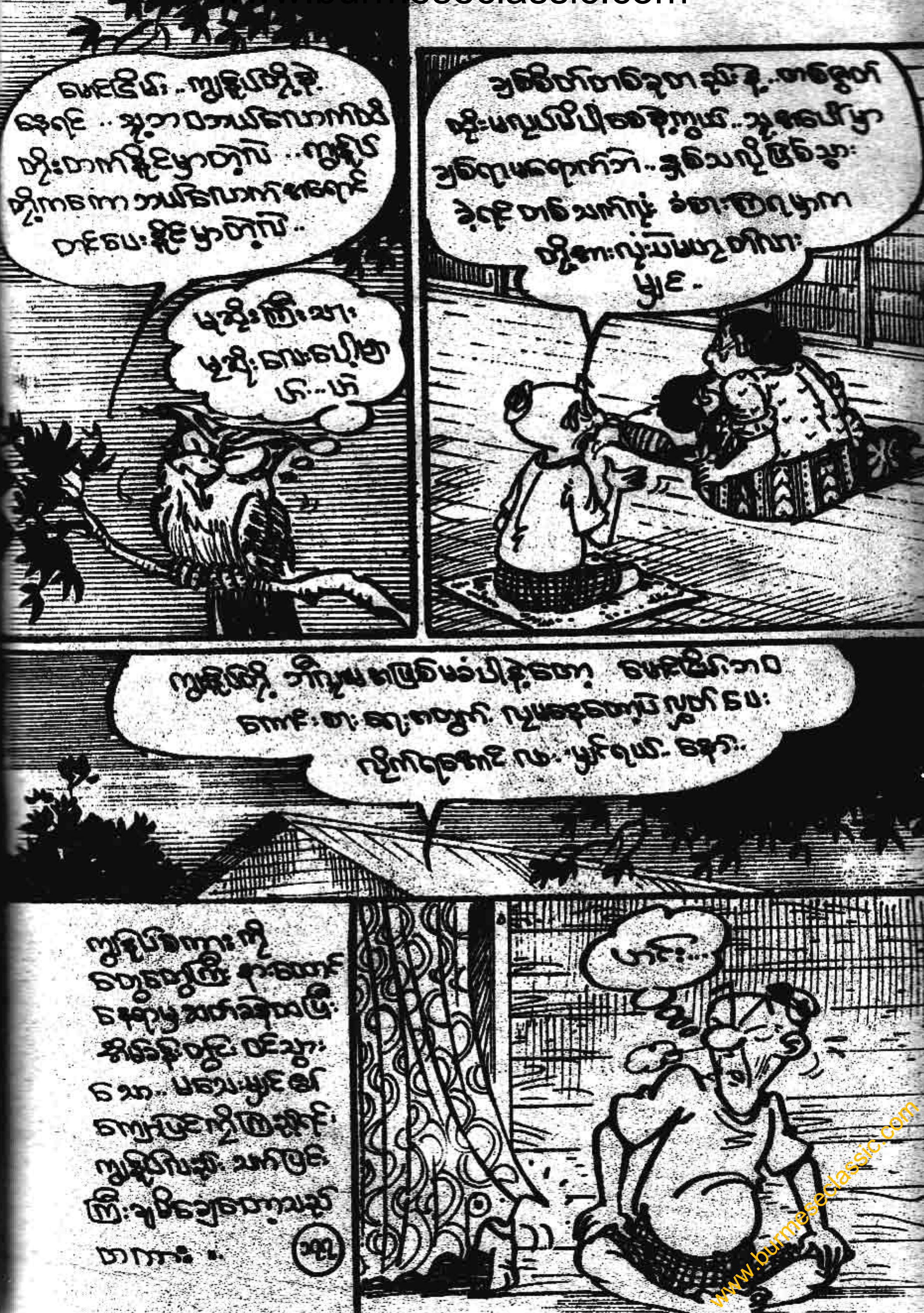
မောင်ငြိမ်း.. ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့
နေ့ရှင်.. သူ့ဘဝအသိုက်ကလေးကို
ထိုးဖောက်နိုင်မှာတဲ့လဲ.. ကျွန်ုပ်
တို့ကကော ဘယ်အသိုက်ကလေးစောင့်
တင်ပေးနိုင်မှာတဲ့လဲ..
မုဆိုးကြီးသား
မုဆိုးလေးပေါ့ကွာ
ဟဲ..ဟဲ
အဖိုးတော်တော်ခုတော့ ညီးနဲ့..တစ်ခွက်
ဆိုးမလုပ်ပါပါစေနဲ့ကွယ်..သူ့အပေါ်မှာ
အဖြစ်ကျေမရောက်ကြဘဲ..နှစ်ခါသည်ဖြစ်သွား
ခဲ့ရင် တစ်သက်လုံး ခံစားရမှာက
ကိုယ်အားလုံးပဲမဟုတ်ပါလား
မျှင..
ကျွန်ုပ်တို့ ဘိုးကျွမ်းဖြစ်ခဲ့ပါနဲ့တော့ မောင်ငြိမ်းဘဝ
ကောင်းစားရေးတွက် လူမနေတော့ပါ လွှတ်ပေး
လိုက်ရတော့မှာပဲ လေး.. မှုန်ရယ်.. နော်..
ဟင်း..

ကျွန်ုပ်စကားကို
တွေတွေကြီး နားထောင်
နေရာမှ ဆတ်ခနဲထပြီး
အိမ်ခန်းတွင်းဝင်သွား
စေသာ.. မခေမှုန်ပါ
ကျွမ်းမြင့်ကိုကြည့်ရင်း
ကျွန်ုပ်ပါသည်း သက်ပြင်း
ကြီးချမိလေသည်
တကား ။

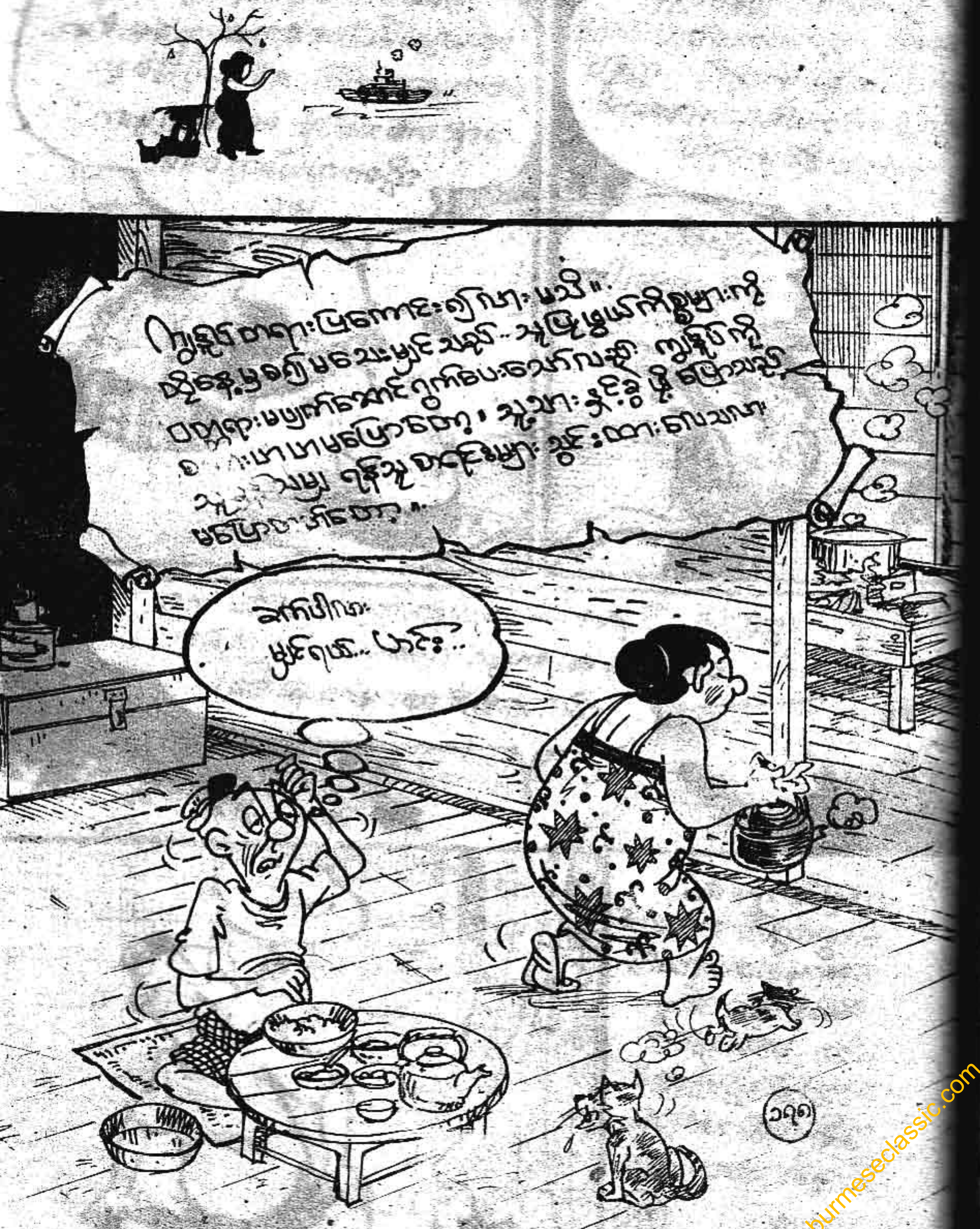
ကျွန်ုပ် တရားပြကောင်း၍လား မသိ။ ထိုနေ့မှစ၍ မသေးမျှင်သည်.. အပြုံးမွှေယက်ကိစ္စများကို ဝတ္တရားမပျက်ဆောင်ရွက်ပေးသော်လည်း ကျွန်ုပ်ကို စကားမာမာမပြောတော့၊ သူ့သား၏ဥစ္စာ မှီ ပြောသည့် [illegible] သမျှ ရှိသူ စာရေးများ ဘွင်းထားပေသလား မပြော[illegible]ပါတော့။
ဆက်ပါဦး မှုင်ရယ်... ဟင်း..

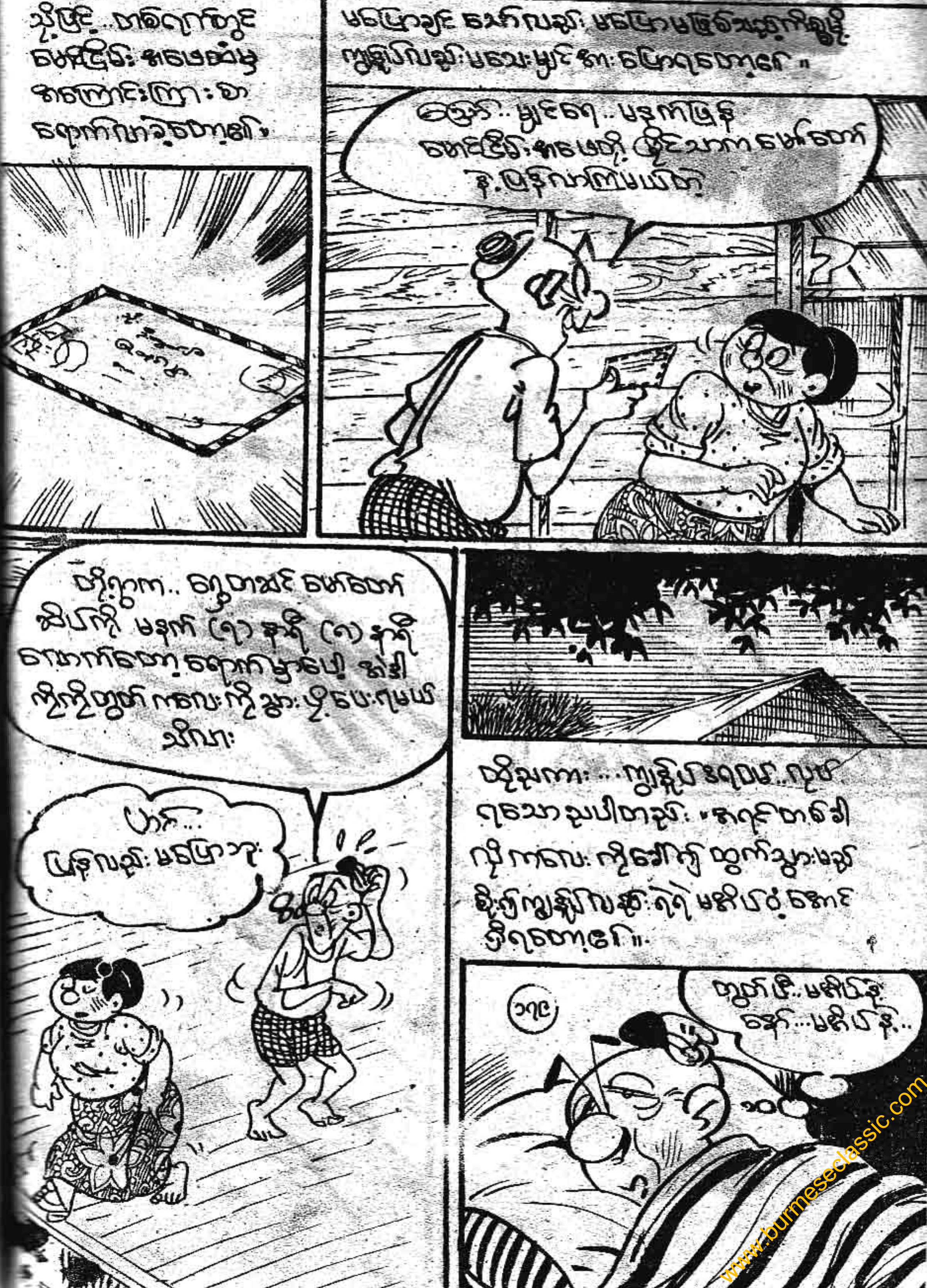
သို့ဖြင့်..တစ်ရက်တွင် ပေါ်ဦးမြင်း အဖေထံမှ အကြောင်းကြားစာ ရောက်လာခဲ့တော့၏။
မပြောချင်ပေမဲ့လည်း မပြောမဖြစ်သည့်ကိစ္စမို့ ကျွန်ုပ်လည်း မသေးမှုံအား ပြောရတော့၏။
အေးဗျ.. မှုံရေ.. မနက်ဖြန် ပေါ်ဦးမြင်း အဖေတို့ ဖိုးသကာ ပေါ်တော် နဲ့ ပြန်လာကြမယ်တဲ့
ဒို့ရွာက.. ရွှေတာဆင် ပေါ်တော်ဆိပ်ကို မနက် (၇) နာရီ (၈) နာရီ လောက်တော့ ရောက်မှာပေါ့ အဲဒီ ကိုကိုထွတ် ကလေးကို သွားပို့ပေးရမယ် သိလား
ဟင်... ပြန်လည်း မပြောဘူး
ထိုညကား...ကျွန်ုပ် ဒရမ..လုပ်ရသော ညပါတည်း။ အရင်တစ်ခါ လို ကလေး ကိုခေါ်ကြ ထွက်သွားမည် စိုး၍ ကျွန်ုပ်လည်း ရဲရဲ မအိပ်ဝံ့အောင် ဖြစ်ရတော့၏။
ထွတ်ပီ.. မအိပ်နဲ့ နော်...မအိပ်နဲ့..

မလေးမှုန်ကိုတစ်ညလုံး အုပ်ထိန်းစောင့်နေရသဖြင့် အိပ်ပျက်ခဲ့သော ကုလားကြီးမှာလည်း အာရုဏ်တက်ချိန်ရောက်ကျမှ မှေးခနဲဖြစ်သွားတော့၏။

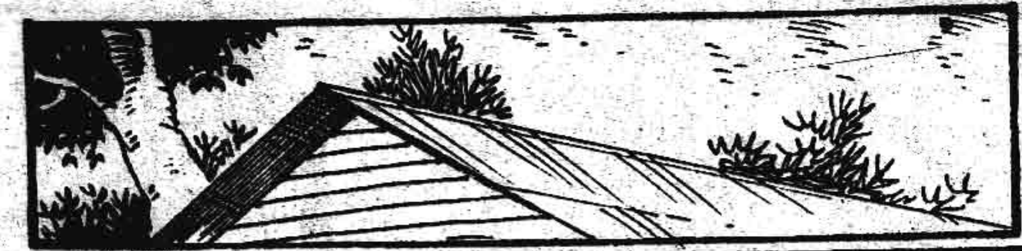

မည်မျှမှေးသွားမိသည်မသိ။ အောင်ငြိမ်း၏အော်ဟစ်သံကြားမှ ကုလားကြီးလန့်နိုး လာတော့၏။

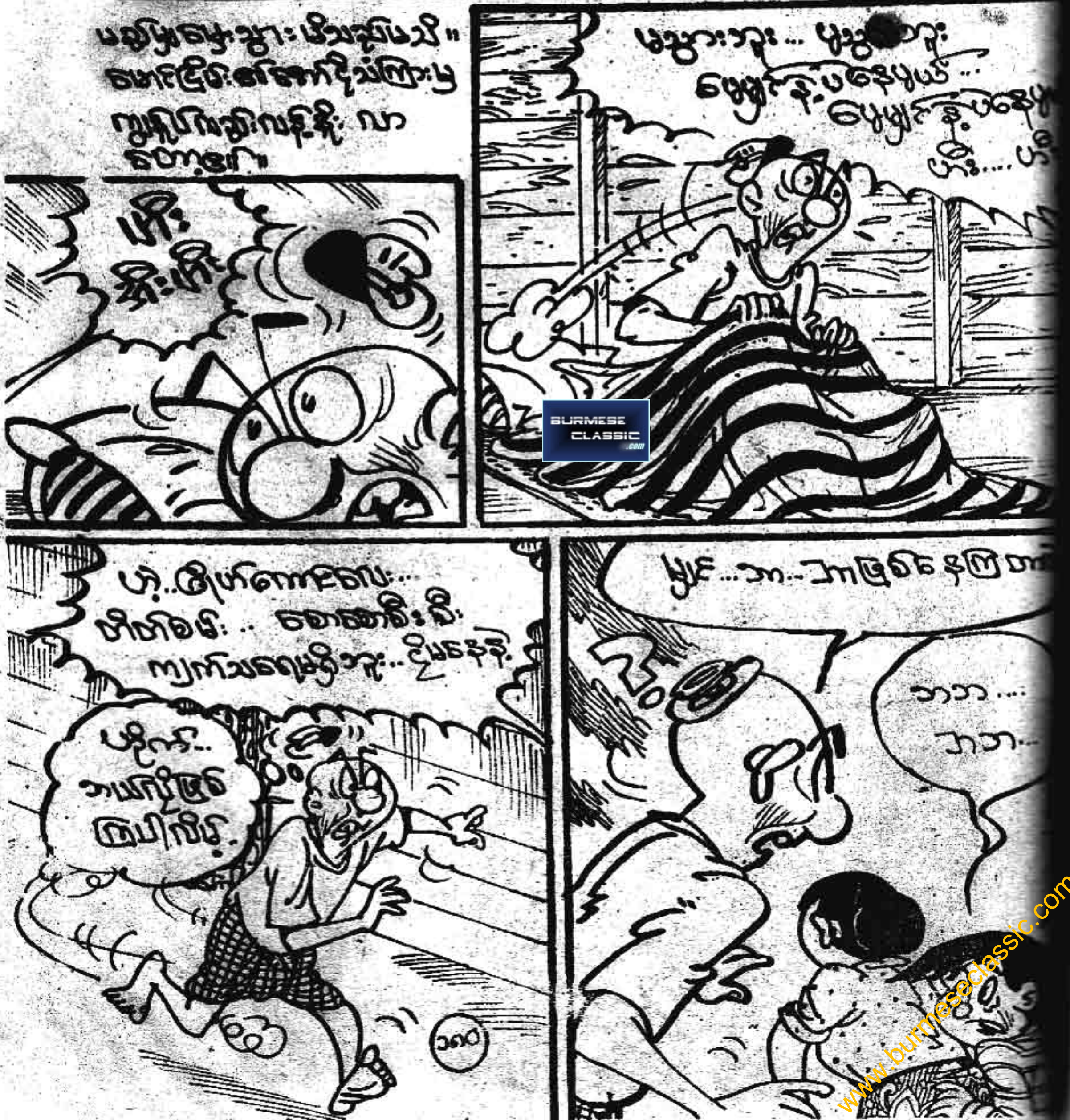

မသွားဘူး... မသွား ဘူး
မေမေ့နဲ့ပဲနေမယ်...
မေမေ့နဲ့ပဲနေမှ
ဟီး.... ဟ
ဟိုး
အိုးဟိုး
ဟဲ့..ဖိုးကာလာလေး... ဟိုဟိုဒင်း.. စောစောစီးစီး ကျက်သရေမရှိဘူး...ငိုမနေနဲ့
ဟိုက်... ဘယ်လိုဖြစ် ကြပါလိမ့်
မှုန်...ဘာ..ဘာဖြစ်နေတာ
ဘာဘာ.... ဘာဘာ...

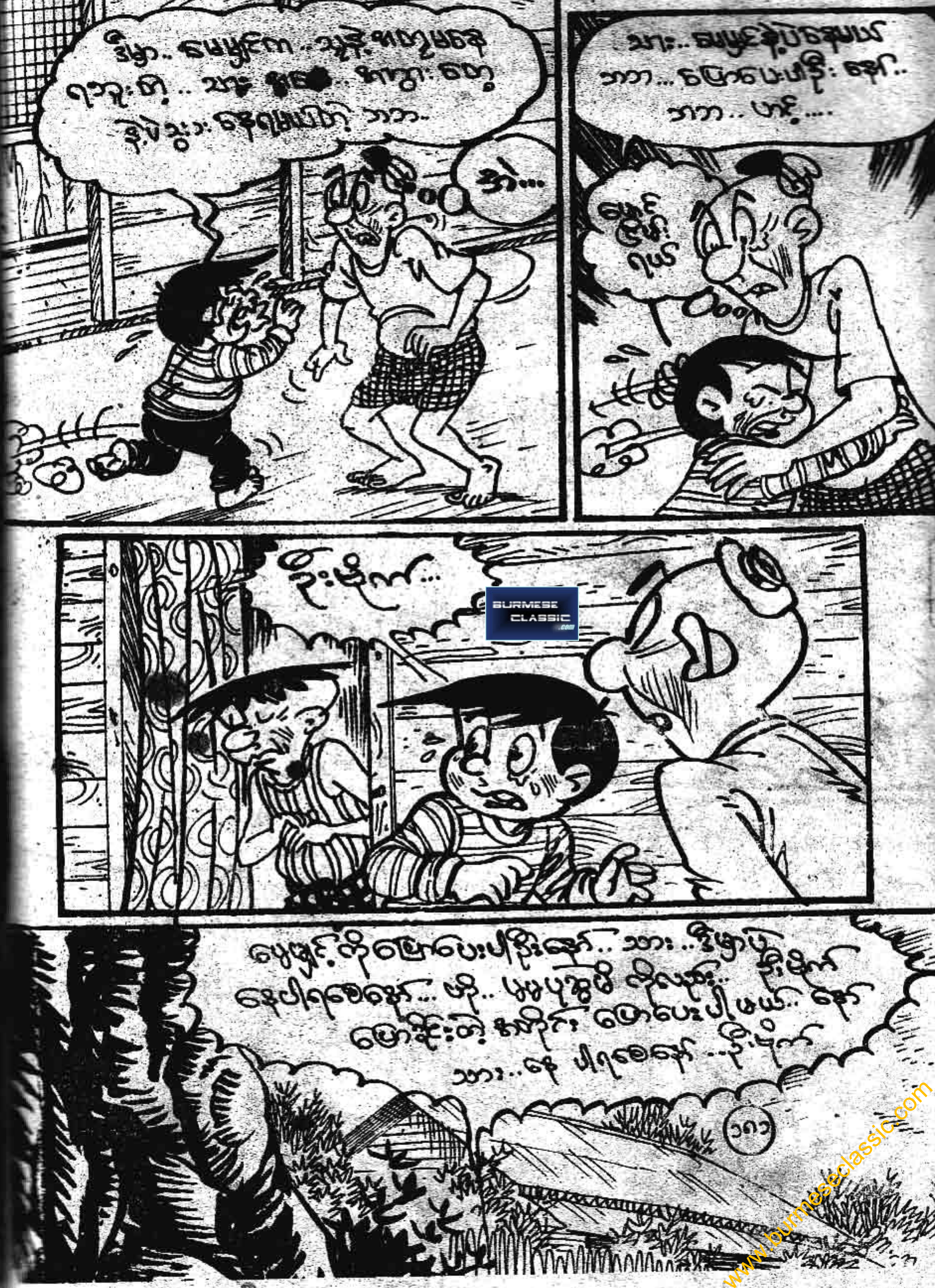
ဒီမှာ.. မေမွန်က.. သူ့နဲ့ အတူမနေ ရဘူးတဲ့.. သား မွေး.. ဘကြီး တော့ နဲ့ပဲ သွား နေရမယ်တဲ့ ဘဘ..
အဲ...
သား.. မေမွန်နဲ့ပဲ နေမယ် ဘဘ... ပြောပေးပါဦး နော်.. ဘဘ.. ဟင့်....
မွင် ဖြစ် ရယ်
ဦးမိုက်...
မေမွန့်ကို ပြောပေးပါဦးနော်.. သား.. ဒီမှာပဲ ဦးမိုက် နဲ့ နေပါရစေနော်... ဟို.. မမပုစွန် ကိုလည်း.. ဦးမိုက် ပြောခိုင်းတဲ့ အကြောင်း ပြောပေးပါမယ်.. နော် သား.. နေ ပါရစေနော်...ဦးမိုက်

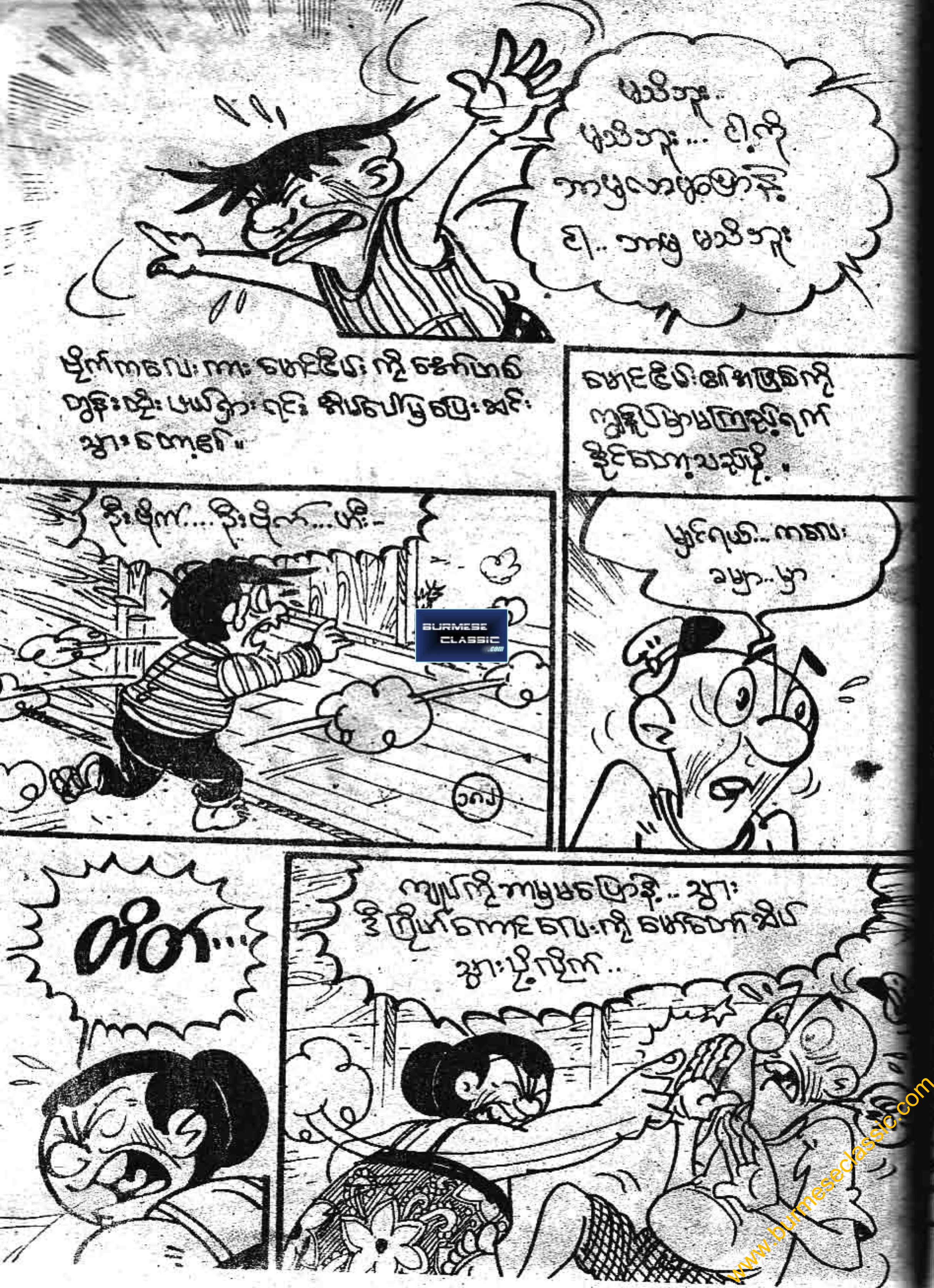
မသိဘူး.. မသိဘူး... ငါ့ကို ဘာမှလာမမေးနဲ့ ငါ.. ဘာမှ မသိဘူး
မိုက်ကလေးကား မောင်ဦမ်းကို ဇောက်ပါ၍ တွန်းထိုး ပယ်ရှားရင်း အိမ်ပေါ်မှ ပြေးဆင်း သွားလေတော့၏ ။
မောင်ဦမ်းတို့အဖြစ်ကို ကျွန်ုပ်တို့မကြာမီ သိရ နိုင်တော့သည်ပို့ ။
ဦးဗိုလ်....ဦးဗိုလ်....ဟီး-
မှိုင်ရယ်... ကလေး ခမျာ.. မှာ
ဟဲ့...
ကျုပ်ကို ဘာမှမပြောနဲ့.. သွား ဒီ ကြိုက်ကောင်လေးကို မေးဖောက်ဆိပ် သွားပုံ့ကြိုက်..

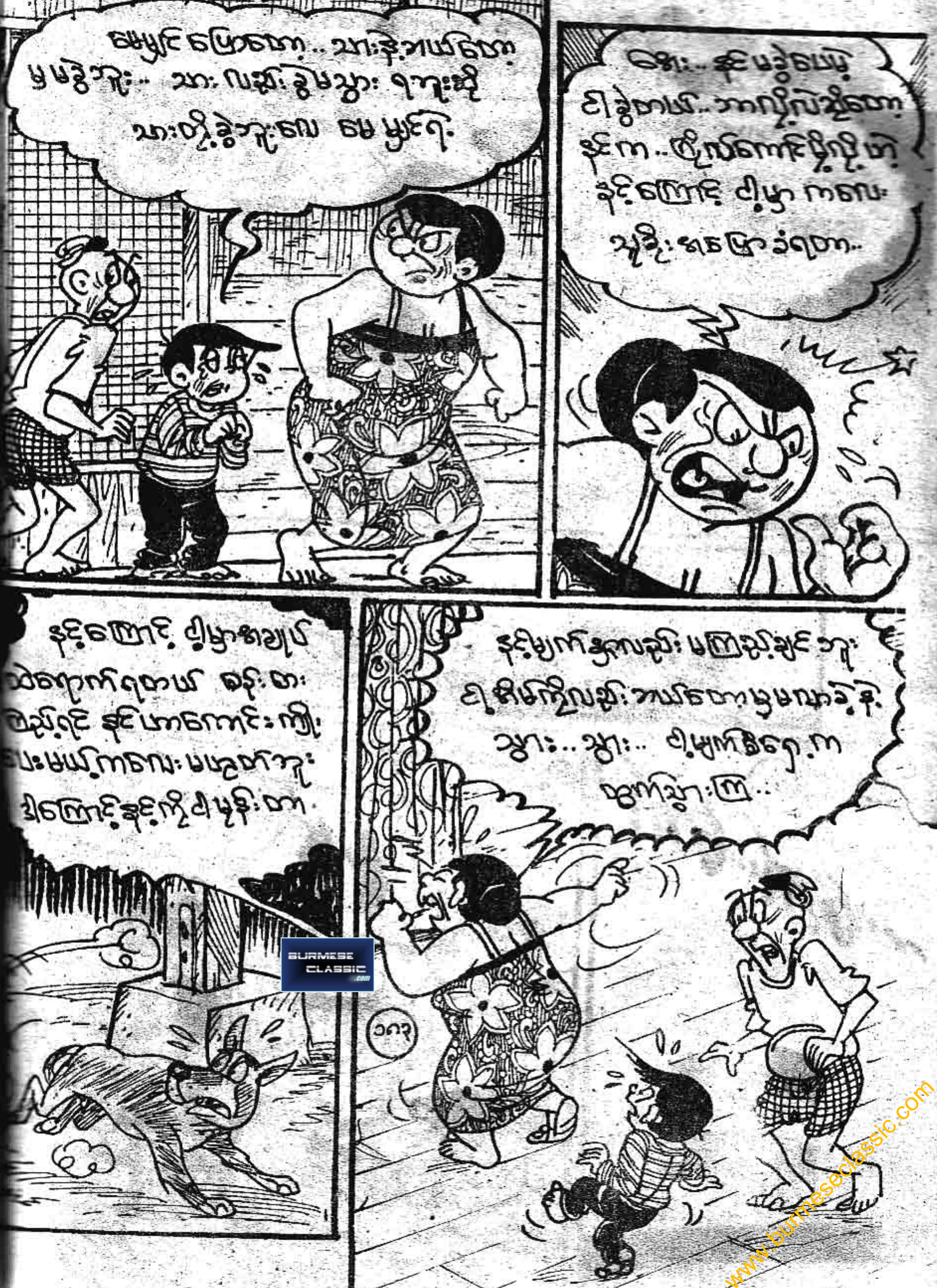
မေမှုန် ပြောတော့.. သားနဲ့ဘယ်တော့ မှ မခွဲဘူး.. သား လည်း ခွဲမသွား ရဘူးဆို သားတို့ခွဲဘူးလေ မေ မှုန်ရဲ့
အေး.. နင်မခွဲပေမဲ့ ငါခွဲတယ်.. ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ နင်က.. တိုညံကောင်မှိုက်လို့ပဲ နင့်ကြောင့် ငါ့မှာ ကလေး ဆိုး မွေးခဲ့ရတာ..
နင့်ကြောင့် ငါ့မှာ အချုပ် ထဲရောက်ရတယ် ခုလည်း ကြည့်ရင် နင်ဟာကောင်းကျိုး ပေးမယ့်ကလေး မဟုတ်ဘူး ဒါကြောင့်နင့်ကို ငါမုန်းတာ
နင့်မျက်နှာလည်း မကြည့်ချင်ဘူး ငါ့ အိမ်ကိုလည်း ဘယ်တော့မှ မလာခဲ့နဲ့ သွား.. သွား.. ငါ့မျက်စိရှေ့က ထွက်သွားကြ..

တွေ့ဆုံကြုံကြ.. လောကဓမ္မတာ ဖြစ်မြဲ ပါတည်း။ အောင်ငြိမ်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ကား မမျှော်လင့်ဘဲ.. မမျှော်လင့်ဘဲ ခွဲရချေပြီ။

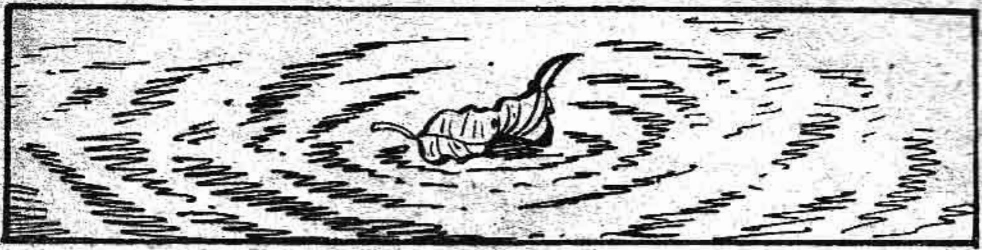

သားတစ်ယောက်အဖြစ်ရည်ရွယ်ချစ်ခဲ့ရသည်.. ယခုမူ မထင်ဘဲ ခွဲရသည်မို့.. ကျွန်ုပ်ရင်ထဲ မချိတော့။

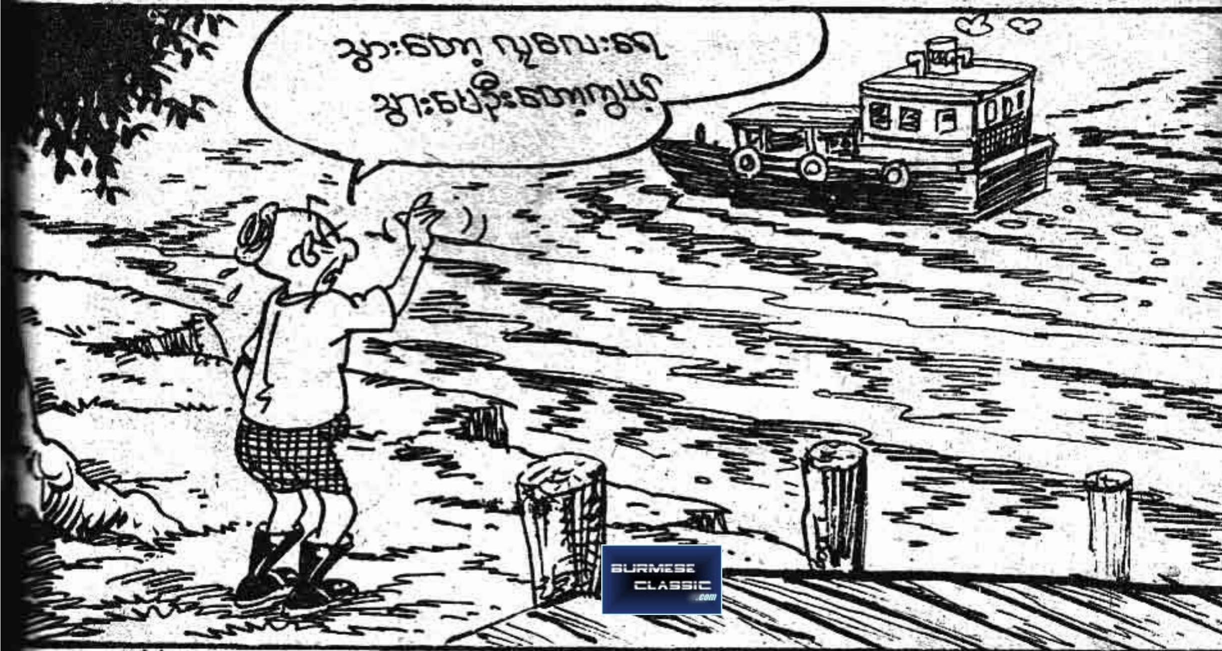

မချိသော်လည်း
သူ့ဘဝ သူ့အနာဂါတ်
လေးတင့်တယ်ကောင်း
စားမည့်အရေးပေမို့
ကြိုသိနှင့်သွားကာ..
ဖြေသိမ့်ရတော့၏..
ကျေနပ်ရတော့၏။

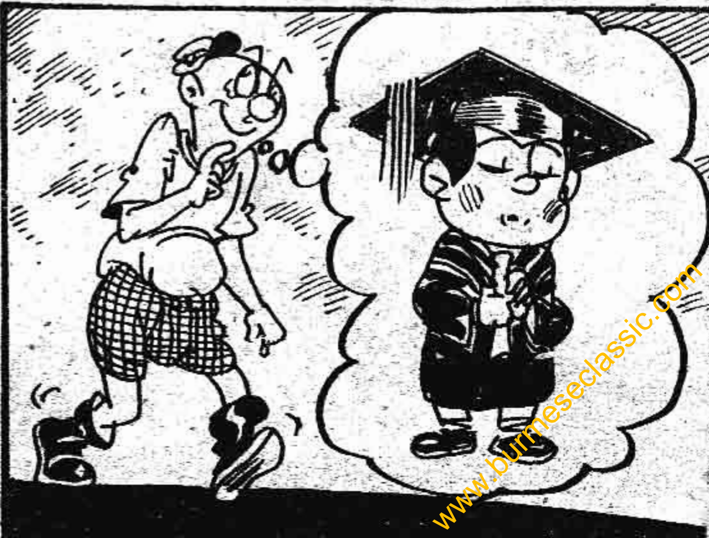

ဟိုပုံ..ချောင်းဘေး မရန်းကြီး တစ်ပင်အောက်ပါပဲ..ပုဆိုး ကိုခြုံပြီး တရှိုက်ရှိုက် ငိုရှိုက် နေသူကား မည်သူများ ပေနည်း။

ဪ...တပည့်ကျော် မိုက်ကလေးပါတကား။ မောင်ငြိမ်းပါသွားသော မော်တော်ကလေးကို ကြည့်ရင်း ငိုရှိုက်နေခြင်းပါပေ။

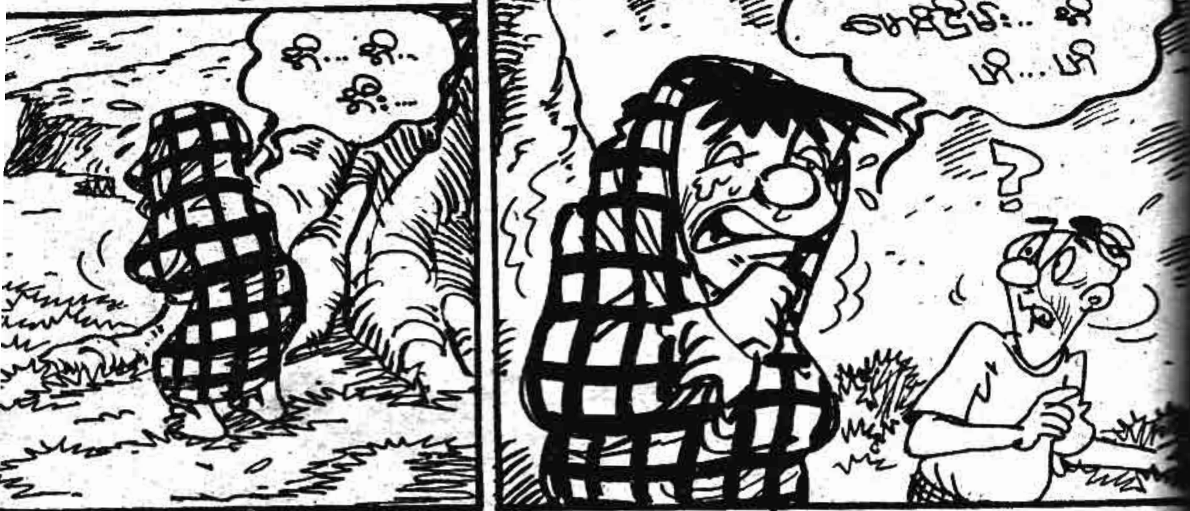
ဟီ... ဟီ...
ဟီး...
မောင်ငြိမ်း... ဟီ
ဟိ... ဟိ
?

သူ့မျက်ရည်ကို လူမသိအောင် ရုပ်ဖျက် ငိုကြွေးနေရှာသည့် တပည့်ကျော် မိုက်ကလေးကို စိတ်အေးအောင့် မျက်နှာမပေး လိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း အသာပင် လှည့်ထွက်ခဲ့တော့၏။

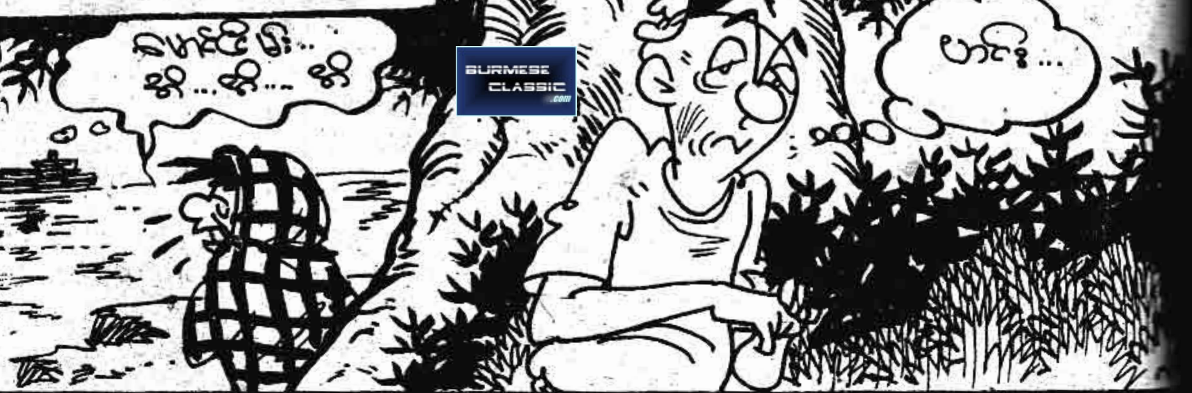

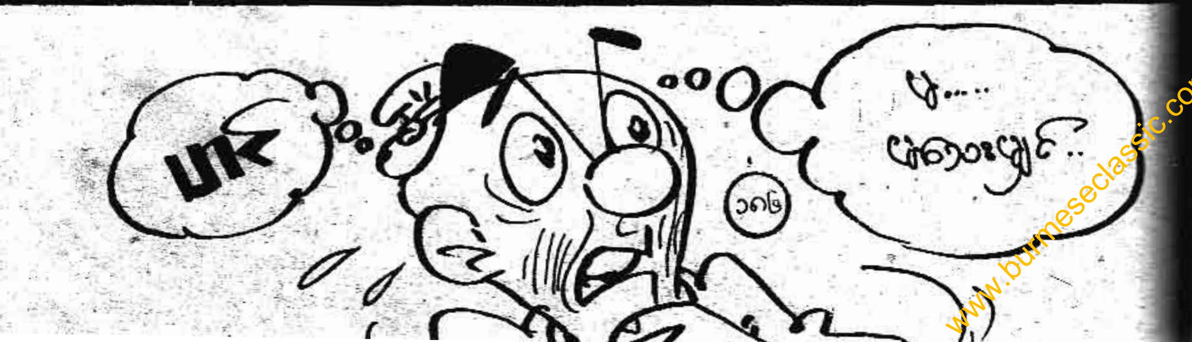

ဟုတ်ပါသည်။ မသေးမှုန်ပါတည်း။ စောစောက..ဟိုလူးက..ကခဲ့သော မသေးမှုန်တစ်ယောက် တရွေ့ရွေ့သွားနေပြီဖြစ်သော မော်တော်လေးကို မမှိတ်မသုန် ကြည့်နေရှာလေချေ၏။

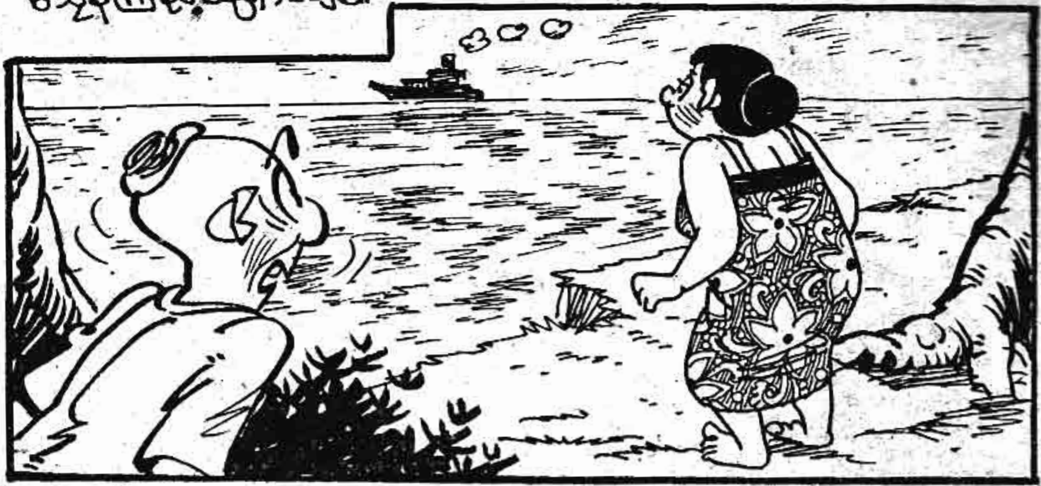

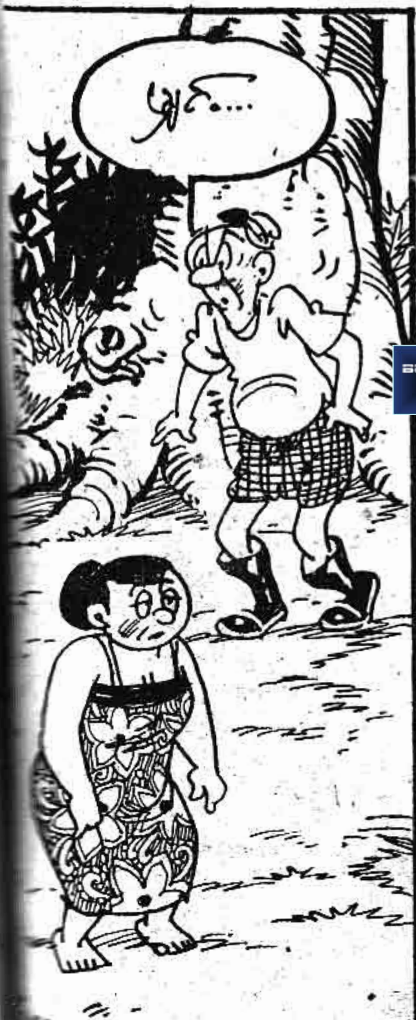

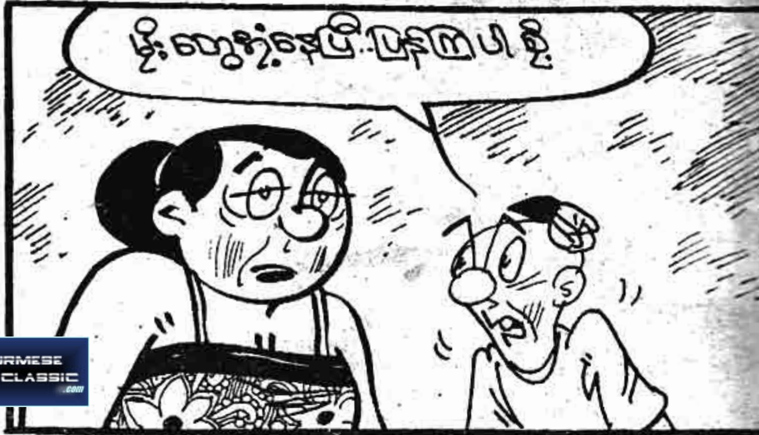
မိုးတော့ချုပ်နေပြီ..ပြန်ကြပါစို့

မသေးမှုန်တစ်ယောက် စောစောကစိတ်တင်း ထားသမျှ ယခုမူ မထိန်းနိုင်တော့.. ကျွန်ုပ်.. ရင်ခွင်ထဲ တိုးဝင်ကာ..ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုကြွေး ရှာချေတော့၏။

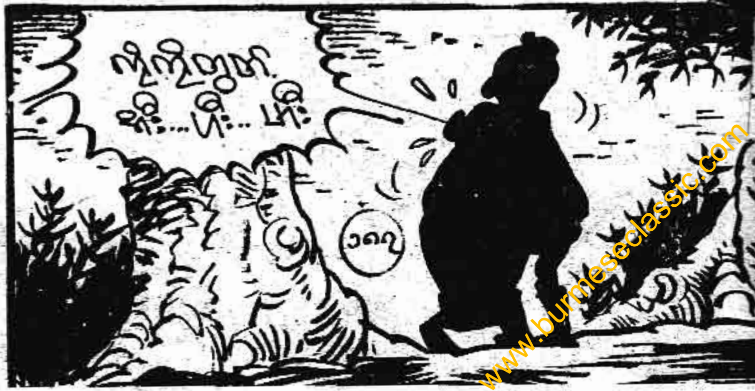

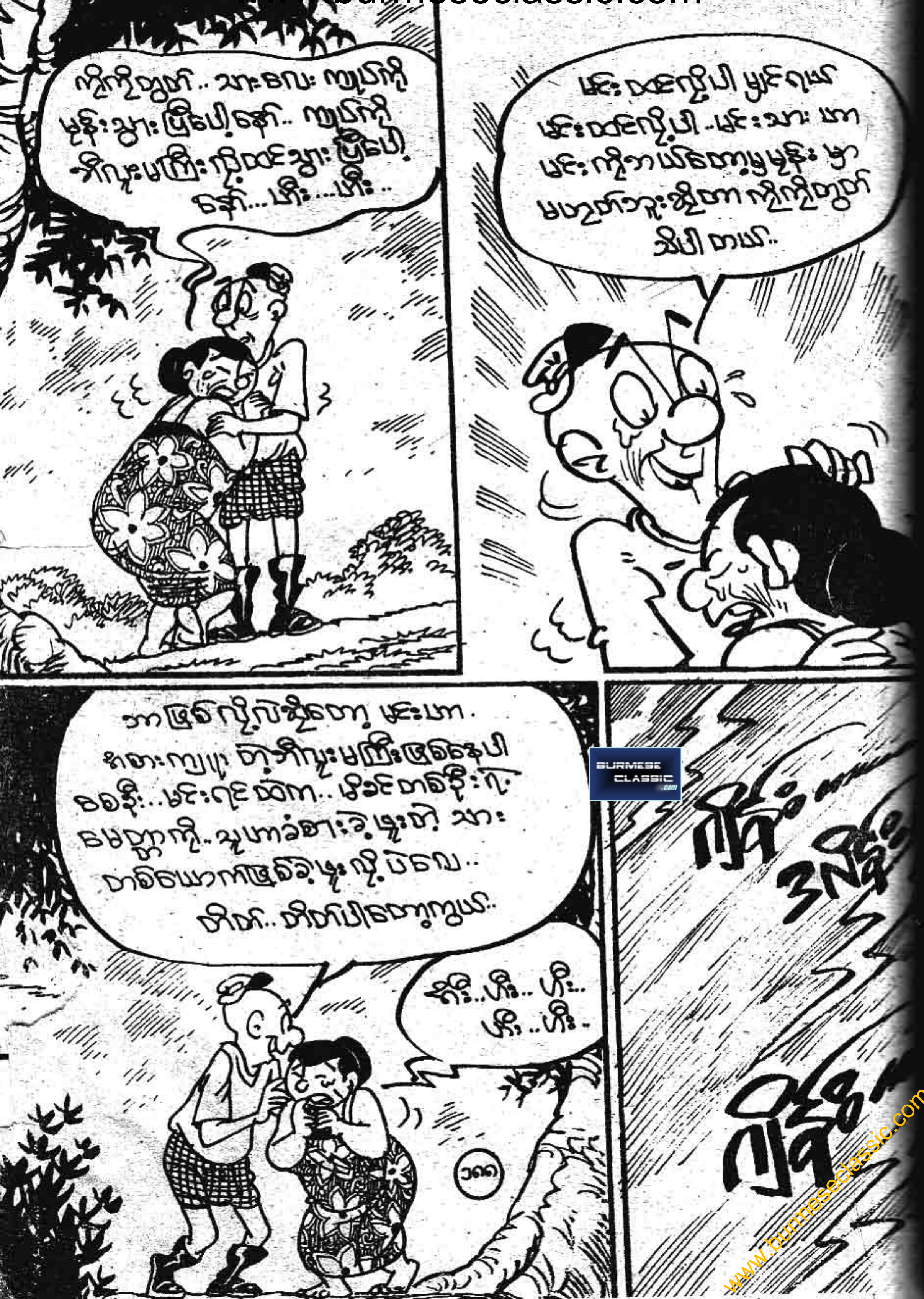
ကိုကိုရွှေ.. သားစလေး ကျုပ်ကို မုန်းသွားပြီပေါ့နော်.. ကျုပ်ကို အိုကြုံးမကြီး လို့ထင်သွားပြီပေါ့ နော်… ဟီး…ဟီး..
မင်းဝေးရင်ကျိုးပါ မှန်ရှယ် မင်းဝေးရင်ကျိုးပါ..မင်းသား ဟာ မင်းကိုဘယ်တော့မှမုန်းမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကိုကိုရွှေ သိပါတယ်..
ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မင်းဟာ. စကားကျူး တဲ့အိုကြုံးမကြီးဖြစ်နေပါ စေဦး…မင်းရင်ထဲက.. မိခင်တစ်ဦးရဲ့ မေတ္တာကို.. သူဟာခံစားခဲ့ဖူးတဲ့ သား တစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ဖူးလို့ပဲလေ.. ဟုတ်.. ဟုတ်ပါတော့ကွယ်..
အီး..ဟီး..ဟီး.. ဟီး..ဟီး..
ကျိမ်း
ဒိန်း
ဂျိမ်း

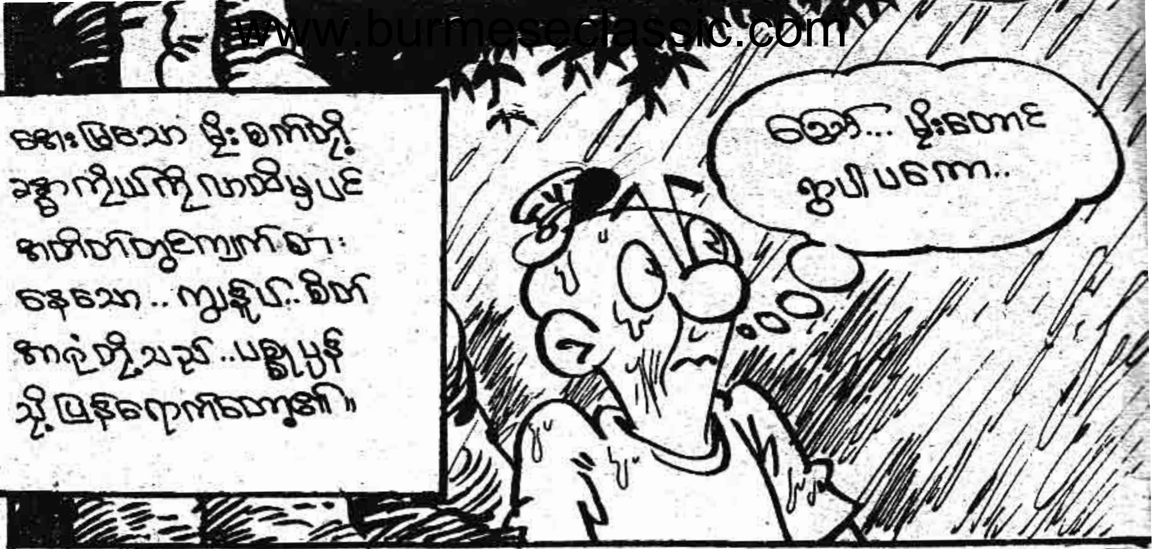

အေးမြသော မိုးစက်တို့
ခန္ဓာကိုယ်ကို လာထိမှပင်
အတိတ်တွင်ကျက်စား
နေသော.. ကျွန်ုပ်၏ စိတ်
အာရုံတို့သည်..ပစ္စုပ္ပန်
သို့ ပြန်ရောက်လာတော့၏။

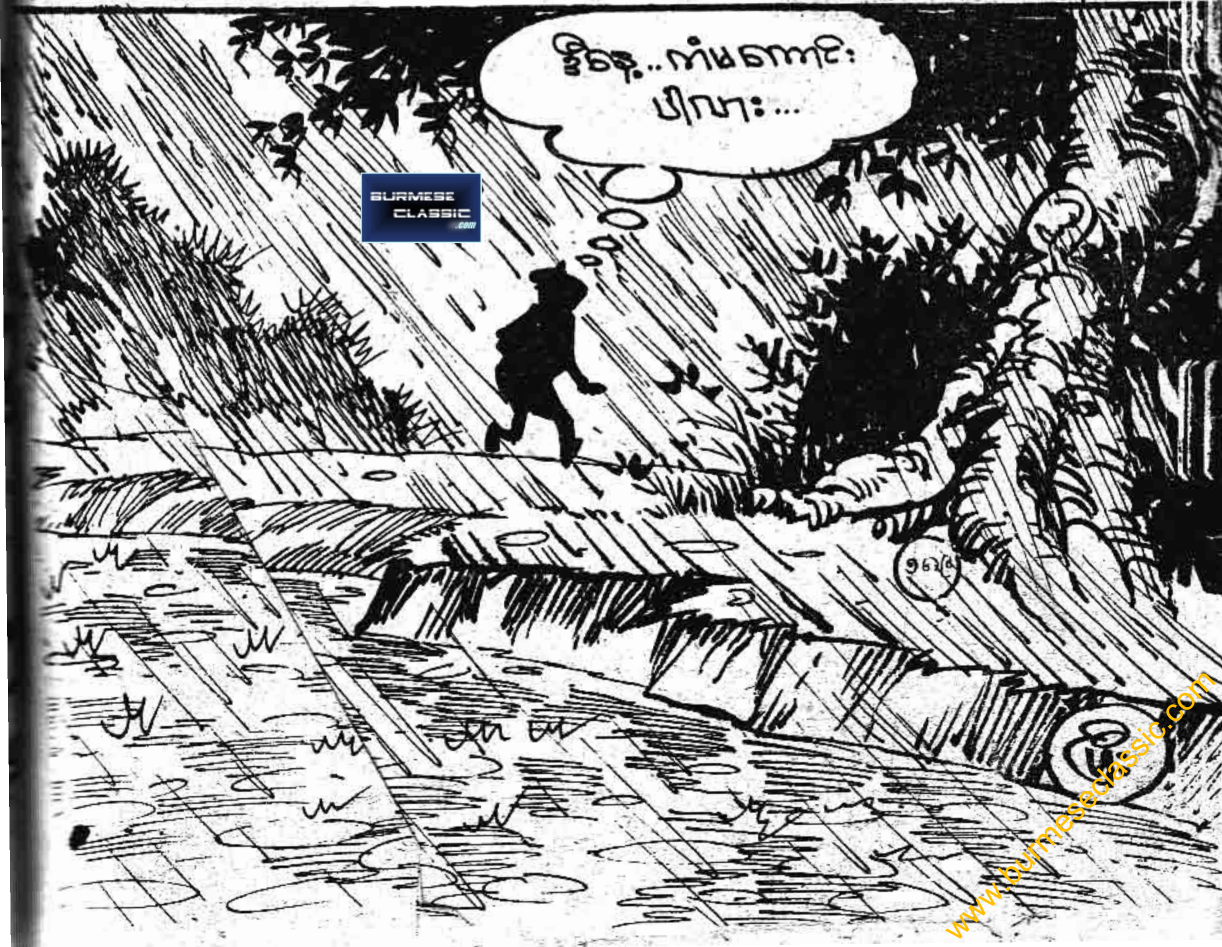ဤသို့ဖြင့်.. မိုးနေ့တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ မျက်ရည်များသည်လည်း မိုးနှင့်အပြိုင် ကျခဲ့ဖူးသည့် အတိတ် တစ်ခုကို နှိုးဆွကာ..ထိုအဖြစ်အပျက်ကို မေ့ပျောက်ပြီဟုသော်လည်း ဤဘဝသက်တွင်မူ မေ့ပျောက်နိုင်စွမ်းရှိမည် မထင်တော့ပေချေတကား ။